

✓ Bible. N.T. Gujarati. 1864

ઈજલ-ઈ-મુકદસ.

ધમ્માને

આપણા ખોદાવંદ તથા તારનાર

ઈસુ ખરીસતનો નવો બંદોબસત.

મું બઈની બઈબલ સો સાઈટી સા રૂ

એકસચેન છાપખાનામાં છપાઈ ગ્યા.

૧૮૬૪.

THE NEW TESTAMENT,

IN GUJARÁTI,

ADAPTED TO THE

USAGE OF THE PÁRSIS AND OTHERS.

Bombay Auxiliary Bible Society.

BOMBAY:

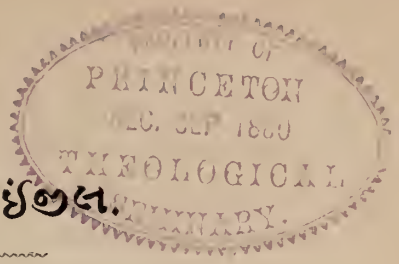
PRINTED AT THE "EXCHANGE PRESS," FORT.

1864.

ઇંજલની કીતાબોનું સાંકલીઢં.

	બાબ. પાનું.
માતથી.....	૨૮.. ૧
મારક	૧૬.. ૧૫
લુક	૨૪.. ૧૦૪
ઢંચ્છોહાન.....	૨૧.. ૧૭૦
રસુબોનાં કામ.....	૨૮.. ૨૨૨
રૂમી ચ્છોને પતર	૧૬.. ૨૮૭
કરીંથી ચ્છોને પેહેલું પતર	૧૬.. ૩૧૩
કરીંથી ચ્છોને બીજું પતર.....	૧૩.. ૩૩૮
ગલાતી ચ્છોને પતર....	૬.. ૩૫૫
ચ્છેક્રેસી ચ્છોને પતર	૬.. ૩૬૪
શીલપી ચ્છોને પતર	૪.. ૩૭૨
કલ સી ચ્છોને પતર	૪.. ૩૭૮
થેસસાલોનીકી ચ્છોને પેહેલું પતર	૫.. ૩૮૪
થેસસાલોનીકી ચ્છોને બીજું પતર	૩.. ૩૮૯
તીમોથીને પેહેલું પતર	૬.. ૩૯૨
તીમોથીને બીજું પતર.....	૪.. ૩૯૯
તીતસને પતર.....	૩.. ૪૦૪
શીલમોતને પતર	૧.. ૪૦૭
હેબરી ચ્છોને પતર	૧૩.. ૪૦૯
ઢંચ્છાકુબનું પતર.....	૫.. ૪૨૮
બીતરનું પેહેલું પતર	૫.. ૪૩૫
બીતરનું બીજું પતર.....	૩.. ૪૪૨
ઢંચ્છોહાનનું પેહેલું પતર	૫.. ૪૪૬
ઢંચ્છોહાનનું બીજું પતર.....	૧.. ૪૫૩
ઢંચ્છોહાનનું તીજું પતર.....	૧.. ૪૫૪
ઢંહુદાનું પતર.....	૧.. ૪૫૫
પરગરપણુ.....	૨૨.. ૪૫૭

માતથીની ઇંજીલ.

બાબ પેહેલો.

ઈસુ ખરીસત જે દાઉદનો બેટો, જે ધબરાહીમનો બેટો, તેનું નસલનામું.
૨ ધબરાહીમે ઇસહાકને જનમાવીઓ, ને ઇસહાકે ઇઆકુબને જનમાવીઓ,
ને ઇઆકુબે ઇહુદને તથા તેના ભાઈઓને જનમાવીઓ ; ૩ ને ઇહુદએ
થામારને પેટે ફારસને તથા જારને જનમાવીઓ, ને ફારસે હેસરોને જનમા-
વીઓ, ને હેસરોને આરામને જનમાવીઓ ; ૪ ને આરામે અમીનાદાબને
જનમાવીઓ, ને અમીનાદાબે નાહસોનને જનમાવીઓ, ને નાહસોને સલ-
મોનને જનમાવીઓ ; ૫ ને સલમોને રાહાબને પેટે બોઆજને જનમાવીઓ,
ને બોઆજે રૂથને પેટે આબેદને જનમાવીઓ, ને આબેદે ઇસીને જનમા-
વીઓ ; ૬ ને ઇસીએ દાઉદ પાદશાહને જનમાવીઓ, ને દાઉદ પાદશાહે ઉરી-
આની જે બહમ્બર હતી તેને પેટે સુલીમાનને જનમાવીઓ ; ૭ ને સુલીમાને
રહબઆમને જનમાવીઓ, ને રહબઆમે આબીઆને જનમાવીઓ, ને
આબીઆએ આસાને જનમાવીઓ ; ૮ ને આસાએ ઇઆરાફાને જનમા-
વીઓ, ને ઇઆરાફાને ઇઆરામને જનમાવીઓ, ને ઇઆરામે ઉજુઆને
જનમાવીઓ ; ૯ ને ઉજુઆએ ઇઆથામને જનમાવીઓ, ને ઇઆથામે
આહાજને જનમાવીઓ, ને આહાજે હજકીઆને જનમાવીઓ ; ૧૦ ને
હજકીઆએ મનાસાને જનમાવીઓ, ને મનાસાએ આમોનને જનમાવીઓ,
ને આમોને ઇઆસીઆને જનમાવીઓ ; ૧૧ ને ઇઆસીઆએ ઇકોની-
આને તથા તેના ભાઈઓને બાબેલમાં લકજવાને વખત જનમાવીઓ ;
૧૨ ને બાબેલમાં લકજવા પછી ઇકોનીઆએ સલાથીએલને જનમા-
વીઓ, ને સલાથીએલે જહ્યાએલને જનમાવીઓ ; ૧૩ ને જહ્યાએલે
અબીહુદને જનમાવીઓ, ને અબીહુદે એલીઆફીમને જનમાવીઓ, ને
એલીઆફીમે આબેરને જનમાવીઓ ; ૧૪ ને આબેરે સાદોકને જન-
માવીઓ, ને સાદોકે આહીમને જનમાવીઓ, ને આહીમે એલીહુદને જન-

માવીઓ ; ૧૫ ને ઝમ્લીઉદે ઝમ્લેઆખરને જનમાવીઓ, ને ઝમ્લેઆખરે માથાને જનમાવીઓ, ને માથાને ધઆકુખને જનમાવીઓ ; ૧૬ ને ધઆકુખે મરીઅમના વર ધઉસફને જનમાવીઓ ; જે મરીઅમે ધસુ જે ખરીસત ફેહેવાએ છે તેને જનમાવીઓ.

૧૭ વાસતે ધબરાહીમથી દાઉદ સુધી સઘલી મલીને ચઉદ પેહેડી ; ને દાઉદથી બાબેલમાં લઈ જવાધઆ સુધી ચઉદ પેહેડી ; ને બાબેલમાં લઈ જવાધઆથી ખરીસત સુધી ચઉદ પેહેડી.

૧૮ હવે ધસુ ખરીસતનો જનમ એમ થધઓ કે, તેની મા મરીઅમની માગણી ધઉસફ સાથે થધ, ને તેઓના એકઠાં થધઆ અગાઉ પાક-રહથી તે હમલવાલી જણાઈ ; ૧૯ ને તેનો વર ધઉસફ રાસત હતો, ને તેને જાહેરાંત એઆખર કરવા ન આહાતાં તેણે છુપી રીતે તેને છોડી દેવાનું ધારીડું. ૨૦ પણ એ બાબત તે વીચારતો હતો, તારે જુઓ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ તેને બાબમાં જાહેર થધને કહીડું કે, ધઉસફ, દાઉદના દીકરા, તારી બધઅર મરીઅમને કબુલ કરવાથી ના ડર ; કાંજે તેમાં જે હમલ છે તે પાક-રહથી છે. ૨૧ ને તે બેટા જણુરો ; ને તેનું નામ તું ધસુ [એણે તારનાર] પાડશે ; કેમકે તે પોતાના લોકોને તેઓનાં પાપથી તારશે. ૨૨ હવે એ બધું એ વાસતે થધજે કે ખોદાવંદે નબીની મારફતે જે કહીડું હતું તે પુરું થાએ કે, ૨૩ “જુઓ, કુંઆરી હમલ ધરશે, ને બેટા જણુરો, ને તેનું નામ તેઓ ધમાનુએલ પાડશે,” જેની માએની એ છે કે, ખોદા-આપણી-સાથે. ૨૪ તારે ધઉસફે ઉંઘમાંથી ઉઠીને ખોદાવંદના ફીરશતાએ જેમ તેને હુકમ આપીઓ હતો તેમ કીધું, ને પોતીકી બધઅરને કબુલ કીધી. ૨૫ ને તે પોતાનો પેહેલો બેટા જણી તાંહાં સુધી તેણે તેને જણી નહીં ; ને તેણે તેનું નામ ધસુ પાડીડું.

બાબ બીજો.

અને હેરોદ સાહના ઘણાઓમાં ધહુદના બેથલહમમાં ધસુ જનમીઓ હતો, તારે જુઓ, મજુસીઓએ ઉગમણથી ધરશાલેમમાં આવીને કહીડું કે, ૨ ધહુદઓનો જે પાદશાહ જનમીઓ છે તે કાંહાં છે ? કેમકે હમે ઉગમણમાં તેનો સીતારો જોધઆ, ને તેની બંદગી કરવાને આવીઆ છધએ. ૩ ને હેરોદ સાહ એ શાંબલીને ગભરાધઆ, ને આખું ધરશાલેમ તેની સાથે [ગભરાઈ]. ૪ પછી તેણે સઘલા મુખી કાહીનોને તથા લોકોના રાસતરીઓને એકઠા કરીને

તેઓને પુછીઉં કે, ખરીસત કાંહાં જનમે ? ૫ તારે તેઓએ તેને કહીઉં કે, ઇહુ-
દાના એથલહમમાં, કેમકે નખીએ એમ લખીઉં છે કે, ૬ “ ઇહુદા મુલકના
એથલહમ, તું ઇહુદાના સુયાઓમાં સહુથી પુરું નાહાનું નથી, કેમકે તારામાંથી એક
હાકીમ આવશે, જે મારા ઇસરાએલ લોકોની પરવરશ કરશે.” ૭ તારે હેરોદે
તે મળુસીઓને છુપી રીતે તેડીને પકી ખખર કાઢાડી કે, સીતારો કઈઆ વખતે
દેખાઈએ ? ૮ ને તેણે તેઓને એથલહમમાં મોકલતાં કહીઉં કે, તમે જાહેને
તે બાલકની તલાશ રાશી પડે કરો, ને જડીઆ પર મને ખખર કોહો, એ સાફ કે
હું પણ આવીને તેની અંદગી કરું. ૯ તારે તેઓ રાહનું રાંભલીને ગઠ-
આ, ને જુઓ, જે સીતારો તેઓએ ઉગમણમાં દીઠો હતો તે તેઓની આગલ
ચાલતો ગઈઓ, ને જે જગીઆએ બાલક હતું તેના ઉપર આવીને થંભીઓ.
૧૦ ને તેઓ સીતારને જોઈને મોટી ખુશીથી ખુશ થઈઆ. ૧૧ તારે તેઓ-
એ ઘરમાં જાહેને બાલકને તેની મા મરીઅમની સાથે દીઠો, ને તેની આગલ
પડીને તેની અંદગી કીધી. પછી તેઓએ પોતાનાં જોહોણાં છોડીને સુંનું તથા
લોબાન તથા બોલનું તેને નજરાણુ કીધું. ૧૨ ને તેઓ હેરોદની ગમ પાછા ન
જવાને ખાખમાં વારેલા થઈને બીજે રસતે પોતાને મુલક પાછા ગઈઆ.
૧૩ ને તેઓ પાછા ગઈઆ પર, જુઓ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ ખાખમાં
ઘડિસફને દેખાઈને કહીઉં કે, તું ઉક, ને બાલકને તથા તેની માને લઈને મીસરમાં
નાહારી જા, ને હું તને કહું તાંહાં લગી તાંહાંજ રહે, કેમકે હેરોદ બાલકને મારી-
નાંખવા સાફ તેનો શોધ કરવાનો છે. ૧૪ તારે તે ઉકીને બાલકને તથા તેની માને
રતે લઈને મીસરમાં ગઈઆ. ૧૫ ને હેરોદના મરવા સુધી તાંહાં રહીઓ, એ
માટે કે ખોદાવંદે નખીથી જે કહીઉં હતું તે પુરું થાએ કે, “ મીસરમાંથી મેં
મારા બેટાને તેડીઆ છે.”

૧૬ જારે હેરોદે જોઈઉં કે મળુસીઓએ તેને છેતરીઆ, તારે તે ઘણો
ગુસે થઈઓ, ને એથલહમમાં તથા તેની સઘલી સીમમાં મોકલીને તેણે મળુ-
સીઓને જે વખત ખાખત વીગતવાર પુછીઉં હતું તે પરમાણે બે વરસનાં
તથા તેથી નાહાનાં સઘલાં છોકરાંઓને મારી નાંખાવીઆં. ૧૭ તારે ઇરેમીઆ
નખીએ જે કહીઉં હતું તે પુરું થઈઉં કે, ૧૮ “ શોકનો તથા રડવાનો તથા મોટા
માહતમનો શોર રામામાં રાંભલાઈઓ, રાહેલ પોતાનાં ફરજોને સાફ રેડે, ને
દોલારો નથી ચાહતી, કાંજે તેઓ નથી.”

૧૯ એને હેરોદ મરણુ પામીઆ પછી, જુઓ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ

મીસરમાં ઇસિસને આખમાં દેખાઈને કહીકું કે, ૨૦ તું ઉઠ, ને બાલકને તથા તેની માને લઈને ઇસિસાગ્નિલ મુલકમાં જા, કેમકે જોગ્યાગ્નિ બાલકનો જીવ લેવાની તલાશ કીધી તેઓ મરી ગઈયા છે. ૨૧ તારે તે ઉઠીને બાલકને તથા તેની માને લઈને ઇસિસાગ્નિલ મુલકમાં આવીઓ. ૨૨ પણ આગ્નિલાસ પોતાના આપ હેરાદને ડેકાણે ઇલુદામાં હકુમત કરેછે, એ શાંભલીને તે તાંહાં જવાને બીધો, તો પણ આખમાં વરેલો થઈને ગાલીલની તરફ રવાના થઈઓ. ૨૩ ને, “તે નાજરી કેહેવારો,” નખીઓનું એવું કહેલું પુરું થવા સાથે નાજરેથ કેહેવાઓલાં શેહેરમાં તે આવી રહીઓ.

આખ તીજો.

અને તે દાહાડાઓમાં ઇઓહાન બાપતીસમા કરનાર વાત પરગટ કરતો, તથા ઇલુદાના રાતમાં ૨ એમ કેહેતો આવીઓ કે, તમે તોઆ કરો, કેમકે આશામાનની પાદશાહત પાસે આવી છે. ૩ કારણ કે ઇસાઈઆ નખીઓ જોની બાબત કહેલું છે કે, “રાતમાં એક પોકારનારનો આવજા છે કે, ખોદાવંદની રાહ તદ્યાર કરો, તેના રસતા સીધા કરો,” તે એજ છે. ૪ ને એ ઇઓહાનનાં લુગડાં ઉઠેનાં રૂઆંનાં હતાં, ને તેનો કમરબંદ ચામડાનો પટકો હતો, ને ઠીડો તથા રાનીમધ તેનો ખોરાક હતો.

૫ તારે ઇશ્રાલિમના તથા ઇલુદાના સરવ લોક, તથા ઇઅરદનની ચારે ગમના લોક, તેની પાસે બાહાર ગઈઓ. ૬ ને પોતીકાં પાપ કચ્છલ કરીને ઇઅરદનમાં તેનાથી બાપતીસમા પામીઓ. ૭ પણ ફેરારીઓમાંના તથા સાદુકીઓમાંના ઘણાને તેના બાપતીસમાને સાથે આવતા જોઈને તેણે તેઓને કહીકું કે, એ સાપોનાં ખચાંઓ, આવનાર ગજબથી નાહાસવાને તમને કોણે વારીઓ? ૮ તો તોઆને લાગ્યેક ફૂલ લાવો. ૯ ને એમ કેહેવાનું તમારાં મનમાં ન ધારે કે ઇબ્રાહીમ હમારો બાપ છે, કેમકે હું તમને કહું છું કે આ પથરોમાંથી ખોદા ઇબ્રાહીમને સાથે ફરજદો પેદા કરી રાકેછે. ૧૦ ને હવે જાહાડોની જડ પર કુહાડી મુકી છે, માટે જે હરેક જાહાડ સાથે ફૂલ નથી આપતું તે કપાઓછે, ને આગમાં નંખાઓછે. ૧૧ તોઆને સાથે હું પાણીએ તમારું બાપતીસમા કહેં છું ખરો, પણ જે મારી પાછલ આવેછે તે મારા કરતાં સમરથ છે, તેનાં ચપલ ઉંચકવાને લાગ્યેક હું નથી, તે તમારું બાપતીસમા પાક-રહ તથા આગથી કરશે. ૧૨ તેનું સુપકું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની બલીને પુરી સાથે કરશે, ને પોતાનાં ઘઉં ભંડારમાં ભરશે, પણ બુથુ ન હોલવાનાર આગમાં બલી નાંખશે.

૧૩ તારે ઇસુ ઇઝ્રાહાનથી બાપતીસમા પામવા સાથે ગાલીલથી ઇઝરદન પર તેની પાસે આવીઓ. ૧૪ પણ ઇઝ્રાહાને તેને મને કરતાં કહીહું કે, તારાથી મને બાપતીસમા પામવું જોઈએ, ને શું તું મારી પાસે આવેછે? ૧૫ પછી ઇસુએ જવાબ આપતાં તેને કહીહું કે, હમણા થવા દે, કેમકે બધી રાસતી એમ પુરી કરવી આપણને મુનાસીબ છે. તારે તેણે તે થવા દીધું. ૧૬ ને ઇસુ બાપતીસમા પામીઓ તારે પાણીથી ઉપર આવીઓ; ને જુઓ, તેને સાથે આરામાન ઉધડાઈ, ને ખોદાના રહેને ખચ્ચતરની પડે ઉતરતાં ને પોતા પર આવતાં તેણે દીક્ષો. ૧૭ ને, જુઓ, આરામાનથી આવાજ આવીઓ કે, આએ મારો પીઆરો બેઠો છે, એને લીધે હું બહુ ખુશ છું.

બાળ ચોથો.

તારે રોતાનથી તેની અજમાએશ થાએ મારે ઇસુ રહથી રાનમાં લઈ જવાઈઓ. ૨ ને તેણે ચાલીશ રાત-દાહાડા અપવાસ કીધો, પછી તેને ભુખ લાગી. ૩ ને અજમાએશ કરનારે તેની પાસે આવીને કહીજે કે, જો તું ખોદાનો બેઠો છે, તો આ પથરો રોટલી થઈજાએ વાસતે હુકમ કર. ૪ પણ તેણે જવાબ આપતાં કહીહું, એમ લખીહું છે કે, “આદમી ફક્ત રોટલીથી નહીં, પણ જો હરેક કલામ ખોદાના માહોમાંથી નીકળે તેથી જીવશે.” ૫ તારે રોતાન તેને લઈને પાક રોટરમાં જાએ, ને મંદીરના ખુરજ પર તેને બેસાડે; ૬ ને તેને કહેછે કે, જો તું ખોદાનો બેઠો છે, તો પોતાને હેકલ પાડી નાંખ; કેમકે એમ લખીહું છે કે, “તે પોતાના ફીરશતાએને તારી બાબત હુકમ કરશે, ને તેઓ હાથો પર તને જીલીલી લેશે, ૨એ કદી તું પોતાનો પગ પથર પર અકલાવે.” ૭ ઇસુએ તેને કહીહું, એ પણ લખીજે છે કે, “ખોદાવંદ જો તારો ખોદા તેની અજમાએશ તું ના કર.” ૮ વલી રોતાન તેને લઈને ઘણા ઉંચા પાહાડ પર જાએ, ને જમીન પરની કુલ પાદશાહતો તથા તેઓની જહોજલાલ તેને દેખાવેછે; ૯ ને તેને કહેછે, જો તું પગે પડીને મારી બંદગી કરે, તો આએ સઘલાં હું તને આપું. ૧૦ તારે ઇસુ તેને કહેછે કે, અરે રોતાન, હીઆંથી જ, કેમકે એ લખીજે છે કે, “ખોદાવંદ જો તારો ખોદા તેની બંદગી તું કર, ને તેની એકલાની જ ખીદમત કર.” ૧૧ તારે રોતાન તેને મુકેછે, ને જુઓ, ફીરશતાએએ પાસે આવીને તેની ખીદમત કીધી.

૧૨ એને ઇસુએ સાંભલીજે ઇઝ્રાહાન બંધીવાન કરાઈઓ, તારે તે ગાલી-

લમાં ગઈગ્યા. ૧૩ ને નાનરેથ મુકીને જમ્બુલોનની તથા નકુથાલીમની હદો-
માંના દરીઆ પાસેના કાપેરનાહમમાં આવી રહીગ્યા. ૧૪ એ સાહે કે ઇસાઈગ્યા
નખીએ જે કહીકે હનું તે પુરું થાએ કે, ૧૫ “ જમ્બુલોનના પરાંતના તથા નકુ-
થાલીમના પરાંતના, ઇઅરદન પાસેના દરીઆના રસતામાં, એટલે ગેરકોમોની
ગાલીલમાંના ; ૧૬ જે લોક અંધારામાં બેઠેલા તેઓએ મોટી રોશની દીડી, ને
મોતના મુલક તથા છાઈગ્યામાં બેઠેલાઓ પર રોશની ચમકી છે.” ૧૭ તે
વખતથી ઇસુ વાત પરગટ કરવા તથા એ કેહેવા લાગીગ્યા કે, આશમાનની
પાદશાહત પાસે આવી છે, વાસતે તમે તોઆ કરો.

૧૮ અને ઇસુ ગાલીલના દરીઆ કાંઠે ચાલતો હતો, તારેતેણે એ બાઈએને
એટલે સીમોન જે પીતર કેહેવાએછે તેને તથા તેના બાઈ આંદરેને દરીઆમાં
જલ નાંખતા દીકરા, કેમકે તેઓ માછી હતા. ૧૯ તારે તે તેઓને કેહેછે કે,
મારી પાછલ આવો, ને હું તમને માણસ પકડનાર કરીશ. ૨૦ ને તેઓ જલો
મુકીને તુરત તેની પાછલ ગઈગ્યા. ૨૧ ને તેણે તાંહાંધી આગલ જતાં ખીજ
એ બાઈઓ, જેબેદીના દીકરા ઇઆકુબને તથા તેના બાઈ ઇઆહાનને,
તેઓના આપ જેબેદીની સાથે હોડીમાં પોતાની જલો સાંધતા જોઈને તેઓને
પણુ તેડીઆ. ૨૨ તારે તેઓ હોડીને તથા પોતાના આપને મુકીને તુરત તેની
પાછલ ગઈગ્યા.

૨૩ અને ઇસુ તેઓના એવાદતખાનાઓમાં તાલીમ આપતો, તથા પાદ-
શાહતની ખુશખબર જાહેર કરતો, ને લોકોના હરેક રોગ તથા હરેક દુખ
ઠાલતો, આખી ગાલીલમાં ફરીઓ. ૨૪ તારે આખા મુરીઆમાં તેની ફીરતી
ફેલી ગઈ, ને તેઓ સધલા માંદાઓને, ઇઆને તરેહ તરેહના રોગીઓને તથા
દરદીઓને તથા દેવબંદીઓને તથા ફેફસાંવાલાઓને તથા પકરાધાતીઓને
તેની પાસે લાવીઆ ; ને તેણે તેઓને સમા કીધા. ૨૫ ને ગાલીલથી તથા
દકાપલીસથી તથા હરશાલિમથી તથા હહુદાથી તથા ઇઅરદનને પેલે પારથી
ધણુ લોક તેની પાછલ ગઈગ્યા.

બાળ પાંચમો.

તારે લોકની ભીડ જોઈને પાહાડ પર તે ચઢીગ્યા ; ને એકા પર તેના
શાગીરદો તેની પાસે આવીઆ. ૨ તારે તે પોતાનું મોહો ઉઘાડીને તેઓને
તાલીમ આપવા લાગીગ્યા કે, ૩ રહમાં જેઓ ગરીબ તેઓ મુખારક છે, કેમકે

આરામાનની પાદશાહત તેઓની છે. ૪ જેઓ ગમગીન તેઓ મુબારક છે, કેમકે તેઓ દીવારો પામશે. ૫ જેઓ હલીમ તેઓ મુબારક છે, કેમકે તેઓ જમીનના વારસ થશે. ૬ જેઓને રાસતીની બુખ તથા તરસા છે તેઓ મુબારક છે; કેમકે તેઓ ધરશે. ૭ જેઓ રહીમ તેઓ મુબારક છે; કેમકે તેઓ રહમ પામશે. ૮ જેઓ ખાલિસ દીલના તેઓ મુબારક છે; કેમકે તેઓ આદને જોશે. ૯ જેઓ સલાહ કરાવનારાઓ તેઓ મુબારક છે; કેમકે તેઓ આદાનાં ફરજદે કહેવાશે. ૧૦ રાસતીને સાથે જેઓની સતાવણી કરાગ્મિ છે તેઓ મુબારક છે; કેમકે આરામાનની પાદશાહત તેઓની છે. ૧૧ જોરે [લોક] તમારી નીંદા કરશે, ને પુઝે લાગશે, ને મારે લીધે તમારે ઉલટી હરેક ભુડી વાત જુઠાધથી કહેશે, તારે તમે મુબારક છો. ૧૨ તમે ખુશ થાઓ તથા ઘણા હરખાઓ; કેમકે આરામાનમાં તમારું ફલ મોટું છે; કેમકે તમથી અગાઉના નખીઓની પુઝે તેઓ અમજ લાગીઆ હતા.

૧૩ તમે જમીનનું નમક છો; પણ જો નમક બેલજત થઈ તો તે શાથી ખાઈ કરશે? ખાહાર ફેંકાવવા તથા માણસોથી છુંદાવવા વગર તે ફરી ખીજ કંઠ કામનું નથી. ૧૪ તમે દુનીઆની રોશની છો. પાહાડ પરનું વસા-અંબું રોહર સંતાહ રાકતું નથી. ૧૫ ને ચેરાગ કરીને તેને માપા તલ નહીં, પણ ચેરાગદાની પર મુકે છે; તારે ધરમાંનાં બધાંને તે રોશની આપે છે. ૧૬ તમે તમે તમારી રોશની લોકની આગલ અંબી ચમકાવો કે તેઓ તમારાં નેક કામો જોઈ, ને આરામાનમાંના તમારા બાપની સીતાઓ રા કરે.

૧૭ તોરેત કે નખીઓની વાતો રદ કરવાને હું આવીઓ છું, અમ ન ધારો; રદ કરવાને નહીં, પણ પુરી કરવાને આવીઓ છું. ૧૮ કેમકે હું તમને ખચીત કહું છું કે આરામાન તથા જમીન ટક્કી જાએ તાંહાં સુધી બધાં પુરાં થઈઆ વીના તોરેતમાંથી એક કાહાનો કે માતર પણ જનાર નથી. ૧૯ વાસતે આએ હુકમોમાંથી એક બહુ નાહાનો પણ જો કોઈ તોડશે, ને માણસોને તેમજ શીખવશે, તો આરામાનની પાદશાહતમાં તે બહુજ નાહાનો કહેવાશે, પણ જો કોઈ પાલશે ને શીખવશે તો આરામાનની પાદશાહતમાં તે મોટા કહેવાશે. ૨૦ કેમકે હું તમને કહું છું કે રાસતરીઓની તથા ફોરારીઓની રાસતી કરતાં જો તમારી રાસતી વધારે ના હોએ તો આરામાનની પાદશાહતમાં તમે નહીં પેસશો.

૨૧ તમે શાંભલીઈ છે કે આગલના લોકોએ કહીઈ છે કે, ખુન ન કર, ને

જે કોઈ ખુન કરે તે ધનિસાકમાં તકસીરદાર કરશે. ૨૨ પણ હું તમને કહું છું કે જે કોઈ પોતાના બાઈ પર અમથો કરોય કરેછે, તે ધનિસાકમાં તકસીરદાર કરશે ; ને જે પોતાના બાઈને પાછું ફેરો, તે ધનિસાકની મીજલસમાં સજ્જ લાગ્મિક થશે ; ને જે તેને ફેરો કે તું મુરખ છે, તે જાહાનમની આગને સજ્જ થશે. ૨૩ એ સારૂ જે તું પોતાનું દાન કુરબાનગાહ પાસે લાવેછે, ને તાંહાં તને ઇઆદ આવે કે તારો બાઈ તારે ઉલટું કંઈ રાખેછે, ૨૪ તો પોતાનું દાન તાંહાં કુરબાનગાહ સાહામાં મુકીને જ, પેહેલાં પોતાના બાઈ સાથે મલ, તારપછી આવીને પોતાનું દાન ચહાવ. ૨૫ જાંહાં સુધી તું પોતાના માગનારની જોડે રસતામાં છે તાંહાં સુધી તેની સાથે વહેલો મલી જ, રખે કદી માગનાર તને હાકીમને સોંપે, ને હાકીમ તને ચોખદારને સોંપે, ને તું ફેદખાનામાં નંખાગ્મિ. ૨૬ હું તને ખચીત કહું છું કે જાંહાં લગી તું છેલી દમડી ચુકવી આપરો તાંહાં લગી તાંહાંથી બાહાર નીકલનાર નથી.

૨૭ તમે શાંબલીડં છે કે આગલના લોકોએ કહીડં છે કે, તું જના ન કર. ૨૮ પણ હું તમને કહું છું કે જે કોઈ રોહવતથી કોઈ ઘોરત ઉપર નેગાહ કરે તે પોતાનાં દીલમાં તેની સાથે જના કરી ચુકીગ્મા. ૨૯ ને જે તારી જમણી આંખ તને ઢાકર ખચાવે તો તેને કાહાડી નાંખીને પોતાની પાસેથી ફેંકી દે, કાંજે તારાં અંગોમાંથી એકનો નારા થાગ્મિ ને તારું આખું બદન જાહાનમમાં ના નંખાગ્મિ, એ તારે સારૂ બેહતર છે. ૩૦ ને જે તારો જમણો હાથ તને ઢાકર ખચાવે તો તેને કાપીનાંખીને પોતાની પાસેથી ફેંકી દે, કાંજે તારાં અંગોમાંથી એકનો નારા થાગ્મિ, ને તારું આખું બદન જાહાનમમાં ના નંખાગ્મિ, એ તારે સારૂ બેહતર છે.

૩૧ જે કોઈ પોતાની બધગ્મિરને મુકી દે તે તેને ક્ષારગતી લખી આપે, એમ પણ કહીડં હતું. ૩૨ પણ હું તમને કહું છું કે જનાનાં કારણ વગર જે કોઈ પોતાની બધગ્મિરને મુકી દે તે તેથી જના કરાવેછે, ને જે કોઈ તે મુકી દીધેલીની સાથે લગન કરે તે જના કરેછે.

૩૩ વલી આગલના લોકોએ જે કહીડં હતું તે તમે શાંબલીડં છે કે, તું ખોટા સોગંદ ન ખા, પણ ખોટાવંદ સાથે તારા સોગંદ પુરા કર. ૩૪ પણ હું તમને કહું છું કે હરગેજ સોગંદ ન ખાગ્મા. આરામાનના નહીં, કેમકે તે ખોટાનું તખ્ત છે. ૩૫ ને જમીનના નહીં, કેમકે તે તેનું પાઘિઆસન છે. ને ઇશાલેમના નહીં, કેમકે તે ખુજરગ પાદરાહનું રોહ છે. ૩૬ ને

તું પોતાનાં માથાના પાણુ સોગંદ ન આ, કેમકે તારાથી એક નીમાલાને સફેદ કે કાલો નથી કરાતો. ૩૭ પણ તમારું બોલવું હાનું હા, ને નાનું ના હોય, કેમકે એ કરતાં અતકું જે છે તે બુંડાથી છે.

૩૮ આંખને બદલે આંખ, ને દાંતને બદલે દાંત, એમ કહેલું હતું, એ તમે શાંભલીડું છે. ૩૯ પણ હું તમને કહું છું કે તમે બુંડાની સામે ન થાઓ, પણ જે કોઈ તારા જમણા ગાલ પર તમારો મારે તેની ગમ બીજે પણ ફેરવ. ૪૦ ને જે કોઈ તારો અંગરખો લેવા સાફ તારા પર દાવો કરે, તેને તારું અંગવસતર પણ લેવા દે. ૪૧ ને જે કોઈ જોશવરીએ તને એક મહલ લઈ જાય, તેની સાથે બમણું જ. ૪૨ જે તારાથી માગે તેને આપ, ને જે તારી પાસે ઉછીનું લેવા આહે, તેનાથી મોઢો ના ફેરવ.

૪૩ તું પોતાના પેડારી પર પીઆર, ને પોતાના દુશમન પર અદાવત રાખ, એમ કહેલું હતું, એ તમોએ શાંભલીડું છે. ૪૪ પણ હું તમને કહું છું કે તમે પોતાના દુશમનો પર પીઆર કરો, જે તમને બદદુઆ દે છે, તેઓને દુઆ દો, જે તમારી દુશમની કરે છે તેઓનું બલું કરો, ને જે તમને સતાવે છે ને તમારી પુઠે લાગે છે તેઓને સાફ દુઆ માગો. ૪૫ એ સાફ કે તમે આસમાન-માંના તમારા આપનાં ફરજંદ થાઓ, કેમકે તે પોતાના સુરજને બુંડા તથા બલા પર ઉગાવે છે, ને રસતો તથા નારાસતો પર વરસાદ વરસાવે છે. ૪૬ કેમકે જે તમારા ઉપર પીઆર કરે છે તેઓ પર જો તમે પીઆર કરો છો, તો તમને શું ફલ છે? મેહસુજ લેનારા પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૭ ને જો તમે એકલા પોતાના બાઈઓને સલામ કરો છો, તો તમે વધતું શું કરો છો? મેહસુજ લેનારા પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૮ એ સાફ આસમાનમાંનો તમારો આપ જો કામીલ છે, તેવા તમે કામીલ થાઓ.

આખ છઠો.

માણસો જુએ વાસતે તેઓ આગલ તમારી ખેરાત કરવાથી અખર-દાર રહેજો, નહીં તો આસમાનમાંના તમારા આપથી તમને ફલ નહીં મલશે. ૨ એ વાસતે જરે તું ખેરાત કરે, તારે જેમ ઢોંગીઓ એવા-દત્તખાનાઓમાં તથા રસતાઓમાં માણસોથી વખાણ પામવાને કરે છે, તેમ તું પોતાની આગલ તુરી ન વળડ; હું તમને ખચીત કહું છું કે તેઓ પોતાનું ફલ પામે છે. ૩ પણ તું ખેરાત કરે તારે તારો જમણો

હાથ જે કરે તે તારો ડાબો હાથ ન જાણે. ૪ એ સાહે કે તારી ખેરાત ગુપતમાં થાએ, ને ગુપતમાં જોનાર તારો બાપ પોતે પરગટમાં તને ફૂલ ભરી આપશે.

૫ અને જરે તું દુઆ માગે તારે ઢોંગીઓના જેવો ન થા, કાંજે માણસો તેઓને જીએ વાસે તેઓ આદતખાતાઓમાં તથા રસતાઓનાં નાકાંઓ પર ઉભા રહીને દુઆ માગવાને તેઓ આહે; હું તમને ખચીત કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ફૂલ પામેછે. ૬ પણ જરે તું દુઆ માગે તારે પોતાની ઓરડીમાં પેસ, ને તારું બારણું બંધ કરીને ગુપતમાંના તારા બાપથી દુઆ માગ, ને ગુપતમાં જોનાર તારો બાપ તને પરગટમાં ફૂલ ભરી આપશે. ૭ ને તમે દુઆ માગો તારે ગેરકોમીઓની પેઠે અમથો લવાશે ન કરે, કાંજે તેઓ સમજેછે કે ઘણું બોલવાથી તેઓનું શંભલાશે. ૮ વાસે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ, કેમકે તમારાં માગીઆ પેહેલાં તમારો બાપ જાણેછે કે તમને કેઈ કેઈ ચીજોની જરૂર છે. ૯ એ વાસે તમે એમ દુઆ માગો કે, ઓ આસમાનમાંના હમારા બાપ, તારું નામ પાક મનાએ; ૧૦ તારી પાદશાહત આપે; જેમ આસમાનમાં તેમ જમીન પર તારી મરજી મુઆફક થાએ. ૧૧ હમારી રોજની રોટલી આજ હમને આપ. ૧૨ ને જેમ હમે હમારા કરજદારોને માફ કરીએછીએ તેમ તું હમારાં કરજ હમને માફ કર. ૧૩ ને હમને અજમાએશમાં ન નાંખ, પણ હમને ખુરાથી છોડાવ. કેમકે પાદશાહત, તથા કુદરત, તથા જીજરગી હમેશાં તારી છે. આમીન. ૧૪ કેમકે આદમીઓની તકસીર જે તમે તેઓને માફ કરશો, તો તમારો આસમાની બાપ તમને પણ માફ કરશે. ૧૫ પણ આદમીઓની તકસીર જે તમે તેઓને માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ તમારી તકસીર પણ માફ નહીં કરશે.

૧૬ વડી જરે તમે અપવાસ કરે તારે ઢોંગીઓની પેઠે લેવાઈગીએલાં મોહોના ન થાઓ, કેમકે લોકોને અપવાસી દેખાડવા સાહે તેઓ પોતાનાં મોહો કસાણું કરેછે. હું તમને ખચીત કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ફૂલ પામેછે. ૧૭ પણ તું અપવાસ કરે તારે પોતાનાં માથા પર તેલ ઓપડ, ને પોતાનું મોહો ધો. ૧૮ એ સાહે કે તું માણસોને નહીં, પણ ગુપતમાંના તારા બાપને અપવાસી દેખાએ, ને ગુપતમાં જોનાર તારો બાપ તને પરગટમાં ફૂલ ભરી આપશે.

૧૯ જમીન પર પોતાને સાહે દોલત એકઠી ન કરે, જાંહાં કીડા તથા કાટ ખરાબ કરેછે, ને જાંહાં ઓરો ખાતર પાડીને ઓરેછે. ૨૦ પણ તમે પોતાને સાહે આસમાનમાં દોલત એકઠી કરે, જાંહાં કીડા કે કાટ ખરાબ નથી કરતા,

ને જાંહાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરતા નથી. ૨૧ કેમકે જાંહાં તમારી દોલત છે તાંહાંજ તમારાં ચીત પણ હોરો. ૨૨ બદનનો ચેરાગ આંખ છે, વાસતે જો તારી આંખ સાફ હોય્મિ, તો તાં આંખું બદન રોશનીથી ભરેલું થરો. ૨૩ પણ જો તારી આંખ બુરી હોય્મિ, તો તાં આંખું બદન અંધારાંમિ ભરેલું થરો; ય્મિ સાફ તારામાં જો રોશનો છે તે જો અંધારું હોય્મિ, તો તે અંધારું કેટલું મોટું!

૨૪ કોઈથી બે ધણીની ચાકરી કરાંય્મિ નહીં, કેમકે ય્મિકની દુરામની તે કરશે, ને ખીજ પર ખીચાર કરશે; ઇચ્છા ય્મિકની ગમતો તે થરો, ને ખીજને તુછ કરશે; ખોદાની તથા દોલતની ચાકરી તમથી કરાંય્મિ નહીં. ૨૫ ય્મિ સાફ હું તમને કહુંકે કે તમારા જીવને વાસતે ચીંતા ન રાખો કે, હમે શું ખાઈશું? શું પીશું? ને તમારાં બદનને વાસતે પણ નહીં કે, શું પેહેરીશું? જીવ ખોરાક કરતાં, ને બદન પોશાક કરતાં, શું બેહતર નથી? ૨૬ આસમાનનાં પંખિઓને જીવ્યો, તેઓ વાવતાં નથી, ને કાપતાં નથી, ને વખારોમાં ભરતાં નથી, તો પણ તમારો આસમાનમાંનો બાપ તેઓની પરવરશ કરેછે; તો તેઓ કરતાં તમે શું બેહતર નથી? ૨૭ ને ચીંતા કરવાથી તમારામાંનો કોણ પોતાની જીંદગીને ય્મિક હાથભર વધારી શકેછે? ૨૮ ને પોશાક બાબત તમે કેમ ચીંતા કરોછો? ખેતરનાં ફુલોનો વીચાર કરો, કે તેઓ કેવાં વધેછે; તેઓ મેહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતતાં પણ નથી. ૨૯ તો પણ હું તમને કહુંકે કે સુઝીમાન પણ પોતાના બધા જીવોજીવાલમાં તેઓમાંના ય્મિકના જોવો પેહેરેલો નહીં હતો. ૩૦ વાસતે ખેતરનું ધારા જે આજ છે, ને કાલે બઢીમાં ફુંકાય્મિ, તેને જો ખોદા ય્મિવું પેહેરાવેછે, તો ય્મો કમ-ય્મિતકાદો, તમને શું ય્મિથી જીઆદ નહીં પેહેરાવશે? ૩૧ ય્મિ સાફ ચીંતા ના કરો કે હમે શું ખાઈશું, ઇચ્છા શું પીશું, ઇચ્છા શું પેહેરીશું. ૩૨ કેમકે ય્મિ સઘડી ચીજોની તલાશ ગેરકોમીઓ કરેછે; પણ તમારો આસમાનમાંનો બાપ જાણેછે કે ય્મિ બધી ચીજોનો તમને ખપ છે. ૩૩ પણ તમે પેહેલાં ખોદાની પાદશાહત તથા તેની રાસતીની તલાશ કરો, ને તેની સાથે ય્મિ બધી ચીજો પણ તમને અપારો. ૩૪ ય્મિ વાસતે કાલને સાફ ચીંતા ન કરો, કેમકે કાલ પોતે પોતાની ચીજોની ચીંતા કરશે. આજનું દુખ આજનેજ સાફ ખસ છે.

બાળ સાતમો.

તમારા ઉપર દોશ ન સુકાય્મિ વાસતે તમે દોશ ના સુકો. ૨ કેમકે જો દોશ તમે સુકશો તેવો તમારા ઉપર દોશ સુકારો; ને જે માપાથી તમે માપી

આપોછો તેથીજ તમારે સાર પાછું માપી અપારો. ૩ ને તું પોતાની આંખ-
માંનું મુસલું ધીઆનમાં ન લાવતાં, તારા બાઈની આંખમાંનું તણુપ્પલું કેમ
જુએછે? ૪ ઇઆ તું તારા બાઈને કેમ ફેરેરો કે તારી આંખમાંથી તણુપ્પલું મને
કાઢાડવા દે, પણ જો, તારી આંખમાં મુસલું છે? ૫ ઓ હોંગી, પેહેલાં તું પોતાની
આંખમાંથી મુસલું કાઢાડ, તારપછી તારા બાઈની આંખમાંથી તણુપ્પલું
કાઢાડવાને તને શારી પડે શુજરો.

૬ જે પાક તે કુતરાંઓને ન નાંખો, ને તમારાં મોતી ભુંડેની આગલ ન
ફેંકો; રખે તેઓ પોતાને પગે તે છુંદે, ને ફરીને તમને ફાડીનાંખે.

૭ માગો, તો તમને અપારો; શોધો, તો તમને જડરો; ઠોકો, તો તમારે
સાર ઉધડારો. ૮ કેમકે જે હરેક માગેછે તે પામેછે, ને જે શોધેછે તેને જોડેછે,
ને જે ઠોકેછે તેને સાર ઉધડારો. ૯ તમારામાં એવું માણસ કહીડું છે કે જે
પોતાનો દીકરો તેની પાસે રોટ્તી માગે, તો તે તેને પથર આપે? ૧૦ ઇઆ જે
માછલી માગે, તો તે તેને સાપ આપે? ૧૧ તારે તમે જુરા છતાં જે પોતાનાં છો-
કરાંઓને શારી ચીજો આપી જણાવો, તો તમારો આસમાનમાંનો આપ દેટની
જીઆદા શારી ચીજો જેઓ તેની પાસે માગેછે તેઓને આપરો? ૧૨ વાસતે
જેવું તમે ચાહોછો કે ખીજાં માણસ તમને કરે, તેવું તમે પણ તેઓને કરો,
કેમકે તોરેત તથા નખીઓ [નો સાર] એજ છે.

૧૩ તમે સાંકડા દરવાજાથી પેસો, કેમકે જે દરવાજો હલાકતમાં પોહોંચાડેછે,
તે પોહોંચા છે. ને તેનો રસતો ચોડો છે, ને ધણા તેથી પેસેછે. ૧૪ કેમકે
જે દરવાજો જીંદગીમાં પોહોંચાડેછે તે તંગ છે, ને તેનો રસતો સાંકડો છે, ને
જેઓને તે જોડેછે તેઓ થોડા છે.

૧૫ જે જુહા નખીઓ ગેટાંને વેરો તમારી પાસે આવેછે, પણ આતીનમાં
ફાડીખાનારાં વરે છે, તેઓથી તમે હુશીઆર રોહો. ૧૬ તેઓનાં ફલથી તેઓને
તમે ઓલખરો. શું લોક કાંટાનાં જાહાડ ઉપરથી દરાખ, ઇઆ ઉંટકારી-
થી અંજીર, તોડેછે? ૧૭ તેમજ હરેક શાઈ જાહાડ શારાં ફલ લાવેછે, ને નહારે
જાહાડ નહારાં ફલ લાવેછે. ૧૮ શારાં જાહાડથી નહારાં ફલ લવાતાં નથી, ને નહારાં
જાહાડથી શારાં ફલ લવાતાં નથી. ૧૯ હરેક જાહાડ જે શાઈ ફલ નથી લાવતું
તે કપાએછે, ને આગમાં નંખાએછે. ૨૦ વાસતે તેઓનાં ફલથી તેઓને
તમે ઓલખરો.

૨૧ જે કોઈ મને ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, ફેરેછે તે આસમાનની પાદશાહતમાં

નહીં પેસરો, પણ આસમાનમાંના મારા બાપની મરજી પરમાણુ જે કરેછે તે પેસરો. ૨૨ તે દાહોડે ઘણા મને કેહેરો કે, ઓ ખોદાવંદ, ઓ ખોદાવંદ, શું હમો-એ તારે નામે નશ્વરૂત નથી કીધી ? ને તારે નામે દેવોને નથી કાહાડીઆ ? ને તારે નામે ઘણા મોજેજ નથી કીધા ? ૨૩ તારે હું તેઓને કહીરા કે, મેં તમને કદી જાણીઆ નથી ; ઓ બદકારો, તમે મારી પાસેથી દુર જાઓ.

૨૪ એ સાફ જે કોઈ મારી આ વાતો શાંભલેછે, ને તે પાલેછે, તેને હું એક દાનાવ આદમીના સરખો ગણુંછું, કે જેણે પોતાનું ઘર પથર પર બાંધીકું ; ૨૫ ને વરશાદ વરશીઓ, ને રેલો આવી, ને વાળેહોડાં થઈમાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગીઆ, પણ તેનો પાઈઓ પથર પર નાંખેલો હતો વાસને તે પડીકું નહીં. ૨૬ ને જે કોઈ મારી આ વાતો શાંભલેછે, ને તે પાલતો નથી, તે એક બેવકુફ આદમીના જેવો ઠરશે, કે જેણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધીકું ; ૨૭ ને વરશાદ વરશીઓ, ને રેલો આવી, ને વાળેહોડાં થઈમાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગીઆ, ને તે પડી ગઈકું ; ને તે પાઈમાલ થઈ ગઈકું.

૨૮ અને હસુએ એ વાતો પુરી કીધી તારે એમ થઈકું કે લોકો તેની તાલીમથી દંગ થઈ ગઈઆ ; ૨૯ કેમકે તેણે તેઓને શાસતરીઓની પેઠે નહીં, પણ એજીતીઆરવાલાની તોરથી શીખવીકું.

બાળ બાઈમો.

અને પાહાડ પરથી તે ઉતરીઓ તારે ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઆ. ૨ ને જુઓ, એક કોહોડીઆએ આવીને તેનો સજદો કરીને કહીકું કે, ખોદાવંદ, જે તું ચાહે તો મને સાફ કરી શકેછે. ૩ તારે હસુએ હાથ લાંબો કરી-ને તેને અડકીને કહીકું, હું ચાહુંછું, તું સાફ થા. ને તુરત તેનો કોહોડ જતો રહીઓ. ૪ પછી હસુ તેને કેહેછે કે, જે તું કોઈને કેહેતો ના, પણ જઈને કાહી-નને પોતાનું બદન દેખાડ, ને જે દાન મુસાએ ઠરાવીજે છે તે આપ, કે તેઓને ગહવાઈ મલે.

૫ અને હસુ કાપરનાહુમમાં પેહો તારે એક સુમેદાર તેની પાસે આવીઓ, ને તેની મીનત કરતાં તેણે કહીજે કે, ૬ ખોદાવંદ, મારો સાકર ઘરમાં પકશાધાતી પેહો છે, ને તેને ઘણી પીડ થાઈછે. ૭ તારે હસુ તેને કેહેછે કે, હું આવીને તેને સમો કરીરા. ૮ ને સુમેદાર જવાબ આપીને કહીકું કે, ખોદાવંદ, તું

મારાં છાપરાં તલે આવે એવો હું લાગ્યેક નથી; પણ તું ફક્ત એક સુખન કેહે, ને મારો ચાકર સમો થશે. ૯ કેમકે હું પણ એજતીઆરવાલો છું, ને સીપાહીઓ મારા એજતીઆરમાં છે; એકને હું કહું છું કે જા, ને તે જાએ; ને બીજાને, આવ, ને તે આવે; ને મારા ગોલામને, એ કર, ને તે કરે. ૧૦ તારે ઇસુ તે શાંમલીને તાજુમ થયે, ને પાછલ આવનારાઓને કહીં, હું તમને અજીત કહું છું કે આવો મોશે એતકાદ મેંઈસરા એલમાં પણ જોઈએ નથી. ૧૧ ને હું તમને કહું છું કે પુરવથી તથા પરામીમથી ઘણા લોક આવશે, ને ઇબ્રાહીમની તથા ઇસહાકની તથા ઇઆકુબની સાથે આસમાનની પાદશાહતમાં બેસશે. ૧૨ પણ પાદશાહતનાં ફરજદો બાહારનાં અંધારામાં નંખાશે, જ્યાં ૨૩૦ ને દાંત પીસવું થશે. ૧૩ ને ઇસુએ તે સુમેદારને કહીં કે, જા, ને જો એતકાદ તે કીધો તેવું જ તને થાએ. ને તે જ કીધો તેનો ચાકર સમો થયે.

૧૪ એને ઇસુએ પીતરનાં ઘરમાં આવીને તેની શાશુને તાવે માંદી પડેલી દીકી. ૧૫ ને તેણે તેનો હાથ પકડીઓ કે તેનો તાવ ગઈઓ, ને તેણે ઉડીને તેઓની ખીદમત કીધી.

૧૬ એને સાંહાંજ પડી તારે ઘણા દેવઅંદીઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ, ને તેણે કલામથી દેવોને બાહાર કાઢીઆ, ને સંધા માંદાઓને સમા કીધા; ૧૭ એવા કે ઇસાઈઓ નખીએ જો કહીં હવું તે પુરં થાએ કે, “તેણે જ હમારી નમલાઈઓ લીધી, ને હમારી ખીમારીઓ ઉઠાવી.”

૧૮ એને ઇસુએ મોટી બીડ પોતાની આસપાસ દીકી તારે પેલે પાર જવાનો હુકમ આપીઆ. ૧૯ ને એક શાસતરીએ પાસે આવીને તેને કહીં કે, ઉસતાદ, જ્યાં કહીં તું જઈશ ત્યાં હું તારી પાછલ આવીશ. ૨૦ તારે ઇસુ તેને કેહે છે કે, લોકડાંને કોતર છે, ને આસમાનનાં પંખેરોને માલા છે; પણ આદમીના બેઝને માથું ઝુકવાને ફામ નથી. ૨૧ ને તેના શાગીરદોમાંથી બીજાએ તેને કહીં કે, ખોદાવંદ, મને રજા આપ, કે હું પેહેલાં જઈને મારા બાપને ગાઈ. ૨૨ પણ ઇસુએ તેને કહીં કે, તું મારી પાછલ આવ, ને મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને ગારવા સાઈ રહેવા દે.

૨૩ એને હોડી પર તે ચહડીઓ તારે તેના શાગીરદ તેની પાછલ ગઈઆ. ૨૪ ને જુઓ, દરીઆમાં એવું મોટું તુફાન થઈ કે મોજઓથી હોડી ઢંકાઈ ગઈ; પણ તે પોતે ઉંચતો હતો. ૨૫ તારે તેના શાગીરદોએ પાસે આવીને તેને જગાડીને કહીં કે, ખોદાવંદ, હમને બચાવ; હમે હલાક થઈએ છઈએ. ૨૬ ને તે

તેઓને દેહેછે, ઓ કમ-એતકાદો, તમે કેમ ખીચેલા છો? પછી તેણે ઉઠીને પવનને તથા દરીઆને ધમકાવીઆ; ને મોટું એન થઈ ગઈ. ૨૭ તારે તે માણુ-સોએ તાજુબ થઈને કહીજે કે, એ શી તરેહનું આદમી છે કે, પવન તથા દરીઆ પણ એનું માનેછે!

૨૮ એને પેલે પાર ગરગેશીઓના મુલકમાં તે પોહોંચીઓ તારે દેવબંદી બે માણુસ કબરોમાંથી નીકલતાં તેને મલીઆં, તેઓ એવા તુંદ મીઠસના હતાં કે તે રસેત કોઈથી જવાતું નહીં હતું. ૨૯ ને જુઓ, તેઓ એજુમ પાડતાં કહીજે કે, ઇસુ, ખોદાના બેઠા, હમારે તારી સાથે શું છે? વખતની અગાઉ શું તું હમને દુખ આપવાને હીઆં આવીઓ છે? ૩૦ ને તેઓથી બહુ આણું ડુકરોનું એક ટોલું ચરતું હતું. ૩૧ તારે દેવોએ તેની આજુ કરીને કહીજે કે, જો તું હમને કાહોડેછે તો ડુકરોનાં ટોલામાં હમને જવા દે. ૩૨ ને તેણે તેઓને કહીજે કે, જાઓ. પછી તેઓ નીકલીને ડુકરોનાં ટોલામાં ગઈઆ, ને જુઓ ડુકરોનું આણું ટોલું કરાડાપરથી દરીઆમાં ધસી પડીજે, ને પાણીમાં મરી ગઈ. ૩૩ તારે ચરાવનારા નાહાડા, ને રોહરમાં જઈને તેઓએ સઘણું જણાવીજે, ને દેવબંદી-ઓને શું થઈતું તે પણ કહીજે. ૩૪ તારે જુઓ, આણું રોહર ઇસુને મલવાને બાહાર આવીજે; ને તેને જોઈને તેઓએ તેની મીનત કીધી કે, હમારી સીમા-માંથી જા.

બાબ નવમો.

તારે હોડીમાં બેસીને તે પેલે પાર ગઈઓ, ને પોતાનાં રોહરમાં આવીઓ. ૨ ને જુઓ, એક પકરાધાતીને ખાટલા પર શુઆડીને તેઓ તેની પાસે લા-વીઆ, ને ઇસુએ તેઓનો એતકાદ જોઈને પકરાધાતીને કહીજે કે, દીકરા, ધીરજ રાખ, તારાં પાપ તને માફ થઈઆં છે. ૩ તારે જુઓ, શાસતરીઓમાંના ફેટલાએકે પોતાનાં મનમાં કહીજે કે, એ કુદર બકેછે. ૪ ને ઇસુએ તેઓના વીચાર જાણીને કહીજે કે, તમે પોતાનાં મનમાં કેમ બદશુમાની કરોછો? ૫ કેમકે શું વંતું રોહલ છે, એ કેહેવું કે તારાં પાપ તને માફ થઈઆં, ઇઆ એ કેહેવું કે ઉઠીને ચાલ? ૬ પણ આદમીના બેઠાને જમીન પર પાપો માફ કરવાનો એખ-તીઆર છે એ તમે જાણો વાસતે; [તારે તેણે પકરાધાતીને કહીજે કે,] ઉઠ, તારો ખાટલો ઉઠાવીને તારે ઘર ચાલીઓ જા. ૭ તે ઉઠીને પોતાને ઘર ચાલી-ઓ ગઈઓ. ૮ ને તે જોઈને લોકો તાજુબ થઈઆ, ને ખોદાની તારીફ કરવાલાગીઆ કે તેણે ઇનિસાનને એવી કુદરત બખરી.

૯ અને ઇસુએ તાંહાંથી જતાં માતથી નામે એક માણસને મેહસુસ લેવાની ચોકી પર બેસાડી દીધા; ને તેણે તેને કહીજે કે, તું મારી પાછલ આવ : તારે તે ઉડીને તેની પાછલ ગઈઓ. ૧૦ ને એમ થઈ કે ઇસુ ધરમાં આવા બેઠો, તારે જુઓ, ઘણા મેહસુસ લેનારાઓ તથા પાપીઓ આવીને તેની તથા તેના સાગીરદોની સાથે બેઠા. ૧૧ ને ફરેશીઓએ એ બેઠાને તેના સાગીરદોને કહીજે કે, તમારો ઉસતાદ મેહસુસ લેનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે કેમ આવ્યો છે? ૧૨ ને ઇસુએ એ સાંભળીને તેઓને કહીજે કે, જે સાજ છે તેઓને હકીમનો અપ નથી, પણ માંદાંઓને છે. ૧૩ પણ તમે જાણો એની માએની શોખો કે, “કુરબાની કરતાં રહમ હું આહુંધું;” કેમકે રાસતોને નહીં, પણ ગુનાહગારોને તોખાને સારૂ તેડવાને હું આવીઓ છું.

૧૪ તારે ઇઓહાનના સાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીજે કે, હમે તથા ફરેશીઓ કેમ ઘણી વાર અપવાસ કરીએ છઈએ, પણ તારા સાગીરદ અપવાસ નથી કરતા? ૧૫ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજે કે, જાંહાં સુધી વર જનઈઆઓની સાથે છે. તાંહાં સુધી શું તેઓ શોક કરી રહે છે? પણ એવા દાહાડા આવશે કે વર તેઓની પાસેથી લેવાશે. ને તારે તેઓ અપવાસ કરશે. ૧૬ જુનાં લુગડાંમાં કોરાં લુગડાંનું થીગલું કોઈ નથી દેતું, કેમકે તે થીગજાથી તે લુગડું ખેંચાએ છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ૧૭ વડી, નવો વડન જુની મરાકોમાં કોઈ નથી ભરતું, જે ભરે, તો મરાકો ફાટી જાય, ને વડન વડી જાય, ને મરાકો ખરાબ થાય; પણ નવો વડન નવી મરાકોમાં ભરે છે, તેથી બેહુ બચે છે.

૧૮ તે તેઓને આવા તો કેહેતો હતો, તારે જુઓ, એક હાકીમે આવીને તેનો સજદો કરીને કહીજે કે, મારી દીકરી એટલાંમાં તો મરી ગઈ હશે, પણ તું આવીને તારો હાથ તે પર મુક, ને તે જીવતી થશે. ૧૯ તારે ઇસુ ઉડીને પોતાના સાગીરદો સુધાં તેની પાછલ ગઈઓ.

૨૦ અને જુઓ એક ઓરત જેને ખાર વરસા થઈઆં લોહી વેહેતું હતું, તે તેની પાછલ આવી, ને તેનાં લુગડાંની કોરને અડકી. ૨૧ કેમકે તેણે પોતાનાં મનમાં કહીજે કે, જો હું એકલા એનાં લુગડાંને અડકું તો સમી થઈ જઈશ. ૨૨ તારે ઇસુએ પાછા ફરીને તથા તેને બેઠાને કહીજે કે, દીકરો, ધીરજ રાખ, તારા એતકાદે તને સમી કીધી; ને તે ઓરત તેજ ધડીથી સમી થઈ. ૨૩ પછી ઇસુએ તે હાકીમનાં ઘરમાં આવીને વાંશલી વગડનારાઓને તથા લોકને કલકલાટ કરતા દીધા. ૨૪ તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, આધા ખરો; કેમકે છોકરી

મરી નથી ગઈ, પણ ઉંઘેછે. ને તેઓએ તેની મસખરી કીધી. ૨૫ ને લોકોને બાહાર કાઢાડીઆ તારે તેણે માંહે જઈને તેનો હાથ પકડીઓ; ને તે છોકરી ઉઠી. ૨૬ તારે તેની કીરતી તે આપ્યા મુલકમાં ફેલી ગઈ.

૨૭ અને ઇસુ તાંહાંથી જતો હતો તારે બે આંધલાએ તેની પાછલ જઈને ખુમ પાડતાં કહીજી કે, દાઉદના બેઠા, હમારા ઉપર રહમ કર. ૨૮ ને ઘરમાં તે ગઈઓ તારે તે આંધલાઓ તેની પાસે આવીઆ, ને ઇસુ તેઓને કહેછે કે, હું એ કરી શકુંછું, એવો એતકાદ શું તમે કરોછો? તેઓ તેને કહેછે કે, હા ખો-દાવંદ. ૨૯ તારે તેણે તેઓની આંખોને અડકીને કહીજી કે, તમારા એતકાદ પરમાણે તમને થાઓ. ૩૦ ને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઈ. પછી ઇસુએ તેઓને વારતાં કહીજી કે, ખબરદાર, કોઈ જાણે નહીં. ૩૧ પણ તેઓએ બાહાર જઈને તે આપ્યા મુલકમાં તેની કીરતી ફેલાવી.

૩૨ અને તેઓ બાહાર ગઈઆ પર, જુઓ, દેવબંદ એક મુંગા માણસને તેની પાસે લાવીઆ. ૩૩ ને દેવ કહડાડ્યા તારે તે મુંગો બોલીઓ, ને લોકોએ તા-જુબ થઈને કહીજી કે, ઇસાએલમાં કદી પણ એવું દીકું નહીં હતું. ૩૪ પણ ફેરાશીઓએ કહીજી કે, દેવોના સરદારથી દેવોને તે કાહડેછે.

૩૫ અને ઇસુ તેઓનાં એઆદતખાનાઓમાં તાલીમ આપતો ને પાદશા-હતની ખુશખબર કહેતો, ને લોકોનું હરેક માંદ તથા હરેક રોગ યલતો, સઘલાં રોહિરોમાં તથા ગામોમાં ફરતો ગઈઓ. ૩૬ ને લોકોને જોઈને તેઓ પર તેને રહમ આવીઓ; કેમકે તેઓ પાલક વગરનાં ગેઠાંના જેવા હેરાન તથા વેરાઈ ગયેલા હતા. ૩૭ તારે તે પોતાના શાગીરદોને કહેછે કે, પાકેલી એતી ધણી છે ખરી, પણ મજુરો થોડા છે. ૩૮ એ વાસને એતીના ધણીની તમે આજજી કરો કે પોતાની એતીને સાઝ મજુરોને તે મોકલે.

બાબ ૧૧મો.

પછી તેણે પોતાના બાર શાગીરદોને પાસે તેડીને નાપક રહોને કાહડવાને તથા હરેક તરેહનું માંદ તથા હરેક તરેહની ખીમારી યલવાને તેઓને કુદરત ખખરી. ૨ ને તે બાર રસુજોનાં નામ એ છે: પેહેજો, સીમોન જે પીતર કહે-વાએ તે, ને તેનો બાઈઆંદર; જેબેદીનો [દીકરો] ઇઆકુબ, તથા તેનો બાઈ ઇઓહાન; ૩ શીલપ તથા બારથલમા; થોમા તથા મેહસુલ લેનાર માતથી; અલશીનો [દીકરો] ઇઆકુબ, તથા લેખી જેની અટક થાદી હતી તે; ૪ સીમોન

કાનાની, તથા ઇહુદા ઇરાકારીઓત, જોણે તેને પકડાવીઓ તે પણ. ૫ ઇસુઓ તે બારેને ઓવો હુકમ આપીને મોકલીઓઢે, ગેરકોમીઓને રસતે તમે ના જતા, ને સમારીઓનાં કોઈ રોહિરમાં ના પેસતા. ૬ પણ તે કરતાં ઇસિરાઓલનાં ઘરનાં બોવાઓનાં ગેટાંની પાસે જઓ. ૭ ને તમે જતાં વાત પરગટ કરો ઢે, આસમાનની પાદશાહત પાસે આવી છે. ૮ માંદાઓને સમા કરો, કોહોડીઓઓને શુધ કરો, મોઓલાઓને ઉઠાડો, દેવોને કાઢાડો, તમે મફત પામીઓ છો, મફત આપો. ૯ શુંનું ઢે રૂપું ઢે તાંબું પોતાના કમરબંધમાં ન રાખો. ૧૦ મુસાફરીને સાઈ જોહોણું ઢે બે અંગરખા ઢે જોડા ઢે લાકડીઓ પણ ના લો; કેમકે મજૂર પોતાના ખોરાક લાઓક છે. ૧૧ ને જ જ રોહિરમાં ઢે ગામમાં તમે જઓ તેમાં લાઓક કોણ છે ઓ પુછો; ને તાંહાંથી નીકલવા સુધી તેને તાંહાંજ રોહો. ૧૨ ને તમે જ ઘરમાં જઓ તેને સલામ કરો. ૧૩ ને જો તે ઘર લાઓક હોઓ તો તમારી સલામતે પર જઓ, પણ જો તે લાઓક નહીં હોઓ તો તમારી સલામ તમારા પર પાછી આવી. ૧૪ ને જો કોઈ તમને કબુલ નહીં કરે ને તમારી વાતો નહીં શાંમલે, તો તે ઘરમાંથી ઇઓ તે રોહિરમાંથી નીકલતાં તમે પોતાના પગની ધુલ ખંખેરો. ૧૫ હું તમને ખચીત કહુંછઊં ઢે ઇનસાફને દાહોડે સદોમ તથા ગમોરા સુલકનો હાલ તે રોહિરના કરતાં વધતો રોહિલ થરો.

૧૬ જુઓ, વરઓમાં ગેટાં સરખા હું તમને મોકલુંછઊં; વાસતે તમે સાપના જોવા હોશીઓ, તથા કબુતરના જોવા સાલરા થઈરોહો. ૧૭ પણ તમે માણસોથી ખમરદાર રોહો; કેમકે તેઓ તમને ઇનસાફની મીજલસમાં સોંપરો, ને પોતાનાં ઓબાદતખાનાઓમાં તેઓ તમને ફારગ મારરો. ૧૮ ને મારે લીધે હાકીમીની તથા પાદશાહીની આગલ તમે લઈ જવારો, ઓ સાઈ ઢે તેઓને તથા ગેરકોમીઓને શાહેદી થાઓ. ૧૯ પણ જરે તેઓ તમને પકડાવે તારે તમે ચોંતા ન કરો ઢે શી તરેહ ઇઓ શું કહીઓ? કેમકે શું કેહેયું તે તેજ ઘડી તમને અપારો. ૨૦ કેમકે જ બેલેછે તે તમે નહીં, પણ તમારા બાપનો જ રહ તે તમારામાં બેલેછે. ૨૧ ને બાઈ બાઈને, તથા બાપ દીકરાને, માતને સાઈ સોંપરો; ને છોકરાઓ મા-બાપને ઉલટાં ઉકરો, ને તેઓને મારીનખાવરો. ૨૨ ને મારાં નામને સાઈ સહુ તમારા ઉપર દુરામની કરરો, પણ જ કોઈ આખર સુધી ટકરો તે ખચરો. ૨૩ ને જરે તેઓ ઓક રોહિરમાં તમારી પુડે લાગે તારે તમે બીજામાં નાહાશી જઓ, કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછઊં ઢે આદમીનો બેટો આવી તાંહાં સુધી ઇસિરાઓલનાં સઘલાં રોહિરોમાં તમે ફરી

રેહેરો નહીં. ૨૪ શાગીરદ ઉસતાદથી મોટો નથી, ઈઆ ચાકર તેના રોઠ કરતાં મોટો નથી. ૨૫ શાગીરદ પોતાના ઉસતાદ જેવો, ને ચાકર પોતાના રોઠ સરખો હોય્મો તો તે ઘણું છે. જો તેય્મોય્મો ઘરના ઘણીને બાલજેબબ કહીય્મો છે, તો તેનાં ઘરના લોકોને કેટલા જીઆદા ફેરેરો? ૨૬ ય્મોસાર તેય્મોથી તમે ના બીહો; કેમકે જે ઉઘાડું નહીં કરારો ય્મોયું કંઈ ઢાંકેલું નથી, ને જે જણાવારો નહીં ય્મોયું કંઈ ગુપત નથી. ૨૭ હું તમને અંધારામાં જે કડુંછર્જી તે તમે અજ-વાલામાં કોહો, ને તમે કાને જે શાંખલોછો તે ધાખાં ઉપર પરગટ કરો. ૨૮ ને બદનને જે મારીનાંખેછે, પણ રહને મારી રાકતા નથી, તેય્મોથી ના બીહો; પણ રહ તથા બદન બંનેની હલાકી જાહનમમાં કરી રાકેછે તેથી બીહો. ૨૯ પઠસાની બે ચલી શું વેચાતી નથી? તો પણ તમારા બાપ[ની સરજી]વીના તેમાંથી ય્મિક પણ જમીન પર પડનાર નથી. ૩૦ ને તમારાં માથાંના નીમાલા પણ બધા ગણેલા છે. ૩૧ વાસતે બીહો ના; ઘણી ચલીય્મો કરતાં તમે બહુ મુલ-વાન છો. ૩૨ ય્મોસાર માણસોની આગલ જે કોઈ મને કમ્મલ કરશે, તેને હું પણ મારા આસમાનમાંના બાપની આગલ કમ્મલ કરીશ. ૩૩ પણ માણસોની આગલ જે કોઈ મને નાકમ્મલ કરશે, તેને હું પણ મારા આસમાનમાંના બાપની આગલ નાકમ્મલ કરીશ. ૩૪ જમીન પર સલાહ કરવાને હું આવીય્મો છર્જી ય્મોમ ન ધારો; સલાહ નહીં, પણ તલવાર ચલાવવાને હું આવીય્મો છર્જી. ૩૫ કેમકે માણસને તેના બાપને ઉલટો, તથા દીકરીને તેની માને ઉલટી, તથા વડુને તેની શાશુને ઉલટી ફેરવવાને હું આવીય્મો છર્જી. ૩૬ ને માણસના દુશ-મન તેનાં ઘરમાંનાજ થરો. ૩૭ જે મારા કરતાં બાપ કે મા પર વધતો પીઆર ફેરેછે, તે મારે લાગ્મિક નથી; ને દીકરા કે દીકરી પર જે મારા કરતાં વધતો પી-આર ફેરેછે, તે પણ મારે લાગ્મિક નથી. ૩૮ ને જે પોતાનો કસ જિંઘકીને મારી પાછલ આવતો નથી, તે મારે લાગ્મિક નથી. ૩૯ જે પોતાનો જીવ બચાવેછે, તે તેને ખોરો; ને મારે લીધે જે પોતાનો જીવ જાગ્યેછે, તે તેને બચાવરો. ૪૦ જે તમને કમ્મલ ફેરેછે, તે મને કમ્મલ ફેરેછે; ને જે મને કમ્મલ ફેરેછે, તે મારા મોકલનારને કમ્મલ ફેરેછે. ૪૧ નખીને નામે નખીને જે કમ્મલ ફેરેછે, તે નખી-નું ફલ પામરો; ને રાસત આદમીને નામે રાસત આદમીને કમ્મલ ફેરેછે, તે રા-સત આદમીનું ફલ પામરો. ૪૨ ને ફક્ત શાગીરદને નામે જે કોઈ આ નાહા-નામાંના ય્મિકને થંડાં પાણીનું પીઆલું પીવાને આપશે, તો હું તમને અચીત કહું-છર્જી કે તે પોતીકું ફલ નહીંજ ખોરો.

બાબ અગીઆરમો.

અને જોરે ઇસુ પોતાના બાર શાગીરદોને હુકમ આપી ચુકીઓ, તારે અમ થઈકું કે તારીમ આપવાને તથા સુનાદી કરવાને તાંહાંથી તેઓનાં રોહેશમાં તે ગઈઓ. ૨ તારે ઇઓહાને કેદખાનામાં અરીસતનાં કામો બાબત શાંભલીને પોતાના શાગીરદોમાંથી બેને મોકલીને તેને પુછાવીકું કે, ૩ જે આવનાર તે તુંજ છે, કે હમે ખીજની વાટ જોઈએ? ૪ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીકું કે, તમે જે જે શાંભલોછો, ને જીઓછો, તે જઈને ઇઓહાનને કહી દેખાડો, ૫ કે, આંધલા દેખતા થાઓછે, ને પાંગલા ચાલતા થાઓછે; કોહાડીઆ શુધ કરાઓછે, ને બેહેરા શાંભલતા થાઓછે; મુઓલા ઉઠડાઓછે, ને દરીદરીઓને ખુરાખખર કેહેવાઓછે. ૬ ને જે કોઈ મારી બાબત ઠોકર નથી આતો તે સુઆરક છે. ૭ ને તેઓ ગઈઆ પર ઇસુ ઇઓહાન બાબત લોકોને કેહેવા લાગીઓ કે, તમે રાનમાં શું જોવા નીકલીઆ? શું પવનથી હાલતા છોડવાને? ૮ પણ તમે શું જોવા નીકલીઆ? શું જીહીણાં લુગડાં પેહેરેલા માણસને? જીઓ, જે જીહીણાં [લુગડાં] પેહેરેછે તેઓ પાદશાહોના મહેલોમાં છે. ૯ તો તમે શું જોવા નીકલીઆ? શું નખીને? હા, હું તમને કહુંછું કે નખીથી જે વધતો તેને. ૧૦ કેમકે જેની બાબત અમે લખીજી છે કે, “જીઓ, હું મારો પેગંબર તારા મોહો આગલ મોકલુંછું જે તારી આગલ તારો રસતો તઈઆર કરશે,” તે અમેજ છે. ૧૧ હું તમને ખચીત કહુંછું કે આરતોથી જે જનમીઆ છે તેઓમાંથી ઇઓહાન બાપતીસમા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો પેદા થઈઓ નથી, તો પણ આસમાનની પાદશાહતમાં જે બહુ નાહાનો તેતેના કરતાં મોટો છે. ૧૨ ને ઇઓહાન બાપતીસમા કરનારના દાહાડાઓથી હમણા સુધી આસમાનની પાદશાહત જોર ખમેછે, ને જોશવરો જોરથી તે લેછે. ૧૩ કેમકે બધા નખીઓએ તથા તોરેતે ઇઓહાન લગી નજીઅત કીધી. ૧૪ ને જો તમે માનવા આહો તો અલીઆ જે આવનાર હતો તે અમેજ છે. ૧૫ જેને શાંભલવાને કાન છે, તે શાંભલે. ૧૬ પણ આ લોકોને હું શાની તમસીલ આપું? અઓ તે છોકરાંઓના જેવા છે, કે જેઓ ચહુટાંઓમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને હાંક મારતાં કેહેડે કે, ૧૭ હમે તમારી પાસે વારાલી વળડી, પણ તમે નાચીઆ નહીં; હમે તમારી પાસે રોક કીધો, પણ તમે રડીઆ નહીં. ૧૮ કેમકે ઇઓહાન આતો પીતો નથી આવીઓ, ને તેઓ કેહેછે કે, તેનામાં દેવ છે. ૧૯ આદમીનો બેથો આતો પીતો

આવીઓ, ને તેઓ કહેછે કે, જુઓ, આવરો ને દાર્યાજ માણસ, મેહસુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓનો દોસત; પણ દાનાઈ પોતાનાં ફરજંદોથી રાસત કરેછે.

૨૦ તારે જે રોહિરોમાં તેના બહુ મોજેજ થઈઆ હતા, તેઓએ તોઆ નહીં કીધી, વાસતે તે તેઓને મલામત કરવા લાગીઓ કે, ૨૧ ખોરાજન, તને અફસોસ; બેથસાઈદા, તને અફસોસ; કેમકે જે મોજેજ તમારામાં કીધા તે જે સુર તથા સીદોનમાં કીધા હોતે, તો તેઓએ તાટ તથા આકમાં કાહારની તોઆ કીધી હોતે. ૨૨ વધી હું તમને કહુંછું કે ધનસાફ કરવાને દાહોડે સુર તથા સીદોનને તમારા કરતાં સેહેલ પડશે. ૨૩ ને કાપરનાહમ, તું જે આસમાન સુધી ઉંચું કરાઈછે છે તે તું પાતાલ સુધી નીચું તંખારો; કેમકે જે મોજેજ તારામાં કીધા તે જે સદોમમાં કીધા હોતે, તો તે આજ લગી રહીઈ હોતે. ૨૪ વધી હું તમને કહુંછું કે ધનસાફ કરવાને દાહોડે સદોમ મુલકને તારા કરતાં સેહેલ પડશે.

૨૫ તે વેલા ઇસુએ બોલતાં કહીઈ કે, બાપ, આસમાન તથા જમીનના આવંદ, હું તારી સોતાએરા કરુંછી, કેમકે દાનાવો તથા અકલ મંદોથી તેં આ વાતો સંતાડી છે, ને બાલકોને પરગટ કીધી છે. ૨૬ હા, ઓ બાપ, કેમકે તારી નજરમાં એમજ શાઈ લાગીઈ છે. ૨૭ કુલે ચીજ મારા બાપે મને સોંપી છે; ને બાપ વીના બેઠાને કોઈ જાણતું નથી, ને બેઠા વીના, તથા જેની પાસે બેઠો તેને પરગટ કરવા આહેછે તે વીના, બાપને કોઈ જાણતો નથી. ૨૮ ઓ થાકેલાઓ તથા બોજથી લાલેલાઓ, તમે સધલા મારી પાસે આવો, ને હું તમને આરામ આપીરા. ૨૯ મારી જુહુશરી પોતા પર લો, ને મારી પાસે શીઓ, કેમકે હું હલીમ તથા દીલનો ફરોતન છું, ને તમે પોતાના જીવમાં આરામ પામશો. ૩૦ કેમકે મારી જુહુશરી સેહેલ; ને મારો બોજે હલકો છે.

બાબ બારમો.

તે વખત ઇસુ સખતને દાહોડે દાણાનાં ખેતરોમાંથી જતો હતો, ને તેના શાગીરદ બુખીઆ થઈઆ, ને દાણાનાં કણસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગીઆ. ૨ તારે ફરોશીઓએ જોઈને તેને કહીઈ કે, જો, સખતને દાહોડે જે કરવું લાએક નથી તે તારા શાગીરદ કરેછે. ૩ પણ તેણે તેઓને કહીઈ કે, જરે દાઉદ તથા તેના સાથીઓ બુખીઆ હતા તારે તેણે જે કરીજ તે શું તમે વાંચીઈ નથી? ૪ તેણે બોલનાં ધરમાં પેસીને નજર કીધેલી રોટલી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવા

લાજમ નહીં હતી, પણ ઝમ્કલા કાહીનોને હતી, તે તેણે ખાધી. ૫ ઈઆ શું તોરેતમાં તમે ઝમ્ નથી વાંચીજી, કે સખતને દાહોડે મંદીરમાં કાહીનો સખતને રદ કરીને બેગુનાહ છે ? ૬ પણ હું તમને કહુંછું હીઆં ઝમ્ક છે કે જે મંદીર કરતાં મોયે છે. ૭ વસી, “કુરઆનો કરતાં રહમ હું ચાહુંછું,” ઝમ્ની માઝમ્ની જે તમે જાણુને, તો બેતકસીરદારોને તમે તકસીદાર નહીં ઠરાવતે. ૮ કેમકે આદમીનો બેયો સખતના દાહાડાનો પણ ખોદાવંદ છે.

૯ ઝમ્ને તે તાંહાંથી નીકલીને તેઓનાં ઝમ્બાદતખાનામાં આવીઝ્મા. ને જુઓ, શુકાઈ ગમ્મિલા હાતવાલો ઝમ્ક માણુસ તાંહાં હતો. ૧૦ તારે તેઓઝમ્ તેના પર બયો મુકવા સાઈ તેને પુછતાં કહીજી કે, શું સખતને દાહોડે રામો કરવો રવા છે ? ૧૧ તારે તેણે તેઝમ્ને કહીજી કે, તમારામાં ઝમ્બું કહીજી માણુસ હરો, કે જેને ઝમ્ક ગેટું છે, ને સખતને દાહોડે તે જે ખાડામાં પડે તો તેને પકડીને બાહાર નહીં કાહાડરો ? ૧૨ તો માણુસ ગેટાં કરતાં કેટલું બેહતર છે ? ઝમ્ સાઈ સખતને દાહોડે સાઈ કરવું રવા છે. ૧૩ તારે તે માણુસને તે કેહેછે કે, તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કીધો. ને તે હાથ ખીજના જેવો સમો થઈઝ્મા. ૧૪ તારે ફરોશીઝ્માઝમ્ નીકલીને તેને ઉલયો મનમુખો કીધો કે તેઝ્મા તેને કહી રીતે મારીનાંખે. ૧૫ પણ હમુ ઝમ્ જાણુને તાંહાંથી નીકલીઝ્મા; ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઝ્મા; ને તેણે બધાને રામા કીધા. ૧૬ પણ તેઝ્મા તેને પરગટ ન કરે વાસતે તેણે તેઝ્માને વારતાં હુકમ કીધો. ૧૭ ઝમ્ સાઈ કેદરિઆઝ્મા નખીઝમ્ જે કહીજી હતું તે પુરૂ થાઝમ્, કે, “જુઓ, મારો બંદો, જેને મેં પસંદ કીધો; ૧૮ મારો પીઆરો. જેના પર મારો જીવ બહુ રાજી છે; તેના પર હું મારો રહ સુકીરા; ને ગેરકોમીઓને શરીઅત તે જાણાવરો. ૧૯ તે જઘડો નહીં કરરો, ને શોર નહીં પાડરો; ને તેનો આવાજ રસતાઝ્મામાં કોઈ નહીં રાંબલ-રો. ૨૦ જાંહાં લગી શરીઅતને તે ગાલેઅ નહીં કરે તાંહાં લગી છુંદેલું અરૂં તે ભાંજી નહીં નાંખરો; ને ધુંઆતું સણુ પણ તે નહીં હોલવરો. ૨૧ ને ગેરકોમી-ઓ તેનાં નામ પર ભરોરો કરરો.”

૨૨ તારે તેની પાસે ઝમ્ક દેવબંદ આંધલો મુંગો માણુસ લવાઈઝ્મો, ને તેણે તેને રામો કીધો, ઈઆને જે આંધલો તથા મુંગો હતો તે બોલતો તથા દેખ-તો થઈઝ્મો. ૨૩ ને સઘલા લોકોઝમ્ તાજુબ થઈને કહીજી કે, શું ઝમ્ દાઉદનો બેયો નથી ? ૨૪ પણ ફરોશીઝ્માઝમ્ તે રાંબલીને કહીજી કે, બાલજેબબ દેવોના સરદારની મદદ વીના દેવોને ઝમ્ કાહાડતો નથી. ૨૫ તારે હમુઝમ્ તેઝ્માના

વીચાર જાણીને તેઓને કહીજે કે, હરેક પાદશાહત જેમાં કુટ પડે તે તુટી પડેછે; ને હરેક રોહર ઇઆ ધર જેમાં કુટ પડે તે આબાદ નહીં રહેરો. ૨૬ ને જો રો-
તાન રોતાનને કાહોડેછે તો તે પોતે પોતાની સામે થઈઓ, તારે તેની પાદશાહત
કેમ કાઓમ રહેરો? ૨૭ ને જો હું બાલજેબબની મદદથી દેવાને કાહાંડુંછું, તો
તમારા દીકરા કોણથી કાહોડેછે? વાસતે તેઓ તમારો ઇનસાફ કરશે. ૨૮ પણ
જોહું આદના રહથી દેવાને કાહાંડુંછું તો આદની પાદશાહત તમારો પાસે આવી
પોહોંચી છે. ૨૯ નહીં તો જોરાવરનાં ઘરમાં જઈને પેહલાંથી તે જોરાવરને બાંધી-
આવીના તેનો રામન કોઈથી કેમ છુટાઓ? પણ તેને બાંધીઆ પછી તે તેનું
ઘર છુટી રહે. ૩૦ જે મારી ગમ નથી, તે મારે ઉલટો છે; ને જે મારી સાથે
ઓકું નથી કરતો, તે વેરી નાંઓ. ૩૧ ઓ સાફ હું તમને કહુંછું કે હરેક પાપ
તથા કુફર માણસોને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કુફર તે માણસને
માફ નહીં કરારો. ૩૨ ને આદમીના બેઠાને ઉલટું જે કોઈકંઈકેહરો તેતેને માફ
કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કોઈકંઈકેહરો તેતેને માફ નહીં કરારો, ઓ
જહાનમાં નહીં, ને આવતી જહાનમાં પણ નહીં. ૩૩ જહાડ રાફે, ને તેનું ફલ
રાફે ગણો; ઇઆ જહાડ નફારે, ને તેનું ફલ પણ નફારે ગણો; કાંજે જહાડ
ફલથી ઓલખાઓ. ૩૪ ઓ સાપોનાં બચાંઓ, તેમ જુરા છતાં બલી વાત
શી તરેહ કહી રહે? કેમકે દીલનાં ભરપુરપણામાંથી મોહો બોલેછે. ૩૫ રાફે
માણસ દીલના રાફા બજનામાંથી રાફે કાહોડેછે, ને નફારે માણસ નફારા
બજનામાંથી નફારે કાહોડેછે. ૩૬ પણ હું તમને કહુંછું કે જે હરેક નકામી
વાત માણસો કેહરો તે બાબત ઇનસાફ ઇરાવાને દાહોડે તેઓને જવાબ દેવા પડ-
શે. ૩૭ કેમકે તારી વાતોથી તું રાસત ઇરાવારો; ઇઆ તારી વાતોથી તકસીર-
દાર ઇરાવારો.

૩૮ તારે રાસતરીઓમાંના તથા ફોરોશીઓમાંના કેટલાઓકે જવાબ આપીને
કહીજે કે, ઉસતાદ, હમે તારાથી ઓક નીરાણી જોવા ચાહીઓછાઓ. ૩૯ ને
તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, બદ તથા હરામકાર લોક નીરાણી માગે-
છે, પણ ઇઓના નખીની નીરાણી શીવાઓ કોઈ નીરાણી તેઓને નહીં આપા-
શે. ૪૦ કેમકે જેમ ઇઓના તરણ રાત દાહાડા મગરમછનાં પેટમાં રહીઓ,
તેમ આદમીનો બેઠો પણ તરણ રાત દાહાડા જમીનનાં પેટમાં રહેરો. ૪૧ નીન-
વેનાં માણસ ઇનસાફ ઇરાવાને દાહોડે આ લોકની સાથે ઉઠી ઉભા રહેરો, ને
ઓઓને તકસીરદાર ઇરાવારો, કેમકે ઇઓનાઓ મુનાદી ક્રીધાથી તેઓઓ તો-

બા કીધી, પણ, જીએ, હાના કરતાં હીઆં એક મોટો છે. ૪૨ દક્ષણની રાણી આ લોકોની સાથે ધનસાફ કરવાને દાહોડે ઉઠી ઉભી રહેશે, ને એએને તકસીરદાર ડરાવશે; કાંજે જમીનને છોડેથી સુન્નીમાનની દાનાઈ શાંભલવાને તે આવી, પણ, જીએ, સુન્નીમાન કરતાં હીઆં એક મોટો છે. ૪૩ જરે નાપાક રહ માણસમાંથી જોએએ, તારે તે ઉજડમાં આરામ શોધતો ફરેએ, પણ નથી પામતો. ૪૪ તારે તે ફેહેએ કે, હું જોમાંથી નીકલીએ તેજ મારાં ઘરમાં પાછો જઈશ; ને જરે તે આવેએ તારે તે તેને ખાલી તથા વાણેલું તથા શોભાવંત જીએએ. ૪૫ પછી તે જઈને પોતા કરતાં ખીજ સાત ખુરા રહને પોતાની સાથે લાવેએ, ને તેએ તેમાં પેસીને તાંહાં રહેએ, તારે તે માણસને છેલો હાલ પેહેલા કરતાં ખુંડે થાએએ. તેમ આ ખુરી પેહેડીને પણ થશે.

૪૬ એને લોકોને તે ફેહેતો હતો, તારે જીએ, તેની મા તથા તેના બાઈબાહાર ઉભા હતા, ને તેની સાથે વાત કરવા આહતા હતા. ૪૭ તારે કોઈએ તેને કહીજે કે, જો, તારી મા તથા તારા બાઈબાહાર ઉભા છે, ને તેએ તારી સાથે વાત કરવા આહેએ. ૪૮ પણ જોએ તેને કહીજે તેને તેણે જવાબ આપીને કહીજે કે, મારી મા કોણ છે? ને મારા બાઈ કોણ છે? ૪૯ પછી તેણે પોતાના રાગીરદોની ગમ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને કહીજે કે, જીએ મારી મા, તથા મારા બાઈ. ૫૦ કેમકે મારા આસમાનમાંના આપની મરજી પરમાણે જો કોઈ આલેએ તેજ મારો બાઈ તથા બેહેન તથા મા છે.

બાબ તેરમો.

એને તેજ દાહોડે હસુ ધરથી નીકલીને દરીઆ કીનારે બેઠો. ૨ ને એવી મોટી ભીડ તેની પાસે એકઠી થઈ, કે એક હોડી પર તે ચહડી બેઠો; ને બધા લોક કાંડે ઉભા રહીઆ. ૩ ને તેણે તમસીલોમાં બોલતાં તેએને ઘણી વાતો કહી કે, જીએ, વાવનાર વાવવાને બાહાર ગઈએ. ૪ ને તે વાવતો હતો તારે ફેટલાંએક [ખી] રસતાની ફેરે પડીઆં; ને પરંદાએએ આવીને તેએને ખાઈ નાંખીઆં. ૫ ને ફેટલાંએક પથરની ભોંએ પર પડીઆં, જંહાં ઘણી માટી નહીં હતી, ને તેએને માટીનું ઉંડાણ ન હતું મોટે વેહેલાં ઉગી નીકલીઆં. ૬ પણ સુરજ ઉગીઆ પર તેઓ સીમલાઈ ગઈઆં, ને જડ નહીં હતી વાસતે શુકાઈ ગઈઆં. ૭ ને ફેટલાંએક કાંટાનાં જાહાડમાં પડીઆં; ને કાંટાનાં જાહાડેએ વધીને તેએને ગુંથીનાંખીઆં. ૮ પણ ખીજાં શારી ભોંએ પર પડીઆં, ને ફક્ક લાવી-

આં; કેટલાંએક શોગણાં, ને કેટલાંએક શાકગણાં, ને કેટલાંએક તીરાગણાં.
૯ જેને શાંભલવાને કાન છે તે શાંભલે.

૧૦ પછી શાગીરદોએ પાસે આવીને તેને કહીજે કે, તું તેઓને તમસીલોમાં કેમ કેહેછે? ૧૧ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, આસમાનની પાદશાહતના ભેદ જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ તેઓને નથી આપેલું. ૧૨ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો, ને તેને બહુ થરો; પણ જેની પાસે નથી તેની પાસે જ છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો. ૧૩ એ સારું હું તેઓને તમસીલોમાં કહુંછું; કેમકે તેઓ દેખતાં, નથી દેખતા; ને શાંભલતાં, નથી શાંભલતા; ને સમજતા નથી; ૧૪ ને ઈસાઈઓની નબળાઈ તેઓ બાબતની પુરી થઈ, જે કેહેછે કે, “તમે શાંભલતાં શાંભલશો, પણ નહીં સમજશો, ને દેખતાં તમે દેખશો, પણ તમને નહીં શુજશે. ૧૫ કાંજે એ લોકોનાં દીલ જડ થઈ ગયાં છે, ને કાનોએ એઓ ધીમે શાંભલેછે, ને એઓની આંખો એઓએ મીચેલી છે, ૨જે કદી એઓ આંખોએ જુએ, ને કાનોએ શાંભલે, ને દીલથી સમજે, ને કહે, ને હું એઓને સમા કરું.” ૧૬ પણ મુખારક છે તમારી આંખો, કેમકે તેઓ દેખેછે; તથા તમારા કાનો, કેમકે તેઓ શાંભલેછે. ૧૭ કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછું કે જે જે તમે જુઓછો, તે ઘણા નબીઓએ તથા રાસતોએ જોવા આહીઆં, પણ જોઈઆં નહીં; ને જે જે તમે શાંભલોછો તે શાંભલવા આહીઆં, પણ શાંભલીઆં નહીં. ૧૮ તો વાવનારની તમસીલ તમે શાંભલો. ૧૯ જરે પાદશાહતની વાત કોઈ શાંભલેછે, ને નથી સમજતો, તારે ખુરો આવેછે, ને તેનાં દીલમાં જે વાવેલું તે તે લઈ જાએછે; રસતાની કોરે ખી જે પામીઓ તે એજ છે. ૨૦ ને પથરની ભોંએ પર ખી જે પામીઓ તે એ છે કે વાતને શાંભલીને તુરત ખુશીથી તેને માનીલેછે. ૨૧ તો પણ તે પોતામાં જડ નથી રાખતો; વાસતે એકકી થોડી વારજ રહેનાર છે, કાંજે વાતને લીધે સંકટ ઈઆ સતાવણી આવેછે, તારે તુરત તે ઠોકર ખાએછે. ૨૨ ને કાંઝાનાં જહાડોમાં ખી જે પામીઓ તે એ છે કે, વાત શાંભલેછે, પણ આ દુનીઆની ચીંતા તથા દોલતના ફરેખ વાતને યુંથી નાંખેછે, ને તે એકલ થઈ જાએછે. ૨૩ પણ શાશી ભોંએ પર જે ખી પામીઓ તે એ છે કે, વાત શાંભલેછે, ને સમજેછે, ને તેમાં નીરાએ ફલ લાગેછે, કોઈમાં શોગણાં, કોઈમાં શાકગણાં, ને કોઈમાં તીરાગણાં.

૨૪ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ આપીને કહીજે કે, આસમાનની પાદશાહત

એક માણસના સરખી છે જેણે પોતાનાં એતરમાં રાઈ ખી વાવીઈ. ૨૫ પણ માણસો ઉંઘતાં હતાં તારે તેના દુરામને આવીને ધડમાં કડવા દાણા વાવીઆ, ને આવીઆ ગઈઆ. ૨૬ પણ જરે છોડવા ઉગીઆ, ને ચમરી આવી, તારે કડવા દાણા પણ દેખાઈઆ. ૨૭ તારે તે ધરખારીના ચાકરોએ પાસે આવીને તેને કહીઈ કે, સાહેબ, તે શું તારાં એતરમાં રાઈ ખી વાવીઈ નહીં હતું ? તો તેમાં કડવા દાણા કાંઠાંથી આવીઆ? ને તેણે તેઓને કહીઈ કે, કોઈ દુરામને એ કરીઈ છે. ૨૮ તારે ચાકરોએ તેને કહીઈ કે, તારીમરજી હોએ તો હમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. ૨૯ પણ તેણે કહીઈ કે, ના, તમે કડવા દાણા એકઠા કરતા રહે ધડને પણ તેની સાથે ઉખેડો. ૩૦ ફસલ સુધી બેઠુંને સાથે વધવા દો; ને કાપતી વેલા કાપનારાઓને હું કહીશ કે, તમે પેહેલાં કડવા દાણાને એકઠા કરો, ને બાલવા સાથે તેના ભારા બાંધો, પણ ધડે મારી વખારમાં બરો.

૩૧ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ આપીને કહીઈ કે, આસમાનની પાદશાહત પીલુનાં ખી સરખી છે, જેને એક જણે લઈને પોતીકાં એતરમાં વાવીઈ.

૩૨ તે સઘલાં ખી કરતાં નાહાનું છે, પણ વધીઆ પછી [સરવ] છોડવા કરતાં તે મોટું છે, ને એવું જાહાડ થાએ છે કે આસમાનનાં પરદાઓ આવીને તેની ઝાલીઓ પર રહેછે.

૩૩ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ કહી કે, આસમાનની પાદશાહત ખમીરના જેવી છે, જેને એક ય્યારે લઈને તે બધું ખમીરવાલું થાએ તાંહાં સુધી આગ્રના તરણ માપામાં ધાતી મુકીઈ.

૩૪ એ બધી વાતો ઇસુએ લોકોને તમસીલોમાં કહી; ને તમસીલ વગર તેણે તેઓને કહીઈ નહીં. ૩૫ એ સાથે કે નખીએ જે કહીઈ હતું તે પુરું થાએ, કે “હું મારું મોહનું તમસીલોથી ઉઘાડીશ, ને દુનીઆનો પાઈઓ નાંખવાથી જે ગુપતમાં રખાઈઆ છે તે હું પરગટ કરીશ.”

૩૬ તારે ઇસુ તે બીડને રવાના કરીને ઘર ગઈઓ; પછી તેના શાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીઈ કે, એતરમાંના કડવા દાણાની તમસીલની માએની હમને ફેડે. ૩૭ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીઈ કે, રાઈ ખી જે વાવે છે તે આદમીનો બેટો છે; ૩૮ ને એતર દુનીઆ છે; ને શાગાં ખી પાદશાહતનાં ફરજંદો છે; પણ કડવા દાણા ખુરાનાં ફરજંદો છે; ૩૯ ને જે દુરામને તેને વાવીઆં તે રોતાન છે; ને ફસલ દુનીઆની આખર છે; ને કાપનારા શીરશતાઓ છે, ૪૦ વાસતે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાએ છે, ને આગમાં બલાએ છે,

તેમ આ દુનીઆની આપરે થરો. ૪૧ આદમીનો બેઠો પોતાના શીરશતાઆને મોકલશે, ને તેઆ બધાં ઠોકર અવડાવનારાંઆને તથા ખુરાઈ કરનારાંઆને તેની પાદશાહતમાંથી ઝમકડાં કરશે. ૪૨ ને તેઆને આગના ડુંડમાં નાંખી દેશે. તાંહાં રડવું ને દાંત પીશવું થશે. ૪૩ તારે રાસતો પોતાના આપની પાદશાહતમાં આફતાયના સરખા નુરાની થશે. જેને સાંભલવાને કાન છે તે સાંભલે.

૪૪ વસી આસમાનની પાદશાહત ખેતરમાં સંતોડેલા અજનાના સરખી છે, જેને કોઈ માણસ જોઈને છુપો રાખેછે, ને તેની ખુશીને લીધે જામ્મેછે, ને પોતાનાં જેઠલાં છે તે બધાં વેચી નાંખીને તે ખેતર વેચાતું લેછે. ૪૫ વસી કોઈ વેપારી જે શારાં મોતીને રોધેછે તેના સરખી આસમાનની પાદશાહત છે, ૪૬ જેને ઘણી કીમતનાં ઝમક મોતીની રોધ લાગીઆથી તેણે જામ્મે પોતાનું બધું વેચી નાંખીને તે વેચાતું લીધું.

૪૭ વસી આસમાનની પાદશાહત જાલના જેવી છે, જેને લોકે દરીઆમાં નાંખી, ને હરેક તરેહનું તેમાં સમેઠાઈ. ૪૮ ને તે બરાઈ ગઈઆ પર તેઆ તેને ફીનારે ખેંચી લાવીઆ, ને બેસીને જે શાઈં હતું તે વાસણોમાં ઝમકડું કીધું, ને નહાઈ ફેંકી દીધું. ૪૯ ઝમજા દુનીઆની આપરે થરો. ફીરશતાઆ આવીને રાસતોમાંથી ખુરાઆને બહાર જુદા કરશે. ૫૦ ને તેઆને આગની ભઠ્ઠીમાં ફેંકી દેશે. તાંહાં રડવું ને દાંત પીશવું થશે.

૫૧ હસુ તેઆને કેહેછે કે, શું તમે ઝમે બધી વાતો સમજાઆ? તેઆ તેને કેહેછે, હા ખોદાવંદ. ૫૨ તારે તેણે તેઆને કહીજે કે, જે હરેક શાસતરી આસમાનની પાદશાહત બાબત શીખેલો છે તે ઝમેક ધરખારીના સરખા છે, જે પોતાના ભંડારમાંથી નવી તથા જુની ચીજો કાઢોડે.

૫૩ અને ઝમેમ થઈજે કે હસુ ઝમે તમસીલો કહી રહીઆ, તારે તાંહાંથી આતી-આ ગઈઆ. ૫૪ ને પોતાના મુલકમાં આવીઆ પર તેણે તેઆનાં ઝમેબાદત-આનામાં ઝમેવી તાલીમ આપી કે તેઆ તાજુબ થઈને બોલીઆ કે, ઝમેને આ દાનાઈ તથા કરામતો કાંહાંથી? ૫૫ શું ઝમે સુથારનો બેઠો નથી? ઝમેની મા શું મરીઝમ નથી કેહેવાતી? ને ઝમેના બાઈ શું ઈઆકુબ તથા ઈઆશી તથા સીમોન તથા હહુદા નથી? ૫૬ ને ઝમેની સઘલી બેહેનો શું આપણી પાસે નથી? તો આ બધું ઝમેને કાંહાંથી મલીકું? ૫૭ ઝમેમ તેઆઝમે તેની બાબત ઠોકર આધી, પણ હસુઝમે તેઆને કહીકે કે, નથી પોતાના મુલકમાં તથા પોતાનાં ધરમાં

ન છતાં ઇજિત વીનાનો નથી. ૫૮ ને તેઓના બેઝમતકાદને લીધે તેણે તાંહાં ધણી કશમતો નહીં કીધી.

ખાખ ચઉદમો.

તે વખતે હેરોદ શાહે ઇસુની તારીફ શાંભલી. ૨ ને પોતાના આકરોને કહીજી દે, ઇઓહાન જે બાપતીસમા કરનાર તે ઝોજ છે, તે મરી ગઈલાઓ-માંથી ઉઠીઓ છે, વાસતે તેનાથી મોજેજ બનેછે. ૩ કેમકે હેરોદ પોતાના બાઈ શીઝપનો બઈઝ્મર હેરોદીઆને લીધે ઇઓહાનને પકડી ઝમા હતો, ને તેને બાંધીને કેદખાનામાં નાંખીઓ હતો. ૪ કાંજે ઇઓહાને તેને કહીજી હતું કે, તે તારી થાઝમે ઝમે રવા નથી. ૫ ને તે તેને મારીનાંખવા આહાતો હતો, પણ લોકો-થી તે બીધો, કેમકે તેઓ તેને નખી ગણતા હતા. ૬ પણ હેરોદની વરશગાંઠ આવી, તારે હેરોદીઆની દીકરીઝમે તેઓની આગલ નાચીને હેરોદને ખુશ કીધો. ૭ તારે જે કુંઈ તે માગે તે તેને આપવાનું તેણે રામ આઈને કપ્પલ કીધું. ૮ તારે પોતાની માતા અગાઉથી શીખવીઆ ઉપરથી તે બોલી કે, ઇઓહાન બાપતીસમા કરનારનું માથું હીઆં ઝમેક કથરોટમાં મને આપ. ૯ તે પર શાહ દલગીર થઈઓ, તો પણ રામને લીધે તથા તેની સાથે ખાવા બેસનારાઓને લીધે તેણે તે આપવાનો હુકમ કીધો. ૧૦ ને તેણે કેદખાનામાં મોકલીને ઇઓહાનનું માથું કપાવીજી. ૧૧ પછી તેનું માથું ઝમેક કથરોટમાં લવાઈજી, ને તે છોકરીને અપાઈજી, ને તે પોતાની માની પાસે લઈગઈ. ૧૨ તારે તેના શાગીરદોઝમે પાસે આવીને તેનું મુડું ઉઠાવીને દાટીજી, ને જઈને ઇસુને ખબર કહી. ૧૩ તારે ઇસુ ઝમે શાંભલીને તાંહાંથી હોડીઝમે ઉઠડ ઠેકાણે ઝમેક લો ગઈઓ, ને લોકો તે શાંભલીને રોહોરોમાંથી પગ રસતે તેની પાછલ ગઈઆ.

૧૪ અને ઇસુઝમે નીકલીને મોટી ભીડ દીઠી, તારે તેણે તેઓ પર રહમ કરીને તેઓમાંના માંદાઓને સમા કીધા. ૧૫ ને સાંહાંજ પડી તારે તેના શાગીરદોઝમે તેની પાસે આવીને કહીજી દે, આ ઠેકાણું ઉઠડ છે, ને હવે વખત ગઈઓ છે, વાસતે લોકોને રવાના કર દે તેઓ ગામોમાં જઈને પોતાને સાર ખાવાનાં વેચાતાં લે. ૧૬ પણ ઇસુઝમે ઝમેઓને કહીજી દે, તેઓને જવાનું કારણ નથી, તમે તેઓને ખાવાને આપો. ૧૭ ને ઝમેઓઝમે તેને કહીજી દે, પાંચ રોટલી ને બે માંછલી વગર હીઆં હમારી પાસે કુંઈ નથી. ૧૮ તારે તેણે કહીજી દે, તે હીઆં મારી પાસે લાવો. ૧૯ પછી તેણે લોકોને ઘાસ પર બેસવાનો હુકમ

આવીઓ, ને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઇને આસમાનની ગમ જોઇને દુઆ માગી, ને રોટલી ભાંજીને શાગીરદોને આપી, ને શાગીરદોએ લોકોને [વીરશી]. ૨૦ ને તેઓ સઘલા ખાઇને ધરાઈઆ પછી વધેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરેલી તેઓએ ઉડાવી. ૨૧ ને જોઓએ ખાધું તેઓ ઓરત બચાં ઉપરાંત પાંચ હજારને શુભારે મરદો હતા.

૨૨ એને ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને તાકીદ કીધી કે, હું પોતે લોકોને રજા આપું તેટલામાં તમે હોડીમાં બેસીને મારી અગાઉ પેલેપાર જાઓ. ૨૩ ને લોકોને તેણે રવાના કીધા, તારે તે દુઆ-માગવાને એક પાહાડ પર એકલો ગઈઓ, ને સાંહાંજ પડીઆ પર તાંહાં તે એકલો હતો. ૨૪ પણ તે વખત હોડી દરીઆમાં છતાં જાળઆથી ઝમોઝલ કરાઇ, કેમકે પવન ઉલથે હતો. ૨૫ ને રાતના ચોથા પોહોરે ઇસુ દરીઆ પર ચાલતો તેઓની પાસે ગઈઓ. ૨૬ જારે શાગીરદોએ તેને દરીઆ પર ચાલતો દીઠો, તારે તેઓએ ગમરાઇને કહીજે કે, એ છાઈઓ છે, ને ખીલીકથી જુમ પાડી. ૨૭ પણ તરતજ ઇસુએ તેઓને કહીજે કે, ધીરજ રાખો, એ હું છજે, ખીહો ના. ૨૮ તારે પીતરે તેને જવાબ આપીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, એ જો તું છે, તો તારી પાસે પાણી પર આવવાને મને હુકમ આપ. ૨૯ ને તેણે કહીજે કે, આવ. તારે પીતર હોડી પરથી ઉતરીને ઇસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલીએ. ૩૦ પણ પવન જબરો દીઠા પર તે ખીધો, ને કુબવા લાગીઓ, તારે તેણે જુમ પાડીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, મને બચાવ. ૩૧ ને ઇસુએ તુરત હાથ લાંબો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહીજે કે, એ કમ એતકાદી, તું કેમ શક લાવીઓ? ૩૨ ને તેઓ હોડીમાં આવીઆ પર પવન બંધ પડીઓ. ૩૩ તારે હોડીમાં જ હતા તેઓએ આવીને તેનો સજદો કરીને કહીજે કે, ખરાખર તું ખોદાનો બેથો છે.

૩૪ એને તેઓ પાર ઉતરીને ગનેસારત મુલકમાં આવીઆ. ૩૫ ને તે મકાનના લોકોએ તેને એલખીઓ, ને તે આખા મુલકમાં આરો ગમ મોકલીને બધા ખીમારોને તેની પાસે લાવીઆ. ૩૬ ને ફક્ત તેનાં લુગડાંની કોર અડકવા સાર તેઓએ તેની આજીજી કીધી; ને જોટલા અડકીઆ તેટલા સમા થઈઓ.

બાબ પંદરમો.

તારે ઇશિરાલિમમાંના શાસતરીઓએ તથા ફરોશીઓએ ઇસુની પાસે આવીને કહીજે કે, ૨ તારા શાગીરદ જુજરગોની રવાઈઓને શા વાસે

૨૬ કરેછે? કેમકે તેઓ શેઠની આગળે તારે પોતાના હાથ ધોતા નથી. ૩ પણ તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, તમે પોતાની સ્વાધિનિયોથી આદાના હુકમો શા વાસતે ૨૬ કરોછે? ૪ કેમકે આદાએ હુકમ આપીઓ છે કે, તું પોતાનાં મા-આપને આગર આપ, ને આપ ઇચ્છા મા ઉપર જે દોષ લાનત નાંખે, તે જનથી મારીઓ જાઓ. ૫ પણ તમે દોહોછો કે જે કોઈ આપને કે માને કેહે છે, જે કંઈ મારાથી તને લાભ થાઓ તે દાન છે, ૬ ને પોતાના આપનો કે પોતાની માની આગર તે નહીં રાખે, [તો કંઈ સુખદો નહીં]. એ પરમાણે તમે પોતાની સ્વાધિનિયોથી આદાનો હુકમ ૨૬ કીધો. ૭ આ હંગીઓ, ઇસાઈઓએ તમારી આગત વાજાની નિયમિત કીધી કે, ૮ “એ લોક પોતાનાં મોહોથી મારી પાસે આવેછે, ને હોહોથી મને આગર આપેછે, પણ એઓનાં દીલ મારાથી દુર છે. ૯ ને તાલીમ કરવામાં ઇનિસાનતા હુકમો શીખવીને તેઓ બેફાઓદા મારી પરસતરા કરેછે.”

૧૦ પછી તેણે લોકોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહીજે કે, તમે રાંભલા ને સમજો કે, ૧૧ મોહોમાં જે જાઓછે તે આદમીને નાપાક નથી કરતું, પણ જે કંઈ મોહોમાંથી નીકલેછે તેજ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૨ તારે તેના રાગીરોએ પાસે આવીને તેને કહીજે કે, ફરોશીઓએ આ વાત રાંભલીને ઠાકર આધી એ તું જાણેછે કે નહીં? ૧૩ પણ તેણે જવાબ આપીને કહીજે કે, જે હરેક રોપ મારા આસમાનમાંના અપેરોપીઓ નથી, તે ઉખેડારો. ૧૪ તેઓને રહેવા દો, તેઓ આંધલા આંધલાઓને દોરનારા છે, ને જે આંધલા આંધલાને દોરે તો બંને ખાડામાં પડરો. ૧૫ પછી પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, આએ તમ-સીલનો માએની હમને કેહે. ૧૬ તારે ઇસુએ કહીજે કે, શું તમે પણ હજી સુધી બેસમજ છો? ૧૭ શું તમે હજી નથી સમજતા કે જે કંઈ મોહોમાં પેરેછે તે પેટમાં જાઓછે, ને સંડારામાં બાહાર નંખાઓછે. ૧૮ પણ જે જે મોહોમાંથી નીકલેછે તે દીલમાંથી આવેછે, ને તેજ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૯ કેમકે ખુરા વીચાર, ખુન, જના, હરામકારી, ચોરી, જુઠી સાહેલી, તથા કુફર દીલમાંથી નીકલેછે. ૨૦ આદમીને નાપાક કરેછે તે એજ છે; પણ ન-ધોએલે હાથે ખાતું આદમીને નાપાક કરતું નથી.

૨૧ તારે ઇસુ તાંહાથી નીકલીને સોર તથા સીદોનતી હદોમાં ગઈઓ. ૨૨ ને જુઓ એક કનાતી એરેતે તે હદોમાંથી આવીને ખુમ પાડતાં તેને કહીજે કે, આદાવંદ, દાઉદના બેઠા, મારા ઉપર રહમ કર; મારી દીકરી દેવથી બહુ પીડા

પામેછે.” ૨૩ પણુ તેણે તેને કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં; ને તેના શાગીર-
દોએ પાસે આવીને અરજ કરતાં તેને કહીજાં કે, તેને રવાના કર, કેમકે તે આ-
પણી પાછલ ખુમ પોડેછે. ૨૪ તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજાં કે, ઇસિરાએલનાં
ઘરનાં જાવાએલાં ગેટાંની પાસે હું માકલાઈએ છું; જીજ્ઞા પાસે નહીં.
૨૫ પછી તેણે આવીને તેનો સજ્જદા કીધો, ને કહીહું કે, ઓદાવંદ, મારી મદદ
કર. ૨૬ પણુ તેણે જવાબ આપીને કહીહું કે, છોકરાંએની રોટલી લઈને કુત-
રાંને નાંખવી મુનાસીબ નથી. ૨૭ તારે તેણે કહીહું કે, ઓદાવંદ ખરું, તો પણુ
કુતરાં પોતાના ઘણીએની મજ પરથી જે કકડા પોડેછે તેમાંથી આએછે.
૨૮ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીહું કે, એ આરત, તારે અંતકાદ
મોટા છે, જે તું આહેછે તે તને થાએ. ને તેજ ઘડીથી તેની દીકરી સમી થઈ.

૨૯ તારે ઇસુ તાંહાંથી નીકળીને ગાલીલના દરીઆ પાસે આવીએ, ને
પાહાડ પર ચઢીને તાહાં બેઠો. ૩૦ ને બહુ લોકો લંગડાએ, આંધલાએ-
ને, મુંગાએ, ટુંડાએ, તથા જીજ્ઞા ઘણાં પોતાની સાથે લઈને તેની
પાસે આવીએ, ને તેએએ તેએને ઇસુના પગ પાસે મુકીએ,
ને તેણે તેએને સમા કીધા. ૩૧ એવા કે મુંગાએ બોલતા, ટુંડાએ
સમા, લંગડાએ ચાલતા, ને આંધલાએ દેખતા કીધા. એ જોઈને
લોકો તાજુબ થઈએ ને ઇસિરાએલના ઓદાની તારીફ કીધી. ૩૨ પછી
ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને કહીહું કે, એ લોકો પર મને રહમ
આવેછે, કેમકે આજ તરણુ દાહાડા થઈએ એએ મારી સાથે રહીએ છે, ને એ-
એને ખાવાને કંઈ નથી, ને એએને બુખીએ માકલી દેવાને હું નથી આહાતો,
રએ રસતામાં એએ નાતાકત થઈએ. ૩૩ ને તેના શાગીરદ તેને કહેછે કે,
એટલા બધા લોકો ધરાએ તેટલી રોટલી રાતમાં હમારી પાસે કાંહાંથી? ૩૪ તારે
ઇસુ તેએને કહેછે કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે? તારે તેએએ કહીહું કે,
સાત, ને નાહાની માછલી થોડીએ છે. ૩૫ તારે તેણે તે લોકોને જમીન
પર બેસવાનો હુકમ કીધો. ૩૬ ને તે સાત રોટલી તથા માછલી લઈને દુઆ
માગીને બાંજી, ને પોતાના શાગીરદોને આપી, ને શાગીરદોએ લોકોને [પીરી].
૩૭ તારે સરવે આધું ને ધરાઈએ; પછી બચેલા કકડાએની ભરેલી સાત
ઢેપલી તેએએ ઉઘાવી. ૩૮ ને એએએ આધું તેએ આરતો બચાએ
શીવાએ ચાર હજાર મરદ હતા. ૩૯ ને લોકોને રવાના કરીએ બાદ હોડીમાં
બેસીને માગદાલાની હદમાં તે આવીએ.

બાળ શોલમો.

અને ફોરોશીઆએ તથા શાદુકીઆએ આવીને તેની અજમાએ કરતાં માગીકું કે, હમને આસમાનથી નીશાણી દેખાડ? ૨ પણ તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીકું કે, સાંહાંજ પડેછે તારે તમે કોહોછો કે ઉધાડ થશે, કાંજિ આસમાન લાલ છે. ૩ ને રાહવારે કોહોછો કે, આજ જડી થશે, કાંજિ આસમાન લાલ તથા અંધરાએલું છે. આ હોંગીઆ, તમે આસમાનની સુરત પારખી જાણોછો ખરા, પણ વખતો નીશાણીઆને શું તમે પારખી નથી રાકતા? ૪ ખુરા તથા હરામકાર લોક નીશાણી માગેછે, પણ ઈઆના નખીની નીશાણી શીવાએ બીજી નીશાણી તેઓને નહીં દેખાડશે: પછી તે તેઓને મુકીને ગઈઆ.

૫ અને તેના શાગીરદો પેલે પાર આવીઆ, પણ રોટલી લેવાને વીસરી ગઈઆ. ૬ તારે ઈસુએ તેઓને કહીકું કે, ફોરોશીઆનાં તથા શાદુકીઆનાં ખમીર બાબત તમે ખબરદારી રાખો, ને હોરોઆર રોહો. ૭ તારે તેઓએ માહોમા વીચાર કરીને કહીકું કે, આપણે રોટલી નથી લીધી વાસતે [તે એમ કહેછે]. ૮ ઈસુએ એ જાણીને તેઓને કહીકું કે, આ કમએતકાદીઆ, તમે રોટલી નથી લીધી તે સાહે માહોમા કેમ વીચાર કરોછો? ૯ શું હજી સુધી તમે નથી સમજતા? પાંચ હજારની પાંચ રોટલી, ને તમે કેટલી યોપલી ઉઠાવી, તે શું ઈઆદ નથી રાખતા? ૧૦ વલી ચાર હજારની સાત રોટલી, ને તમે કેટલી યોપલી ઉઠાવી, શું તે પણ [ઈઆદ નથી]? ૧૧ તમે કેમ નથી સમજતા કે, ફોરોશીઆનાં તથા શાદુકીઆનાં ખમીર બાબત હોરોઆર રોહો, એવું જ મેં તમને કહીકું તે રોટલી બાબત નથી કહીકું. ૧૨ તારે તેઓ સમજ્યા કે રોટલીના ખમીર બાબત નહીં, પણ ફોરોશીઆ તથા શાદુકીઆની તાલીમ બાબત હોરોઆર રહેવાનું તેણે કહીકું હતું.

૧૩ અને ઈસુએ ફીલપની કાઈશારીની હદમાં આવીને પોતાના શાગીરદોને પુછીકું કે, આદમીનો ખેટો જો હું, તે હું કોણ છું, લોકો શું કહેછે? ૧૪ તારે તેઓએ કહીકું કે, કેટલાએક કહેછે કે, ઈઆહાન બાપતીસમા કરનાર છે, ને કેટલાએક કે એલીઆ, ને કેટલાએક કે ઈરેમીઆ, ઈઆ નખીઆમાંનો એક છે. ૧૫ તે તેઓને કહેછે, પણ તમે શું કોહોછો? હું કોણ છું? ૧૬ તારે સીમોન પીતરે જવાબ આપીને કહીકું કે, જીવતા ખોદાનો ખેટો ખરીસત તું છે. ૧૭ ને ઈસુએ જવાબ આપીને તેને કહીકું કે, સીમોન, ખારખિના, તું

મુખારક છે, કેમકે ગિરાત તથા લોહીએ નહીં, પણ આસમાનમાંના મારા બાપે તને એ જણાવીકે છે. ૧૮ ને હું તને કહું છું કે, તું પીતર છે, ને આ પથર પર હું મારી મંડલી ઉભી કરીશ, ને તેના ઉપર દોજખના દરવાજા ફેરવે નહીં પામરો. ૧૯ ને આસમાનની પાદશાહતની કુંચીએ હું તને આપીશ, ને જમીન ઉપર તું જે કંઈ બાંધરો, તે આસમાનમાં બંધારો; ને જમીન ઉપર જે કંઈ તું છોડરો, તે આસમાનમાં પણ છોડરો. ૨૦ તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને હુકમ આપીએ કે, ઇસુ જે ખરીસત તે હું છું, એ તમારે ક્રોધને કહેવું નહીં.

૨૧ તાર પછી ઇસુ પોતાના શાગીરદાને જણાવવા લાગીએ કે, તેને ઇશ્રાએલમાં જવું, ને વડીલા તથા મુખી કાહીનોથી તથા રાસતરીઓથી બહુ દુખ ઉઠાવવાં, ને મારીઆજવું, ને તીજે દાહાડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ૨૨ તારે પીતર તેને એક ગમ લઈ ગઈએ, ને તેને જાણીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, એ તારાથી દુર રહે, એ તને નહીં થરો. ૨૩ પણ તેણે ફરીને પીતરને કહીજે કે, આ રોતાન, મારી પછવાડે જ; તું મને ઠોકર ખવડાવનાર છે; કેમકે ખોદાની ચાતો નહીં, પણ આદમીએની તું આહે છે. ૨૪ તારે ઇસુએ પોતાના શાગીરદાને કહીજે કે, જો કોઈ મારી પાછલ આવવા આહે છે, તો તે પોતાનો ધનિકાર કરે, ને પોતાનો ક્રૂસ ઊંચકાને મારી પાછલ આવે. ૨૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહે છે, તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવરો. ૨૬ કાંજે માણસ જો આખી જહાન મેલવે, ને પોતાનો જીવ ખોરવે, તો તેને શો ફાયદો થઈએ; હવે માણસ પોતાના જીવને બદલે શું આપરો! ૨૭ કેમકે આદમીનો બેઠો પોતાના બાપની જલાલ તથા પોતાની શીરશતાએ સાથે આવરો; ને તારે હરેકને તેનાં કામ પરમાણે ભરી આપરો. ૨૮ હું તમને ખચીત કહું છું કે હીઆં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએટ એવા છે કે આદમીના બેઠાને પોતાની પાદશાહતમાં આવતો જોરો તાંહાં સુધી મોતને નહીં જ ચાખરો.

બાબ સતરમો.

અને છ દાહાડ પછી ઇસુએ પીતરને તથા હવ્યાકુસને તથા તેના બાઈ હવ્યાહાનને સાથે લીધા, ને તેતેઓને એક ઊંચા પાહાડ પર એકાંત લઈ ગઈએ. ૨ ને તેની શીકલ તેઓની આગલ બદલાઈ ગઈ, હવ્યાને તેનો ગેહિરો આકુ-

તાબતા સરખો ચત્રકીઓ, ને તેનો પોશાક ગુરતા જોવો સંકેદ થઈ ગઈઓ.
 ૩ તારે જુઓ, મુસા તથા ઝિંકીઆ તેની સાથે વાત કરતાં તેઓને દેખાઈઆ.
 ૪ તારે પોતરે બોલતાં ઇસુને કહીજો કે, ખોદાવંદ, આપણે હીઆં રહેવું સારું છે,
 જે તારી મરજી હોય તો હીઆં હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે
 સારું, ને એક મુસાને સારું, ને એક ઝિંકીઆને સારું. ૫ તે કેહેતો હતો
 ઝિંકીઆમાં જુઓ એક ચલકતી વાદલીએ તેઓ પર છાઈઆ કીધી; ને જુઓ
 વાદલીમાંથી આવાજે કહીજો કે, એ મારો પીઆરો બેઠો છે, જેનામાં
 હું બહુ ખુશ છું; એનું તમે સાંભલો. ૬ ને શાગીરદો એ સાંભલીને હંધા
 પડીઆ, ને ઘણા બીધા. ૭ તારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને અડકીને કહીજો
 કે, ઉઠો, ને બીહો ના. ૮ તારે તેઓએ પોતાની આંખો ઉંચી કરીને ઇસુ
 વીના કોઈને દોડા નહીં. ૯ ને તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરતા હતા તારે ઇસુ
 એ તેઓને હુકમ આપીને કહીજો કે, આદમીનો બેઠો મરીગએલાઓમાંથી
 પાછો ઉઠે તાંહાં સુધી આ જે તમે દોડું તે કોઈને ના કેહેતા. ૧૦ તારે તેના
 શાગીરદોએ તેને પુછતાં કહીજો કે, તો શાસતરીઓ કેમ કેહેછે કે, ઝિંકીઆને
 પેહેલાં આવવું જોઈએ? ૧૧ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજો કે,
 ઝિંકીઆ પેહેલો આવશે ખરો, ને બધો બંદોબસત કરશે; ૧૨ પણ હું તમને
 કહુંછું કે, ઝિંકીઆ આવી સુકીઓ છે, ને તેઓએ તેને ઓલખીઓ નહીં,
 પણ જે કંઈ તેઓએ આહીજો તે તેને કીધું; તેમજ આદમીનો બેઠો પણ તેઓથી
 [દુખ] સેહેરો. ૧૩ તારે શાગીરદો સમજ્યા કે ઇઓહાન આપતીસમા કરનાર
 આખત તે તેઓને કેહેતો હતો.

૧૪ એને તેઓ બીડતી પાસે આવીઆ, તારે એક રાખસે તેની પાસે આ-
 વીને તેની આગળ ધુટણીએ બેસીને કહીજો કે, ૧૫ ખોદાવંદ, મારા દીકરા પર
 રહમ કર, કાંજે તે ફેફરાંવાલો છે, ને ઘણી પીડા સેહેછે; કેમકે તે વારેવાર આગ-
 માં, ને વારેવાર પાણીમાં પડેછે. ૧૬ ને તેને હું તારા શાગીરદોની પાસે લાવી-
 ઓ હતો, પણ તેઓ તેને સમો કરી નહીં રાકીઆ. ૧૭ તારે ઇસુએ જવાબ
 આપીને કહીજો કે, ઓ કમએતકાદી તથા વાંકી પેહેડી, કાંહાં સુધી હું
 તમારી સાથે રહીશ? કાંહાં સુધી હું તમારી બરદાશત કરું? તેને મારી પાસે હીઆં
 લાવો. ૧૮ પછી ઇસુએ તે દેવને ધમકાવીઓ; ને તે તેમાંથી નીકલીઓ,
 ને તે છોકરો તેજ ઘડી સમો થઈઓ. ૧૯ તારે શાગીરદોએ એકાંત ઇસુ પાસે
 આવીને કહીજો કે, હમે તેને કેમ કાહાડી નહીં રાકીઆ? ૨૦ તારે ઇસુએ તેઓને

કહીજી કે, તમારા કમચ્છેતકાદને લીધે; કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછી કે તમને ખીલુના દાણા જેટલો ચ્છેતકાદ હોચ્છે તો તમે આ પાહાડને કોહોકે, તું હીઆંથી તાંહાં ખરી જ, ને તે ખરોગરો; ને તમને કંઈ અશક્તીઅ થશે નહીં. ૨૧ પણ દુઆ તથા અપવાસ વગર ચ્છે જાત નીકલતી નથી.

૨૨ અને તેઓ ગાલીલમાં ફરતા હતા તારે ઇસુચ્છે તેઓને કહીજી કે, આદ-મીનો બેટો માણસોના હાથમાં સંપારો; ૨૩ પછી તેઓ તેને મારીનાંખરો, ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠરો. તારે તેઓ બહુ દલગીર થઈઆ.

૨૪ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં આવીઆ, તારે કર લેનારાઓચ્છે પીતરની પાસે આવીને કહીકે કે, શું તમારો ઉસતાદ કર નથી આપતો? તેણે કહીકે કે, હા આપેછે. ૨૫ ને ઘરમાં તે આવીઓ તારે તેના બોલવા અગાઉ ઇસુચ્છે કહીકે કે, સીમોન, તને શું લાગેછે, જમીન પરના પાદશાહો કોણથી કર ઇઆ મહસુજ લેછે? પોતાનાં છોકરાંઓ પાસેથી કે પારકાઓથી? પીતરે તેને કહીકે કે, પારકાઓથી. ૨૬ ઇસુચ્છે તેને કહીકે, તારે છોકરાંઓ તો આજાદ છે. ૨૭ તો પણ આપણે તેઓને ડોકર ન ખવડાવીચ્છે વાસતે તું દરીઆ પાસે જઈને ગલ નાંખ; ને જે માછલી પેહેલી ઉપર આવે તે પકડીલે, ને તેનું મોહો ઉઘાડીઆ પર તને રૂપીઓ મલશે, તે લઈને મારેને તારે સાથે તેઓને આપ.

બાબ હરાડમો.

તેજ વખતે શાગીરોચ્છે ઇસુની પાસે આવીને કહીકે કે, આસમાનની પાદશાહતમાં મોટું કોણ છે? ૨ તારે ઇસુચ્છે એક બાલકને પાસે તેડીને તેને તેઓની વચે રાખીજી; ૩ ને કહીજી કે, હું તમને ખચીત કહુંછી કે, તમે જે ફરીઆ નથી, ને બાલકોના સરખા થઈઆ નથી, તો આસમાનની પાદશાહતમાં તમે નહીંજ પેશરો. ૪ વાસતે જે કોઈ પોતાને આ બાલકના સરખો ફેરતન કરશે, તેજ આસમાનની પાદશાહતમાં મોટો છે. ૫ જે કોઈ મારે નામે એવાં એક બાલકને કબુલ કરેછે, તે મને કબુલ કરેછે. ૬ પણ જે નાહા-નાઓ મારા પર ચ્છેતકાદ કરેછે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ડોકર ખવડાવશે, તેને સાથે ચ્છે બેહતર છે કે ઘંટીનું પડ તેની કોટે બંધા-ચ્છે, ને તે દરીઆનાં જીડાણમાં ડુબાડચ્છે. ૭ ડોકરોને લીધે દુની-આને અફસોસ છે; ડોકરો આવવાની જરૂર તો છે, પણ જે માણસ-થી ડોકર આવેછે તેને અફસોસ છે. ૮ વાસતે જે તારો હાથ ઇઆ તારો પગ

તને ઠોકર ખવડાવેછે, તો તેને કાપીનાંખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારા બે હાથ કે બે પગ છતાં તું હમિરાની આગમાં નંખાએ, એ કરતાં લંગડા ઇઆ ટુંડા થઇને જીંદગીમાં પેરાવું તારે સાફ બેહતર છે. ૯ નેજે તારી આંખ તને ઠોકર ખવડાવેછે, તો તેને કાઢાડી નાંખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારી બે આંખ છતાં તું જાહાનમની આગમાં નંખાએ, એ કરતાં કાણુ થઇને જીંદગીમાં પેરાવું તારે સાફ બેહતર છે. ૧૦ આ નાહાનાંઓમાંના એકને તમે નવખોડો વાસતે અબરદાર રહેજો, કાંજે હું તમને કહુંછું કે આસમાનમાં તેઓના ફીર-શતાઓ મારા આસમાનમાંના બાપનું મોહો હમિરા જેએ. ૧૧ કેમકે જે ખોવાએયું તેને ખચાવવાને આદમીનો બેટો આવીએ છે. ૧૨ તમે શું ધારોછો, જે કોઈ માણસને શો ગેટાં હોએ, ને તેમાંથી એક બુલું પડે, તો શું નવાણુંને પાહાડ પર સુકાનેતે બુલાં પડેલાંને શોધવાને તે જરો નહીં? ૧૩ ને જે તે તેને જડે તો હું તમને ખચીત કહુંછું કે જે નવાણું બુલાં નહીં પડીઆંહતાં તેઓ કરતાં તેના પર તે વધતો હરખાએ. ૧૪ એમ આ નાહાનાંઓમાંથી એકની હલાકી થાએ એવી તમારા આસમાનમાંના બાપની ઇછા નથી.

૧૫ વહી જે તારો ભાઈ તારે ઉલટો વાંક કરે, તો તું જા, ને તું તથા તે એકઠા થઇને તેને ઇપકો આપ; જે તે તારું શાંબલે, તો તું તારા ભાઈને પામીઓ છે. ૧૬ પણ જે તે નહીં શાંબલે, તો એક બે જણ ખીજ તારી સાથે લે, એ સાફ કે હરેક વાત બે અથવા ત્રણ શાહેદોનાં મોહોથી સાખીત થાએ. ૧૭ ને જે તે તેઓનું નહીં માને, તો મંડલીને કેહે, ને જે તે મંડલીનું પણ ન માને, તો તેને ગેરકોમી તથા મેહસુલ લેનારના જેવો ગણુ. ૧૮ હું તમને ખચીત કહુંછું કે જે કંઈ તમે જમીન પર બંધરો, તે આસમાનમાં બંધરો; ને જે કંઈ તમે જમીન પર છોડરો, તે આસમાનમાં છોડરો. ૧૯ વહી હું તમને કહુંછું કે જે જમીન પર તમારામાંના બે કંઈ પણ વાત બાખત એક ચીતના થઇને મા-ગરો, તો મારા આસમાનના બાપથી તેઓને સાફ તે કરારો. ૨૦ કેમકે જાંહાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે એકઠા થએલા હોએ તાંહાં તેઓની વચમાં હુંછું.

૨૧ તારે પીતરે તેની પાસે આવીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, મારો ભાઈ મારે ઉલટો ફેટલી વાર વાંક કરે ને હું તેને માફ કરું? શું સાત વાર સુધી? ૨૨ હસુએ તેને કહીડું કે, સાત વાર સુધીનું હું તને નથી કેહેતો, પણ શીતર ગણી સાત વાર સુધી. ૨૩ એ વાસને આસમાનની પાદશાહત એક પાદશાહના સરખી છે જેણે પોતાના આકરોથી હીસાખ લેવા આહીએ. ૨૪ ને તે હીસાખ લેવા બાગીએ

તારે દશ હજાર તાલંતનો ઝ્મિક કરજદાર તેની પાસે લવાઈઓ. ૨૫ પણ અદા-
કરવાનું તેની પાસે નહીં મલીઁ, તારે તેના આવંદેહુકમ કીધો કે તે તથા તેની
અધર્મિર તથા તેનાં છોકરાં તથા જે કુલે તેનું હતું, તે વેચાઈ, ને કરજ
અદા કરાઈ. ૨૬ વાસેતે તે ચાકરે તેને પગે પડીને અરજ કરતાં કહીઈ કે.
આવંદ, સખર કર, ને હું તારું બધું વાલીશ. ૨૭ તારે તે ચાકરના આવંદે રહમ
કરીને તેને મુકી દીધો, ને કરજ તેને માફ કીધું. ૨૮ પણ તેજ ચાકરે બાહાર
જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના ઝ્મિકને દીશ, જે તેના શો દીનારનો દેવાદાર
હતો, તારે તેણે તેનો યોગ પકડીને કહીઈ કે, તારા પર જે માફ લેહેણું છે
તે વાલ. ૨૯ તારે તેના સાથી ચાકરે તેને પગે પડીને તેની અરજ કરીને
કહીઈ કે, સખર કર, ને હું તારું સધલું વાલીશ. ૩૦ તોઈ તેણે માનીઈ નહીં,
પણ જઈને તે કરજ અદાકરે તાંહાં લગી તેને કેદખાનામાં નાંખીઓ. ૩૧
તારે જે જે થઈઈ તે તેના સાથી ચાકરો જોઈને ઘણા દલગીર થઈઓ, ને
તેઓઈ જઈને જે થઈઈ તે બધું પોતાના આવંદને કહીઈ. ૩૨ તારે તેના આ-
વંદે તેને પાસે તેડીને તેને કહીઈ કે, ઓ ખુરા ચાકર, તં મારી અરજ કીધી
વાસેતે મેં તને તે બધું કરજ માફ કીધું. ૩૩ મેં તારા પર જેવો રહમ કીધો તેવો
રહમ શું તને પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવો લાજમ નહીં હતો? ૩૪ ને તેના આ-
વંદે યુસે થઈને તે તેનું બધું કરજ અદા કરે તાંહાં મુધો રાજ દેનારાઓને તેને
સોંપીઓ. ૩૫ ઈ પરમાણે જે તમે પોતાના ભાઈઓના વાંક પોતાનાં દીલથી
માફ નથી કરતા, તો મારો આસમાનમાંનો બાપ પણ તમને ઈમજ કરશે.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને ઈસુઈ ઈ વાતો પુરી કીધી, તારે ઈમ થઈઈ કે, ગાલીલથી તે
નીકલીઓ, ને ઈર્મરદનને પેલે પારની ઇહુદાની હદોમાં આવીઓ. ૨ તારે
ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઓ, ને તાંહાંતેણે તેઓને સમા કીધા.

૩ અને ફરોશીઓઈ તેની પાસે આવીને તેની અજમાઈશ કરતાં તેને
કહીઈ કે, શું હરેક કારણથી માણસે પોતાની અધર્મિરને મુકી દેવી રવા છે ?
૪ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીઈ કે, શું તમે ઈ નથી વાંચીઈ કે જેણે
રાઈમાં તેઓને પેદા કીધાં; તેણે તેઓને મરદ ઓરત પેદા કીધાં; ૫ ને કહીઈ
કે, ઈ સાઈ માણસ પોતાનાં મા-બાપને મુકે, ને પોતાનો અધર્મિર સાથે મલીઓ
રહે, ને તે બંનો ઈક તન થશે. ૬ વાસેતે હવેથી તેઓ જે નથી, પણ ઈક

તન છે. એ વાસતે ખોદાએ જે જોડીજી છે તેને માણસે જીવું ન કરવું. ૭ તેઓ તેને કહે છે કે, મુસાએ એવો હુકમ કેમ આપીઓ કે ફારગતી આપીને તેને મુકી દેવી. ૮ તે તેઓને કહે છે કે, મુસાએ તમારાં સખત દીલને લીધે તમને પોતાની બધાંઓનો મુકવા દીધી, પણ શરૂથી એમ નહીં હતું. ૯ ને હું તમને કહું છું કે જના શીવાએ જે કોઈ પોતાની બધાંઓને મુકી દેશે, ને ખીજને પરણશે, તે જના કરે છે, ને તે મુકી દીધેલી સાથે જે પરણે છે, તે જના કરે છે. ૧૦ તેના શાગીરદો તેને કહે છે કે, જે બધાંઓ આખત મરદનો હાલ એવો હોએ, તો પરણવું રાઈ નથી. ૧૧ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, સરવથી એ વાત બનીશકતી નથી, પણ જેઓને આપેલું છે તેઓથી બનીશકે છે. ૧૨ કેમકે કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓ માનાં પેટથી એવા જનમીઆ; ને કેટલાએક ખોળ છે કે, જેઓને માણસોએ ખોળ બનાવીઆ; ને કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓએ આસમાનની પાદશાહતને લીધે પોતાને ખોળ કીધા; જેનાથી આએ બની શકે, તે કરે.

૧૩ તારે બાલકો તેની પાસે લવાઈઆં, એ સારું કે તે તેઓ પર હાથ મુકીને દુઆ માગે, પણ શાગીરદોએ તેઓને ધમકાવીઆં. ૧૪ વાસતે હસુએ કહીજી કે, બાલકોને આવવા દો, ને મારી પાસે આવવાને તેઓને મને ના કરો, કેમકે આસમાનની પાદશાહત એવાઓની જ છે. ૧૫ પછી તે તેઓ પર હાથ મુકીને તાંહાંથી ગઈઓ.

૧૬ એને જીવો, એ કે પાસે આવીને તેને કહીજી કે, નેક ઉસતાદ, હમે-રાંની જીંદગી પામવા સારું હું શું રાઈ કરું? ૧૭ તારે તેણે તેને કહીજી, તું કેમ મને નેક કહે છે? એક, હમાને ખોદા, તે શીવાએ નેક કોઈ નથી; પણ અગર તું જીંદગીમાં દાખલ થવાચાહે, તો હોકમો પર અમલ કર. ૧૮ તે તેને કહે છે કે, કીઆ! તારે હસુએ કહીજી કે, તું ખુન ન કર, તું જના ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જીવો રાહદી ન પુર; ૧૯ પોતાનાં મા-બાપને આબરૂ આપ, ને પોતાના પડોસી પર પોતાના જેવો પીઆર કર. ૨૦ તે જીવો તેને કહે છે કે, એ બધાં મેં મારાં નાહાનપણથી પાલીઆં છે, હવે હું કેમ આખત અધુરો છું? ૨૧ હસુએ તેને કહીજી કે, જે તું કામીલ થવાચાહે છે, તો જહને જે કંઈ તારું છે તે વેચી નાંખ, ને દરીદરીઓને આપીદે, ને આવીને મારી પાછલ ચાલ, ને આસમાનમાં તને દોલત મલશે. ૨૨ પણ તે જીવો એ વાત શાંબલીને દલગીર થઈને ચાલી ગઈઓ, કેમકે તેની મીલકત ઘણી હતી.

૨૩ તારે ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, હું તમને અચીત કહું-
છી કે દોલતમંદોને આસમાનની પાદશાહતમાં પેરાવું કહણ છે. ૨૪ વલી હું
તમને કહુંછી કે દોલતમંદને ખોદાની પાદશાહતમાં પેરાવાકરતાં સોએનાં નાકા-
માંથી ઉઠેને જવું સેહેલ છે. ૨૫ તારે તેના શાગીરદો એ શાંભલીને ઘણા
તાજુમ થઈઆ, ને કહીજી, તો કોણ તારણ પામી શકે? ૨૬ તારે ઇસુએ
તેઓની સામું જોઈને કહીજી કે, માણસોથી એ થઈનથી શકવું, પણ ખોદા-
તાલાથી અંધ થઈશકેછે. ૨૭ તારે પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજી, જો હમે
અંધ મુકીને તારી પાછલ ચાલીએછીએ, વાસતે હમને શું મલશે? ૨૮ ને
ઇસુએ તેઓને કહીજી, હું તમને અચીત કહુંછી કે જરે નવી પેદાએશમાં
આદમીનો બેટો પોતાની જલાલનાં તખત પર બેસશે, તારે તમે જે મારી પાછ-
લ આવીઆ છો, તે તમે પણ ઇસરાએલના આરે શીરકાઓનો ઇનસાફ કરવાને
બાર તખતો પર બેસશો. ૨૯ ને જે કોઈએ ધરોને, કે ભાઈઓને, કે
બેહેનોને, કે બાપને, કે માને, કે અધએરને, કે છોકરાંને, કે ખેતરોને મારાં
નામને લીધે મુકી દીધાં છે, તે રોગણાં પામશે, ને હમેશાની જીંદગીનો વારસો
પામશે. ૩૦ પણ ઘણા જે પેહેલા, તેઓ છેલા થશે; ને જે છેલા, તેઓ
પેહેલા થશે.

બાબ વીશમો.

કેમેકે આસમાનની પાદશાહત એક ઘરબારીના સરખી છે, જે પોતાની
દરાખવાડીને સાથે મજુરો પકવાને આમદાદને વખત બાહાર ગઈઓ. ૨ ને તેણે
મજુરોની સાથે રોજનું એક દીનાર પકીને પોતાની દરાખવાડીમાં તેઓને મોકલી-
આ. ૩ ને પોહોર દાહોડો ચહડતે બાહાર જઈને તેણે ચકલા પર બીજાઓને
નવરા ઉભા રહેલા દીઠા. ૪ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે પણ દરાખવાડીમાં
જાઓ, ને જે કંઈ વાજખી હશે, તે હું તમને આપીશ; તારે તેઓ ગઈઆ. ૫ વલી
અપોરે તથા તીજે પોહોરે બાહાર જઈને તેણે તેજ પરમાણે કીધું. ૬ ને અગીઆર
કલાકે પણ તેણે બાહાર જઈને બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા; તારે તે તેઓ-
ને કહેછે કે, આખો દાહોડો તમે કેમ હીઆં નવરા ઉભા રોહોછો? ૭ તેઓ તેને
કહેછે કે, કોઈએ હમને રોજે રાખીઆ નથી તે સાથે: તે તેઓને કહેછે કે, તમે
પણ દરાખવાડીમાં જાઓ, ને જે કંઈ વાજખી હશે, તે તમે પામશો. ૮ ને
સાંઠાંજ પડીઆ પર દરાખવાડીનો ઘણી પોતાના કારભારીને કહેછે કે, મજુ-

રોને બોલાવ, ને છેલાથી માંડીને પેહેલા સુધી તેઓની મજૂરી આપ. ૯ તારે આગીઆર કલાકવાલા આવીઆ, ને તેઓ હરેકને એક એક દીનાર મળીજી. ૧૦ પછી પેહેલા આવેલાઓ આવીઆ, તારે તેઓએ ધારીહું કે તેઓને વધતું મલશે, પણ તેઓ પણ એકજ દીનાર પામીઆ. ૧૧ ને તેઓએ તે લઈને ઘરઘણીને ઉલટી કચકચ કરીને કહીહું કે, ૧૨ આ પાછલાઓએ એકજ કલાક કામ કરીયું, તો પણ હમે આપ્યા દાહાડાની મેહનત કરનાર તથા તડકું સેહેનારની બરાબર તે તેઓને કીધા. ૧૩ તારે તેણે તેઓમાંના એકને જવાબ આપીને કહીહું કે, દોસત, હું તારા પર ગેરવાજબી નથી કરતો, શું તેં મારી સાથે એક દીનાર પકીજી નહીં હતું? ૧૪ તાજેં લઈને ચાલીઓ જ; પણ જેમ તને તેમ એ છેલાઓને હું આપીશ. ૧૫ જે માંહે છે તેને મારી મરજી પરમાણે વાપરવાને શું મને રવા નથી? હું નેક છજી વાસતે શું તારી નજર બુરી થઈ છે? ૧૬ એમ જે છેલા તેઓ પેહેલા, ને જે પેહેલા તેઓ છેલા થશે; કેમકે તેડેલા ધણા છે, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૭ એને ઇસુએ ઇશ્રાલિમમાં જતાં, રસતે બારે શાગીરદોને એકાંત લઈ-જઈને તેઓને કહીજી કે, ૧૮ જુઓ, આપણે ઇશ્રાલિમમાં જઈએ છઈએ, ને આદમીનો બેટો મુખી કાઠીતોને તથા શાસતરીઓને સોંપારો, ને તેઓ તેના પર મોતનો દંડ ફાવશે. ૧૯ ને મરાખરી ફરાવવાને, તથા કોરડા મરાવવાને, તથા કરસ પર જડાવવાને, તેઓ તેને ગેરકોમીઓને સોંપશે; ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠશે.

૨૦ તારે જેબેદીના દીકરાઓની માએ પોતાના દીકરાઓની સાથે તેની પાસે આવીને તેનો સજ્જો કરીને તેની પાસે કુંઠ માગીજી. ૨૧ ને તેણે તેને કહીજી કે, તું શું આહેરે? તે તેને કેહેછે કે, તારી પાદશાહતમાં મારા આ બે દીકરાઓમાંથી એકને તારી જમણી ગમ, ને બીજને તારી ડાબી ગમ બેસવાનું કેહે. ૨૨ પણ ઇસુએ જવાબ આપીને કહીજી કે, તમે જે માગોછો તે તમે સમજતાં નથી; જે પીઆલું હું પીનાર છજી તે પીવાને, તથા જે બાપતીસમા હું લેનાર છજી તે બાપતીસમા લેવાને શું તમે સમરથ છો? તેઓ તેને કેહેછે કે, હમે સમરથ છઈએ. ૨૩ પછી તે તેઓને કેહેછે કે, અલબત્તાં તમે માંહે પીઆલું પીશો, ને જે બાપતીસમા હું લેનાર છજી, તે તમે લેશો; પણ જેઓને સાર મારા બાપથી ફરાવછીજી તેઓ બીના મારી જમણી ગમ કે ડાબી ગમ બેસવા દેવું એ માંહે નથી. ૨૪ ને દરો એ શાંભલીજી તારે એ બે બાઈ પર તેઓ ગુમે

થઈઆ. ૨૫ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે તેડીને કહીજી કે, તમે જાણોછો કે ગેર-કોમીઓના પાદશાહો તેઓ પર હકુમત ચલાવેછે, ને જે મોટા છે તેઓ એઓના પર એઓનીઆર બતાવેછે. ૨૬ પણ તમારામાં એવું ન થાય; અગર તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા માહે, તે તમારો ખીદમતગાર થાય; ૨૭ ને જે કોઈ તમારા સુખીઆ થવા માહે, તે તમારો ગોલામ થાય. ૨૮ જેમ આદમીનો બેટો ખીદમત કરાવવાને નહીં, પણ ખીદમત કરવાને, તથા ઘણાઓની ખંડણીને સારૂ પોતાનો જીવ આપવાને આવીએ છે.

૨૯ અને તેઓ ઈસીઓથી જતા હતા, તારે ઘણા લોક તેની પાછલ આવીઆ. ૩૦ ને, જુઓ, બેઆંધલા રસતાની કોરે બેઠા હતા, તેઓએ ઇસુનું પાસેથી જવું શાંભલીને જુમ પાડતાં કહીજી કે, ખોદાવંદ, દાઉદના બેટા, હમારી ઉપર રહમ કર. ૩૧ ને તેઓના ઘુંગા રેહેવા સારૂ લોકોએ તેઓને ધમકાવીઆ, પણ તેઓએ વધતી જુમ પાડીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, દાઉદના બેટા, હમારી ઉપર રહમ કર. ૩૨ તારે ઇસુએ ઉભા રહીને તેઓને તેડીને કહીજી કે, મારાથી શું કરાવવા તમે માહોછે? ૩૩ તેઓ તેને કહેછે કે, ખોદાવંદ, હમારી આંખો ઉઘડીજાય. ૩૪ તારે ઇસુ રહમ કરીને તેઓની આંખોને અડકીઆ; ને તુરત તેઓની આંખો દેખતી થઈ; ને તેઓ તેની પાછલ ગઈઆ.

જાળ એકવીશમો.

અને જારે તેઓ ઈરિશાલેમ પાસે પોહોંચીઆ, ને જહતિનના પાહાડની પાસે બેથકાજમાં આવીઆ, તારે ઇસુએ બે શાગીરદોને મોકલતાં કહીજી કે, ૨ તમે તમારી સાંહાંમાંના ગામમાં જાઓ, ને બાંધેલી એક ગધેડી તથા તેની જોડે બચું તુરત દેખશો; તેઓને છોડીને મારી પાસે લાવો. ૩ ને જે કોઈ તમને કંઈ કહે, તો તમે કોહો કે, ખોદાવંદને એઓનો અપ છે, ને તે તેઓને તુરત મોકલી દેશે. ૪ એ બધું એ સારૂ થઈજી કે નખીએ જે કહીજી હતું તે પુરૂ થાય કે, ૫ “સીઆનની દીકરીને એમ કોહો કે, જો, તારો પાદશાહ ફરોતનીથી ગધેડા પર, તથા બોજ લઈ જનાર ગધેડાનાં બચાં પર, બેઠેલો તારી પાસે આવેછે.” ૬ તારે શાગીરદોએ જહને જેવો ઇસુએ તેઓને હુકમ આપીઆ હતો તેવું કીધું; ૭ ઇઆને તે ગધેડીને બચાં સુધાં લાવીઆ, પછી તેઓએ પોતાનાં લુગડાં તેઓ પર નાંખીને તેને તેઓ પર બેસાડીઆ. ૮ ને ઘણા લોકોએ પોતાનાં લુગડાં રસતામાં પાથરીઆં, ને ખીજાઓએ જહોડા-

પરથી ડાહીઓ કાપીને રસનામાં પાથરી. ૯ ને જે લોક આગલ ચાલતા ને પાછલ આવતા હતા તેઓએ બુમ પાડતાં કહીડું કે, દાઉદના બેઠાને હોરાના, ખોદાવંદને નામે જે આવેછે તે મુઆરક છે; સહુથી ઉંચામાં હોરાના. ૧૦ ને હરશાલિમમાં તે આવીઓ તારે આખાં શહેરે ખમલીને કહીડું કે, એ કોણ છે? ૧૧ તારે લોકોએ કહીડું કે, ઇસુ નખી જે ગાલીલના નાગરેયનો તે એ છે. ૧૨ પછી ઇસુ ખોદાનાં મંદીરમાં ગઈઓ, ને મંદીરમાં જે વેચાતું આપતા હતા, તથા જે વેચાતું લેતા હતા, તે સરવને તેણે બાહર કાઢાડીઆ; ને નાણાવટીઓના બાજર, તથા કબુતર વેચનારાઓનાં બેસવાનાં ઉલટાવી નાંખીઆં. ૧૩ ને તેઓને કહીજ કે, “મારું ઘર પરાયનાનું ઘર છેલેવારે,” એમ લખેલું છે, પણ તમે તેને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૧૪ પછી આંધલા તથા લંગડા તેની પાસે મંદીરમાં આવીઆ, ને તેણે તેઓને સમા કીધા. ૧૫ ને જે મોજેજ તેણે કીધા, તથા મંદીરમાં છોકરાંઓ મોટે આવાજે દાઉદના બેઠાને જે હોરાના છેલેતાં હતાં, એ જરે મુખી કાઢીનોએ તથા શાસતરીઓએ જોઈડું; તારે તેઓ બહુ ગુસે થઈઆ. ૧૬ ને તેને કહીજ કે, એઓ શું છેલેછે, તે શું તું શાંભલેછે? તારે ઇસુ તેઓને છેલેછે કે, હા, “છોકરાંઓનાં તથા ધાવણાઓનાં મોહોથી તે તારીફ પુરી કરાએવી છે”, એ શું તમે કદી નથી વાંચોજ? ૧૭ પછી તે તેઓને મુકીને શહેર બાહર બેથાનીઆમાં ગઈઓ, ને તાંહાં તેણે વાસો કીધો.

૧૮ એને મહવારે તે પાછો શહેરમાં આવતો હતો તારે બુખીઓ થઈઓ; ૧૯ ને એક અંજીરીને રસતા પર જોઈને તે તેની પાસે અવીઓ, પણ ફક્ત પાતરાં વીના તેણે તે પર કંઈ ન જોઈને તેને કહીજ કે, હવેથી તારા પર કદી ફલ ન લાગો; ને તેજ વખત તે અંજીરી શુકાઈ ગઈ. ૨૦ ને એ જોઈને સાગીરદો તાજુબ થઈઆ, ને બોલીઆ કે, અંજીરી કેવી જલદી શુકાઈ ગઈ. ૨૧ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજ કે, હું તમને ખચીત કહુંછું, જો તમને એતકાદ હોએ ને શક નહીં લાવો, તો આ અંજીરીને જે કીધું તેજ ફક્ત તમે નહીં કરશો, પણ જો તમે આ પાહાડને છેલેશો કે, તું ખસેડાઈ જ, ને દરીઆમાં પડ, તો તેમજ થશે. ૨૨ ને એતકાદ રાખીને તમે જેકંઈ દુઆમાં માગશો, તે બધું પામશો.

૨૩ પછી મંદીરમાં તે આવીને તાલીમ આપતો હતો, તારે મુખી કાહીનોએ તથા લોકોના વડીલોએ તેની પાસે આવીને કહીજ કે, તું કીઆ એખતીઆરથી એ કામો કરેછે? ને એ એખતીઆર તને કોણે આપીઓ? ૨૪ તારે ઇસુએ

જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, હું પણ તમને એક વાત પુછુંછું, તે જો તમે મને કેહેરો, તો હું કીઆ એખતીઆરથી એ કામો કરુંછું, તે હું પણ તમને કહીશ. ૨૫ હઝોહાનનું બાપતીસમા કાંહાંથી થઈ? આસમાનથી હઝો માણસોથી? તારે તેઓએ માહોમાં વીચારીને કહીજે, જો આપણે કહીએ કે આસમાનથી તો તે આપણને કેહેરો કે, તારે તમે તેના પર કેમ એતકાદ કીધો નહીં? ૨૬ ને જો આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો લોકોથી આપણે બીહીએ-છઈએ, કેમકે હઝોહાનને નબી જો સહુ માનેછે. ૨૭ પછી તેઓએ હસુને જવાબ આપીને કહીજે કે, હમે નથી જાણતા? તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, કીઆ એખતીઆરથી હું એ કામો કરુંછું તે હું પણ તમને નથી કેહેતો. ૨૮ પણ તમે શું ધારોછો; એક જણને બે દીકરા હતા, ને તેણે પેહેલા પાસે આવીને કહીજે કે, દીકરા, તું આજ મારી દરાખવાડીમાં જઈને કામ કર. ૨૯ તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજે કે, મારી મરજી નથી; તોપણ પછી તે તોઆ કરીને ગઈએ. ૩૦ ને બીજા પાસે આવીને તેણે તેમજ કહીજે, તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજે, સાહેબ હું જાઉંછું, તો પણ તે ગઈએ નહીં. ૩૧ તો તે બંનેમાંથી કોણે બાપની મરજી પુરી કીધી? તેઓ તેને કેહેછે કે, પેહેલાએ. હસુ તેઓને કેહેછે કે, હું તમને ખચીત કહુંછું કે મેહસુલ લેનારા તથા કરાબેણો તમથી અગાઉ બાદની પાદશાહતમાં જાએ. ૩૨ કેમકે હઝોહાન રાસતીની રાહે તમારી પાસે આવીએ, તોપણ તમે તેના પર એતકાદ નહીં કીધો; પણ મેહસુલ લેનારાઓએ તથા કરાબેણોએ તેના પર એતકાદ કીધો; ને એ જોઈએ પછી પણ તમે તેના પર એતકાદ કરવા સાહે તોઆ કીધી નહીં.

૩૩ તમે એક બીજી તમસીલ શાંબલા; એક ધરખારી હતો જેણે દરાખવાડી રોપો, ને તેની આસપાસ વાડ કીધી, ને તેમાં બાદીને કુંડ કીધો, ને માણસનાવીએ, પછી તે વાડી માલીએને સોંપીને પોતે એક દુર મુલકમાં ગઈએ. ૩૪ ને ફૂલની મોસમ આવી તારે ફૂલ લેવા સાહે પોતાના આકરોને તે માલીએની પાસે તણ મોકલીએ. ૩૫ તારે તે માલીએએ તેના આકરોમાંના એકને પકડીને મારીએ, ને એકને મારીનાંબીએ, ને એકને પથરે મારીએ. ૩૬ વલી તેણે પેહેલાં કરતાં વધતા બીજા આકરોને મોકલીએ, પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કીધું. ૩૭ તારે છેલાં તેણે પોતાના બેટાને તેઓની પાસે મોકલીને કહીજે કે, મારા બેટાથી તેઓ દબરો. ૩૮ પણ માલીએએ બેટાને જોઈને માહોમાં કહીજે કે, વારસ એ છે, આવા આપણે એને મારીનાંબીએ, ને એનો વારસો

લઈએ. ૩૯ તારે તેઓએ તેને પકડીએ, ને દરાખવાડીમાંથી બાહાર કાઢીને મારીનાંખીએ. ૪૦ વાસતે જરે દરાખવાડીનો ધણી આવશે તારે તે માલીએને તે શું કરશે? ૪૧ તેઓ તેને ફેરે છે, તે બદકારોને પુરા હલાક તે કરશે; ને જે બીજા માલીએ તેની માસમે ફૂલો તેને પોહોંચાડશે, તેઓને દરાખવાડી સોંપશે. ૪૨ હસુ તેઓને ફેરે છે, “જે પથરને ઘર બાંધનારાઓએ તાપસંદ કીધો, તે ખુણાનું મથાલું થઈએ, એ બાદાવંદથી બનીઈ, ને આપણી નજરમાં તાજુબ છે,” એ શું તમે કીતાબમાં કહી નથી વાંચાઈ? ૪૩ એ સાચું તમને કળેઈ છે, બાદાની પાદશાહ તમારી પાસેથી લેવાશે, ને જે મુલકના તેનાં ફલ આપશે, તેઓને અપાશે. ૪૪ ને આ પથર પર જે પડશે, તે બંજરો; પણ જે પર તે પડશે, તેનો ચુરો કચરો. ૪૫ ને મુખી કાઠીનોએ તથા ફૂરોશીઓએ તેની તમસીલા શાંભલીને બળાઈ છે તે તેઓ સંબંધી ફેરે છે. ૪૬ પણ જરે તેઓએ તેને પકડવા આહીએ તારે લોકોથી તેઓ બીધા, કાંજે લોકો તેને નખી જેવા માનતા હતા.

બાબ બાવીશમો.

તારે હસુએ જવાબ આપીને વલી તેઓને તમસીલોમાં કહીઈ છે, ૨ આસમાનની પાદશાહ ત એક પાદશાહ સરખી છે, જેણે પોતાના ખેટનાં લગન કીધાં. ૩ ને લગનને સાચ મેહમાનોને તેડવા સાચ તેણે પોતાના ચાકરોને મોકલીએ, પણ તેઓએ આવવા નહીં આહીઈ. ૪ તેણે વલી બીજા ચાકરોને મોકલીને કહીઈ છે, મેહમાનોને ઢોહો, જુઓ, મેં ખાનું તઈઆર કીધું છે, મારા બલદ તથા પુરાટ જનાવરો કાપીએ છે, ને બધું તઈઆર છે, લગનમાં આવો. ૫ પણ તેઓએ એ ગણકાવીઈ નહીં; ને એક પોતાના ખેતરમાં, ને બીજે પોતાના વેપાર પર ગઈઓ; ૬ ને બાકીનાઓએ તેના ચાકરોને પકડીએ, ને સતાવીને મારીનાંખીએ. ૭ તારે પાદશાહ શાંભલીને ગુસે થઈઓ, ને પોતાનું લશકર મોકલીને તે ખુનીઓને મારીનાંખીએ, ને તેઓનું શહેર બાલીનાંખીઈ. ૮ પછી તે પોતાના ચાકરોને ફેરે છે, લગનની તઈઆરી થઈ છે ખરી, પણ જેઓને બોલાવીએ તેઓ નાલાએક હતા. ૯ વાસતે તમે રસતા પર જાઓ, ને જેટલા તમને મલે તેટલાને લગનમાં બોલાવો. ૧૦ ને તે ચાકરોએ રસતાઓમાં બાહાર જઈને બુંડ તથા બલા જેટલા તેઓને મલીએ તે બધાને એકલા કીધા, ને મેહમાનોથી લગનની ભરતી થઈ. ૧૧ ને મેહમાનોને જેવા સાચ પાદશાહ માંહે આવીએ, તારે તેણે તાંહાં લગનનો લેખાસ પેહેરીએ વીનાના એક રાખસને

દીડો. ૧૨ તારે તે તેને કેહેછે કે, દોસત, તું લગનનો લેઆસ પહેરીઆવીના હીઆં કેમ આવીઆ? ને તે મુગો રહીઆ. ૧૩ તારે પાદશાહે આકરોને કહીજી કે, આના હાથ પગ બંધીને આને લઈજાઓ, ને આહારના અંધારામાં ફેંકી દો; તાંહાં ૨૩૫ ને દાંત પીસવું થરો. ૧૪ કેમકે તેડેલા ઘણા, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૫ તારે કુરોશીઆએ જાહેને મનસુમો કીધો કે તેને તેની વાતમાં શી તરેહ કસાવવો. ૧૬ પછી તેઓએ પોતાના શાગીરદોને હેરોદીઆ સુધાં તેની પાસે મોકલીને કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછીએ કે તું સાચો છે, ને સાચાઈથી ઓદાની રાહ બતાવે છે, ને તું કોઈની પરવા નથી રાખતો, કેમકે માણસોનાં મોહોની ગમ તું નથી જોતો. ૧૭ વાસતે તું શું ધારેછે? કાઈસારને કર આપવો રવા છે કે નહીં? આ હમને કેહે. ૧૮ પણ હમુએ તેઓનો જુરાઈજાણીને કહીજી કે, આ હોંગીઆ, તમે મારી અજમા-આએ કેમ કરોછો? કરનું નાણું મને દેખાડો. ૧૯ તારે તેઓ એક દીનાર તેની પાસે લાવીઆ. ૨૦ તારે તે તેઓને કેહેછે કે, આ સુરત ને શીકો કોહોનો છે? તેઓ તેને કેહેછે કે, કાઈસારનો છે. ૨૧ તારે તે તેઓને કેહેછે કે, જે કાઈસારનાં, તે કાઈસારને, તથા જે ઓદાનાં તે ઓદાને ભરી આપો. ૨૨ ને આ શાંભલીને તેઓ તાજુબ થઈઆ, ને તેને મુકીને આલીઆ ગઈઆ.

૨૩ તેજ દાહોડે સાદુકી જે કેહેછે કે, રસતાએજ નથી, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીજી, ૨૪ ઉસતાદ, મુસાએ કહીજી છે, જે કોઈ એઓલાદ મરી જાએ, તો તેનો બાઈ તેની બધાએને પરણે, ને પોતાના બાઈને સાર નસલ ઉપજાવે. ૨૫ તો હમારામાં સાત બાઈ હતા, ને પહેલો પરણીને મરી ગઈઆ, ને તેને ઓલાદ નહીં હતી વાસતે પોતાની બધાએ પરણીને પોતાના બાઈને સાર મુકી ગઈઆ. ૨૬ તે પરમાણે બીજો તથા ત્રીજો સતમા સુધી મરી ગઈઆ. ૨૭ ને સહુથી છેલ્લી તે ઓરત પણ મરી ગઈ. ૨૮ આ સાર રસતાએજમાં પેલા સાતોમાંના કોહોની બધાએ તે ધરો? કેમકે તે સહુની થઈ હતી. ૨૯ તારે હમુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, કીતાબ તથા ઓદાની કુદરત ન જાણીઆથી તમે મુકોછો. ૩૦ કેમકે રસતાએજમાં તેઓ પરણતા નથી, ને પરણાવતા નથી, પણ આસમાનમાંના ઓદાના ફીરશતા સરખા છે. ૩૧ ને મરી ગઈલાઓના પાછા ઉડવા બાબત ઓદાએ જે તમને કહીજી તે શું તમે નથી વાંચીજી? ૩૨ કે, “હું બિરાહીમનો ઓદા તથા ઇસહાકનો ઓદા તથા

ધર્મીકુળનો ખોદા છર્ગ;” ખોદા મુશ્મિલાઓનો ખોદા નથી, પણ જીવતા-ઓનો છે. ૩૩ તારે લોકો શાંમલીને તેની તાલીમથી તાજુબ થઈયા.

૩૪ અને ફોરોશીઓએ શાંમલીને કે તેણે સાદુકીઓનું મોહો બંધ કીધું, તારે તેઓએ એકલા થઈયા; ૩૫ ને તેઓમાંથી એક શાસતરીએ તેનો અજમાયશ કરવા સારૂ તેને પુછતાં કહીએ કે, ૩૬ ઉસતાદ, તોરેતમાં કહીએ હુકમ મોટો છે? ૩૭ તારે ઇસુએ તેને કહીએ કે, ખોદાવંદ જે તારો ખોદા તેનાં પર તું તારાં આખાં દીલથી ને તારા આખા જીવથી, ને તારી આખી સમજથી પેચાર કર. ૩૮ પેહેલો ને મોટો હુકમ એ છે. ૩૯ ને બીજો એના સરખો છે કે, જેવો તું પોતા પર તેવો પોતાના પડોશી પર પેચાર કર. ૪૦ આખી તોરેતનો તથા નખીઓનો બોજ આ બે હુકમો પર રહેછે.

૪૧ અને ફોરોશીએ એકલા મલેજા દુતા તારે ઇસુએ તેઓને પુછતાં કહીએ કે, ખરીસત બાબત તમે શું ધારોછો? ૪૨ તે કોણનો બેટો છે? તેઓ તેને કહેછે કે, દાઉદનો. ૪૩ તે તેઓને કહેછે, તો દાઉદ રહ્યો તેને ખોદાવંદ કેમ કહેછે? ૪૪ કે, “ખોદાવંદે મારા ખોદાવંદને કહીએ કે, તારા દુરામનોને હું તારું પાએઆસત કરું તાંહાં સુધી તું મારી જમની ગમ બેરા.” ૪૫ હવે જે દાઉદ તેને ખોદાવંદ કહેછે, તો તે શી તરેહ તેનો બેટો છે? ૪૬ ને તેને એક બોલનો જવાબ પણ કોઈથી અપાએ નહીં, ને તે દાહોડીથી કોઈએ ફરી તેને પુછવાની હીમત નહીં કીધી.

બાબ તેવીશમો.

તારે ઇસુએ લોકોની બીડને તથા પોતાના શાગીરદોને કહીએ કે, ૨ શાસતરીએ તથા ફોરોશીએ મુસાની ગાત્રી પર બેસેછે; વાસતે જે બધું તેઓ તમને પાલવાનું કહે, તે પાલો ને કરો; ૩ પણ તેઓનાં કામ પરમાણું ન કરો, કાંજે તેઓ કહેછે, પણ કરતા નથી. ૪ કેમકે ભારી તથા ઈચકવાને મુશકિલ બોલ તેઓ બાંધીને માણસોની આંધો પર મુકેછે, પણ તેઓ પોતે પોતાની એક આંગલીએ તેને ઈચકવા ચાહતા નથી. ૫ ને લોકો જુઓ તે સારૂ તેઓ પોતાનાં બધાં કામ કરેછે; તેઓ પોતાનાં તાલીજ ચોડાં બનાવેછે, ને પોતાનાં લુગડાનાં કુમતાં પણ મોટાં કરેછે. ૬ વધી મીજબાનીઓમાં ઈચી જગાએ, તથા એવાદતખાનાઓમાં પેહેલી બેઠકો, તથા ચહુટાઓમાં સજામો, ૭ ને માણસોથી રખી રખી કહેવાવાનું તેઓ ચાહેછે. ૮ પણ

તમે રખી ન ફેલેવાઓ; કેમકે એકજ તમારો ગુરુ ખરીસત છે, ને તમે બધા ભાઈ છો. ૯ ને જમીન પર તમે કોઈને પોતાનો બાપ ન કહો, કાંજે એક, જે આસમાનમાં, તે તમારો બાપ છે. ૧૦ ને તમે ગુરુ ન ફેલેવાઓ, કેમકે એક, જે ખરીસત, તે તમારો ગુરુ છે. ૧૧ પણ તમારામાંનો જે મોયિ, તે તમારો ખીદમતગાર થાઓ. ૧૨ ને જે કોઈ પોતાને જીઓ કરશે, તે નીચો કરશે; ને જે કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તે જીવિયો કરશે. ૧૩ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરેશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે આસમાનની પાદશાહત લોકોની સામાં તમે બંધ કરોછો; કાંજે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જે પેસેછે તેઓને તમે પેસવા દેતા નથી.

૧૪ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરેશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે રાંડેશીઓનાં ઘેરોને તમે ખાઈજીઓછો, ને ઢોંગથી લાંબી દુઆ માગો છો; એ સાર તમે વધતી સજા પામશો. ૧૫ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરેશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે એક શાગીરદ કરવા સાર દરીઓ તથા જમીનનો ઘેરો તમે ધાલોછો; ને જરે તે થઇઓ, તારે તમે તેને પોતાથી બમણો જાહાનમનું ફરજદ બનાવોછો. ૧૬ ઓ આંધલા દોરનારઓ, તમે જે કહોછો કે જે કોઈ મંદીરનાં સોગંદ આઓ તો તે કંઈ નહીં, પણ જે કોઈ મંદીરનાં શુંનાનાં સોગંદ આઓ તો તે ફરજદાર છે, તે તમને અફસોસ. ૧૭ ઓ બેવકુફો તથા આંધલાઓ, શું વધતું મોટું છે? શુંનું, કે મંદીર જે શુંનાને પાક કરેછે તે? ૧૮ ને જે કોઈ કુરબાનગાહના સોગંદ આઓ તો તે કંઈ નહીં, પણ તે પર ચહડવેલાં દાનના જે કોઈ સોગંદ આઓ તો તે ફરજદાર છે. ૧૯ ઓ બેવકુફો તથા આંધલાઓ, શું વધતું મોટું છે? દાન, કે દાનને પાક કરનારી કુરબાનગાહ? ૨૦ એ સાર જે કોઈ કુરબાનગાહના સોગંદ આઓ, તે તેના તથા બધાં તે પર છે તેના પણ સોગંદ આઓ. ૨૧ ને જે કોઈ મંદીરના સોગંદ આઓ, તે તેના તથા તેમાં જે રહેછે તેના પણ સોગંદ આઓ. ૨૨ ને આસમાનના સોગંદ જે આઓ, તે ખોદાનાં તખતના તથા તે પર બેસનારના પણ સોગંદ આઓ. ૨૩ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરેશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે કુદનાનો તથા વરીઆલીનો તથા જીરાનો દશમો ભાગ તમે આપોછો; પણ શરીરખતના મોઠા હુકમો, ઇઆને ઇનિસાફ, તથા રહમ, તથા ઇમાનને, તમે પડતા મુકીઓ છે; એ તમારે બજાવવા હતા, તે પેલા તમારે મુકવા નહીં હતા. ૨૪ ઓ

આંધલા દોરનારાઓ, તમે મછરને ગાત્રી કાઢાડો છો, પણ જીંદને ગલી જાઓ છો. ૨૫ ઓ શાસતરીઓ તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કાંતે તમે પીઆહું રકાબી બાહારથી સાફ કરો છો, પણ અંદરથી તેઓ જુલમ તથા ખરાઈ ભરેલા છે. ૨૬ ઓ આંધલા ફેરોશી, તું પેહેલાં પીઆહું રકાબી અંદરથી સાફ કર કે બાહારનું પણ સાફ થાઓ. ૨૭ ઓ શાસતરીઓ તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે ઘોલેલી કબરોના જેવા તમે છો, જે બાહારથી શોભાવાન દેખાઓ તે ખરી, પણ અંદર મુડદાનાં હાડકાંઓએ તથા હરેક તરેહની ગત્રીચીથી ભરેલી છે. ૨૮ તેમ તમે પણ માણસોની આગલ બાહારથી શસત દેખાઓ છો ખરા, પણ બાતીનમાં ઢોંગે તથા શરારતથી ભરેલા છો. ૨૯ ઓ શાસતરીઓ, તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે નબીઓની કબરોને બાંધો છો, ને શસતોની કબરોને શોભાવાન કરો છો; ૩૦ ને કહો છો કે, અગર હમે હમારા બાપ દાદાઓના દાહાડાઓમાં હોતે, તો તેઓની સાથે નબીઓના ખુનમાં હમે શરીફ નહીં થતે. ૩૧ ઓ તરેહ તમે પોતા પર શાહેદી આપો છો કે નબીઓને મારીનાંખનારાઓનાં ફરજંદ તમે છો. ૩૨ તો તમે પોતાના બાપ-દાદાઓનું બાપ પુરું ભરો. ૩૩ ઓ સાપો, ઓ સાપોનાં બચાંઓ, જાહનમના આજબથી તમે શી તરેહ છુટશો? ૩૪ ઓ સાફ જુઓ, નબીઓને તથા દાનાવોને તથા શાસતરીઓને હું તમારી પાસે મોકલું છું, ને તમે તેઓમાંનાને મારી નાંખશો, ને કહશ પર જાડશો, ને તેઓમાંનાને તમારાં ઝિયાદતખસનાઓમાં તમે કોરડા મારશો, ને રોહિરે રોહિરમાં તેઓની પુડે લાગશો; ૩૫ કે શસત હામેલનાં લોહીથી તે બારખીઆના દીકરા જાખરીઆ, જેને મંદીરની તથા કુરબાનગાહને દરમીઆન તમે મારીનાંખીઓ હતો, તેના લોહી સુધી જે બધા શસતોનું લોહી જમીન પર વેહેવડાવીઈ હતું તે તમારી ઉપર આવે. ૩૬ હું તમને ખચીત કહું છું કે ઓ બધું આઓ પેહેડી પર આવશે. ૩૭ ઓ ઇશ્રાલિમ, ઇશ્રિલિમ, નબીઓને મારીનાંખનાર, ને જેઓને તારી પારો મોકલીઆ તેઓને પથરે મારનાર, જેમ મુરધી પોતાનાં બચાંને પાંખો તલે ઝિકઠાં કરે છે, તેમ તારાં છોકરાંને ઝિકઠાં કરવાનું મેં કેટલીવાર આહીઈ, પણ તમે માનીઈ નહીં? ૩૮ જુઓ, તમારે સાફ તમારું ઘર ઉજાડ રહેવાનું છે. ૩૯ કેમકે હું તમને કહું છું કે ખોદાવંદને નામે જે આવે છે તેમુબારક છે, એમ તમે કેહો તો તાંહાં સુધી હવેથી તમે મને નહીં જાઓ.

બાબ ચોવીશમો.

પછી ઇસુ મંદીરમાંથી બાહાર ગઈઓ, ને તેના શાગીરદો તેને મંદીરની બાંધણીઓ દેખાડવાને પાસે આમંત્રિત કર્યા. ૨ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજે કે, શું તમે એ બધાં નથી જોતા? હું તમને ખસીત કહું છું કે, પડારો નહીં એવો પથર પર પથર એક પણ હીઆં રેહવા દેવારો નહીં.

૩ પછી તે જઈતુનના પાહાડ પર બેઠો હતો તારે શાગીરદોએ એકાંત તેની પાસે આવીને કહીડું કે, એ કાહારે થરો, ને તારા આવવાની તથા જમાનાની આખરની નીશાણી શી થરો, તે હમને કહે. ૪ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીડું કે, ખબરદાર કે કોઈ તમને ગુમરાહ નહીં કરે. ૫ કેમકે મારે નામે ઘણા એમ કહેતા આવરો કે, હું ખરીસત છું, ને ઘણાને ભુલાવરો. ૬ ને લડાઈઓ તથા લડાઈઓની ખબરો તમે સાંભલશો; તારે ખબરદાર, ગમરાતા ના, કેમકે એ બધું થવાની જરૂર છે, પણ એટલામાં આખર નહીં આવરો. ૭ કેમકે કોમ કોમ પર, તથા પાદશાહત પાદશાહત પર ચડી આવરો, ને દકાલો તથા મરકીઓ તથા કેટલેએક ટેકાણે ધરતીકંપારો થરો. ૮ એ બધું મુસીબતોની રાજઆત છે. ૯ તારે તેઓ તમને દુખને સાફ સોંપરો, ને તમને મારીનાંખરો, ને મારાં નામને લીધે બધી કોમો તમારી પર દુરામની કરશે. ૧૦ ને તે વખત ઘણાઓ ઠોકર ખારો, ને એક બીજને પકડાવી આપરો, ને એક બીજ પર કીનો રાખરો. ૧૧ ને જુદા નખીઓ ઘણા ઉકરો, ને ઘણાને ભુલાવરો. ૧૨ ને બધી બહુ વધીઆથી ઘણાઓનો પીઠમાર થંડો થઈ જરો. ૧૩ પણ આખરલગી જે ટકરો તે તરરો. ૧૪ ને બધી કોમોને રાહેદી યવા સાફ પાદશાહતની આ ખુરાખબરની મુનાદી આખી દુનીઆમાં થરો; ને તારે આખર આવરો. ૧૫ એ સાફ ઉજડની ગંદી-ચીજ જે બાબત દાનીએલ નખીએ કહેલું છે, તેને જરે તમે પાક મકાનમાં ઉમેલી જુઓ, (જે વાંચે તે સમજે.) ૧૬ તારે જે ઇલુદામાં હોએ તે પાહાડે પર નાહારો; ૧૭ ધાબા પર જે હોએ તે પોતાનાં ઘરમાંથી કંઈ લેવાને ન ઉતરે; ૧૮ ને ખેતરમાં જે હોએ તે પોતાનાં લુગડાં લેવાને પાછો ન કરે. ૧૯ ને તે દાહાડાઓમાં જે હમલવાલી છે, તથા જે ધવોડછે, તેઓને અફસોસ. ૨૦ પણ તમારું નાહારાવું શીઆલામાં કે સખત દાહોડ ન થાએ વાસેત તમે દુઆ માગો. ૨૧ કેમકે તે વખત એવી મોટી મુસીબત થરો કે દુનીઆની રાજથી હમણા મુઘી થઈ નથી, ને કદી થરો પણ નહીં. ૨૨ ને અગર તે દાહાડા ઓછા નહીં

કરાએ તો કોઈ પણ અચી નહીં રાકે; પણ પસંદ કરેલાઓને સારૂ તે દાહાડા ઓછા કરાશે. ૨૩ તારે જો કોઈ તમને કહે કે, જીઓ, ખરીસત હીઆં કે તાંહાં છે, તો તમે માનતા ના; ૨૪ કેમકે જીડા ખરીસત તથા જીડા નખી-ઓ ઉઠશે, ને એવા મોટા મોજેજી તથા કરામતો દેખાડશે કે જો બની રાકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ તેઓ બુલાવશે. ૨૫ જીઓ, મેં અગાઉથી તમને કહીઉં છે. ૨૬ એ સારૂ જો તેઓ તમને કહે કે, જીઓ, તે રાનમાં છે, તો બાહાર ન જતા; જીઓ, તે ઓરડામાં છે, તો ન માનતા. ૨૭ કેમકે જૅમ વીજલી પુરવથી નીકલીને પસચમ મુઘી ચમકેછે, તેમજ આદમીના બેટાનું આવવું થશે. ૨૮ કેમકે જાંહાં મુડું છે, તાંહાં ગીદો એકઠા થશે. ૨૯ ને તે દાહાડાઓની મુસીબત બાદ તુરત સુરજ અંધરાએલા થઈ જશે, ને ચાન પોતાની રોશની નહીં આપશે, ને આસમાનથી સીતારા પડશે, ને આસમાનની કુવતો હલી જશે. ૩૦ ને તારે આદમીના બેટાની નીચાણી આસમાનમાં દેખાશે, ને તારે જમીન પરનાં બધાં કુટુંબો શોક કરશે; ને આદમીના બેટાને કુવત તથા મોટા જલાલ સાથે આસમાનનાં વાદલાં પર આવવો તેઓ જોશે. ૩૧ ને રણુસીંધડાના મોટા આવાજ શુધાં તે પોતાના શીરરાતાઓને મોકલશે; ને તેઓ તેના પસંદ કરેલાઓને ચારોતરફથી આસમાનના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી એકઠા કરશે. ૩૨ હવે અંજીરના જાહાડની તમસીલ શીખો. જારે તેની ડાલી કુમલી છે; ને પાતરાં નીકલેછે, તારે તમે જાણોછો કે ઉનાલો પારો આવીઓ. ૩૩ એમજ જારે તમે એ બધાં જીઓ તારે જાણો કે તે [વખત] પારો, બલકે બારણા આગલજ છે. ૩૪ હું તમને અચીત કહુંછું કે એ બધાં પુરાં થશે તાંહાં સુધી આ પેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૫ આસમાન તથા જમીન ટલી જશે, પણ મારી વાતો હરગેજ ટલી નહીં જશે.

૩૬ પણ તે દાહાડા તથા તે ઘડીને મારા બાપ શીવાએ કોઈ જાણવું નથી; આસમાનના શીરરાતાઓ પણ નહીં. ૩૭ ને જૅમ ગુહના વખતમાં થઈજી તેમજ આદમીના બેટાનું આવવું પણ થશે. ૩૮ કેમકે જૅમ રેલ આવવાની અગાઉ ગુહ વાહાણમાં ચહડી બેઠો તાંહાં સુધી તેઓ ખાતા પીતા, ને પરણતા પરણાવતા હતા; ૩૯ ને રેલ આવીને સહુને તાણી લઈ ગઈ તાંહાં સુધી તેઓ ન સમજી, તેમજ આદમીના બેટાનું આવવું પણ થશે. ૪૦ તારે બે માણસ

ખેતરમાં હરો, ઝમકને પકડરો, ને બીજને પડતો મુકરો. ૪૧ બે ઓરતો ધંડીઝમે દલતી હરો, ઝમકને પકડરો, ને બીજને પડતી મુકરો,

૪૨ વાસતે જગતા રહો, કેમકે તમારો ખોદાવંદ કહી ધડીઝમે આવરો ઝમે તમે જાણુતા નથી. ૪૩ પણ ઝમે જાણો કે, ઓર કહે પોહેરે આવેછે, ઝમે જે ધરખારી જાણુતો હતે, તો તે જગતો રહેતે, ને પોતાનાં ધરમાં ખાતર પાડવા નહીં દેતે. ૪૪ ઝમે સાહે તમે પણ તમ્હારા થઈ રહો; કેમકે જે વખતે તમે ધારતાં નથી, તે વખતે આદમીનો ખેતો આવરો. ૪૫ તો જે ચાકરને તેના ધણીઝમે પોતાના ધરનાં ઠીક વખત પર ખાવાનું આપવાને રાખીઝમે તે દીઆ-નતદાર તથા હુશીઆર ચાકર કોણુ છે? ૪૬ મુખારક છે તે ચાકર જેને તેનો ધણી આવીને ઝમેમ કરતાં જોરો. ૪૭ હું તમને ખચીત કહુંછું કે તે તેને પોતાનાં બધાં પર મુખતીઆર ઠરાવરો. ૪૮ પણ જે તે ભુંડે ચાકર પોતીકાં મનમાં કેહેરો કે મારો ધણી અવતાં વાર લગોડેછે; ૪૯ ને પોતાની સાથેના ચાકરોને મારવા તથા પીધેલાઝમેની સાથે ખાવા પીવાતે લાગરો; ૫૦ તો જે દાહોડેતે રાહ જોતો નથી, ને જે ધડીતે જાણુતો નથી, તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવરો; ૫૧ ને તેને કાપીનાંખરો, ને તેનો ભાગ ઢોંગીઝમેની સાથે ઠરાવરો; તાંહાં રડવું ને દાંત પીરાવું થરો.

બાબ પચીશમો.

તારે અસમાનની પાદશાહતને દશ કુંઆરીઝમેની તમસીલ અ-પારો, કે જે પોતાની મશાલો લઈને વરને મલવા સાહે બાહાર ગઈ. ૨ ને તેઓમાંની પાંચ દાનાવ, ને પાંચ નાદાન હતી. ૩ ને નાદાનોઝમે પોતાની મશાલો લીધી, પણ સાથે તેલ નહીં લીધું. ૪ પણ દાનાવોઝમે પોતાનાં વાસણોમાં તેલ પોતાની મશાલોની સાથે લીધું. ૫ ને વરને વાર લાગી ઝમટ-લામાં તે સરવે જોકા ખાઈને જઈ ગઈ. ૬ ને અરધી રાતે યુમ પડી કે, જુઝ્યાં, વંર આવેછે, તેને મલવાને નીકલો. ૭ તારેતે સઘલી કુંઆરીઝમે-ઝમે ઉઠીને પોતાની મશાલો તમ્હાર કીધી. ૮ ને નાદાનોઝમે દાનાવોને કહીજે કે, તમારાં તેલમાંથી હમને આપો, કેમકે હમારી મશાલો હોલવાઈ ગઈ છે. ૯ પણ દાનાવોઝમે જવાબ આપીને કહીજે કે, કદાચ હમને તથા તમને પુરું નહીં પડરો; વાસતે બેહતર તમે વેચનારાઝમેની પાસે જાઝમે, ને પોતાને સાહે વેચાતું લો. ૧૦ ને તેઓ વેચાતું લેવા ગઈ ઝમટલામાં વર આવી

પોહાંચીઆ, ને જોઆ તમઆર હતી તેઆ તેની સાથે વેહેવાના ધરમાં ગઈ, ને આરણું અંધ કરાઈઈ. ૧૧ પછી તે ખીજી કુંઆરીઆએ આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, હમારે સાર ઉઘાડ. ૧૨ પણ તેણે જવાબ આપીને કહીઈ, હું તમને અચીત કહુંછઈ કે હું તમને નથી આલખતો. ૧૩ વાસતે તમે જાગતા રેહો, કેમકે જે દાહોડે ઇઆ જે ઘડીએ આદમીનો બેટો આવશે એ તમે જાણતા નથી.

૧૪ કેમકે [તેનું આવવું] કોઈએક માણસના જેવું છે, જેણે સફરે જતી વખતે પોતાના આકરોને તેડીને પોતાનો માલ તેઓને સોંપીઆ. ૧૫ એકને તેણે પાંચ તાલંત, ને બીજાને બે, ને ત્રીજાને એક, હરેકને તેની શકતી પર-માણે આપીઆં; ને તુરત સફર કરવાં તે ગઈઆ. ૧૬ પછી જે પાંચ તાલંત પામીઆ હતો તેણે જઈને તેથી વેપાર કરીને બીજાં પાંચ તાલંત મેલવીઆં. ૧૭ તેમજ જે બે [પાંખીઆો હતો] તેણે પણ બીજાં બે મેલવીઆં. ૧૮ પણ જે એક પાંખીઆો હતો તેણે જઈને જમીન ખોદીને પોતાના ધણીનું નાણું દાટી મુકીઈ. ૧૯ ને લાંબી મુદત પછી તે આકરોનો ધણી આવીઆ, ને તેઆ પાસેથી હીસાબ લેવા માંડીઆ. ૨૦ તારે જે પાંચ તાલંત પાંખીઆો હતો તે બીજાં પાંચ તાલંત પણ લેતો આવીઆ, ને તેણે કહીઈ, ખોદાવંદ, તં મને પાંચ તાલંત સોંપીઆં હતાં; જો, હું તે ઉપરાંત બીજાં પાંચ તાલંત કમાઈઆ. ૨૧ તારે તેના ધણીએ તેને કહીઈ કે, અએ નેક તથા દીઆનતદાર આકર, શાખારા; તું થોડામાં દીઆનતદાર નીકલીઆ; હું તને ધણી ચીજો પર એખતીઆર આપીરા; તું તારા ધણીની ખુશીમાં દાખલ થા. ૨૨ ને જે બે તાલંત પાંખીઆો હતો, તેણે પણ પાસે આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, તં મને બે તાલંત સોંપીઆં હતાં; જો, તે ઉપરાંત બીજાં બે તાલંત મેં મેલવીઆં. ૨૩ તેના ધણીએ તેને કહીઈ કે, અએ નેક તથા દીઆનતદાર આકર, શાખારા; તું થોડામાં દીઆનતદાર નીકલીઆ; હું તને ધણી ચીજો પર એખતીઆર આપીરા; તું તારા ધણીની ખુશીમાં દાખલ થા. ૨૪ પછી જે એક તાલંત પાંખીઆો હતો, તેણે પાસે આવીને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, જાંહાં તેં નથી વાવીઈ તાંહાંથી તું કાપનાર, ને જાંહાં તેં નથી વીખરીઈ તાંહાંથી તું સમેટનાર છે, એવા સખત મીજાનનો મેં તને જાણીઆ; ૨૫ વાસતે હું બીધો, ને જઈને તારાં તાલંતને મેં જમીનમાં દાટી મુકીઈ; જો, જે તાં તે મોજુદ છે. ૨૬ ને તેના ધણીએ જવાબ આપીને તેને કહીઈ કે, અએ બદ તથા સુસત

ચાકર, જોહાં મેં નથી વાવીજીં તાંહાંથી હું કાપુંછજીં, ને જોહાં મેં નથી વીખે-
રીજીં તાંહાંથી હું સમેટ કરુંછજીં, એમ તે જાણોજી. ૨૭ તો મારું નાણું તારે
નાણાવટીએને આપવું જોઈતું હતું, કે હું આવીને વીઆજ સુધાં મારું પામી-
લેતે. ૨૮ એવાસતે એની પાસેથી તાલંત લઈને જેની પાસે દશ તાલંત
છે તેને આપો. ૨૯ કેમકે જે હરેકને છે, તેને અપારો, ને તેનું ધણું થરો;
પણ જેને નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લીધામાં આવરો. ૩૦ ને
તે નકામા ચાકરને બાહારના અંધારામાં કાઢાડી મુકા; તાંહાં રડવું ને દાંત
પીરાવું થરો.

૩૧ એને જોરે આદમીનો બેઠો પોતાના જલાલમાં કુલ પાક ફીરશતાઓ
સુધાં આવરો, તારે તે પોતાના જલાલનાં તખ્ત પર બેસરો. ૩૨ ને બધી
કોમો તેની આગલ એકઠી કરારો; ને જેમ પાલક ગેટાંને બકરાંથી જીદાં પાડે-
છે, તેમ તે તેઓને એક બીજાંથી જીદાં પાડરો. ૩૩ ને ગેટાંને તે પોતાની
જમણી ગમ, ને બકરાંને ડાબી ગમ, રાખરો. ૩૪ તારે પાદશાહ પોતાની
જમણી ગમનાઓને કેહરો કે, અએ મારા આપના મુબારકો, આવો, જે
પાદશાહત દુનીઆનો પાદશાહ નાંખીઆ અગાઉ તમારે સાફ તઈઆર કીધી
છે તેનો વારસો લો. ૩૫ કેમકે હું બુખીઓ હતો, તારે તમે મને ખાવાને
આપીજી; હું તરશીઓ હતો, તારે તમે મને પાઈજી; હું પરદેશી હતો, તારે તમે
મને પહરોણો રાખીઓ; ૩૬ હું ઉઘાડો હતો, તારે તમે મને પેહરોશીઓ; હું
માંદો હતો, તારે તમે મને મલવા આવીઆ; હું કેદમાં હતો, તારે તમે મારી
પાસે આવીઆ. ૩૭ તારે રાસતો તેને જવાબ આપીને કેહરો કે, ૩૮ આદાવંદ,
ફીઆરે હમે તને બુખીએ જોઈને ખવાડીજી, ઈઆ તરશીએ જોઈને પાઈજી?
ને ફીઆરે હમે તને પરદેશી જોઈને પહરોણો રાખીઆ, ઈઆ ઉઘાડો જોઈને
પેહરોવાનું આપીજી? ૩૯ ને ફીઆરે હમે તને માંદો કે કેદમાં જોઈને તારી પાસે
આવીઆ? ૪૦ તારે પાદશાહ જવાબ આપીને તેઓને કેહરો, હું તમને
ખચીત કુંછજી, કે આ મારા ભાઈઓમાંના બહુ નાંહાંનાઓમાંથી એકને જે
તમે કીધું તે મનેજ કીધું. ૪૧ પછી ડાબી ગમનાઓને પણ તે કેહરો કે,
અએ લાનતીઓ, જે હમેશાંની આગ, શેતાન તથા તેના ફીરશતાઓને સાફ
તઈઆર કીધી છે, તેમાં તમે મારી આગલથી જાઓ. ૪૨ કાંજે હું બુખીઓ
હતો, પણ તમે મને ખાવાને આપીજી નહીં; હું તરશીઓ હતો, પણ તમે મને
પાઈજી નહીં; હું પરદેશી હતો, પણ તમે મને પહરોણો રાખીઆ નહીં; ૪૩ ઉ-

ધાડે, પણ તમે મને પેહેરાવીજી નહીં; માંદો તથા કેદમાં, પણ તમે મને જોવા નહીં આવીઆ. ૪૪ તારે તેઓ પણ તેને જવાબ આપીને કેહેરો કે, જોદા-વંદ, કરે હમે તને બુખીઓ કે તરશીઓ, ઇઆ પરદેશી કે ઉધાડે, ઇઆ માંદો કે કેદમાં, જોઈને તારી સેવા કીધી નહીં? ૪૫ તારે તે તેઓને જવાબ આપીને કેહેરો, હું તમને ખચીત કહુંછું કે તમે આ બહુ નાહાનાઓમાંથી એકને જ નહીં કીધું, તે મનેજ નહીં કીધું. ૪૬ ને એઓ હમેશાંની સગમાં જરો, પણ રાસતો હમેશાંની જીંદગીમાં જરો.

બાબ છવીશમો.

અને ઇસુએ એ બધી વાતો પુરી કીધી તારે એમ થઈજી કે તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી, ૨ તમે જાણોછો કે એ દાહાડ પછી પાસખા જસન છે; તારે આદમીનો બેટો કહસે જડાવવા સાહ સોપારો.

૩ તારે મુખીઆ કાહીનો તથા શાસનરીઓ તથા લોકોના વડીલા કાઆફા નામે સરદાર કાહીનની કચેરીમાં એકઠા થઈઆ; ૪ ને ઇસુને દગાથી પકડીને મારીનાંખવા સાહ મનસુયો કીધો. ૫ પણ તેઓએ કહીજી કે, જસનમાં નહીં; રખે લોકોમાં ગડબડ થાએ.

૬ અને ઇસુ બેથાનીઆમાં સોમોન કોહોડીઆનાં ઘરમાં હતો. ૭ તારે એક ઓરત તેની પાસે આએવી, જેની પાસે આલાબાસતરની શીરીમાં ઘણું કીમતી અતર હતું, ને તે જમવા બેઠો તારે તેનાં માથા પર તેણે તે રેડીડું. ૮ પણ તેના શાગીરદોએ દીડું તારે ગુસે બરાબરે કહીજી કે, એ બરબાદી શા વાસતે? ૯ કેમકે એ અતર ઘણું મુલે વેચાતે, ને દરીદરીઓને અપાતે. ૧૦ તારે ઇસુએ એ જાણીને તેઓને કહીડું કે, એ ઓરતને તમે કેમ તસદી દોછો? કાંજે એણે તો મારે સાહ નેક કામ કીધું છે. ૧૧ કેમકે દરીદરી હમેશ તમારી સાથે છે, પણ હું તમારી સાથે હમેશા નથી. ૧૨ તેણે એ અતર મારાં બદન પર રેડીજી એ તો મારા દાટવાને સાહ તેણે કીધું. ૧૩ હું તમને ખચીત કહુંછું કે આએ ખુશખબર આખી દુનીઆમાં જોહાં કહીં પરગટ કરારો તાંહાં એણે જ કીધું તે પણ એની ઇઆદીને સાહ કેહેવારો.

૧૪ તારે હુદા ઇશકારીઓત કેહેવાએલા તે બારમાંના એકે મુખી કાહીનો પાસે જઈને કહીડું કે, ૧૫. હું તેને તમને પકડી આપું તો તમે મને શું

આપરો? ને તેઓએ તેની સાથે તીરા રૂપીઆ પડીઆ. ૧૬ ને તારથી તેણે તેને સોંપવાનો વગ રોધીઆ કીધો.

૧૭ અને એખમીરની રોટલીને પેહેલે દાહાડે શાગીરદોએ ધસુની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, હમે તારે સાર પાસખાનું ખાવાનું કાંદાં તઢમ્માર કરીએ? તારી શી મરજી છે? ૧૮ તારે તેણે કહીજી કે, રોહરમાં ફલાણુની પાસે જઢને તેને કહો કે, ઉસતાદ કેહેછે કે મારો વખત નજદીક આવ્યેવો છે, હું મારા શાગીરદો સુધાં તારે ઘેર પાસખા પાકીરા. ૧૯ ને ધસુએ શાગીરદોને જે હુકમ આપીઓ હતો, તેમ તેઓએ કીધું, ને પાસખાં તઢમ્માર કીધું. ૨૦ ને સાંદાંજ પડીઆ પર આરોની સાથે તે ખાવા બેઠો. ૨૧ ને તેઓ ખાતા હતા તારે તેણે કહીજી, હું તમને ખચીત કજીછડું કે તમારામાંનો એક મને પકડાવરો. ૨૨ તારે તેઓ ઘણા દલગીર થઈઆ, ને તેઓમાંનો હરેક તેને પુછવા લાગીઓ કે, ખાદાવંદ, શું તે હું છડું? ૨૩ ને તેણે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી સાથે થાલીમાં જે હાથ ધલેછે, તેજ મને પકડાવરો. ૨૪ આદમીના બેટા આવત જેમ લખેલુંછે તેમ તે જમ્યેછે ખરો; પણ જે માણસથી આદમીનો બેટો પકડાયેછે તેને અફસોસ. અગર તે રાખસ પેદા નહીં થઈઓ હતે તો એ તેને સાર બેહતર હતે ૨૫ તારે તેને પકડાવનાર ધડિદાએ જવાબ આપીને કહીજી, ઉસતાદ, શું તે હું છડું? તે તેને કેહેછે કે, તેં પોતેજ કહીજી.

૨૬ અને તેઓ ખાતા હતા તારે ધસુએ રોટલી લીધી; ને શુકર કરીને તોડી, ને શાગીરદોને આપીને કહીજી કે, લેઓ, ખાઓ, એ માઈ બદન છે. ૨૭ ને પીઆણું લીધું, ને શુકર કરીને તેઓને આપતાં કહીજી કે, તમે બધા એમાંથી ખાઓ. ૨૮ કેમકે નવા બંદોબરાતનું માઈ લોહી, જે ઘણાઓનાં પાપોની માફીને સાર વેહેવડાવાયેછે, તે એ છે. ૨૯ ને હું તમને કહુંછડું કે હું મારા આપની પાદશાહતમાં તમારી સાથે નવો પીઠશ તે દાહાડા શુધી આ દરાખનો રસ હું હવેથી પીનાર નહીં.

૩૦ પછી તેઓ ગીત ગાઈને જઢતુનના પાહાડ પર ગઈઆ. ૩૧ તારે ધસુ તેઓને કેહેછે કે, તમે સહુ આજ રોતે મારે લીધે ઢોકર ખારો; કાંજે એમ લખીજી છે કે, “હું પાલકને મારીરા, ને ટોલાનાં ગેટાં વીખરાઈ જરો.” ૩૨ પણ મારા ઉઠીઆ પછી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ. ૩૩ તારે પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજી, અગર બધા તારે લીધે ઢોકર ખાએ, તો પણ હું કદી ઢોકર નહીં ખાઈરા. ૩૪ ધસુએ તેને કહીજી, હું તને ખચીત કહુંછડું કે આજ રોતે

મુરઘો બોલીઆ અગાઉ તરણુ વાર તું મારો ઇંકાર કરશે. ૩૫ પીતરે તેને કહીજી, જો તારી સાથે મારે મરતું પડે તો અપણુ હું તારો ઇંકાર નહીં કરીશ. અથા શાગીરદો અપણુ અમજ કહીજી.

૩૬ તારે ઇસુ તેઓની સાથે ગેથસેમાની કેહેવાઅંતે કેકાણે આવેછે, ને શાગીરદોને કેહેછે કે, હું તાંહાં જઘને દુઆ માયું તાંહાં સુધી તમે હીઆં બેસો. ૩૭ ને પીતરને તથા જ્યેઘેના બે દીકરાઓને સાથે લઘને પોતે ગમગીન તથા ઘણો દલગીર થવા લાગીઆ. ૩૮ તારે તે તેઓને કેહેછે કે, મારો જીવ ઘણો ગમગીન, બલકે મરવાની હાલતમાં છે, તમે હીઆં રહીને મારી સાથે જાઓ. ૩૯ પછી તે થોડો દુર ગઈઆ ને ઉંધે મોહીને પડીને દુઆ માગી કે, અમ્મે મારા બાપ, જો બની શકે તો આ પીઆલું મારાથી દુર કર; તોપણુ મારી મરજી પરમાણે નહીં, પણ તારી મરજી પરમાણે થાઓ. ૪૦ પછી શાગીરદો પાસે તે આવીઆ, ને તેઓને ઉંધતા જોઈને પીતરને કેહેછે, શું તમે અંક ધડી પણ મારી સાથે જગતારહી નથી શકતા? ૪૧ તમે અજમાઓશમાં ન પડો અ સાજ જગતા રહો, ને દુઆમાગો; રહેને આહેસ છે ખરી, પણ બદન નબલું છે. ૪૨ વડી બીજીવાર તેણે જઘને દુઆ માગી, અમ્મે મારા બાપ, અગર આ પીઆલું મારા પીધા વીના મારી પાસેથી દુર થઈ નથી શકતું, તો તારી મરજી થાઓ. ૪૩ તારે તેણે આવીને બીજીવાર તેઓને ઉંધતા જોઈઆ; કેમકે તેઓની આંખો ઉંધથી ભારી હતી. ૪૪ પછી તેણે તેઓને મુકીને વડી જઘને ત્રીજીવાર તેજ વાત કેહેતાં દુઆ માગી. ૪૫ તારે તે પોતાના શાગીરદોની પાસે આવીને તેઓને કેહેછે કે, હવે ઉંધીઆ કરો, ને આરામ લેઓ; જીઓ, ધડી નજવીક આવીએ, ને આદમીનો બેટો પાપીઓના હાથમાં સોંપાઓ. ૪૬ ઉઠો, આપણે જઈઓ; જીઓ, જે મને પકડાવેછે તે પાસે આઓવા છે.

૪૭ અને તે અમ કેહેતો હતો, તારે, જીઓ, તે બારમાંનો એક ઇઆને ઇહુદા આઓવા; ને તેની સાથે મુખી કાહીનોની તથા લોકોના વડીલોની પાસેથી ઘણા લોક તલવારો તથા સોઠા લઘને આવીઆ. ૪૮ તારે તેને પકડાવનારે તેઓને નીશાણી આપતાં કહીકે કે, હું જેને ચુમું તેજ તે છે; તેને પકડી લો. ૪૯ ને તુરત તેણે ઇસુની પાસે આવીને કહીકે, ઉસતાદ, સલામ; ને તેને ચુમીઆ. ૫૦ ને ઇસુએ તેને કહીકે કે, દોસત, તું શાવાસતે આવીઓ છે? તારે તેઓ પાસે આવીઆ, ને ઇસુ પર હાથ નાંખીને તેને પકડી લીધો. ૫૧ પછી જીઓ, ઇસુના સાથીઓમાંના અંકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની

તલવાર કાઢાડી, ને સરદાર કાઢીનના આકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાંખીઓ. ૫૨ તારે ઇસુ તેને કહેછે કે, તારી તલવાર તેનાં મીઝાનમાં પાછી ધાલ; કેમકે જે સધલા તલવાર પકડેછે, તેઓ તલવારથીજ મારીઆ જશે. ૫૩ શું તું ઝિંવું ધારેછે કે હું હમણા મારા આપ પાસે માગી નથી રાકતો, ને તે ફીરશતાઓની બાર ફેજથી વધારે મારી પાસે તુરત મોકલી ન દે? ૫૪ પણ કીતાઓમાં લખેલું કે, ઝિંવું થવાની જરૂર છે, તે કેમ પુરું થશે? ૫૫ તે વેલા ઇસુએ લોકોને કહીજે કે, તમે તલવારો તથા સોટા લઈને જેમ ચોરને તેમ શું મને પકડ્યા આહાર આપવાછો? હું તો રોજ મંદીરમાં તમારી પાસે બેસીને તાલીમ આપતો હતો; ને તમે મને નહીં પકડીઓ. ૫૬ પણ નખીઓની કીતાઓમાં લખેલું પુરું થવા સારું એ બધું થવું જોઈએ. તારે બધા શાગીરદો તેને મુકીને તાહાસી ગઈઓ.

૫૭ પછી જેઓએ ઇસુને પકડીઓ હતો તેઓ જાંહાં શાસતરીઓ તથા વડીલો ઝિંકદા થઈઓ હતા તાંહાં કાઆફા સરદાર કાઢીનની પાસે તેને લઈ ગઈઓ. ૫૮ ને પીતર દુર દુર તેની પાછલ સરદાર કાઢીનનાં ઘર સુધી ચાલીઓ ગઈઓ, ને અંદર જઈને આકરોની સાથે આખર શું થાએ તે બોલોને બેઠો. ૫૯ ને મુખી કાહીનોએ તથા વડીલોએ તથા આખી મીજલસે ઇસુ પર જુઠી ગવાહી શોધી કે તેને મારીનાંએ, પણ તેઓને નહીં જડી. ૬૦ જુઠા શાહેદો ઘણા આવીઓ, તોપણ નહીં જડી; આખરે બે જુઠા શાહેદોએ આવીને કહીજે કે, ૬૧ એણે કહીજે છે કે, આદાનાં મંદીરને પાંડી નાંખવાને, તથા તરણ દાહાડમાં તેને પાછું બાંધવાને હું કુવતમંદ છું, ૬૨ તારે સરદાર કાહીને ઉઠીને તેને કહીજે, શું તું કંઈ જવાબ નથી આપતો? એઓ તારી ઉપર શી ગવાહી પુરેછે? પણ ઇસુ ચુપજ રહીઓ. ૬૩ તારે સરદાર કાહીને જવાબ આપીને તેને કહીજે, હું તને જીવતા આદાના કરામ ધાલુંછું કે ખરીસત જે આદાનો બેટો તે તુંજ છે કે નહીં, એ હમને કહે. ૬૪ ઇસુ તેને કહેછે કે, તં કહીજે તેજ; લેકીન હું તમને કહુંછું કે હવે પછી આદમીના બેટાને કુદરતના જમણા હાથ પર બેઠેલો તથા આસમાનનાં વાદળો પર આવતો તમે જોશો. ૬૫ તારે સરદાર કાહીને પોતાનાં લુગડાં ફાડીને કહીજે કે, એ કુરૂર બહેછે; આપણને બીજા શાહેદોની શી જરૂર છે? જુઓ, હવે તમે એનું કુરૂર શાંભલીજે છે. ૬૬ તમે શું ધારોછો? ને તેઓએ જવાબ આપીને કહીજે કે, એ મોતની સજા લાએક છે. ૬૭ તારે તેઓએ તેના મોહો પર થુકીને તેને મુકીઓ મારી, ને

બીજાઓએ તેને થયેલો મારતાં કહીજે કે, ૬૮ અમે ખરી સત, હમને કેહે કે કોણે તને મારીએ છે?

૬૯ અને પીતર બાહાર ચોકમાં બેઠો હતો, તારે એક ચાકરડીએ તેની પાસે આવીને કહીજે કે, તું પણ ગાલીલના ઇસુની સાથે હતો. ૭૦ પણ તેણે સહુની આગલ ઇંકાર કરીને કહીજે કે, તું જે કેહેછે તે હું કંઈ જાણતો નથી. ૭૧ ને પરસાલમાં તે બાહાર આવીએ, તારે બીજાએ તેને જોઈને તાંહાં જે હતા તેઓને કહીજે કે, એ પણ ઇસુ નાજરીની સાથે હતો. ૭૨ પણ તેણે સોગંદ ખાઈને વહી ઇંકાર કીધો કે, તે માણસને હું જાણતો નથી. ૭૩ ને થોડીવાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પાસે આવીને પીતરને કહીજે કે, બેરાક તું પણ તેઓમાંનો છે, કાંજે તારી બોલી તને જાહેર કરેછે. ૭૪ તારે તે લાનત તાંખવા તથા સોગંદ ખાવા લાગીએ કે, હું તે માણસને જાણતો નથી. ને તુરત મુરઘો બોલીએ. ૭૫ ને જે વાત ઇસુએ પીતરને કહી હતી કે, મુરઘો બોલીએ આગાઉ તરણ વાર તું મારો ઇંકાર કરશે, તે તેણે ઈશ્વાર કીધી; તારે તે બાહાર જઈને બહુ રડીએ.

બાબ સતાવીશમો.

એને સહવાર થઈ તારે સઘલા મુખી કાહીનોએ તથા લોહાના વડી-
લોએ ઇસુને મારીનાંખવા સાથે મનસુઓ કીધો. ૨ પછી તેઓએ તેને બાંધી-
એ, ને તેને લઈજઈને પંતીઅસ પીલત હાકીમને સોંપીએ. ૩ તારે તે તકસી-
રદાર દરાવએ, એ જોઈને તેને પકડાવનાર ઇલુદાએ તોબા કીધી, ને તે તીરા
રૂપીએ મુખી કાહીનોની તથા વડીલોની પાસે પાછા લાવીને કહીજે કે, ૪ બે-
તકશીરદાર લોહી સોંપવાથી મેં પાપ કીધું છે; તારે તેઓએ કહીજે કે, હમારે
શું? તે તું જાણ. ૫ પછી મંદીરમાં રૂપીએ ફેંકીદઈને તે નીકલીએ, ને જઈને
તેણે પોતાને ફાંસી દીધી. ૬ તારે મુખી કાહીનોએ તે રૂપીએ લઈને કહીજે
કે, એ લોહીની કીમત છે, વાસતે તીજોરીમાં એ મુકવા રવા નહીં. ૭ પછી
તેઓએ મનસુઓ કરીને ગેરકામીએને દાટવા સાથે કુંભારનું ખેતર તેથી
વચાતું લીધું. ૮ એ સાથે આજ મુખી તે ખેતર લોહીનું ખેતર કેહેવાએછે.
૯ ઇરેમીએ નખીએ જે કહીજે હતું તે તારે પુરું થઈજે કે, “કીમત દરાવેલાના,
જેની કીમત ઇસરાએલનાં લોકે દરાવેલી, તેના તીરા રૂપીએ તેઓએ
લીધા; ૧૦ ને જેમ બોદાવંદે મને હુકમ કીધો તેમ કુંભારનાં ખેતરને સાથે
આપીએ.”

૧૧ તારે ઇસુ હાકીમની સાંહાંમાં ઉભો રહીએ, ને હાકીમ તેને પુછતાં કહીજે કે, તું શું ઇહુદીએનો પાદશાહ છે? તારે ઇસુએ તેને કહીજે કે, તું કેહેછે તેજ. ૧૨ ને મુખી કાહીનો તથા વડીલા તેના પર અયે મુકતા હતા તારે તેણે કંઈ જવાબ નહીં આપીએ. ૧૩ તારે પીલત તેને કેહેછે કે, એએ તારી ઉપર કેહેવી કેહેવી ગવાહી આપેછે, એ શું તું નથી સાંભલતો? ૧૪ પણ તેણે તેને એક બોલનો પણ જવાબ નહીં આપીએ; એથી હાકીમ ઘણો તાનુબ થઈએ.

૧૫ હવે હાકીમનો દસતુર હતો કે જસનમાંજે એક અંધીવાનને લોકો આહે તેને તેઓને સાર તે મુકી દીએ. ૧૬ ને તે વખતે આરાઆસ કેહેવાએલો તેઓનો એક મરાહુર અંધીવાન હતો. ૧૭ વાસતે તેઓ એકઠા થઈએ તારે પીલતે તેઓને કહીજે, તમે કોહોને આહેછો કે હું તમારે સાર મુકી દઈ? આરાઆસને કે જે અરીસત કેહેવાએછે તે ઇસુને? ૧૮ કેમકે તેણે જાણીજે કે તેઓએ દુશમનીથી તેને સોંપીએ હતો. ૧૯ ને ઇનસાફની ગાદી પર તે બેઠો, તારે તેની અહરે તેને કેહેવાડી મોકલીજે કે, તે રાસતને તું કંઈ કરતો ના, કેમકે આજે આખમાં તેને લીધે હું ઘણી તસદી પામીછી. ૨૦ પણ મુખી કાહીનોએ તથા વડીલોએ લોકોને સમજાવેલા કે તેઓ આરાઆસને માગે, ને ઇસુને મારીનંઆવે. ૨૧ હકીમે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, તમે તે બેમાંથી કોણને આહેછો કે હું તમારે સાર મુકી દઈ? ને તેઓએ કહીજે કે, આરાઆસને. ૨૨ પીલત તેઓને કેહેછે કે, ઇસુ જે અરીસત કેહેવાએછે, તેને હું શું કરું? સહુએ તેને કહીજે કે, તે કરસે જડાએ. ૨૩ તારે હાકીમે કહીજે, શા વાસતે? તેણે શું બદીકીધી છે? પણ તેઓએ વહતી ખુમ પાડીને કહીજે કે, તે કરસે જડાએ. ૨૪ ને પીલતે જોઈજે કે પોતાનું કંઈ ચાલતું નથી, પણ વંધતી ગડબડ થાએછે, તારે તેણે પાણી લઈને લોકોની આગલ પોતાના હાથ ધોઈને કહીજે કે, આએ રાસત રાખસના લોહી આખત હું પાક છી, તમે જાણો. ૨૫ તારે બધા લોકોએ જવાબ આપીને કહીજે કે, એનું લોહી હમારા પર તથા હમારી નસલ પર આવે. ૨૬ પછી તેણે આરાઆસને તેઓને સાર મુકી દીધો, ને ઇસુને કોરડા મરાવીને કરસ પર જડાવવા સાર તેઓને સોંપીએ. ૨૭ તારે હાકીમના સીપાહએ ઇસુને દીવાનખાનામાં લઈ જઈને આખી યોલી તેની આસપાસ એકઠો ફીધી. ૨૮ પછી તેઓએ તેનાં લુગડાં ઉતારીને ફીરમજી ડગલો તેને ખેલેરાવીએ. ૨૯ ને કાંઠાનું તાજ ગુંથીને તેના માથે

પર મુકીઈ, ને તેના જમણા હાથમાં સોટી આપી, ને તેનો સાંહાંમાં ઘુંટણીએ બેસીને તેની મરાખરી કરીને કહીજી કે, અએ હાલુદીએના પાદશાહ, સલામ. ૩૦ પછી તેએ તેના પર ઘુંટીઆ, ને સોટી લઈને તેના માથા પર મારી. ૩૧ ને તેની મરાખરી કરી રહીઆ, તારે ડગલો તેના પરથી ઉતારીને તેનાંજ લુગડાં તેને પહેરાવીઆં; પછી કહસ પર જડવાને તેએ તેને લઈ ગઈઆ. ૩૨ ને તેએ આહાર જતા હતા તારે કુરેનીનો સીમોન નામે એક રાખસ તેએને મળીએ, તારે તેએ તેનો કહસ તેની પાસે વેડે ઊંચકાની લઈ ગઈઆ.

૩૩ એને ગલગથા નામે એક જગા, જે ખોપરીની જગા કેહેવાએ છે, તાંહાં પોહોંચીઆ. ૩૪ તારે તેએએ પીત બેલો સરકો તેને પીવાને આપીએ, પણ તેણે આખીને પીધો નહીં. ૩૫ ને તેને કહસ જડીઆ પર તેએએ ચીડી નાંખીને તેનાં લુગડાં વેહેંચી લીધાં, એ સાફ કે નખીએ જે કહીઈ હતું તે પુરં થાએ કે, “મારાં લુગડાં તેએએ માહોમાં વેહેંચી લીધાં, ને મારા ડગલા પર ચીડી નાંખી.” ૩૬ પછી તેએએ તાંહાં બેસીને તેની ચોકી કીધી. ૩૭ ને તેની તોહોમત લખીને તેના માથાની ઉપર ચોહોંટાડી કે, ઈસુ જે હાલુદીએનો પાદશાહ, તે એજ છે. ૩૮ તારે તેએએ તેની સાથે બે ચોરને કહસ પર જડીઆ, એકને જમણી ગમ, ને બીજાને ડાબી ગમ.

૩૯ એને પાસેથી જનારાએએ પોતાનાં માથાં હલાવતાં તથા તેની થકા કરીને કહીજી કે, ૪૦ મંદીરના પાડનાર, તથા તેને તરણ દાહાડમાં બાંધનાર, તું પોતાને બચાવ; જે તું ખોદાનો બેટો છે તો કહસ પરથી ઉતરી આવ. ૪૧ ને તેજ તરેહ મુખી કાહીનોએ પણ શાસતરીએ તથા વડીલો મુખાં મરાખરી કરીને કહીજી કે, ૪૨ બીજાએને એણે બચાવીઆ, એ પોતાને બચાવી નથી શકતો; જે એ ઈસરાએલનો પાદશાહ છે, તો હમણા કહસ પરથી ઉતરી આવ, ને હમે એના પર એતકાદ કરીએ. ૪૩ એણે ખોદા પર ભરોશો કીધો, જે તે એને ચાહે છે તો હમણા એને છાડવ; કેમકે એણે કહીજી છે કે, હું ખોદાને બેટો છું. ૪૪ ને જે ચોરા તેની સાથે કહસ પર જડાઆ હતા તેઓએ પણ એમજ તેની મરાખરી કીધી.

૪૫ એને અપોરથી તીજ પોહોર મુખી આખા મુલકમાં અંધકાર થઈએ. ૪૬ ને તીજ પોહોરને આશરે ઈસુએ મોહોટે આવાજે પોકાર મારીને કહીજી કે, એલી, એલી, લામા રાખાખયાની, ઈએને અએ મારા ખોદા, મારા

ખોદા, તે મને કેમ મુકી દીધો છે? ૪૭ને જે તાંહાં ઉભા હતા તેઓમાંથી કેટલાઓએ શાંભલીને કહીહું કે, એલીઆને એ હાંક મરેછે. ૪૮ ને તુરત તેઓમાંથી એકે દોડીને ઇસખંજ લઈને સરકાથી ભીંજવીહું, ને લાકડી પર આંધીને તેને ચુરાવાને આપીહું. ૪૯ પણ બીજાઓએ કહીહું કે, રહેલા દો, આપણે જોઈએ કે એલીઆ એને છોડાવવાને આવેછે કે નહીં. ૫૦ પછી ઇસુએ બીજી વાર મોહોટે આવાજે પોકાર મારીને પરાન કાઢાડીઆ. ૫૧ તારે જુઓ, મંદીરના પડદાના ઉપરથી તમે મુઠ્ઠી ફાટીને એ ભાગ થઈ ગઈઆ, ને ધરતી કાંપી, ને પથરો ફાટી ગઈઆ, ૫૨ ને કબરો ઉઘાડાઈ, ને ઉંઘેલા પાક લોઢાની ઘણી લારો ઉઠો, ૫૩ ને તેના પાછા ઉઠીઆ પછી તેઓ કબરોમાંથી નીકળીને પાક રોહિરમાં ગઈઆ, ને ઘણાઓની પાસે પરગટ થઈઆ. ૫૪ તારે જમાદારે તથા તેની સાથે જેટલા ઇસુની ઓકી કરતા હતા તેઓએ, ધરતીકંપારે તથા જે જે થઈહું તે જોઈને બહુ બીહીને કહીહું કે, ખરા ખર એ ખોદાનો બેયે હતો? ૫૫ તાંહાં ઘણી ઓરતો દુરથી જોઆ કરતી; હતી, જેઓ ઇસુની ખીદમત કરતી ગાલીલથી તેની પાછલ આંખેવી હતી; ૫૬ તેઓમાં મરીઅમ માગદાલીન, ને ઇઆકુબની તથા ઇઆશીની મા મરીઅમ તથા જેએદીના દીકરાઓની મા હતી.

૫૭ અને સાંહાંજ પડી તારે ઇસક્ર નામે આરીમથાહનો એક દોલતમંદ રાખસ જે ઇસુનો શાગીરદ હતો તે આવીઓ. ૫૮ તેણે પીલત પાસે જઈને ઇસુની લારા માગી. તારે પીલતે લારા આપવાનો હુકમ કરીધો. ૫૯ પછી ઇસક્રે લારા લઈને સણુને ઉજ્જે લુગડે તે વીટાલી; ૬૦ ને પથરમાં ખોદાવેલો પોતાની નવી કબરમાં તેને મુકી, ને એક મોહોટો પથર કબરના મોહો પર ગચડાવીને તે ચાલીઓ ગઈઆ, ૬૧ તારે મરીઅમ માગદાલીન, તથા બીજી મરીઅમ તાંહાં કબરની સાંહાંમાં બેઠી હતી.

૬૨ અને તઈઆરીના દાહાડાને બીજે દાહાડે મુખી કાહીનો તથા ફરોશીઓએ પીલત પાસે એકઠા થઈને કહીહું કે, ૬૩ સાહેબ, હમને ઇઆદ છે કે તે ઠગ જીવતો હતો તારે તે કેહેતો હતો કે તરણુ દાહાડ પછી હું ઉઠીશ. ૬૪ એ સાં તરણુ દાહાડ મુઠ્ઠી કબરની ઓકી કરવાનો હુકમ કર, રખે તેના શાગીરદો રાતે આવીને તેને ઓરી લઈજાએ, ને લોઢાને કેહેકે, મરીઅમલાઓમાંથી તે ઉઠીઓ છે, તેથી છેલી બુલ પેહેલી કરતાં મોહોટી થરો. ૬૫ તારે પીલતે તેઓને કહીહું કે, ઓકીદારો તમારી પાસે છે, તમે જાઓ, ને તમારી સમજ

પરમાણુ ચોકી મુકો. ૧૬ પછી તેઓએ જાહેને પથર પર મોહોર કીધી, ને ચોકીદારોથી કબરની ચોકી કરાવેલી.

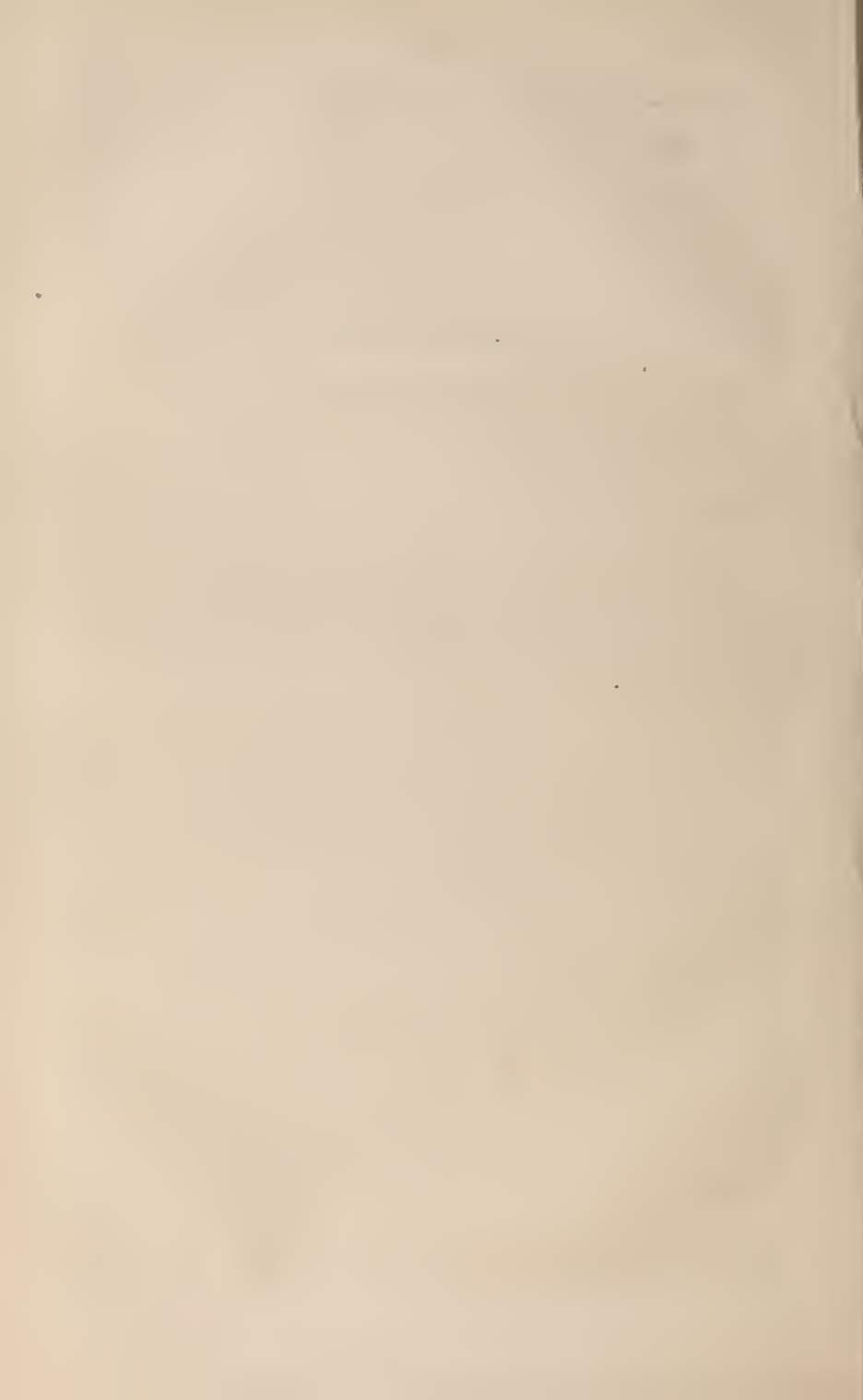
આખ અઢવીશમો.

અને સમત પછી હપવાને પેહેલે દાહડે બામદાદને વખત મરીઅમ માગદા-
લીન તથા ખીજી મરીઅમ કબર જોવાને આવેલી. ૨ ને, જુઓ, મોહોરો ધર-
તીકંપારો થઈઓ, કેમકે ખોદાવંદનો શીરશનો આસમાનથી ઉતરીઓ, ને પાસે
અવીને [કબરનાં] મોહો પરથી પથરને ગળગળીને તે પર બેઠો. ૩ તેનો ચહેરો
વીજા જોયો, ને તેનો પોશાક બગ્ગના જોયો સફેદ હતો. ૪ ને તેના ડરથી ચોકી-
દારો ધુજાયા, ને મરતોલ થઈ ગઈઓ. ૫ તારે શીરશનાએ જવાબ આપીને તે
આરતોને કહીડું, તમે ના ખીજો; કેમકે કહસપર જગએલા ઇસુને તમે રોધો-
છો, એ હું જાણું છું. ૬ તે હીઆં નથી, કેમકે તેણે જેમ કહીડું હતું તેમ
તે ઉઠીઓ છે; તમે આવો, જાંહાં ખોદાવંદ સુતો હતો તે જગીઆ જુઓ.
૭ ને વેહેલાં જાહેને તેના શાગીરદોને કહો કે, મરીગએલાઓમાંથી તે ઉઠીઓ
છે, ને જુઓ, તે તમથી અગાઉ ગાલીલમાં જાએ છે, તાંહાં તમે તેને જોરો;
જુઓ, મેં તમને કહીડું છે. ૮ તારે તેઓ ખોડ તથા ઘણી ખુશી સાથે કબર
પાસેથી જાલદી રવાના થઈને તેના શાગીરદોને ખબર આપવાને દોડી. ૯ ને
તેઓ તેના શાગીરદોને ખબર આપવા જતી હતી એટલામાં જુઓ ઇસુએ
તેઓને મક્કીને કહીડું, સલામ; તેઓએ પાસે આવીને તેનાં કદમ પકડીઆં,
ને તેનો સજદો કીધો. ૧૦ તારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, ખીજાના, જાઓ, મારા
ભાઈઓને કહો કે, તેઓ ગાલીલમાં જાએ, ને તાંહાં તેઓ મને જોરો.

૧૧ અને તેઓ જતી હતી, તારે, જુઓ, ચોકીદારોમાંથી કેટલાએકે
રોહરમાં જાહેને જે જે થઈજો તે બધું મુખી કાઢીતોને કહીજો. ૧૨ તારે તેઓ-
એ વડીલા મુઘાં એકઠા થઈને તથા મનમુખો કરીને તે સીપાહઓને ઘણા
રૂપીઆ આપીને કહીજો કે, તમે એમ કહો કે, ૧૩ હમે ઊંઘમાં હતા તારે તેના
શાગીરદો રોતે આવીને તેને ચોરી લઈ ગઈઓ. ૧૪ ને જો એ વાત હાકીમના
કાનપર પડશે, તો હમે તેને સમજવીને તમને બચાવશું. ૧૫ પછી તેઓએ
રૂપીઆ લીધા, ને રીખવીઆ પરમાણુ કીધું; ને આજ સુધી એ વાત ઇહુદી-
ઓમાં મરાડુર છે.

૧૬ તારે અગીઆર શાગીરદો ગાલીલમાં એક પાહાડ પર જાંહાં ઇસુએ

તેઓને બતાવીઈ હું તાંહાં ગઈઆ. ૧૭ ને તેઓએ તેને જોઈને તેનો સજ્જો કીધો, પણ ક્રેટલાએકો રાક લાવીઆ. ૧૮ તોરે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને કહીઈ કે, આસમાન તથા જમીન પરનો કુલે ઝીખતીઆર મને આપાએ છે. ૧૯ વાસતે તમે જઈને બધી ક્રેમને શાગીરદ કરો; આપ, તથા બેટા, તથા પાક-રૂઠને નામે તેઓને આપતીસમા આપો. ૨૦ મેં તમને જે જે હુકમો કીધા તે બધા પાલવાનું તેઓને શીખવો, ને જુઓ, જમાતાની આપર સુધી હું હમેશ તમારી સાથે છઈ. આમીન.

મારકની ઇંજલ.

જાન પેહેલો.

ખોદાના બેઠા ઇસુ ખરીસતની ઇંજલની રાખ્યાત. ૨ જેમ નખી-
ઓની કીતાબોમાં લખેલું છે કે, “જે, હું મારા પેગંબરને તારી આગલ મોકલું-
છજી, તે તારી આગલ તારો રસતો તઠમ્માર કરશે. ૩ રાનમાં એક પોકારના-
રનો આવાજ છે કે, ખોદાવંદની રાહ તઠમ્માર કરો, તેના રસતા સીધા કરો;”
૪ તેમ ઇમ્મોહાન રાનમાં આપતીસમા આપતો, તથા ગુનાહોની માફીને સાફ તો-
આનું આપતીસમા જાહેર કરતો આવીઓ. ૫ તારે આપ્યા ઇહુદા મુલકના
તથા ઇશાલેમના રહેનારાઓ તેની પાસે બાહાર ગઈઓ, ને પોતાનાં પાપ કબુલ
કરીને ઇમ્મરદન નદીમાં બધા તેનાથી આપતીસમા પામીઓ. ૬ ને ઇમ્મોહાન
જીંટનાં રૂઆનાં લુંગડાં પેહેરતો હતો, ને પોતાની કમરે ચામડાનો પટો રાખતો
હતો, ને ટીડ તથા રાની મધ તે ખાતો હતો. ૭ ને તેણે શીખવતાં કહીજી કે,
મારી પાછલ મારા કરતાં કુદરતવાલો એક આવેછે, તેનાં ચપલની વાધરી પણ
વાંદા વધીને છોડવાને લાગેક હું નથી. ૮ મે પાણીથી તમારું આપતીસમા
કીધું ખરું, પણ તે પોતે પાક-રહથી તમારું આપતીસમા કરશે. ૯ ને તે દાહા-
ડાઓમાં એમ થઈજી કે ઇસુ ગાલીલના નાજરેથથી આવીઓ, ને ઇમ્મરદ-
નમાં ઇમ્મોહાનથી આપતીસમા પામીઓ. ૧૦ ને પાણીમાંથી ઉપર આવતાંને
વાર તેણે આસમાન ઉઘડેલું જોઈ, ને રહને કબુતરની પકે પોતા પર ઉતરતાં
દોઢો. ૧૧ ને આસમાનથી આવાજ આવીઓ કે, તું મારો પીઆરો બેઠો
છે, તારાથી હું બહુ ખુશ છજી. ૧૨ ને રહ તેને તુરત રાનમાં લઈ ગઈઓ.
૧૩ ને તાંહાં રાનમાં ચાલીસ દાહાડા સુધી રોતાને તેની અજમાએશ કીધી, ને
જંગલી જનવરોની સાથે તે હતો, ને શીરશાતાઓએ તેની ખીદમત કીધી.

૧૪ અને ઇમ્મોહાન કેદમાં નંખાઈઓ બાદ ઇસુ ગાલીલમાં આવીઓ, ને
ખોદાની પાદશાહતની ખુરાખબર જાહેર કરતાં કહીજી કે, ૧૫ વખત પુરો થઈઓ,
ને ખોદાની પાદશાહત પાસે છે; તમે તોઆ કરો, ને ખુરાખબર માની લેઓ.

૧૬ અને ગાલીલના દરીઆકાંઠે તે ચાલતો હતો તારે તેણે સીમોનને તથા તેના ભાઈ આંદ્રેને દરીઆમાં જલ નાંખતાં દીઠા, કેમકે તેઓ માછી હતા. ૧૭ ને ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, મારી પાછલ આવો, ને હું તમને માણસોના પકડનારા કરીશ. ૧૮ ને તુરત તેઓ પોતાની જલો મુકી દધને તેની પાછલ ચાલીઆ. ૧૯ પછી તે તાંહાંથી યોડું આગલ ગઈઓ, તારે જ્યેદીના દીકરા ઇઆકુબ તથા તેના ભાઈ ઇમ્માહાનને પણ હોડી પર પોતાની જલો સાંધતા તેણે દીઠા. ૨૦ ને તુરત તેણે તેઓને બોલાવીઆ. ને તેઓ પોતાના આપ જ્યેદીને મજુરોની સાથે હોડીમાં મુકીને તેની પાછલ ગઈઆ.

૨૧ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં પેઠા, ને તે તુરત સખતને દાહોડે ઈબ્રાહત-ખાનામાં જઈને તાલીમ આપવા લાગીઓ. ૨૨ ને તેઓ તેની તાલીમથી તાજુબ થઈઆ; કેમકે જ્યેને ઈષ્ટતીઆર હોઈએ તેની પેઠે તેણે તેઓને તાલીમ આપી, શાસતરીઓની પેઠે નહીં. ૨૩ તાંહાં તેઓનાં ઈબ્રાહતખાનામાં નાપાક-રહ વલગેલો ઈક શખસ હતો; ૨૪ ને તેણે જુમ પાડી, ને કહીજી કે, અમે ઇસુ નાજરી, હમને રહેવા દે; હમારે તારે શું છે? તું શું હમને હલાક કરવા આવીઓ છે? તું કોણ છે, અમે હું જાણુંછી; આદતો પાક વુજુદ. ૨૫ તારે ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહીજી કે, તું ચુપ રહે, ને ઈમાંથી નીકલ. ૨૬ પછી નાપાક-રહ તેને મરોડીને, તથા મોટા આવાજથી જુમ પાડીને તેમાંથી નીકલીઓ. ૨૭ ને તેઓ બધા તાજુબ થઈઆ, ઈવા કે માહોમા પુછવા લાગીઆ કે અમે શું છે? અમે કેવી નવી તાલીમ છે? કેમકે નાપાક-રહેને પણ અમે ઈષ્ટતીઆરથી હુકમ કરેછે, ને તેઓ અમે માનેછે. ૨૮ ને તુરત તેની કીરતી ગાલીલની ચારો ગમ ફેલાઈ ગઈ.

૨૯ અને તેઓ ઈબ્રાહતખાનામાંથી નીકલીને ઇઆકુબ તથા ઇમ્માહાન મુધાં સીમોનના તથા આંદ્રેનાં ઘરમાં તુરત પેઠા. ૩૦ ને સીમોનની શાસુ તાવે બીમાર પડેલી હતી, ને તુરત તે આખત તેઓએ તેને કહીજી. ૩૧ પછી તેણે પાસે આવીને, તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડી; ને તુરત તેનો તાવ ગઈઓ; ને તેણે તેઓની ખીદમત કીધી. ૩૨ ને સાંહાંજે સુરજ હુબીઆ પછી, બધા બીમારો તથા દેવજંદીઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ. ૩૩ ને આરણુ આગલ આખું રોહર ઈકડું થઈજી. ૩૪ ને તરેહ તરેહની બીમારીઓમાં પડેલા ઘણાઓને તેણે સમા કીધા, ને ઘણા દેવાને કાઠાડીઆ, ને દેવાને બોલવા નહીં દીધા, કેમકે તેઓ તેને ઈબ્રાહતતા હતા.

૩૫ અને મોટે પેરાડીએ હજી રાત છતાં તે ઉઠીને બાહાર ગઈએ; ને ઉજડ ડેકાણે જઈને તાંહાં તેણે દુઆ માગી. ૩૬ ને સીમાન તથા તેના સાથીએ તેની પાછલ ગઈએ. ૩૭ ને તેએ તેને મલીએ, ને તેને કહીજી કે; સહુ તેને શોધેછે. ૩૮ ને તેણે તેએને કહીજી કે, આપણે પાસેનાં શહેરોમાં જઈએ, કે હું તાંહાં પણ વાત શંભલાવું; કેમકે એજ સારું આવીએ છીં. ૩૯ ને આખી ગાલીલમાં તે તેએનાં એવાદતખાનાએમાં વાતો શંભલાવતો તથા દેવોને કાહાડતો ગઈએ.

૪૦ અને એક દોહોડીએ તેની પાસે આવીએ, ને તેની મીનંત કીધી, ને તેની પાસે ધુણે પડીને કહીજી કે, જો તું આહે તો મને સાફ કરી રાકેછે. ૪૧ તારે ઇસુએ રહમ કીધો, ને હાથ લાંબો કરીને તેને અડકીએ, ને તેને કહીજી કે, હું આહુંછીં, તું સાફ થા. ૪૨ ને તેના કહીઆથી તુરત તેનો દોહોડ ગઈએ; ને તે સાફ થઈ ગઈએ. ૪૩ ને તેણે તેને તાકીદથી હુકમ આપીને જલદી મોકલી દીધો; ૪૪ ને કહીજી કે, ખબરદાર, કોઈને કંઈ કેહેતો ના; પણ જઈને પોતાને કાઢીને દેખાડ, ને પોતાના સાફ થવાને સારું જે સીજો મુસાએ ફરમાવી છે તે આપ કે તેએને ગહવાઈ મલે. ૪૫ પણ તે બાહાર જઈને તે વાતને બહુ જાહેર તથા મરાહુર કરવા લાગીએ, એવી કે ઇસુ જાહેરાંત શહેરમાં આવી નહીં રાકીએ, પણ બાહાર ઉજડ ડેકાણામાં રહીએ; ને હરેક તરફથી લોક તેની પાસે આવીએ.

બાબ બીજો.

અને કેટલાએક દાહાડ પછી તે ફરી કાપરનાહુમમાં આવીએ, ને ખબર થઈ કે ઘરમાં તે છે. ૨ ને તુરત એટલા ઘણા એકઠા થઈએ કે બારણા આગલ પણ સમાઈ રાકીએ નહીં, ને તેણે તેએને વાત પરગટ કીધી. ૩ ને એક પકશાઘાતીને ચાર માણસો પાસે જીવકાવીને તેએ તેની પાસે લઈ આવીએ. ૪ ને જોરે બીડને લીધે તેએ તેની નજીક આવી રાકીએ નહીં, તારે જાંહાં તે હતો તાંહાંનું છાપડં તેએએ ઉપેડી કાહોડીને જે ખાટલા પર તે પકશાઘાતી સુતો હતો તે ઉતારીએ. ૫ ને ઇસુ તેએનો એતકાદ જોઈને પકશાઘાતીને કેહેછે કે, દીકરા, તારાં પાપ તેને માફ થઈયાં છે. ૬ પણ કેટલાએક શાસતરીએ તાંહાં બેઠા હતા તેએ પોતાનાં દીલામાં વીચાર કરવા લાગીએ કે, ૭ એ કેમ એવું કુફર બેઠેછે? ખોદા શીવાએ પાપ દોણ માફ કરી

રાકે છે ? ૮ ને તેઓ પોતામાં એવા વીચાર કરે છે. એ ઇસુએ પોતાના રહમાં તુરત જાણીને તેઓને કહી જો છે, તમે પોતાનાં દીવામાં એવા વીચાર કેમ કરો છો ? ૯ શું વધતું રહેલ છે, પકરાધાતીને એ છેલ્લું કે તારાં પાપ માફ થઈમાં, ઇમા એ છેલ્લું કે ઉઠ, ને તારો ખાટલો ઊંચકીને ચાલ ? ૧૦ પણ આદમીના બેઠાને જમીન ઉપર પાપો માફ કરવાનો એજીતીઆર છે એ તમે જાણો વાસતે; (તારે તેણે પકરાધાતીને કહી જો છે,) ૧૧ હું તને કહું છું કે ઉઠ, ને તારો ખાટલો ઉઠાવીને તારે ઘેર ચાલીઓ જ. ૧૨ ને તુરત તે ઉઠીઓ, ને ખાટલો ઉઠાવીને સહુની સામણે નીકલી ગઈઓ, ને સહુ દંગ થઈ ગઈઓ, ને ખોદાની તારીફ કરતાં કહી કે, હમે આખું કદી દીકું નહીં હતું

૧૩ એને ફરી દરીઆકાંઠે તે ગઈઓ, ને બધી બીડ તેની પાસે આવી, ને તેણે તેઓને તાલીમ આપી. ૧૪ ને રસતે જતાં ચલકીના દીકરા લેવીને મેહસુલની ચોકીપર બેઠેલો જોઈઓ, ને તેને કહી જો, તું મારી પાછલ આવ; તારે તે ઉઠીને તેની પાછલ ગઈઓ. ૧૫ ને ઇસુ તેનાં ઘરમાં જમવા બેઠો હતો, તારે એમ થઈ જો કે ઘણા મેહસુલનારાઓ તથા પાપીઓ ઇસુની તથા તેના શાગીરદોની સાથે બેઠા; કેમકે તેઓ ઘણા હતા, ને તેઓ તેની પાછલ ચાલતા હતા. ૧૬ ને શાસતરીઓએ તથા ફોરોશીઓએ તેને મેહસુલ-લેનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે જમતો જોઈને તેના શાગીરદોને કહી જો કે, મેહસુલનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે તે કેમ આએ પીએ છે ? ૧૭ તારે ઇસુ શાંભલીને તેઓને કહે છે કે, જે સાજ છે તેઓને હકીમનો અપ નથી, પણ માંદાઓને છે; રાસતોને નહીં, પણ પાપીઓને તો આ સાફ હું તેડવા આવીઓ છું. ૧૮ ને ઇઓહાન તથા ફોરોશીઓના શાગીરદો અપવારા કરતા હતા, તેથી તેઓએ આવીને તેને કહી જો કે, ઇઓહાનના તથા ફોરોશીઓના શાગીરદો અપવારા કરે છે, પણ તારા શાગીરદો શા વાસતે અપવારા કરતા નથી ? ૧૯ તારે ઇસુએ તેઓને કહી જો કે, લગનના ઘરમાં જાંઠાં સુધી વર જનઈઓ-ઓ સાથે છે તાંઠાં સુધી શું તેઓ અપવારા કરી રાકે છે ? વર તેઓની સાથે છે તાંઠાં લગી તેઓ અપવારા કરી રાકતા નથી. ૨૦ પણ એવા દાહાડા આવશે કે વર તેઓની પાસેથી લેવાશે; ને તારે તેઓ તે દાહાડાઓમાં અપવારા કરશે. ૨૧ વહી, કોરાં લુંગડાંનું થીગલું જીતા લુંગડાંને કોઈ નથી દેતું; જો દે, તો તે કોઈ થીગલું જીતાને એવે છે, ને કાટ વધતી ખરાબ થાએ છે. ૨૨ વહી, નવો વધન જીની મરાઝામાં કોઈ નથી ભરતું; જો ભરે, તો નવા

વહનથી મરાકો ફાટી જાય છે, ને વહન વહી જાય છે, ને મરાકો ખરાબ થાય છે; પણ નવો વહન નવી મરાકોમાં ભરી રાખવો જોઈએ.

૨૩ અને એમ થઈ કે સખત દાહોડે એતરોમાંથી તે જતો હતો, તારે રસતે ચાલતાં તેના શાગીરદ દાણાનાં કણુરાલાં તોડવા લાગીયા. ૨૪ તારે ફરોશી-એએ તેને કહી જો કે, જો, સખત દાહોડે જે કરવું રવા નથી, તે તેએ કેમ કરે છે? ૨૫ તારે તેણે તેએને કહી જો કે, જરે દાહોડે ખપ હતો, હમાને તે તથા તેના સાથીએ બુખીયા હતા, તારે તેણે શું કીધું તે બાબત શું તમે નથી વાંચીડું? ૨૬ આખીઆથર સરદાર કાઢીનના દાહાડમાં ખોદાનાં ઘરમાં પેસીને નજર કીધેલી રોટલી જે કાઢીનો શીવાએ બીજ કોઢને ખાવા રવા નથી, તે તેણે ખાધી, ને પોતાના સાથીએને પણ આપી. ૨૭ વલી તેણે તેએને કહી જો કે, સખતનો દાહોડા આદમીને વાસતે છે, પણ આદમી સખતના દાહાડને વાસતે નહીં. ૨૮ કેમકે આદમીનો બેટો સખત દાહાડનો પણ ખોદવંદ છે.

બાબ તીજો.

અને એબાદતખાનાએમાં તે પાછો ગઈએ, ને તાંહાં એક સુકાએ-લા હાથવાલો માણસ હતો. ૨ ને તેની નાલિશ કરવા સાહે તેએએ તેના ઉપર નજર રાખી, કે સખતને દાહોડે તે તેને સમો કરશે કે નહીં. ૩ પછી સુકા હાથવાલા માણસને તે કહેછે કે, વચમાં ઉભો થા. ૪ ને તે તેએને કહેછે કે, સખતને દાહોડે સાહે કરવું કે માહું કરવું? જીવને બચાવવો કે મારીનાંખવો? કીજો રવા છે? પણ તેએ ચુપ રહીયા. ૫ ને તેણે તેએનાં સખત દીલને લીધે ગમગીન થઈને ગુશાથી તેએની તરફ જોઈને તે માણસને કહી જો કે, તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કીધો; ને તેનો હાથ બીજ હાથ જેવો સમો થઈ ગઈએ. ૬ ને ફરોશીએએ બાહાર જઈને તુરત હેરોદીએની સાથે તેને ઉલટો મનસુબો કીધો કે, શી તરેહ તેને કતલ કરવો. ૭ અને ઈસુ પોતાના શાગીરદો મુઘાં નીકલીને દરીઆ તરફ ગઈએ; ૮ ને ગાલીલથી તથા ઇલુદાથી તથા ઇરિસાલિમથી તથા એદામથી તથા ઇમ્મરદનને પેલેપારથી ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈએ; ને સોર તથા સીદોનની આસપાસના ઘણા લોક તેણે જે મોટાં કામ કીધાં તે બાબત શાંબલીને તેની પાસે આવીયા. ૯ ને ભીડને લીધે, તેએ તેને દાખી ન નાંખે, વાસતે પોતાને સાહે એક હોડી રાખવાનું તેણે પોતાના શાગી-

રદોને કહીજી; ૧૦ કેમકે તેણે ધણાંઓને સમા કીધા હતા, એવા કે જેઓ ખીમાર હતા તેઓ તેને અડકવા સાડ તેનાપર તુટી પડતા હતા. ૧૧ ને નાપાક-રહેતો જરે તેને દીઠા, તારે તેને પગે પડીને જુમ પાડતાં કહીજી કે, તું આદાનો બેઠો છે. ૧૨ ને તેણે તેઓને સખત હુકમ આપીઓ કે તેઓએ તેને જાહેર નહીં કરવો. ૧૩ ને તેણે પાહાડ પર જઈને જેઓને ચાહીઆ તેઓને પાસે તેડીઆ, ને તેઓ તેની પાસે આવીઆ. ૧૪ પછી તેણે બાર જાણને ઠરાવીઆ કે, તેઓ તેની સાથે રહે, ને કે તેઓને વાચ્છે કરવાને તે માકલે, ૧૫ ને કે તેઓને ખીમારીઓ ટાલવાનો તથા દેવો કાહાડવાનો એખતીઆર તે આપે. ૧૬ સીમાનની અટક તેણે પીતર પાડી; ૧૭ ને જેબેદીના દીકરા ઇઆકુબને, તથા ઇઆકુબના ભાઈ ઇઆહાનને, જેઓની અટક તેણે બોઆ-નેરગેસ પાડી, ઇઆને ગરજનાના દીકરા; ૧૮ ને આંદર તથા શીલપને; ને બારથલમાં તથા માતથીને; ને થોમા તથા અલશીના દીકરા ઇઆકુબને; ને થાદી તથા કનાની સીમાનને; ૧૯ ને ઇહુદા ઇસિકારીઓતને, જેણે તેને પકડાવીઓ હતો.

૨૦ અને તેઓ ઘેરે આવીઆ, ને લોક ફરી એવાં એકઠા થઈઆ કે તેઓ ખાણું પણ ખાઈ નહીં શકીઆ. ૨૧ ને તેનાં સગાંઓ શાંભલીને તેને પકડવા બાહાર ગઈઓ, કેમકે તેઓએ કહીજી કે તે ઘેલો છે. ૨૨ પણ જે શાસતરીઓ ઇશિલિમથી આવીઆ હતા તેઓએ કહીજી કે, તેને બેલજાણ વલગીઓ છે, ને દેવાના સરદારની મદદથી દેવાને તે કાહોડે. ૨૩ તારે તેણે તેઓને બોલાવીને તમસીલામાં તેઓને કહીજી કે, રોતાન રોતાનને શી તરેહ કાહાડી શકે? ૨૪ ને અગર કોઈ પાદશાહતમાં ફુટ પડી, તો તે પાદશાહત કાએમ રહી નથી શકતી. ૨૫ ને અગર કોઈ ઘરમાં ફુટ પડી, તો તે ઘર કાએમ રહી નથી શકતું. ૨૬ ને અગર રોતાન પોતે પોતાની સામે ઉઠે, ને ફુટ પાડે, તો તે કાએમ રહી નથી શકતો; પણ તેની આખર થાએ. ૨૭ કોઈ જોશવરના ઘરમાં પેસવાને, તથા તેનો સામન લુટવાને, પેહેલાં તે જોશવરને બાંધીઆ વગર, કોઈ શકતો નથી; તાર પછી તે તેનું ઘર લુટશે. ૨૮ હું તમને ખચીત કહુંજી કે માણસોના દીકરાઓનાં બધાં પાપ, તથા જે જે કુદર તેઓ કરશે, તે તેઓને માફ કરાશે. ૨૯ પણ પાક-રહેને ઉલટું જે કોઈ કુદર કરશે તેની માફી હરગેજ થનાર નથી; પણ તે હમશના દંડ લાએક છે. ૩૦ કેમકે તેઓએ કહીજી હતું કે, તેને નાપાક-રહે. ૩૧ તારે

તેના ભાઈ તથા તેની મા આવીઆં, ને બાહાર ઉભાં રહીને તેને તેડવા
 મોકલીઆ. ૩૨ તારે લોકો તેની આસપાસ બેઠા હતા, ને તેઓએ તેને
 કહીજી કે, જો, તારો મા તથા તારા ભાઈ તને બાહાર શોધેછે. ૩૩ ને તેણે
 તેઓને જવાબ આપીને કહીજી, મારી મા કે મારા ભાઈ કોણ છે? ૩૪ ને
 તેણે પોતાની આસપાસ જો બેઠા હતા તેઓની ગમ જોઈને કહીજી, જુઓ,
 મારી મા તથા મારા ભાઈ. ૩૫ કેમકે ખોદાની મરજી પરમાણે જો ચાલેછે,
 તે મારો ભાઈ, તથા મારી બેહેન, તથા મા છે.

બાબ ચોથો.

અને ફરી દરીઆકાંઠે તે તાલીમ આપવા લાગીઓ, ને મોટી ભીડ તેની
 પાસે એકઠી થઈ હતી, વાસતે દરીઆમાં એક છોડી પર તે ચડી બેઠો, ને
 આખી ભીડ દરીઆકાંઠાને ઉભી રહી. ૨ તારે તેણે તમસીલાથી તેઓને
 ઘણી વાતો શીખવી, ને પોતાની તાલીમમાં તેઓને કહીજી કે, ૩ શાંભલો,
 જુઓ, વાવનાર વાવવાને બાહાર ગઈઓ. ૪ ને તે વાવતો હતો તારે એમ
 થઈજી કે કેટલાંએક [બી] રસતાની કોરે પડીઆં, ને આસમાનનાં પરંદા-
 ઓએ આવીને તેઓને આઈનાંખીઆં. ૫ ને કેટલાંએક પથરની ભોંએ
 પર પડીઆં, જોહાં ઘણી માટી નહીં હતી, ને તેઓને માટીનું ઊંડાણ
 નહીં હતું, વાસતે વેહેલા ઉગી નીકલીઆં. ૬ પણ સુરજ ઉગીઆ પર
 તેઓ ચીમલાઈ ગઈઓ, ને તેઓને જડ નહીં હતી વાસતે સુકાઈ ગઈઓ. ૭ ને
 કેટલાંએક કાંઠાનાં જાહોડામાં પડીઆં, ને કાંઠાનાં જાહોડાએ વધીને તેઓ-
 ને ઘુંચી નાંખીઆં, ને તેઓ ફૂલ નહીં લાવીઆં. ૮ પણ બીજાં શારી ભોંએ
 પર પડીઆં, ને ઉગી નીકલીઆં, ને વધીઆં, ને ફૂલ લાવીઆં, કેટલાંએક
 તીરા-ગણાં, ને કેટલાંએક શાહ-ગણાં, ને કેટલાંએક શો-ગણાં. ૯ ને તેણે તે-
 ઓને કહીજી કે, જોને શાંભલવાને કાન છે, તે શાંભલે. ૧૦ ને તે જોરે એકાંત
 હતો તારે બારો સુધાં જોઆ તેની આસપાસ હતા તેઓએ તેને એ તમસીલ
 બાબત પુછીજી. ૧૧ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, ખોદાની પાદસાહતનો ભેદ
 જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ જોઆ બાહારના છે તેઓને બધી વાતો તમ-
 સીલામાં કહેવાએછે. ૧૨ એ સાર કે તેઓ જોતાં જુઓ, પણ જાણે નહીં;
 ને શાંભલતાં શાંભલે, પણ સમજે નહીં; રજે કદી તેઓ ફરે, ને પાપ તેઓને માફ
 થાએ. ૧૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, શું તમે એ તમસીલ નથી સમજતા?

તો બધી તમસીલા કેમ સમજશે ? ૧૦ વાવનાર વાત વાવે છે. ૧૫ ને રસ-
તાની કેરે જાહાં વાત વવાઈ, તાંહાંનાં ઝમ્મો છે, કે જરે સાંભલે છે તારે રોતાન
તુરત આવે છે, ને તેઓનાં દીલમાં જે વાત વવાઈ તે છીનવી લઈ જાય છે.
૧૬ ને તે પરમાણે પથરની ભોંઝમાં જે વવાઈ આ, તેઓ ઝમ છે, કે જરે વાત
સાંભલે છે તારે તુરત ખુશીથી તેને માની લે છે ; ૧૭ તોપણ તેઓ પોતાનામાં
જડ નથી રાખતા, વાસતે થોડી વાર જ રહે છે ; પછી વાતને લીધે દુખ કે સતા-
વણી આવે છે તારે તુરત ઠોકર ખાય છે. ૧૮ ને કાંઠાનાં જાહોડામાં જે વવા-
ઈ આ, તેઓ ઝમ છે કે, વાતને સાંભલે છે; ૧૯ પણ આ દુનીઆની ચીંતા તથા
દોલતના ફરેખ તથા ખીજી ચીજોની લાલચ દાખલ થઈને વાતને ગુંથી નાંખે-
છે, ને તે બેફલ થાય છે. ૨૦ ને શારી ભોંઝમાં જે વવાઈ આ, તેઓ ઝમ
છે, કે વાતને સાંભલે છે, ને માની લે છે, ને ફલ લાવે છે, કેટલાંક તીરા-ગણાં,
ને કેટલાંક સાહ-ગણાં, ને કેટલાંક શો-ગણાં. ૨૧ ને તેણે તેઓને
કહી જો કે, શું ચેરાગ માપાં તલે કે પલંગ તલે મુકવાને લવાય છે? શું ચેરાગદાની
પર મુકવાને નહીં ? ૨૨ કેમકે જે પરગટ નહીં કરારો, ઝમિયું કંઈ ગુપત નથી ;
ઈઆ પરગટપણામાં જે નહીં આવરો, ઝમિયું કંઈ ઢંકાયેલું નથી. ૨૩ જે ઢા-
ઈને સાંભલવાને કાન છે, તો તે સાંભલે. ૨૪ ને તેણે તેઓને કહી જો કે, તમે
શું સાંભલો છો તે ધારો ; જે માપાંથી તમે માપી આવો છો, તેથી જ તમારે સાફ
માપી અપારો; ને તમ સાંભલનારાઓને જીઆદા અપારો. ૨૫ કેમકે
જેની પાસે છે, તેને અપારો ; ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની
પાસેથી લઈ લવારો.

૨૬ અને તેણે કહી જો કે, આસમાનની પાદશાહત ઝમી છે કે જેમ ઝમક
રાખસ ભોંઝમાં ખી નાંખે. ૨૭ ને રાત દાહોડે જિંદે તથા જીવે, પણ તે ખી કેમ
ઉગીને વધે છે ઝમ તે જાણતો નથી. ૨૮ કેમકે ભોંઝ પોતાની મેલે ફલ
આપે છે; પેહેલાં તો પીલા, પછી કણરાલાં, પછી કણરાલાંમાં પુરા દાણા.
૨૯ પણ જરે દાણા પાકા થાય છે, તારે તુરત તે દાતકું લગાવે છે, કાંચે કાપણી
આવી છે.

૩૦ અને તેણે કહી જો કે, આદાનો પાદશાહતને શાની મીસાલ આપી ઝમ ?
ઈઆ તેને શા સાથે સરખાવી ઝમ ? ૩૧ તે પીલુનાં બી સરખી છે, જરે ભોંઝમાં
તે વવાય છે તારે ભોંઝનાં સરખ બી કરતાં નાહાનું છે. ૩૨ પણ વવાઈ આ
પર તે ઉગી નીકળે છે, ને બધા છોડવા કરતાં મોટો થઈ જાય છે, ને ઝમી માટી

ડાલીએ કાઢોડે છે કે આ સમાનનાં પરંદાંએ તેની છાત્રા તલે વાસો કરી શકે. ૩૩ ને એવી ઘણી તમસીલોમાં જેમ તેઓ શાંભલી શકીએ તેમ તેણે વાત કરી. ૩૪ પણ તમસીલ વચર તેણે તેઓને કંઈ કહી ઉં નહીં; ને તેઓ એકાંત હતા તારે તેણે પોતાના શાગીરદોને સઘલી વાતોનો આલાસો કીધો.

૩૫ અને તેજ દાહડે સાંહાંજ પડી તારે તે તેઓને દેહે છે કે, આપણે પેલે-પાર જઈએ. ૩૬ તારે લોકોને મોકલી દઈને જોવા તે હોડી પર હતો તેવોજ તેઓ તેને લઈ ગઈએ; ને બીજી નાહાની હોડીએ પણ તેની સાથે હતી. ૩૭ ને પવનનું મોટું તુફાન થઈ, ને મોજાં હોડી પર એવાં તો ઉછલી આવીયાં કે તે તુરત ભરાઈ ગઈ; ૩૮ ને હોડીનાં મુકાન પાસે તકીએ પર તે ઉંધતો હતો; તારે તેઓએ તેને જગાડીને તેને કહી કે, ઉસતાદ, હમે હલાક થઈએ છઈએ તેની તને શું કંઈ ચીંતા નથી? ૩૯ તારે તેણે ઉકીને પવનને ધમકાવીએ, ને દરીએ કહી કે, ધંડો પર, ફર; ને પવન બંધ થઈએ, ને મોટું ચેન થઈ ગઈ. ૪૦ અને તેણે તેઓને કહી કે, તમે એવડા બીધેલા કેમ છો? તમે શા વાસતે એતકાદ નથી રાખતા? ૪૧ તારે તેઓ બહુ બીધા, ને માહોમા બોલીએ, તો આ કોણ છે? કે પવન તથા દરીએ પણ એનું મને છે.

બાબ પાંચમો.

અને દરીએ પેલેપાર ગાદારીએના મુલકમાં તમે આવીએ. ૨ ને હોડી પરથી તે ઉતરીએ તારે નાપાક-રેહ વલગેલો કબરસતાનમાંથી એક જાણુ તેને મલીએ. ૩ તેનું રેહણુ કબરસતાનમાં હતું, ને સાંકલોએ પણ કોઈ તેને બાંધી નહીં શકીએ. ૪ કેમકે તે ઘણીવાર બેડીએ તથા સાંકલોએ બંધાઈએ હતો; પણ તેણે સાંકલો તોડી નાંખી, ને બેડીએ ભાંજી નાંખી; ને કોઈતેને વસ કરી નહીં શકીએ. ૫ ને તે નીતે રાત દાહડો પાહોડોમાં તથા કબરોમાં બુમ પાડતો, તથા પથરોએ પોતાને ધાએલ કરતો હતો. ૬ પણ ઈસુને દુરથી જોઈને તે દોડતો આવીએ. ૭ ને તેનો સજ્જો કીધો, ને મોટા આવાજથી પોકારીને કહી કે, અએ ઇસુ, જોદાએ તાલાના બેટા, મારે તારે. શું છે? હું તને જોદાના કસમ ધાલું છઈ કે, તું મને દુખ ન દે. ૮ (કેમકે તેણે તેને કહી કે, હું કે, અએ નાપાક-રેહ, એ માણસમાંથી નીકલ.) ૯ ને તેણે તેને પુછી કે, તારું નામ શું? તારે તેણે જવાબ દઈને કહી કે, મારું નામ ફાજ, કેમકે હમે ધણુ છઈએ. ૧૦ ને તેણે તેની બહુ આજી કીધી કે તે

તેઓને મુલુકમાંથી નહીં કાઢાડે. ૧૧ ને તાંહાં પાહાડોની પાસે કુકરોનું
 માટું ટોલું ચરતું હતું. ૧૨ તારે બધા દેવોએ તેની આજીવ કરીને કહીકે કે
 હમે તે કુકરોમાં પેશીએ વાસતે હમને તેઓમાં માકલ. ૧૩ ને તુરત ઇસુએ
 તેઓને રજા આપી, ને તે નાપાક-રહે નીકલીને કુકરોમાં પેલા, ને તે ટોલું
 કરાડા પરથી દરીઆમાં ધસી પડીજી, તેઓ બે હજારને આશરે હતાં, ને દરી-
 આમાં યુંગલાહને મરીગઈમાં. ૧૪ પછી કુકરોના ચરાવનારાઓ નાહાસી
 ગઈઆ, ને રોહિરમાં તથા ગામડાંઓમાં ખચર આપી, ને શું થઈજી તે જોવાને
 તેઓ નીકલીઆ. ૧૫ ને તેઓ ઇસુની પાસે આવીઆ, ને જોને ફેજ હતી
 તે દેવબંદને તેઓએ બેઠેલા, તથા પેહેરેલા, તથા હોરામાં આવેલા જોઈઆ,
 ને બીધા. ૧૬ ને જોઓએ દીડું હતું તેઓએ તે દેવબંદ પર વીતેલું, તથા
 કુકરો બાબતનું તેઓને કહીજી. ૧૭ ને તેઓએ તેની મીનંત કીધી
 કે, હમારી સીમામાંથી જા. ૧૮ ને હોડી પર તે ચહડીઓ તારે જે દેવબંદ
 હતો તેણે તેની આજીવ કીધી કે, મને તારી સાથે આવવા દે. ૧૯ પણ ઇસુએ
 તેને રજા નહીં આપી. પણ તેને કહીજી કે, તારાં સગાંઓ પાસે તારે ઘર જા,
 ને ખોદાવંદે તારા પર રહમ કરીને તારે સાર જે કીધું તે તેઓને કેહે. ૨૦ તારે
 તે આલીઓ ગઈઓ, ને ઇસુએ તેને સાર જે કીધું હતું તે દકાપલીસમાં
 જાહેર કરવા લાગીઓ, ને સહુ તાજીબ થઈઆ.

૨૧ અને ઇસુ હોડીએ પેલેપાર પાછો આવીઓ, તારે માટી ભીડ તેની
 પાસે એકઠી થઈ, ને તે દરીઆ પાસે હતો. ૨૨ ને જુઓ, એવાદત-
 આનાના હાકેમોમાંનો ઇઆહર નામે એક આવીઓ, ને તેને જોઈને તેનો
 મજદો કીધો. ૨૩ ને તેનો ઘણો આજીવ કરીને કહીજી કે, મારી નાહાની
 દીકરી મરવા પડી છે, આવ, ને તારો હાથ તે પર મુક, કે તે સમી થાએ, ને તે
 જીવશે. ૨૪ તારે તે તેની સાથે ગઈઓ, ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઆ,
 ને તના પર ભીડ કીધી.

૨૫ અને એક એસરતને આર વરરાથી લોહી વેહેતું હતું. ૨૬ ને તેણે ઘણા
 વહોદાથી બહુ રોસીજી હતું, ને પોતાની બધી પુંજ ખચી હતી, પણ કંઈ ગુણ
 પામી નહીં, બલકે ઉલટી જીઆદા ખરાબ થઈ. ૨૭ ઇસુની ખચર શાંભલીને
 ભીડમાં તેની પાછલ તે આવી, ને તેનાં લુંગડાંને ઝડકી. ૨૮ કેમકે તેણે
 કહીજી કે, જો હું એકલાં એનાં લુંગડાંને ઝડકું, તો સમી થઈશ. ૨૯ ને
 તુરત તેનું લોહી વેહેતું બંધ થઈ ગઈજી; ને તેણે પોતાનાં બદનથી જાણીજી કે

એ રોગથી તે સમી થઈ. ૩૦ ને પોતામાંથી કુવત નીકલોઈ એ હસુએ તુરત જાણીઈ, ને ભીડની તરફ ફરીને કહીઈ કે, દોણ મારાં લુંગડાને અડકીઈ ? ૩૧ તારે તેના શાગીરદોએ તેને કહીઈ કે, તું જુએછે કે, લોકો તારા પર ભીડ કરેછે, તો તું કેમ છેહેછે કે, દોણ મને અડકીઈ ? ૩૨ પછી જોણે એ કીધું હતું તેને જોવા માટે તેણે આરો તરફ જોઈ. ૩૩ ને તે આરત પોતાનામાં જ થઈઈ તે જાણીને ખીહીતી તથા ધુજતી આવી, ને તેની આગલ પડીને તેણે તેને બધું ખરું કહીઈ. ૩૪ તારે તેણે તેને કહીઈ કે, દીકરી, તારા ઇમાને તને સમી કીધી, સલામત જ, ને તારી ખીમારીથી બચી રહે. ૩૫ તેના એ બોલતાં એઆદતખાનાના હાકેમને તાંહાંથી લોકો આવીને છેલેલા લાગીઆ છે, તારી દીકરી મરીગઈ, ઉસતાદને જુઆદા તસદી શા વાસતે આપેછે ? ૩૬ ને હસુ તે કહેલી વાત શાંબલીને તુરત એઆદતખાનાના હાકેમને છેહેછે કે, તું ખીહી ના, ફક્ત ઇમાન રાખ. ૩૭ ને તેણે પીતર તથા ઇઆકુબ તથા ઇઆકુબના ભાઈ ઇઆહાન વગર ખીજા કોઈને પોતાની સાથે જવા દીધા નહીં. ૩૮ ને એઆદતખાનાના હાકેમને ઘર તે આવેછે, ને ગડબડ તથા રડનારાઓને તથા બહુ માતમ કરનારાઓને જુએછે. ૩૯ તારે તે માંહે આવીને તેઓને છેહેછે કે, તમે કેમ ગડબડ કરોછા, ને રોડેછે ? છોકરી મરી નથી ગઈ, પણ ઉંઘેછે. ૪૦ ને તેઓ તે પર હસીઆ. પણ સહુને બાહાર કાઢાડીને છોકરીનાં મા-બાપને તથા જે પોતાની જોડે હતા તેઓને લઈને જાંહાં તે છોકરીને સુઆડકી હતી તાંહાં તે પેસેછે. ૪૧ પછી છોકરીનો હાથ પકડીને તે તેને છેહેછે કે, તાલીયાકુમી, એની માએની એ છે, છોકરી, હું તને ફાલુંછી, ઉ. ૪૨ ને તુરત તે છોકરી ઉઠીને ચાલી; કેમકે તે આર વરરાની હતી. ને તેઓ ઘણા તાજુબ થઈઆ. ૪૩ ને કોઈ તે ન જોણે વાસતે તેણે તેઓને બહુ તાકીદથી હુકમ કીધો, ને તેને ખાવાનું આપવાનું તેણે કરમાવીઈ.

બાબ છઠો.

એને તે તાંહાંથી નીકલીને પોતાનાં વતનમાં આવીઆ; ને તેના શાગીરદો તેની સાથે આવીઆ. ૨ ને સખત દાહાજો આવીઆ તારે એઆદતખાનામાં વાએજ કરવા લાગીઆ, ને ઘણાએ શાંબલીને ડંગ થઈને કહીડે કે, એને આ વાતો કાંહાંથી ? ને એને કેવી દાનાઈ અપાઈ છે કે આવી ભારી કરામતો એના હાથોથી બનેછે ? ૩ મરીઅમનો બેટો સુતાર, જે ઇઆકુબનો તથા ઇઆસી-

નો તથા ઇહુદાનો તથા સીમોનનો બાઈ, તે શું ઝમે નથી ? ને ઝમેની બહેનો પણ શું આપણી સાથે હીઝાં નથી ? ઝમે તેઓઝમે તેની બાબત ઢોકર ખાધી. ૪ તારે ઇમુઝમે તેઓને કહીજી છે, નખી પોતાનાં વતનમાં તથા પોતાનાં સગાં-ઝમામાં તથા પોતાનાં ઘરમાં ન છતાં ઇજત વીનાનો નથી. ૫ ને તેણે થોડાઝમેક ખીમારીઝમા પર હાથ મુકીને તેઓને સમા કીધા; ઝમે શીવાઝમે ખીબને મોજેજો તાંહાં તે દેખાડી નહીં રાકીઝમા. ૬ ને તેઓની બેઠિમાનીને બીધે તે તાજુબ થઈઝમા ; ને આસપાસનાં ગામોમાં વાઝમેજ કરતો ફરીઝમા.

૭ ઝમે તે બારેને પાસે તેડીને બબેને તે મોકલવા લાગીઝમા, ને તેઓને નાપાક-રહોપર ઝખાતીઝમાર આપીઝમા. ૮ ને તેઓને હુકમ કીધો છે, મુસાફરી-ને સારૂ લાકડી વગર ખીજું કંઈ ન લો, જોહોણું નહીં, રોટલી નહીં, કમરબંધમાં નાણું ની નહીં. ૯ પણ ચપલ પેહેરો, ને બે ઝંગરખા ના પેહેરો. ૧૦ ને તેઓને કહીજી છે, જાંહાં તમે કોઈ ઘરમાં પેસો, તાંહાંથી નીકલીઝમા મુઘી તાંહાં રહેજો. ૧૧ ને જો કોઈ તમને નહીં માનરો, ને તમારું નહીં સાંભલરો, તેઓને ઉલટી શાહેદીને સારૂ તાંહાંથી જતી વેલા પોતાના પગ તલેની ધુલ ખંખરો; હું તમને ખચીત કહુંછીજી છે ઇનિસાફને દાહડે તે રોહર કરતાં સદોમ તથા ગમોરાને વધતું રોહલ થરો. ૧૨ ને તેઓઝમે જઈને મુનાદી કીધી છે, તોબા કરો. ૧૩ ને ઘણા દેવાને કાહાડીઝમા, ને ઘણા ખીમારીઝમાને તેલ ચોલીને સમા કીધા.

૧૪ ઝમે હેરોદ શાહે સાંભલીજી, (કેમકે તેનું નામ મરાહુર થઈજી થતું,) ને કહીકે છે, ઇઝ્મોહાન બાપતીસમા કરનાર મરીગઝમેલા ઝમામાંથી ઉડીઝમા છે, વાસતે તેથી જાજેજઝમા થાઝમે છે. ૧૫ કેટલાઝમેકે કહીકે છે, ઝમે ઝમેલીઝમા છે; ને કેટલાઝમેકે કહીકે છે, ઝમે નખી છે, ઇઝ્મા નખી ઝમામાંના ઝમેકના જોવા છે; ૧૬ પણ હેરોદે સાંભલીને કહીકે છે, જો ઇઝ્મોહાનનું માથું મે કપાવીનાંખીકેં તે ઝમે છે, તે મરીગઝમેલાઝમામાંથી ઉડીઝમા છે. ૧૭ કેમકે હેરોદે પોતાના બાઈ શીલપત્ની વહુ હેરોદીઝમાને પરણી હતી, તેને બીધે કોઈને મોકલીને ઇઝ્મોહાનને પકડવીઝમા, ને કેદખાનામાં તેને કેદ કીધો હતો. ૧૮ કેમકે ઇઝ્મોહાનને હેરોદને કહીકેં હતું છે, તારા બાઈની વહુ તારી થાઝમે ઝમે તને લાઝમેક નથી. ૧૯ ઝમે સારૂ હેરોદીઝમાઝમે તેના પછર દુરામની રાખી, ને તેને મારીનાંખવાનું ચાહીકેં, પણ તે શકી નહીં. ૨૦ કેમકે હેરોદે ઇઝ્મોહાનને રાસત તથા પાક માણસ જાણીને તેથી ખીકીતો હતો, ને તેને સાચવીઝમા, ને તેનું સાંભલીને તેણે ઘણું પાલીજી,

ને ખુશીથી તેનું સાંભળીજી. ૨૧ ને વગનો દાહોડિ આવી ગ્મો, તારે હેરોદે પોતાની વરરાગાંઠને દાહોડે પોતાના ઉમરાવોને તથા ફેજના સરદારોને તથા ગાલી-લના અમીરોને જીઆફત આપી; ૨૨ તારે તે હેરોદીઆની દીકરીએ માંહે આવીને તથા નાચીને હેરોદને તથા તેની સાથે બેસનારાએ ખુશ કીધા; ને શાહે તે છોકરીને કહીડું કે, જો કંઈ તું આહે તે મારી પાસે માગ, ને હું તને તે આપીશ. ૨૩ ને તેણે રામ આધા કે, મારા અડધા રાજ સુધી જો કંઈ તું મારી પાસે માગે તે હું તને આપીશ. ૨૪ તારે તેણે બાહાર જઈને પોતાની માને પુછીજી કે, હું શું માયું? ને તેણે કહીજી કે, ઇઆહાન બાપતીસમા કરનારનું માયું. ૨૫ ને શાહ પાસે તુરત તે વેહેલી માંહે આવી, ને માગતાં બોલી, હું આહુંકુંડે કે ઇઆહાન બાપતીસમા કરનારનું માયું એક કથરોટમાં હમણા તું મને આપે. ૨૬ તારે શાહ બહુ દલગીર થઈગ્મો, તોપણ સમને લીધે તથા સાથે બેસનારાએ લીધે તેણે તેને ના કેહેવાનું આહીજી નહીં. ૨૭ તારે શાહે ગરદન મારનારને તુરત મોકલીને તેનું માયું લાવવાનો હુકમ કીધા, ને તેણે કેદખાનામાં જઈને તેનું માયું કાપીનાંખીજી. ૨૮ ને તેનું માયું કથરોટમાં લાવીને છોકરીને આપીડું, ને છોકરીએ પોતાની માને તે આપીડું. ૨૯ ને તેના શા-ગીરોદે તે સાંભળીને આવીઆ, ને તેએએ તેનું મુડું ઉંચકીને કબરમાં મુકીજી.

૩૦ અને રસુલો ઇસીની પાસે એકલા થઈઆ, ને જો કંઈ તેએએ કીધું, ને જો શીખવીડું, તે સઘલું તેએએ તેને કહીજી. ૩૧ ને તેણે તેએને કહીજી, તમે પોતે એકાંત ઉજડ કેકાંણે આવો, ને થોડો આરામ લેએ; કેમકે તાંહાં ઘણા આવતા જતા હતા, ને તેએને આણું આવવાની પણ ફરસુદ નહીં હતી. ૩૨ તારે તેએ હોડીએ ઉજડ કેકાંણે એકાંત ગઈઆ. ૩૩ ને લોકોએ તેએને જતાં દીધા; ને ઘણાએ તેને આલખીએ, ને રોહેરોમાંથી સરવ પગરસતે તાંહાં દોડતા ગઈઆ, ને તેએથી આગલ જઈ પોહોંચીઆ, ને તેની પાસે એકલા થઈઆ. ૩૪ ને ઇસુએ બાહાર આવીને ઘણા લોકોને જોઈઆ, ને તેને તેએ પર રહમ આવીએ, કેમકે તેએ પાલક વગરનાં ગેટાં જ્યા હતા; ને તે તેએને બહુ વાતો શીખવવા લાગીએ. ૩૫ ને દાહોડે ઘણો ઢંલીએ તારે તેના શાગીરોદ-એ તેની પાસે આવીને કહીડું કે, આ કેકાંણું ઉજડ છે, ને વખત ઘણો ગઈએ છે. ૩૬ તેએને રવાના કર, કે તેએ આસપાસનાં ગામડાંએમાં તથા ગામોમાં જઈને પોત પોતાને સાફ રોટલી વેચાતી લે, કેમકે તેએની પાસે આવવાનું કંઈ નથી. ૩૭ પણ તેણે તેએને જવાબ દઈને કહીજી કે, તમે તેએને આવાને

આપો. તારે તેઓ તેને કહેછે કે, શું હમે જાહેને બરો દીનારની રોટલી વચ્ચા-
તી લઈને તેઓને ખાવાને આપીએ ? ૩૮ તારે તે તેઓને કહેછે કે, તમારી
પાસે કેટલી રોટલી છે ? જાહેને જુઓ. ને જોઈઆ પછી તેઓ કહેછે કે,
પાંચ, ને બે માછલી. ૩૯ તારે સરવને લીલાં ધારા પર હારકતાર બેસાડવાનો
તેણે તેઓને હુકમ આપીઓ. ૪૦ ને તેઓ શો શો ને પચાસ પચાસ હાર-
કતાર બેઠા. ૪૧ તારે તેણે તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આસમાનની
ગમ જોઈને દુઆ માગી, ને રોટલી બાંજીને તેઓને પીરસવા સાફ પોતાના
શાગીરદોને આપી, ને બે માછલી પણ સડુંને વેહેંચી આપી. ૪૨ ને સરવે ખાધું,
ને ધરાઈઆ. ૪૩ તારે [રોટલીના] તથા તે માછલીના કકડાઓની બરેલી
બાર ટોપલી તેઓએ ઉઠાવી. ૪૪ ને જોઈએ તે રોટલી આધી તેઓ આશરે
પાંચ હજાર મરદો હતા. ૪૫ ને તુરત તેણે પોતાના શાગીરદોને તાકીદ કીધી કે,
લોકોને હું રવાના કરું એટલામાં તમે હોડી પર ચઢીને પેલેપાર બેથસાઈદામાં
જાઓ. ૪૬ ને તેઓને રવાના કરીને પાહાડ પર દુઆ માગવાને તે ગઈઓ.
૪૭ ને સાંદાંજ પડીઆ પર હોડી દરીઆ વચે હતી, પણ તે એકલો જમીન પર
હતો. ૪૮ ને તેણે તેઓને હલેસાં મારવાની બહુ મહેનત કરતા દીઠા,
કેમકે પવન તેઓને ઉલટો હતો; તારે પાછલી પોહોર રાતરે દરીઆ
પર ચાલતો તે તેઓની પાસે આવીઓ, ને તેઓથી આગલ જવાનું
કીધું. ૪૯ પણ તેઓએ તેને દરીઆ પર ચાલતો જાહેને ધારીજ કે એ
ઢાઈઓ છે, ને જુમ પાડી. ૫૦ કેમકે સડું તેને જાહેને ગભરાઈઆ, ને તુરત
તે તેઓની સાથે બોલીને તેઓને કહેછે કે, ધીરજ રાખો, એ હું છર્જી, ખીહો
ના. ૫૧ પછી તે તેઓની પાસે હોડી પર ચઢીઓ, ને પવન થંભીઓ, ને તેઓ
પોતામાં બહુ અચરત પામીને તાજુબ થઈઆ. ૫૨ કેમકે તેઓએ રોટલી બાબ-
તનું ધીઆનમાં રાખીજી નહીં, કારણ કે તેઓનાં મન સખત હતાં. ૫૩ ને
તેઓ પાર જાહેને ગનેસારત મુલકમાં પોહોંચીને કીનારે લાગીઆ. ૫૪ ને તેઓ
હોડીમાંથી ઉતરીઆ કે તુરત લોકોએ તેને ઓલખીઓ. ૫૫ ને તે આખી
સીમની આરોગમ દોડીને બંદાં તેઓએ શાંભલીજી કે તે છે તાંદાં ખીમારી-
ઓને ખાટલાઓ પર લઈ જવા લાગીઆ. ૫૬ ને ગામોમાં કે રોહોશોમાં કે
ગામડાંઓમાં બંદાં તે પેલા તાંદાં ખીમારીઓને તેઓએ ચકલાઓમાં રાખી-
આ, ને એકલા તેનાં લુંગડાંની કોરને અડકવાની તેઓએ તેનો આજીજ
કીધી, ને જોટલા તેને અડકીઆ તેટલા સમા કરાઈઆ.

બાબ સાતમો.

અને ફરોશીઓ તથા શાસતરીઓમાંના ફેટલાઓ ક ઇશાલેમથી આવીને તેની પાસે એકઠા થઈયા. ૨ ને તેઓએ તેના શાગીરદોમાંના ફેટલાઓને નાપાક ઇમાને અણુધોએ હાથોએ રોટલી ખાતા દીધા, તારે તેઓએ વાંક કાઢાડીઓ. ૩ કેમકે ફરોશીઓ તથા બધા હાલુદી જુજરગોની રવાઈઓ પર અમલ કરીને જો મુઠીએ હાથો તેઓ ધોએ નહીં, તો ખાતા નથી. ૪ ને અહુઘમાંથી આવીને નાહીઆ વીના તેઓ ખાતા નથી; ને તેઓએ પાલવાનું જે કચુલ કરીજું તે બીજું ઘણું છે, એટલે પીઆલાં તથા હાલાંઓ તથા તાબાંનાં વાસણો તથા ખાટલાઓ ધોવા. ૫ તારે ફરોશીઓએ તથા શાસતરીઓએ તેને પુછીજે કે, તારા શાગીરદો જુજરગોની રવાઈઓ પરમાણે કેમ ચાલતા નથી. પણ અણુધોએ હાથોએ રોટલી ખાએ છે? ૬ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, તમે ઢોંગીઓ બાબત ઇસાઈઓએ ફીક પેશીનગોઈ કીધી, જેમ લખીજે છે કે, “એ લોક મને હોશીથી આવર આવે છે, પણ એઓનાં દીલ મારાથી દુર રહે છે. ૭ ને તાલીમ કરવામાં ઇનસાનના હુકમો શીખવીને તેઓ બેફાઈદા મારી પરસતરા કરે છે.” ૮ કેમકે ખાદાના હુકમો રદ કરીને આદમીઓની રવાઈઓ તમે રાખેછો, મોસાલે પીઆલાં તથા હાલાંઓ વીચલવાં; ને બીજું એવું તમે ઘણું કરોછો. ૯ ને તેણે તેઓને કહીજે કે, તમે પોતાની રવાઈઓ રાખવા સાથે ખાદાના હુકમો પુરા રદ કરોછો. ૧૦ કેમકે મુસાએ કહીજે કે, “તારાં મા-બાપને માન આપ, ને જે કોઈ બાપની કે માની નીંદા કરે તે મારીઓ જાએ;” ૧૧ પણ તમે કોણેછો કે, જે કોઈ પોતાના બાપને કે માને કહે કે, તને મારાથી જે લાભ થતે તેનું કુરબાન ઇમાને અરપણુ થઈજે; ૧૨ ને તમે તેને તેના બાપ સાથે કે તેની મા સાથે બીજું કંઈ કરવા દેતા નથી. ૧૩ એમ તમે પોતાની રવાઈઓથી ખાદાના કલામને રદ કરોછો; ને એવું તમે ઘણું કરોછો. ૧૪ ને તેણે બધા લોકોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજે કે, તમે હરેક માઈં શાંબલો, ને સમજો. ૧૫ આદમીની બાહાર એવું કંઈ નથી કે જે તેનામાં પેસીને તેને નાપાક કરી શકે; પણ જે તેનામાંથી નીકલે તે જ આદમીને નાપાક કરે છે. ૧૬ જે કોઈને શાંબલવાને કાન છે, તો તે શાંબલો. ૧૭ ને લોકોની પાસેથી ઘરમાં તે પેઠા તારે તેના શાગીરદોએ તેને એ તમસીલ બાબત પુછીજે. ૧૮ તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, તમે પણ

શું એવા નાદાન છે? તમે શું જાણતા નથી કે જે સઘળું બાહારથી આદમીમાં પેસેછે તે તેને નાપાક કરી નથી રાકતું? ૧૯ કેમકે તે તેનાં દીલમાં નહીં, પણ પેટમાં જ એછે, ને તેમાંથી સઘળા બોરાકનો કુચો સંડારામાં બાહાર જ એછે. ૨૦ ને તેણે કહીજે કે, આદમીમાંથી જે નીકલેછે તેજ આદમીને નાપાક કરેછે. ૨૧ કેમકે માહિથી ઇમાને આદમીઓનાં દીલમાંથી ખુરા વીચાર, જના, હરામકારી, ખુન, ૨૨ ચોરી, લોભ, બદી, કપટ, કામાતુરપણું, બદનજર, કુફર, હંકાર તથા નાદાની નીકલેછે. ૨૩ એ બધી ખુરી ચીજો માહિથી નીકલેછે, ને આદમીને નાપાક કરેછે.

૨૪ પછી તે તાંહાંયો ઉઠીને સોરની તથા સીદાનની સીમામાં ગઈએ, ને એક ઘરમાં પેસીને તેણે ચાહીલું કે કોઈ ન જાણે, પણ તે છાંનો રહી નહીં રાકીએ; ૨૫ કેમકે એક એમરત જેની નાહાની દીકરીને નાપાક-રૂદ વલગેલા હતો; તે તેની ખબર સાંભળીઆ પર આવીને તેના પગ પાસે પડી. ૨૬ ને તે એમરત ઇંદાની સુરેઈનીકીની હતી, ને તેણે પોતાની દીકરીમાંથી તે દેવ કાઢાડવાની તેની આજ્ઞા કીધી. ૨૭ પણ ઇસુએ તેને કહીલું કે, પેહેલાં બચાંએને ધરાવવા દે, કાંજે બચાંએની શેટલી લઈને કુતરાને નાંખવી દીક નથી. ૨૮ તારે તેણે જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, હા, બોદાવંદ, પણ મેજ તલે બચાંએથી પેડલા કકડાએમાંથી કુતરાં આવેછે. ૨૯ તારે તેણે તેને કહીલું કે, એ વાતને લીધે જ, તારી દીકરીમાંથી દેવ નીકલીએછે. ૩૦ ને તે પોતાનાં ઘરમાં ગઈ, તારે તેણે જોઈજો તો દેવ નીકલીએ, ને તેની દીકરી ખાટલા પર સુતેલી છે.

૩૧ એને ફરી સોરની તથા સીદાનની સીમામાંથી તે નીકલીને દકાપલીસની સીમામાં થઈને ગાલીલના દરીઆની પાસે આવીએ. ૩૨ ને એક બે-હેરા બોબડાને તેએ તેની પાસે લાવેછે, ને તે પર હાત લગાડવાને તેની આજ્ઞા કરેછે. ૩૩ તારે તેણે તેને લોથામાંથી એક ગમ લઈજઈને તેના કાંતોમાં પોતાનાં આંગલાં ધાલીએ, ને થુકીને તે તેની જીભને અડકીએ. ૩૪ ને આસમાનની ગમ જોઈને તથા નીશાસો મુકીને તેને હેઠેછે કે, એકશ્યા, ઇમાને, ઉધડી જ. ૩૫ ને તુરત તેના કાન ઉધડી ગઈએ, ને તેની જીભની ગાંઠ છુટીગઈ, ને તે સાફ બોલીએ. ૩૬ ને તેણે તેએને મના કીધા કે કોઈને કેઈ નહીં કેહે, પણ જેટલા તેણે તેએને મના કીધા તેટલા જીઆદ મરાહુર કરવા લાગીએ. ૩૭ ને તેએએ બહુ તાજુબ થઈને કહીજે કે, તેણે સઘલાં શારાં કીધાં; બેહેરાએને સાંભલતા, તથા મુંગાએને બોલતા તે કરેછે.

બાબ આઠમો.

તે દાદાડાઓમાં ઘણા લોકોની ભીડ મલી, ને તેઓને ખાવાને કંઈ નહીં હતું, તારે ઇસુ પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને તેઓને કહેછે કે, ૨ લોકો પર મને રહમ આવેછે, કેમકે તરણુ દાદાડા થઈઆ તેઓ મારી સાથે રહીઆ છે, ને તેઓની પાસે ખાવાને કંઈ નથી. ૩ ને જો હું તેઓને ભુખીઆ તેઓને ઘર મોકલું, તો રસતામાં તેઓ કમજોર થઈજશે, કેમકે તેઓમાંના દેટલાએક દુરથી આવીઆ છે. ૪ ને તેના શાગીરદોએ તેને જવાબ દીધો કે, હીઆં રાતમાં એટલાઓને કોઈ કાંદાંથી રોટલી પુરી પાડી શકે? ૫ ને તેણે તેઓને પુછીજે કે, તમારી પાસે દેટલી રોટલી છે? ને તેઓએ કહીજે કે, સાત. ૬ ને તેણે લોકોને જમીન પર બેસવાનો હુકમ આપીઆ, ને તે સાત રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને ભાંજી, ને પીરસવા સાડ પોતાના શાગીરદોને આપી, ને તેઓએ લોકોને પીરસી. ૭ ને તેઓની પાસે કંઈએક નાંદાંની માછલી હતી, ને તેણે શુકર કરીને તે પણ પીરસવાનો હુકમ આપીઆ. ૮ તારે તેઓ ખાઈને ધરાઈઆ, પછી બચેલા કકડાઓની સાત ટોપલી તેઓએ ઉઠાવી. ૯ ને જોએએ ખાધું હતું તેઓ ચાર હજારને આરે હતા; પછી તેણે તેઓને રવાના કીધા.

૧૦ અને તુરત તે પોતાના શાગીરદો સુધાં હોડી પર ચઢીને દાલમનુથાની શીમામાં આવીઆ. ૧૧ તારે ફરેશીઓ નીકલીઆ, ને તેની ઈમતેહાન કરતાં તેનાથી આસમાનથી નીશાની માગીને તેની સાથે હુજત કરવા લાગીઆ. ૧૨ ને તેણે પોતાનાં દીલમાં ભારી નીશાસો ખેંચીને કહીજે કે, આ પેહેડી નીશાની કેમ માગેછે? હું તમને ખચીત કહુંછજે કે આ પેહેડીને નીશાની નહીં દેખાડરો. ૧૩ પછી તે તેઓને મુકીને ફરી હોડી પર ચઢીને પાર ગઈઆ. ૧૪ પણ તેઓ રોટલી લેવાને વીસરીઆ હતા, ને તેઓની સાથે એક રોટલી વગર હોડીમાં કંઈ નહીં હતું. ૧૫ ને તેણે તેઓને હુકમ આપીને કહીજે કે, ફરેશીઓનાં ખમીર તથા હેરોદીઓનાં ખમીરથી ખબરદાર રહેજો. ૧૬ ને તેઓએ માહોમાં ચુકેતગો કરીને કહીજે કે, આપણી પાસે રોટલી નથી વાસતે [તે એમ કહેછે]. ૧૭ ને ઇસુ એ જાણીને તેઓને કહેછે કે, તમારી પાસે રોટલી નથી વાસતે તમે કેમ વીચાર કરોછો? હજી સુધીશું તમે નથી જાણતા? ને નથી સમજતા? હજી શું તમે પોતાનું દીલ સખત રાખોછો? ૧૮ છતાં

આંખોએ શું તમે નથી જોતા? ને છતે કાનોએ શું નથી સાંભળતા? ને શું તમે ઇચ્છા નથી કરતા? ૧૯ જરે મેં પાંચ રોટલી પાંચ હજારને સાર ભાંજી, તારે કકડાઓની ભરેલી ફેટલી ટોપલી તમે ઉઠાવી? તેઓ તેને ફેરેછે કે, બાર. ૨૦ ને જરે ચાર હજારને સાર સાત, તારે કકડાઓની ભરેલી ફેટલી ટોપલી તમે ઉઠાવી? તારે તેઓએ કહીજે કે, સાત. ૨૧ પછી તેણે તેઓને કહીજે, તો તમે કેમ નથી સમજતા?

૨૨ અને બેઠસાધિમાં તે આવેછે, ને તેઓ તેની પાસે એક આંધલાને લાવેછે, ને તેને અડકવા માટે તેની આજ્ઞા કરેછે. ૨૩ તેથી તે આંધલાનો હાથ પકડીને તે તેને ગામ બહાર લઈ ગઈઓ. ને તેણે તેની આંખોમાં યુકીને તથા તે પર પોતાના હાથ મુકીને તેને પુછીજે કે, શું કંઈ સુજેછે? ૨૪ તારે તેણે ઉચું જોઈને કહીજે કે, આદમીઓ જાહાડતા જેવાં ચાલતાં મને દેખાએછે. ૨૫ ને તેણે તેની આંખો પર ફરી હાથ મુકીને તેને ઉચું જોવડાવીજે, તારે તે સમા થઈઓ; ને તેણે સઘલાં શારીપકે દીઠાં. ૨૬ ને તેણે તેને ઘર માકલતાં કહીજે કે, ગામમાં ન જા, ને ગામમાંના કોઈને ફેરે પણ ના.

૨૭ અને ઇસુ તથા તેના શાગીરદ ફીલપી કાઇસારીનાં ગામોમાં ગઈઓ, ને રસતામાં તેણે પોતાના શાગીરદોને પુછતાં તેઓને કહીજે કે, લોકો શું કેરેછે કે હું કોણ છું? ૨૮ તારે તેઓએ જવાબ દીધા કે, ઇચ્છાહાન બાપતીસમા કરનાર, પણ ફેટલાએક કે એલીઆ. ને ફેટલાએક કે તખીઓમાંનો એક. ૨૯ તારે તે તેઓને ફેરેછે, પણ તમે મને કોણ કહેછો? ને પીતર જવાબ દઈને તેને ફેરેછે કે, તું ખરીસત છે. ૩૦ તારે તેણે તેઓને બહુ મના કીધા કે, મારી બાપત કોઈને કંઈ ના કહેતા.

૩૧ અને તે તેઓને શીખવવા લાગીઓ કે, જરૂર છે કે આદમીનો બેટો બહુ રંજ ઉઠાવે, ને વડીલોથી, તથા વડા કાહીનોથી, તથા શાસતરીઓથી નાકચુલ કરાએ, ને મારીઓ જાએ, ને તીજે દાહોડે પાછો ઉઠે. ૩૨ ને તેણે એ વાત સાં કહી, તારે પીતર તેને એક ગમ લઈ ગઈઓ, ને તેને જીજરવા લાગીઓ. ૩૩ પણ તેણે ફરીને પોતાના શાગીરદોને ધારીને પીતરને ધમકાવીને કહીજે કે, રોતાના મારી પછવાડે જા, કેમકે જોવાની ચીજને નહીં, પણ આદમીઓની ચીજે તને ગમેછે.

૩૪ અને તેણે પોતાના શાગીરદો સુધાં લોકોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજે કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આવેછે, તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો

કરેસ ઊંચકીને મારી પાછલ આવે. ૩૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ અચાવવા ચાહેછે, તે તેને ખારો ; પણ જે કોઈ મારે તથા ઇંજીલને લીધે પોતાનો જીવ ખારો, તે તેને અચાવશે. ૩૬ કાંતે જે આદમી આખી જાહાન મેલવે, ને પોતાનો જીવ ખોમ્મે, તો તેને શો ફાય્દો થઈય્મો? ૩૭ ઈઆ આદમી પોતાના જીવને બદલે શું આપશે? ૩૮ કેમકે આ જનાકાર તથા યુનેહગાર પેહેડીમાં જે કોઈ મારાથી તથા મારી વાતોથી શરમાશે, તો જરે આદમીનો બેટો પોતાનાં બાપની જલાલમાં પાક ફીરતાય્મો સાથે આવશે, તારે તે સંબંધી શરમાશે.

બાબ નવમે.

અને તેણે તેઓને કહીલું કે હું તમને ખચીત કહુંલું કે હીઆં જે ઊભા રહેછે, તેઓમાંના જેલાય્મેક એવા છે કે, ખોદાની પાદશાહત કુદરતથી આવતાં નહીં જોરો તાંહાં સુધી માતને નહીં ચાખશે.

૨ અને છ દાહાડ પછી ઇસુ પીતરને, તથા ઇઆકુબને, તથા ઇઆહાનને સાથે લેછે, ને તેઓને એક હંચા પાહાડ પર એકાંત લઈજાય્મછે ; ને તેઓની આગલ તેની શીકલ બદલાઈ. ૩ ને તેનો પોશાક બહુ ચલકતા બરફના જેવો થઈગઈય્મો, એવા કે દુનીઆમાં કોઈ ધોભી સફેદ કરી નહીં શકે. ૪ ને એલીઆ મુસા સુધાં તેઓને દેખાઈય્મો, ને તેઓ ઇસુની સાથે વાત કરતા હતા. ૫ તારે પીતરે બોલતાં ઇસુને કહીલું કે, અએ ઉસતાદ, હીઆં રહેલું આપણે વાસતે બેહતર છે ; ને હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે વાસતે, ને એક મુસાને વાસતે, ને એક એલીઆને વાસતે. ૬ કેમકે શું બોલવું, એ તેને સુજીઈ નહીં, કાંતે તેઓ બહુ બીચેલા હતા. ૭ તારે એક વાદલીએ આવીને તેઓ પર છાઈઆ કીધી, ને વાદલીમાંથી આવાજ નીકલીય્મો કે, એ મારો પીઆરો બેટો છે, એનું તમે શાંબલો. ૮ ને તુરત તેઓએ ચારો ગમ જોઈઈ, તારે એકલા ઇસુ વગર પોતાની સાથે બીજા કોઇને ન દીધો. ૯ પછી તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરતા હતા તારે તેણે તેઓને હુકમ આપીય્મો કે, આદમીનો બેટો મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠે તાંહાં સુધી જે તમે દીઠાં તે કોઇને ના જણાવતા. ૧૦ ને તેઓએ એ વાત મનમાં રાખીને માહેમાં તજવીજ કીધી કે, મરીગએલાઓમાંથી પાછા ઉઠવું શું હશે? ૧૧ પછી તેઓએ તેને પુછીને કહીલું કે, શાસતરીઓ કેમ ફેલેછે કે પેહેલાં એલીઆને આવવાની જરૂર

છે? ૧૨ તારે તેણે જવાબ દીધો, ને તેઓને કહીજી કે, ઝમેલીઆ પેહેલો આવીને બધાં ઠીક કરેછે ખરો. ને જેમ આદમીના બેઠા બાબત લખીજી છે તેમ તેને ઘણું રંજ ઉઠાવવો તથા તુછ થવું પડેછે. ૧૩ પણ હું તમને કહુંછજી કે ઝમેલીઆ બાબત જેમ લખીજી છે તેમ તે આવી સુખીઓ છે, ને તેઓએ જે આણીજી તે તેને કીધું.

૧૪ અને તેણે શાગીરદો પાસે આવીને તેઓની આસપાસ ઘણી ભીડને તથા શાસતરીઓને તેઓની સાથે તકરાર કરતા દીઠા. ૧૫ ને તુરત સઘલા લોકો તેને જોઈને બહુ તાજુબ થઈઆ, ને તેઓએ પાસે દોડી આવીને તેને સલામ કીધી. ૧૬ પછી તેણે શાસતરીઓને પુછીજી કે, ઝમેલીની સાથે તમે શી તકરાર કરોછો? ૧૭ તારે લોકોમાંથી એકે જવાબ દઈને કહીહું કે, અમે ઉસ-તાદ, હું મારા દીકરાને તારી પાસે લાવીઆ છું, તેને મુંગો દેવ વલગીઆ છે; ૧૮ ને જાંહાં કહી તે તેને પકડેછે તાંહાં તેને પટ્ટી નાંખેછે, ને તે ફીણ કાઢેછે, ને પોતાના દાંત પીસીને અધરાસતો થઈ જાયછે, ને મેં તારા શાગીરદોને તેને કાઢાડવા સાર કહીહું, પણ તેઓ રાજીઆ નહીં. ૧૯ તારે તે જવાબ દઈને તેને ઢેહેછે કે, અમે બેઠમીન પેહેડી, હું કાંહાં સુધી તમારી સાથે રહું? હું કાંહાં સુધી તમારી બરદાસત કરું? તેને મારી પાસે લાવો. ૨૦ ને તેઓ તેને તેની પાસે લાવીઆ, ને તેણે તેને દીડો, તારે દેવે તેને બહુ ધુજવીઆ, ને તે જમીન પર પડી ફીણ કાઢાડતાં તલવલવા લાગીઆ. ૨૧ તારે તેણે તેના બાપને પુછીજી કે, ઝમેને આ થઈઆને ઢેટલી મુદત થઈ છે? ને તેણે કહીજી કે, નાંહાંનપણથી; ૨૨ ને બહુ વખત તેણે ઝમેને મારેનાંબવાને આગમાં તથા પાણીમાં નાંખીઆ કીધો, પણ જો તું કંઈ કરી શકેછે, તો હમ પર રહમ કરીને હમારી મદદ કર. ૨૩ તારે ઇસુએ તેને કહીહું કે, અગર તું હમાન લાવી શકે તો હમાન લાવનારને સાર સહુ કંઈ થઈ શકેછે. ૨૪ તારે તે બાલકના બાપે આંશુઓ સુધાં બ્રમ પાડીને કહીહું કે, ખોદાવંદ, હું હમાન લાવુંછું, તું મારો બેઠમીની બાબત મદદ કર. ૨૫ ઇસુએ જોઈને લોક ઝમકા દોડતા આવેછે, તારે તેણે નાપાક-રહેને ધમકાવીને કહીહું કે મુંગા તથા બેહોશ રહ, હું તને હુકમ કરુંછું કે ઝમે-માંથી નીકલ, ને ફરી ઝમેમાં પેસતો ના. ૨૬ તારે તે ચીરા પાડીને તથા તેને બહુ ધુજવીને નીકલીઆ, પછી તે મુઆ જોવો થઈ ગઈઆ, ઝમેને કે ઘણાં ઝમે કહીહું કે ઝમે મરીગઈઆ. ૨૭ તારે ઇસુએ તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડીઆ, ને તે જીવો રહીઆ. ૨૮ ને ઘરમાં તે આવીઆ તારે તેના શાગીરદોએ તેને

એકાંત પુછીઉં કે, હમ તેને કેમ કાહાડી નહીં રાખીઆ? ૨૯ ને તેણે તેઓને કહીઉં કે, દુઆ તથા અપવાસ વગર એવી જાતને કોઈતરેહથી કહાડતી નથી.

૩૦ અને તેઓ તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલમાં થઈને ગઈઆ, ને તેણે આહીઉં કે દોઈ ન જાણે; ૩૧ કેમકે તેણે પોતાના શાગીરદોને શીખવીજી, ને તેઓને કહીજી કે, આદમીનો બેટો માણસોના હાથમાં સોંપારો, ને તેઓ તેને મારીનાંખરો, ને મારીનંખાઈઆ પછી તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠરો. ૩૨ પણ એ વાત તેઓ નહીં રામજીઆ, ને તેને પુછવાને બીધા.

૩૩ પછી તે કાપરનાહમમાં આવીઓ, ને ઘરમાં હતો તારે તેણે તેઓને પુછીજી કે, રસતામાં તમે માહોમાં શી તકરાર કરતા હતા? ૩૪ પણ તેઓ ચુપ રહીઆ, કાંજે તેઓએ રસતામાં માહોમાં તકરાર કરી હતી કે મુખી કોણ છે? ૩૫ ને તેણે બેસીને બારોને તેડીને તેઓને કહીજી કે, જો દોઈ પેહેલા થવા ચાહે તો તે સહુથી છેલો તથા સહુનો સેવક થાઓ. ૩૬ ને એક બાલકને લઈને તેણે તેને તેઓની વચમાં રાખીજી, ને તેને પોતાના હાથોમાં લઈને તેઓને કહીજી કે, ૩૭ જે દોઈ એવાં બાલકોમાંના એકને મારે નામ કબુલ કરેછે, તે મને કબુલ કરેછે; ને જે દોઈ મને કબુલ કરેછે, તે મનેજ નહીં, પણ જેણે મને માકલીઓ છે તેને પણ કબુલ કરેછે.

૩૮ તારે ઈઓહાને તેને જવાબ દઈને કહીજી કે, ઉસવાદ, એક જે હમારી પાછલ નથી ચાલતો તેને તારે નામ દેવાને કાહાડતાં હમે દોઢા, ને તે હમારી પાછલ નથી ચાલતો, વાસતે હમે તેને મના કીધા. ૩૯ પણ ઈસુએ કહીજી કે, તેને મને ના કરો, કેમકે જે મારે નામ માજેજ કરીને સેહેજ મારે ઉલટું ખુરં બોલી શકે એવો દોઈ નથી. ૪૦ કેમકે જે આપણે ઉલટો નથી, તે આપણી ગમનો છે. ૪૧ કેમકે જે દોઈ મારે નામ એક બીઆણું પાણી તમને પીવાને આપરો, કાંજે તમે ખરીસતના છો, તો હું તમને ખચીત કહુંછી કે તે પોતાનું ફલ નહીં ખોરો. ૪૨ પણ આ નાંહાંના જે મારા પર ઈમાન લાવેછે તેઓમાંના એકને જે દોઈ ડોકર ખવડાવરો, તેને એ શાઈ છે કે ઘંટીનું પડ તેની કોઢે બંધાઓ, ને દરીઆમાં તે ડુબાડઓ. ૪૩ ને જે તારો હાથ તેને ડોકર ખવડાવે, તો તેને કાપીનાંખ; ૪૪ જે હાથ છતાં દોજખમાંની ન હોલવાનાર આગમાં જાંહાં તેઓનો કીડો નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં જવા કરતાં દુંદો થઈને હંદગીમાં પેસવું તેને શાઈ છે. ૪૫ ને જે તારો પગ તેને ડોકર ખવડાવે, તો તેને કાપીનાંખ; ૪૬ જે પગ છતાં દોજખમાંની ન હોલવાનાર

આગમાં જાંહાં તેઓને કોડે નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં નંખાવવા કરતાં લંગડા થઈને છુંદગીમાં પેસવું તને રાહ છે. ૪૭ ને જો તારી આંખ તને ઢોકર ખવડાવેછે, તો તેને કાઢાડીનાંખ; ૪૮ છતી બે આંખે દોજખમાંની આગમાં જાંહાં તેઓને કોડે નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં નંખાવવા કરતાં કાંણુ થઈને ખોદાની પાદરાહતમાં પેસવું તને રાહ છે. ૪૯ કેમકે જો હરેક કુરખાની નમકથી ખારી કરાએછે, તેમ હરેક જાણુ આગથી સહુણું કરારો. ૫૦ નમક રાહ છે, પણ જો નમક ખારાશ વગરનું થઈ, તો સાથી તમે તેને ખાઈ કરશો? પોતામાં નમક રાખો, ને માહોમાં સલાહ રાખો.

આખ દશમો.

અને તે તાંહાંથી ઉઠીને ઇમ્પરદનને પાર ઇલુદાની સીમામાં આવેછે, ને લોટો પાછાતેની પાસે એકઠા થાએછે, ને તે પોતાના દસતુર પરમાણે ફરી તેઓને તાલીમ કરવા લાગીએ. ૨ તારે ફોરશીએએ પાસે આવીને તેની ઇમતેહાન કરતાં તેને પુછીજે કે, શું મરદને લાજમ છે કે પોતાની બધાએને મુકી દે? ૩ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, મુસાએ તમને શું હુકમ આપીએ? ૪ ને તેઓએ કહીજે કે, મુસાએ તો ફારગતી લખી આપીને તેને મુકવા દીધી. ૫ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજે કે, તમારાં સખત દીલને લીધે તેણે એ હુકમ તમારે સાફ લખીએ હતો. ૬ પણ ખલકતની રાહઆતથી ખોદાએ તેઓને એક નર તથા એક માદી બનાવીએ. ૭ એ સાફ માણસ પોતાનાં મા-બાપને મુકે, ને પોતાની બધાએ સાથે મલીએ રહે. ૮ ને તેઓ બંને એક તન થશે, વાસતે હવેથી તેઓ બે નથી, પણ એક તન છે. ૯ એ વાસતે ખોદાએ જે જોડીજે છે તેને માણસે જીવું નહીં કરવું. ૧૦ ને ઘરમાં તેના રાગીરદાએ ફરી તેજ આખત તેને પુછીજે. ૧૧ ને તે તેઓને કહેછે કે, જે કોઈ પોતાની બધાએને મુકીદેશે, ને ખીજ સાથે લગન કરશે, તે તેના પર જના કરેછે. ૧૨ ને જો બધાએ પોતાના માઈને મુકીદઈને ખીજ સાથે લગન કરે, તો તે જના કરેછે.

૧૩ અને તેઓ બાલકોને તેની પાસે લાવીએ, એ સાફ કે તે તેઓને અડકે; પણ જેઓ લાવીએ તેઓને રાગીરદાએ ધમકાવીએ. ૧૪ પણ તે જોઈને ઇસુને ઘણું માહું લાગીજે, ને તેણે તેઓને કહીજે કે, બાલકોને મારી

પાસે આવવા દો, ને તેઓને મને નાકરો; કાંજે ઓદાની પાદશાહત હેવાંઓ-
નીજ છે. ૧૫ હું તમને અચીત કહુંછળે કે બાલકની પોઠે ઓદાની પાદશાહત
જે દોષ નહીં કચ્છલ કરશે, તે તેમાં નહીંજ પેસશે. ૧૬ તારે તેણે તેઓને
પોતાની ગોદમાં લઈને તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને બરકત આપી.

૧૭ અને રસતામાં તે બાહાર જતો હતો તારે એક જણ દોડતો પાસે
આવીઓ, ને તેણે તેની આગલ ધુંટણીએ બેસીને તેને પુછીજે કે, નેક ઉસ-
તાદ, હમેશાંની છંદગી પામવા સારું હું શું કરું? ૧૮ તારે ઇસુએ તેને કહીજે
કે, તું મને નેક કેમ કહેછે? એક, જે ઓદા, તે શીવાએ નેક દોષ
નથી. ૧૯ તું હુકમો જાણેછે કે જના ના કર, ખુત ના કર, ચોરી ના કર, જુઠી
શાહેદી ના પુર, છિતર ના, તારાં મા-બાપની મરીઆદ રાખ. ૨૦ ને તેણે
જવાબ દીધે તેને કહીજે કે, ઉસતાદ, એ બધાં તો મેં મારાં નાંહાંનપણથી
પાલીઆં છે. ૨૧ તારે ઇસુએ તેના પર પીઆરની નેગાહ કરીને કહીજે કે
એક સીજ તારામાં બાકી છે; જ, જે કંઈ તારું છે તે વેચીને ગરીબોને આપ,
ને આસમાનમાં તને દોલત મલશે; ને આવ, કરૂંસ જીવકીને મારી પાછલ
ચાલ. ૨૨ પણ એ વાતથી તે ઉદાસ તથા દલગીર થઈને ચાલીઓ ગઈઓ,
કાંજે તેને ઘણી મીલકત હતી. ૨૩ તારે ઇસુ આસપાસ જોઈને પોતીકા
શાગીરદોને કહેછે કે, જેઓને દોલત છે તેઓને ઓદાની પાદશાહતમાં
પેસવું કેવું મુશ્કેલ છે. ૨૪ ને શાગીરદો તેની વાતથી તાજુબ થઈઆ, પણ
ઇસુ ફરી જવાબ આપીને તેઓને કહેછે કે, દીકરાઓ, દોલત પર જેઓ
બરેસો રાખેછે, તેઓને ઓદાની પાદશાહતમાં પેસવું કેવું મુશ્કેલ છે. ૨૫ દોલ-
તમંદના ઓદાની પાદશાહતમાં જવા કરતાં સોએનાં નાકામાંથી જીંદને જવું સહેલ
છે. ૨૬ ને તેઓએ ઘણી અચરતી પામીને માણેમાં કહીજે, તો કોણ તારણ
પામી શકે? ૨૭ ને ઇસુ તેઓની ગમ જોઈને કહેછે કે, માણસોની નજદીક
અશકીએ છે, પણ ઓદાની નજદીક નહીં, કેમકે ઓદાથી સહુ કંઈ થઈ શકેછે.
૨૮ તારે પીતર તેને કહેવા લાગીઓ કે, જો, હમે બધાં મુકીને તારી પછલ ચાલી-
એછાએ. ૨૯ ને ઇસુએ જવાબ દીધે કહીજે, હું તમને અચીત કહુંછળે કે,
મારે લીધે તથા ઇજીલને લીધે જેણે ધરને કે બાહ્યમાં કે બેહેનોને કે આપને કે
માને કે અધ્યરને કે છોકરને કે બેતરોને મુકીઆં છે, ૩૦ તેને આ જહાનમાં
રોગણાં ધરો તથા બાહ્યમાં તથા બેહેનો તથા માઓ તથા છોકરાં તથા બેતરો
સતાવણીઓ સુધાં, ને આવતી જહાનમાં હમેશાંની છંદગી નહીં પામશે,

અંધો કોઈ નથી. ૩૧ પણ ઘણા જે પેહેલા તેઓ છેલા, ને છેલા પેહેલા થશે. ૩૨ અને તેઓ ઇશ્વારિયને રસતે જતા હતા; ને ઇસુ તેઓની આગલ ચાલતો હતો, ને તેઓ તાજુબ થઈઆ, ને સાથે ચાલતાં ખીધા; ને તેણે ફરી આરોને પાસે લઈને જે કંઈ પોતા પર બનવાનું હતું તે તેઓને કહેવા લાગીઓ; ૩૩ જુઓ, આપણે ઇશ્વારિયમાં જઈએ છઈએ, ને આદર્શનો બેઠો વડા કાહીનો તથા શાસતરીઓને સોંપારો, ને તેઓ તેના પર માતનો દંડ કરાવશે, ને તેને ગેરકામને સોંપશે. ૩૪ ને તેઓ તેની મરાખરી કરશે, ને તેને કોરડા મારશે, ને તેના પર થુંકશે, ને તેને મારીનાંખશે, ને તોજે દાહડે તે પાછો ઉઠશે. ૩૫ તારે જેબેદના દીકરા ઇઆકુબે તથા ઇઆહાને તેની પાસે આવીને કહીજો, ઉસતાદ, હમેઆહીએ છઈએ કે હમે જે માગીએ તે તું હમારે સારૂ કરે. ૩૬ ને તેણે તેઓને કહીજો કે, તમે શું ચાલો છો? તમારે સારૂં શું કરે? ૩૭ તારે તેઓએ તેને કહીજો કે, તું હમને એવું આપ કે તારા જલાલમાં એક તારી જમણી ગમ, ને ખીજે તારી ડાખી ગમ બેસે. ૩૮ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજો કે, તમે શું માગો છો તે તમે નથી જાણતા; જે પીઆલું હું પીજો છું તે પીવાને, તથા જે આપતીસમાથી હું આપતીસમી થાજો છું તેથી તમે આપતીસમી થવાને શું શકતીવાન છો? ૩૯ ને તેઓએ તેને કહીજો કે, હમે શકતીવાન છઈએ; તારે ઇસુએ તેઓને કહીજો કે જે પીઆલું હું પીજો છું તે તમે પીશો ખરા, ને જે આપતીસમાથી હું આપતીસમી થાઉં છું તેથી તમે આપતીસમી થશો; ૪૦ પણ જેઓને સારૂં ઠેરવાઈ છે તેઓ વીના મારી જમણી ગમ તથા મારી ડાખી ગમ બેસવા દેવું એ મારું નથી. ૪૧ તારે દરો એ શાંબલીને ઇઆકુબ પર તથા ઇઆહાન પર ગુસે થવા લાગીઆ. ૪૨ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે તેડીને તેઓને કહીજો, તમે જાણો છો કે ગેરકામીઓના પાદશાહો જેઓ કહેવાએ છે તેઓ તેઓપર હકુમત ચલાવે છે; ને તેઓના અકાબરો તેઓપર એજતીઆર કરે છે. ૪૩ પણ તમારામાં એવું ન થાએ, પણ તમારામાં જે કોઈ માટે થવા ચાહે, તે તમારો ખીદમતગાર થાએ. ૪૪ ને જે કોઈ તમારામાં પેહેલો થવા ચાહે, તે સહુનો ગોલામ થાએ. ૪૫ કેમકે આદર્શનો બેઠો ખીદમત કરાવવાને નહીં, પણ ખીદમત કરવાને, તથા ઘણાઓની ખંડાણીને સારૂં પોતાનો જીવ આપવાને આવીઓ છે.

૪૬ અને તેઓ ઈસીઓમાં આવીઆ, ને તે પોતાના શાગીરદો તથા ઘણા લોકો સુધાં ઈસીઓથી બાહાર જતો હતો, તારે તીમીનો દીકરો આરતીમા આંધ-

લો રસતાની કોરે બેઠો બીબ માગતો હતો. ૪૭ ને એ ઇસુ નાજરી છે, એ શાંભલીને તે હાંક મારવા તથા કહેવા લાગીએ કે, ઇસુ દાઉદના બેઠા, મારા પર રહમ કર. ૪૮ ને તે ચુપ રહે માટે ઘણાએ એને તેને ધમકાવીએ, પણ તેણે ઘણી વધતી હાંક મારી કે, દાઉદના બેઠા, મારા પર રહમ કર. ૪૯ તારે ઇસુએ ઊભા રહીને તેને તેડવાનું કહીજે; ને તેએ આંધલાને તેડતાં તેને કહેછે કે, ધીરજ રાખ, ઉઠ, તે તને તેડેછે. ૫૦ તારે તે પોતાનું લુંગડું મુકીને ઉઠીને ઇસુની પાસે આવીએ. ૫૧ ને ઇસુ બોલતાં તેને કહેછે, મારાથી તને શું કરાવવાની ઇછા છે? તારે તે આંધલાએ તેને કહીજે કે, ઓદાવંદ, એ કેલું દેખતો થાજે. ૫૨ તારે ઇસુએ તેને કહીજે કે, જા, તારા એતકાદે તને સમા કરીધો; ને તુરત તે દેખતો થઈએ, ને રસતામાં ઇસુની પાછલ ચાલીએ.

બાબ અગીઆરમો.

અને તેએ ઇશાલેમની પાસે જૈતુનના પાહાડની આગલ બેથકાજ તથા બેથાનીઆમાં આવીએ, તારે તેણે પોતાના શાગીરદોમાંથી બેને મોકલતાં તેએને કહીજે કે, રતમારી સામાંના ગામમાં જાએ, ને તેમાં પેસતાંજ ગધેડીનું બચું બાંધેલું, જે પર કોઈ માણસ નથી બેલું, તેને તમે જોશો, તેને છોડીને લઈ આવો. ૩ ને જે કોઈ તમને કહે કે, તમે એ કેમ કરોછે? તો કહો કે, ઓદાવંદને એનો ખપ છે, ને લાગલો તે તેને હીઆં મોકલશે. ૪ ને તેએ જોઈને રસતાના સંગમ પર બારણાં પાસે બાહાર તે બચું બાંધેલું દીધું. ને તેને છોડીજે. ૫ ને તાંહાં જે ઉભા હતા તેએમાંના કેટલાએકે તેએને કહીજે કે, બચાંને તમે શું કરવા છોડોછો? ૬ ને ઇસુએ તેએને જોવા હુકમ કરીધો હતો તેવું તેએએ તેએને કહીજે, તારે તેએએ તેએને લઈ જવા દીધું. ૭ પછી તેએએ તે બચાંને ઇસુની પાસે લાવીને પોતાનાં લુંગડાંતેના પર નાંખીએ, ને તે પર તે બેઠો. ૮ તારે ઘણાએ પોતાનાં લુંગડાં રસતામાં પાથરીએ, ને બીજાએ જાહોડે પરથી ડાલીએ કાઢીને રસતાએમાં પાથરી. ૯ ને જે આગલ ચાલતા, ને પાછલ આવતા હતા, તેએએ જુમ પાડતાં કહીજે કે, હોસાના, ઓદાવંદને નામે જે આવેછે તે મુબારક. ૧૦ હમારા બાપ દાઉદની પાદશાહત જે ઓદાવંદને નામે આવેછે તે મુબારક. સહુથી જિયામાં હોસાના. ૧૧ ને ઇસુ ઇશાલેમમાં તથા મંદીરમાં દાખલ થઈએ, ને ચરોગમ સઘલાં જોઈને સાંહાંજ પડીએ પછી બારે સુધાં નીકલીને બેથાનીઆમાં ગઈએ.

૧૨ અને ખીજે દાહોડે તેઓ બેથાનીઆથી બાહાર આવતા હતા, તારે તે બુખીઓ થઈઓ. ૧૩ ને એક અંજીરી પાતરે બરેલી આઘાથી જોઈને તે આવીઓ કે કદાચ તે પર કંઈ જરે, પણ પોહોંચીઆ પર પાતરાં વગર તેણે કંઈ નહીં દીધું, કેમકે અંજીરની માસમ નહીં હતી. ૧૪ તારે ઇસુએ બોલતાં તેને કહીજે કે, હવેથી કદી કોઈ તારાથી ફલ ન આવ્યે; ને તેના શાગીરદોએ એ શાંભલીજી.

૧૫ અને તેઓ ઇશ્રાલિમમાં આવીઆ, તારે ઇસુ મંદીરમાં પેસીને ધરાદોને તથા વેચનારાઓને મંદીરમાંથી કાઢાડી મુકવા લાગીઓ, ને નાણાવટીઓના બાજર તથા અનુતર વેચનારાઓનાં બેસવાનાં તેણે ઊલટાવી નાંખીઆં. ૧૬ ને કોઈને મંદીરમાં થઈને વાસણુ લઈ જવા નહીં દીધું. ૧૭ ને તેણે તાલીમ આપતાં તેઓને કહીજે કે, શું એમ લખીજે નથી કે, બધી હોમના લોહિા સાફ માફ ધર દુઆનું ધર દેહેવારો? પણ તમે તેને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૧૮ તારે શાસતરીઓએ તથા વડા કાઠીનોએ તે શાંભલીજી, ને તેને કેમ મારીનાંખે, એ બાબત તજારા કીધી, કેમકે તેના વાએજથી સરવ લોહિા તાજુબ થઈઆ હતા, વાસતેતેથી તેઓ ખીધા. ૧૯ ને સંહાંજ પડી તારે રોહરથી તે બાહાર ગઈઓ. ૨૦ ને સહવારે તેઓ અંજીરી પાસેથી જતા હતા, તારે તેને જડથી મુકાઈ ગઈઓ તેઓએ દીડી. ૨૧ તારે પીતરે ઇઆદ કરીને કહીજે કે, બાવંદ, તેં જે અંજીરીને બદલુઆ આપી હતી તે મુકાઈ ગઈ. ૨૨ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજે કે, બાદા પર એતકાદ રાખો. ૨૩ કેમકે હું તમને અચીત કહુંછી કે જે કોઈ આ પાહાડને દેહેરો કે, ખસેડા, ને દરીઆમાં નંખાઈ જા, ને પોતાનાં દીલમાં રાક નહીં લાવેરો, પણ એતકાદ રાખરો કે પોતે જે દેહેછે તે થરો, તો તે જે કંઈ દેહેરો તે તેને થરો. ૨૪ એ વાસતે હું તમને કહુંછી કે જે બધું તમે દુઆમાં માગોછો તે પામોછો, એવા એતકાદ કરો તો તે તમને થરો. ૨૫ ને દુઆ માગતાં તમે ઉભા રહેછો તારે જે તમને કોઈ પર કંઈહોએ તો માફ કરો, એ સાફ કે તમારો બાપ જે આસમાનમાં છે તે પણ તમારા ગુનાહો માફ કરે. ૨૬ પણ જે તમે માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ જે આસમાનમાં છે તે પણ તમારા ગુનાહ માફ નહીં કરશે.

૨૭ અને ફરી તેઓ ઇશ્રાલિમમાં આવેછે, ને મંદીરમાં તે ફરતો હતો તારે વડા કાઠીનો તથા શાસતરીઓ તથા વડીલા તેની પાસે આવેછે. ૨૮ ને તેને દેહેછે કે, કહીઆ એખતીઆરથી તું એ કામો કરેછે? ને એ કરવા સાફ કોણે

તને ઝમ્મતીઆર આપીઆ? ૨૯ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજે કે, હું પણ તમને એક વાત પુછુંછું, ને તમે મને જવાબ દો, તો હું તમને કહીરા કે કહીઆ ઝમ્મતીઆરથી હું એ કામો કરુંછું. ૩૦ ઇમ્મોહાનનું આપ-તીસમા, આસમાનથી કે માણસોથી હતું? મને જવાબ દો. ૩૧ ને તેઓએ માહોમાં વીચાર કરીને કહીજે, જો આપણે કહીએ કે આસમાનથી, તો તે દેહેશે, તારે તમે તેના પર કેમ એતકાદ કીધો નહીં? ૩૨ પણ જો આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો લોકોની ખીલીક છે; કાંજે સરવ ઇમ્મોહાનને ખચીત નખી ગણતા હતા. ૩૩ ને તેઓએ જવાબ દઈને ઇસુને કહીજે કે, હમે જાણતા નથી; તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજે કે, કહીઆ ઝમ્મતીઆરથી હું આ કામો કરુંછું, તે હું પણ તમને નથી દેહેતો.

ખાખ ખારમો.

અને તમસીલાથી તે તેઓને દેહેવા લાગીઆ કે, એક જણે દરાખવાડી રોપો, ને ચારોગમ વાડ કીધી, ને એદીને દરાખના રસનો કુંડ કીધો, ને માલો ખનાવીઆ, ને માલીઓને તે સોંપીને પોતે એક દુર મુલકમાં ગઈઆ. ૨ ને ફલની માસમમાં માલીઓની પાસેથી દરાખવાડીનું કંઈ ફલ લેવા સાફ તેણે માલીઓની પાસે ચાકરને માકલીઆ. ૩ પણ તેઓએ તેને પકડીને મારીને ખાત્રી હાથે પાછો ફેરવીઆ. ૪ ને તેણે ફરી તેઓની પાસે ખીજ ચાકરને માકલીઆ. ને તેઓએ તેને પથરે મારીને તેનું માથું ફોડીજે, ને એઆખર ફરીને પાછો ફેરવીઆ. ૫ ને ફરી તેણે તીજને માકલીઆ, ને તેઓએ તેને મારીનાંખીઆ. પછી તેણે ખીજ ધણાને [માકલીઆ]. ને તેઓએ તેઓમાંના કેટલાએકને મારીઆ, ને કેટલાએકને મારીનાંખીઆ. ૬ એમ છતાં તેના એક પીઆરો બેઠો હતો, તેને પણ તેણે તેઓની પાસે છેલ્લો એમ કહીને માકલીઆ કે, તેઓ મારા બેઠાથી દબરો. ૭ પણ તે માલીઓએ માહોમાં કહીજે કે, એ તો વારસ છે, આવો, આપણે એને મારીનાંખીએ તો વારસો આપણે થશે. ૮ પછી તેઓએ તેને પકડીને મારીનાંખીઆ, ને દરાખવાડીમાંથી બહાર ફેંકી દીધો. ૯ વાસતે દરાખવાડીનો ધણી શું કરશે? તે આવીને પેલા માલીઓને મારીનાંખીને દરાખવાડી ખીજઓને સોંપશે. ૧૦ શું તમે એ કલામ નથી વાંચીઓ કે, “જે પથરને ઘર બાંધનારાઓએ નાપસંદ કીધો, તેજ ખુણાનું મથાલું થઈઆ. ૧૧ એ

જોદાવંદથી બનીગિ, ને આપણી નજરમાં તાજુબ લાગેછે?" ૧૨ તારે તેઓએ જાણીગિ કે એણે એ તમસીલ હમારા ઉપર કહી છે, વાસતે તેઓએ તેને પકડવા આહીગિ, પણ લોટાથી બીધા, ને તેઓ તેને મુકીને ચાલીઆ ગઈઆ.

૧૩ અને તેઓએ ફરેશીઓમાંના તથા હેરેદીઓમાંના કેટલાએકને તેની પાસે મોકલીઆ, કે તેઓ વાતથી તેને ફાંદમાં નાંખે. ૧૪ ને તેઓ આવીને તેને કેહેછે કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછીએ કે તું સાચો છે, ને કોઈની ચીંતા રાખતો નથી, કાંજે માણસોનાં જાહેની ગમ તું જોતો નથી, પણ જોદાની રાહ રામતીથી બતાવેછે. ૧૫ કાઠસારને કર આપવો રવા છે કે નહીં? હમે આપીએ, કે નહીં આપીએ? પણ તેણે તેઓનો દોગ જાણીને તેઓને કહીગિ કે, તમે કેમ મારી અજમાએરા કરોછો? એક દીનાર મારી પાસે લાવો કે હું જોગિ. ૧૬ પછી તેઓ લાવીઆ, તારે તે તેઓને કેહેછે કે, આ મુરત તથા શીકો કોહોનો છે? તારે તેઓએ તેને કહીગિ કે, કાઠસારનો. ૧૭ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીગિ કે, જે કાઠસારનાં તે કાઠસારને, તથા જે જોદાનાં તે જોદાને ભરી આપો. તારે તેઓ તેનાથી તાજુબ થઈઆ.

૧૮ અને સાદુકીઓ, જેઓ કીઆમતનો ઇનકાર કરેછે, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીગિ કે, ૧૯ ઉસતાદ, મુસાએ હમારે સાંજ લખીગિ છે કે, અગર કોઈનો બાઈ બેઓલાદ મરીજાએ, ને તેની બધાએ રહે, તો તેનો બાઈ તેની બધાએ રહે, ને પોતાના બાઈને સાંજ આલાદ ઉપજાવે. ૨૦ હવે સાત બાઈ હતા; ને પેહેલા પગણીને આલાદ વીના મરીગઈઆ. ૨૧ તાર પછી બીજાએ તેને લીધી, ને તેને પણ આલાદ થઈઆ વીના તે મરીગઈઆ. પછી ત્રીજાએ પણ. ૨૨ ચેમ સાતોએ તેને લીધી; પણ આલાદ નહીં થઈ. ને સહુથી છેલી તે અરેત પણ મરીગઈ. ૨૩ વાસતે કીઆમતમાં જરે તેઓ ઉકરો, તારે તેઓમાંથી તે કોહોની બધાએ થરો? કેમકે સાતોની બધાએ તે થઈ હતી. ૨૪ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીગિ કે, તમે કલામ તથા જોદાની કુદરત ન જાણતાં શું નથી ચુકતા? ૨૫ કેમકે જરે તેઓ મરીગએલાઓમાંથી પાછા ઉકરો, તારે પગણતા નથી, ને પગણાવતા નથી, પણ આસમાનમાંના શીરાતા જેવા છે. ૨૬ ને મરીગએલા લોક પાછા ઉઠેછે, તે બાબત મુસાની કીતાબમાં શું તમે નથી વાંચીગિ, કે જહાડીમાં જોદાએ તેને એમ કહીગિ કે, હું ઇબ્રાહીમનો જોદા, તથા ઇસહાકનો જોદા, તથા ઇઆકુનો જોદા છગિ. ૨૭ મુએલાઓનો જોદા તે નથી, પણ જીવતાઓનો જોદા છે; એ સાંજ તમે ઘણા ચુકોછો.

૨૮ અને શાસતરીઓમાંથી એકે પાસે આવીને તેઓની તકરાર શાંભલીને તથા તેણે તેઓને શારે જવાબ દીધો તે જાણીને, તેને પુછીજી કે, બધા હુકમામાંથી પેહેલો કહીઓ છે? ૨૯ ને ઇસુએ તેને જવાબ દીધો કે, બધા હુકમામાં પેહેલો એ છે કે, ઓ ઇસરાએલ, શાંભલ, ઓદાવંદ જે આપણો ઓદા તે એક ઓદાવંદ છે; ૩૦ ને તારાં આખાં દીલથી તથા તારા આખા જીવથી તથા તારી આખી સમજથી તથા તારાં બધાં જોરથી તારા ઓદા ઓદાવંદ પર પીઆર કર; પેહેલો હુકમ એ છે. ૩૧ ને બીજો એના જોવા કે, પોતાના પોડસી પર પોતાના સરખા પીઆર કર. એ કરતાં મોહોટા બીજા હુકમ નથી. ૩૨ ને શાસતરીએ તેને કહીજી કે, શાખારા, ઉસતાદ, તેં ખરું કહીજી; કેમકે એક ઓદા છે, ને તે વીના બીજો નથી. ૩૩ ને આખાં દીલથી, ને આખી સહમજથી, ને આખા જીવથી, ને બધાં જોરથી, તેના પર પીઆર કરવો, ને પોતાના જોવા પોડસી પર પીઆર કરવો, એ બધાં બલીદાનો તથા કુરબાનીઓ કરતાં બેહતર છે. ૩૪ ને તેણે ગ્રહાપણથી જવાબ દીધો વાસતે ઇસુએ તેની ગમ જોઈને તેને કહીજી કે, ઓદાની પાદશાહતથી તું દુર નથી. તાર પછી કોઈએ તેને કંઈ પુછવાની હીમત નહીં ધરી.

૩૫ અને ઇસુએ મંદીરમાં વાએજ કરીને કહીજી કે, શાસતરીઓ કેમ કહેછે કે ખરીસત દાઉદનો બાપ છે? ૩૬ કેમકે દાઉદે પોતેજ પાક-રહથી કહીજી છે કે, ઓદાવંદે મારા ઓદાવંદને કહીજી કે, તારા દુશમનોને હું તારું પાઠ્ઠાસન કરું તારાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેસી રહે. ૩૭ દાઉદે પોતે તેને ઓદાવંદ કહેછે, તો તે તેનો બેટો કેમ થાએ? ને બધા લોકોએ ખુશીથી તેનું શાંભલીજી.

૩૮ અને પોતાની તાલીમમાં તેણે તેઓને કહીકે કે, શાસતરીઓથી હુશીઆર રહે. ૩૯ તેઓ લાંબા જમા પેહેરીને કરવા, તથા ચહુટાઓમાં સલામો, તથા એવાદતખાનાઓમાં ઈચ મકાનો, તથા જીઆફતોમાં મુખી જગીઆઓ ચાહેછે. ૪૦ તેઓ વીધવાઓનાં ઘર ખાઈનાંએછે, ને ઢોંગથી લાંબી દુઆઓ માગેછે, તેઓ વધતો દંડ પામરો.

૪૧ અને ઇસુએ તીજેરીની સામાં બેસીને તીજેરીમાં લોક પધસિ શી તરેહ નાંએછે, તે જોઈજી. ને ઘણા જે દોલતમંદ હતા તેઓએ બહુ નાંખીઆ. ૪૨ તારે એક ગરીબ વીધવાએ આવીને બે નાસરી, ઇઆને એક સવાઈઓ નાંખીઓ. ૪૩ ને તેણે પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજી, હું

તમને ખચીત કુંહુંછર્ગ કે જે સહુએ તીજેરીમાં નાંખીર્ગ તેઓ કરતાં આ ગરીબ વીધવાએ વધતું નાંખીર્ગ છે. ૪૪ કેમકે તે સહુએ પોતાની ભરપુરીમાંથી નાંખીર્ગ; પણ એણે તો પોતાની તંગીથી જે કંઈ એનું હતું, તે અધું ગુજરાત એમાં નાંખીર્ગ.

ખાખ તેરમો.

એ મંદીરમાંથી તે નીકલતો હતો તારે તેના શાગીરદામાંથી એક તેને કેહેછે, ઉસતાદ, જો, આ પથર શી તરેહના, ને આ બાંધણીઓ કેવી છે? તારે ઇસ્તુએ જવાબ દઈને તેને કહીર્ગ કે, શું તું એ મોહાટી બાંધણીઓ જુએછે? હીઆં પાડીનંખાઈઆ વગરનો પથર પર પથર રેહેરો નહીં. ૩ ને જૈતુનના પાહાડ પર મંદીરની સામાં તે બેઠો હતો, તારે પીતરે તથા ઇઆકુબે તથા ઇઆહાને તથા આંદરૂએ તેને છાનું પુછીર્ગ કે, ૪ એ કારે થરો? ને જરે એ બધાં પુરાં થવાનાં છે, તારે શી નીશાણી થરો? એ હમને કેહે. ૫ ને ઇસ્તુ તેઓને જવાબ દઈ કેહેલા લાગીઓ કે, કોઈ તમને ફરેબ નહીં દે વાસતે હુશીઆર રહો. ૬ કેમકે મારે નામે ઘણા કેહેતા આવરો કે, હું છર્ગ, ને ઘણાને ગુમરાહ કરરો. ૭ ને જરે તમે લગાઈઓ તથા લગાઈઓની ખખરો શાંમલો, તારે ગમરાશો ના; કાંજે એવું થવાની જરૂર છે; પણ હજી આખર નથી. ૮ કેમકે કોમ કોમ પર, તથા પાદશાહત પાદશાહત પર ચડી આવરો; ને કેટલેએક કેકાણે ધરતીકંપારા થરો, ને દકલો તથા સંતાપો થરો. એ ખુસીબતની રાઈ છે. ૯ પણ તમે ખખરદાર રહો; કાંજે તેઓ તમને ઇનસાફતી મીજલસોમાં સોંપરો, ને એવાદતખાનાઓમાં તમે માર ખારો, ને મારે લીધે હાકમોની તથા પાદશાહોની આગલ તેઓને રાહેદી થવા સાઈ તમે હાજર કરારો. ૧૦ પણ પેહેલાં બધી કોમોમાં ખુશખખર પરગટ કરવી જોઈએ. ૧૧ ને જરે તેઓ તમને સોંપવાને લઈ જરો, તારે તમે અગાઉથી ચીંતા ના કરો કે હમે શું કહીશું, ને ધારો ના, પણ તે ઘડી તમને જે અપાએ તે કેહેજો, કેમકે જે બોલનાર તે તમે નથી, પણ પાક-રહ છે. ૧૨ ને બાઈબાઈને, તથા બાપ દીકરાને મરણને સાઈ સોંપરો; ને છાકરાંઓ મા-બાપને ઉલટાં ઉકરો, ને તેઓને મારીનંખાવરો. ૧૩ ને માં નામને લીધે સહુ તમારા પર દુરામની રાખરો. પણ જે કોઈ આખર સુખી ટકરો, તેજ તારણ પામરો.

૧૪ પણ ઉગડની ગંદી ચીજ જે બાખત દાનીએલ નખીએ કહીર્ગ છે તેને

જરે તમે જાંહાં રવા નથી તાંહાં ઉભી રહેલી જોરો, (જે વાંચે તે સમજે) તારે જે ઇંદુદામાં હોએ, તેઓએ પાહોડે પર નાહાસી જવું; ૧૫ ને ધાખાં પર જે હેઓ, તેણે ધરમાં ન ઉતરવું; ને પોતાનાં ધરમાંથી કંઈ લેવાને માંહે ન પેસવું; ૧૬ ને ખેતરમાં જે હોએ, તેણે પોતાનું લુંગડું ઉઘાવી લેવા સાર પાછું ફરવું નહીં. ૧૭ ને તે દાહાડાઓમાં જે હમલવાલી છે તથા જે ધવાડે, તેઓને અફસોસ છે. ૧૮ ને તમારે નાહાસવું શીઆલામાં નહીં થાએ, વાસતે તમે દુઆ માગો. ૧૯ કેમકે તે દાહાડાઓમાં એવું સંકટ થશે કે ખાદાની કાઢેલી ખલકતની રાઈથી હજી સુધી તેવું નથી થઈ, ને નહીંજ થશે. ૨૦ ને જે ખાદાવેદે તે દાહાડાઓને ઓછા નહીં કાઢા હો, તો કોઈ માણસ બચતે નહીં; પણ જે પસંદ કાઢેલાઓ તેણે પસંદ કાઢા છે તેઓને સાર તેણે તે દાહાડા ઓછા કાઢા છે. ૨૧ ને તે વખતે જે કોઈ તમને કહે કે, જુઓ, હીઆં ખરીસત છે; હઆ જુઓ, તે તાંહાં છે; તો માનતા ના. ૨૨ કેમકે જુઠા ખરીસત તથા જુઠા નખીઓ ઉઠશે, ને જો બનીરાકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ ગુમરાહ કરવા સાર મોજેજ તથા કરાંમતો દેખાડશે. ૨૩ પણ તમે ખબરદાર રહો; જુઓ, મેં તમને બધું અગાઉથી કહી દીધું છે.

૨૪ વલી તે દાહાડાઓમાં એ સુસીબતો પછી સુરજ અંધરાએલા થઈ જશે, ને ચંદર પોતાની રેશની નહીં આપશે; ૨૫ ને આસમાનનાં સીતારા પડશે, ને આસમાનનાં કુવતો હલવાશે. ૨૬ ને તારે તેઓ આદમીના બેઠાને બહુ બુજ-રગી તથા જલાલે વાદલાં પર આવતો જોશે. ૨૭ ને તારે પોતાના શીરસાતાઓને તે મોકલશે, ને તેઓ જમીનની હદથી આસમાનની હદ સુધી, ચારો બાજુથી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકઠા કરશે.

૨૮ હવે અંજીરીની તમસીલ ઘેઆનમાં લો. જરે તેની ડાલી કુમલીજ છે, ને પાતરાં કાહોડે, તારે તમે જાણોછો કે જાંહાં પાસે છે. ૨૯ એમજ જરે તમે એ બધું થએલું જોરો, તારે જાણવું કે તે પાસે, બારણા આગલ છે. ૩૦ હું તમને ખસીત કહુંછજે, એ બધાં થશે તાંહાં સુધી આપેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૧ આસમાન તથા જમીન ઠલી જશે, પણ મારી વાતો ઠલી જનાર નથી. ૩૨ તો પણ તે દાહાડા, તથા તે ઘડી ખબત કોઈ જાણવું નથી, આસમાનના શીરસાતાઓ પણ નહીં, તથા બેથો પણ નહીં; એકલો બાપજ. ૩૩ તમે હુશી-આર થાઓ, જગતા રહો, ને દુઆ માગો, કાંજે વખત કારે થશે, તે તમે જાણતા નથી. ૩૪ એ એવું છે કે જાણે એક રાખસ પોતાનું ધર સુકીને

પરદેશમાં જતી વખત પોતાના ચાકરોને એમની આર આપીઓ, ને હરેકને પોત પોતાનું કામ સોંપીજી, ને દરવાનને ચાકરી કરવાનો હુકમ આપીઓ, તેણું છે. ૩૫ વાસેતે તમે જગતા રહો; કેમકે ધરનો મલિક કારે આવશે સાંહાંજે કે અડધી રાતરે, કે મુરઘો બોલતી વખતે, ઈઆ સહવારે, એ તમે જાણતા નથી. ૩૬ રમે એકાએક તે આવીને તમને ઊંઘતા જુએ. ૩૭ ને જો હું તમને કહુંછી, તે સહુને કહુંછી કે, જગતા રહો.

ખાખ ચઉદમો.

અને એ દાહાડા પછી પાસખા તથા બેખમીર રોટલીનું જસન હતું, તારે વડા કાહીનોએ તથા શાસતરીઓએ તેને દગાથી પકડીને મારીનાંખવા ખાખત મનમુખો કીધો. ૨ પણ તેઓએ કહીજી કે, જસનમાં નહીં, રખે લોકની ગડબડ થાએ.

૩ અને બેથાનીઆમાં સીમાન કોહોડીઆનાં ધરમાંતે જમવા બેઠો હતો, તારે એક ઓરત આવી, જેની પાસે મુલવાન અતરે ભરેલી આલાખાસતરની ડાખડી હતી; ને તેણે ડાખડી ભાંજીને તેના માથા પર તે રેડીજી. ૪ તારે કેટલાએકે પોતામાં ગુસે ભરાઇને કહીજી કે, એ અતરનું નુકસાન શા વાસેતે થઈજી? ૫ કેમકે એ તરણરોં દીનાર કરતાં વધતે મુલિ વેચાતે, ને ગરીબોને અપાતે; એમ તેઓએ તેના પર કચકચ કીધી. ૬ પણ ઇસુએ કહીજી કે, એને રહેવા દો, એને કેમ તસદી દોછો? એણે મારે કીધે શાં કામ કીધું છે. ૭ કાંજે ગરીબો તો સદા તમારી સાથે છે, ને જોરે તમે આહોછો તારે તેઓનું ભલું કરી શકોછો; પણ હું સદા તમારી સાથે નથી. ૮ તે જો કરી શકી, તે તેણે કીધું છે. દફનને સાફ તેણે મારાં બદનને અગાડીથી અતર લગાડીજી. ૯ હું તમને ખચીત કહુંછી કે, આખી દુનીઆમાં, જાંહાં કહી આ ખુશખબર જાહેર કરારો, તાંહાં તેણે જો કીધું તે પણ એની ઈઆદગારીને સાફ કહેવારો.

૧૦ અને તે બારમાંનો એક હહુદા ઈસકારીઓત તેને વડા કાહીનોને સોંપવા સાફ તેઓની પાસે ગઈઓ. ૧૧ તારે તેનું શાંભયીને તેઓ ખુરા થઈઆ; ને તેને નાણું આપવાનું વચન આપીજી. પછી તેણે કોઇ તરેહથી તેને પકડાવવાનો વગ શોધીઓ.

૧૨ અને બેખમીર રોટલીનાં જસનને પેહેલે દાહોડે પાસખા મારતા હતા, તારે તેના શાગીરદોએ તેને કહીજી કે, તું પાસખા ખાએ એ સાફ હમે કાંહાં જઈને

તઢઆર કરીએ? તારી શી મરજી છે? ૧૩ તારે તેણે પોતાના શાગીરદોમાંથી એને મોકલતાં તેઓને કહીજી કે, રોહરમાં જાઓ, ને તાંહાં પાણીની ગાગર લઈ જતો એક જાણુ તમને મલશે, તેની પાછલ જાઓ. ૧૪ પછી તે જાંહાં કહી પેસે, તાંહાંના ધરબારીને તમે કહો કે, ઉસતાદ કેહેછે કે મને મારા શાગીરદો સાથે પાસખા ખાવા સારૂ ઉતારો કરવાની જગીઆ કાંહાં છે? ૧૫ ને તે તમને સામન સુધાં મોહોટી મેડી તઢઆર કરેલી દેખાડશે; તાંહાં આપણે સારૂ તઢઆર કરો. ૧૬ તારે તેના શાગીરદ બાહાર ગઈઆ, ને રોહરમાં પોહોંચીઆ પર જોવું તેણે તેઓને કહીજી હતું, તેવુંજ જડીજી; ને તેઓએ પાસખા તઢઆર કીધું. ૧૭ ને સાંહાંજ પડીઆ પર બારોની સાથે તે આવેછે. ૧૮ ને તેઓ બેઠા; ને જમતા હતા તારે ઇસુએ કહીજી, હું તમને ખચીત કહુંછજી કે તમારામાંનો એક, જે મારી સાથે જમેછે, તે મને પકડાવશે. ૧૯ તારે તેઓ દલગીર થવા તથા એક પછી એક તેને પુછવા લાગીઆ કે, શું તે હું છજી? ને બીજો કે, શું તે હું છજી? ૨૦ તારે તેણે જવાબ દીધે તેઓને કહીજી કે, બારમાંથી એક જે મારી સાથે થાલીમાં બેલેછે તેજ. ૨૧ જેમ આદમીના બેઠા બાબત લખીજી છે તેમ તે જાઓએ ખરો, પણ જેનાથી આદમીનો બેઠો પકડાએછે તે માણસને અફસોસ, જે તે માણસ જનમીઆ નહીં હતો, તો તેને સારૂ બેહતર થતો.

૨૨ એને તેઓ જમતા હતા તારે ઇસુએ રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને ભાંજી, ને તેઓને આપી, ને કહીજી કે લો, ખાઓ, એ મારું બદન છે. ૨૩ પછી તેણે પીઆણું લીધું, ને શુકર કરીને તેઓને આપીજી; ને તે બધાએ તેમાંથી પીધું. ૨૪ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, નવા બંદોબસતનું મારું લાહી જે ધણાઓને સારૂ વેહેવડાવેએછે તે એ છે. ૨૫ હું તમને ખચીત કહુંછજી કે, આદાની પાદશાહતમાં હું તે નવા પીરા, તે દાહાડા સુધી હું વધીને ફરી નહીં પીરા.

૨૬ એને તેઓ ગીત ગાઈને જૈતુનના પાહાડ પર ગઈઆ. ૨૭ ને ઇસુ તેઓને કેહેછે કે, આજ રોતે તમે બધા મારી બાબત ઠોકર ખાશો; કાંજી એ લખીજી છે કે, “પાલકને હું મારીશ, ને ગેટાં વીખરાઈ જશે.” ૨૮ પણ હું પાછો ઉઠીઆ પછી તમથી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ. ૨૯ તારે પીતરે તેને કહીજી, જે સડું ઠોકર ખાએ, તોપણ હું નહીં, ૩૦ પણ ઇસુ તેને કેહેછે, હું તને ખચીત કહુંછજી કે, આજ રોતે બે વાર મુઝો બોલીઆ અગાઉ તરણ વાર તું મારો ધનિકાર કરશે. ૩૧ પણ તેણે વધારે જોરથી કહીજી કે, જે તારી સાથે મારે

મરતું પડે, તો પણ હું તારો ધનકાર નહીં કરીશ. ને ઝમ્મજ સહુએ પણ કહીજીં.

૩૨ અને તેએ ગેથસેમાની નામે ઝમ્મકેકાણે પોહોંચીઆ; ને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજીં કે, હું દુઆ માયું તાંહાં સુધી તમે હીઆં બેસો. ૩૩ ને તેણે પોતાનો સાથે પીતરને તથા ઇઆકુબને તથા ઇઆહાનને લીધા; ને તે બહુ ધન-રાવા તથા દલગીર થવા લાગીઆ. ૩૪ ને તેણે તેએને કહીજીં કે, મારા જીવને મરવા જેવો બહુ ગમ છે, તમે હીઆં ઠરો, ને જાગતા રહો. ૩૫ પછી તે થોડું આગલ જઈને જમીન પર પડીઆ, ને તેણે ઝમ્મ દુઆ માગી કે, બે થઈ શકતું હોએ તો આ ધડી મારાથી દુર થાએ. ૩૬ ને તેણે કહીજીં કે, આબઆ, ઇઆને, આપ, તારાથી સંહુ કંઈ થઈ શકેછે; આ પીઆહું મારાથી દુર કર, તો પણ મારી ઇછા નહીં, પણ તારી થાઆ. ૩૭ પછી તેણે આવીને તેએને જીંધતા દીઠા, ને પીતરને કહીકે કે, સીમાન, શું તું ઉંધેછે? શું એક ધડી પણ તું જાગતો રહી શકતો નથી? ૩૮ તમે ઇમિતેહાનમાં નહીં પડે વાસતે જાગતા રહો, ને દુઆ માગો. ૩૯ મુસતઅેદ છે ખરો, પણ બદન નાતવાન છે. ૪૦ ને ફરી તેણે જઈને તેજ વાત કેહેતાં દુઆ માગી. ૪૦ ને પાછા આવીને ફરી તેણે તેએને ઉંધતા દીઠા; કાંજે તેએની આંખો ઉંધથી બારી હતી; ને તેને શું જવાબ આપવો એ તેએ જાણતા નહીં હતા. ૪૧ પછી તેણે તીજવાર આવીને તેએને કહીજીં કે, હવે ઉંધીઆ કરો, ને આરામ લેઆ; બસ છે; તે ધડી આવી પોહોંચી છે, જુઆ, આદમીનો બેટો ગુનેહગારોના હાથોમાં સોંપાએછે. ૪૨ ઉઠો, આપણે જઈએ; જુઆ, જે મને પકડાવેછે તે પાસે આવીઆ છે.

૪૩ અને તે કેહેતો હતો એટલામાંજ તે બારમાંનો એક ઇઆને ઇહુદા આવીઆ, ને તેની સાથે વડા કાહીનોની તથા શાસતરીઆની તથા વડીલાની તરફથી ઘણા લોક તલવારો તથા સોટાલઈને આવીઆ. ૪૪ ને તેને પકડાવનારે તેએને નીશાણી આપતાં એમ કહીકે કે, જેને હું ચુમીશ તેજ તે છે; તેને પકડો, ને ખબરદારીથી લઈજાઓ. ૪૫ ને તે આવીને તુરત તેની પાસે ગઈઆ, ને કહીકે કે, અએ ઉસતાદ, અએ ઉસતાદ, ને તેને ચુમીઆ. ૪૬ પછી તેએએ તેના પર પોતાના હાથ નાંખીને તેને પકડી લીધો. ૪૭ ને પાસે ઉભા રહેનારાએમાંના એકે તલવાર કાઢીને સરદાર કાહીનના આકરને મારી, ને તેનો કાન કાપી નાંખીઆ. ૪૮ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેએને કહીજીં કે, તમે તલવારો તથા સોટા લઈને જેમ ચોરને તેમ શું મને પકડવા બાહાર

આવીઆ છે? ૪૯ હું તો રોજ મંદીરમાં તમારી પાસે વાચ્છેજ કરતો હતો, તારે તમે મને પકડીઓ નહીં; પણ કીતાબોનું પુરું થવું જોઈએ. ૫૦ તારે સહુ તેને મુકીને નાહાસી ગઈઓ. ૫૧ તો પણ એક જીવાન તેની પાછલ ચાલીઓ, જેના ઉઘાડાં બદલ પર સણનું લુંગડું હોડેલું હતું; ને જીવાનીઓએ તેને પણ પકડીઓ. ૫૨ તારે લુંગડું મુકી દઈને તેઓમાંથી તે-ઉઘાડો નાહાસી ગઈઓ. ૫૩ પછી તેઓ ઇસુને તાંહાંથી સરદાર કાઢીને પાસે લઈગઈઓ, જેની સાથે બધા વડા કાઢીનો, તથા વડીલો, તથા શાસતરીઓ, એકઠા થઈઓ હતા. ૫૪ ને પીતર આઘો આઘો તેની પાછલ સરદાર કાઢીનનાં ઘર સુધી ગઈઓ; ને આક્રોશની સાથે એસીને આગથી તાપતો હતો. ૫૫ તારે વડા કાઢી-નોએ તથા આખી મીજલસે ઇસુને મારીનાંખવા સાથે તેના પર શાહેદી રોધી; પણ જડી નહીં. ૫૬ કેમકે ઘણાએ તેના પર જીકી શાહેદી પુરી, પણ તેઓની શાહેદી બરાબર મતી નહીં. ૫૭ ને કેટલાએકે ઉઠીને તેના પર જીકી શાહેદી પુરતાં એમ કહીજે કે, ૫૮ હમે તેને કેહેતાં શાંભલીઓ કે, હાથે બનાવેલાં આ મંદીરને હું પાડીનાંખીશ, ને તરણ દાહાડમાં હાથે બનાવીઆવીના ખીજું બાંધીશ. ૫૯ તો પણ તેઓની શાહેદીની બરાબર મતી નહીં. ૬૦ તારે સરદાર કાઢીને વચમાં ઉભો થઈને ઇસુને પુછતાં કહીજે કે, શું તું કંઈ જવાબ નથી આપતો? તેઓ તારા પર કેવી શાહેદી આપેછે? ૬૧ તોપણ તે સુપ રહીઓ, ને તેણે કંઈ જવાબ આપીઓ નહીં. વડી સરદાર કાઢીને તેને પુછતાં કહીજે કે, શું તું ખરીસત તે સુબારકનો બેટો છે? ૬૨ તારે ઇસુએ કહીજે કે, હું તેજ છું. ને આદમીના બેટાને કુદરતના જમણા હાથ પર બેઠેલો, તથા આસ-માનનાં વાદલાંઓ પર આવતો તમે જોશો. ૬૩ તારે સરદાર કાઢીને પોતાનાં લુંગડાં ફાડીને કહીજે કે, હવે આપણે ખીજી શાહેદીની શી જરૂર છે? ૬૪ તમે એનું કુરૂ શાંભલીઉં છે. તમને શું લાગેછે? ને બધાઓએ ડરાવીજે કે તે મરવા લાગ્યેકે છે. ૬૫ પછી કેટલાએક તેના પર થુંકવા, તથા તેનું માહો ઢાંકવા, તથા તેને મુકીઓ મારવા, તથા તેને કેહેવા લાગીઓ કે, નજીઅત કર. આક્રોશ પછી તેને થબડો મારી.

૬૬ અને પીતર દીવાનખાનામાં નીચે હતો, તારે સરદાર કાઢીની આકડી-ઓમાંથી એક આવી. ૬૭ ને તેણે પીતરને તાપતો દેખીને તેની ગમ જોઈને કહીજે કે, તું પણ ઇસુ નાજરીની સાથે હતો. ૬૮ પણ તેણે ઈનકાર કરીને કહીજે કે, હું નથી જાણતો, ને તું શું કેહેછે તે નથી સમજતો. ને પરશાલમાં

તે આહાર ગઈગયા, ને સુરસો બોલીગયા. ૬૬ પછી ચાકડીએ તેને ફરી બોધને પાસે ઉભા રહેનારાઓને કહેવા લાગી કે, એ તેઓમાંનોજ છે. ૭૦ પણ તેણે વધી ઇનકાર કરી; ને થોડીવાર પછી પાસે ઉભા રહેનારાઓએ પીતરને ફરી કહીંઈ કે, બેરાક તું તેઓમાંનોજ છે, કાંજે તું ગાલીલનો છે, ને તારી બોલી પણ તેવીજ છે. ૭૧ ને તે લાનત નાંખવા તથા રામ આવ્યા લાગીઓ કે, જેની બાબત તમે બોલોછો, તે આદમીને હું નથી ઓળખતો. ૭૨ તારે પીછ વાર સુરસો બોલીઓ. ને ઇસુએ પીતરને જે વાત કહી હતી, કે બે વાર સુરસો બોલીઓ અગાઉ તરણ વાર તું મારો ઇનકાર કરશે, તે તેણે ઇમાદ કરી; ને તે વીચારીને તે રડવા લાગીઓ.

બાળ પંદરમો.

અને સહવાર થઈ તારે વંડા કાઢીનોએ વડીલાની તથા આપી મીજ-લમની સાથે મનસુખો ફરીને ઇસુને બાંધી લઈજઈને પીલતને સોંપીઓ. ૨ તારે પીલતે તેને પુછીંઈ કે, શું તું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે? ને તેણે જવાબ આપીને તેને કહીંઈ કે, તું કહેછે તેજ. ૩ ને વડા કાઢીનોએ તેના પર ઘણી તોણિમત મુકી. ૪ તારે પીલતે તેને ફરી પુછતાંકહીંઈ કે, શું તું કંઈ જવાબ નથી દેતો? જો, તેઓ તારે ઉલટી કુટ્ટી રાહેદી આપેછે. ૫ તોપણ ઇસુએ કંઈ જવાબ નહીં આપીઓ: એથી પીલત તાજુબ થઈઓ.

૬ અને તે જસનમાંજે એક બંધીવાનને તેઓ ચાહતા તેને તેઓને સારૂ તે મુકીદેતો હતો. ૭ ને જે દેગો કરનારાઓએ દેગામાં ખુન કરીંઈ હતું, તેઓની સાથે બારાબાસ નામે એક બંધવો હતો. ૮ તારે લોકો જુમ પાડતાં તેની અરજ કરવા લાગીઓ કે જેમ તેણે તેઓની સાથે હર વખત કરીંઈ, તેમ કરે. ૯ ને પીલતે તેઓને જવાબ આપીને કહીંઈ કે, શું તમે ચાહેછો કે તમારે સારૂ ઇહુદીઓના પાદશાહને હું મુકીદઈ? ૧૦ કાંજે તેણે જાણીંઈ કે વડા કાઢીનોએ દુશમનીથી તેને સોંપીઓ હતો. ૧૧ તોપણ વડા કાઢીનોએ લોકોને સમજવીઓ કે તે કરતાં તેઓ પોતાને સારૂ બારાબાસને મુકાવે. ૧૨ ને પીલતે જવાબ આપીને ફરી તેઓને કહીંઈ કે, જેને તમે ઇહુદીઓનો પાદશાહ કહેછો, તેને હું શું કરું? તમારી શી મરજ છે? ૧૩ તારે તેઓએ ફરી જુમ પાડી કે, તેને ફરસે જડ. ૧૪ પછી પીલતે તેઓને કહીંઈ કે, શા વાસતે? તેણે

શું ખરું કીધું છે? પણ તેઓએ ઘણી વધતી ખુમ પાડી છે, તેને કર્સે જડ. ૧૫ તારે પીલતે લોકોને રાજી કરવા ચાહીને તેઓને સાથે બારાબારને મુકી દીધો; ને ઇસુને ઢોરડા મરાવીને કર્સે જડાવવા સાથે સોંપીઓ. ૧૬ પછી શીખાઈઓએ તેને પરાઈતારીએ નામે કચેરીમાં લઈજઈને આપ્યા રસાલાને એકડો બોલાવીઓ. ૧૭ તારે તેઓએ તેને બંધારી ડગલો પેહેરાવીઓ, ને કાંચાનું તાજ ગુંથાને તેનાં માથા પર મુકીજી. ૧૮ પછી તેઓ તેને સલામ કરવા લાગીઓ છે, એએ ઇહુદીઓના પાદશાહ, સલામ. ૧૯ ને તેઓએ તેનાં માથા પર સોટી મારી, ને તેના પર થુંકીને ઘુંચણીએ બેસીને તેનો મજલો કીધો. ૨૦ ને તેની મસખરી કરી રહીઓ પર તેઓએ તેના પરથી તે બંધારી ડગલો ઉતારી લીધો, ને તેનાંજી લુંગડાં તેને પેહેરાવીઓ; પછી તેઓ તેને કર્સે જડાવવા સાથે લઈ ગઈઓ. ૨૧ ને આલેકસાંદરનો તથા રૂક્સનો બાપ ફરેની નામે સીમાન એક જણ એતરમાંથી આવતો તે રસતેથી જતો હતો: તારે તેનો કર્સ ઊંચકી લઈ જવા સાથે તેઓએ તેને બેરથી પકડી લીધો. ૨૨ પછી ગલગથા નામે એક ડોકાણું, જેની માએની આપરીની જાગીઓ છે, તાંહાં તેઓ તેને લાવીઓ. ૨૩ ને બોલ બેલેલો વધન તેઓએ તેને પીવાને આપીઓ; પણ તેણે નહીં લીધો. ૨૪ ને તેને કર્સે જડીઓ પર તેના લુંગડાં પેહેરાવા સાથે ચીડી નાંખી, કે હરેક જણ કહીકેલ. ૨૫ ને પોહાર દાહોડા ચહ-ડતાં તેઓએ તેને કર્સે જડીઓ. ૨૬ ને તેનું તોહોમતનામું લખીજી છે, એ ઇહુદીઓનો પાદશાહ. ૨૭ ને તેની સાથે બે ચારને પણ કર્સે જડીઓ; એકને તેની જમણી ગમ, ને બીજાને તેની ડાબીગમ. ૨૮ ને, “તે તકસીર-દારોમાં ગણાઈઓ,” એવું જે કીતાબોમાં કહેલું છે તે પુરું થઈજી. ૨૯ તારે રસતેથી જે જતા હતા તેઓએ પોતાનાં માથાં હલાવીને તેની નીંદા કરીને કહીજી છે, વાહરે તું મંદીર પાડીનાંખનાર, ને તરણ દાહાડામાં પાણું બાંધનાર. ૩૦ તું પોતાને બચાવ, ને કર્સ પરથી ઉતરી આવ. ૩૧ તેજ પરમાણે વડા કાહી-નોએ પણ શાસતરીઓ સુધાં મસખરી કરીને માહોમાં કહીજી છે, એણે બીજાઓને બચાવીઓ, તો શું પોતાને બચાવી નથી શકતો? ૩૨ ખરીસત જે ઇસરાએલનો પાદશાહ, તે જે હમણા કર્સ પરથી ઉતરી આવે, તો હમે જોઈને એતકાદ લાવીએ. ને જે તેની સાથે કર્સે જડાઈઓ હતા, તેઓએ પણ તેની નીંદા કીધી. ૩૩ ને બપોરથી તીજ પોહાર સુધી આપ્યા મુલકમાં અંધકાર રહીઓ. ૩૪ ને તીજ પોહારે ઇસુએ માહોટે આવ-

જે બ્રુમ મારતાં કહીજે કે; ઝિલોઈ, ઝિલોઈ, લામા સાબાખયાની ? ઇઆને, ઝમ્મ મારા ખોદા, મારા ખોદા, તેં મને કેમ મુકીદીયો ? ૩૫ ને જે પાસે ઉભા રહીઆ હતા, તેઓમાંથી કેટલાએકે ઝિ શાંબલીને કહીજે કે, જુઓ, ઝિલીઆને તે હાંક મરેછે. ૩૬ તારે ઝિંકે દોડીને ઇસપંજ સરકાએ ભરીજે, ને લાકડી પર મુકીને તેને ચુંસાડતાં કહીજે કે, રેહેવા દો, આપણે જોઈએ કે ઝિલીઆ ઝિને ઉતારવાને આવશે કે નહીં. ૩૭ ને હસુએ મોહોટા આવાજે બ્રુમ પાડીને જન છોડીઓ. ૩૮ તારે મંદીરના પડદાના ઉપરથી તલે સુધી ફાટીને બે ભાગ થઈઆ. ૩૯ ને જે જમાદાર તેની સાંહાંમાં ઉભો હતો તેણે જરે દીડું કે ઝિણે ઝિવી બ્રુમ પાડીને જન ફાહાડીઓ, તારે કહીજે કે, ખરા-ખર ઝે આદમી ખોદાનો બેયો હતો. ૪૦ ને ઝિરતો પણ આધાથી જોઈઆ કરતી હતી; મરીઅમ માગદાલીને, ને નાંહાંના ઇઆકુબની તથા ઇઆસીની મા મરીઅમ, ને સાલોમી. ૪૧ જરે તે ગાલીલમાં હતો, તારે તેઓએ તેની પાછલ આલીને તેની ખીદમત કીધી હતી; ને તેની સાથે ઇશાલિમમાં આવેલી ખીજી પણ ઝિરતો ઘણી હતી.

૪૨ એને સાંહાંજ પડીઆ પર તઈઆરો કરવાનો વખત, ઇઆને સખતનો આગલો દાહોડો હતો. ૪૩ વાસતે આરમથાઈનો આઅરવાન પરધાન ઇઉસફ આવીઓ. જે પોતે પણ ખોદાની પાદશાહતની રાહ જોતો હતો, તેણે હીમત પકડીને પીલત પાસે જઈને ઇમુની લાશ માગી. ૪૪ તારે પીલત તાજુઅ થઈઓ કે શું તે ઝિંકામાં મરીગઈઓ ! ને તેણે જમાદારને તેડીને તેને પુછીજે કે, કેટલી વાર થઈ તે મરીગઈઓ ? ૪૫ ને તેણે જમાદારથી જાણીને ઇઉસફને લાશ અપાવી. ૪૬ ને તેણે જીહીંણું લુંગડું વેચાતું લઈને તેને ઉતારીને લુંગડે વીટલી, ને પથરમાં ખોદેલી ઝિક કબરમાં તેને મુકી, ને તે કબરનાં મોહો પર પથર ગળડાવી મેલીઓ. ૪૭ ને મરીઅમ માગદાલીને તથા ઇઆસીની મા મરીઅમે જાંહાં તે મુકાઈઓ હતો તે જોઈ રાખીજે.

બાબ શોલમો.

અને સખત દાહોડો વીટીઆ પછી મરીઅમ માગદાલીને, તથા ઇઆકુબની મા મરીઅમે, તથા સાલોમીએ, તેને ચોલવા સાઈ ખુશાઓ ચીજો વેચાતી લીધી. ૨ ને હપતાને પેહેલે દાહોડે બામદાદને વખત સુરજ ઉગતી

વખતે તેઓ કબરની પાસે આવી. ૩ તારે તેઓએ માહોમાં કહીજી કે, આપણે સાર કબરના માહો પરથી પથરને કોણ ગળડાવી કાઢાડશે? કેમકે તે ઘણો માહોયો હતો. ૪ પણ તેઓએ જોઈજી તો પથર ગળડાવી કાઢાડેલા દીકા. ૫ પછી તેઓએ કબરમાં પેસીને જમણી ગમ બેઠેલા, સફેદ જામો પહેરેલા, એક જવાનને દીકા; ને તેઓ બીધી. ૬ તારે તે તેઓને કહેછે, બીહો ના, કરસે જડાએલા ધમ્મુ નાજરીને તમે શોધાછો; તે તો ઉઠીઆ છે; તે હીઆં નથી; જુઓ આ જગીઆ, જાંહાં તેઓએ તેને મુકીઆ હતો. ૭ પણ તમે જાઓ, તેના શાગીરદોને, તથા પીતરને કહે કે, તે તમથી અગાડિ ગાલીલમાં જાએછે, જેમ તેણે તમને કહીજી હતું તેમ તમે તેને તાંહાં જોશો. ૮ ને તેઓ તુરત બાહાર નીકળીને કબરની પાસેથી દોડતી ગઈ; ને તેઓ ધુજતી, તથા તાજુબ થતી બીહીકથી દોહને કંઈ કહીજી નહીં.

૯ અને હપતાને પેહેલે દાહોડે સહવારે ઉઠીને મરીઅમ માગદાલીન, જેનામાંથી તેણે સાત દેવ કાઢાડીઆ હતા, તેને તે પેહેલાં દેખાઈઆ. ૧૦ તેણે જાહેને તેના સાથીઓ જાઓ ગમગીન તથા રડતા હતા તેઓને ખબર કહી. ૧૧ પણ તે જીવતો છે, ને એની નજરે પડીઆ, એ શાંભલીને તેઓએ માનીહું નહીં.

૧૨ એ પછી તેઓમાંના બે જાણુ બાહાર બેતરમાં ચાલતા જતા હતા, તારે બીજી સુરે તેઓને તે દેખાઈઆ. ૧૩ ને તેઓએ જાહેને બાકીનાઓને કહીજી, ને તેઓનું પણ તેઓએ માનીજી નહીં.

૧૪ પછી તે અગીઆર જમવા બેઠા હતા, તારે તેઓને તે દેખાઈઆ; ને તેઓની બેઠાની તથા સખત દીલ બાબત તેઓને ધમકાવીઆ; કેમકે તે ઉઠીઆ પછી તેને જીટલાએ જોઈઆ હતો તેઓનું તેઓએ માનીજી નહીં. ૧૫ પછી તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે આખી દુનીઆમાં જાહેને હરેક મખલુકને ઇજલની તાલીમ આપો. ૧૬ જે હમાન લાવે, ને આપતીસમા લે, તે તારણ પામશે; પણ જે હમાન નથી લાવતો, તેના પર સજાનો હુકમ થશે. ૧૭ ને જાઓ હમાન લાવેછે તેઓની સાથે આ અલામતો થશે: મારે નામે દેવોને તેઓ કાહાડશે, નવી બોલીઓ બોલશે; ૧૮ સાંપોને ઉઠાવી લેશે; ને અગર મરવાનું કંઈ દોષ પીશે, તો તેઓને તેથી નુકસાન નહીં થશે; તેઓ બીમારીઓ પર હાથ મુકશે, ને તેઓ સાજ થશે.

૧૯ અને બાદવંદ તેઓની સાથે બોલીઆ પછી આસમાનમાં લેવા

ધર્મ્યા, ને ઓદાની જમણી બાજુએ બેસો. ૨૦ પછી તેઓએ બાહાર જઈને હરેક ડેકાણે વાચ્છજ કીધી, ને ઓદાવંદ તેઓની મદદ કરેતા હતા, ને માજેન જ તેઓની સાથે હતા તેથી વાત સાંભળ કરેતા હતા. આમીન.

લુકની ઈજલ.

બાબ પેહલો.

૨૩ થી જે પોતે જોનારા તથા કલામ બાબત ખીદમત કરનારા હતા, ૨ તેઓએ જે વાતો હમારામાં ખચીત મનાય છે તે જેમ હંમને કહી, તેમ તે વાતોનું ખીઆન કરવાને ઘણાઓએ હાથમાં લીધું ; ૩ વાસતે અચ્છ બુજ્જ થીઆફીલ, ૨૩ થી બધાનો દરીઆફત કરીને તારી ઉપર લીગતવાર લખવાનું મને પણ મુનાસીબ લાગીજી ; ૪ જે જે વાતોની તાલીમ તું પામી છે તેઓની સાચાઈ તું જાણે.

૫ ઇહુદના શાહ હેરોદના દાદાગરોમાં અખીઆની યેલીનો જખરીઆ નામે એક કાહીન હતો ; ને તેની બધચ્છર હરોનનો દીકરીઓમાંની હતી, ને તેનું નામ એલીસાબાત હતું. ૬ ને તેઓ બેહુ ઓદાવંદના કુલે હુકમ તથા કાનુનો પરમાણે એએબ ચાલનારાં ઓદાની સામાં રાસત હતાં. ૭ ને તેઓને છોકરું નહીં હતું ; કેમકે એલીસાબાત વાંહાંજણી હતી, ને તે બંને જન્મિ હતાં. ૮ ને એમ થઈ કે ઓદાની હજુર તે પોતાની યેલીના વારા પરમાણે કાહીનનું કામ કરેતા હતા, ૯ તારે કાહીનના દસતુર પરમાણે ઓદાવંદનાં મંદીમાં જઈને ખુરાઓ કરવાનો તેનો વારો આવીઓ. ૧૦ ને ખુરાઓ કરતી વખતે લોકોની આખી મીજલસ બાહાર દુઆ માગતી હતી ; ૧૧ તારે ઓદાવંદનો ફોરસાતો ખુરાઓ કરવાની જગીઆની જમણી બાજુ ઉભેલા તેને દેખાઈઓ. ૧૨ ને જખરીઆ તેને જોઈને ધમરાઈઓ, ને તેને ખીછીક લાગી. ૧૩ પણ ફોરસાતો તેને કહીજી કે, જખરીઆ, ખીછી ના; કાંજે તારી દુઆ રાંમલાઈ, ને તારી બધચ્છર એલીસાબાત તારે સાફ દીકરો જણશે, ને તું તેનું નામ

ધર્મિહાન પાડશે. ૧૪ ને તેને ખુશી તથા ખુશી થશે, ને ઘણા તેના જનમથી હરખારો. ૧૫ કેમકે ઓદાવંદની આગલ તે માણેયો થશે, ને વધન કે દાહ તે નહીં પીશે ; ને પોતાની માના પેટમાંથી પાક-રહે તે ભરપુર કરશે. ૧૬ ને ઇસરાયેલનાં છોકરાંઓમાંનાં ઘણાંને તે તેઓના ઓદા ઓદાવંદની ગમ ફેરવશે. ૧૭ ને તે યેસીઆના રહે તથા કુવતથી તેની આગલ ચાલશે, કે બાપોનાં દીલ છોકરાંઓની તરફ, તથા નાફરમાનખરદોરેને રાસતોની દાનાઈ તરફ ફેરવીને, ઓદાવંદને સાથે એક લાએક કોમ તથાઆર કરે. ૧૮ ને જાખ-રીઆએ ફીરશાતને કહીજી કે, હું એ શી તરેહ જાણું? કેમકે હું જાહક થઈઓ છજી, ને મારી બધાએ ઉમરમાં વધેલી છે. ૧૯ તારે ફીરશાતાએ જવાબ દઈને તેને કહીહું કે, જાખરાહલ જે ઓદાની હજુરમાં ઉમો રહેછે તે હું છઉં, ને તારી સાથે બોલવાને તથા એ ખુશખબરી તેને ફેરવાને હું માફલાઈઓ છઉં. ૨૦ એને જો, આએ વાતો પુરી થાએ તે દાહાડા સુધી તું મુંગો થઈ જશે, ને બોલી નહીં શકશે; કેમકે પોતાના વખતમાં જે મારી વાતો પુરી થશે તે પર તે એતકાદ નહીં કીધો. ૨૧ ને લોક જાખરીઆની રાહ જોતા હતા, ને મંદીરમાં તેણે એટલી વાર લગાડી વાસતે તાજુમ થઈઆ. ૨૨ તારે બાહાર આવીને તે તેઓની સાથે બોલી નહીં શકીઓ; ને તેઓએ જાણીહું કે મંદી-રમાં તેણે કંઈ દીધુંછે; કેમકે તે તેઓને ઇશારા કરતો હતો, ને આણુબોલીઓ રહીઓ. ૨૩ ને એમ થઈહું કે તેની ખીદમતના દાહાડા પુરા થઈઆ, તારે તુરત તે પોતાને ઘેર ગઈઓ. ૨૪ ને તે દાહાડાઓ પછી તેની બધાએ એલીસાયાતને હમલ રહીઆ, ને પાંચ મહીના સુધી તે સંતાઈ રહી, ને કહીહું કે, ૨૫ આ દાહાડાઓમાં લોકોમાંથી મારી શરમંદગી દુર કરવાને ઓદાવંદે મારા પર નજર કીધી, ને મારે સાથે એમ કીધું.

૨૬ એને છઠે મહીને ગાલીલના નાઝરેથ નામે શહેરમાં જાખરાહલ શીરશાતો ઓદાની તરફથી એક કુંઆરીની પાસે માફલાઈઓ હતો, ૨૭ જેની દાઉદની નસલના ઇસક નામે એક મરદની સાથે માગણી થઈ હતી; ને તે કુંઆરીનું નામ મરીઅમ હતું. ૨૮ ને શીરશાતાએ તેની પાસે આવીને કહીહું કે, આએ પસંદીદા સલામ, ઓદાવંદ તારી સાથે છે; આરતોમાં તું મુખારક છે. ૨૯ ને તે તેને જોઈને, તેની વાતથી ધમરાહને વીચાર કરવા લાગી કે, આએ કેવી સલામ હશે? ૩૦ તારે શીરશાતાએ તેને કહીહું કે, મરીઅમ, ખીહી તા; કેમકે તારા પર ઓદાની મહેરબાની થઈ છે. ૩૧ એને

જો, તને હમલ રહેશે, ને બેટો જાણશે, ને તેનું નામ તું ઇસુ પાડશે. ૩૨ તે બુજ્જગ થશે, ને ઓદાતાલાનો બેટો ઢેહેવારો; ને ઓદાવંદ ઓદા તેના બાપ દાઉદનું તખ્ત તેને આપશે. ૩૩ ને ઇઆકુબનાં ઘર પર તે હમિરા પાદશાહત કરશે; ને તેની પાદશાહતની આખર નહીં આવશે. ૩૪ તારે મરીઅમે ફીર-રાતાને કહીજે કે, 'એ શી તરેહ થશે? કેમકે મરદને હું નથી જાણતી. ૩૫ ને ફીરરાતાએ જવાબ દઇને તેને કહીજે કે, પાક-રહ તારા પર ઉતરશે, ને ઓદાતા-લાની કુદરતનો તારી ઉપર છાછર્યા થશે; એ વાસતે જે પાક તારાથી જન-મશે, તે ઓદાનો બેટો ઢેહેવારો. ૩૬ અને જો, તારી પીતરાણ એલીસાબાને પણ પોતાની જાહીમાં વીકરાનો ગરબ ધરીએ છે; ને જે વાંહાંજણી ઢેહેવાતી હતી તેને આ છો મહીનો છે; ૩૭ કેમકે ઓદાની આગલ કંઈ અરકીએ નથી. ૩૮ ને મરીઅમે કહીકે, જો, હું ઓદાવંદની બંદી, તારી વાત પરમાણે મને થાએ. તારે ફીરરાતો તેની પાસેથી ગઈએ.

૩૯ અને તે દાદાગએમાં મરીઅમ ઉઠીને ઉતાવલથી પાદાકી સુલકતા દહિદ રોહેરમાં ગઈ; ૪૦ ને જાખરીઆનાં ઘરમાં પેસીને એલીસાબાને સલામ કીધી. ૪૧ ને એમ થઈજે કે એલીસાબાને મરીઅમની સલામ સાંભલી, તારે તેના પેટમાં બાલક કુદીકે, ને એલીસાબા પાક-રહથી ભરપુર થઈ. ૪૨ ને તેણે જોરથી પોકારીને કહીકે કે, 'ઝીરતોમાં તું સુબારક છે; ને તારાં પેટનું ફલ સુબારક છે. ૪૩ ને મને એ કાંહાંથી કે મારા ઓદાવંદની મા મારી પાસે આવે? ૪૪ કેમકે જો, તારી સલામનો આવાજ મારા કાનમાં પોહાંચીએ તારે મારાં પેટમાં બાલક ખુશીથી કુદીકે. ૪૫ ને જે હિમાન લાની તે સુબારક છે; કેમકે ઓદાવંદની તરફથી તેને કહેલી વાતો પુરી થશે.

૪૬ અને મરીઅમે કહીજે કે, મારો જીવ ઓદાવંદની બુજ્જગી કરેછે; ૪૭ ને ઓદા મારા તારનારમાં મારો રહ ખુશી કરેછે. ૪૮ કેમકે તેણે પોતાની બંદીની કંગાલી પર નજર કીધો; વાસતે જો, હવેથી હર જમાનાના લોક મને સુબારક ઢેહેશે. ૪૯ કેમકે જે કાદર છે તેણે મારી ઉપર માહોયે એહસાન કીધો છે; ને તેનું નામ પાક છે. ૫૦ ને જે તેથી બીહેછે તેઓ પર તેનો રહમ પેહેડી દર પેહેડી છે. ૫૧ તેણે પોતાને હાથે જોર દેખાડીજે; પોતાનાં દીલના વીચારમાં જે હંકારી, તેઓને તેણે વેરીનાંખીઆ. ૫૨ તેણે કુદરતવાલાઓને તખ્ત પરથી ઉતારી સુકીઆ; ને નીચાઓને જીઆ કીધા. ૫૩ તેણે બુખીઆ-ઓને શારી ચીજોથી ધરાવીઆ; ને દોલતમંદોને ખાલી હાથે પાછા માક-

લીગ્યા. ૫૪ જેમ તેણે આપણા આપદાદા ઇબ્રાહીમને તથા તેની ઝાલાદને કહીજી, ૫૫ તેમ તેણે પોતાના બંદા ઇસરાયેલને પોતાના રહમની સદા ઇઆદ-ગારીને સાર મદદ કીધી. ૫૬ ને મરીઅમ આશરે તરણ મહીના તેની સાથે રહી. ૫૭ પોતાને ઘેર પાછી આવી.

૫૭ અને ઝેલીસાબાતનો જણવાનો વખત પુરો થઈગ્યા ; ને તે દીકરો જણી. ૫૮ ને તેના પડોસી તથા સગાંઝે સાંભલીજી કે, ઝાદવંદે તેના પર મોહોટી રહમ કીધી, ને તેઝાઝે તેની સાથે ખુશી કીધી. ૫૯ ને ઝેમ થઈ કે આદમે દાહડે છોકરાની સુંત કરવાને તેઝા આવીઝાં ; ને તેના આપનાં નામ પરથી તેનું નામ જખરીઆ પાડતાં હતાં. ૬૦ તારે તેની માઝે જવાબ દઈને કહીજી કે, નહીં, પણ ઝેનું નામ ઇઝાહાન કેહેવારો. ૬૧ ને તેઝાઝે તેને કહીજી કે, તારાં સગાંઝેમાં ઝેવાં નામથી કોઈ કેહેવાતું નથી. ૬૨ ને તેઝાઝે તેના આપને ઇસરાયી પુછીજી કે, તું તેને શું કેહેવાડા આહેછે? ૬૩ તારે તેણે પાટી મંગાવીને ઝેમ લખી કે, ઝેનું નામ ઇઝાહાન છે. તારે સહુ તાજુબ થઈઝાં. ૬૪ ને તુરત તેનું મોહો ઉઘડીજી, ને તેની જીભ ખુલી થઈ, ને બોલીને તેણે ઝાદની શુકર કીધી. ૬૫ ને જે તેઝાની ચારો બાજુ રહેતા હતા તેઝા બધા પર બીહીક આવી. ને ઇહુદાના આખા પાહાડી મુલક-માં ઝે બધી વાત ફેલાઈ. ૬૬ ને બધા સાંભલનારાઝાઝે ઝે વાત પોતાનાં મનમાં રાખી, ને કહીજી કે, ઝે છોકરો કેવા થરો ! ને ઝાદવંદનો હાથ તેની સાથે હતો.

૬૭ અને તેનો આપ જખરીઆ પાક-રહથી ભરપુર થઈગ્યા, ને તેણે નખુવત કીધી કે, ૬૮ ઇસરાયેલનો ઝાદવંદ મુઆરક હોજો ; કેમકે તેણે પોતાના લોકો પર નજર કરીને તેઝાને છોડવીઝા ; ૬૯ ને પોતાના બંદા દાઉદની નસલમાં તારણનું સીંઘડું હમારે સારે ઉભું કીધું. ૭૦ અને, “હું તમને તમારા દુશમનોના તથા કીનો રાખનારાઝાના હાથમાંથી બચાવીરા,” ૭૧ ઝે વચન જે દુની-આની રાઈથી પોતાના પાક નખીઝાનાં મોહોથી તે કેહેતો આવીઝા, તે પર-માણે તેણે કીધું. ૭૨ કે જેથી તે હમારા આપદાદાઝા સાથેનો રહમ પુરો કરે, ને પોતાનો પાક કોલ ઇઆદ રાખે. ૭૩ ઇઝાને જે રામ તેણે આપણા આપ-દાદા ઇબ્રાહીમની આગલ ખાધા હતા તે, ૭૪ કે તે આપણે સારે ઝેવું કરે, ૭૫ કે આપણે આપણા દુશમનોના હાથથી છુટકારો પામીને તેની આગળ ઉમ-રબર પાકીજી તથા સાચાઈથી બેજાફ તેની બંદગી કરીઝે. ૭૬ ને ઝા

છોકરા, તું ઓદાતાલાનો નથી કેહેવારો; કેમકે ઓદાવંદના રસતા તહઆર કર-
વાને તું તેની આગલ ચાલશે. ૭૭ એ વાસતે કે તેના લોહોને તારણનું ગની-
આન તેઓના યુનાહની માર્કીને સાર આપે, ૭૮ કે જે આપણા ઓદાની
આસ રહમતથી છે, જેથી આપણા પર સુરજનું ઉગવું ઉપરથી થઈ જાય છે. ૭૯ એ
સાર કે અંધકારમાં તથા મોતની છાહઆમાં જે બેઠા છે, તેઓને શેરાની
આપે, ને આપણા પગને સલામતીની રહ દેખાવે. ૮૦ ને તે છોકરા વધી-
ઓ, ને રહમાં કુવત પામતો ગઈઓ; ને પોતાને ઇસરાઓ પાસે જાહેર કર-
વાના દાહાડા સુધી રાતમાં રહીઓ.

ખાખ બીજો.

અને તે દાહાડાઓમાં એમ થઈ જાય કે, કાઠસાર આઉગસતસનો હુકમ
નોકલીઓ કે કુલે દુનીઆના લોહોનાં નામ નોધાઓ. ૨ પણ એ પેહેલી
નામનીસી જરે કુરેનીઆસ સુરીઆનો હકિમ હતો તારે થઈ હતી. ૩ તારે
સઘલા પોત પોતાનાં રોહરમાં નામ લખાવવાને ગઈઓ. ૪ ને ઇડસક પણ
ગાલીલના નાજરેથ રોહરથી ઇહુદાનું બેથલેહેમ રોહર જે દાઉદનું કેહેવાઓછે
તેમાં, ૫ પોતાનું તથા પોતાની ગરબવતી માગણી કીધેલી વહુ મરીઆમનું નામ
નોધાવવા ગઈઓ, કેમકે તે દાઉદનાં ઘર તથા ઓલાદનો હતો. ૬ ને એમ થઈ જાય
કે તેઓ તાંહાં હતાં તારે તેના જણવાના દાહાડા પુરા થઈઓ. ૭ ને તે પોતાનો
પેહેલો બેથે જણી, ને તેને લુંગે લપેટીને ધભાંણમાં સુવાડીઓ, કારણ કે
સરામાં તેઓને જગીઆ નહીં મલી.

૮ અને તે પરાંતમાં પાલકો મેઘનમાં રહેતા હતા, ને રાતે પોતાનાં યેલાં પર
ચોકી કરતા હતા. ૯ ને જુઓ, ઓદાવંદનો ફીરશતો તેઓ ઉપર ઉતરીઓ, ને
ઓદાવંદનું નુર તેઓની આસપાસ અંમકીઈ, ને તેઓ બહુ બીધા. ૧૦ પણ ફીર-
શતાઓ તેઓને કહી જાય કે, બીહો ના; કેમકે જુઓ, હું તમને મોહોટી ખુશીની
ખુશખબર આપુંછું, કે જે સર્વ લોકોને વાસતે થશે, ૧૧ કે આજ દીને, દાઉદના
રોહરમાં, તમારે સાર, એક તારતાર જનમીઓ છે, કે જે ખરીસત ઓદાવંદ છે.
૧૨ ને તમને આ નીશાણી મલશે કે તમે તે બાલકને લુંગે લપેટેલા ધભાં-
ણમાં સુવોડેલા જોશો. ૧૩ ને એકાએક આસમાનની ફોજમાંનું એક
યેલું તે ફીરશતાની સાથે ઓદાની તારીફ કરતું, ને કેહેતું હતું કે, ૧૪ બ્રહ્માંદમાં
ઓદાની ખુબરગી, તથા જમીન પર સલામતી, તથા આદમીઓમાં રબમંદી.

૧૫ ને ઝમે થઈ જીં કે ફીરશતાઝમે તેઝ્મોની પાસેથી આસમાનમાં ગઈઝ્મા, તારે પાલકોઝમે માહોમાં કહીજીં કે ચાલો, આપણે બેથલેહમમાં જઈને ઝમે થઈએલું કામ જે ઓદાવંદે આપણને જણાવીજીં તે જોઈઝમે. ૧૬ ને તેઝ્મે ઉતાવલથી ગઈઝ્મા, ને મરીઝમને તથા ઇડિસફને તથા ધભાંણુમાં સુવોડેલાં બાલકને દીઠાં. ૧૭ ને તેઝ્મે દીઠા પછી તે બાલક બાબત તેઝ્માને કહેલી વાત તેઝ્મે જાહેર કીધી. ૧૮ ને જે વાતો પાલકોઝમે તેઝ્માને કહી, તેથી બધા શાંબલનારા તાજુબ થઈઝ્મા. ૧૯ પણ મરીઝમ ઝમે બધી વાતોને પોતાનાં દીલમાં રાખીને વીચારતી હતી. ૨૦ ને પાલકોને જે કહેવાઈજીં હતું તે બધું તેઝ્મે જોઈજીં, તથા શાંબલીડિં, વાસતે ઓદાની વખાણુ તથા તારીફ કરતા પાછા ફરીઝ્મા.

૨૧ ઝને બાલકની સુંત કરવાના આઠ દાહાડા પુરા થઈઝ્મા, તારે પેટમાં તેના પેદા થઈઝ્મા અગાઉ ફીરશતાઝમે તેનું નામ ઇસુ પાડીડિં હતું, તે તેનું નામ પાડીડિં.

૨૨ ઝને મુસાની શરીઅત પરમાણે તેના પાક થવાના દાહાડા પુરા થઈઝ્મા, તારે ઓદાવંદની આગલ હાજર કરવાને તેઝ્મા તેને ઇશિાલેમમાં લાવીઝ્મા. ૨૩ જેમ ઓદાવંદની શરીઅતમાં લખીજીં છે કે, “હરેક નર જે પેહેલો જનમ પામે તે ઓદાવંદને સાફ પાક કહેવાશે.” ૨૪ ને ઓદાવંદની શરીઅત પરમાણે હોલાનું ઝમે જોડું, ઈઝ્મા ખજુતરનાં બે બચાંની કુરબાની કરવા આવીઝ્મા.

૨૫ ઝને જુઝ્મા, ઇશિાલેમમાં સીમીઅન નામે ઝમેક રાખસ હતો, તે માણસ રાસત તથા દીનદાર હતો; ને ઇસરાઅલના દીલાસાની રાહ જોતો હતો; ને પાક-રહે તે પર હતો. ૨૬ ને પાક-રહે તેને જણાવીજીં હતું કે ઓદાવંદના ખરીસતને તે જુઝમે તાંહાં સુધી ખાત તે નહીં દેખશે. ૨૭ ને રહેથી તે મંદી-રમાં આવીઝ્મા, ને શરીઅતની રીત પરમાણે કરવાને જરે મા-બાપ બાલક ઇસુને માંહે લાવીઝ્મા, ૨૮ તારે તેણે તેને પોતાના હાથો પર લીધો, ને ઓદાની તારીફ કરીને કહીજીં કે, ૨૯ ઝમે ઓદાવંદ, હવે તારાં વચન પરમાણે તું તારા બંદને સલામતીથી રવાના કરેછે. ૩૦ કેમકે જે તારણુ સરવ લોકોનાં માહો આગલ તેં તઈઆર કીધું છે, ૩૧ ને જે ગેરકોમીઝ્માને શેશની આપવા સાફ ઝમેક નુર, તથા તારા ઇસરાઅલી લોકોની ખુશગી છે, ૩૨ તે મારી આંખોઝમે દીડું છે. ૩૩ ને તેના હકમાં જે કહેવાતું હતું, તે બાબત ઇડિસફ તથા તેની મા તાજુબ થઈઝ્મા, ૩૪ ને સીમીઅને તેઝ્માને દુઆ દીધી, ને

તની મા મરીઅમને કહીઉં કે, જો, ઈસ્રાઅેલના ઘણાને પડ્યા તથા પાછા ઉડ્યા સાર, તથા ઉલટી કેહેવાવાની નીશાણીને સાર અે ઠરીઅે છે, ૩૫ (ને તારા જીવને પણ તલવાર વીંધી નાંખરો,) કે બહુ દીલોના વીચાર પરગટ થાઅે.

૩૬ અને આસેરનાં ઘરની હતા નામે કાનુઅેલની દીકરી નખુવત કરનારી હતી, તે ઘણી જુદી હતી, ને પોતાના કુંઆરપણથી સાત વરરા સુધી પોતાના વરની સાથે રહી હતી. ૩૭ ને તે આરારે ચોરાશી વરરાની વીધવા હતી, ને મંદીરમાંથી તે કેથે ગઈ નહીં, ને અપવાસથી તથા દુઆથી રાત દાહડો ખાદાની અંદગી કરતી રહી. ૩૮ તેણે તેજ વેલા આવીને ખાદાવંદના શુકર કીધા, ને ઈશ્રાલેમમાં જઅે છુટકારાની રાહ જોતા હતા તે સરવને તેની આખત કહીઈ. ૩૯ ને ખાદાવંદની રારીઅત પરમાણે તેઅે બધાં કરી ચુકીઅે, તારે ગાલીલમાં પોતાના નાનરેથ રોહિરમાં પાછાં ગઈઅે. ૪૦ ને તે છોકરો વધતો ગઈઅે, ને ગનીઆને ભરેલો, તથા રૂહમાં જોરાવર થઈઅે, ને ખાદાનો કુજલ તેના ઉપર હતો.

૪૧ અને તેનાં મા-બાપ હર વરરા પાસખાના જસન સાર ઈશ્રાલેમમાં જતાં હતાં. ૪૨ ને તે બાર વરરાનો થઈઅે તારે તેઅે જસનની રીત પરમાણે ઈશ્રાલેમમાં ગઈઅે. ૪૩ ને દાહાડા પુરા કરીને તેઅે પાછાં ફરીઅે, તારે તે છોકરો ઇસ્રુ ઈશ્રાલેમમાં પછવાડે રહીઅે; ૪૪ ને ઇસ્રુ તથા તેની માઅે નહીં જાણીઈ, પણ તે સંગતીઅેમાં છે, અેમ ધારીને તેઅે અેક દાહાડાને રસને ગઈઅે, ને સગાં તથા અેલખીતાઅેમાં તેને શોધીઅે. ૪૫ ને તે જડીઅે નહીં, વાસને તેઅે તેને શોધતાં પાછાં ઈશ્રાલેમમાં ગઈઅે. ૪૬ ને અેમ થઈઈ કે તરણુ દાહાડા પછી મંદીરમાં ઉસતાદોની વચમાં બેઠેલો તેઅેનું શાંખલતો તથા તેઅેને સવાલો કરતો તેઅેઅે તેને દીઠા. ૪૭ ને જ બધાઅે તેનું શાંખલતા હતા, તેઅે તેની સમજ તથા જવાબોથી દંગ થઈઅે હતા. ૪૮ તારે તેઅે તેને જોઈને તાજુબ થઈઅે, ને તેની માઅે તેને કહીઈ કે, બેઠા, તે હમારી સાથે અેમ કેમ કીધું ? જો, તારો બાપ તથા હું શોક કરતાં તને શોધતાં હતાં. ૪૯ ને તેણે તેઅેને કહીઈ કે, તમે મને કાંઅે શોધતાં હતાં ? શું તમે જાણતાં નહીં હતાં કે મારે મારા બાપનું કામ કરવું જોઈઅે ? ૫૦ ને તેણે તેઅેને જ વાત કહી તે તેઅેમાં નહીં સમજાઅે. ૫૧ ને તે તેઅેની સાથે રવાના થઈઅે, ને નાનરેથમાં આવીઅે, ને તેઅેને તામે રહીઅે; પણ તેની માઅે તે સરવ વાતો પોતાનાં દીલમાં રાખી.

પર ને ઈસુ ગતીઆનમાં તથા કદમાં, ને ખોદા તથા આદમીઆના પીઆર-
માં વધીઆ.

બાબ તીજો.

હવે તીજેરીઆસ કાઈસારની પાદશાહતનાં પંદરમાં વરસામાં, પંતીઆસ
પીલાત ઇહુદાનોહાકમ, તથા હેરોદ ગાલીલનો ચોથીઆ, તથા તેનો બાઈશીલપ
ધતુરાઈ તથા તરાઓનીતી મુલકનો ચોથીઆ, તથા લીસાન્તીઆસ આપ્પીલીનીનો
ચોથીઆ હતા; ૨ ને આના તથા કાઆફા સરદાર કાહીનો હતા; તારે ખોદાનો
કલામ રાનમાં જાળ્યરીઆના દીકરા ઇઆહાનને પોહોંચીઆ. ૩ જેમ ઇસા-
હઆ નખીની વાતોની કીતાબમાં લખેલું છે કે, “રાનમાં એક પોકારનારનો
આવાજ છે, કે તમે ખોદાવંદની રાહ તઠઆર કરો, તેના રસતા સીધા કરો;
૪ હરેક ખોહો પુરાશે, ને હરેક પાહાડ તથા ટેકરા નીચા કરાશે, ને જે વાંકા તે
પાધરા કરાશે, ને ખડખડ રસતા બરાબર કરાશે, ૫ ને કુલે લોક ખોદાનું
તારણુ જોશે,” ૬ તેમ યુનાહોની માફીને સાઈ તોખાનું આપતીસમા જાહેર કરતો
ઈઆરદનની ચારે બાજુ આખા મુલકમાં તે આવીઆ. ૭ તારે તેથી આપતી-
સમા પામવા સાઈ જે નીકલીઆ હતા તે લોકોને તેણે કહીંઈ કે, અઆ સાપોની
નસલ, આવનારા ગજબથી નાહાસવાને ડાણે તમને ચેતાવીઆ. ૮ વાસતે
તોખાને લાઆેક ફૂલ લાવો, ને પોતાનાં દીલોમાં ના કહો કે, ઇબરાહીમ હમારો
આપ છે. કેમકે હું તમને કહુંછઈ કે ખોદા આ પયરોમાંથી ઇબરાહીમને સાઈ
છોકરાં ઉતપંન કરી રાકેછે. ૯ ને હવે જાહોડોની જડ પર કુહાડી પણ મુકી છે,
વાસતે શારાં ફૂલ નહીં લાવનાઈ હરેક જાહાડ કપાઆેછે, ને આગમાં નંખા-
આેછે.

૧૦ અને લોકોઆે તેને પુછીઈ કે, તારે હમે શું કરીઆે? ૧૧ ને તેણે
જવાબ આપીને તેઆેને કહીંઈ કે, જેને બે દગલા છે તેજેને નથી તેને આપે,
ને જેની પાસે ખોરાક છે તે પણ તેમજ કરે. ૧૨ તારે મેહેસુલ લેનારા પણ
આપતીસમા પામવાને આવીઆ, ને તેને કહીંઈ કે, ઉસતાદ, હમે શું કરીઆે?
૧૩ ને તેણે તેઆેને કહીંઈ કે, તમારે સાઈ જે ફાવેલું છે તેથી જાઆદા ના લેઆે.
૧૪ શીપાહઆેઆે પણ તેને પુછીંઈ કે, હમે શું કરીઆે? તારે તેણે તેઆેને
કહીંઈ કે, ડોહ પર જાબરદસતી ના કરો, ને તોહમત ના મુકો, ને પોતાની
કમાઈ પર રાજી રહો.

૧૫ અને લોક રાહ જોતા હતા, ને બધા પોત પોતાનાં દીલમાં ઇચ્છાહાન આખત વીચાર કરતા હતા કે, શું એ ખરીસત હશે? ૧૬ તારે ઇચ્છાહાને જવાબ દીધેને બધાને કહીશ કે, હું તમને પાણીથી આપતીસમા આપુંછું ખરો, પણ એક મારા કરતાં કુદરતવાલો આવેછે, તેના ચપલની વાધરી છોડવા લાગ્યેક હું નથી ; તે તમને પાક-રૂઠથી તથા આગથી આપતીસમા આપરો. ૧૭ તેનું સુપડું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની ખાતીને શારી પડે સાફ કરશે, ને ધર્મે પોતાની વખારમાં એકઠા કરશે, પણ જુસું ન હોલવાનારી આગમાં ખાતીનાં ખરો. ૧૮ ને તેણે બીજી ઘણી તાલીમ આપતાં લોકોને ખુશખબર કહી. ૧૯ પણ એથીએ હેરોદ તેના ભાઈ શીલપની વડું હેરોદીઆ આખત, તથા બધી ખુરાઈ હેરોદે કીધી તે આખત ઇચ્છાહાનથી તે કપડા પામીએ; ૨૦ ને તેણે તે બધાં ઉપરાંત એ પણ કીધું, કે તેને કેદખાતામાં બંધ કીધો.

૨૧ અને એમ થઈ કે બધા લોક આપતીસમા પામીઆ, તારે ઇસુ પણ આપતીસમા પામીને દુઆ માગતો હતો, એટલામાં આસમાન ઉઘડ્યછ-
ઈ, ૨૨ ને પાક-રૂઠ જીસમની સુરતમાં તેના પર ખજુતરની તરેહ ઊતરીએ, ને આસમાનથી આવાજ આવીએ કે, તું મારો પીઆરો બેટો છે, તારાથી હું બહુ રાજી છું.

૨૩ અને ઇસુ આરે તીશ વરસની ઉમરનો થવા લાગીએ ; ધારીઆ પર-
માણે તે તો ઇડિસફનો બેટો હતો, કે જે હાતીનો [દીકરો]; ૨૪ તે માતથાતનો, તે લેવીનો, તે મલખીનો, તે ઇઆનાનો, તે ઇડિસફનો ; ૨૫ તે માતાથી-
આનો, તે આમોસનો, તે નાહુમનો, તે અસફીનો, તે નગેનો ; ૨૬ તે માથનો, તે માતાથીઆનો, તે સમધનો, તે ઇડિસફનો, તે ઇહુદનો ; ૨૭ તે ઇચ્છા-
હનનો, તે રેસનો, તે જ્ઞાપલનો, તે શલથાએલનો, તે નેરીનો ; ૨૮ તે મલ-
ખીનો, તે આદીનો, તે ફારામનો, તે અલમોદામનો, તે અરનો ; ૨૯ તે ઇચ્છા-
શનો, તે એલીઆજરનો, તે ઇચ્છારીમનો, તે માતથાતનો, તે લેવીનો ; ૩૦ તે શીમીઆનનો, તે ઇહુદનો, તે ઇડિસફનો, તે ઇઆનાનો, તે એલીઆકીમ
નો ; ૩૧ તે મલીઆનો, તે માઇનાનો, તે માતાથાનો, તે નાથાનો, તે દાઉ-
દનો ; ૩૨ તે ઇસીનો, તે એબેદનો, તે આવાજનો, તે સલમોનો, તે નહસો-
નો ; ૩૩ તે આમીતાદાઓનો, તે અરામનો, તે હેસેરોનો, તે ફરસનો, તે
ઇહુદનો ; ૩૪ તે ઇઆકુબનો, તે ઇસહાકનો, તે ઇબ્રાહીમનો, તે થારનો, તે
નાહોરનો ; ૩૫ તે સાર્ગનો, તે રાગાનો, તે ફલિકનો, તે આબરનો, તે શાલા-

નો ; ૩૬ તે કાઠિનાનનો, તે આરકાખરાદનો, તે સેમનો, તે ગુહનો, તે લામેખનો ; ૩૭ તે મથુસાલાનો, તે હનોખનો, તે ઇઆરદનો, તે મહલાખ્મિલનો, તે કાઠિનાનનો ; ૩૮ તે અનોસનો, તે રોથનો, તે આદમનો, તે આદાનો.

બાબ ચોથો.

અને ઇસુ પાક-રૂઠથી બરપુર થઈને ઇઆરદનથી પાછો ફરીઆ ; ને રૂઠથી રાતમાં લઈ જવાઈઆ, રેને ચાલીરા દાહાડ સુધી રોતાનથી તેની ઇમતેહાન થઈ ; ને તે દાહાડઆમાં તેણે કંઈ ખાધું નહીં ; ને તે પુરા થઈઆ પછી તે બુખીઆ થઈઆ. ૩ તારે રોતાને તેને કહીજે કે, જો તું આદાનો બેઠો છે તો આ પથરને હુકમ કર કે રોટલી થઈજાએ. ૪ ને ઇસુએ તેને જવાબ આપીને કહીજે કે, એ લખેલું છે કે, “આદમી ફક્ત રોટલીથી નહીં, પણ આદાના હરેક કલામથી જીવતો રહેશે.” ૫ તારે રોતાને તેને એક ઊંચા પાહાડ પર લઈ જઈને એક પલબરમાં દુનીઆની કુલ પાદશાહતો તેને દેખાડી. ૬ ને રોતાને તેને કહીજે કે, આ બધો એખતીઆર તથા એખ્યાની જહોજલાલ હું તને આપીશ ; કેમકે એ મને સોંપેલાં છે, ને જે કોઈને હું ચાહું તેને હું એ આપું. ૭ વાસતે જો તું મારી બંદગી કરે તો એ બધું તારું થશે. ૮ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, અરે રોતાન, મારી પછવાડે જ, કેમકે એમ લખીજે છે કે, “તારા આદા આદાવંદની બંદગી કર, ને તેની એકલાનીજ ખીદમત કર.” ૯ તારે તે તેને ઇશાલેમમાં લાવીઆ, ને મંદીરના બુરજ પર તેને બેસાડીને તેને કહીજે કે, જો તું આદાનો બેઠો છે તો પોતાને હીઆંથી હેઠલ પાડીનાંખ. ૧૦ કેમકે એમ લખેલું છે કે, “તારી ખબરદારી કરવાને તારી બાબત તે પોતાના શીરસાતાએ હુકમ કરશે. ૧૧ ને તેઆ તને હાથો પર જીહીલી લેશે, ૧૨ એ કદી તું તારો પગ પથર પર અક્લાવે.” ૧૨ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેને કહીજે કે, એમ કહેલું છે કે, “આદાવંદ જે તારો આદા તેની તું ઇમિતેહાન ના કર.” ૧૩ ને રોતાન બધી ઇમિતેહાન પુરી કરીને કંઈ સુદત લગી તેની પાસેથી ગઈઆ.

૧૪ અને રૂહના કુવતથી ઇસુ ગાલીલમાં પાછો આવીઆ, ને તે આખા પરાંતની આરોગમ તેની કીરતી ફેલી ગઈ. ૧૫ ને તેઆના એખાદતખાનાઆમાં તાલીમ આપતો તે રહીઆ, ને બધા તેની તારીફ કરતા હતા. ૧૬ પછી નાઝરેથમાં તે આવીઆ, જ્યાં તેનું પાલણુ થઈજે હતું, ને તે પોતાના દસગુર

પરમાણે સખતને દાહોડે ઝિઆદતખાનામાં જઈને વાંચવાને ઉભો થઈઝિઆ. ૧૭ ને ઇસાઈઝિઆ નખીની કીતાબ તેને અપાઈ, ને તેણે કીતાબ ઉઘાડી, તારે તે જગીઝિઆ તેને મલી જાંહાં ઝિ લખીજી છે કે, ૧૮ “જોદાવંદનો રહ મારા પર છે, કેમકે દરીદરીઝિઆને ખુરાખખર આપવાને તેણે મને મસીહ કીધા, તુટાં દીણાને દરસત કરવાને, અંધવાઝિઆને છુટકો, તથા ઝાંધલાઝિઆને દેખવાનું પરગટ કરવાને ; છુંદાઝિઆઝિઆને છુટકામાં લાવવાને ; ૧૯ તથા જોદાવંદના પસંદ કરેલાં વરરાને પરગટ કરવાને તેણે મને મોકલીઝિઆ છે.” ૨૦ તારે તે કીતાબ અંધ કરીને ખીદમતગારને આપીને તે બેઠો, ને ઝિઆદતખાનામાં જ હતા તે બધાની ઝાંખો તેના ઉપર લાગી હતી. ૨૧ ને તે તેઝિઆને કહેવા લાગીઝિઆ કે, ઝાજ ઝે લેખ તમારાં રાંભલીઝિઆમાં પુરું થઈજી. ૨૨ ને બધા ઝિ તેના હકમાં રાહેદી આપી, ને તેનાં મોહોથી નીકલેલી ઉમદી વાતોથી તાજુબ કરીને કહીજી કે, શું ઝિ ઇસક્રો બેઠો નથી? ૨૩ તારે તેણે તેઝિઆને કહીજી કે, બેરાક તમે મને આ મીસાલ આપશો કે હકીમ, પોતાને સમો કર ; જો જો કાપરનાહુમમાં થઈલું હમે રાંભલીજી, તે હીઝાં પણ તારાં વતનમાં કર. ૨૪ પણ તેણે કહીજી કે, હું તમને ખચીત કહુંછજી કે કોઈ નખી પોતાના મુલકમાં કબુલ નથી થતો ; ૨૫ ને હું તમને સાચું કહુંછજી કે ઝિલીઝિઆના દાહાડાઝિઆમાં જરે તરણ વરરાને છ મહીના સુધી આસમાન ઝિયું અંધ હતું, કે આખા મુલકમાં મોહોયે દકાલ પડીઝિઆ હતો, તારે ઇસરાઝિઆમાં વીધવાઝિઆ ઘણી હતી ; ૨૬ પણ સીદાનના સારેપતામાં ઝિક વીધવા શીવાઝિઆ ઝિલીઝિઆ તઝિઆમાંની કોઈની પાસે મોકલાઈઝિઆ નહીં હતો. ૨૭ ને ઝિલીરા નખીના વખતમાં ઇસરાઝિઆમાં કોહોડીઝિઆ ઘણા હતા ; પણ નામાન સુરીઝિઆની શીવાઝિઆ તેઝિઆમાંનો કોઈ સાક કરાઈઝિઆ નહીં હતો. ૨૮ તારે ઝિઆદતખાનામાં સરવ ઝિ વાતો રાંભલીને ગુસે બરાઈ ગઈઝિઆ. ૨૯ ને ઉઠીને રોહરમાંથી તેને બાહાર કાઢાડીઝિઆ, ને જો પાહાડ પર તેઝિઆનું રોહર અંધાઝિઆ હતું તેની કોર પરથી તેને હેઠલ ફેંકી દેવા સાઈ તેઝિઆ તેને લાવીઝિઆ. ૩૦ પણ તે તેઝિઆની વચમાંથી નીકલીને ચાલીઝિઆ ગઈઝિઆ.

૩૧ ઝને ગાલીલના કાપરનાહુમ રોહરમાં તે આવીઝિઆ, ને સખતને દાહોડે તેઝિઆને તાલીમ આપતો હતો. ૩૨ ને તેઝિઆ તેની તાલીમથી તાજુબ થઈઝિઆ, કારણ કે તેની વાત ઝિખતીઆરથી હતી. ૩૩ ને ઝિઆદતખાનામાં ઝિક રાખસ હતો જોના ઉપર નાપાક દેવનો રહ હતો, ને તેણે મોહોઠા આવાજથી

જુમ પાડીને કહીજે કે, ૩૪ અમ્મે ઇસુ નાજરી, હમને રહેવા દે, તારે હમારે શું છે? તું શું હમને હલાક કરવાને આવીઓ છે? હું તને જાણુંછું કે તું કોણ છે, જોદાનો પાકીજો. ૩૫ ને ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહીજે કે, ચુપ રહે, ને એમાંથી નીકલ; ને દેવ તેને વચમાં પાડી નાંખીને તેને દુખ દીધા વગર તેમાંથી નીકલીઓ. ૩૬ ને સરવ તાજુબ થઈઆ, ને માહોમાં બોલીને કહીજે કે, એ કેવી વાત છે! કેમકે એખતીઆર તથા કુદરતથી એ નાપાક-રહેને હુકમ કરેછે, ને તેઓ નીકલેછે! ૩૭ ને તે મુલકની હરેક જગીઆમાં તેની કારતી ફેલી ગઈ.

૩૮ અને એઆદતખાનામાંથી ઉઠીને સીમાનને ઘેર તે ગઈઓ, ને સીમા-નની શાશુ ભારી તાવે પડેલી હતી, ને તેઓએ તેને સાર તેનો આજીજી કીધી. ૩૯ ને તેણે તેની પાસે ઉભા રહીને તાવને ધમકાવીઓ, ને તેનો તાવ ઉતરી ગઈઓ, ને તેણે તુરત ઉઠીને તેઓની ખીદમત કીધી.

૪૦ અને સુરજ ડુબતો હતો તારે જોઓની પાસે તરેહ તરેહની ખીમારીથી માંદા હતા તેઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઓ, ને તેણે તેઓમાંના હરેક પર હાથ મુકીને તેઓને સમા કીધા. ૪૧ ને દેવો પણ ઘણાઓમાંથી જુમ પાડતા નીકલીઓ કે, તું જોદાનો બેટો ખરીસત છે. ને તેણે તેઓને ધમકાવીઓ, ને બોલવા નહીં દીધા, કેમકે તેઓ જાણતા હતા કે તે ખરીસત છે. ૪૨ ને દાહોડા ઉગીઓ તારે તે નીકલીને ઉજડડેકાણે ગઈઓ, ને લોકો તેને શોધતા તેની પાસે આવીઓ; ને તે તેઓની પાસેથી ન જાએ વાસતે તેઓએ તેને રોકીઓ. ૪૩ પણ તેણે તેઓને કહીજે કે, ખીજાં રાહેશોમાં પણ જોદાની પાદશાહતની ખુશખબર આપવી જોઈએ, કેમકે એ સારું હું માકલાઈઓ છું. ૪૪ ને ગાલોલનાં એઆદતખાનાઓમાં તે વાંચેજ કરતો ફરીઓ.

બાબ પાંચમો.

અને એમ થઈજે કે જોદાનો કલામ શાંમલવા સારું લોકોએ તેની આસપાસ ભીડ કીધી, ને ગનેસેરતને દરીએ કીનારે તે ઉભો હતો. ૨ ને તેણે દરીઆ કાંઠે બે હોડી ઉભેલી દીઠી, પણ માછી તેઓમાંથી ઉતરીને જલો થોતા હતા. ૩ ને તે હોડીઓમાંથી એક જ સીમાનની હતી તે પર તે ચઢીઓ, ને કીનારેથી થોડી બાહાર પાડવાની તેણે તેની દરખાસત કીધી; ને બેસીને હોડી પરથી લોકોને તાલીમ આપવા તે લાગીઓ. ૪ ને બોલો

રહીઆ પછી તેણે સીમાને કહીજે કે, તમે જોડાણમાં બાહાર પડે, ને પકડવા સાફ તમારી જાણ નાંખો. ૫ ને સીમાને જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, સાહેબ, આખી રાત હમે મહેનત કીધી, ને કંઈ પકડીજે નથી, તોપણ તારા કહીઆથી હું જલ નાંખુંજી. ૬ ને એમ કીધા પર તેઓએ માછલીનું મોહોટું યેલું ઘેરી લીધું, ને તેઓની જલ ફાટી ગઈ. ૭ ને તેઓના ભાગીઆ જોઆ બીજી હોડીમાં હતા તેઓ આવીને તેઓને મદદ આપે વાસતે તેઓએ તેઓને ધરારે કીધા. તારે તેઓ આવીઆ, ને બંને હોડી એવી બરી કે તેઓ કુખવા લાગી. ૮ એ જોએને સીમાને પીતરે ઇસુને પગે પડીને કહીજે કે, અમે ઓદાવંદ, મારી પાસેથી જુ, કેમકે હું ગુનેહગાર છું. ૯ કારણ કે તે તથા તેના સરવ સાથીઓ માછલીનું યેલું જે તેઓએ ઘેરીજે હતું તેથી દંગ થઈ ગઈઆ. ૧૦ ને સીમાને ભાગીઆ ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન, જેબેદના દીકરાઓને પણ એમજ લાગીજે. ને ઇસુએ સીમાને કહીજે કે, બીજી ના, હવેથી માણસોનો પકડનાર તું થશે. ૧૧ ને હોડીઓને કાઢે લાવીને સરવ મુકીને તેઓ તેની પાછલ ગઈઆ.

૧૨ એને એમ થઈજે કે તે એક રોહરમાં હતો, તારે જુઓ કોહોડે બરેલા એક રાખસ હતો, તે ઇસુને જોએને જોયા પડીઆ, ને તેની આજુ કરતાં કહીજે કે, અમે ઓદાવંદ, અગર તું આહે તો મને સાફ કરી રાકેજે. ૧૩ ને તેણે હાથ લાંબો કરીને તેને અડકીને કહીજે, હું આહુંજી, તું સાફ થા; ને તુરત તે પરથી કોહોડ ગઈઆ. ૧૪ ને તેણે તેને તાકીદ કીધી કે, કોહને કેહેતો ના, પણ જોએને કાઢીને પોતાને દેખાડ, ને તેઓને ગહવાઈ મલે વાસતે મુસાએ જે અરપણ ફરાવીજે છે તે તારા સાફ થવા સાફ કર. ૧૫ પણ તેથી વધતી તેની કીરતી ફેલી ગઈ; ને શાંભલવાને, તથા તેનાથી પોતાની બીમારીઓથી સાજ થવાને ઘણા લોક એકઠા થઈઆ. ૧૬ ને જંગલમાં એકાંત જોએને તે કુઆ માગતો હતો.

૧૭ એને એક દાહોડે એમ થઈજે કે તે તાલીમ આપતો હતો તારે ગાલી-લનાં હરેક ગામથી તથા હુદુદથી તથા ઇશાલિમથી આવેલા ફરોશીઓ તથા શાસતરીઓએડા હતા, ને ઓદાવંદનું કુવત તેઓને સમા કરવાને મોજુદ હતું. ૧૮ ને જુઓ, માણસો એક પકરાધાતીને પલંગ પર લાવીઆ, ને તેને અંદર લાવવાને તથા તેની આગલ મુકવાને આહીજે. ૧૯ પણ ભીડને લીધે તેને અંદર લઈજવાની કંઈ રાહ નહીં મળીઆથી, તેઓ ઘર પર ચઢીઆ, ને

છાપરામાંથી પલંગ સુધાં ઇસુની આગલ તેને વચોવચ ઉતારીઆ. ૨૦ તારે તેણે તેઆનો અંતકાદ જોઇને તેને કહીજી કે, અમ્મે મરદ, તારા ગુનાહ તને માફ થઇઆ. ૨૧ તારે શાસતરીઆ તથા ફરોશીઆ વીચાર કરવા લાગીઆ, ને કહીજી કે, અમે કુકર બકેછે તે કોણુ છે? ખોદા શીવાએ ગુનાહ કોણુ માફ કરી રાકેછે? ૨૨ ને ઇસુએ તેઆનો વીચાર જાણીને જવાબમાં તેઆને કહીજી કે, તમે પોતાનાં દીલમાં શું વીચાર કરોછો? ૨૩ શું વધતું રોહેલ છે; અમે કેહેલું કે તારા ગુનાહ તને માફ થઇઆ, ઇઆ અમે કેહેલું કે ઉઠીને ચાલ! ૨૪ પણ આદમીના બેઠાને જમીન પર ગુનાહ માફ કરવાનો અપભીતિઆર છે, અમે તમે જાણો વાસતે, (તારે તેણે પકશાધાતીને કહીજી કે,) હું તને કહુંછી કે ઉઠ, ને તારે પલંગ ઉઠાવીને તારે ઘર ચાલીઆ જ. ૨૫ ને તુરત તે તેઆની આગલ ઉઠીને જે પર તે સુતો હતો તે જીંચકીને ખોદાના શુકર કરતો પોતાને ઘર ચાલીઆ ગઇઆ. ૨૬ તારે તેઆ સરવ દંગ થઇ ગઇઆ, ને ખોદાની તારીફ કરવા લાગીઆ, ને બીહીકે ભરાઈ કહીજી કે, આજે હમે અજાણ્ય કામ દોઠાં.

૨૭ અને અમે પછી તે નીકલીઆ, ને લેવી નામે એક મેહસુલ લેનારને ચોખી પર બેઠેલા જોઇને તેને કહીજી કે, મારી પાછલ આવ. ૨૮ ને તે સરવ મુકીને ઉઠીને તેની પાછલ ગઇઆ. ૨૯ ને લેવીએ પોતાનાં ઘરમાં તેને સાર મોહોટી જીઆફત કીધી; ને મેહસુલ લેનારાઆની, તથા ખીજા જે તેઆની જોડે બેઠા હતા તેઆની મોહોટી ભીડ તાંહાં હતી. ૩૦ પણ તેઆના શાસતરીઆએ તથા ફરોશીઆએ તેના શાગીરદો સાથે તકરાર કરીને કહીજી કે, મેહસુલ લેનારાઆ તથા ગુનેહગારોની સાથે તમે કેમ આઆ પીઆ-છો? ૩૧ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેઆને કહીજી કે, જે સાજ છે તેઆને હકીમનો ખપ નથી, પણ ખીમારીઆને છે. ૩૨ રાસતોને નહીં, પણ ગુનેહ-ગારોને તોઆને સાર તેડવાને હું આનીઆ છીજી. ૩૩ ને તેઆએ તેને કહીજી કે, ઇઆહાનના શાગીરદો તથા ફરોશીઆના શાગીરદો કેમ અકસર વખત અપવાસ કરેછે, તથા દુઆઆ માગેછે, પણ તારા આએ પીએછે? ૩૪ ને તેણે તેઆને કહીજી કે, વર જનઘઆઆની સાથે છે તાંહાં સુધી શું તમે તે-આને અપવાસ કરાવી રાકોછો? ૩૫ પણ આ દાહાડા આવરો કે વર તેઆ-ની પાસેથી લેવારો, ને તારે તેઆ તે દાહાડાઆમાં અપવાસ કરરો. ૩૬ ને તેણે તેઆને એક તમસીલ પણ કહી કે, જુના લુગડાંને નવું થીગલું કોઇ નથી

દેવું ; જો દે, તો નવું જીવતાને ફોડે, ને નવાનું થીગણું જીવતાની સાથે મલતું નથી. ૩૭ ને નવો વધન જીવની મરાઠામાં કોઈ નથી ભરતું ; જો ભરે, તો નવો વધન મરાઠો ફાડીને વહી જશે, ને મરાઠો ખરાબ થશે. ૩૮ પણ નવો વધન નવી મરાઠામાં ભરે તો ખેડ બચે. ૩૯ ને જીવનો વધન પીને કોઈ તુરત નવો નથી આહાતું, કેમકે તે કેહેછે કે જીવનો ધણો શારો છે.

બાબ છઠો.

અને એમ થઈજે કે [જસનના] બીજ દાહા પછીના પહેલા સખત દાહોડે એતરોમાંથી તે જતો હતો, ને તેના શાગીરદાએ દાણાનાં કણસનાં તોડીઆં, ને હાથે મસલીને આધાં. ૨ તારે ફોશીઆમાંથી ફેટલાએકે તેઓને કહીજે કે, સખતને દાહોડે જે કરવું રવા નથી તે તમે કેમ ફોરો? ૩ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, દાઉદ તથા તેના સાથીઓ ભુખીઆ હતા, તારે તેણે જે કીધું તે શું તમે નથી વાંચીજે ? ૪ કે તેણે ખાદાનાં ઘરમાં જઈને નજર કીધેલી રોટલી લઈને આધી, ને પોતાના સાથીઓને પણ આપી, જે એકલા કાહીનો વીના બીજ ફોઈને ખાવા રવા નહીં હતી. ૫ ને તેણે તેઓને કહીજે કે, આદમીનો ખેટો સખતના દાહાડાનો પણ ખાદાવંદ છે. ૬ ને બીજ સખત દાહોડે પણ એમ થઈજે કે એખાદતખાનામાં જઈને તેણે તાલીમ આપી, ને તાંહાં એક રાખસ હતો જેનો જમણો હાથ સુકાએલો હતો. ૭ ને તેના પર ખેટો મુકવાનો સખત પામવા સાઝ શાસતરીઓ તથા ફોશીઓ તેને તાકી રહીઆ કે સખતને દાહોડે તે સમો કરે કે નહીં. ૮ પણ તેણે તેઓના વીચાર જાણીને સુકા હાથવાલા માણસને કહીજે કે, ઊઠ, ને વચમાં ઉભો રહે ; તારે તે ઉડીને ઉભો રહીઓ. ૯ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજે કે, હું તમને એક વાત પુછુંછી, સખતના દાહાડાઓમાં ભણું કરવું કે ભુકું કરવું ? જીવ બચાવવો કે મારીનાંખવો ? કીજે રવા છે ? ૧૦ ને ચારો બાજુ બધા પર જોઈને તેણે તે માણસને કહીજે કે, તારો હાથ લાંબો કર; ને તેણે તેમ કીધો, તારે તેનો હાથ બીજના જેવો પાછો શારો થઈઓ. ૧૧ પણ તેઓ ફોરો મરાઈ ગઈઓ, ને માહોમાં મનસુઓ કીધો કે, આપણે ઇસુને શું કરીએ ?

૧૨ અને તે દાહાડાઓમાં એમ થઈજે કે દુઆ માગવાને તે એક પાહાડ પર બાહાર ગઈઓ, ને ખાદાની પાસે દુઆ માગવામાં આપી રાત ગુજરી. ૧૩ ને દાહોડા ઉગીઓ તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને પાસે તેડીઓ, ને તેઓ-

માંથી આરને પસંદ કરીઆ, જેઓનાં નામ તેણે રસુદ પાડીઆં. ૧૪ સીમાન (જેનું નામ તેણે પીતર પાડીજી,) તથા તેનો બાઈ આંદર; ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન, શીલપ તથા આરથલમા; ૧૫ માતથી તથા થોમા; અલશીને દીકરો ઇઆકુબ તથા સીમાન, જે જીલોતી કેહેવાએછી; ૧૬ ઇઆકુબનો બાઈ ઇહુદા, તથા ઇહુદા ઇશિકારીઆત, જે પકડાવનાર પણ હતો. ૧૭ નેતેતેઓની સાથે ઉતરીને મેદાનમાં ઉભો રહીઆ, ને તેના શાગીરદોની જમાત તાંહાં હતી, તથા આખા ઇહુદા તથા ઇશિલેમથી, તથા સોર તથા સીદોનના દરીઆ કાંઠાથી તેનું શાંભલવા સાર, તથા પોનાની ખીમારીઆથી સમા થવા સાર, ઘણા લોકો આવીઆ. ૧૮ ને નાપાક-રહોથી જે દુખ પામતા હતા, તેઓ પણ આવીઆ, ને તેઓ સમા કરાધઆ. ૧૯ તારે આખી ભીડે તેને અડ-કવાનું આહીજી; કેમકે તેનામાંથી કુવત નીકળતું હતું, ને સરવને સમા કરતું હતું.

૨૦ અને તેણે પોતાના શાગીરદોની તરફ નજર કરીને કહીજી કે, અએ ગરીબો, તમે મુઆરક છો; કેમકે આદાની પાદશાહત તમારી છે. ૨૧ હમણાના બુખીઆઓ, તમે મુઆરક છો; કેમકે તમે ધરારો. હમણાના રડનારાઓ, તમે મુઆરક છો; કેમકે તમે હસારો. ૨૨ જરે આદમીના બેઠાને લીધે લોક તમારી ઉપર દુરામની રાખરો, ને તમને જુદા પાડરો, ને તમારી રસવાઈ કરરો, ને તમારું નામ બુંડાના જેવું કાહાડી નાંખરો, તારે તમે મુઆરક છો. ૨૩ તે દાહોડે તમે ખુશ થાઓ, ને ખુશીથી કુદો; કેમકે જુઓ, આસમાનમાં તમારું ફલ મોહોડું છે. કેમકે તેઓના આપદાદાઓએ નખીઓને એમજ કીધું હતું. ૨૪ મગર તમ દોલતમંદોને અફસોસ છે; કેમકે તમે પોતાનો દીલાસો પામી-આ છો. ૨૫ ધરાએલાઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે બુખીઆ થરો. હમણાના હસનારાઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે શોક કરરો, ને રડરો. ૨૬ જરે સરવ લોક તમારું શાઈ કેહેરો, તારે તમને અફસોસ છે; કેમકે તેઓના આપદાદાઓએ જુદા નખીઓને એમજ કીધું હતું.

૨૭ પણ તમ શાંભલનારાઓને હું કહુંજી કે, તમારા દુરામનો પર પીઆર કરો; જે તમારી ઉપર કીનો રાખેછે, તેઓનું બહું કરો; ૨૮ જે તમને અદુઆ દેછે, તેઓને દુઆ દો; ને જે તમને સતાવેછે તેઓને સાર દુઆ માગો. ૨૯ તારા એક ગાલ પર તમારો મારનારની ગમ ખીજે પણ ફેરવ, ને તારો દગલો લેના-રને તારો અંગરખો પણ લેવાને મને ના કર. ૩૦ ને જે હરેક તારાથી માગેછે,

તેને આપ;ને જે તારી ચીજો લેછે તેનાથી પાછી ના માગ. ૩૧ નેજીવું તમે આહોછો કે લોક તમને કરે, તેવું તમે પણ તેઓને કરો. ૩૨ ને જે તમારી પર પીઆર કરેછે, તેઓ પર જો તમે પીઆર કરોછો, તો તમને શું વખાણુ છે? કેમકે પાપીઓ પણ પોતા પર પીઆર કરનારાઓ પર પીઆર કરેછે. ૩૩ ને જે તમારું ભણું કરેછે તેઓનું ભણું જો તમે કરોછો, તો તમને શું વખાણુ છે? કેમકે પાપીઓ પણ ઝમિંમ કરેછે. ૩૪ ને જેઓથી પાછું પામવાની-ઉમેદ તમને છે તેઓને જો તમે ઉછીનું આપોછો, તો તમને શું વખાણુ છે? કેમકે પાપીઓ પણ તેટલું પાછું પામવા સારૂ પાપીઓને ઉછીનું આપેછે. ૩૫ પણ પોતાના દુરામનો પર પીઆર કરો, ને ભલાઈ કરો, ને પાછું પામવાની ઉમેદ રાખીઆ વીના ઉછીનું આપો, ને તમારું ફલ મોહોડું થરો, ને તમે ખાદાઓ-તાલાનાં ફરજંદ થરો; કેમકે નાશુકરો તથા ભુંડાઓ પર તે મેહેરખાન છે. ૩૬ વાસતે જોવા તમારો આપ રંહીમ છે, તેવા તમે રંહીમ થાઓ. ૩૭ તમે દોરા ના મુકો, ને તમારા પર દોરા નહીં મુકારો; દંડ ન ફરવો, ને તમારો દંડ નહીં ફરાવો; માફ કરો, ને તમને માફ કરારો. ૩૮ આપો, ને તમને અપારો; રાઈ માપું, દાખેલું ને હલાવેલું, તથા ઉભરાતું, તેઓ તમારી દામનમાં ભરી અપારો; કેમકે જે માપાથી તમે માપી આપોછો, તેથીજ તમને પાછું માપી અપારો. ૩૯ ને તેણે તેઓને ઝમિંક તમસીલ કહી કે, આંધલો આંધલાને શું રસતો દેખાડી શકેછે? તે બંને શું ખાડામાં નહીં પડરો? ૪૦ સાગીરદ પોતાના ઉસતાદથી મોહોટો નથી; પણ હરેક જે પુરો છે તે પોતાના ઉસતાદ સરખો થરો. ૪૧ ને તું પોતાની આંખમાંનું મુસલું ધીઆનમાં નહીં લાવતાં, પોતાના બાઈની આંખમાંનું તણખલું કેમ જુઓછે? ૪૨ ઇઆ પોતાની આંખમાંનું મુસલું ન જોતાં પોતાના બાઈને કેમ કહી શકરો કે, બાઈ, તારી આંખમાંનું તણખલું મને કાહાડવા દે? અઓ દોંગી, પેહેલાં તું પોતાની આંખમાંથી મુસલું કાહાડ, તાર પછી તારા બાઈની આંખમાંનું તણખલું કાહાડવાને તને શારી પોડે મુજરો. ૪૩ કેમકે રાઈ જાહાડ નહાઈ ફલ લાવતું નથી; ને નહાઈ જાહાડ રાઈ ફલ લાવતું નથી. ૪૪ ઝમે સારૂ હરેક જાહાડ પોતાનાં ફલથી ઝમાલખાઓછે. કેમકે લોક કાંઠાનાં જાહાડ પરથી અંજીર તોડતા નથી, ઇઆ જીંટકટારી પરથી દરાખ નથી તોડતા. ૪૫ રાઈ માણસ પોતાનાં દીલનાં શારા ભંડારમાંથી રાઈ કાહોડેછે, ને ભુંડું માણસ પોતાનાં દીલના ભુંડા ભંડારમાંથી ભુંડું કાહોડેછે; કારણ કે દીલનાં ભરપુરપણથી તેનું મોહો બોલેછે.

૪૬ અને તમે મને બાદાવંદ, બાદાવંદ, કેમ કહેછો, ને જે હું કહુંછું તે કરતા નથી ? ૪૭ જે હરેક મારી તરફ આવેછે, ને મારી વાતો શાંભલીને તે પરમાણે કરેછે, તે કોહોના જેવા છે, એ હું તમને બતાવીશ. ૪૮ તે એક ઘર બાંધનાર માણસના જેવા છે, જેણે ઊંડું બાંધીજી, ને પથરપર પાછાં નાંખી-એ; નેરેલ આવી, તારે તે ઘરને નદીનો સપાટો લાગીએ, પણ તેનો પાછાં પથરપર નાંખેલા હતો, વાસતે તે તેને હલાવી નહીં શકી. ૪૯ પણ જે શાંભલીને નથી કરતો, તે આ માણસના જેવા છે, જેણે પાછાં વીના બોંચેપર ઘર બાંધીજી, જે પર નદીનો સપાટો લાગીએ, ને તે તરત પડી ગઈજી, ને તે ઘરની મોહોટી ખરાબી થઈ.

બાબ સાતમો.

અને લોકોને પોતાની બધી વાતો શાંભલી ચુકીએ, તારે કાપરના-હુમમાં તે પેઠા. ૨ ને એક સુખેદારનો ચાકર જે તેનો પીઆરો હતો તે બીમારીથી મરવા પડીએ હતો. ૩ ને તેણે ઇસુની ખબર શાંભલીને ઇહુદીએના વડીલા-ને તેની પાસે મોકલીને તેની અરજ કીધી કે, તે આવીને તેના ચાકરને સજો કરે. ૪ ને તેએ ઇસુની પાસે આવીને તેની આજ્ઞા કીધી, ને કહીજી કે, જેને સારું એ કરવાનું છે, તે લાએક છે. ૫ કેમકે આપણા લોકો પર તે પીઆર કરેછે, ને તેણે આપણે સારું એવાદતખાનું બાંધીજી છે. ૬ ને ઇસુ તેએની સાથે ગઈએ, ને ઘરથી તે આંધો નહીં હતો તારે સુખેદારે દોસતોને તેની પાસે મોકલીને કેહેવડાવીજી કે, બાદાવંદ, તસદી ના લે, કેમકે તું મારાં છાપરાં તલે આવે એવા હું લાએક નથી. ૭ એ વાસતે મેં પોતાને તારી પાસે આવવા લાએક ગણીએ નહીં; પણ તું એક વાત કેહે, ને મારો ચાકર સજો થશે. ૮ કેમકે હું પણ બીજાએના એખતીઆરમાં છુંજી, ને સીપાએ મારા હાથ નીચે છે; એકને હું કહુંછું કે જા, ને તે જાએ; ને બીજાને કે આવ, ને તે આવે; ને મારા ચાકરને કે એ કર, ને તે કરે. ૯ ને ઇસુ એ શાંભલીને તાજુય થઈએ, ને ફરીને પોતાની પાછલ આવનારા લોકોને કહીજી કે, હું તમને કહુંછું કે આવો મોહોટો એતકાદ ઇસરાએલમાં પણ મેં નથી દીધો. ૧૦ પછી જે મોકલાઈઆ હતા તેએ પાછા ઘરે આવીઆ, તારે જે ચાકર બીમાર હતો તેને સાજો દીધો.

૧૧ અને બીજે દાહોડે એમ થઈજી કે નાઈન કેહેવાએલાં એક રોહ-રમાં તે ગઈએ, ને તેના શાગીરદોમાંના ઘણા તથા ઘણા લોક તેની સાથે

ગઈઆ. ૧૨ ને રોહિરના દરવાજા પાસે તે આવીઓ, તારે જુઓ, એક મુ-
ઓલાને આહાર લઈજતા હતા, તે તેની માનો એકનોએક દીકરો હતો, ને તે
વીધવા હતી, ને રોહિરના ઘણા લોક તેની સાથે હતા. ૧૩ ને આદાવંદે તેને જો-
ઈને તેના પર રહમ કીધો, ને તેને કહીજી કે, ૨૬ ના. ૧૪ ને તે પાસે આવીને
હાઠકીને અડકીઓ, તારે આંધીઆ ઉભા રહીઓ. ને તેણે કહીજી કે, અઓ
જીવાન, હું તને કહુંછજી કે, ઉઠ. ૧૫ ને તે મુઓલો ઉઠી બેઠો, ને બોલવા
લાગીઓ, ને તેણે તેને તેનો માને સોંપીઓ. ૧૬ ને સરવને ખીછીક લાગી; ને
તેઓએ આદાની તારીફ કરતાં કહીજી કે, આપણામાં મોહોયો નખી ઉઠીઓ છે,
ને આદાઓ પોતાના લોહો પર નજર કીધી છે. ૧૭ ને તેની ઓ વાત આખા
ઈહુદા તથા તેના બધા પરંતોમાં ફેલી ગઈ.

૧૮ અને ઈઓહાનના શાગીરદોએ તેને ઓ બંધી ખખર કહી. ૧૯ ને
ઈઓહાને પોતાના શાગીરદોમાંના બેને પાસે તેડીને ઈસુને કેહેવડાવી માકલીજી
કે, જે આવનાર છે તે શું તું છે? કે હમે ખીજની રાહ જોઈઓ ? ૨૦ ને તે
માણુસોએ તેની પાસે આવીને કહીજી કે ઈઓહાન આપતીસમા કરનારાઓ હ-
મારી મારફત તને કેહેવડાવી માકલીજી છે કે, જે આવનાર છે તે તું છે? કે હમે
ખીજની રાહ જોઈઓ ? ૨૧ ને તેજ ઘડી તેણે ઘણાઓને તેઓનાં દુઓ, તથા
નાપાક-રોથી સમા કીધા; ને ઘણા જોઓ આંધલા હતા તેઓને દેખતા
કીધા. ૨૨ તારે ઈસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, તમે જે દીઠાં, ને
શાંભલીઓ, તે પાછા જઈને ઈઓહાનને કહો, કે આંધલા દેખેછે, લંગડા ચા-
લેછે, દોહોડીઓ સાફ થાઓછે, બેહરા શાંભલેછે, મુઓલા પાછા ઉઠેછે, ને દરી-
દરીઓને ખુશખખર કેહેવાઓછે. ૨૩ ને જે દોઘ મારી બાબત ઠોકર નથી
આતો, તે મુખારક છે.

૨૪ અને ઈઓહાનના માકલેલા ગઈઓ પછી ઈઓહાન બાબત લોહોને તે
કેહેવા લાગીઓ કે, તમે રાનમાં શું જોવા નીકલીઓ ? શું પવનથી હલતા
છોડવાને ? ૨૫ પણ તમે શું જોવાને નીકલીઓ ? શું જીહીણાં લુગડાં પે-
હેરેલા માણુસને ? જુઓ, જોઓ ઉમદા પોશાક પેહેરેછે, ને ઓરાઓરામ કરેછે,
તેઓ પાદશાહોના મહેલોમાં છે. ૨૬ તો તમે શું જોવાને નીકલીઓ ? શું
નખીને ? હા, હું તમને કહુંછજી કે નખીથી પણ જે વધતો તેને. ૨૭ જોની
બાબત લખીજી કે, “જો, હું મારો પેગં પર તારાં મોહો આગલ માકલુંછજી, જે
તારી આગલ તારો રસતો તઈઓર કરશે,” તે ઓજ છે. ૨૮ કેગકે હું તમને

કહુંછી કે ઝ્મરતોથી જેઝ્મા જનમોઆ છે, તેઝ્મામાંથી ઇઝ્માહાન આપતીસમા કરનાર કરતાં મોહોયો નખી પેદા થઈઝ્મા નથી; તોપણુ ઝાદાની પાદરાહતમાં જે બહુ નાહાનો છે, તે તેના કરતાં મોહોયો છે. ૨૯ ને સરવ લોહો, તથા મેહમુલ લેનારાઝ્મા જેઝ્મા ઇઝ્માહાનના આપતીસમાથી આપતીસમા પામેલા હતા, તેઝ્માઝ્મે ઝાદાને રાસત માનીઝ્મા. ૩૦ પણુ ફ્રોશીઝ્માઝ્મે તથા રાસતરીઝ્માઝ્મે તેનાથી આપતીસમા નહીં લઈને પોતા બાબતનો ઝાદાનો ઇરાદો તુછ કીધો.

૩૧ અને ઝાદાવંદે કહીજેકે, આ પેહેડીના લોકોને હું સાની સાથે સરખાવું? ને તેઝ્મા ડોણુના જેવા છે? ૩૨ ચહુટાંઝ્મામાં જે છોકરાં બેસેછે, ને ઝ્મેક ખીજનંને હાંકમારીને કહેછે કે, હમે તમારી પાસે વાંસજી વજાડી, પણુ તમે નાચીઝ્માં નહીં; હમે તમારી પાસે શોક કીધો, પણુ તમે રડીઝ્માં નહીં; તેઝ્માના જેવા છે. ૩૩ કેમકે ઇઝ્માહાન આપતીસમા કરનાર શેટલી ખાતો કે વહન પીતો નથી આવીઝ્મા, ને તમે કહેછો કે, તેનામાંદેવ છે. ૩૪ આદમીનો બેયો ખાતો ને પીતો આવીઝ્મા; ને તમે કહેછો કે, જુઝ્મા, ખાવરો તથા દારૂઆજ માણુસ, મેહમુલ લેનારાઝ્મા તથા પાપીઝ્માનો દોસત! ૩૫ પણુ દાનાઈ પોતાનાં કુલે ફરજદોથી રાસત ફરેછે.

૩૬ અને ફ્રોશીઝ્મામાંથી ઝ્મેકે તેની અરજ કીધી કે, મારી સાથે ખા; ને તે ફ્રોશીનાં ઘરમાં જઈને તે ખાવાબેઠો. ૩૭ તારે જુઝ્મા, તે શેહેરની ઝ્મેક ઝ્મારત જે યુનેહગાર હતી, તેણે જાણીજે કે ફ્રોશીનાં ઘરમાં તે ખાવા બેઠો છે, તારે સંગમરમરની ડાબડીમાં અતરતે લઈઆવી. ૩૮ ને તેના પગ પાસે પછવાડે રડતી રડતી ઉભી રહી, ને પોતાનાં આંસુઝ્મે તેના પગ ઘોવા લાગી, ને પોતાનાં માથાના ચોટલાઝ્મે જુઝીને તેના પગ ચુમીઝ્મા, ને અતર ચોલીજે. ૩૯ તારે જે ફ્રોશીઝ્મે તેને ઇજન આપીજે હતું, તેણે ઝ્મે જોઈને દીલમાં કહીજે કે, અગર ઝ્મે નખી હોતે, તો જાણુતે કે જે ઝ્મેને અડકેછે તે ડોણુ ને કેવી ઝ્મારત છે, કેમકે તે યુનેહગાર છે. ૪૦ ને ઇસુઝ્મે જવાબમાં તેને કહીજે કે, સીમાન, મારે તને કંઈકેહેવું છે; ને તેણે કહીજે કે, ઉસતાદ કેહે. ૪૧ ઝ્મેક માગનારને બે કરજદાર હતા; ઝ્મેક પાંચરો દીનારનો, ને બીજો પચાસ દીનારનો. ૪૨ પણુ અદા કરવાને તેઝ્માની પાસે કંઈ નહીં હતું, તારે તેણે બેહુને માફ કીધા. તો તેઝ્મામાંનો ડોણુ તેને વધતો પીઆર કરશે? ઝ્મે કેહે. ૪૩ ને સીમાને જવાબમાં કહીજે, મને ઝ્મેમ લાગેછે કે જેને તેણે વધતું માફ કીધું તે. તારે તેણે તેને કહીજે કે, તે વાજખી કહીજે છે. ૪૪ ને પેલી ઝ્મારતની તરફ ફરીને તેણે સીમાને

કહીજી કે, તું આ ઝ્મોરતને જુએ છે ? હું તારાં ઘરમાં આવીએ, તારે તેં મારા પગ ધોવાને પાણી આપીજી નહીં; પણ એણે મારા પગ આંસુએથી ધોઈએ, ને પોતાના માથાના ચોટલાએ જુદીએ. ૪૫ તેં મને ચુમી આપી નહીં, પણ હું અંદર આવીએ તારથી એ ઝ્મોરત મારા પગ ચુમવાથી પાછી રહી નથી. ૪૬ તેં તેણે માથું ચોલીજી નહીં, પણ એણે મારા પગને અતરે ચોલીએ. ૪૭ વાસતે હું તને કહું છું કે એના ગુનાહ જે ઘણા છે તે માફ થઈએ; કારણ કે એણે ઘણા પીઆર કીધા, પણ જેના થોડા માફ થઈએ, તે થોડા પીઆર કરે છે. ૪૮ તારે તેણે તેને કહીજી કે, તારા ગુનાહ માફ થઈએ છે. ૪૯ ને જે સાથે ખાવા બેઠા હતા, તેઓ દીલમાં કેહેવા લાગીએ કે, ગુનાહો પણ માફ કરે છે તે એ કેણુ છે ? ૫૦ તારે તેણે તે ઝ્મોરતને કહીજી કે, તારા એતકાદથી તું બચાવ પામી; સજામત ચાલી જ.

આખ આઠમો.

અને એમ થઈજી કે તે વાએ જ કરતો, તથા એકાની પાદશાહતની ખુશખબર જાહેર કરતો, રોહિરે રોહિર તથા ગામે ગામ ગઈએ; ને તે બારો તેની સાથે હતા. ૨ ને નાપાક-રહેથી તથા બીમારીએથી કેટલીએક ઝ્મોરતો જે આરામ પામી હતી, ઈઆને મરીએમ જે માગદાલીન કેહેવાએ છે, જેનામાંથી સાત દેવ નીકળીએ હતા, ૩ ને હિરોદના કારભારી ખુજની વહુ ઇડના, તથા સુરાના, તથા બીજી ઘણી, જેઓએ પોતાની દોલતથી તેની ખીદમત કીધી, તેઓ તેની સાથે હતી.

૪ અને ઘણા લોક મલીએ, ઈઆને હરેક રોહિરના તેની પાસે એકલા આવીએ હતા, તારે તેણે તમસીલમાં કહીજી કે, ૫ એક વાવનાર પોતાનાં બી વાવવા બાહાર ગઈએ, ને તે વાવતો હતો તારે કેટલાંએક રસતાની કોરે પડીએ, ને છુંદાઈ ગઈએ, ને આસમાનના પરદાએએ તે ખાઈ નાંખીએ. ૬ ને કેટલાંએક પથર પર પડીએ, ને તેઓ ઉગતાંને વાર સુકાઈ ગઈએ, કેમકે તેઓને તરી નહીં પોહોંચી હતી. ૭ ને કેટલાંએક કાંઠાનાં જાહોડામાં પડીએ, ને કાંઠાનાં જાહોડાએ સાથે વધીને તેઓને ગુંથી નાંખીએ. ૮ ને કેટલાંએક શારી ભોંએમાં પડીએ, ને ઉગી નીકળીને શોગણાં ફૂલ લાવીએ. એ વાતો કહીને તેણે માહોટે આવાજે કહીજી કે, જેને શાંભલવાને કાન છે, તે શાંભલ. ૯ તારે તેના શાગીરદાએ તેને પુછીજી કે, એ તમસીલ શું હશે ? ૧૦ તારે

તેણે કહીજે કે, ઝાદાની પાદશાહતના ભેદો જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ બીજાઓને તમસીલામાં; એ સારું કે તેઓ દેખતાં નહીં દેખે, ને શાંભલતાં નહીં સમજે. ૧૧ તમસીલ તો એ છે: બી ઝાદાનો કલામ છે. ૧૨ રસતાની દ્વાર પર જે પડીઆં, તેઓ એ છે કે શાંભલેછે, પછી રોતાન આવેછે, ને તે કલામને તેઓનાં દીલમાંથી છીનવી લઈ જાયછે, એ તેઓ ધર્માન લાવીને તારણ પામે. ૧૩ ને પથર પર જે પડીઆં, તેઓ એ છે કે જરે શાંભલેછે, તારે ખુશીથી કલામ માનેછે, પણ તેઓને જડ નથી, વાસતે થોડી વાર સુધી ધર્માન લાવીને અજમાયેશને વખત ફરીજાયછે. ૧૪ ને કાંઠાનાં જહાઝોમાં જે પડીઆં, તેઓ એ છે કે શાંભલેછે, પણ ચીંતા તથા દોલત તથા આ જીંદગીનાં સુખથી ગુંથાઈ જાયછે, ને પુરાં ફલ નથી લાવતાં. ૧૫ પણ શારી ભોંયમાં, તેઓ એ છે કે જે શારાં તથા નેક દીલમાં કલામને શાંભલી રાખેછે, ને સખરથી ફલ લાવેછે.

૧૬ એને ચીરાગ સલગાવીને વાસણથી તેને ઢાંકેછે, ઇઆ પલંગ તલે મુકેછે, એવા કોઈ નથી; પણ અંદર આવનાર રોશની પામે વાસતે ચીરાગ-દાની પર મુકેછે. ૧૭ કેમકે જાહેર નહીં કરાશે, એવું કંઈ છુપીજે નથી; ઇઆ જાહેર નહીં થશે, ને ખુલી નહીં જશે, એવું કંઈ ઢાંકેલું નથી. ૧૮ વાસતે તમે શી તરેહ શાંભલો, એ બાબત ખબરદાર રહો; કેમકે જેને છે તેને અપારો, પણ જેને નથી, તેનું જે દેખાયછે, તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો.

૧૯ એને તેની મા તથા ભાઈ તેની પાસે આવીઆં; પણ બીડના સમ-બથી તેની નજદીક જઈ શકીઆં નહીં. ૨૦ તારે તેને ખબર મલી કે, તારી મા તથા તારા ભાઈ બાહાર જામાં છે, ને તને જોવા આહેછે. ૨૧ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, ઝાદાનો કલામ જે શાંભલેછે, ને તે પાલે છે, તેઓ મારી મા તથા મારા ભાઈ છે.

૨૨ એને એક દાહોડે એમ થઈજે કે તે પોતાના શાગીરદો સાથે એક હોડી પર ચઢીઓ, ને તેઓને કહીજે કે, આપણે સરોવર પાર જઈએ: તારે તેઓ નીકલીઆ. ૨૩ પણ તેઓ હંકારીને જતા હતા તારે તે જંગી ગઈઓ; ને સરોવર પર પવનનું તોફાન થઈજે, ને પાણીથી ભરાઈને તેઓ આફતમાં આવી પડીઆ. ૨૪ તારે તેઓએ પાસે આવીને તેને જગાડીઓ, ને કહીજે કે, સાહેબ, સાહેબ, હમે મરીએછીએ ! તારે તેણે ઉડીને પવન તથા પાણીની લહેરોને ધમકાવી, પછી તે રહી ગઈ, ને એન થઈજે. ૨૫ ને તેણે તેઓને કહીજે

કે, તમારો એતકાદ કાંહાં છે ? તારે તેઓ ખીહી ગઇઆ, ને તાજુખ થઇને માહોમાં કહીજી કે, આ કોણ છે કે પવનને તથા પાણીને પણ હુકમ કરેછે, ને તેઓ એને માનેછે ?

૨૬ એને ગાદરેનીઓનો મુલક જે ગાલીલની સામે છે, તાંહાં તેઓ પોહોંચી-આ. ૨૭ ને તે કાંઠે ઉતરીઓ તારે તે રોહરેનો એક માણસ તેને મલીઓ, જે લાંબી મુદતથી દેવબંદ હતો, ને તે લુગડાં પેહેરતો નહીં હતો, ને ઘરમાં નહીં, પણ કપરસતાનમાં રહેતો હતો. ૨૮ ને ઇસુને જોઇને જુમ પાડીને તેની આગલ તે પડી ગઇઓ, ને માહોટે આવાજે કહીજી કે, અએ ઇસુ, યોદાએ તાલાના બેઠા, મારે તારી સાથે શું છે ? હું તારી આજુ કરુંછું કે તું મને દુખ નાદે. ૨૯ કેમકે તે નાપાક-રહેને તે માણસમાંથી નીકલવાને તેણે હુકમ કીધો હતો ; કારણ કે તેણે ઘણી વાર તેને પકડીઓ હતો, ને સાંકલોથી તથા બેડીઓથી બંધ કરીને તે રખાઇઓ હતો, પણ તે બંધનો તોડી નાંખીને દેવથી રાનમાં હંકાઇઓ હતો. ૩૦ ને ઇસુએ તેને પુછીજી કે, તારું નામ શું છે ? ને તેણે કહીજી કે, લીજુઅન, કેમકે તેમાં ઘણા દેવા પેદા હતા. ૩૧ ને તેઓએ તેની આજુ કીધી કે હમને જીડાંણમાં જવાને હુકમ ના કરેતો. ૩૨ ને તાંહાં પાહાડ પર ઘણા કુકેરાનું ટોલું ચરતું હતું, ને તેઓને તેઓમાં જવાદે, વાસતે તેઓએ તેની આજુ કીધી, તારે તેણે તેઓને જવા દીધા. ૩૩ ને દેવા તે માણસમાંથી નીકલીને કુકેરામાં પેદા, ને તે ટોલું કરાડ પરથી દરીઓમાં ધસી પડીજી, ને ગુંગલાઇને મરી ગઇજી. ૩૪ ને જે થઇજી તે જોઇને ચરાવનારા નાહાહા ને જઇને રોહરમાં તથા ગામડાઓમાં ખખર કહી. ૩૫ તારે જે થઇજી તે જોવાને તેઓ નીકલીઓ ને ઇસુની પાસે આવીને જે માણસમાંથી દેવ ગઇઆ હતા તેને લુગડાં પેહેરેલો, તથા હુશી-આરીમાં ઇસુના પગ પાસે બેઠેલો જોઇને તેઓ ખીધા. ૩૬ ને જોનારાઓએ તેઓને ખખર આપી કે તે દેવબંદ શી તરેહ સમો કરાઇઓ.

૩૭ એને ગાદરેનીઓની સીમની ચરોગમના કુલે લેફિઓ તેની દરખાસત કીધી કે, હમારી પાસેથી જ ; કેમકે તેઓને ઘણી ખીહીક લાગી ; ને હોડીમાં ચહડીને તે પાછો ફરીઓ. ૩૮ ને જે માણસમાંથી દેવા નીકલીઓ હતા, તેણે ઇસુની સાથે રહેવાની તેની આજુ કીધી, પણ તેણે તેને એમ કહીને રવાના કીધો કે, ૩૯ તું પોતાને ઘેર પાછો જ, ને યોદાએ તારે સાજ જે કીધું તે જાહેર કર; તારે તેણે જઇને ઇસુએ તેને સાજ જે કીધું તે આપ્યા રોહરમાં જાહેર કીધું.

૪૦ અને ઇસુ પાછો આવીએ તારે એમ થઈ જી કે લોકોએ તેને ખુશીથી લીધો ; કેમકે સરવ તેની રાહ જોતા હતા. ૪૧ ને જુએ, ઇઆરસ નામે એક રાખસ જે એઆદતખાનાનો સરદાર હતો તે આવીએ, ને ઇસુના પગ પાસે પડીને પોતાનાં ઘરમાં આવવાની તેને અરજ કીધી. ૪૨ કેમકે તેને બારેક વરસની એકની એક દીકરી હતી, ને તે મરવા પડી હતી ; પણ તે જતો હતો તારે લોકોએ તેના પર ભીડ કીધી. ૪૩ ને એક એસરતને બાર વરસ થઈમાં લોહી વહેતું હતું, જેણે પોતાની આખી પુંજી હકીમાપર ખરચી નાંખી હતી, પણ કોઈથી સમી થઈ નહીં રાકી ; ૪૪ તે તેની પાછલ આવીને તેના લુગડાંની કોરને અડકી, ને તુરત તેનું લોહી વહેતું અંધ થઈ ગઈ. ૪૫ તારે ઇસુએ કહીજી કે, મને કોણ અડકીજી ? જરે સહુએ ઇનકાર કીધો, તારે પીતરે તથા તેના શાગીરદોએ કહીજી કે, આદાવંદ, લોક તારા પર ભીડ કરેછે, ને દાખેછે, ને શું તું કેહેછે કે, મને કોણ અડકીજી ? ૪૬ પણ ઇસુએ કહીજી કે, કોઈ મને અડકીજી છે, કેમકે કુવત મારામાંથી નીકલીજી છે, એ હું જાણુંછું. ૪૭ ને એસરત પોતે છુપી નહીં રહી રાકી, એ જોઈને ખુજતી ખુજતી આવી, ને તેની સામાં પડી, ને રા સખ્યથી તેને અડકી, ને કેમ તુરત સમી થઈ, એ સરવ લોકોની આગલ તેણે તેને કહીજી. ૪૮ તારે તેણે તેને કહીજી કે, દીકરી, આતરજમે રાખ, તારા એતકાદે તને સમી કીધી છે, સલામત ચાલી જ. ૪૯ તે કેહેતો હતો એટલામાં એઆદતખાનાના સરદારને ઘેરથી એકે પાસે આવીને તેને કહીજી કે, તારી દીકરી મરીગઈ છે, ઉસતાદને તસદી ના દે. ૫૦ પણ ઇસુએ રાંભલીને જ્યાંયમાં તેને કહીજી કે, ખીહી ના ફક્ત એતકાદ રાખ, ને તે સમી થશે. ૫૧ ને ઘરમાં તે આવીએ તારે પીતર તથા ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન તથા તે છોકરીનાં મા-બાપ વગર કોઈને અંદર આવવા નહીં દીધાં. ૫૨ ને સહુ તેને સાર રડતાં ને કુટતાં હતાં, પણ તેણે કહીજી કે, રડે ના, એ સુઈ નથી, પણ જીગેછે. ૫૩ પણ તે મરીગઈ છે એ જાણીને તેએ તેના પર હસીઆં. ૫૪ પણ તેણે સરવને બાહાર કાઢાડીઆં, ને તેના હાથ પકડીને હાંક મારીને કહીજી કે, છોકરી, ઉઠ. ૫૫ તારે તેનો જીવ પાછો આવીએ, ને તેજ વખત તે ઉભી રહી, પછી તેણે તેને ખાવાનું આપવાનો હુકમ કીધો, ૫૬ તારે તેનાં મા-બાપ તાજુય થઈઆં ; પણ જે થઈજી તે કોઈને કેહેવાને તેણે તેએને મને કીધાં.

આખ નવંમા.

અને તેણે પોતાના બારે શાગીરદોને એકઠા તેડીને બધા દેવો પર, તથા બીમારીઓ ઠાલવાને કુવત તથા એખતીઆર તેઓને આપીઓ. રને ઓદાની પાદશાહત જાહેર કરવાને, તથા બીમારીઓને સમા કરવાને, તેણે તેઓને મોકલીઓ. ૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, મુસાફરીને સારું કંઈ ના લો; લાકડી નહીં, તથા જોહોણું નહીં, તથા રોટલી નહીં, તથા નાણું નહીં, ને હરેકને એ એંગરખા નહીં. ૪ ને જે ઘરમાં તમે પેસો તાંહાંજ રહો, ને તાંહાંથી નીકલો. ૫ ને જેઓ તમને કબુલ નહીં કરે, તેઓને ઉલટી શાહેદીને સારૂ તે રોહરમાંથી નીકલતી વેલા પોતાના પગની ધુલ ખંજોરો. ૬ તારે તેઓ નીકલીને ખુરાખખર જાહેર કરતા, તથા હરેક ડેકાણે સમા કરતા, ગામ ગામ ફરતા ગઈઓ. ૭ પણ એથીઓ હેરોદ બધાં તેનાં કરેલાં શાંભલીને ધમરાઈઓ; કારણ કે ઇઓહાન મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠીઓ છે, એમ ફેટલાઓએ કહ્યું છે. ૮ ને ફેટલાઓએ એમ કે, એલીઓ પરગટ થઈઓ છે; ને ફેટલાઓએ એમ કે, આગલા નખીઓમાંનો એક પાછો ઉઠીઓ છે. ૯ તારે હેરોદ કહીજી કે, ઇઓહાનનું માથું મેં કાપીનાંખીજી છે, મગર જે બાખત હું આણું શાંભલુંછજી તે કોણ છે? ને તેણે તેને જોવાને આહીજી.

૧૦ અને રમુલાએ પાછા આવીને જે કીધાં હતાં તે સરવ તેને કહીઓ; તાર પછી તેઓને સાથે લઈને એથસાઈદા ફેહેવાઓલા રોહરને લાગતી વેરાન જગીઓમાં તે એકાંત ગઈઓ. ૧૧ ને લોકો એ જાણીને તેની પાછલ ગઈઓ, તારે તેણે તેઓને કબુલ કરીને ઓદાની પાદશાહત બાખત તેઓને કહીજી, ને જેઓને સમા થવાની જરૂર હતી તેઓને સમા કીધા. ૧૨ ને દાહોડો ડુબવા લાગીઓ, તારે બારોએ પાસે આવીને તેને કહીજી કે, લોકોને રવાના કર, કે તેઓ આસપાસનાં ગામોમાં તથા ગામડાંઓમાં જઈને વાસો કરે, ને ખાવાનું પામે; કેમકે હીઓ આપણે વેરાન જગીઓમાં છઈએ. ૧૩ પણ તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે તેઓને ખાવાને આપો. તારે તેઓએ કહીજી કે, પાંચ રોટલી તથા એ માછલી વીના હમારી પાસે બીજું કંઈ નથી, તો શું હમે જઈને એ સરવ લોકને સારૂ ખાવાનું વેચાણું લઈએ? ૧૪ કેમકે તેઓ પાંચ હજારને શુમારે મરદ હતા. ને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, તમે તેઓને પચાગ પચારાની હાર કરીને એસોડો. ૧૫ ને તેઓએ તેમ કીધું,

ને સરવને બેસાડીઆ. ૧૬ તારે તેણે તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આસમાનની ગમ બોધને તેઓ પર અરકત આપી; ને ભાંજીને લોકોની આગલ પીરસવા સાડે શાગીરદોને આપી. ૧૭ પછી તેઓએ ખાધું, ને સરવ ધરાઈ-આ; ને બચેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરાઈ.

૧૮ અને તે એકલો દુઆ માગતો હતો, તારે એમ થઈ જ કે શાગીરદો તેની પાસે આવીઆ; ને તેણે તેઓને પુછતાં કહી જ કે, હું કોણ છું? લોક શું કહેછે? ૧૯ તારે તેઓએ જવાબમાં કહી જ કે, ઇઓહાન બાપતીસમા કરનાર; પણ કેટલાએક કહેછે કે, એલીઆ, ને કેટલાએક કહેછે કે, આગલા નબીઓમાંનો એક પાછો ઉઠીઆ છે. ૨૦ પછી તેણે તેઓને પુછી જ, પણ તમે શું કહેછો? હું કોણ છું? તારે પીતરે જવાબ આપીને કહી જ કે, આદાનો અરીસત. ૨૧ ને તેણે તેઓને તાકીદથી ફરમાવી જ કે એ કોઈને નહીં કહેવું. ૨૨ ને તેણે તેઓને કહી જ કે આદમીના બેઠાને ઘણાં દુખ સેહેવાં, ને વડીલાથી, તથા મુખી કાહીજોથી, તથા શાસતરીઓથી નાકબુલ થવું; તથા મારીઆ જવું, અને તીજે દાહોડે પાછું ઉઠવું પડે. ૨૩ તારે તેણે સરવને કહી જ કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આહે, તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો કૂચ જીવકીને હમેશા મારી પાછલ ચાલે. ૨૪ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહે, તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે સાડે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૨૫ કેમકે જે માણસ આખી જહાન મેલવે, ને પોતાને ખોરો, ઇઆ હાની પામે, તો તેને શો ફાવેલો છે? ૨૬ એ વાસતે મારી બાબત તથા મારી વાતો બાબત જે કોઈ શરમારો, તેની બાબત આદમીનો બેટો જરે પોતાના તથા બાપના તથા પાક શીરસતાઓના જલાલ સાથે આવશે, તારે શરમારો. ૨૭ ને હું તમને અચીત કહું છું કે હીઆં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે ખોદાની પાદશાહતને જોરો, તાંહાં મુઠી માતને નહીં ચાખશે.

૨૮ અને એ વાતોના દાહાડા આડેક બાદ એમ થઈ જ કે પીતરને તથા ઇઓહાનને તથા ઇઆકુબને સાથે લઈને દુઆ માગવાને તે એક પાહાડ પર ગઈઓ. ૨૯ ને દુઆ માગતાં તેનાં માહોની શીકલ બદલાઈ ગઈ, ને તેનો પોશાક ઉજ્જો ચલકતો થઈ ગઈઓ. ૩૦ ને જુઓ, બે મરદ, મુસા તથા એલીઆ, તેની સાથે વાત કરતા હતા, ૩૧ તેઓ જલાલમાં દેખાઈઆ, ને ઇશાલેમમાં તે મરણ પામનાર હતો તે બાબત બોલતા હતા. ૩૨ ને પીતર તથા તેના સાથી ઈંધથી ભરાઈઆ હતા; પણ જગતા થઈઆ તારે તેઓએ

તેના જલાલને તથા જે એ મરદ તેની સાથે ઉભા રહીઆ હતા તેઓને દીદા. ૩૩ ને તેઓ તેની પાસેથી જતા હતા, તારે એમ થઈજે પીતરે ઇસુને કહીજે કે, ઝાદાવંદ, આપણને હીઆં રહેવું શાઈ છે, ને હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે સાર, ને એક મુસાને સાર, ને એક એલીઆને સાર ; પણ તેણે જે કહીજે તે પોતે સમજીએ નહીં. ૩૪ તે એ વાતો કહેતો હતો તારે વાદલીએ આવીને તેઓ પર છાઈએ કીધા, ને તેઓ વાદલી માં પેસતા હતા તારે એઓ બીધા. ૩૫ ને વાદલી માંથી એવો આવાજ નીકલીઓ કે, આ મારો પીઆરો બેઠો છે, એનું શાંભલો. ૩૬ ને આવાજ થઈઆ પછી ઇસુ એકલો દેખાઈએ ; ને તેઓ છાના રહીઆ ; ને તે દાદાડઓમાં જે તેઓએ દીધું તેઓ માંનું કોઈને કંઈ નહીં કહીજે.

૩૭ અને બીજે દાહોડે એમ થઈજે તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરીઆ તારે ઘણા લોક તેને મલીઆ. ૩૮ ને જીઓ, લોકોમાંના એકે જીમ પાડીને કહીજે કે, અએ ઉસતાદ, હું તારી અરજ કરુંછું કે, મારા દીકરાને જે, કેમકે તે મારો એકનો એક છે. ૩૯ ને જે, રહ તેને પકડેજે, ને એકાએક તે જીમ પાડેજે, ને ફીણ આવે તાંહાં સુધી તે તેને પીડા દેજે, ને તેને ઘાએલ કરીને મુશકેલીથી તેની પાસેથી જાએજે. ૪૦ ને તેને કાહાડવાને મેં તારા શાગીરદાની મીનત કીધી ; પણ તેઓ રાક્ષીઆ નહીં. ૪૧ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને કહીજે કે, અએ બેઠમાન તથા આડી પેહેડી, કાંહાં સુધી હું તમારી સાથે રહીરા, ને તમારું સહીરા ? તારા દીકરાને હીઆં લાવ. ૪૨ ને તે આવતો હતો તારે દેવે તેને પટકી નાંખીને બહુ પીડા દીધી ; તારે ઇસુએ તે નાપાક-રહને ધમકાવીઆ, ને છોકરાને સમા કીધા, ને તેને તેના આપને સોંપીઆ. ૪૩ ને ઝાદાના માહોટાં કુવતથી સરવ ડંગ થઈ ગઈઆ ; ને જે બધાં કામ ઇસુએ કીધાં તેથી સરવે અચરત થતા હતા, તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને કહીજે કે, ૪૪ તમે એ વાતોને તમારા કાનોમાં રાખો, કેમકે આદમીનો બેઠો માણસોના હાથમાં સોંપારો. ૪૫ પણ તેઓ એ વાત સમજીઆ નહીં, ને તે તેઓથી એવી ગુપત રહી કે તેઓ જાણે નહીં ; ને એ વાત બાબત તેને પુછવાને તેઓ બીધા.

૪૬ અને તેઓમાં તકરાર થઈજે આપણામાં સહુથી માહોટો કોણ હશે ? ૪૭ પણ ઇસુએ તેઓનાં દીલનો વીચાર જાણીઆ, ને એક બાલકને લઈને તેને પોતાની પાસે ઉબું રાખીજે. ૪૮ ને તેઓને કહીજે કે, જે કોઈ મારાં નામથી આ બાલકને કબુલ કરશે, તે મને કબુલ કરેજે ; ને જે કોઈ મને કબુલ

કરેછે, તે મારા મોકલનારને કબ્જલ કરેછે. કેમકે તમ સરવમાં જે બહુ નાહાનો છે, તે મોહોયો થરો. ૪૯ તારે ઇસ્માહાને જવાબમાં કહીજી કે, ખોદાવંદ, તારાં નામથી એકને હમે દેવો કાહાડતાં દીઠો, ને તે હમારી સાથે નહીં ચાલીએ, વાસતે હમે તેને મને કીધો. ૫૦ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, મને ના કરો, કેમકે જે આપણે ઉલટો નથી, તે આપણી તરફનો છે.

૫૧ અને એમ થઈજી કે તેને ઉપર લેવાના દાહાડા પુરા થઈઆ, તારે ઇશાલિમ જવા સાફ તેણે પોતાનું મોહો થીરતાથી રાખીજી. ૫૨ ને હરકારાએને પોતાની અગાજી મોકલીઆ, ને તેએ ગઈઆ, ને તેને સાફ તઈઆરં કરવાને સમરોનીએના એક ગામમાં પેઠા. ૫૩ પણ તેનું મોહો ઇશાલિમ જવા જેવું હતું, વાસતે તેએ તેને કબ્જલ નહીં કીધો. ૫૪ તારે તેના શાગીરદ ઇઆકુબ તથા ઇસ્માહાને એ જોઈને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જેમ એલીઆએ કીધું તેમ આસમાનથી આગ વરસાવીને તેએને બાલીનાંખીએ? એ બાબત તારી શી ઇછા છે ? ૫૫ પણ તેણે ફરીને તેએને ધમકાવીઆ, ને કહીજી કે, તમારામાં કેવો રહ છે, એ તમે નથી જાણતા. ૫૬ કેમકે આદમીનો બેટો માણસોના જીવ હલાક કરવાને નહીં, પણ બચાવવાને આવીએ છે. ને તેએ ખીજે ગામ ગઈઆ.

૫૭ અને તેએ રસતે ચાલતા હતા, તારે એમ થઈજી કે એકે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જાંહાં તું જાએ તાંહાં હું તારી પાછલ આવીશ. ૫૮ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, લોકડાને દોતરો છે, ને આસમાનના પકશીએને માલા છે ; પણ આદમીનો બેટાને માથું મુકવાને ઠામ નથી. ૫૯ ને તેણે ખીજને કહીજી કે, મારી પાછલ આવ. પણ તેણે કહીજી કે, ખોદાવંદ, મને રજા આપ કે હું પેહેલાં જઈને મારા બાપને દાટું. ૬૦ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, તું મારી પાછલ આવ, ને મુએલાએને પોતાના મુએલાએને દાટવા દે ; પણ તું જઈને ખોદાની પાદ-શાહતની ખબર જાહેર કર. ૬૧ ને એક ખીજએ પણ કહીજી કે, ખોદાવંદ, હું તારી પાછલ આવીશ ; પણ પેહેલાં મારાં ઘરનાંએને મતી આવવાને મને જવાદે. ૬૨ તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, જે પોતાનો હાથ હેલ પર મુકીને પછવાડે જુએછે, તે ખોદાની પાદશાહતને લાએક નથી.

બાબ ૧૧મો.

એ બાદ ખોદાવંદે ખીજ સીતરને પણ ઠરાવીઆ, ને હરેક રોહેર તથા

જગીઆમાં જાંહાં પોતે જવાનો તાંહાં બએને પોતાની અગાઉ મોકલીઆ. ૨ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, પાટલી એવી ધણી છે, પણ મજુરો થોડા છે, વાસને પાટલી એવીના મલિકની તમે મીનત કરો કે તે પોતાની પાંદ્રી એવીને સાર મજુરો મોકલે. ૩ તમે જાઓ, જુઓ, વજાઓમાં ગેટાંનાં બધાં સરખા હું તમને મોકલુંછું. ૪ વાંસડી તથા જોહોણું તથા જોડા ના લો, ને રસતામાં કોઈને સલામ ના કરતા. ૫ ને જે ઘરમાં તમે પેસો, તાંહાં પેહેલાં કહો કે આ ઘરનાં શાંતી થાઓ. ૬ ને જે શાંતીના દીકરો તાંહાં હરો, તો તમારી શાંતી તે પર રહેશે; પણ જે નહીં હરો, તો તમારા પર તે પાછી આવશે. ૭ ને જે કંઈ તેઓ આપે, તે આઈ પીને તેજ ઘરમાં રહો, કેમકે મજુર પોતાની મજુરીને લાગ્યે છે; ઘરે ઘરે ફરતા ના. ૮ ને જે કોઈ રોહિરમાં તમે પેસો, ને જે તેઓ તમને કમુલ કરે, તો તમારી આગલ જે મુકામ તે આઓ. ૯ ને તેમાંના ખીમારીઓને સમા કરો, ને તેઓને કહો કે, બાદની પાદશાહત તમારી પાસે આવી છે. ૧૦ પણ જે કોઈ રોહિરમાં તમે પેસો, ને જે તેઓ તમને કમુલ નહીં કરે, ૧૧ તો તેના રસતાઓમાં બહાર જઈને કેહેજો કે, તમારાં રોહિરની ધુલ જે હમને વલગી છે તે પણ હમે જાટકી નાંખીએછીએ, તોપણ એ જાહેરી પાદશાહત તમારી પાસે આવી છે. ૧૨ ને હું તમને કહુંછું કે તે દાહોડે તે રોહિર કરતાં સંઘમનો હાલ વધતો સેહેલ થશે. ૧૩ એ જોરાજીન, તને અફસોસ; એ બેથસાઈદા, તને અફસોસ; કેમકે જે માજેલ તમારામાં કીધા, તે જે સાર તથા સીદાનમાં કીધા હોતે, તો તેઓએ તાટ પેહેરીને તથા રાખમાં બેસીને કાહારની લાગ કીધી હોતે. ૧૪ પણ ઇન્સાફ કરવામાં સોરને તથા સંઘમને તમ કરતાં અસાની થશે. ૧૫ ને એ કાપરનાહુમ, તું જે આસમાન સુધી જીંચું કરાઈ છે, તે તું પત્થલ સુધી નીચું નંખારો. ૧૬ જે તમારું શાંબલિ છે, તે મારું શાંબલિ છે; ને જે તમને વખોડે છે, તે મને વખોડે; ને જે મને વખોડે છે, તે મારા મોકલનારને વખોડે.

૧૭ અને તે સીતેરે ખુસીથી પાછા આવીઆ, ને કહીજી કે, બાદવંદ, તારાં નામથી દેવો પણ હમારા હુકમને તાબે છે, ૧૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, રોતાનને વીજલીની પડે આસમાનથી પડતો મેં લીધે. ૧૯ જુઓ, સાબો તથા વીધુઓને છુંદવાનો, તથા દુરામનો બધો કુદરત પર હું તમને એખતીઆર આપુંછું, ને તમને કસાંથી નુકસાન નહીં થશે. ૨૦ મગર એથી ખુશી ના થાઓ કે રહો તમારા હુકમમાં છે; પણ એ કરતાં એથી ખુશ થાઓ કે તમારું

નામ આસમાનમાં લખાઈયાં છે. ૨૧ તે વખતે ઇસુએ જીવમાં ખુરા થઈને કહીજે કે, અમે બાપ, આસમાન તથા જમીનના મલિક, હું તારી શુકર કંઈ છું, કેમકે દાનાવો તથા અકલમંદોથી તે આ વાતો સંતાડી છે, ને બાલકોને પરગટ કીધી છે. હા, અમે બાપ, કેમકે તને એ પસંદ આવીજે. ૨૨ મારા બાપે મને બધું સોંપીજે છે; ને બેટો કોણ છે, એ બાપ વીના કોઈને માલુમ નથી; ને બાપ કોણ છે, એ બેટા વીના, તથા જેની પાસે બેટો પરગટ તેને કરવા આહે તે વીના કોઈ જાણતું નથી. ૨૩ તારે તેણે શાગીરદોની ગમ ફરીને એકાંત કહીજે કે, જે તમે જુઓછા, તે જોનાર આંખો મુબારક છે. ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છું કે જે તમે જુઓછા, તે જોવાને ધણા નખીએએ તથા પાદ-શાહેએ આહીજે, પણ નહીં જોઈએ, ને જે તમે શાંભલોછો, તે શાંભલવાને આહીજે, પણ નહીં શાંભલીજે.

૨૫ એને જુઓ, એક શાસતરી તેની અજમાએશ કરવાને ઉભો રહીએ, ને તેને કહીજે કે, ઉસતાદ, હું શું કંઈ કે હમેશગીની ઇંદગીનો વારસ થાજે? ૨૬ ને તેણે તેને કહીજે કે, તોરતમાં શું લખીજે છે? તું શું વાંચે? ૨૭ ને તેણે જવાબમાં કહીડે કે, તારા ખાદા ખાદાવંદ પર તું તારાં આખાં દીક્ષથી, તથા તારા આખા જીવથી, તથા તારા આખાં કુવતથી, તથા તારી આખી સમજથી, પીઆર કર; ને જેવો પોતા પર તેવો તારા પોસી પર કર. ૨૮ ને તેણે તેને કહીડે કે, તેં કીક જવાબ દીધો, તું એ પરમાણે કર, ને તું જીવરો. ૨૯ તારે તેણે પોતાને રાસત ડરાવવા આહીને ઇસુને કહીજે કે, મારો પોસી કોણ છે? ૩૦ ને ઇસુએ જવાબમાં કહીજે કે, એક રાખસ ઇશિલેમથી ઇરીઓમાં જતો હતો, ને ચારોમાં પડીએ, ને તેએએ તેને નાગો કરીનાંખીએ, ને ઘાએલ કરીને અધમુએ થઈએ પર તેને મુકીને ચાલીએ ગઈએ. ૩૧ ને એવું થઈજે કે એક કાહીન તે રસતે આવીએ, ને તેને જોઈને બીજી બાજુથી ચાલીએ ગઈએ. ૩૨ ને એજ તરેહ એક લેવી પણ જાંહાં તે હતો તાંહાં આવીએ, ને જોઈને બીજી બાજુથી ચાલીએ ગઈએ. ૩૩ પણ એક સમરોની મુસાફરી કરતો તેની પાસે આવીએ, ને તેને જોઈને રહમ કીધો. ૩૪ ને પાસે આવીને તેના ઘાએમાં તેજ તથા વધન રેડીને પોટો બાંધીએ, ને પોતાના જનવર પર તેને બેસાડીને ધરમશલામાં તેને લઈઆવીએ, ને તેની ખખરદારી કીધી. ૩૫ ને સહવારે નીકલતી વેલા બે દીનાર કાહાડીને ધરમશલાવાલાને આપીએ, ને તેને કહીજે કે, તું એની ખખરદારી કરજે, ને એથી વધતું જે ખરચરો, તે હું

પાછો આવીશ તારે તને ભરી આવીશ. ૩૬ તો તે તરણોમાંથી ચોરોમાં પોડાનો પોડસી કોણ હતો, તને શું લાગેછે? ૩૭ તારે તેણે કહીહું કે જેણે તેના પર રહમ કીધો તે. તારે ઇસુએ તેને કહીહું કે, તું જઈને એમજ કર.

૩૮ એને તેએ જતા હતા તારે એમ થઈહું કે તે એક ગામમાં પોડાને મારથા નામે એક આરતે પોતાનાં ઘરમાં તેને ઉતારે આવીએ. ૩૯ ને મરીએમ કહેવાએલી તેની એક બહેન હતી; ને તે ઇસુના પગ પાસે બેસીને તેની વાત શંભલતી હતી. ૪૦ પણ મારથા ઘણી ખીદમતથી ગભરાઈ હતી, ને પાસે આવેને કહીહું કે, ઓદાવંદ, મારી બહેને મને એકલીને ખીદમત કરવાને મુકી છે, શું તને એની કંઈ ચીંતા નથી? તો એને મારી મદદ કરવાને કહે. ૪૧ ને ઇસુએ જવાબમાં તેને કહીહું કે, એ મારથા, મારથા, ઘણી ચીજો બાબત તું ચીંતામાં તથા ગડગડમાં પડી છે. ૪૨ પણ એકનીજ અગત છે; ને શારો હીસો, જે તેની પાસેથી લેવારો નહીં, તે મરીએમે પસંદ કીધો છે.

આખ અગીઆરમો.

અને એક ક્રેકાણે તે દુઆ માગતો હતો તે જરે તેણે પુરી કીધી, તારે એમ થઈહું કે તેના શાગીરદોમાંથી એકે તેને કહીહું કે, ઓદાવંદ, જેમ ઇઆ-હને પોતાના શાગીરદોને શીખવીજી તેમ તું પણ હમને દુઆ માગવાને શીખવ. ૨ તારે તેણે તેએને કહીહું કે, તમે દુઆ માગો તારે કહે કે, એ આસમાન-માંના હમારા બાપ, તારું નામ પાક મનાએ; તારી પાદશાહત આવે; જેમ આસમાનમાં તેમ જમીન પર પણ તારો મરજી થાએ. ૩ હમારી રોજની રોટલી આજ હમને આપ. ૪ ને હમારા ગુનાહ હમને માફ કર, કેમકે હમે પણ હમારા હરેક કરજદારને માફ કરીએછીએ; ને હમને અજમાએરામાં ના નાંખ, પણ હમને ખુશથી છોડાવ. ૫ ને તેણે તેએને કહીજી કે, તમારામાંનો એવો કોણ છે કે જેનો દોસત તેની પાસે મધરાતરે જશે, ને તેને કહેશે કે, દોસત મને તરણ રોટલી ઉઠીની આપ. ૬ કેમકે મારો ભાઈબંદ રસતે જતાં મારી પાસે આવીએ છે, ને તેની આગલ મુકવાનું મારી પાસે કંઈ નથી. ૭ તારે તે અંદરથી જવાબ દઈને કહેશે કે, મને તસલી ના દે, હમણા બારણું બંધ કીધું છે, ને મારાં છોકરાં મારી પાસે બીજાના પર છે, વાસતે મારાથી ઉઠીને તને અપાનું નથી. ૮ હું તમને કહુંછી કે તે તેનો દોસત છે તે વાસતે જો તેને અપવા શકે નહીં ઉઠે, તો પણ તેનો આજીને કીધે તે ઉઠીને તેને જેટલું જોઈએ તેટલું

આપરો. ૯ ને હું તમને કહુંછી કે માગો, ને તમને આપરો, શોધો ને તમે પામરો, કોકો ને તમારે સાર ઉઘડારો. ૧૦ કેમકે હરેક જે માગેછે તે પામેછે, ને જે શોધેછે તેને જોડેછે, ને જે કોંકેછે તેને સાર ઉઘડારો. ૧૧ ને તમારામાં કોઈ આપ હોય્મ, ને જે દીકરો તેની પાસે રોટલી માગે, તો શું તે તેને પથર આપરો? ઇચ્છા જે માછલી માગે, તો શું માછલીને બદલે તેને સાપ આપરો? ૧૨ ઇચ્છા જે તે બેદુ માગે, તો શું તેને વીધુ આપરો? ૧૩ યે વાસતે તમે ખુરાછતાં જે પોતાનાં છોકરાંય્મને શારી ચીજો આપી જાણોછો, તો તમારો આસમાની આપ પોતાથી માગનારાય્મને પાક-રહ કેટલો વધતો આપરો?

૧૪ અને તે યેક દેવને કાહાડતો હતો, ને તે મુંગો હતો; ને યેમ થઈજી કે દેવ નીકલીય્મો તારે તે મુંગો બોલીય્મો, ને લોક તાજુબ થઈયા. ૧૫ પણ તેય્મોમાંથી કેટલાય્મકે કહીજી કે, દેવોના સરદાર બાલજેબુલની મદદથી દેવોને તે કાહોડેછે. ૧૬ ને બીજાંય્મોય્મ અજમાય્મશ કરવા સાર તેની પાસે આસમાનથી નીશાણી માગી. ૧૭ પણ તેણે તેય્મોના વીચાર જાણીને તેય્મોને કહીજી કે, જે પાદશાહત પોતાની સામે થાય્મ, તે ઉજડ થાય્મછે. ૧૮ ને જે ઘર પોતાની સામે થાય્મ, તે પડેછે. ને જે રોતાન પોતે પોતાની સામે થઈય્મો, તો તેની પાદશાહત શી તરેહ કાય્મ મરેહરો? કેમકે તમે કહેછો કે બાલજેબુલની મદદથી હું દેવોને કાહાડુંછી. ૧૯ ને જે હું બાલજેબુલની મદદથી દેવોને કાહાડુંછી, તો તમારા દીકરા કોહોની મદદથી કાહોડેછે? વાસતે તેય્મો તમારો ધનસાફ કરશે. ૨૦ પણ જે હું ઓદાની આંગલીય્મ દેવોને કાહાડુંછી, તો ઓદાની પાદશાહત તમારી પાસે આવી છે. ૨૧ જરે હથીઆર-બંદ જોરાવર માણસ પોતાની હવેલીની ચોકી કરેછે, તારે તેની માલમતા સલામત રહેછે. ૨૨ પણ જરે તે કરતાં જોરાવર તેની પાસે આવીને તેને જાંહીતે, તારે જે હથીઆર પર તેણે ભરોસો કીધો તે છીનવી લેછે, ને તેની લુંટ વેહેય્મો આપેછે. ૨૩ જે મારી તરફનો નથી, તે મારે ઉલટો છે; ને જે મારી સાથે યેકડું નથી કરતો, તે વેરી નાંખેછે. ૨૪ જરે નાપાક-રહ માણસમાંથી નીકલેછે, તારે ઉજડ ડોકાણામાં આરામ શોધતો ફરેછે, પણ નહીં પામીઆથી કેહેછે કે, જેમાંથી હું નીકલીય્મો તેજ મારાં ઘરમાં હું પાછો જઈશ. ૨૫ પછી તે આવીને તેને વાલિયું તથા શોભાવાન જુએછે. ૨૬ તારે તે જમને પોતાથી ખુરા બીજા સાત રહોને સાથે લાવેછે, ને તેય્મો તેમાં પેસીને તાંદાં રહેછે; તારે તે માણસનો છિલો હાલ પેહેલા કરતાં ખુરા થાય્મછે.

૨૭ અને તે આ વાતો કહેતો હતો, તારે એમ થઈ જાય છે લોકોમાંથી એક એમને ખુબ પાડીને તેને કહી જાય છે, જે પેટે તને રાખીએ, તથા જે થાનોને તું ધાવીએ, તેએ મુઆરક છે. ૨૮ પણ તેણે કહી જાય છે, એ કરતાંને ખોદાનો કલામ જેએ શાંભલે છે, ને તેને પાલે છે, તેએ મુઆરક છે.

૨૯ અને મોહોટી ભીડ થવા લાગી તારે તે કહેવા લાગીએ કે, આ પેહેડીના લોક બુંડા છે; તેએ નીરાણી રોધે છે, પણ ઇએના નખીની નીરાણી શીવાએ ખીજી નીરાણી તેએને અપારો નહીં. ૩૦ કેમકે જેમ ઇએના નીનવીએને સાડ નીરાણી હતો, તેમ આદમીનો બેટો આ પેહેડીને સાડ થશે. ૩૧ દક-શણની રાણી આ પેહેડીના લોકોની સાથે ઇનસાફને દાહોડે ઉઠશે, ને તેએને સજ્જ લાએક ઇરાવશે, કેમકે સુન્નીમાનની દાનાઈ શાંભલવાને જમીનને છેડેથી તે આવી; ને જુએ સુન્નીમાન કરતાં મોહોટો એક હીઆં છે. ૩૨ નીનવીના લોક આ પેહેડીની સાથે ઇનસાફને દાહોડે ઉઠશે, ને તેએને સજ્જ લાએક ઇરાવશે, કેમકે ઇએનાએ વાએજ કીધાથી તેએએ તોઆ કીધી; ને જુએ, ઇએના કરતાં મોહોટો એક હીઆં છે.

૩૩ અને કોઈ ચેરાગ સજ્જગાવીને છુપીઆં મકાનમાં કે માપા તલે નહીં, પણ અંદર આવનાગ રોરાની મલવા સાડ ચેરાગદાનો પર મુકે છે. ૩૪ બદનનો ચેરાગ આંખ છે, વાસોને જે તારી આંખ સાફ હોએ, તો તાં આંખું બદન રોરાનીએ ભરેલું છે; પણ જે ખુરી હોએ, તો તાં બદન પણ અંધારાંએ ભરેલું છે. ૩૫ વાસોને તારામાં જે રોરાની છે તે અંધારું નહીં થાએ એ સાડ ફરી-આર રહે. ૩૬ જે તાં આંખું બદન રોરાનીએ ભરેલું હોએ, ને તેના કોઈ ભાગમાં અંધારું નહીં હોએ, તો રોરાની કરતારો ચેરાગ જેમ તને રોરાની આપે છે, તેમ તાં આંખું બદન રોરાનીએ ભરેલું થશે.

૩૭ અને તે બોલતો હતો તારે એક ફોરોશીએ દરખાસત કીધી કે તે તેની સાથે આણું આએ; ને અંદર જઈને તે ખાવા બેઠો. ૩૮ પણ ખાવા પેહેલાં તે નાકીએ નહીં, એ જેઘને ફોરોશી તાજુબ થઈએ. ૩૯ તારે ખોદાવંદે તેને કહી જાય છે, એએ ફોરોશીએ, તમે થાલી પીઆણું બાહારથી સાફ કરો છો, પણ અંદરખાને તમે જુલમ તથા ખુરાઈથી ભરેલા છો. ૪૦ એએ મુરજો, જેણે બાહારનું બનાવી જાય તેણે અંદરનું પણ શું નથી બનાવી જાય? ૪૧ પણ એ કરતાં જે કંઈ તમારું છે તેમાંથી ખેરાત કરે, ને જુએ, બધું તમારે સાડ પાક છે. ૪૨ પણ તમ ફોરોશીએને અફસોસ છે, કેમકે કુદનો તથા વરીઆલી તથા હરેક

તરેહની બાજુનો તમે દરામો ભાગ આપોછો, પણ ધનસાફ તથા ઝોદાનો પીઆર તમે પડતો મુકોછો; એ કરવાં, ને બીજાં નહીં મુકવાં જોઈતાં હતાં. ૪૩ એએ ફોરોશીએ, તમને અફસોસ છે; કેમકે એબાદતખાનાઓમાં ઉપલાં મકાનો તથા ચહુટાંઓમાં સલામો તમે ચાહોછો. ૪૪ એએ શાસતરીએ તથા ફોરોશીએ ઢોંગીએ, તમને અફસોસ છે; કેમકે જે કબરો દેખાતી નથી, ને જે પર લોકો ચાલતાં જાણતા નથી, તેવા તમે છો.

૪૫ તે વેલા શાસતરીઓમાંના એકે જવાબ આપતાં તેને કહીજે કે, ઉસ-તાદ એમ બોલવાથી તું હમને પણ મેણ મારેછે. ૪૬ તારે તેણે કહીજે કે, તમો શાસતરીએને પણ અફસોસ છે, કેમકે જીવકવાને મુશકિલ એવા બોજ લોકો પર તમે લોદોછો, પણ તમે પોતે પોતાની આંગલીઓમાંની એકે તે બોજ-એને અડકતા નથી. ૪૭ તમને અફસોસ છે, કેમકે નબીઓની કબરો તમે બાંધોછો, ને તમારા બાપદાદાએ તેઓને મારીનાંબીઆ. ૪૮ તારે તમે શાહેદી આપોછો કે તમો પોતાના બાપદાદાઓનાં કામ પસંદ કરોછો; કેમકે તેઓ-એ તેઓને મારીનાંબીઆ, ને તમે તેઓની કબરો બાંધોછો. ૪૯ એ વાસતે ઝોદાની દાનાઘએ પણ એ કહીજે કે, નબીઓને તથા રસુલોને હું તેઓની પાસે મોકલીશ, ને તેઓમાંથી કેટલાએકને તેઓ મારીનાંબરો, ને બહુ સતાવરો. ૫૦ વાસતે દુનીઆની શરઆતથી કુલે નબીઓનું લોહી જે વેહેવડાઈ છે, તેનો બદલો આ પેહેડીથી લેવારો. ૫૧ હાબેલનાં લોહીથી તે જખરીઆ, જે કુરબાન-ગાહ તથા મંદીરની વચે મારીએ ગઢએ, તેનાં લોહી સુધી; હા, હું તમને કહુંછું કે તેનો બદલો આ પેહેડીથી લેવારો. ૫૨ એએ શાસતરીએ, તમને અફસોસ છે, કેમકે એલમની કુચી તમે લઈગઈએ છો, તમે પોતે અંદર પેસતા નથી, ને એએ પેસતા હતા તેઓને તમે અટકાવીએ છે. ૫૩ ને તેઓને આ વાતો તે કેહેતો હતો, તારે શાસતરીએ તથા ફોરોશીએએ તેને ઘણા ચીડવવા તથા ઘણી વાતો બોલાવવા સાથે તેને છેડીએ. ૫૪ ને તેની તલારામાં રહેતાં તેનાં માહોની કોઈ વાત પકડવાનું કીધું, એ સાથે કે તેઓ તેના પર તોહોમત મુકે.

બાબ બારમો.

અને હજારો લોક એકઠા થઈએ, એવા કે તેઓ એક બીજા પર પડતા હતા, તારે તે પોતાના શાગીરદોને કેહેવા લાગીએ કે, તમે પેહેલાં ફોરો-શીઓનાં ખમીરથી હુશીઆર રહો, જે ઢોંગ છે. ૨ કેમકે જે પરગટ નહીં કરારો,

અમું કંઈ હાંકેલું નથી, ને જે જાણારો નહીં, અમું કંઈ ગુપ્ત નથી. ૩ વાસતે તમે અંધારામાં જે કંઈ કહીજો છે, તે રોશનીમાં રાંભલારો; ને અંધકાંતમાં જે કંઈ તમે કાનમાં કહીજો છે, તે ધાખાઓ પર પરટ કરારો. ૪ ને આ મારા દોસેતો, હું તમને કહુંછું કે, જેઓ બદનને મારીનાંખે છે, ને અપછી તેઓથી ખીજું કંઈ કરાવું નથી, તેઓથી તમે ના ખીજો. ૫ પણ તમારે ઢોલથી ખીજીવું અમે હું તમને બતાવુંછું, મારીનાંખીઆ બાદ દોજ્યામાં નાંખવાનો જોને અંખતીઆર છે તેનાથી ખીજો, હા, હું તમને કહુંછું કે તમે તેથી ખીજો. ૬ એ સવાઈઆની શું પાંચ ચત્રીઓ વેચાતી નથી? ને તેઓમાંની અંધ પણ જોદાની આગલ વીસરાતી નથી. ૭ પણ તમારા માથાંના સરવ નીમાલાઓ પણ ગણેલા છે, વાસતે તમે ખીજો ના; ઘણી ચત્રીઓ કરતાં તમે મુલવાન છો. ૮ ને હું તમને કહુંછું કે માણસોની આગલ જે કોઈ મને કમ્બલ કરશે, તેને આદમીનો ખેટો પણ જોદાના શીરશતાઓની આગલ કમ્બલ કરશે. ૯ પણ માણસોની આગલ મારો જે ધનિકાર કરશે તેનો ધનિકાર જોદાના શીરશતાઓની આગલ કરારો. ૧૦ ને જે કોઈ આદમીના ખેટને ઊલટી વાત કેહેશે, તે તેને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઊલટું જે કોઈ કુફર બકશે, તે તેને માફ નહીં કરારો. ૧૧ ને જોરે અંખાદતખાનાઓમાં તથા હાંકેમોની તથા અંખતીઆર વાલાઓની આગલ તેઓ તમને લઈ જાઓ, તારે તમે કેહેવો ધંઆ રો જવાબ આપરો, ધંઆ શું કેહેરો; અંખની ચીંતા ના કરો; ૧૨ કેમકે જે કેહેવું જોઈએ, તે તેજ ઘડી પાક-રહ તમને શીખવશે.

૧૩ અને લોકોમાંથી અંધે તેને કહીજો કે, ઉસતાદ, વારસો મારી સાથે વેહેંચી આપવાનું મારા ભાઈને કેહે. ૧૪ ને તેણે કહીજો કે, અંધ આદમી, મને તમારો ધનસાફ કરનાર ધંઆ તમારું વેહેંચી આપનાર કેણે કરાવી આપ્યો છે? ૧૫ ને તેણે તેઓને કહીજો કે, તમે ખબરદાર રહો, ને લોભ ના કરો; કેમકે માણસની જીંદગી તેનો ઘણો દોલતમાં નથી. ૧૬ તેણે તેઓને આ તમસીલ કહી કે, અંધ દોલતમંદની ખેતીએ ઘણી ઉપજ આપી. ૧૭ તારે તેણે પોતાનાં દીલમાં વીચારીને કહીજો કે, હું શું કરું? કેમકે મારી ઉપજ મુકવાને મને જગીઆ નથી. ૧૮ તારે તેણે કહીજો કે, હું અંધ કઠીરા, હું મારી વખાસને પાડીનાંખીરા, ને તેઓ કરતાં મોહોટી બાંધીરા; ને મારી બધી ઉપજ તથા માલમતા તાંહાં ભરીરા. ૧૯ ને હું મારા જીવને કહીરા કે, અંધ જીવ, ઘણાં વરસાને સાફ તારી બહુ માલમતા ભરેલી છે; ચેન કર, ખા, પી, ને ખુશી કર. ૨૦ પણ જોદાએ

તેને કહીકે કે, અમ્મે મુરખ, આજ રોતે તારો જીવ તારી પાસેથી મંગારો, તારે તે જે તમ્મિાર કીધાં છે, તે દોહતાં થરો? ૨૧ જે પોતાને સાર દોલત અમ્મકી કરેછે, ને ઝાદાની તરફ દોલતમંદ નથી, તે તેવોજ છે.

૨૨ અને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, અમે વાસતે હું તમને કહુંછી કે, પોતાના જીવને સાર ચીંતા ના કરો, કે શું આપશું, ને બદનને સાર કે શું પહેરીશું. ૨૩ જીવ ખોરાકથી, ને બદન લુગડાંથી માહોટું છે. ૨૪ કાગડા-અનાનો વીચાર કરો, કેમકે તેઓ નથી વાવતા, ને નથી કાપતા, તેઓને બંડાર નથી, ને વખાર નથી; તોપણ ઝાદા તેઓનું પાલણુ કરેછે; તો પક્ષીઓ કરતાં તમે કેટલા વધતા મુલવાન છો? ૨૫ ને ચીંતા કરીને પોતાનાં કદને અમ્મક હાથબર વધારવાને તમારામાંનો કોણ કુવતમંદ છે? ૨૬ વાસતે જે તમે સહુથી નાહાનું કરી નથી શકતા, તો બાકીનાઓ બાબત કેમ ચીંતા કરેછો? ૨૭ તમે કુલ જાહોડાના વીચાર કરો; તેઓ કેહેવાં વધેછે, તેઓ મેહેનત નથી કરતાં, તેઓ કાંતતાં નથી, ને હું તમને કહુંછી કે મુકીમાન પણ પોતાના આપ્પા જાહોજલાલમાં તેઓમાંના અમ્મકના જેવા સણગારેલો નહીં હતો. ૨૮ તો જે ધારા આજ મેદાનમાં છે, ને કાલે ભઠીમાં ફેંકાઅમ્મકે, તેને જે ઝાદા અમ્મક પહેરાવેછે, તો અમ્મે કમ અમ્મતકાદીઓ, તમને તે કેટલું વધતું પહેરાવરો? ૨૯ ને તમે શું આઓ, ઈઓ શું પીઓ, અમ્મની તલાશ ના કરો, ને શક ના લાવો. ૩૦ કેમકે અમે કુલે ચીજોને દુનીઆના લોદો શોધેછે; પણ તમારો આપ જાણેછે કે તમને અમે ચીજોનો અપ છે. ૩૧ પણ અમે કરતાં તમે ઝાદાની પાદશાહત શોધો, ને અમે તમામ ચીજો તમને અપારો. ૩૨ અમ્મે નાહાનાં યોલાં, ખીહોના, કેમકે તમને પાદશાહત આપવાને તમારા આપની મરજી છે. ૩૩ જે તમારાં તે વેચો, ને ખેરાત કરો, પોતાને સાર જીની નહીં થનારી કોથલીઓ, ઈઓને અખુટ દોલત, આસમાનમાં તમ્મિાર કરો, જાંહાં ચાર નથી આવતો, ને કીડા ખરાબ નથી કરતો. ૩૪ કેમકે જાંહાં તમારી દોલત છે, તાંહાં તમારાં દીલ પણ લાગરો. ૩૫ તમારી કમરો બાંધેલી, ને મશાલો સલગાવેલી રાખો. ૩૬ ને જેઓ પોતાનો ધણી લગતમાંથી કાહરે પાથો આવરો, કે તે આપીને ઠોકે તાહારેજ તેને સાર તેઓ ઉધાડે, અમ્મી તેની રાહ જીઅમ્મકે, તે માણુસોના જેવા તમે થાઓ. ૩૭ ધણી આપીને જે આકરોને ચોકી કરતા જેરો તેઓ મુખારક છે. હું તમને અચીત કહુંછી કે તે પોતે કમર બાંધરો, ને તેઓને ખાવા બેસાડરો, ને પાસે આપીને તેઓની ખીદમત કરરો.

૩૮ને જો તે બીજે પોહોરે આવશે, કે તીજે પોહોરે આવશે, ને એમજ જોશે, તો તે ચાકરો મુબારક છે. ૩૯ને એ જાણો, કે જો ધરધણી જાણતે કે ચોર કહી ધડી આવતાર છે, તો તે ચોકી કરતે, ને પોતાનાં ધરમાં ખાતર પાડવા નહીં દેતે. ૪૦ વાસતે તમે પણ તથ્યમાર થાઓ; કેમકે જે ધડી તમે નથી ધારતા, તેમાં આદમીનો બેટો આવેછે.

૪૧ એને પીતરે તેને કહીજો કે, ખાદાવંદ, એ તમ સીલ તું હમને, કે સરવને કેહેછે? ૪૨ તારે ખાદાવંદે કહીજો કે, અમાનતદાર તથા દાતાવ ચાકર જેને તેનો ધણી પોતાના ધરનાંઓને વખતે વખત ખોરાક આપવાને ડરાવશે, તે કોણ છે? ૪૩ જે ચાકરને પોતાનો ધણી આવીને એમ કરતો જોશે, તે મુબારક છે. ૪૪ હું તમને સાચું કહુંછું કે તે પોતાની બધી મીલકત પર તેને મુકરર કરશે. ૪૫ પણ જો તે ચાકર પોતાનાં દીલમાં કેહે કે મારો ધણી આવતાંવાર લગાડેછે, ને ચાકરોને તથા ચાકરડીઓને મારવા, તથા ખાવા પીવા, તથા મસત થવા લાગશે, ૪૬ તો જે દાહોડે તે રાહ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણતો નથી, તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવશે, ને તેને કાપીનાંખશે, ને બેઠમીનોની સાથે તેનો હીસો ડરાવશે. ૪૭ ને જે ચાકરે પોતાના ધણીની મરજી જાણી, પણ તથ્યમાર નહીં થાઓ, ને તેની મરજી પરમાણુ નહીં કીધું, તે બહુ માર ખારો. ૪૮ પણ જે જાણતો નહીં હતો, ને માર ખાવાને લાગ્યે કામ કીધું, તે થોડો માર ખારો. કેમકે જે હરેકને ઘણું આપેલું છે, તેની પાસેથી ઘણું મંગારો; ને જેની પાસે બહુ મુકેલું છે, તેની પાસેથી જીઆદ મંગારો.

૪૯ જમીન પર આગ લગાડવા હું આવીઓ છું; ને તે હમણા સલગી હોય તો હું શું ચાહુંછું? ૫૦ પણ મારે પામવાનું એક બાપતીસમા છે, ને તેના પુરા થવા સુધી મને કેવી તંગી લાગેછે! ૫૧ શું તમે એમ ધારોછો કે હું જમીન પર શાંતી આપવાને આવીઓ છું? હું તમને કહુંછું કે, ના; પણ તે કરતાં કુટ પાડવા. ૫૨ કેમકે અવિથી એક ધરમાં પાંચ મધે કુટ પડશે, તરણ બેની સામા, ને બે તરણની સામા થશે. ૫૩ બાપ દીકરા સામા, ને દીકરો બાપનો સામા; મા દીકરીની સામા, ને દીકરી માની સામા; શાશુ પોતાની વહુની સામા, ને વહુ પોતાની શાશુની સામા થશે.

૫૪ એને તે લોકોને કેહેવા લાગીઓ કે, તમે પરાચમથી વાદતી આવતી જુઓછો, તારે તુરત કહેછો કે જાપતું આવશે, ને એમજ થાઓ. ૫૫ ને દકરાણુનો વા વાઓ, તારે તમે કહેછો કે ગરમી થશે, ને એમજ થાઓ.

૫૬ અમ્મેદોગીઆ, તમે આસમાન તથા જમીનની સુરત પીછાની શોધોછો, પણ આ જમાનાને તમે કેમ પીછાનતા નથી ? ૫૭ ને જે વાજબી છે તે તમે પોતે કેમ નથી ઠરાવતા ? ૫૮ જરે તું તારા વાદીની સાથે હાકમની પાસે જા-
એછે, તારે રસતામાં ફેરોસ કર તેથી છુટી જાએ, રખે તે તને હાકમની પાસે
એએ, ને હાકમ તને ચોપદારને સોંપે, ને ચોપદાર તને કેદખાનામાં નાંખે. ૫૯ હું
તને કહુંછું કે, બાકીની દમડી પણ પાછી નહીં આપેરા, તાંહાં સુધી તું
તાંહાંથી નહીં નીકલેરા.

બાબ તેરમો.

અને તે વેલા કેટલાએક તાંહાં હતા તેઓએ ગાલીલીઆ બાબત
તેને કહીજી, જેઓનું લોહી પીલતે તેઓની કુરબાની સાથે મેલવીજી હતું. ૨ તારે
ઈસુએ જવાબમાં તેઓને કહીજી કે, શું તમે એમ ધારોછો કે તે ગાલીલીઆએ
એટલાં સહીઆં વાસતે સરવ ગાલીલીઆ કરતાં તેઓ પામી હતા ? ૩ હું તમને
કહુંછું કે ના ; પણ જો તમે તોખા નહીં કરો, તો તમે સહુ તેમજ હલાક
થરો. ૪ ઇઆ જે અરાડના પર સીલોઆના બુરજે પડીને તેઓને મારી-
નાંખીઆ, તેઓ ઇશાલેમમાંના બધા રહેવારો કરતાં પામી હતા, એમ તમે
ધારોછો કે શું ? ૫ હું તમને કહુંછું કે ના ; પણ જો તમે તોખા નહીં કરો, તો
તમે બધા તેમજ હલાક થરો.

૬ અને તેણે એ તમસીલ કહી કે, એક જણની વાડીમાં એક અંજીરનું
જાહાડ રોપીજી હતું, ને તેણે આવીને તે પર ફૂલ શોધીઆં, પણ કંઈ જડીજી નહીં.
૭ તારે તેણે માત્રાને કહીજી કે, જો, તરણ વરસા થઈઆં આ અંજીરી પર ફૂલ
શોધતો હું આવુંછું, પણ મને જડતું નથી ; એને કાપીનાંખ, શા સાફ એ
બોંએને રોકી રાખેછે ? ૮ ને તેણે જવાબમાં તેને કહીજી કે, અએ સાહેબ,
આ વરસામાં પણ એને રહેવાદે, હીઆં સુધી કે હું એની આસપાસ આવું,
ને ખાતર નાંખું ; ૯ ને જો તે ફૂલ આપે તો શાફ, ને નહીં, તો પછી તું એને
કાપીનાંખજે.

૧૦ અને એક એવાદતખાનામાં સખતને દાહોડે તે વાએજ કરતો હતો.
૧૧ તારે જુઓ, તાંહાં એક એમરત હતી, જેને અરાડ વરસા થઈઆં નબલા-
ઈનો રહે હતો, ને તે કુબડી થઈગઈ હતી, ને કોઈ પરકારે સમી થઈનહીં રાકી.
૧૨ ને ઈસુએ તેને કહીજી કે, અએ એમરત, તું તારી નબલાઈથી છુટી છે.

૧૩ ને તેણે તે પર હાથ મુકીઆ, ને તુરત તે પાછી સમી થઈગઈ, ને ખોદાની તારીફ કીધી. ૧૪ પણ ઇસુએ સખતને દાહોડે સમી કીધી, વાસતે એવાદત-ખાનાના હાકમે ગુસે બરાહને જવાબમાં લોકોને કહીજી કે, એવા છ દાહાડા છે, જેમાં કામ કરવાં રવા છે, વાસતે તેમાં તમે આવીને સમા કરાઓ; પણ સખત-ને દાહોડે નહીં. ૧૫ તારે ખોદાવંદે તેને જવાબમાં કહીજી કે, અએ ઢોંગી, તમારામાંનો હરેક સખતને દાહોડે પોતાના બલદ કે ગયેડાને શું ગભાણમાંથી છોડીને પાતા લઈ નથી જતો? ૧૬ ને જુઓ, એ ઈબ્રાહીમની દીકરી છતાં, જેને અરાડવરરા થઈઆં રેતાને બાંધો રાખી હતી, તેને સખતને દાહોડે શું એ બંધનથી છોડવડી નહીં જોઈએ? ૧૭ ને તેણે એ વાતો કહી, તારે તેના સરવ દુરામનો રામઘાં, ને તેથી જે સરવ કરામતનાં કામ થઈઆં તેથી બધા લોકો ખુરા થઈઆ.

૧૮ અને તેણે કહીજી કે, ખોદાની પાદશાહત શા સરખી છે? ને હું તેને શાની તમસીલ આપું? ૧૯ તે પીલુનાં બીજ જેવી છે, જેને એક જણે લઈને પોતાની વાડીમાં નાંખીજી, ને તે ઉગીજી, ને એવું મોહોટું જાહાડ થઈ કે આસમાનનાં પરદાઓએ તેની ડાલીઓ પર વસતી કીધી.

૨૦ અને વધી તેણે કહીજી કે, ખોદાની પાદશાહતને હું શાની તમસીલ આપું? ૨૧ તે ખમીરના સરખી છે, જેને એક ચારતે લઈને તે બધું ખમીરવાળું થાએ, તાંહાં સુધી આટાનાં તરણ માપામાં ઘાલી મુકીજી.

૨૨ અને તે વાએજ કરતા, તથા ઈસ્રાલીમની તરફ મુસાફરી કરતા, રોહિરે રોહિર તથા ગામે ગામ ફરીએ. ૨૩ તારે એકે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદે, તારણ પામનારા શું યોડા છે? ૨૪ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે સાંકડે બારણેથી પેસવાનાં કોરોસ કરો, કેમકે હું તમને કહુંછજી કે અંદર પેસવા ઘણા આહારો, પણ રાકરો નહીં. ૨૫ જરે ધરધણીએ ઉડીને બારણું દીધું, ને તમે બાહાર ઉભા રહીને બારણું ઢોકવા લાગીને કેહેરો કે, અએ સાહેબ, સાહેબ, હમારે સારું ઉઘાડ, ને તે જવાબમાં તમને કેહેરો કે, હું તમને આલખતો નથી કે તમે કાંહાંના છો. ૨૬ તારે તમે કેહેવા લાગરો કે, હમે તારી સામા આપું પીધું છે, ને તે હમારા રસતાઓમાં વાએજ કીધું છે. ૨૭ પણ તે કેહેરો, હું તમને કહુંછજી કે, હું તમને આલખતો નથી કે કાંહાંના છો; એ ખુરાં કામ કરનારાઓ, તમે સરવ મારી પાસેથી જાઓ. ૨૮ ઈબ્રાહીમને તથા ઈસહાકને તથા ઇઆકુબને, તથા બધા નબીઓને ખોદાની પાદશાહતમાં, ને પોતાને બાહાર

કેંકાગ્મિલા, એમ જરે તમે જોશો, તારે રડવું તથા દાંત પીસવું થશે. ૨૯ ને પુરવ પરાચમથી, તથા ઉતર દકશાણથી, તેઓ આવશે, ને જોદાની પાદશાહતમાં બેસશે. ૩૦ ને જુઓ, જેઓ પેહેલા છે, તેઓ છેલા થશે; ને જેઓ છેલા છે, તેઓ પેહેલા થશે.

૩૧ તેજ દાહોડે ફેટલાએક ફેરોશીઓએ પાસે આવીને તેને કહીજી કે, તું નીકળીને હીઆંથી ચાલીઓ જા, કેમકે હેરોદ તને મારીનાંખવાનુંચાહેછે. ૩૨ પણ તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે જાહને તે લોકડીને કહો કે, જો દેવોને હું કાહાડું છું, ને આજ તથા કાલે સમા કરી લઈછું, ને તીજે દાહોડે હું પુરો કરાધરિ. ૩૩ તોપણ આજ ને કાલે ને પરમદાહોડે મારે ફરવાની જરૂર છે, કેમકે ઈશાલેમથી નખી મારીઓ જાએ એ નથી થઈશકવું. ૩૪ એએ ઈશાલેમ, ઈશાલેમ, તું જે નખીઓને મારીનાંખેછે, ને તારી પાસે મોકલેલાઓને પથરે મારેછે; જેમ મુરઘી પોતાનાં બચાંને પાંખ તલે એકઠાં કરેછે, તેમ તારાં છોકરાંને એકઠાં કરવાને મેં ફેટલીવાર આહીજી; પણ તમે આહીજી નહીં! ૩૫ જુઓ, તમારું ઘર તમારે સારૂ ઉજડ મુંડીજી છે, ને હું તમને ખચીત કહુંછું કે, ખોદાવંદનાં નામથી જે આવેછે તે મુખારક છે, એમ તમે કહેશો એવો વખત આવશે, તાંહાં મુઘી તમે મને નહીં જોશો.

આખ અઉદમો.

અને સખતને દાહોડે ફેરોશીઓના મોહોશઓમાંથી એકને ઘેર તે ખાવા જતો હતો, તારે એમ થઈજી કે તેઓએ તેના પર જોઈઆ કીધું. ૨ ને જુઓ, જલંઘરવાલું એક માણસ તેની આગલ હતું. ૩ ને ઈસુએ જવાબ આપીને શાસતરીઓને તથા ફેરોશીઓને કહીજી કે, સખતને દાહોડે સમા કરવું શું રવા છે? ૪ તારે તેઓ ચુપ રહીઆ, પછી તેણે તેને લઈને સમો કીધો, ને જવા દીધો. ૫ તારે તેઓને જવાબ દહને કહીજી કે, જેનું ગધેડું ઇઆ બલદ ખાડમાં પડશે, ને સખતને દાહોડે તુરત તેને બાહર નહીં કાહાડશે, એવો તમારામાં કોણ છે? ૬ તારે એ બાબત તેઓ તેને ઉલટો જવાબ દહ નહીં રાખીઆ.

૭ અને ઇજન પામેલાઓએ મુખી બેઠકો કેવી પસંદ કરી લીધી, એ જોઈને તેણે તેઓને તમસીલમાં કહીજી કે, ૮ તું જરે લગતમાં ઢોઘથી ઇજન પામે, તારે મુખી બેઠક પર ના બેસ, રમે તારા કરતાં ઢોઘ વધતી આબરવાલો તેનાથી ઇજન પામેલો હોએ. ૯ ને જેણે તેને તથા તેને ઇજન કીધું, તે આવીને તને કહે

કે, એને જગીઆ આપ, તારે તું રામથી નીચી જગીઆમાં બેસવા જરો. ૧૦ પણ જરે તું ઈજન પામે તારે જઈને નીચી જગીઆમાં બેસ, કે જોણે તને ઈજન કીધું હોય તે જરે આવીને તને કહે કે, દોસત ઉપર આવ, તારે તારી સાથે બેસનારાઓની આગલ તને આપર મણે. ૧૧ કેમકે જે કોઈ પોતાને જોયા કરેછે, તે નીચો કરારો ; ને જે પોતાને નીચો કરેછે, તે જોયો કરારો. ૧૨ ને જોણે તેને ઈજન કીધું હતું, તેને પણ તેણે કહીજ કે, દીસે ઈઆ રોતે જરે તું ખાણું કરે, તારે તારા દોસતોને કે તારા બાઈઓને કે તારાં સગાંને કે દોલતમંદ પડોસીઓને ના તેડ ; ૨એ તેઓ તને પણ પાછા તેડે, ને તું બદલા પામે. ૧૩ પણ તું ખાણું કરે તારે દરીદરીઓને, ટુંડાઓને, લંગડાઓને, તથા આંધલાઓને તેડ. ૧૪ ને તું મુબારક થરો, કારણ કે તેઓ તને બદલા આપી નથી રાકતા ; પણ રાસતોની કીઆમતમાં તને બદલા અપારો.

૧૫ એને પાસે બેસનારાઓમાંથી એકે એ વાતો શાંબલીને તેને કહીજ કે, ખોદાની પાદશાહતમાં જે રોટલી ખારો તે મુબારક છે. ૧૬ તારે તેણે તેને કહીજ કે, એક રાખસે મોહાડું ખાણું કીધું, ને ઘણાને બોલાવીઆ. ૧૭ ને ખાવાને વખત ઈજન પામેલાઓને કહેવાને પોતાનો ચાકર માકલીઓ કે, આવો, કેમકે એવે બધું તઈઆર છે. ૧૮ તારે બધાએ એક સંપથી બાહાનાં કાહાડવા માંડીઆં ; પહેલાએ તેને કહીજ કે, મેં એતર વેચાતું લીધું છે, ને મારે જઈને તે જોવાની જરૂર છે : હું તારી અરજ ફરજી કે મને માફ કર. ૧૯ ને બીજાએ કહીજ કે, મેં પાંચ જોડ બલદ વેચાતા લીધા છે, ને તેઓને અજમાવાને હું જાઉં છું : હું તારી અરજ ફરજી કે મને માફ કર. ૨૦ ને બીજાએ કહીજ કે, હું પરણી આ છું, એ સબબથી હું આવી નથી રાકતો. ૨૧ તારે તે ચાકરે આવીને પોતાના ઘણીને એ અબર કહી ; ને તે ધરધણી ગુસે થઈઓ, ને પોતાના ચાકરને કહીજ કે, રોહિરના રસતાઓમાં, તથા ગઝીઓમાં તુરત જ, ને દરીદરીઓને તથા ટુંડાઓને તથા લંગડાઓને તથા આંધલાઓને હીઆં લાવ. ૨૨ ને ચાકરે કહીજ કે, સાહેબ, જેમ તેં હુકમ કીધો, તેમ થઈજો ; તોપણ હજી જગીઆ છે. ૨૩ તારે ઘણીએ ચાકરને કહીજ કે, મારં ધર બરાબ જાએ વાસતે રસતાઓમાં તથા વોડીની તરફ જ, ને તેઓને જોરથી લાવ. ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છું કે, જે બોલાઈઆ હતા તેઓમાંનો કોઈ મારં ખાણું નહીં ચાખરો.

૨૫ એને ઘણા લોક તેની સાથે જતા હતા, તારે તેણે ફરીને તેઓને કહીજ કે, ૨૬ અગર કોઈ મારી તરફ આવેછે, ને પોતાના બાપ તથા મા તથા બધ-

એર તથા છોકરાં તથા બાઈઓ તથા બેહેનોની, તથા પોતાના જીવની પણ દુશમની કરતો નથી, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૨૭ ને જે કોઈ પોતાનો કફસ ઉંચકીને મારી પાછલ નથી આવતો, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૨૮ કેમકે તમારામાં એવો કોણ છે કે જીરજ બાંધવા આહાતાં પેહેલાં ખરચ ગણવા નથી બેસતો, કે પોતાની પાસે તે પુરો કરવાનું છે કે નહીં? ૨૯ રજે પાઈઓ નાંખીઆ પછી તે પુરો કરી શકે નહીં, ને સરવ જે જીએ તેઓ તેની મરાકરી કરવા લાગીને કેહે કે, ૩૦ એ માણસે બાંધવા માંડીજી, પણ પુરું કરી નહીં રાકીઓ. ૩૧ ઇઆ એવો કોણ પાદશાહ છે, કે બીજા પાદશાહ સાથે લડાઈ કરવા જનાર છે, તારે બેસીને પેહેલાં મનસુબો નથી કરતો, કે જે વીરાહજર લઈને મારી સામે આવેછે તેની સામે હું દરા હજર સાથે થઈ રાકસ કે નહીં? ૩૨ નહીં તો બીજો હજી ઘણો આધો છે તારે તે પેગામ મોકલીને સલાહ કરવાને માગેછે. ૩૩ તે પરમાણે તમારામાંનો જે કોઈ પોતાનું સરવ મુકી નથી દેતો, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૩૪ નમક શાં છે, પણ જે નમક બેલજત થઈજી તો તે શાથી સવાદદાર કરારો? ૩૫ બોએને વાસતે ઇઆ ખાતરને વાસતે તે લાએક નથી, પણ લોક તેને ખાહાર ફેંકી દેછે. જેને શાંભલવાના કાન છે તે શાંભલે.

બાબ પંદરમો.

એને તેનું શાંભલવા સાર બધા મેહસુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓ તેની પાસે આવીઆ. ૨ ને ફરોશીઓએ તથા શાસતરીઓએ કચકચ કરીને કહીજી કે, આ રાખસ પાપીઓની મુલાકાત કરેછે, ને તેઓની સાથે ખાએછે. ૩ ને તેણે તેઓને એ તમસીલ કહી કે, ૪ તમારામાં એવું કહીજી માણસ છે કે જેને શો ગેટાં હોએ, ને જે તેઓમાંથી એક બોવાઈજી ગઈજી, તો તે નવાણુંને રાતમાં મુકીને તે બોવાએલું જડે તાંહાં સુધી તેને શોધવા નહીં જરો? ૫ ને જડીઆ પર તેને હરખાતો પોતાની આંધો પર મુકીને લાવેછે. ૬ ને ઘર આવીને દોસેતોને તથા પડાસીઓને બોલાવીને તેઓને કેહેછે કે, માં બોવાએલું ગેટું જડીજી છે, વાસતે તમે મારી સાથે ખુશી કરો. ૭ હું તમને કહુંછી કે એમજ નવાણું રાસેતો જેઓને તોખા કરવાની જરૂર નથી, તેઓ કરતાં તોખા કરનાર એક પાપીને વાસતે આસમાનમાં થરો. ૮ ઇઆ એવી કહી એરત છે જેને દરા પાવલી છે, ને જે તે એક પાવલી બોએ, તો ચેરાગ કરીને ઘર વાલીને

તે જોડે તાંહાં સુધી શારીરે શોધ કરતી નથી? ૯ ને જડીઆ પર દોસતોને તથા પડોસીએને બોલાવીને કહેછે કે, જે પાવલી મેં ખોઈ હતી તે મને જડી, વાસતે તમે મારી સાથે ખુશી કરો. ૧૦ હું તમને કહુંછું કે એમજ ખોદાના શીરશ-તાએ આગલ એક તોઆ કરનાર પાપીને વાસતે ખુશી થાએછે.

૧૧ એને તેણે કહીજે કે, એક રાખસને બે દીકરા હતા. ૧૨ ને તેએમાંના નાહાનાએ આપને કહીજે કે, અએ આપ, માલમતામાંથી જે હોસો મને પોહોએછે તે મને આપ; તારે તેણે માલમતા તેએને વેહેંચી આપી. ૧૩ ને થોડાએક દાહાડા બાદ નાહાના દીકરાએ અંબું એકહું કરીને એક દુર મુલકની મફર કરવા ગઈએ, ને તાંહાં રાગરંગમાં પોતાની દોલત ઉડાવી નાંખી. ૧૪ ને તેણે અંબું ખરચી નાંખીજે, તારે તે મુલકમાં મોહોયો દકાલ પડીએ, ને તે મોહોતાજ થવા લાગીએ. ૧૫ તારે તે રોહરના એક રહેવાસી પાસે તે ગઈએ, ને તેણે પોતાનાં ખેતરમાં ડુકરો ચરાવવાને તેને મોકલીએ. ૧૬ ને ડુકરો ખાતાં હતાં તે છોતરાંએ તેણે પોતાનું પેટ ભરવા બહુ આહીજે; પણ કોઈએ કંઈ આપીજે નહીં. ૧૭ ને તે હોશમાં આવીએ તારે તેણે કહીજે કે, મારા આપના કેટલા મજુરોને પુરી પડીને વધે એટલી રોટલી છે, પણ હું ભુએ મરંછું. ૧૮ હું ઉડીને મારા આપ પાસે જઈ, ને તેને કહું કે, અએ આપ, મેં આસમાનને ઉલટો તથા તારી સામા યુનાહ કીધો છે. ૧૯ ને અવેથી હું તારો દીકરો કહેવાવા લાએક નથી; તારા મજુરોમાંના એકના જેવા મને રાખ. ૨૦ એ બાદતે ઉડીને પોતાના આપ પાસે આવીએ, પણ તે હજી ઘણો દુર હતો, તારે તેના આપે તેને જોઈને રહમ આધો, ને નજદીક દોડીને તેને ગણે વલગીએ, ને તેને ચુમીએ. ૨૧ ને દીકરાએ તેને કહીજે કે, અએ આપ, મેં આસમાનને ઉલટો તથા તારી સામા યુનાહ કીધો છે, ને અવેથી હું તારો દીકરો કહેવાવા લાએક નથી. ૨૨ પણ આપે પોતાના આકરોને કહીજે કે, ઉમદો પોરાકા લાવીને એને પેહરોવા, ને એને હાથે વીટી, ને પગમાં જોડા પેહરોવા. ૨૩ ને પાલેલા વાછડને લાવીને મારો, કે હમે આઈને ખુશી કરીએ. ૨૪ કેમકે આએ મારો દીકરો મુએ હતો, પણ પાછો જીવતો થઈએ છે, ને ખોવાઈએ હતો, પણ જડીએ છે; ને તેએ ખુશી કરવા લાગીએ. ૨૫ ને તેનો વડો દીકરો ખેતરમાં હતો, તે જરે ધરતી પાસે આવીએ તારે તેણે ગાવાનો તથા નાચનો આવાજ શાંભલીએ. ૨૬ ને તેણે આકરોમાંથી એકને પાસે તેડીને પુછીજે કે, આએ શું છે? ૨૭ ને તેણે તેને કહીજે કે, તારો ભાઈ આવીએ છે, ને તારો આપ તેને

પાછો સહી સલામત પામીએ વાસતે તેણે પાલિલો વાછો મારીએ છે. ૨૮ ને તે ગુસે થઈએ, ને અંદર જવાને આહીજી નહીં, તારે તેના બાપે બાહાર આવીને તેને સમજાવીએ. ૨૯ પણ તેણે જવાબમાં બાપને કહીજી કે, જો, આટલાં વરસ થઈએ હું તારી ખીદમત કરું છું; ને કદી તારો હુકમ મેં ૨૬ નથી કીધો, તોપણ મારા દોસતોની સાથે ખુશી કરવાને બકરીનું એક બચું પણ તે કદી મને આપીજી નથી. ૩૦ પણ તારો આર્થ દીકરો, જેણે તારી દોલત રંગીની સાથે ખાઈનાંખી, તેના આવતાંજ તે તેને સારૂ પાલિલો વાછો મારીએ. ૩૧ ને તેણે તેને કહીજી કે, દીકરો, તું મારી સાથે હમિશ છે, ને કુલે જે મારું, તે તારું છે. ૩૨ પણ આપણને હરખાવવાને તથા ખુશી કરવાને જરૂર થઈ છે, કારણ કે આ તારો ભાઈ મુએ હતો, પણ પાછો જીવતો થઈએ, ને એ બાવાઈએ હતો, પણ જડીએ છે.

બાબ શોલમો.

અને તેણે પોતાના શાગીરદોને એ પણ કહીજી કે, એક દોલતમંદ માણસ હતો, જેને એક કારભારી હતો, ને તેણે તેનો માલ ઉઘાવી દીધો એવો ગીલો તેના ઉપર થઈએ. ૨ તારે તેણે તેને તેડીને તેને કહીજી કે, આર્થ જે તારી બાબત હું રાખું છું તે શું? તારા કારભારનો હીસાબ આપ, કેમકે એવેથી તું કારભાર નહીં કરરો. ૩ તારે કારભારીએ પોતાનાં દીલમાં કહીજી કે મારો ધણી મારી પાસેથી કારભાર કાઢાડી લેછે, વાસતે હું શું કરું? અણવાને મારામાં કુવત નથી, અને બીજા માગવાને હું શરમાઈ છું. ૪ જોરે કારભારથી હું કહ-ઝાઝ તારે તેઓ મને પોતાનાં ઘરોમાં લે, વાસતે મારે શું કરવું, તે હું જાણું છું. ૫ તારે તેણે પોતાના ધણીના દેવાદારોમાંથી એક એકને તેડીને પેહેલાને પુછીજી કે, મારા ધણીનું તારે કેટલું દેવું છે? ૬ ને તેણે કહીજી કે, તેલનાં શો માપાં; તારે તેણે તેને કહીજી કે, તારું ખત લે ને વેહેલો બેસીને પચારા લખ. ૭ ને તેણે બીજાને પુછીજી કે, તારે કેટલું દેવું છે? ને તેણે કહીજી કે, ઘઉંનાં શો માપાં; ને તેણે તેને કહીજી કે, તારું ખત લે ને એંશી લખ. ૮ ને તે નારાસત કારભારીએ ડાહાપણથી કીધું, વાસતે તેના ધણીએ તેને વખાણીએ, કેમકે આ દુની-આનાં છોકરાં પોતાની પેહેડીમાં નુરનાં છોકરાં કરતાં વધતાં ડાહીએ છે. ૯ ને હું તમને કહું છું કે, નારાસતીના મામુનથી પોતાને સારૂ દોસતો એ વાસતે મેલવો કે જોરે તમે પેટ્ર, તારે તેઓ તમને હમિશાનાં મકાનોમાં લે. ૧૦ જે યોગમાં

અમાનતદાર છે, તે ઘણામાં પણ અમાનતદાર છે; ને જે યોગમાં નારાસત છે, તે ઘણામાં પણ નારાસત છે. ૧૧ વાસતે જે નારાસત મામુન બાબત તમે અમાનતદાર નથી થઈશ્ચિ, તો જે ખરૂં તે તમને કોણ સોંપરો? ૧૨ ને જે જે બીજાનું તે બાબત તમે અમાનતદાર નથી થઈશ્ચિ, તો જે તમારું તે તમને કોણ આપરો? ૧૩ કોઈ નોકર જે પાવંદોની નોકરી કરી નથી શકતો, કેમકે તે એક પર દુરામની કરરો, ને બીજા પર પીઆર કરરો; ઈશ્ચિ એકની ગમનો તે થરો, ને બીજાને તુછ કરરો; તમે ઓદાની તથા મામુનની ખીદમત કરી નથી શકતા.

૧૪ અને દોલતના લોભીઆ ફરોશીએએ એ બધી વાતો શાંબલીને તેની મશકરી કીધી. ૧૫ તારે તેણે તેએને કહીજી કે, તમે માણસોની આગલ પોતાને રાસત ઠરવનારા છો; પણ ઓદા તમારાં દીલ જાણેછે, કેમકે માણસોમાં જે ઘણું વખાણુએએ તે ઓદાની નજદીક વખોડાએએ. ૧૬ તોરત તથા નખીઆ ઈશ્ચિહાન સુધી હતા, તારથી ઓદાની પાદશાહતની ખુશખબર પરગર કરાએએ, ને હરેક તેમાં જોરથી પેસેછે. ૧૭ ને તોરતમાંથી એક કાનો માતર ઘટી જવા કરતાં આસમાન તથા જમીનનું ટલીજવું સેહેલ છે. ૧૮ જે કોઈ પોતાની બધેએએ સુકી દેછે, ને બીજા સાથે પરણેછે, તે જના કરેછે; ને વરની સુકી દીધેલી સાથે જે કોઈ પરણેછે તે જના કરેછે.

૧૯ અને એક દોલતમંદ માણસ હતો, ને તે કીરમજી તથા કુમાસી પોશાક પેહેરતો હતો, ને હમેશાં ઘણો એરાઆરામ કરતો હતો. ૨૦ ને લાજરસ નામે એક દરીદરી હતો, ને તે ફેરાએથી ભરેલા છતાં તેનાં બારણા આગલ મુકાતો હતો. ૨૧ ને તે દોલતમંદની મેજપરથી પડેલા કકડાએમાંથી તે પેટ ભરવા આહતો હતો; ને કુતરાએ આવીને તેના ફેરા આટતાં હતાં. ૨૨ ને એમ થઈજી કે તે દરીદરી મરીગઈએ, ને ફેરાતાએથી ઈબ્રાહીમની સોડમાં લેવાઈએ; ને દોલતમંદ પણ મરીગઈએ, ને દશાઈએ. ૨૩ ને દોજખમાં ખીડ ભોગવતાં તેણે પોતાની આંખો જીંચી કરીને દુરથી ઈબ્રાહીમને તથા તેની સોડમાં લાજરસને દીઠા. ૨૪ તારે તેણે હાંક મારીને કહીજી કે, ઈબ્રાહીમ બાપ, મારા પર રહમ કર, ને લાજરસને મોકલ કે તે પોતાની આંગલીના ટેરવાને પાણીમાં બોલીને મારી જીભને ટાહાડી કરે, કેમકે આ જાલમાં હું તરપટાજી-છજી. ૨૫ ને ઈબ્રાહીમ કહીજી કે, દીકરા, તું ઈઆદકર કે તું તારી જીંદગીમાં શારી સીજો લઈ ચુકીએ, ને લાજરસ ખુરી; પણ હવે તે તસલી પામશે,

ને તું પીડાઈ છે. ૨૬ ને યે બધાં શીવાય હમારી ને તમારી વચે એક મોહોટી આહી છે, વાસતે હીઆંથી જે તમારી ગમ જવાનું ચાહે, તેઓ શકતા નથી; ને તાંહાંનાઓથી હમારી ગમ અવાતું નથી. ૨૭ તારે તેણે કહીજી કે, આપ, હું તારી અરજ કરુંછું કે તું તેને મારા આપને ઘેર મોકલ. ૨૮ કેમકે મારા પાંચ ભાઈ છે, કે તે તેઓને ચેતાવે કે તેઓ આ પીડાની જગીઆમાં નહીં આવે. ૨૯ ઈબ્રાહીમ તેને કહીજી કે, તેઓની પાસે મુસા તથા નબીઓ છે, તેઓ તેઓનું શાંભલે. ૩૦ તારે તેણે કહીજી કે, આપ ઈબ્રાહીમ, એમ નહીં, પણ જો મુઝ્મલાઓમાંથી કોઈ તેઓની પાસે જાય, તો તેઓ તોળા કરશે. ૩૧ તેણે તેને કહીજી કે, મુસા તથા નબીઓનું જો તેઓ શાંભલતા નથી, તો મુઝ્મલાઓમાંથી જો કોઈ ઉઠે, તો પણ તેઓ માનશે નહીં.

બાબ શતરમો.

અને તેણે શાગીરદાને કહીજી કે, ડોકરો ન આવે એ થઈ નથી શકતું, પણ જેનાથી તેઓ આવેછે તેને અફસોસ છે. ૨ તે આનાહાનાઓમાંના એકને ડોકર ખવડાવે એ કરતાં તેને એ શાં છે કે તેની કોઠમાં ઘંટીનું પડ અંધાએ, ને તે દરીઆમાં નંખાએ. ૩ તમે ખબરદાર રહો; અગર તારો ભાઈ તારો વાંક કરે, તો તેને ધમકાવ; ને જો તે તોળા કરે, તો તેને માફ કર. ૪ ને જો એક દાહાડમાં સાત વાર તે તારો વાંક કરે, ને તેજ દાહાડમાં સાત વાર તે તારી ગમ ફરીને ફેરે કે, હું તોળા કરુંછું, તો તારે તેને માફ કરવો.

૫ અને રસુલોએ યોદાવંદને કહીજી કે, હમારો એતકાદ વધાર. ૬ ને યોદાવંદે કહીજી કે, તમને પીલુનાં બીજ જેટલા જો એતકાદ હોએ, તો તમે આ ગુલરના જાહાડને કહો કે, તું ઉએડા, ને દરીઆમાં રોપાઈ જ, તો તે તમારું માનશે. ૭ ને તમારામાંનો એવો કોણ છે કે જેનો ચાકર એડતો ઇઆ ચરાવતો હોએ તે એતરેથી આવીઆ પર તેને ફેરેશે કે, તું જલદીથી જઈને આવા બેસ. ૮ પણ એ કરતાં તે શું તેને એમ નહીં ફેરેશે કે, મારે સારૂ આણું તદઅર કર, ને કમર બાંધીને હું આજી પીજી તાંહાં સુધી મારી ખીદ-મત કર, ને તાર પછી તું આજે પીજે? ૯ તે ચાકરે કહેલાં કામ કીધાં વાસતે શું તે તેનો એહસાન માને છે? હું જાણુછું કે નહીં. ૧૦ એમ તમે પણ જરે તમને ફરમાવેલાં બધાં કામ તમે કરો, તારે કહો કે, હમે નાલાએક અંદા છએ; હમે જે કરવાનાં હતાં તેજ હમે કીધાં છે.

૧૧ અને ઇશ્વારમમાં તે જતો હતો તારે એમ થઈ છે સમરોન તથા ગાલીલની વચમાં થઈને તે ગઈએ. ૧૨ ને એક ગામમાં તેના પેસાંજ દશ કોહોડીઆ માણસ તેને મલીઆ, જેઆ આધા ઉભા રહીઆ હતા. ૧૩ ને તેઓએ પુત્ર પાડીને કહીઈ છે, ઇસુ, આદાવંદ, હમારા પર રહમ કર. ૧૪ તારે તેણે તેઓને જોઈને કહીઈ છે, તમે જઈને કાહોનોને પોતાને દેખ-ડાવો; ને તેઓ જતા હતા તારે એમ થઈ છે તેઓ સાફ થઈઆ. ૧૫ ને તેઓમાંથી એકે પોતે સાફ થઈએ એ જોઈને પાછા ફરીને માહોટે આવળે આદાની તારીફ કીધી. ૧૬ ને તેણે તેના પગ પાસે જંધા પડીને તેનો એહ-સાન માનીઆ, ને તે સમરોની હતો. ૧૭ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને કહીઈ છે, શું દરા સાફ નથી કરાઈઆ? તારે ખીજ નવ કાંદાં છે? ૧૮ આ ગેરકામી વીના આદાની તારીફ કરવા સાર ખીજો કોઈ મલીઆ નહીં. ૧૯ ને તેણે તેને કહીઈ છે, તું ઉડીને ચાલીઆ જ, તારા એતકાદે તને તારીઆ છે.

૨૦ અને આદાની પાદશાહત કારે આવરો? એમ ફરોશીઓએ પુછીઈ, ને તેણે તેઓને જવાબ આપીને કહીઈ છે, આદાની પાદશાહત જાહેર રીતે આવતી નથી. ૨૧ હીઆં જુઓ, ઇઆ તાંદાં જુઓ, એમ તેઓ નહીં કેહેરો; કેમકે જુઓ, આદાની પાદશાહત તમારા માંહેછે. ને તેણે શાગીરદાને કહીઈ છે, એવા દાહાડા આવરો, ૨૨ કે આદમીના બેઠાના દાહાડાઓમાંના એકને તમે જોવા ચાહારો, પણ જોશો નહીં. ૨૩ ને તેઓ તમને કેહેરો કે, હીઆં જુઓ, ઇઆ તાંદાં જુઓ, તારે નીકલતા ના, ઇઆ પાછલ જતા ના. ૨૪ કેમકે જેમ વીજલી આસમાનની તલેની એક ગમથી ચમકીને આસમાનની તલે ખીજી ગમ ચમકાટ કરેછે, તેમ આદમીનો બેઠો પણ પોતાના દાહાડામાં થરો. ૨૫ પણ પેહેલાં તેણે ઘણું સેહેયું. ને આ પેહેડીથી તુછ કરાવયું જોઈએ. ૨૬ ને જેમ જુહના દાહાડાઓમાં થઈઈ તેમ આદમીના બેઠાના દાહાડાઓમાં પણ થરો. ૨૭ જુહ વાહાણમાં ચહડી બેઠો, ને રેલે આવીને સરવનો નાશ કીધો, તે દાહાડા સુધી તેઓએ આયું, તેઓએ ખીયું, તેઓ પરણા, તેઓએ પરણાએવાં. ૨૮ ને લોટના દાહાડાઓમાં જેમ થઈઈ તેમ પણ થરો, તેઓએ આયું, તેઓએ ખીયું, તેઓએ વચાતું લીયું, તેઓએ વચોજ, તેઓએ રોપીજ, તેઓએ ખાંધીજ. ૨૯ પણ લોટ સંદામમાંથી નીકલીઓ તેજ દાહાડે આસમાનથી આગ તથા ગંધક વરસીઆં, ને સહુનો નાશ કીધો. ૩૦ આદમીનો બેઠો

જાહેર થશે તે દાહોડે એ પરમાણુ થશે. ૩૧ તે દાહોડે જે દાખા પર હોએ, ને તેની ચીજ ધરમાં, તો તે લેવાને તે ન ઉતરે ; ને જે એતરમાં હોએ તેણે પાછું નહીં ફરવું. ૩૨ લોટની બધાએનું ઇઆદ કરો. ૩૩ જે દોઢ પોતાનો જીવ બચાવવાનું કરશે, તે તેને ખોરો ; ને જે દોઢ તેને ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૩૪ હું તમને કહું છું કે તે રાતમાં એ જાણ એક પલંગ પર હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકારો. ૩૫ એ બહારી એકઠી દલતી હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકારો. ૩૬ એ માણસ એતરમાં હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકારો. ૩૭ તારે તેએએ જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, ખાદાવંદે, કાંહાં ? ને તેણે તેએને કહીજે કે, જાંહાં મુડું હશે, તાંહાં ગીદો એકઠાં થશે.

બાબ અઢારમો.

લોકોએ હમેશા દુઆ માગવી, ને થાકવું નહીં, તે બાબત તેણે આ તમ-સીલ તેએને કહી કે, ૨ એક રોહિરમાં એક ઇનસાફકરનાર હતો, જે ખાદાથી બીછીતો નહીં હતો, ને માણસોની પરવા રાખતો નહીં હતો. ૩ ને તે રોહિરમાં એક વીધવા હતી, ને તેણે તેની પાસે આવીને કહીજે કે, મારા વાદીથી મને બદલો અપાવ. ૪ તારે કંઈવાર સુધી તેણે રાંભલીજી નહીં, પણ પછી તેણે પોતાનાં દીલમાં કહીજે કે, જો હું ખાદાથી બીછીતો નથી, ને માણસોની પરવા પણ રાખતો નથી ; ૫ તોપણ આ વીધવા મને તસદી દેછે વાસતે હું એને બદલો અપાવીશ, ૨એ એ હરવખત આવીને મને થકાવે. ૬ ને ખાદાવંદે કહીજે કે, એ નારાસત ઇનસાફકરનાર શું કેહેછે તે તમે રાંભલો. ૭ તો ખાદા પોતાના પસંદ કરેલા જેએ રાત દાહોડે તેને હાંક મારેછે, તેએ બાબત જે બહુ ઠીલ લગાડે તોપણ શું તેએનો બદલો નહીં આપશે ? ૮ હું તમને કહું છું કે તે તેએનો બદલો જલદી આપશે ; તોપણ જરે આદમીનો બેટો આવશે, તારે તે શું જમીન પર એતકાદ જોશે ?

૯ એને હમે રાસત છઠ્ઠીએ, એમ કેટલાએકે પોતા બાબત બરોસો કીધી, ને બીજાએ તુછ કીધા, તેએને તેણે આ તમસીલ કહી કે, ૧૦ એ જાણ મંદીરમાં દુઆ માગવા સાફ ગઢઆ, એક ફોરશી, ને બીજો મેહસુલ લેનાર. ૧૧ ફોરશીએ ઉભા રહીને એમ દુઆ માગી કે, ખાદા, બીજાં માણસોના જેવા જીલમી, નારાસત, જનકાર, કે આ મેહસુલ લેનાર સરખો પણ હું નથી, વાસતે હું તારી શુકર કરૂં છું. ૧૨ હપતામાં એ વાર હું અપવાર

કહુંછી, જેટલું મને મલેછે તે સઘલાનો દરામો ભાગ હું આપુંછી. ૧૩ ને મેહમુંલ લેતારે દુર ઉભા રહીને પોતાની આંખો પણ આસમાનની ગમ ઊંચી કરવા ન આહીઈ, પણ પોતાની છાતી કુટતાં કહીઈ કે, ઓદા, મુજ યુનેહગાર પર રહમ કર. ૧૪ હું તમને કહુંછી કે એ માણસ તે બીજા કરતાં રાસત ફરેલો પોતાને ઘર ગઈએ : કાંજે જે હરેક પોતાને ઊંચો કરેછે, તે નીચો કરારો ; ને જે પોતાને નીચો કરેછે, તે ઊંચો કરારો.

૧૫ અને તેઓ તેની પાસે બાલકોને પણ લાવોઆ કે તે તેઓને અડકે, પણ શાગીરદોએ જોઈને તેઓને ધમકાવીઆ. ૧૬ તારે ઇસુએ તેઓને પાસે બોલાવીને કહીઈ કે, બાલકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને મને ના કરો, કેમકે ઓદાની પાદશાહત એવાંઓની જ છે. ૧૭ હું તમને ખચીત કહુંછી કે, જે કોઈ બાલકની પેઠે ઓદાની પાદશાહતને માની લેશે નહીં, તે કોઈ પરકારે તેમાં પેસશે જ નહીં.

૧૮ અને એક હાકમે તેને પુછતાં કહીઈ કે, અએ નેક ઉસતાદ, હમે-શાની જીંદગી પામવા સારું શું કરું ? ૧૯ તારે ઇસુએ તેને કહીઈ કે, તું મને નેક કેમ કહેછે ? એક, જે ઓદા, તે શીવાએ નેક કોઈ નથી. ૨૦ હુકમે તું જાણેછે : જના ન કર, ખુન ન કર, ચોરી ન કર, જુકી શાહેદી ન પુર, પોતાનાં મા-બાપને આબરૂ આપ. ૨૧ ને તેણે કહીઈ કે, એ બધા મેં મારા નાહાનપણથી પાલીઆ છે. ૨૨ તારે ઇસુએ એ શાંભલીને તેને કહીઈ કે, હજી તને એક અધૂરું રહેલું છે, તારાં જે બધાં છે તે વચીને દરીદરીઓને વેહેંચી આપ, ને આવીને મારી પાછલ ચાલ, એટલે આસમાનમાં તું દોલત પામશે. ૨૩ પણ એ શાંભલીને તે ઘણો દલગીર થઈઓ, કેમકે તે ઘણો દોલતમંદ હતો. ૨૪ ને ઇસુએ તેને ઘણો દલગીર થઈઓ જોઈને કહીઈ કે, જેઓને દોલત છે, તેઓને ઓદાની પાદશાહતમાં પેસવું કેવું અધરું છે ! ૨૫ કાંજે ઓદાની પાદશાહતમાં દોલતમંદના પેસવા કરતાં શોએનાં નાંકામાંથી ઊંટનું જવું રોહિલ છે. ૨૬ તારે જેઓએ શાંભલીજી તેઓએ કહીઈ, તો કોણ તારણ પામી શકેછે ? ૨૭ ને તેણે કહીઈ કે, માણસોથી જે થઈ નથી શકવું, તે ઓદાથી થઈ શકેછે. ૨૮ તારે પીતરે કહીઈ કે, જો, હમે તો બધાં મુકીને તારી પાછલ ચાલીએ છઈએ. ૨૯ તારે તેણે તેઓને કહીઈ કે, હું તમને ખચીત કહુંછી કે, ઓદાની પાદશાહતને સારું જોણે ધરને ઇઆ મા-બાપને ઇઆ બાઈઓને ઇઆ બઈઓને ઇઆ છોકરાંને મુકીઆછે, તે આ વખતમાં ઘણાં વધતાં,

૩૦ તથા આવતી દુનીઆમાં હમેશાંની જીંદગી નહીં પામશે એવા કોઈ નથી.

૩૧ અને તેણે આરોને પાસે લઈને તેઓને કહીજે કે, જુઓ, આપણે ઈશાલેમમાં જઈએ છીએ, ને આદમીના બેઠા બાબત નખીએ એ જ લખીજે છે તે બધું પૂરું કરારો. ૩૨ કેમકે તે ગેરકામીઓને સોંપારો, ને સતાવારો. ને તેની નીંદા કરારો, ને તે પર થુંકારો. ૩૩ ને તેઓ તેને કારડા મારશે, ને તેને મારી નાંખશે, પછી તીજે દાહડે તે પાછો ઉઠશે. ૩૪ પણ તેઓ એમાંનું કંઈ સમજીએ નહીં, ને એ વાત તેઓથી ઢાંડેલી હતી, ને જે વાતો કહેવાઈ હતી તે તેઓએ જાણી નહીં.

૩૫ અને તે ઈરીઓની પાસે પોહોંચીએ, તારે એમ થઈજે કે એક આંધલા ભીખ માગતો રસતાની કોરે બેઠો હતો. ૩૬ ને લોકોને આગલ ચાલતા રાંભલીને તેણે પુછીજે કે, એ શું છે? ૩૭ તારે તેઓએ તેને કહીજે કે, ઈસુ નાજરી પાસેથી જાએ. ૩૮ પછી તેણે જુમ પાડીને કહીજે કે, એ દાઉદના બેઠા ઈસુ, મારા પર રહમ કર. ૩૯ ને ચુપ રહેવા સાર આગલ ચાલનારોએ તેને ધમકાવીએ; પણ તેણે ઘણી વધતી જુમ પાડી કે, એ દાઉદના બેઠા, મારા પર રહમ કર. ૪૦ તારે ઈસુએ ઉભા રહીને તેને પોતાની પાસે લાવવાનો હુકમ કીધો; ને તે પાસે આવીએ તારે તેણે તેને પુછીજે કે, મારાથી તને શું કરાવવાની ઈછા છે? ૪૧ ને તેણે કહીજે કે, એ એક બાંધવંદ, હું દેખતો થાજી જાઉં. ૪૨ તારે ઈસુએ તેને કહીજે કે, હું દેખતો થા, તારા એતકદે તને તારીએ છે. ૪૩ ને તુરત તે દેખતો થઈએ; ને એકાની તારીફ કરતો તેની પાછલ ગઈએ; ને સરવ લોકોએ જોઈને એકાના શુકર કીધા.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને જુહુ ઈરીઓમાં પેસીને તેમાંથી ગઈએ. ૨ ને જુઓ, જાકખી નામે એક માણસ મેહસુલ લેનારનો ઉપરી હતો, ને તે દોલતમંદ પણ હતો. ૩ ને ઈસુ કોણ છે, એ જોવાને તેણે ઈછા કીધી; પણ ભીડને લીધે રાક્ષીએ નહીં, કેમકે તે ડીંગણા કદનો હતો. ૪ તારે તેને જોવા સાર તે આગલ દોડીને ગુલરના જાહડ પર ચઢીએ, કારણકે તે તેની પાસેથી જવાનો હતો. ૫ ને ઈસુ તે કોણે આવીએ તારે જોયું જોઈને તેને દોડા, ને તેને કહીજે કે, જાકખી, વેહેલો ઉતર; કેમકે તારાં ઘરમાં આજ મારે રહેવાની જરૂર છે. ૬ ને

તે વેહેલા ઉતરી ગયા, ને ખુશીથી તેને કબજા કરીયા. ૭ ને એ જોઈને સઘલાએ કચકચ કરીને કહીડં કે, પાપી માણસની સાથે પરાણો રહેવા તે ગઠગથા છે. ૮ ને જાકખીએ ઉભા રહીને ખોદાવંદને કહીડં કે, અમે ખોદાવંદ, જો, મારી દોલતનો અડધો ભાગ દરીદરીએને હું આપુંછું, ને જો કાવતરાંથી કોઈનું કંઈ મેં લીધું હોય, તો હું ચોગણું પાછું આપુંછું. ૯ તારે ઇસુએ તેની બાબત કહીડં કે, આજ આ ઘરમાં તારણ આવી છે, એ સાચું કે એ પણ ઇબ્રાહીમનો દીકરો છે. ૧૦ કેમકે જે ખોદાઈ ગયેલું તેને શોધવાને, તથા તારણ આપવાને આદમીનો એવો આવી ગયા છે.

૧૧ અને તેઓ એ વાતો શાંભલતા હતા તારે તેણે એક તમસીલ લાવીને કહીડં; કેમકે તે ઇશાએમની પાસે હતો, ને ખોદાની પાદશાહત વેહેલી દેખારો એમ તેઓએ ધારીડં હતું. ૧૨ એ વાસતે તેણે કહીડં કે, એક અમીર પોતાને સાચા પાદશાહત લેવાને તથા પાછો આવવાને એક દુર મુલકમાં ગઈઓ. ૧૩ ને તેણે પોતાના દસ ચાકરોને તેડીને તેઓને દસ તાલંત આપીઆં, ને તેઓને કહીજે કે, હું આવું તાંહાં સુધી વેપાર કરો. ૧૪ પણ તેના રોહેરનાઓએ તેની નફરત કરીધી, ને તેની પાછલ કેહેણ મોકલીને કેહેવાડીજે કે, તને હમારી ઉપર હકુમત કરવાને હમે નથી આહતા. ૧૫ પછી તે પાદશાહત પામીને પાછો આવીઓ તારે એમ થઈજે કે, જે ચાકરોને તેણે નાણું સોંપીજે હતું, તે હરેક વેપારમાં કેટલુંક માઈઓ, એ જાણવા સાચા પોતાની પાસે તેઓને બોલાવવાનો હુકમ કરીયા. ૧૬ તારે પેહેલાએ પાસે આવીને કહીડં કે. ખોદાવંદ, તારાં તાલંતે દસ તાલંત મેલવીઆં. ૧૭ તારે તેણે તેને કહીજે કે, શાખાસ, શાસ ચાકર, તું બહુ યોગમાં અમાનતદાર થઈઓ, વાસતે દસ રોહેરો પર તું એખતીઆર કરતો રહે. ૧૮ પછી બીજાએ આવીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, તારાં તાલંતે પાંચ તાલંત મેલવીઆં. ૧૯ ને તેણે તેને પણ કહીજે કે, તું પણ પાંચ રોહેરો પર થા. ૨૦ પછી ત્રીજાએ આવીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, જો, તારાં તાલંત જે મેં રમાલે બાંધી મુકીજે તે એ, ૨૧ કેમકે હું તારાથી બીધો, કારણ કે તું કહણ માણસ છે, જે તેં નથી મુકીજે તે તું લેજે, ને જે તેં નથી વાવીજે તે તું કાપેજે. ૨૨ તારે તેણે તેને કહીજે કે, અમે ખુશ ચાકર, તારાંજ મોહોથી હું તારો દનસાક કરીશ; હું કહણ માણસ છું, જે મેં નથી મુકીજે તે લઈજે, ને જે મેં નથી વાવીજે તે કાપુંજે, એમ તે જાણીજે? ૨૩ તો મારું નાણું પેહેડીમાં તે કેમ નહીં મુકીજે? કે હું આવીને તે ત્રીઆજ સુધાં

માગી લેતે. ૨૪ ને પાસે ઉભા રહેનારાઓને તેણે કહીજી કે, તે તાલંત ઓની પાસેથી લેઓ, ને જેને દશ તાલંત છે તેને આપો. ૨૫ (તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, આદાવંદ, તેને તો દશ તાલંત છે.) ૨૬ કારણ કે હું તમને કહુંછું કે જે હરેકની પાસે છે, તેને અપારો, ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લેવારો. ૨૭ વધી મારા દુશમનો જે પોતા પર હુકુમત કરવા સાથે મને આહાતા નથી તેઓને હીઆં લાવીને મારી આગલ મારીનાંઓ. ૨૮ ને એ વાતો કહીને ઇશિસલેમની ગમ જતો તે આગલ ચાલીઓ. ૨૯ પછી તે એથક્ષજ તથા એથાનીઓની પાસે જૈતુન કેહેવાઓલા પાહાડ સુધી પાહોંચીઓ, તારે એમ થઈજી કે તેણે પોતાના શાગીરદોમાંના એને મોકલીને કહીજી કે, ૩૦ તમે સામાનાં ગામમાં જાઓ, તેમાં પેસતાં બાંધેલાં એક ગધેડીનાં બચાંને તમે જોશો, જેપર કદી કોઈ માણસ નથી બેઠું, તેને છોડીને લાવો. ૩૧ ને જે કોઈ તમને પુછે કે, એને શા વાસતે છોડોછો? તો તમે તેને એમ કહો કે, આદાવંદને એનો ખપ છે એ સાથે. ૩૨ ને જે મોકલાઈઓ તેઓએ જોઈને એમ તેણે તેઓને કહીજી હવું તેમ કહું. ૩૩ ને બચાંને તેઓ છોડતા હતા તારે તેના ધણીએ તેઓને કહીજી કે, તમે બચાંને કેમ છોડોછો? ૩૪ ને તેઓએ કહીજી કે, આદાવંદને એનો ખપ છે. ૩૫ ને તેઓ તેને ઇસુની પાસે લાવીઓ, ને પોતાનાં લુંગડાં બચાં પર નાંખીને તેપર ઇસુને બેસાડીઓ. ૩૬ ને તે જતો હતો તારે તેઓએ પોતાનાં લુંગડાં રસતામાં પાથરીઓ. ૩૭ ને તે પાસે આવીઓ, ઇઆને જૈતુનના પાહાડ પરથી ઉતરવાના ડેકાણ પર, તારે શાગીરદોની આખી જમાતે જે બધાં અચરત કામ તેઓએ કીધાં હતાં તે સાથે ખુશી કરવા તથા મોહોટે આવાજે આદાની તારીફ કરવા લાગીને કહીજી કે. ૩૮ આદાવંદનાં નામથી જે પાદશાહ આવેછે, તે મુબારક છે, આસમાનમાં શાંતી તથા ખુલંદીમાં ખુજરગી. ૩૯ ને લોકોમાંથી ફરેશીઓમાંના કેટલાએકે તેને કહીજી કે, એએ ઉસતાદ, તારા શાગીરદોને ધમકાવ. ૪૦ તારે તેણે જવાબ દીધે તેઓને કહીજી, હું તમને કહુંછું કે, જે એઓ ચુપ રહેશે, તો પથરો ખુમ પાડશે. ૪૧ ને પાસે આવીઓ પર તેણે રોહિર જોઈને તે બાબત રડીને કહીજી કે, ૪૨ જે તું આ તારા દાહાડમાં તારી સલામતીની વાતો જે છે તેને જાણુતે [તો કેવું શાઈ] ! પણ હવે તે તારી આંખોથી સંતાડાઈછે. ૪૩ કેમકે એવા દાહાડ તારા પર આવશે જેમાં તારા દુશમનો તારી ચરોગમ મારેઓ નાંખીને તને ઘેરશે, ને હરેક ગમથી તને બંધ કરશે. ૪૪ ને તેને તથા તારા-

માંનાં તારાં છોકરાંને જમીનની ખરાબર કરશે, ને તારામાં પથર પર પથર તેઓ રહેવા નહીં દેશે, કેમકે તારી ભેટ લેવાના સમને તે જાણીઓ નહીં.

૪૫ અને મંદીરમાં પેસીને તેમાંના વેચનારાઓને તથા વેચાતું લેનારાઓને તે બાહાર કાઢાડવા લાગીઓ; ૪૬ અને તેઓને કહીજ કે, એમ લખીજે કે, ૪૫ મારું ઘર દુઆનું ઘર છે, પણ તમે એને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૪૭ ને રોજ રોજ મંદીરમાં તે તાલોમ આપતો હતો, તારે મુખી કાહીનોએ તથા શાસ-તરીઓએ તથા લોકાના રોડોએ તેને મારીનાંખવાનું શોધીજ, ૪૮ પણ શું કરવું એ તેઓને મુજબ નહીં, કેમકે બધા લોક ધીઆન લગાડીને તેનું શાંભલતા હતા.

આખ વીશમો.

અને તે દાહાડાઓમાં એક દાહાડે મંદીરમાં લોકોને તે વાંચે કરતો ને ખુશખબર કહેતો હતો, તારે એમ થઈજ કે, મુખી કાહીનો તથા શાસતરીઓ વડીલા સુધાં તેની પાસે આવીઓ. ૨ ને તેની સાથે બોલતાં કહીજે, કહીઓ એખતીઆરથી તું એ કામો કરે છે ? ઈઆ જોણે તને આ એખતીઆર આપીઓ છે તે કોણુ છે? એ હમને કહે. ૩ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે, હું પણ તમને એક વાત પૂછવાનો છું, ને તમે મને જવાબ આપો. ૪ ઈઆહાનનું આપતીસમ આસમાનથી હતું, કે માણસોથી હતું ? ૫ તારે તેઓએ માહોમાં વીચારતાં કહીજે, જો આપણે કહીએ કે આસમાનથી, તો તે કહેશે કે, તમે તારે કેમ તેનાપર એતકાદ નહીં કીધો ? ૬ ને જો આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો બધા લોક આપણને પથરે મારશે, કેમકે ઈઆહાન નખી હતો, એવા તેઓને ભરોસો છે. ૭ તારે તેઓએ જવાબ આપીઓ કે, તે કાંહાંથી એ હમે જાણતા નથી. ૮ ને ઈસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે કહીઓ એખતીઆરથી હું એ કામો કરુંજ, તે હું પણ તમને નથી કહેતો.

૯ અને લોકોને તે આ તમસીલ કહેવા લાગીઓ કે, એક જોણે દરાખવાડી રાખો, ને માલીઓને તે સોંપીને ઘણા દાહાડા સુધી પરદેશમાં જઈ રહીઓ. ૧૦ ને માસમ પર તેણે એક આકરને માલીઓની પાસે એ સાડ માકલીઓ કે તેઓ તેને દરાખવાડીમાંનાં કંઈ ફલ આપે, પણ માલીઓએ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો માકલીઓ. ૧૧ વડી તેણે ખીજોઆકર માકલીઓ, પણ તેઓએ તેને પણ મારીને એઆખર કરીને ખાલી હાથે પાછો માકલીઓ. ૧૨ તેણે

વલી તીજને મોકલીઆ, ને તેને પણ તેઆએ ધાએલ કરીને બાહાર ફેંકીઆ. ૧૩ તારે દરાખવાડીના ધણીએ કહીજી કે, હું શું કરું? હું મારા પીઆરા બેઠાને મોકલીરા, કદાચ તેઆ તેને જોઈને દબરો. ૧૪ પણ માલીઆએ તેને દોડા તારે માહોમાં વીચાર કરીને કહીજી કે, એ વારસ છે, વાસતે આવો, આપણે એને મારીનાંખીએ, કે વારસો આપણે થઈજાએ. ૧૫ ને તેઆએ તેને દરાખ વાડીમાંથી બાહાર કાઢાડીને મારી નાંખીઆ. એવાસને દરાખવાડીનો ધણી તેઆને શું કરશે? ૧૬ તે આવશે, ને તે માલીઆને મારીનાંખશે, ને દરાખવાડી બીજાએને સોંપશે. ને તેઆએ શાંભલીને કહીજી કે, એવું ન હોજો. ૧૭ તારે તેણે તેઆ પર જોઈને કહીજી, તો જ લખેલું તે શું છે કે, “બાંધનારાઆએ જ પથરને નાપસંદ કીધો, તેજ ખુણાનું મથાણું થઈઆ.” ૧૮ જે કોઈતે પથર પર પડશે તે ભંજરો; પણ જે કોઈ પર તે પડશે, તેનો તે ચુરો કરશે. ૧૯ તારે મુખી કાઢીનોએ તથા શાસતરીઆએ જાણીજી કે, તેણે એ તમસીલ આપણી ઉપર કહી, વાસતે એઆએ તેના પર તેજ ધડી હાથો નાંખવાનું સોંધીજી, પણ લોકથી બીધા. ૨૦ ને તેઆએ તેની રોધમાં રહીને જસુસો જે પોતાને ઢોંગથી રાસત દેખાડે તેઆને તેની વાતમાં પકડવાને મોકલીઆ, એ સાર કે તેઆ તેને હાકેમનો કુદરત તથા એખતીઆમાં સોંપે. ૨૧ ને તેઆએ તેને એમ પુછતાં કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછીએ કે તુ જે કહેછે ને શીખવેછે તે ઠીક છે, ને તું તરફદારી કરતો નથી, પણ સાચાધી બાદાની રાહ શીખવેછે. ૨૨ કાઈસારને કર આપવો હમને લાજમ છે કે નહીં! ૨૩ પણ તેણે તેઆનું કપટ જાણીને તેઆને કહીજી કે, તમે કેમ મારી ધમિતેહાન કરોછો? એક દીનાર મને દેખડાવો; ૨૪ એ પર કોણની સુરત તથા શીકા છે? તેઆએ જવાબ દેને કહીજી કે, કાઈસારનો. ૨૫ તારે તેણે તેઆને કહીજી, એ સાર જે કાઈસારનાં તે કાઈસારને, તથા જે બાદાનાં તે બાદાને આપો. ૨૬ ને લોકોની આગલ તેઆ તેની વાતો પકડી નહીં શકીઆ, ને તેના જવાબથી અચરત થઈને તેઆ સુપ રહીઆ.

૨૭ તારે સાદુકીઆ જે કહેછે કે કીઆમત નથી, તેઆમાંના કટલાએકે પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીજી કે, ૨૮ ઉસતાદ, મુસાએ હમારે સાર લખીજી છે કે, “જો કોઈનો બાઈબઈએ છતાં મરીજાએ, ને તે એઆલાદ મરીજાએ, તો તેનો બાઈ તેની બઈએને લે, ને પોતાના બાઈને સાર આલાદ ઉપજાવે.” ૨૯ તો સાત બાઈ હતા, ને પેહેલો પરણીને એઆલાદ મરીગઈઆ. ૩૦ પછી

ખીજીએ તે બધાંએને લીધી, તે પણ એએલાદ મરીગઈએ. ૩૧ ને તી-
જીએ તેને લીધી. ને તેજ તરેહ સાતોએ. પણ તેએને છોકરાં થઈઆ વીના
મરીગઈઆ. ૩૨ ને સહુથી છેલ્લી તે બધરી પણ મરીગઈ. ૩૩ વાસતે
કીઆમતમાં તેએમાંના ઢોણની બધાંએ તે થરો ? કારણ કે તે સાતોની
બધાંએ થઈ હતી. ૩૪ તારે હસુએ જવાખ આપીને તેએને કહીજી કે, આ
દુનીઆનાં છોકરાં પરણેછે, ને પરણાવેછે. ૩૫ પણ જેએ તે દુનીઆ, તથા
કીઆમત પામવા લાએક ગણારો, તેએ પરણતા નથી, ને પરણાવતા પણ
નથી. ૩૬ ને તેએ પાછા મરી પણ નથી શકતા, કેમકે તેએ શીરશતાના સરખા
છે; ને કીઆમતનાં છોકરાં છતાં આદાનાં છોકરાં છે. ૩૭ ને મુસાએ પણ
જહાડી પાસે આદાવંદને હાજરાહીમનો આદા તથા ઇસિહાકનો આદા તથા હઆ-
કુખનો આદા કહીઆથી, મરીગઈલાએ પાછા ઉઠેછે એ દેખડાગી. ૩૮ પણ
તે મરીગઈલાએનો આદા નથી, પણ જીવતાએનો છે; કેમકે સહુ તેથીજ
જીવેછે. ૩૯ તારે શાસતરીએમાંના કેટલાએકે જવાખ દઈને કહીજી કે, ઉસ-
તાદ, તેં વાજી કહીજી છે. ૪૦ ને તારથી તેને કંઈ પુછવાની તેએએ હીમત
નહી કીધી. ૪૧ તારે તેણે તેએને કહીજી કે, ખરીસત દાઉદનો બેટો છે, એમ
તેએ શા વાસતે કહેછે ? ૪૨ પણ જબુરની કીતામમાં દાઉદ પોતે કહેછે કે,
૪૩ “ આદાવંદે મારા આદાવંદને કહીજી કે, તારા દુશમનેને હું તારું પાએતખત
કરું તારાં સુધી તું મારી જમણી ગમ એસ. ” ૪૪ એ સાહે દાઉદ તેને આદાવંદ
કહેછે, તો તે શી તરેહ તેનો બેટો છે ? ૪૫ ને સહુ લોકના શાંબલતાંતેણે પોતાના
શાગીરદને કહીજી કે, ૪૬ શાસતરીએ જેએ જમા પેહેરીને ફરવા, તથા ચંદુ-
ઠાંએમાં સલામો, તથા મીજલસોમાં મુખી જગીઆએ, તથા મીજ્યાની-
એમાં જાંચી જગીઆએ ચાહેછે, તેએથી ખબરદાર રહો. ૪૭ તેએ
વીધવાએનાં ઘર આહનાંએછે, ને દેખડાવવા સાહે લાંબી દુઆએ કરેછે,
તેએ વધતી સજ પામશે.

બાબ એકવીશમો.

એને તેણે ઉપર જોઈ, ને દોલતમંદોને પોત પોતાનાં દાન બંડારમાં
નાંખતા દીઠા. ૨ તારે તેણે એક દરીદરી વીધવાને પણ એ નાસરીતેમાં નાંખતી
દીઠી. ૩ ને તેણે કહીજી કે, હું તમને સાચાથી કહુંછું કે, એ દરીદરી વીધ-
વાએ સહુ કરતાં વધતું નાંખીજી. ૪ કેમકે તે બધાએ પોત પોતાની ભરપુરી-

માંથી ખોદાની નજરમાં નાંખીજી, પણ એણે પોતાના દરીદરીપણામાંથી જે પોતાની પુંજ હતી તે સંધી નાંખી.

૫ અને મંદીર શાર પથરોથી તથા દાનોથી કેવું શોભાવાન કીધું છે, એ બાબત કેટલા એક દેહેતા હતા. ૬ તારે તેણે કહીજી કે, આ જે જે તમે જુઓ છો તેમાંથી પાડી ન નંખાએ એવા પથર પર પથર રેહેવા દેવારો નહીં, એવા દાહાડા આવરો. ૭ તારે તેઓએ તેને પુછતાં કહીજી કે, ઉસતાદ, તો એ કારે થરો? ને એ થવાની તક આરી થરો તારે શ્રી નીરાણી થરો? ૮ ને તેણે કહીજી કે, તમે ન બુલાવાએ વાસતે અચરદાર રહો; કેમકે ઘણા મારાં નામથી આવીને દેહેરો કે, હું તે છજી, ને તે સમે પાસે છે, તારે તમે તેઓની પાછલ જરો ના. ૯ ને જરે લડાએમાંની તથા હંગામાઓની અચરો શાંભલો, તારે ધભરાશો ના, કેમકે પેહેલાં એ બધાં થવાની જરૂર છે, પણ હજી આખર નથી. ૧૦ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, સુલક સુલકને ઉલટું, તથા રાજ રાજને ઉલટું ઉડરો. ૧૧ ને દેણે એક કેડાણે મોહોટા ધરતીકંપારા તથા દકાલો તથા મરકીએ થરો, ને બએબરેલી તથા મોહોટી નીરાણીએ આસમાનમાં દેખારો. ૧૨ પણ મારાં નામને સાજ એ સઘલાં અગાઉ તેઓ પોતાના હાથ તમારા પર નાંખરો, ને પાદશાહોની તથા હાકેમોની આગલ લઈગઈએ પર મીજલસો તથા કેદખાનાઓને સાજ તમને સોંપીને સતાવરો. ૧૩ તોપણ રાહોદીને સાજ એ તમને કામ લાગરો. ૧૪ એ વાસતે જવાબ દેવા અગાઉ ચીંતા ન કરવી એ તમે પોતાનાં મનમાં ડરાવો. ૧૫ કેમકે હું તમને એવું મોહો તથા અકલ આપીરા જેને તમારા બધા દુરામનો જવાબ દઈએ રોકી નહીં રાકરો. ૧૬ તોપણ મા-આપ તથા ભાઈએ તથા સગાં તથા દોસતો તમને પકડાવરો, ને તમારામાંના કેટલા-એકને મારો નંખાવરો. ૧૭ ને મારાં નામને સાજ સહુ તમારી દુરામની કરરો. ૧૮ પણ તમારાં માથાંનો એક નીમાલો પણ નારા નહીં થરો. ૧૯ તમે પોતાની ધીરજથી પોતાના જીવોને સંભાલી રાખો. ૨૦ ને જરે તમે ઈશાલિમને લશકરે ઘેરેલું જરો, તારે જાણો કે એનું ઉજડ થવું પાસે છે. ૨૧ તારે જે લોક ઇહુદામાં હોએ, તેઓ પાહાડોમાં નાહારો; ને જે તેમઘે હોએ, તેઓ તાંહાંથી બાહાર જએ; ને જે બાહાર છે, તેઓ તેમાં ન પેસે. ૨૨ કેમકે એ સજના દાહાડા છે, કે બધાં લએલાં પુગાં થાએ. ૨૩ પણ તે દાહાડાઓમાં જે ગરબ-વતી છે તથા જે ધવડાવે છે તેઓને અફસોસ છે, કેમકે જમીન પર મોહોટી તંગી તથા આ લોકો પર ગજબ થરો. ૨૪ ને તલવારની ધારથી તેઓ પડરો,

ને બંધવા કરી શકલા દેશનાં આમાં લઈ જવાશે, ને ગેરકોમી આનો વખત પુરો થશે તાંહાં સુધી ઇશ્લાહિમ ગેરકોમી આથી છુંદારો. ૨૫ તારે સુરજ તથા ચાંદ તથા સીતારા આમાં નીરાણો થશે, ૨૬ ને જમીનના લોકો પર તંગી ધબરાટ સુધાં થશે, અને દરીઆ તથા મોઝાં આના આવાજથી, ને ખીલીક તથા જમીન પર જે ચીજો આવનાર છે, તે આની વાટ જોઈ આથી, લોકોનાં મન ગતી જશે, કેમકે આ સમાનની કુદરતો હલાવાશે. ૨૭ ને તારે આદમીના બેઠાને કુદરત તથા મોહોરા જલાલથી વાદલમાં આવતો તે આ જશે. ૨૮ ને જરે આ વાતો થવા માંડે, તારે ઉપર જોજો, ને તમારાં માથાં ઊંચાં કરજો, કેમકે તમારું તારણ પાસે આવે છે. ૨૯ ને તેણે તે આને આ તમ સીલ કહી કે, અંજીરનું જાહાડ તથા ખીજાં સંધાં જાહાડ જી આ. ૩૦ જરે પીકા ફુટે છે, તારે તે જોઈને તમે પોતાની ભેલ જાણો છો કે આવે હતાં પાસે છે. ૩૧ તેમજ પણ આ આનું થયું તમે જોશો, તારે જાણો કે જોદાની પાદશાહત પાસે છે. ૩૨ હું તમને ખચીત કહું છું કે આ બધાં પુરાં થવા સુધી આ પેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૩ આ સમાન તથા જમીન ટકી જશે, પણ મારી વાતો નહીં ટકશે. ૩૪ ને તમારાં મન આવશ પાણી તથા મસત પાણી તથા સંસારની ચીંતાથી કદી જડ ન થાવે, ને તે દાહાડ તમારા પર આકાશક ન આવે, વાસતે તમે પોતાને ખચરદાર રાખો. ૩૫ કેમકે આખી જમીનની પીઠ પરના બધા રહેનારા આ પર ફાંદાની પેડે તે આવશે. ૩૬ વાસતે આ સઘલાં આવનારાં આને તમે ચુકાવવા, તથા આદમીના બેઠાની આગલ ઉભા રહેવા લાગ્યે ગણાવવા સાચું હરખત દુઆ માગતાં ચોકી કરો. ૩૭ તારે દીવ-સે મંદીરમાં તે વાગ્યે જ કરે તો, ને રાતે બાહાર જઈને જૈતુન કેહેવા આલા પાહાડ પર રહેતો હતો. ૩૮ ને બામદાદને વખત બધા લોક તેનું શાંભલવાને મંદીરમાં તેની પાસે આવતા હતા.

બાબ બાવીશમો.

અને બેખમીર શેટલીનું જસન પાસે આવી જા, જે પાસ આ કેહેવા આ છે. ૨ ને મુખી કાહીનો આ તથા શાસતરી આ આ શોધ કીધો કે કહી રીતે તેને મારીનાં, કેમકે તે આ લોકોથી ખીલીતા હતા. ૩ ને ઇહુદા જે ઇસકા-રી આત કેહેવાતો હતો, ને જે બારમાંનો આ હતો, તેનામાં શેતાન પેકો. ૪ ને તેણે જઈને મુખી કાહીનો તથા સરદારે આ આના આખતી આરમાં તેને શી તરેહ કરે, આ બાબત તે આની સાથે વાતચીત કીધી. ૫ તારે તે આ ખુશ થઈ.

આ, ને તેને નાણું આપવાનું ઠરાવીશું. ૬ ને તેણે કચ્છલ કીધું, ને લોક ન હોય્ને તારે તેને તેઓને સોંપવાનો તેણે વગ શોધીઓ.

૭ અને બેખમીર રોટલી, જેમાં પાસખા મારવા બેઠાઓ, તે દાહોડો આવીઓ, ૮ તારે તેણે પીતરને તથા ઇઓહાનને માકલીને કહીજી કે, તમે જઈને આપણે સાઈ પાસખા તઈઆર કરો કે આપણે ખાઈઓ. ૯ તારે તેઓઓ તેને કહીજી કે, હમે કાંહાં તઈઆર કરીઓ, તારી શી મરજી છે ? ૧૦ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, જીઓ, રોહરમાં તમારાં પેસતાં પાણીની ગાગર લઈજનાર યેક માણસ તમને મલશે, તે જે ઘરમાં પેસે તેમાં તેની પાછલ તમે જાઓ. ૧૧ ને ઘરઘણીને કહો કે, ઉમતાદ તને કેહેછે કે, હું મારા શાગીરદો સાથે પાસખા ખાઈ વાસતે ઉતારો કાંહાં છે? ૧૨ ને તે તમને તઈઆર કરેલો યેક માહોડો માલ દેખાવશે, તાંહાં તઈઆર કરો. ૧૩ તારે તેઓઓ જઈને તેણે તેઓને કહીજી હતું તેમ દીધું, ને પાસખા તઈઆર કીધું.

૧૪ અને વખત થઈઓ તારે બારે રસુલો સુધાં તે ખાવા બેઠો. ૧૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, મારા સેહેવા પેહેલાં આ પાસખા મેં તમારો સાથે માહોડી ઇછાથી ખાવા આહીજી. ૧૬ કેમકે હું તમને કહુંછી કે, ઓદાની પાદશાહતમાં યે પુરું કરારો તાંહાં સુધી ખીજી વાર યેમાંથી હું નહીં ખાઈશ. ૧૭ ને તેણે પીઆલું લઈને શુકર કરીને કહીજી કે, તમે આ લેઓ, ને માહોમા વેહેંઓ. ૧૮ કેમકે હું તમને કહુંછી કે ઓદાની પાદશાહત આવશે, તાંહાં સુધી વધજ હું નહીં પીશ. ૧૯ ને તેણે રોટલી લઈને શુકર કીધી, ને ભાંજી ને તેઓને આપીને કહીજી કે, યે માઈ બદન છે, જે તમારે સાઈ અપાઓછે, મારી ઇઆદ-ગારીને સાઈ તમે યે કરો. ૨૦ ને ખાધા પછી તેણે પીઆલું પણ યેજ તરેહ લઈને કહીજી કે, માઈ લોહી જે તમારે સાઈ વેહેવડાવાઓછે તેથી નવા બંદો-બસતનું યે પીઆલું છે. ૨૧ પણ જીઓ, જે મને પકડાવેછે તેનો હાથ મેજ પર મારી સાથે છે. ૨૨ તો આદમીનો બેટો ઠરાવેલા પરમાણે જાઓછે ખરો, પણ જેનાથી તે પકડાવાઓછે તે માણસને અકુસોસ છે. ૨૩ તારે તેઓ માહોમા પુછવા લાગીઓ કે, આપણામાંનો જે યે કામ કરશે તે કોણ હશે.

૨૪ અને તેઓમાં તકરાર પણ થઈ કે તેઓમાંનો કોણ માહોડો ગણાઓ. ૨૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, ગેરકોમીઓના પાદશાહે તેઓ પર સાહેખી કરેછે, ને જે તેઓ પર યેખતીઆર કરેછે તેઓ ઉપકારી કેહેવાઓછે. ૨૬ પણ તમે યેવા ન થાઓ, પણ તમારામાં જે માહોડો તે નાહાના જેવો, ને જે સરદાર

તે ચાકરના જેવા થાચ્છે. ૨૭ કેમકે મોહોયો કોણ છે? જે ખાવા બેસેછે, તે, ઇચ્છા જે ચાકરી કરેછે તે? શું ખાવા બેસનાર નહીં? પણ હું તમારામાં ચાકરી કરનારના જેવા છઠ્ઠી. ૨૮ ને મારી ઇમતેહાનોમાં જે મારી સાથે રહીચ્છા તેચ્છે તમે છો. ૨૯ ને મારા બાપે જેમ મને પાદશાહત ઇરાવી આપી છે, તેમ હું તમને ચ્છે સારૂ ઇરાવુંછઠ્ઠી; ૩૦ કે તમે મારી પાદશાહતમાં મારી મેજ પરથી ખાચ્છો પીચ્છો, ને ઇસરાચ્છેલના બારો શીરકાનો ઇનસાફ કરતાં તખ્તો પર બેસો.

૩૧ ચ્છને ખોદાવંદે કહીજે કે, સીમાન, સીમાન, જે, રોતાને તમને ધજીની પેઠે ચાલવાનું બહુ ચાહીજે છે. ૩૨ પણ તારો ચ્છતકાદ ઘટે નહીં, વાસતે મેં તારે સારૂ દુઆ માગી છે, ને તું પાછો ફેરવાચ્છે તારે તારા બાહચ્છાને મજબૂત કરજે. ૩૩ તારે તેણે તેને કહીજે કે, ખોદાવંદ, હું તારી સાથે કેદખાનામાં તથા માતમાં પણ જવાને તથાચ્છાર છઠ્ઠી. ૩૪ તારે તેણે કહીજે કે, પીતર, હું તને કહું-છઠ્ઠી કે તું મને ચ્છાલખતો નથી, ચ્છેમ તેં તણુવાર મારો ઇનકાર કીધા ચ્છગાઉ આજ મુરઘો બોલશે નહીં. ૩૫ ને તેણે તેચ્છાને કહીજે કે, જરે મેં તમને થેલી તથા જેહોણું તથા જેઝા વગર મોકલીચ્છા હતા, તારે શું તમને કસાનો ખપ પડીચ્છા હતા? તેચ્છાચ્છે કહીજે કે, કસાનો નહીં. ૩૬ તારે તેણે તેચ્છાને કહીજે, પણ ચ્છે જેને થેલી હોચ્છે તે તેને લે, ને ચ્છેજ તરેહ જેહોણું, ને જેને તલવાર ન હોચ્છે, તે પોતાનું લુગડું વેચીને ચ્છેક વેચાતી લે. ૩૭ કેમકે હું તમને કહુંછઠ્ઠી કે, ચ્છે જે લખીજે છે તે પુરં થવું જોઈચ્છે કે, “તે તકસીરદારોમાં ગણા-ઈચ્છા,” કેમકે મારી બાબતની વાતો તમામ થાચ્છે. ૩૮ તારે તેચ્છાચ્છે કહીજે કે, ખોદાવંદ, જે, હીચ્છાં બે તલવાર છે, ને તેણે તેચ્છાને કહીજે, તો બસ છે.

૩૯ ચ્છને તે બાહાર જઈને મામુલ પરમાણે જૈતુતના પાહાડ પર ગઈચ્છા, ને તેના શાગીરદ પણ તેની પાછલ ગઈચ્છા. ૪૦ ને તે ઠેકાણે પોહોંચીચ્છા પર તેણે તેચ્છાને કહીજે કે, તમે ઇમતેહાનમાં ન પેઠા વાસતે દુઆ માગો. ૪૧ પછી સુમારે પથર ફેંકાચ્છે ચ્છેટલા ટપા પર તે તેચ્છાથી આઘો ગઈચ્છા, ને ધુટણીચ્છે બેસીને દુઆ માગી કે, ૪૨ ચ્છે બાપ, જે તારી મરજી હોચ્છે તો આ પીચ્છાલું મારી પાસેથી દુર કર; તોપણ મારો મરજી નહીં, પણ તારી થાચ્છે. ૪૩ તારે આસમાનથી ચ્છેક ફીરેશો તોને દેખાઈચ્છા, જે તેને કુવત આપતો હતો. ૪૪ ને તેણે બહુ રંજ ઉઠાવતાં બારી જોરથી દુઆ માગી, ને તેનો પસીનો લોહીનાં મોઠાં ટીપાં જેવા થઈને જમીન પર પડતો હતો. ૪૫ ને દુઆથી ઉઠીને તે પોતાના શાગીરદોની પાસે આવીચ્છા, તારે તેચ્છાને

દલગીરીથી સુતેલા દીકા. ૪૬ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે કેમ સુતા છો? તમે ઇમતેહાનમાં પડો નહીં વાસોતે ઉઠીને દુઆ માગો.

૪૭ અને તે કહેતો હતો, તારે જુઓ લોકો, તથા ઇહુદા કહેવાઓના બાર-માંનો એક તેઓની આગલ ચાલતો હતો, ને ઇસુને ચુમવા સાર તેની પાસે આવીઓ. ૪૮ પણ ઇસુએ તેને કહીજી કે, ઇહુદા, શું તું ચુમીથી આદમીના બેઠાને પકડાવેછે? ૪૯ ને જ તેની ગમના તેઓએ શું થનાર છે એ જાણીને તેને કહીજી, ખોદાવંદ, શું હમે તલવારે મારીએ? ૫૦ ને તેઓમાંના એકે સરદાર કાહીનના ચાકરને મારીને તેનો જમણો કાન કાપીનાંખીઓ. ૫૧ તારે ઇસુએ જવાબ દેધને કહીજી કે, એટલુંજ થવા દે, ને તેના કાનને અડકીને તેને સમો કીધો. ૫૨ તારે ઇસુએ પોતાની પાસે આવેલા મુખી કાહીનોને તથા મંદીરના સરદારને તથા વડીલોને કહીજી કે, જેમ ચોર પર તેમ શું તલવારે તથા સોઠા મુઠાં તમે નીકલીઆ છો? ૫૩ હું હમેશાં મંદીરમાં તમારી સાથે હતો તારે તમે મારા પર હાથ લાંબો નહીં કીધો, પણ આ તમારી ઘડી, તથા અંધ-કારનો અમલ છે.

૫૪ તારે તેઓ તેને પકડીને લઈગયા, ને સરદાર કાહીનનાં ઘરમાં તેને લાવીઆ, ને પીતર આધો આધો પાછલ આવીઓ. ૫૫ ને જારે તેઓ દીવાનખાનામાં આગ સલગાવીને એકઠા બેઠા હતા, તારે પીતર પણ તેઓમાં બેસી ગઈઓ. ૫૬ તારે એક આકડીએ તેને આગ પાસે બેઠેલા જોઈને તે પર નજર રાખીને કહીજી કે, એ પણ તેની સાથે હતો. ૫૭ પણ તેણે તેનો ઇનકાર કરતાં કહીજી કે, અમે બહરી, હું તેને ઓળખતો નથી. ૫૮ ને થોડીવાર પછી બીજાએ તેને જોઈને કહીજી કે, તું પણ તેઓમાંનો છે; તારે પીતરે તેને કહીજી કે, અમે માણસ, હું નહીં. ૫૯ ને ઘડીએક પછી એક બીજાએ નીરાયે થઈને કહીજી કે, અરખર એપણ તેની સાથે હતો, કેમકે એ ગાલીલનો છે. ૬૦ તારે પીતરે કહીજી કે, અમે માણસ, તું જ કહેછે તે હું નથી જાણતો; ને તેના એમ કહેતાંજ તુરત મુરઘો બોલીઓ. ૬૧ પછી ખોદાવંદે ફરીને પીતર પર જોઈ, ને ખોદાવંદે જ વાત તેને કહી હતી કે, મુર-ઘો બોલીઆ પેહેલાં તરણ વાર તું મારો ઇનકાર કરશે, તે પીતરે ઇઆદ કીધી. ૬૨ તારે પીતર બાહાર જઈને ઘણું રડીઓ.

૬૩ અને જ માણસોએ ઇસુને રાખીઓ હતો, તેઓએ તેની મસખરી કરીને ફટકા મારીઆ. ૬૪ ને તેના પર અંધારી બાંધીને તેના માથે પર

મારીચ્છા, ને તેચ્છાચ્છ તેને કહીજી છે, તથા અત કર છે જેણે તેને મારીચ્છા તે ક્રોધ છે ? ૬૫ ને નીંદા કરતાં તેચ્છાચ્છ તેને ઉલટું બીજું ઘણું કહીજી.

૬૬ અને દાહોડા ઉગીચ્છા તારે લોકના વડીલા તથા મુખી કાઠીનો તથા શાસતરીચ્છા ચ્છિક્ષ થઈચ્છા, ને પોતાની મોજલસમાં તેને લઈજી છે, ૬૭ શું તું ખરીસત છે ? હમને કેહે; ને તેણે તેચ્છાને કહીજી છે, જે હું તમને કહું તો પણ તમે ચ્છેતકાદ કરસો નહીં. ૬૮ ને જે હું પણ તમને પુછીશ તો તમે મને જવાબ દેનાર ધ્વચ્છા મુકી દેનાર નથી. ૬૯ આ પછી આદમીનો બેટો બાદાની કુદરતની જમણી ગમ બેસરો. ૭૦ તારે બધાચ્છ કહીજી, તો તું શું બાદાનો બેટો છે ? ને તેણે તેચ્છાને કહીજી છે, તમે કહેછો તેજ હું છજી. ૭૧ ને તેચ્છાચ્છ કહીજી છે, હમારે ગહવાધની વધતી શી જર છે ? કેમકે હમે પોતે ચ્છનાં માહોથી શાંભલીજી છે.

આખ તેવીશમો.

અને તેચ્છાના બધા લોક ઉઠીને તેને પીલત પાસે લઈજીચ્છા. ૨ પછી તેચ્છાચ્છ તેના પર તોહોમત મુકવા લાગીને કહીજી છે, ચ્છ લોકોને ભુલાવેછે, તથા પોતે ખરીસત પાદશાહ છે ચ્છેમ કહીને કાઠસારને કર આપવાને વારતાં હમે ચ્છને દોઢા છે. ૩ તારે પીલતે તેને પુછીડં છે, તું શું ઇહુદીચ્છાનો પાદશાહ છે ? ને તેણે જવાબ આપીને તેને કહીજી છે, તું કેહેછે તેજ. ૪ તારે પીલતે મુખી કાઠીનો તથા લોકોને કહીજી છે, ચ્છ માણસમાં કંઈ તકસીર હું જોતો નથી. ૫ પણ તેચ્છાચ્છ વધતાં જોરથી કહીડં છે, ગાલીલથી માંડીને હિઆં લગણુ આખા ઇહુદામાં શીખવતાં લોકોને તે ઉરકેરેછે. ૬ ને ગાલીલનું શાંભલીને પીલતે પુછીડં છે, ચ્છ માણસ શું ગાલીલનો છે ? ૭ ને તે હેરોદના ચ્છેખતીઆરમાંનો છે, ચ્છ જાણીચ્છા પર તેણે તેને હેરોદની પાસે માકલીચ્છા, જે પોતે પણ તે દાહોડાચ્છામાં ઇશાલેખમાં હતો.

૮ અને હેરોદ ઇસુને જોઈને ઘણો ખુશ થઈચ્છા, કેમકે તેની આખત ઘણું શાંભલીચ્છાથી તેને જોવાને લાંબી મુદતથી આહાતો હતો, ને તેથી બનેલા કંઈ માજેજ જોવાની ઉમેદ રાખતો હતો. ૯ ને તેણે તેને ઘણી વાતો આખત પુછીજી, પણ તેણે તેને કંઈ જવાબ દીધો નહીં. ૧૦ ને મુખી કાઠીનોચ્છ તથા શાસતરીચ્છાચ્છ ઉભા રહીને જોરથી તેના પર બેટો મુકીચ્છા. ૧૧ તારે હેરોદે પોતાના સીપાઈચ્છા સુધાં તેને વગાડીને તથા મરાખરી કરીને, તેને

ચલકતું લુગડું પેહેરાવીજી, ને તેને પીલતની પાસે પાછો માકલીઆ. ૧૨ ને તેજ દાહડે પીલત તથા હેરોદ દોસત થઈઆ, કેમકે તેની અગાઉ તેઆ વચે દુરામની હતી.

૧૩ અને પીલતે મુખી કાહીનોને તથા સરદારોને તથા લોકોને એકઠા તેડીને, ૧૪ તેઆને કહીજી કે, તમે એ માણસને લોકોને ભુલાવનારના જેવા મારી પાસે લાવીઆ છો, ને જીઆ, મેં તમારી આગલ એની તજવીજ કીધા પર તમે જે તોહોમતો એના પર મુકી તે બાબત એ માણસમાં કંઈ તકસીર મેં દીઠી નથી. ૧૫ ને હેરોદે પણ નથી દીઠી, કારણ કે મેં તમને તેની પાસે માકલીઆ હતા, ને જીઆ, તેણે એના મરવા લાએક કંઈ કીધું નથી. ૧૬ વાસતે સજા કરીને એને હું મુકી દઈશ. ૧૭ કેમકે તેને તે જસનમાં તેઆને સાર એકને મુકી દેવા પડતો હતો. ૧૮ તારે તે બધાએ એકદમ પોકાર મારીને કહીજી કે, એને લઈ જ, ને બારાબસને હમારે સાર મુકી દે. ૧૯ (રોહેરમાં હંગામો તથા ખુન કીધાથી કેદખાનામાં તે નંખાઈઆ હતો.) ૨૦ તારે પીલતે ઇસુને મુકી દેવા આહીને બીજીવાર તેઆને કહીજી; ૨૧ પણ તેઆએ પોકાર મારીને કહીજી કે, એને કસ પર જડ. ૨૨ ને તેણે તીજીવાર તેઆને કહીજી કે, શા વાસતે? એણે શું બુઝે કીધું છે? એમાં મરવાને લાએકતી કંઈ તકસીર મેં જોઈ નથી, વાસતે હું એને સજા દઈને મુકી દઈશ. ૨૩ ને તેને કસ પર જડાવવાને તેઆએ હોઠથી માહોટે આવાજે માગીજી; ને તેઆનું તથા મુખી કાહીનોનું બોલવું આવીજી. ૨૪ તારે તેઆના માગીઆ પરમાણે થવા સાર પીલતે ડરાવીજી. ૨૫ ને હંગામા તથા ખુનને સાર કેદખાનામાં જે નંખાઈઆ હતો, ને જેને તેઆએ માગીઆ તેને તેણે તેઆને સાર મુકી દીધો, પણ ઇસુને તેઆની મરજી પરમાણે સોંપી દીધો. ૨૬ ને તેઆ તેને લઈ જતા હતા, તારે સીમાન કુરેનીને ગામડાંઆથી આવતાં તેઆએ વેડે પકડીઆ, ને ઇસુની પછવાડે જીંચકવાને કસ તે પર મુકીઆ. ૨૭ ને લોકોની ઘણી ભીડ, તથા તેને સાર રડતાં ને વીલાપ કરતાં બધરાં પણ તેની પાછલ ગઈઆ. ૨૮ ને ઇસુએ તેઆની ગમ કરીને કહીજી કે, અએ ઇશાલિમની દીકરીઆ, મારે સાર તારેડે, પણ પોતાને સાર તથા પોતાનાં બચાંએને સાર રેડે. ૨૯ કેમકે જીઆ, એવા દાહાડા આવેછે જેમાં તેઆ કેહેરો કે, જે વાંહાંજણીઓ, તથા જે પેટાએ નથી જણીજી, તથા જે થાનોએ નથી ધવાડીજી, તેઓ મુબારક છે. ૩૦ તારે તેઓ પાહાડોને કેહેવા

લાગશે કે, હમ પર પડે, ને ટેકરાઓને ફેરો ફે, હમને ઢાંકો. ૩૧ કેમકે જો લીલાં જાહાડ પર તેઓ એવાં કરેછે, તો સુકાંપર શું થશે? ૩૨ ને તેની સાથે મારીનંખાવવાને એ તકસીરદારો લઈ જવાઈઆ.

૩૩ અને જોનું નામ જોપરીનું ડેકાણું ફેલાયું છે તાંહાં પોહોચીને તેઓએ તેને તથા તે તકસીરદારોને, એકને તેની જમણી ગમ ને બીજાને ડાબી ગમ કરીને જડીઆ. ૩૪ તારે ઇસુએ કહીજે કે, અમે ખાપ, જે તેઓ કરેછે, તે તેઓ જાણતા નથી, વાસેત તેઓને માફ કર: પછી તેઓએ તેનાં લુગડાં વેહેંચીને સરત નાંખી. ૩૫ ને જોહો જોતાં ઉભા રહીઆ, ને સરદારોએ પણ તેઓ સાથે મસખરી કરીને કહીજે કે, એણે બીજાઓને બચાવીઆ, એ જો જોદાનો પસંદ કરેલો ખરીસત છે, તો પોતાને બચાવે. ૩૬ ને સીપાઈએ પણ તેની મસખરી કરતા પાસે આવીઆ, ને તેને સરકો આપવાનું કીધું, ૩૭ ને કહીજે કે, જો તું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે, તો પોતાને બચાવ. ૩૮ ને હેલલાસી તથા રૂમી તથા હેબરી અખશરોમાં લખેલું પતર તેની ઉપર હતું કે, એ ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે. ૩૯ ને તકસીરદારો જે લટકાવીઆ હતા, તેઓમાંના એકે તેની નીંદા કરીને કહીજે કે, જો તું ખરીસત છે, તો પોતાને તથા હમને બચાવ. ૪૦ પણ બીજાએ જવાબ દીધે તેને ધમકાવીને કહીજે કે, તું એજ સજામાં છતાં શું જોદાથી બીહીતો નથી? ૪૧ ને આપણે તો વાજબીથી, કેમકે આપણે આપણાં કામનાં ફલ પામીએછીએ, પણ આ માણસે કંઈ નાલાયક નથી કીધું. ૪૨ ને તેણે ઇસુને કહીજે કે, અમે જોદાવંદ, જરે તું તારી પાદશાહતમાં પોહોચે, તારે મને ઇઆદ કરજે. ૪૩ ને ઇસુએ તેને કહીજે કે, હું તને ખચીત કહુંછું કે, આજ તું મારી સાથે પારાદધસમાં થશે.

૪૪ અને આશરે બપોરથી તે તીજ પોહાર સુધી આખી જમીનપર અંધકાર થઈઆ. ૪૫ ને સુરજ અંધરાઈઓ, તથા મંદીરનો પડો વચેથી ફાટી ગઈઆ. ૪૬ ને ઇસુએ જોહોટે આવાજે જુમ પાડતાં કહીજે કે, અમે ખાપ, મારો રૂહ હું તારા હાથોમાં સોંપુછું; ને એમ કહીને પરાણ છોડીઆ. ૪૭ તારે જમાદારે જે થઈજે તે જોધને જોદાની તારીફ કીધી, ને કહીજે કે, બેશક એ રાખસ રાસત હતો. ૪૮ ને તે જોવા સારે જે જોક એકલા થઈઆ હતા તે બધા તે થયેલાં કામ જોધને પોતાની છાતી કુટતા પાછા ગઈઆ. ૪૯ ને સઘલા તેના એલખીતા, તથા જે બધરાં ગાલી-

લથી તેની પાછલ આવીઆં હતાં, તેઓ તે જોતાં આધાં ઉભાં રહીઆં હતાં.

૫૦ અને જુઓ, ઇહુદીઓના આરીમથાઈ શેહેરનો ઇડિસક નામે એક માણસ જે પરધાન, ને જે નેક તથા રાસત રાખસ હતો. ૫૧ તેણે તેઓના વીચાર તથા કામ કબુલ નહીં કીધાં; ને તે પોતે પણ ઓદાની પાદશાહતની રાહ જોતો હતો. ૫૨ તેણે પીલત પાસે જઈને ઇસિનું મુડું માગીજી. ૫૩ ને તેણે તેને ઉતારી લઈને લુગડે વીટાલીજી, ને પથરમાં ઓદેલી કબરમાં તેને મુકીજી, જેમાં કદી કોઈને મુકેલું નહીં હતું. ૫૪ ને તદ્દઆરી કરવાનો દાહોડો તે હતો, ને સખતનો દાહોડો પણ થવા આવીઓ. ૫૫ ને બધરિં પણ જે તેની સાથે ગાલીલથી આવીઆં હતાં, તેઓએ પાછલ આવીને કબર તથા તેનું મુડું કેમ મુકાઈજી એ જોઈજી. ૫૬ ને પાછાં જઈને ખુરાઓ તથા અતરો તદ્દઆર કીધાં, તોપણ હુકમ પરમાણે સખતને દાહોડે આરામ લીધો.

બાબ ચોવીશમો.

અને હવતાને પહેલે દાહોડે તેઓએ જે ખુરાઓ તદ્દઆર કીધી, તે લઈને તેઓ તથા તેઓની સાથે કેટલાએક બીજાં માટી સહવારે કબરની પાસે આવીઆ. ૨ ને તેઓએ કબર પરથી પથર ગબડાવેલો દીડો. ૩ ને તેઓએ માહે પેસીને ઓદાવંદ ઇસિનું મુડું દીડું નહીં. ૪ ને તે બાબત તેઓ ધણા ધબરાટમાં હતાં, તારે એમ થઈજી કે, જુઓ, બે જણ ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલા તેઓની પાસે ઉભા રહીઆ. ૫ ને તેઓ બીહીતાં ને જમીન સુધી માહો ભર પડતાં હતાં, તારે તેઓએ તેઓને કહીજી કે, મરીગએલાઓમાં તમે જીવતાને કેમ રોકોછો? ૬ તે હીઆં નથી, પણ ઉડીઓ છે, તે ગાલીલમાં હતો તારે તેણે તમને જે કહીજી હતું તે ઇઆદ કરો, ૭ કે પાપી માણસોના હાથમાં આદમીના એટાને સોંપાવું, ને કચસ પર જડાવું, ને તીજે દાહોડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ૮ તારે તેઓએ તેની વાતો ઇઆદ કીધી. ૯ ને કબર પાસેથી પાછાં જઈને અગીઆરને તથા બીજાં મહુને તેઓએ તે બધી બબર કહી. ૧૦ ને મરીઅમ માગદલીન, તથા ઇઆહના તથા ઇઆકુબની મા મરીઅમ, તથા તેઓ સુધાં જે બીજાં હતાં, તેઓએ રસુલોને એ વાતો કહી. ૧૧ પણ તેઓની આગલ તેઓની વાતો ગપના જેવી લાગી, ને તેઓએ તેઓનું ન માનીજી. ૧૨ તારે પીતર ઉડીને

કબર પાસે દોડીઓ, ને નીચો વક્રીને મુડદાનાં લુગડાંને ઝીક ગમ મુકેલાં દીઠાં, ને જે થઈજી તે આખત તે પોતામાં તાજુથ થતો પાછો ગઈઓ.

૧૩ અને જુઓ, તેજ દાહોડે તેઓમાંના બે જાણુ ઇમાસ નામે ઝીક ગામમાં જતા હતા, જે ઇશ્રાલિમથી ૨૦૦ ઇમિતાદીઆ વેગલું હતું. ૧૪ ને જે બધાં થઈઓ, તે આખત તેઓ માહોમા વાતચીત કરતા હતા. ૧૫ ને તેઓ માહોમા વાત કરતા તથા વીચાર કાઢાડતા હતા, તારે ઝીમ થઈજી કે ઇસુ પોતે પાસે આવીને તેઓની સાથે આલીઓ. ૧૬ પણ તેઓની આંખો રોકાઈ કે તેઓ તેને ઝીલખે નહીં. ૧૭ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે ચાલતા ચાલતાં શી વાતો ચલવોછો, ને ઉદાસ કેમ થાઓછો? ૧૮ કહીઓપા નામે તેઓમાંના ઝીકે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું શું ઇશ્રાલિમમાં કેવલ પરદેશી છે, ને આ દાહાડાઓમાં જે કામો તાંહાં બનીઓ તે નથી જાણુતો? ૧૯ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, કીઓં કામ? તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, ઇસુ નાજરી આખતનાં, જે જોદાની આગલ તથા કુલે લેકીની આગલ કામમાં તથા વાતમાં કુવતમંદ નથી હતો. ૨૦ ને મુખી કાહીનોએ તથા હમારા સરદારોએ તેને મરણુની સજને સાફ સોંપીઓ, ને તેને કફસ પર જડીઓ. ૨૧ ને હમે ઉમેદ રાખતા હતા કે ઇસિરાએલને અચાવનાર તે છે; એ સરવવાત ઉપરાંત એ કામો બનીઓને આજ તીજે દાહોડે થઈઓછે. ૨૨ વક્રી, હમારામાંનાં કેટલાંએક બહરાંએ હમને તાજુથ કીધા, જેઓ માહોડી સહવારે કબરની પાસે હતાં. ૨૩ ને તેનું મુડદું ન દીઠા પર આવીને કહીજી કે તેઓએ ફરેશતાઓને જોઈઓ, જેઓએ કહીજી કે તે જીવતો છે. ૨૪ ને હમારા સાથીઓમાંના કેટલાંએક કબર પાસે ગઈઓ ને જેમ બહરાંએ કહીજી હતું તેમ તેઓએ દીઠું, પણ તેને ન દીડો. ૨૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, અએ મુરખો, તથા નબીઓએ જે બધું કહીજી છે તે પર એતકાદ કરવાને મુસત મનવાલાઓ, ૨૬ શું ખરીસતને સેહેવાં, ને પોતાના જલાલમાં પેસવું જોઈતું નહીં હતું? ૨૭ ને તેણે મુસા તથા કુલે નબીઓથી માંડીને પોતા આખત બધી કીતાબોમાં જે વાતો છે તે તેઓને સમજાવી. ૨૮ ને તેઓ જે ગામમાં જતા હતા તેની પાસે પોહોંચીઓ પર તેણે આગલ જવાનું કીધું. ૨૯ પણ તેઓએ તેની આજજી કરીને કહીજી કે, હમારી સાથે રહે, કારણ કે સાંહાંજ પડવા આવી છે, ને દાહોડે ઢલીઓ છે. તારે તે તેઓની સાથે રહેવાને પેડો. ૩૦ પછી તે તેઓની સાથે ખાવા બેઠો તારે એમ થઈજી કે તેણે

રોટલી લઈને સુકર કીધી, ને ભાંજીને તેઓને આપી. ૩૧ તારે તેઓની આંખો ઉઘડાઈ, ને તેઓએ તેને આલખીઓ; ને તે તેઓની નજરથી ગેય થઈઓ. ૩૨ તારે તેઓએ માહોમા કહીજી કે, તે જરે રસતામાં આપણી સાથે વાતો કરતો હતો, ને કીતાઓના માએના આપણને કેહેતો હતો, તારે શું આપણા મન આપણામાં બલતાં નહીં હતાં? ૩૩ ને તેજ ઘડી તેઓ ઉઠીને પાછા ઇશાલિમમાં ગઈઆ, ને અગીઆરેને તથા તેઓના સાથીઓને એકઠા થએલા જોઈને કહીજી કે, ૩૪ આદાવંદ એરાક પાછો ઉઠીઓ છે, ને સીમાને દેખાઈઓ છે. ૩૫ ને રસતામાં જે થઈઆં તે, ને રોટલી ભાંજતાં જે તરેહ તે તેઓથી આલખાઈઓ એ તેઓએ વીગતવાર કહીઆં.

૩૬ અને તેઓ એ વાતો કેહેતા હતા તારે ઇસુ પોતે તેઓની વચે ઉભો રહીઓ, ને તેઓને કહીજી કે, તમારી સલામતી થાએ. ૩૭ પણ તેઓએ ધાભરા તથા બીધેલા થઈને વીચારીજી કે રહ જોઈઓ છે. ૩૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે કેમ ધભરાએલા છો? ને તમારાં મનમાં શા વાસ-તે વીચારો ઉઠેછે? મારા હાથ તથા મારા પગ જુઓ, કે હું પોતેજ છજી; ૩૯ મને અડકો ને જુઓ, કેમકે તમે મને જેમ જુઓછો તેમ રહેને ગોરા તથા હાડકાં નથી. ૪૦ ને એ કહીને તેણે હાથ પગ તેઓને દેખાડીઆ. ૪૧ ને તેઓ ખુશીને લીધે હજી એતઆર કરતા નહીં હતા, ને તાજુબ કરતા હતા; તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમારી પાસે હીઆં કંઈ આવાનું છે? ૪૨ ને તેઓએ ભુંજેલી માછલીનો તથા મધના ચકાનો કકડો તેને આપીઓ. ૪૩ ને તે લઈને તેણે તેઓની સાહામાં ખાધું.

૪૪ અને તેણે તેઓને કહીજી કે, હું તમારી સાથે હતો તારે જે વાતો તમને કહી તે એજ છે, કે મુસાની તોરતમાં તથા નબીઓની કીતાઓમાં તથા જુદ-રમાં જે મારી બાબત લખેલું છે તે બધું પુરું થવાની જરૂર છે. ૪૫ તારે તેઓ કીતાઓ સમજે વાસતે તેણે તેઓની સમજ ઉઘાડી. ૪૬ પછી તેણે તેઓને કહીજી કે, એવું લખીજી છે; ને જરૂર હતી કે ખરીસત એવું સેહે તથા તોજે દાહોડે મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠે. ૪૭ ને ઇશાલિમથી માંડીને કુલે લોકોમાં તોઆ તથા ગુનાહોની માફી તેનાં નામથી જાહેર કરવી જોઈએ. ૪૮ ને આ વાતોના સાહેદ તમે છો. ૪૯ ને જુઓ, હું મારા આપનું વચન તમ પર મોકલુંછજી, પણ તમે ઉપરથી કુવત પામો તાંહાં સુધી ઇશાલિમ રોહે-રમાં રહેજો.

૫૦ અને તે તેઓને બેથાનીઆ સુધી બાહાર લઈગઈઓ, ને પોતાના હાથ ઉઘાડીને તેઓને બરકત આપી. ૫૧ ને તે તેઓને બરકત આપતો હતો તારે એમ થઈ જ કે તે તેઓથી જુદા થઈઓ, ને આસમાનમાં ઉપર લેવાઈઓ. ૨૫ તારે તેઓ તેની બંદગી કરતા મોટી ખુશીથી હર્શાલેખમાં પાછા ગઈઆ. ૫૩ ને ઝાદાને વખાણતા તથા મુબારક કેહેતા હમેશા મંદીરમાં રહેતા હતા. આમીન.

ઈઝોહાનની ઈજલ.

બાબ પેહેલો.

શરૂમાં કલામ હતો, ને તે કલામ ઝાદાની સાથે હતો, ને તે કલામ ઝાદા હતો. ૨ તેજ શરૂમાં ઝાદા સાથે હતો. ૩ બધી ચીજો તેનાથી બની, ઇઆને જે કંઈ બનીજ તે તેના બીના બનીજ નથી. ૪ તેમાં જીંદગી હતી, ને તે જીંદગી આદમીઓની રોશની હતી. ૫ ને તે રોશની અંધારામાં ચમકેછે, પણ અંધારાએ તેને કબ્જા કીધી નહીં.

૬ ઝાદાની તરફથી મોકલેલો એક માણસ હતો, જેનું નામ ઇઝોહાન હતું. ૭ તે શાહેદ થઈને રોશની બાબત શાહેદી આપવાને આવીઓ, એ વાસતે કે સરવે તેની મારફત એતકાદ લાવે. ૮ તે ખુદ રોશનો નહીં હતી, પણ તે રોશની બાબત શાહેદી આપવાને આવીઓ હતો. ૯ હર આદમી જે દુનીઆમાં આવેછે તેને જે રોશન કરેછે તેજ ખરી રોશની છે. ૧૦ તે દુનીઆમાં હતો, ને દુનીઆ તેનાથી બની, પણ દુનીઆએ તેને જાણીઓ નહીં. ૧૧ તે પોતાનાની પાસે આવીઓ, પણ તેના પોતાનાએ તેને કબ્જા કીધો નહીં. ૧૨ પણ જેટલાએ તેને કબ્જા કીધો, ઇઆને તેનાં નામ પર એતકાદ કીધો, તેટલાને તેણે ઝાદાનાં ફરજંદ થવાનો એખતીઆર આપીઓ. ૧૩ તેઓ ન લોહીથી, કે ન જીસમની ખાહેશથી, કે ન આદમીના આહવાથી, મગર ઝાદાથી જનમીઆ હતા.

૧૪ અને તે કલામ બદન સાથે થઈઓ, ને હમારામાં વસતી કીધી, ને
JOHN.

બાપના એકાકીજનીતની બુજરગી સરખી હમે તેની બુજરગી જોઈ, તે ફજલ તથા સાચાઈથી ભરપુર હતો.

૧૫ હિમ્મોહાને તેની બાબત ગહવાઈ પુરી, ને પોકારીને કહીજીં કે, જેની બાબત મેં કહીજીં કે, મારી પાછલ જે આવેછે તે મારાથી આગલ થઈગ્યા, કેમકે તે મારાથી અગાઉ હતો, તે એજ છે. ૧૬ ને હમે સહુ તેની ભરપુરીમાંથી ફજલ પર ફજલ પામીઆ છઈએ. ૧૭ કેમકે તોરત મુસાની મારફતે અપાઈ, પણ ફજલ તથા સાચાપણું ઇસુ ખરીસતથી થઈજી. ૧૮ ખોદાને કદી ઢોઢાએ દીડો નથી; એકાકીજનીત બેઠાએ, જે બાપની સોહોડમાં છે, તેણેજ તેને જાહેર કીધો છે.

૧૯ અને જોરે ઇહુદીઓએ ઇશિલિમથી કાહીનોને તથા લેવીઓને હિમ્મોહાનને પુછવા સાઈ મોકલીઆ કે, તું કોણ છે? તારે તેની ગહવાઈ એ હતી. ૨૦ ને તેણે કબુલ કીધું, ને ઇંકાર કીધો નહીં, પણ કબુલ કીધું કે, હું તે ખરીસત નથી. ૨૧ ને તેઓએ તેને પુછીજી, તો કોણ? શું તું એલીઆ છે? ને તેણે કહીજીં કે, ના. તો શું તું તે નથી છે? ને તેણે જવાબ દીધો કે, ના. ૨૨ તારે તેઓએ તેને કહીજીં કે, જેઓએ હમને મોકલીઆ તેઓને હમો જવાબ આપીએ વાસતે તું કોણ છે? તું પોતા બાબત શું કહેછે? ૨૩ તેણે કહીજીં કે, ઇસાઈઆ નથીએ જેમ કહીજીં કે, “ખોદાવંદની રાહ સીધી કરો,” તેમ રાતમાં પોકાર કરનારનો અવાજ હું છજીં. ૨૪ ને જેઓ મોકલાઈઆ હતા તેઓ ફરોશીઓમાંતા હતા. ૨૫ ને તેઓએ તેને પુછીજી, ને તેને કહીજીં કે, અગર તું તે ખરીસત નથી, કે ન એલીઆ, કે ન તે નથી, તો તું બાપતીસમા કેમ કરેછે? ૨૬ હિમ્મોહાને તેઓને જવાબ આપીને કહીજીં કે, હું પાણીએ બાપતીસમા કરુંછજીં, પણ તમારામાં એક ઉભો રહેછે, જેને તમે નથી જાણતા. ૨૭ તેજ એ છે કે જે મારી પાછલ આવીઆ છતાં મારાથી આગલ થઈગ્યા, તેનાં ચંપલના બંધ છોડવા લાગેક હું નથી. ૨૮ હિમ્મરદનને પેલેપાર બેથાબારમાં જાંહાં હિમ્મોહાન બાપતીસમા કરતો હતો, તાંહાં એ બધું થઈજીં.

૨૯ બીજે દાહોડે હિમ્મોહાને પોતાની પાસે ઇસુને આવતો જોઈને કહીજીં કે, જુઓ, ખોદાનું હલવાન જે દુનીઆનું પાપ લઈ જાયછે. ૩૦ જેની બાબત મેં કહીજીં કે, મારી પાછલ એવો રાખસ આવેછે કે જે મારી આગલ થઈગ્યા, કેમકે તે મારાથી અગાઉ હતો, એજ તે છે. ૩૧ ને મેં તેને જાણીઓ નહીં, પણ તે ઇસાએલને જાહેર થનાર છે, એ કારણ વાસતે હું

આવીને પાણીએ આપતી સમા કર્ણછે. ૩૨ ને હમ્મોહાને ગહવાઈ આપીને કહીજે છે, રહને ખજુતરની પેઠે આસમાનથી ઉતરતો મેં દીઠો, ને તે પર તે રહી-
ગ્યા. ૩૩ ને મેં તેને જાણીગ્યા નહીં, પણ જોણે મને પાણીએ આપતી સમા
કરવાને મોકલીગ્યા, તેણે મને કહીજે છે, જેના પર રહને ઉતરતો તથા તે પર
રહેતો તું જીએ, તેજ પાક રહથી આપતી સમા કરનાર છે. ૩૪ ને મેં દીઠું, ને
ગહવાઈ પુરી છે એ ખોદાનો બેગ્રો છે.

૩૫ બીજે દાહોડે હમ્મોહાન પોતાના શાગીરદોમાંના બે મુધાં ફરી ઉભો રહી-
ગ્યા હતો. ૩૬ ને તેણે હમ્મને ચાલતો જોઈને કહીજે છે, જીએ, ખોદાનું
હલવાન. ૩૭ ને તે બે શાગીરદોએ તેનું બોલવું સાંભલીજે, ને તેઓ હમ્મ-
ની પાછલ ગઈગ્યા. ૩૮ તારે હમ્મને ફરીને તેઓને પાછલ આવતા જોઈને
તેઓને કહીજે છે, તમે શું શોધોછેગ્યા? ને તેઓએ તેને કહીજે છે, રાખી,
હમ્માને ઉસતાદ, તું કાંહાં રહેછે? ૩૯ તેણે તેઓને કહીજે છે, આવીને
જીએ. તેઓ આવીગ્યા, ને જાંહાં તે રહેતો હતો તે જોઈજે, ને તે દાહોડે
તેની સાથે રહીગ્યા, કેમકે શુમારે પાછલા પોહર થઈગ્યા હતો. ૪૦ જે બે
હમ્મોહાનનું સાંભલીને તેની પાછલ ગઈગ્યા, તેઓમાંનો એક સીમાન પીત-
રનો ભાઈ આંદર હતો. ૪૧ તે પેહેલાં પોતાના ભાઈ સીમાનને મલીગ્યા, ને
તેને કહીજે છે, મસોહાને, હમ્માને તે ખરીસતને હમે દીઠો છે. ૪૨ ને તે
તેને હમ્મની પાસે લઈ આવીગ્યા; ને હમ્મને તેને જોઈને કહીજે છે, તું હમ્મા-
નાનો દીકરો સીમાન છે, તું કેફા કેહેવારો, જેની માએની પથર છે.

૪૩ બીજે દાહોડે હમ્મને ગાલીલ જવાને આહીજે, ને ફીલપને જોઈને તેને
કહીજે છે મારી પાછલ આવ. ૪૪ એવે એ ફીલપ આંદર તથા પીતરના બેથ-
સાધદા રોહેરનો હતો. ૪૫ ફીલપ નાથાનેલને મલીગ્યા, ને તેને કહીજે છે,
તોરતમાં જેની આખત મુસાએ તથા નબીઓએ પણ લખીજે તે નાજરેથના
હમ્મ, હઉસફના બેગ્રને હમે દીઠો છે. ૪૬ ને નાથાનેલ તેને કહીજે છે, નાજરેથ-
થી કંઈ શાઈ નીકલી રાકેછે? ફીલપે તેને કહીજે છે, આવીને જો. ૪૭ હમ્મને
નાથાનેલને પોતાની પાસે આવતો જોઈને તેની આખત કહીજે છે, જીએ, ખરો
હસિરાએલી, જેનામાં કપટ નથી. ૪૮ નાથાનેલ તેને કહીજે છે, તું મને કાંહાં-
થી જાણેછે? ને હમ્મને જવાબ આપીને તેને કહીજે છે, ફીલપે તને તેડીઆ
અગાઉ, જરે તું અંજીરી તલે હતો તારે મેં તને દીઠો. ૪૯ નાથાનેલ જવાબમાં
તેને કહીજે છે, રાખી, તું ખોદાનો બેગ્રો છે, તું હસિરાએલનો પાદશાહ છે.

૫૦ ને હસુએ જ્યાબ આપીને તેને કહીજે કે, તને અંજીરી તણે દીધા, મેં તને એવું કહીઆથી શું તું એતકાદ લાવેછે? એ કરતાં તું મોહોટાં કામ જોરો. ૫૧ ને તેણે તેને કહીજે કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે હવે પછી આસમાન ઉઘડેલું, ને ખાદાના ફીરશતાએને આદમીના બેઠા ઉપર ચહડતા તથા ઉતરતા તમે જોરો.

બાબ બીજો.

અને તીજે દાહોડે ગાલીલના કાનામાં લગનહતાં, ને હસુની મા તાંહાં હતી. ૨ ને હસુને તથા તેના શાગીરદોને તે લગનમાં નોતરીઆ હતા. ૩ ને વધન ખપીગઈઓ તારે હસુની માએ તેને કહીજે કે, તેઓ પાસે વધન નથી. ૪ હસુએ તેને કહીજે કે, આઈ, મારે તારી સાથે શું છે? મારો વખત હજી નથી આવીઓ. ૫ તેની માએ ચાકરોને કહીજે કે, જે કંઈ એ તમને કહે તે કરો. ૬ તારે હહુદીઓની પાક કરવાની રીત પરમાણે પથરનાં છ કુંડાં પાણીનાં તાંહાં મુકેલાં હતાં, તે હરેકમાં બે કે તણ મણ માતું હતું. ૭ હસુએ તેઓને કહીજે કે, એ કુંડાં પાણીએ ભરો; ને તેઓએ તેઓને માહો મુધ્તી ભરીઆં. ૮ તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, હવે તેઓમાંથી કાહોડો, ને જમણુના કારભારી પાસે લઈજાઓ. તેજાજ તેઓ લઈગઈઆ. ૯ ને જે વધન પાણીનો થઈએ તે જમણુના કારભારીએ જોરે આપીએ, ને તે કાંઠાંથી એ તેણે જાણીજે નહીં, (પણ જે ચાકરોએ પાણી કાહોડીજે તેઓએ જાણીજે) તારે જમણુના કારભારીએ વરને પાસે તેડીએ; ૧૦ ને તેને કહીજે કે, હરેક શખસ પેહેલાં શારો વધન પીરસેછે, ને બહુ પીધા પછી નકારો, પણ તે હજી મુધ્તી શારો વધન રાખી મુકીએ છે. ૧૧ આએ પેહેલો માજેજો હસુએ ગાલીલના કાનામાં દેખડાવીએ, ને પોતાની જલાલ જાહેર ફીધી, તારે તેના શાગીરદોએ તેના પર એતકાદ ફીધો. ૧૨ એ બાદ તે તથા તેની મા તથા તેના ભાઈ તથા તેના શાગીરદ કાપરનાંહુમમાં ગઈઆં, પણ તાંહાં ઘણા દાહોડ રહીઆં નહીં.

૧૩ અને હહુદીઓનું પાસખા જસન પાસે હતું, ને હસુ હશિશાલિમમાં ગઈ. ૧૪ ને મંદીરમાં દોર તથા ગેટાં તથા ખજુતર વેચનારાઓને, તથા નાણાવટીઓને બેઠેલા દીઠા. ૧૫ તારે તેણે જીહીણી દોરીનો કોરડો કરીને તે સરવેને

ગેશં તથા ઢોરો મુઘાં મંદીરમાંથી કાઢાડી 'મુકીઆ, ને નાણાવટીઆનાં નાણા વેરી નાંખીઆં, ને પાટીઆં ઉલટાવી નાંખીઆં. ૧૬ ને અચુતર વેચનારાઆને કહીજાં છે, આ હીઆંથી લઈ જાઓ, મારા આપનાં ધરને વેપારનું ધર ન કરો. ૧૭ તારે તેના શાગીરદોઆ ઇઆદ કીધું છે આમ લખીજાં છે છે, “તારાં ધરની ચંતાઆ મને આઈ નાંખીઆ છે.”

૧૮ તારે ઇહુદીઆઆ જવાબ દઈને તેને કહીજાં છે, તું આ કામો કરેછે, વાસંતે હમને શી નીશાની દેખડાવેછે? ૧૯ ઇસુઆ જવાબ દઈને તેઆને કહીજાં છે, આ મંદીરને પાડી નાંખો, ને તણુ દાહાડામાં હું આને ઉઠું કરીશ. ૨૦ તારે ઇહુદીઆઆ કહીજાં છે, હેતાકીશ વરશે આ મંદીર અંધાઈજાં, ને શું તું આને તણુ દાહાડામાં ઉઠું કરશે? ૨૧ પણુ તેણે તો પોતાનાં બદનનાં મંદીર આપત કહીજાં. ૨૨ વાસંતે જરે તે મરીગઆલાંઆમાંથી પાછો ઉડીઆ તારે તેના શાગીરદોઆ ઇઆદ કીધું છે તેણે તેઆને આ કહીજાં હતું, ને તેઆઆ લેખ પર તથા ઇસુની કહેલી તે વાત પર આતકાદ કીધો. ૨૩ ને તે ઇશાલેખમાં પાસઆ જસનમાં હતો તારે ઘણુઆ તેના માજેજાં જોઈને તેનાં નામ પર આતકાદ કીધો. ૨૪ પણુ ઇસુઆ પોતે પોતા આપત તેઆનો આતકાદ નહીં કીધો, કેમકે તેણે સરવને જાણીઆ. ૨૫ ને આદમી આપત કાઈ ગહવાઈ પુરે આવી તેને જર નહીં હતી, કાંજે આદમીમાં શું છે આ તેણે જાણીજાં.

આખ તીજે.

આને ફોરોડીઆમાંનો નીકાદીમસ નામે આક રાખસ ઇહુદીઆનો સરદાર હતો. ૨ તેણે રોતે ઇસુની પાસે આવીને તેને કહીજાં છે, આઆ રાખી, હમે જાણીઆછાઆ છે તું આદાની તરફથી ઉસતાદ થઈને આવેલા છે, કેમકે જો માજેજાં તું કરેછે તે કોઈ કરી નહીં શકે જો આદા તેની સાથે હોઆ નહીં તો. ૩ ઇસુઆ જવાબ આપીને તેને કહીજાં છે, હું તને અચીત અચીત કહુંછું, જો કોઈ ફરીથી પેદા નહીં થાઆ તો તે આદાની પાદશાહતને જોઈ નહીં શકે. ૪ નીકાદીમસે તેને કહીજાં છે, આદમી બુદો થઈને શી તરેહ પેદા થઈ શકેછે? તો શું બીજાવાર પોતાની માના પેટમાં પેસીને પેદા થઈ શકેછે? ૫ ઇસુઆ જવાબ આપીઆ છે, હું તને અચીત અચીત કહુંછું જો કોઈ પાણીથી તથા રૂદથી પેદા નથી થતો તો આદાની પાદશાહતમાં તે પેસી નથી શકતો. ૬ જો

જીસમથી પેદા થઈએ, તે જીસમ છે; ને જે રૂહથી પેદા થઈએ, તે રૂહ છે. ૭ મેં તને કહીજી કે તમારે ફરીથી પેદા થવું જરૂર છે, વાસતે તાજુબ ન થા. ૮ હવા જાંઠાં ચાહેછે તાંઠાં ચાલેછે, ને તું તેનો અવાજ શાંભાલેછે, પણ તે કાંઠાંથી આવેછે, ને કાંઠાં જાગ્યેછે, એ તું નથી જાણતો; હરેક જે રૂહથી પેદા થઈએ છે તે તેવોજ છે. ૯ નીકોદીમસે જવાબ આપીને તેને કહીકું કે, એ વાતો કેમ બની શકેછે ? ૧૦ હસુએ જવાબ આપીને તેને કહીકું કે, તું ઇસરાએલનો ઉસતાદ છે, ને શું એ વાતો નથી જાણતો ? ૧૧ હું તને ખચીત ખચીત કહુંકું કે હમે જે જાણીએછીએ તે કહીએછીએ, ને જે કીકું છે તે બાબત ગહવાઈ પુરીએછીએ, પણ તમે હમારી ગહવાઈ કબુલ નથી કરતા. ૧૨ અગર જમીન ઉપરની વાતો મેં તમને કહી, ને તમે એતકાદ નથી લાવતા, તો હું તમને આસમાનની કહું તારે શી તરેહ તમે એતકાદ લાવશો ? ૧૩ ને આસમાનપરથી ઉતરેલા આદમીનો બેટો જે આસમાનમાં છે તે વીના કોઈ આસમાનમાં નથી ચહકીજી.

૧૪ એને જેમ સુસાએ રાનમાં સાપને ઊંચો કીધો, તેમ જરૂર છે કે આદમીનો બેટો ઊંચો કરાએ, ૧૫ કે જે કોઈ તેના ઉપર એતકાદ લાવે તે હલાક ન થાએ, પણ હમેશાંની જુદગી પામે. ૧૬ કેમકે જોદાએ દુનીઆ પર એવો પીઆર કીધો કે તેણે પોતાનો એકાકીજનીત બેટો એ વાસતે આપીએ કે, જે કોઈ તેના ઉપર એતકાદ લાવે તે હલાક ન થાએ, પણ હમેશાંની જુદગી પામે. ૧૭ કેમકે જોદાએ પોતાના બેટાને દુનીઆમાં એ વાસતે નથી મોકલીએ કે દુનીઆને તકસીરદાર ડરાવે; પણ એ વાસતે કે તેનાથી દુનીઆનું તારણ થાએ. ૧૮ કેમકે તેના ઉપર જે એતકાદ કરેછે, તે તકસીરદાર ડરાવતો નથી; પણ જે એતકાદ નથી કરતો, તે તકસીરદાર ડરી ચુકીએ; કેમકે જોદાના એકાકીજનીત બેટાનાં નામ ઉપર તેણે એતકાદ નહીં કીધો. ૧૯ ને તકસીર ડરાવવાનું કારણ એ કે, દુનીઆમાં રોશાની આવી, ને માણસોએ અંધારાને રોશનીથી જીઆદ પીઆર કીધો, કેમકે તેઓનાં કામ બુરાં છે. ૨૦ કેમકે જે કોઈ બુરૂં કરેછે તે રોશનીની દુશમની કરેછે, ને રોશનીની નજદીક આવતો નથી કે તેનાં કામ જાહેર નહીં થાએ. ૨૧ પણ જે હક કરેછે, તે રોશનીની નજદીક આવેછે, એ સાફ કે તેનાં કામ જોદાથી થઈએ છે એ જાહેર થાએ.

૨૨ એ પછી હસુ પોતાના સાગીરદો સુધાં ઇહુદા સુલકમાં આવીએ, ને

તાંહાં તેમ્મીની સાથે રહીએ, ને આપતીસમા કીધું. ૨૩ ને ધર્મોહાન પણ સાતીમની પાસેના એનોનમાં આપતીસમા કરતો હતો, કેમકે તાંહાં ઘણું પાણી હતું, ને લોછાએ આવીને આપતીસમા પામી લીધું. ૨૪ કાંજે હજી સુધી ધર્મોહાન દેદખાનામાં નંખાધર્મી નહીં હતો. ૨૫ ને પાક થવા બાબત ઇહ-દીએ સાથે ધર્મોહાનના શાગીરદોને તકરાર થઈ. ૨૬ તારે તેમ્મીએ ધર્મોહાનની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, રાખી, ધર્મરદનને પેલેપાર જે તારી સાથે હતો, જેની બાબત તેં ગહવાઈ પુરી છે, જે તે આપતીસમા કરેછે, ને બધા તેની પાસે આવેછે. ૨૭ ધર્મોહાને જવાબ આપીને કહીજી કે, જો માણસને આસમાનથી આપીજી ન હોએ, તો તે કંઈ પામી નથી શકતો. ૨૮ તમે પોતે મારી ગહવાઈ પુરોછોએ કે, મેં કહીજી કે, હું તે ખરીસત નથી, પણ તેનાથી આગલ મોકલેલો છજી. ૨૯ જેને નવશી છે, તે નવશો છે ; પણ નવરાનો દોસત જે ઉમો રહેછે, ને તેનું શાંભલેછે, તેજ નવરાના અવાજથી બહુ ખુશી કરેછે ; વાસતે મારી ખુશી પુરી થઈ છે. ૩૦ તેને વધતા જવું, પણ મારે ઘટતા જવું પડેછે. ૩૧ જે ઉપરથી આવેછે, તે સહુના ઉપર છે ; જે જમીનથી છે, તે જમીનનો છે, ને જમીન બાબત રહેછે ; જે આસમાનથી આવેછે, તે સહુના ઉપર છે. ૩૨ ને તેણે જે દીકું ને શાંભલીજી છે, તેની ગહવાઈ તે પુરેછે ; પણ તેની ગહવાઈ ઓછા માનતા નથી. ૩૩ જેણે તેની ગહવાઈ માની છે, તેણે મોહર કીધી છે કે ખાદા ખરો છે. ૩૪ કાંજે જેને ખાદાએ મોકલીએ છે તે ખાદાની વાતો રહેછે ; કેમકે ખાદા તેને રહ માપણીથી નથી આપતો. ૩૫ બાપ બેટાને પીઆર કરેછે, ને તેણે સઘલાં તેના હાતમાં સોંપી-આં છે. ૩૬ બેટા પર જે એતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની શુંદગી છે ; પણ બેટાને જે નથી માનતો, તે શુંદગી નહીં જોરો, પણ તેના પર ખાદાનો ગજબ રહેછે.

બાબ ઓથો.

અને જારે ખાદાવંદે જાણીજી કે ફોરશીએ શાંભલીજી કે, ઇસુ ધર્મોહાનથી જુઆદા શાગીરદ કરેછે, ને આપતીસમા આપેછે ; ૨ (તોપણ ઇસુએ પોતે આપતીસમા આપીજી નહીં, પણ તેના શાગીરદોએ.) ૩ તારે ઇહુદા સુકી-ને પાછો ગાલીલમાં ગઈએ. ૪ ને સમરોનમાં થઈને તેને જવાની જરૂર હતી. ૫ તારે જે એતર ઇઆકુબે પોતાના દીકરા ઇહસકને આપીજી હતું તેની પાસે

સમરોનના રોમિમ દેહેવાચ્છિયાં ચ્છિ ક રોહેરની પાસે તે આવીચ્છા. ૬ ને તાંહાં ધર્મિહાનનો કુચ્છો હતો, ને ધર્મિ ચાલવાથી થાકીચ્છો વાસતે કુચ્છા પર જઈ બેઠો; તે શુભારે અપોરનો વખત હતો. ૭ ને ચ્છિ ક સમરોની અધરી પાણી ભરવાને આવી; ધર્મિચ્છે તેને કહીજી કે, મને પીવાને આપ. ૮ કેમકે તેના શાગીરદ રોહેરમાં ગઈચ્છા હતા કે કંઈ ખવાનું વેચાતું હે. ૯ તારે તે સમરોની અધરીચ્છે તેને કહીજી કે, તું ધર્મિ થઈને હું સમરોનની અધરી પાસે કેમ પીવાને માગેછે? કેમકે સમરોનીચ્છો સાથે ધર્મિચ્છો વેહવાર રાખતા નથી. ૧૦ ધર્મિચ્છે જવાબમાં તેને કહીજી કે, અગર આદાની અપરોસને, તથા જે તને દેહેછે કે મને પીવાને આપ તે દોણુ છે, ચ્છિ જે તું પીછાનતી, તો તું તેનાથી માગતે, ને તે તને જીવતું પાણી આપતે. ૧૧ ને અધરીચ્છે તેને કહીજી કે, આદાવંદ, તારી પાસે પાણી કાહડવાનું કંઈ નથી, ને કુચ્છો જાંડે છે, તારે જીવતું પાણી તારી પાસે કાંહાંથી છે? ૧૨ હમારા આપ ધર્મિહાન, જેણે હમને આ કુચ્છો આપીચ્છો, અને જેણે પોતે, ને તેનાં છોકરાંચ્છે તથા દોરોચ્છે ચ્છિમાંનું પીધું, તે કરતાં શું તું મોહોયો છે? ૧૩ ધર્મિચ્છે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, જે દોહ આ પાણીમાંથી પીચ્છે, તેને ફરી તરશ લાગશે. ૧૪ પણ જે પાણી હું આપીશ, તેમાંથી જે પીચ્છે, તેને હરગેજ પાછી તરશ લાગનાર નથી; પણ જે પાણી હું તેને આપીશ, તે હમેશાંની બુંદગીને સારૂ ઝરતાં પાણીનો કુચ્છો તેનામાં થશે. ૧૫ અધરીચ્છે તેને કહીજી કે, આદાવંદ, તે પાણી મને આપ, કે મને તરશ નહીં લાગે, ને પાણી ભરવા મારે હિચ્છાં આવવું નહીં પડે. ૧૬ ધર્મિચ્છે તેને કહીજી કે, જ તારા વરને હિચ્છાં તેડી લાવ. ૧૭ અધરીચ્છે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારો વર નથી. ધર્મિચ્છે તેને કહીજી, તેં કીક કહીજી કે મારો વર નથી. ૧૮ કેમકે તને પાંચ વર હતા, ને હમણા જેની સાથે તું રહેછે તે તારો વર નથી, ચ્છિ તે અંદ્ર કહીજી. ૧૯ અધરીચ્છે તેને કહીજી કે, આદાવંદ, તું નથી છે ચ્છિ મ મને દોરોછે. ૨૦ હમારા આપદાદાચ્છે આ પાહાડ પર બુંદગી ફીધી, પણ તમે કોહોચ્છો કે, જે મકાનમાં બુંદગી કરવી જોઈચ્છે તે ધર્મિહાન છે. ૨૧ ધર્મિચ્છે તેને કહીજી કે, ચ્છિ અધરી, મારી વાત માન કે ચ્છિવો વખત આવેછે કે જરે તમે આ પાહાડ પર, કે ધર્મિહાનમાં આપની બુંદગી નહીં કરશો. ૨૨ તમે કોણની બુંદગી કરોચ્છો ચ્છિ તમે નથી જાણતાં; હમે કોણની બુંદગી કરીચ્છોચ્છો ચ્છિ હમે જાણીચ્છોચ્છો; કેમકે તારણુ ધર્મિહાનમાંથી છે. ૨૩ પણ ચ્છિવો વખત આવેછે, ને હમણા છે, કે જેમાં અધરી

અંદગી કરનારા રૂઢથી તથા સાચાઢથી બાપની અંદગી કરશે; કેમકે એવી અંદગી કરનારાઓને બાપ રોધે છે. ૨૪ આદા રૂઢ છે, ને જે તેની અંદગી કરે તેઓ-એ રૂઢથી તથા સાચાઢથી તેની અંદગી કરવી બેઢમ્મે. ૨૫ બઢરીએ તેને કહીજીં, મરીહા, જે ખરીસત, તે આવે છે, એ હું જાણુંછજીં; તે આવીઆ પર હમને બધી વાતો કહેશે. ૨૬ હસુએ તેને કહીજીં, હું જે તારી સાથે બોલુંછજીં તે તેજ છડું.

૨૭ એટલામાં તેના શાગીરદો આવીઆ, ને બઢરીની સાથે તે બોલતો હતો વાસતે તેઓ તાજુબ થઢઆ; તોપણ તું શું રોધે છે? હઆ તેની સાથે કેમ બોલે છે? એમ કોહએ કહીજીં નહીં. ૨૮ તારે તે બઢરી પોતાની ગાગેર ચુકીને રોહેરમાં ગઢ, ને લોકોને કહીડું કે, ૨૯ આવો, જે બધું મેં કીધું તે સઢલું જણે મને કહીજીં તે માણસને જુઓ: તે શું ખરીસત નથી? ૩૦ વાસતે તેઓ રોહેરમાંથી નીકળીને તેની પાસે આવીઆ.

૩૧ તેટલામાં શાગીરદોએ તેની અરજ કરતાં કહીડું કે, રાખી, જમ. ૩૨ પણ તેણે તેઓને કહીડું કે, જે ખોરાક મારે ખાવાનો છે તે તમે નથી જાણતા. ૩૩ વાસતે શાગીરદોએ માહોમા કહીડું કે, એને સાર શું કોઈ કંઈ ખાવાનું લાવીઆ છે? ૩૪ હસુએ તેઓને કહીડું કે, જણે મને માફલીઆ છે, તેની મરજ પરમાણે કરવું, ને તેનું કામ પુરું કરવું, એ મારો ખોરાક છે. ૩૫ તમે શું નથી કહેતા કે, હમણાથી ચાર મહોના પઢી કાપણીનો વખત આવે છે? જુઓ, હું તમને કહુંછડું કે, પોતાની આંખો ઉંચી કરીને એતરોને જુઓ, કેમકે તેઓ હવે કાપવા સાર પાકી ચુકીઆ છે. ૩૬ ને જે કાપે છે તે મજુરી પામે છે, ને હમેશાંની જંદગીને સાર ફલ એકઠાં કરે છે; કે વાવનાર તથા કાપનાર પણ સાથે ખુશી કરે. ૩૭ ને એમાં એ કહેવત ખરી પડી કે, એક વાવે છે, ને બીજો કાપે છે. ૩૮ જે પર તમે કંઈ મહેનત નથી કીધી, તે કાપવાને મેં તમને માફલીઆ છે; બીજાએ મહેનત કીધી, ને તમે તેઓની મહેનતમાં પેઢા.

૩૯ ને તે રોહેરના ઘણા સમરીઓએ પેલી બઢરીનાં કહેવાથી, જણે ગહ-વાઈ પુરી, કે જે કંઈ મેં કીધું તે બધું તેણે મને કહીડું, તેના ઉપર એતકાદ લાવીઆ. ૪૦ ને પેલા સમરોનીઓએ તેની પાસે આવીને તેની આજજ કીધી કે, હમારી સાથે રહે; ને બે દાહાડા તે તાંહાં રહીઓ. ૪૧ ને તેઓ શીવાએ બીજા ઘણાઓએ તેની વાતથી તેના ઉપર એતકાદ કીધી, ૪૨ ને

તે બહરીને કહીંડે કે હવે હમે કુકત તારાં કેહેવાથી સ્મિતકાદ નથી કરતા; કેમકે હમે પોતે સાંભલીંડે, ને જાણીએછઈએ કે, એ બેશક દુનીઆનો તારનાર ખરીસત છે.

૪૩ ને એ દાહાડા પછી તે તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલમાં ગઈએ. ૪૪ કેમકે ઇસુએ પોતે ગહવાઈ આપી કે, નખી પોતાનાં વતનમાં ઇજત નથી પામતો. ૪૫ જરે તે ગાલીલમાં આવીએ, તારે ગાલીલીએએ તેની આતરદારી કીધી; કાંજે જે બધાં કામ ઇશિસલિમમાં જસનની વખત તેણે કીધાં હતાં, તે તેએએ દીઠાં હતાં; કેમકે તેએ પણ જસનમાં ગઈઆ હતા. ૪૬ તારે ઇસુ ફરી ગાલીલ મથેના કાનાં, જ્યાં તેણે પાણીનો વધન કીધો હતો, તાંહાં ગઈએ; ને તાંહાં એક અમીર હતો, કે જેનો દીકરો કાપરનાહુમમાં બીમાર હતો. ૪૭ તેણે સાંભલીંડે કે ઇસુ ઇહુદાથી ગાલીલમાં આવીએ છે; તારે તેની પાસે જઈને તેની આજી કીધી કે, આવીને મારા દીકરને સજા કર; કેમકે તે મરવા પડીએ છે. ૪૮ તારે ઇસુએ તેને કહીંડે કે, નીશાન તથા કરાંમતો જોઈઆ વીના તમે સ્મિતકાદ નહીંજ કરશો. ૪૯ અમીરે તેને કહીંડે કે, જોદાવદ, મારા દીકરાના મરવા અગાઉ આવ. ૫૦ ઇસુએ તેને કહીંડે કે, જા, તારો દીકરો જીવે છે. તારે જે વાત ઇસુએ તેને કહી, તે પર તે શખસે સ્મિતકાદ કીધો, ને રવાના થઈએ. ૫૧ ને તે જતો હતો એજલામાં તેના આકરે તેને મલીઆ, ને ખબર આપી કે, તારો દીકરો જીવે છે. પરને કહી ઘડીએ તેને આરામ થવા માડીએ, એ તેણે તેએને પુછીંડે; ને તેએએ તેને કહીંડે કે, કાલે બપોર ઉપર હડી ઘડીએ તાવે તેને મુકીએ. ૫૩ તારે બપે જાણીજે કે, જે ઘડી ઇસુએ તેને કહીંડે હતું કે, તારો દીકરો જીવે છે, તેમાંજ એ થઈંડે; ને તેણે પોતે તથા તેનાં ઘરનાં સઘલાંએ સ્મિતકાદ કીધો. ૫૪ આએ વલી બીજો માજેજો ઇસુએ ઇહુદામાંથી નીકલીને ગાલીલમાં કીધો.

બાબ પાંચમો.

એ પછી ઇહુદીએનું એક જસન હતું, ને ઇસુ ઇશિસલિમમાં ગઈએ. ૨ ને ઇશિસલિમમાં ગેટાના દરવાજાની પાસે એક હોજ છે, જે હેમરી બોલીમાં બેચેસદા કેહેવાએ છે, જેના પાંચ એવારા છે. ૩ તેએમાં બીમારીએ,

આંધલા, લંગડા, લુલા, ઘણા લોક પાણી હલવાની રાહ જોતા પડી રહેતા હતા. ૪ કેમકે બાજે વખત ફીરતાં તે હોજમાં ઉતરીને પાણીને હલાવતો હતો, ને પાણી હલીયા બાદ જે કોઈ પેહેલાં તેમાં ઉતરતો, તેને જે કંઈ બીમારી થાય તેથી તે સમા થતો હતો. ૫ ને તાંહાં એક રાખસ હતો, જે આડતીરા ઘર-રાતો બીમાર હતો. ૬ ઇસુએ તેને પહેલાં જોઈને, તથા એ જાણીને કે લાંબી મુદતથી એ હાલતમાં તે છે, તેને કહીકે કે, તું શું સમા થવા આવે છે? ૭ તે બીમારે તેને જવાબ આપીએ કે, જોદાવંદ, જે વખત પાણી હલવાએ છે, તે વખત હોજમાં મને ઉતારવાને આં ફોઈ નથી, પણ હું આવુંકે એકલામાં બીજા મારી અગાઉ ઉતરે છે. ૮ ઇસુએ તેને કહીકે કે, ઉઠ, તારું બીજાનું લઈને ચાલ. ૯ ને તેજ વખત તે રાખસ સમા થઈએ, ને પોતાનું બીજાનું ઊંચકીને ચાલીએ. ને તે દાહોડા સખતનો હતો. ૧૦ વાસતે જે સમા કરા-ઈએ, તેને ઇહુદીએએ કહીકે કે, આએ સખતનો દાહોડા છે, તેને બીજાનું લઈને ચાલવું રવા નથી. ૧૧ તેણે તેએને જવાબ આપીએ કે, જેણે મને સમા કીધો તેણે મને કહીકે કે, તારું બીજાનું ઊંચકીને ચાલ. ૧૨ તારે તેએએ તેને પુછીકે કે, તેને જેણે એમ કહીકે કે, તારું બીજાનું ઊંચકીને ચાલ, તે માણસ કોણ છે? ૧૩ પણ તે કોણ છે, એ તે સમા થએલા જાણતો નહીં હતો, કેમકે તે કોણે બીડ છતાં ઇસુ તાંહાંથી અસી ગઈએ હતો. ૧૪ એ બાદ ઇસુ મંદીરમાં તેને મલીએ, ને તેને કહીકે કે, જો, તું સમા થઈએ છે, તો તું એથી બદલ બલામાં નહીં પડે વાસતે હવે ગુનાહ ના કરતો. ૧૫ તે મા-ણસે જઈને ઇહુદીએને કહીકે કે, જેણે મને સમા કીધો તે ઇસુ છે. ૧૬ પછો ઇહુદીએ એ આં ઇસુનો પછવાડે લાગીએ, ને તેને મારી નાંખવાને શોધીએ, કાંજે એ કામો તેણે સખતને દાહોડે કીધાં હતાં.

૧૭ પણ ઇસુએ તેએને જવાબ કીધો કે, મારો બાપ હજી સુધી કામ કરે છે, ને હું પણ કામ કરુંકે. ૧૮ વાસતે તેને મારી નાંખવાની ઇહુદી-એએ જીઆદ દોરોસ કીધી; કાંજે તેણે ફક્ત સખત ૨૬ કીધો એટલું જ નહીં, પણ જોદાને પોતાનો બાપ કહીને પોતાને જોદાની બરાબર કીધો. ૧૯ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીકે કે, હું તમને અચીત અચીત કહુંકે કે, એટલે બાપને જે કંઈ કરતાં જુએ છે તે શીવાએ પોતે કંઈ કરી નથી શકતો; કેમકે તે જે જે કરે છે, તે એટલે પણ તેજ પરમાણે કરે છે. ૨૦ કેમકે બાપ એટલે પર પીઆર કરે છે, ને પોતે જે કરે છે તે બધાં તેને દેખ-

ડવેછે, ને તમે તાજુઆ થાઓ વાસતે તે કરતાં મોઢેટાં કામો પણ તેને દેખ-
ડવરો. ૨૧ કાંજે જેમ બાપ મુઝ્મલાઓને ઉઠાડેછે, ને જીવોડેછે, તેમ બેટો
પણ જેઓને ચાહેછે તેઓને જીવોડેછે. ૨૨ વલી, બાપ દોઢાનો ધનિસાક
કરતો નથી, પણ બધો ધનિસાક બેટાને સોંપીઓ છે. ૨૩ તે ઝમે સાક કે
જેમ લોક બાપને આગર આપેછે, તેમ બેટાને પણ સઘલા આગર આપે.
બેટાને જે આગર નથી આપતો, તે તેના મોકલનાર બાપને પણ આગર નથી
આપતો. ૨૪ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે જે મારી વાત સાંભલેછે,
ને મારા મોકલનાર પર ઝમેતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની જીંદગી છે; ને તે સજામાં
નહીં પડશે, પણ મોતમાંથી નીકલીને જીંદગીમાં પાર પડીઓ છે. ૨૫ હું
તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે ઝમેવી ઘંડી આવેછે, ને હમણા પણ છે, કે
જેમાં મુઝ્મલાઓ જોદાના બેટાનો અવાજ સાંભલશે, ને સાંભલનારા જીવતા
થશે. ૨૬ કેમકે જેમ બાપ પોતામાં જીંદગી રાખેછે, તેમ બેટાને પણ
પોતામાં જીંદગી રાખવાનું તેણે આપીજી છે. ૨૭ ને તે આદમીનો બેટો છે,
વાસતે ધનિસાક કરવાનો ઝમેખતીઆર પણ તેને આપીઓ છે. ૨૮ ઝમેથી તમે
તાજુઆ ના થાઓ; કેમકે ઝમેવી ઘંડી આવેછે, કે જેમાં સરવ જે કબરોમાં છે
તેઓ તેનો પોકાર સાંભલશે. ૨૯ ને જેઓએ નેક કીધું છે, તેઓ જીંદગી-
ના પાછા ઉઠવા સાક, તથા જેઓએ ખુરં કીધું છે, તેઓ સજાના પાછા ઉઠવા
સાક નીકલી આવશે. ૩૦ હું પોતાથી કંઈ કરી શકતો નથી; જેવું હું સાંભ-
લુંછું, તેવો ધનિસાક કરુંછું; ને હું પોતાની મરજી નહીં, પણ બાપ, જેણે મને
મોકલીઓ છે, તેની મરજી રોધુંછું; વાસતે મારો ધનિસાક વાજખી છે.

૩૧ જો હું પોતા બાબત ગહવાઈ પુરું, તો મારી ગહવાઈ ખરી નહીં. ૩૨ મારી
બાબત ગહવાઈ જે આપેછે, તે ખીજો છે; ને જે ગહવાઈ મારી બાબત તે
આપેછે, તે ખરી છે, ઝમે હું જાણુંછું. ૩૩ તમે ધર્મોહાન પાસે મોકલીઓ,
ને તેણે સાચી ગહવાઈ પુરી ૩૪ તોપણ માણસથી હું ગહવાઈ લેતો નથી; પણ
તમે તારણ પામો વાસતે હું ઝમે વાતો કહુંછું. ૩૫ તે સલગેલો તથા ચમ-
કતો ચિરાગ હતો, ને તેની શેરાનીમાં થોડીએક સુદત ખુરા રહેવાને તમે
આહાતા હતા. ૩૬ પણ ધર્મોહાનની ગહવાઈ કરતાં મને મોઢેટી ગહવાઈ
છે; કેમકે જે કામો બાપે મને પુરાં કરવાને આપીઓ છે, તે કામો હું કરુંછું,
ને તેઓ મારી બાબત ગહવાઈ આપેછે, કે બાપે મને મોકલીઓ છે. ૩૭ ને
બાપ, જેણે મને મોકલીઓ છે, તેણે પોતે મારી બાબત ગહવાઈ આપી છે.

તમે કદી તેનો અવાજ નથી સાંભળી ગ્યો, ને તેની શીકલ નથી દીઠી. ૩૮ ને તેની વાત તમારામાં નથી રહેતી; કેમકે તેણે જેને મોકલી ગ્યો, તેના પર તમે અંતકાદ નથી કરતા. ૩૯ તમે કીતાબો તપાસી જુગ્યો; કેમકે તમે સમજાંછે ગ્યો કે તે ગ્યોથી તમને હમેશાંની જીંદગી છે. ને જે ગ્યો મારી બાબત ગહવાઈ આપેછે, તે ગ્યો અંજ છે. ૪૦ પણ તમને જીંદગી મળે તે સાર તમે મારી તરફ આવવા આહવાત નથી. ૪૧ હું માણસોથી આબરૂ લેતો નથી. ૪૨ પણ હું તમને જાણુંછું, કે જોદાનો પીગ્યાર તમારામાં નથી. ૪૩ હું પોતાના બાપનાં નામથી આવી ગ્યો છું, પણ તમે મને કમ્મલ કરતા નથી; જો દોઢ બીજો પોતાને નામે આવશે, તો તમે તેને કમ્મલ કરશો. ૪૪ તમે અંક બીજાથી આબરૂ શોધોછે ગ્યો; પણ જે આબરૂ ફક્ત જોદાથી છે, તે નહીં શોધતાં તમે અંતકાદ શી તરેહ કરી રાકો? ૪૫ બાપની પાસે તમને હું તકસીરદાર ડેરવીરા, અંમ ના સમજો; તમને તકસીરદાર ડેરવનાર મુસા છે, જેના પર તમે બરોસો રાખોછે ગ્યો. ૪૬ કેમકે જો તમે મુસા પર અંતકાદ કરો, તો તમે મારા પર અંતકાદ કરો; કાંજે તેણે મારી બાબત લખીજી છે. ૪૭ ને જો તમે તેની કીતાબો પર અંતકાદ કરતા નથી, તો મારી વાતો પર તમે અંતકાદ શી રીતે કરશો?

બાબ છઠો.

૧. એ પછી ગાલીલનો દરી ગ્યો, જે તીબેરીઅસનો છે, તેને પેલિપાર હસુ ગઈ ગ્યો. ૨ ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈ ગ્યો; કાંજે તેના મોજેજી જે તેણે ખીમારો પર કીધા, તે તે ગ્યો અંમે દીક્ષા હતા. ૩ તારે હસુ અંક પાહાડ પર ગઈ ગ્યો, ને તાંહાં પોતાના શાગીરદો મુધાં બેઠો. ૪ ને હહુદી ગ્યોનું પાસખા જસન પાસે હતું. ૫ તારે હસુ અંમે આંખો જીંચી કરી ને પોતાની પાસે ઘણા લોક આવતા જોઈને ફીલીપને કહીજી કે, આપણે અંમેના આવા સાર રોટલી કાંહાંથી વેચાતી લઈશું? ૬ પણ તેણે તેની હંમતેહાન કરવા સાર અંમે કહીદે; કેમકે તે શું કરવાનો હતો, અંમે તે પોતે જાણતો હતો. ૭ ફીલીપે તેને જવાબ આપો ગ્યો કે, અંમેનામાંથી હરેકને અંમેકેક તુકડો આપવા બરોં દીનારની રોટલી પુરી નહીં પડશે. ૮ તેના શાગીરદોમાંથી અંક સીમોન પીતરના બાઈ આંદર અંમે લેને કહીજી કે, ૯ અંક જુગ્યાન હીઆં છે, જેની પાસે જવની પાંચ રોટલી,

ને જે નાંહાંની માછલી છે, પણ એથી આટલાને શું થશે? ૧૦ તારે હસુએ કહીજે કે, લોકને બેસાડો. ને તે ડેકાણે ઘણું ઘાસ હતું. વાસતે ગણતીનાં પાંચક હજાર માણસ બેસાં. ૧૧ ને હસુએ તે રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને શાગીરદને આપી, ને શાગીરદએ બેઠેલાએને પીરસી; ને માછલીએમાંથી પણ એજ તરેહે, જેટલી તેએએ આહી તેટલી. ૧૨ ને તેએ ધરાહઆ પછી તેણે પોતાના શાગીરદને કહીજે કે, કંઈ ફોકટ ન જાએ માટે બચેલા કકડા એકઠા કરો. ૧૩ વાસતે તેએએ એકઠા કરીઆ, ને તે જવની પાંચ રોટલીમાંના જે કકડા ખાનારાએએ રાખીઆ હતા, તેએની બાર ટોપલી બશે. ૧૪ તારે તે માણસોએ હસુનો કરેલા એ માજેજો જોઈને કહીકે કે, જે નખી દુનોઆમાં આવનાર છે તે બેરાક એ છે. ૧૫ તારે લોકો આવીને જગરદસ-તીથી તેને પાદશાહ કરશે, એ જાણીને હસુ બીજી વાર પાહાડ પર એકલો ગઈએ.

૧૬ એને સાંહાંજ પડી તારે તેના શાગીરદ દરીઆ પાસે ગઈએ. ૧૭ ને હોડી પર ચહડીને કાપરનાહુમની તરફ પેલેપાર જતા હતા, તારે એટલામાં અં-ધાઈ થઈજે; પણ હસુ તેએની પાસે આવીએ નહીં હતો. ૧૮ ને બહુ પવન ધુકીઆથી દરીઆ ઉછલો એ. ૧૯ જરે તેએ શુમારે તણ ચાર ગાઉ હલેસાં મારીને ચાલીઆ, તારે હસુને દરીઆ પર ચાલતો, ને હોડીની પાસે આવતો જોઈને તેએ બોધા. ૨૦ પણ તેણે તેએને કહીજે કે, હું છજે, બીહા ના. ૨૧ તારે ખુશીથી તેએએ તેને હોડીમાં લીધો, ને જાંહાંતેએ જતા હતા તે જગાએ હોડી તુરત પોહંચી.

૨૨ બીજે દાહોડે જે લોક દરીઆને પેલેપાર ઉભા હતા તેએએ જોઈજે કે, જે એક હોડી પર તેના શાગીરદ ચહડીઆ, તે વીના બીજી તે ડેકાણે નહીં હતી, ને હસુ પોતાના શાગીરદો સુધાં તે હોડી પર ચહડીએ નહીં હતો, પણ એકલા તેના શાગીરદ ગઈઆ હતા. ૨૩ તોપણ જાંહાં ખાદાવંદે શુકર કીધ પછી તેએએ રોટલી ખાધી હતી, તે ડેકાણા પાસેના ત્રીબેરીઅસથી બીજી હોડીએ આવી. ૨૪ તે લોકોએ જોઈજે કે હસુ હઆ તેના શાગીરદ તે ડેકા-ણે નહીં હતા, તારે તેએ પણ હોડીએ પર ચહડીને હસુની સોધ કરતા કાપર-નાહુમમાં આવીઆ.

૨૫ પછી દરીઆને પેલેપાર તેએએ તેને મલીને તેને કહીજે કે, રાખી, તું કરે હીઆં આવીએ? ૨૬ હસુએ તેએને જવાબ આપીએ કે, હું

તમને ખચીત ખચીત કહુંછજી કે તમે માલેજા જોઈયા એ સાર નહીં, પણ તમે રોટલી ખાધને ધરાઈયા એ સાર મને શોધોછેઓ. ૨૭ હલાકી ખોરાક સાર નહીં, પણ જે ખોરાક હમેશાંની જીંદગી મુધી રહેછે, જે આદમીનો બેટો તમને આપશે, તેને સાર ટોશોસ કરો ; કાંજો ખાદા બાપે તેના પર મોહર કીધી છે. ૨૮ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, હમે ખાદાનાં કામ કરવાને શું કરીએ ? ૨૯ હમુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, જેને તેણે માકલીએ છે તેના પર એતકાદ કરવો, એજ ખાદાનું કામ કરવું છે. ૩૦ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, હમે જોઈને તારા પર એતકાદ કરીએ વાસતે તું શું માલેજો દેખડોછે ? તું શું કામ કરેછે ? ૩૧ હમારા બાપદાદાઓએ રાનમાં માના ખાદા, જેમ લખીજી છે કે, “તેણે આસમાનથી તેઓને રોટલી ખાવાને આપી.” ૩૨ તારે હમુએ તેઓને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછજી કે, તે રોટલી મુસાએ આસમાનથી તમને આપી નથી, પણ આસમાનથી જે ખરી રોટલી તે મારો બાપ તમને આપેછે. ૩૩ કાંજો આસમાનથી જે ઉતરેછે, ને દુનીઆને જીવડોછે, તે ખાદાની રોટલી છે. ૩૪ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, ખાદાવંદ, તે રોટલી હમેશા હમને આપ. ૩૫ તારે હમુએ તેઓને કહીજી કે, જીંદગીની રોટલી હું છજી, જે મારી પાસે આવેછે, તેને ખુબ નહીં લાગશે; ને જે મારા પર એતકાદ કરેછે, તેને કદી તરસા નહીં લાગશે. ૩૬ પણ મેં તમને કહીજી છે કે, તમે મને લીકો છે, પણ એતકાદ કરતા નથી. ૩૭ બાપ જે હરેકને મને આપેછે, તે મારી પાસે આવશે; ને જે મારી પાસે આવેછે, તેને હું કાહડનાર નથી. ૩૮ કેમકે હું મારી પોતાની મરજી નહીં, પણ જેણે મને માકલીએ છે તેની મરજી પુરી કરવાને આસમાનથી ઉતરીએ છજી. ૩૯ ને બાપ, જેણે મને માકલીએ છે, તેની મરજી એ છે કે, તેણે મને જે સઘવું આપીજી છે, તેમાંથી હું કંઈ ખાજી નહીં, પણ છેલે દાહડે તેને પાછું ઉઠાડું. ૪૦ ને જેણે મને માકલીએ છે તેની મરજી એ છે કે, હરેક જે બેટને જીવેછે, ને તેના પર એતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની જીંદગી મલે; ને છેલે દાહડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૪૧ વાસતે હાલથીએ તે બાબત કચકચ કીધી; કેમકે તેણે કહીજી કે, આસમાનથી ઉતરી રોટલી હું છજી. ૪૨ ને તેઓએ કહીજી કે, ઇજીસફનો બેટો હમુ જેનાં મા-બાપને હમે આલખીએછાએ, તે શું એ નથી ? તો એ કેમ કહે છે કે, આસમાનથી હું ઉતરીએ છજી ? ૪૩ તારે હમુએ જવાબ દેને તેઓને કહીજી કે,

તમે માહોમાં કચકચ ના કરો. ૪૪ બાપ, જોણે મને માકલીઆ છે, તેના ખેંચીઆ વીના ઢોહ/પણુ મારી પાસે આવી નથી રાકતો; ને છેલે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૪૫ ને નખીઆની કીતાબોમાં ઝમ લખીજ છે કે, “તેઆ સરવ ખોદાથી શીખેલા થશે,” વાસતે જે હરેકે બાપથી રાંભલીજ છે, ને શીખીઆ છે, તે મારી પાસે આવેછે. ૪૬ કેમકે ઢોહ/ઝમ બાપને દીઠા નથી; બાપની પાસે જે હોઝમિ છે, તેણે ઝમકલાઝમ બાપને દીઠા છે. ૪૭ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછજી, કે મારા પર જે ઝમતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની હુંદગી છે. ૪૮ હું હુંદગીની રોટલી છજી. ૪૯ તમારા બાપદાદાઝમી રાનમાં માના ખાધા, તોપણુ મરીગઢ/આ. ૫૦ જે રોટલી આસમાનથી ઉતરેછે, તે ઝમજ છે કે ઢોહ/તેમાંથી ખાઝમ ને મરે નહીં. ૫૧ આસમાનથી જે જીવતી રોટલી ઉતરી તે હું છજી; જે ઢોહ/ ઝમ રોટલીમાંનું ખાઝમ, તો તે હમેશા જીવતો રહેશે; વલી જે રોટલી હું આપીશ, તે માં ગોરા છે; દુનીઆની હુંદગીને સાર હું તે આપીશ. ૫૨ તારે હહુદીઝમી માહોમાં તક્રાર કરતાં કહીજ કે, ઝમ માણુસ પોતાનું ગોરા આપણને ખાવને શી રીતે આપી રાકશે? ૫૩ તે પર હસુઝમ તેઝમીને કહીજ કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછઉં, કે જો તમે આદમીના બેઝનું ગોરા નથી ખાતા, ને તેનું લોહી નથી પીતા, તો તમારામાં હુંદગી નથી. ૫૪ જે ઢોહ/ માં ગોરા ખાઝમિ છે, ને માં લોહી પીઝમિ છે, તેને હમેશાંની હુંદગી છે; ને છેલે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૫૫ કેમકે માં ગોરા ખરો ખોરાક છે, ને માં લોહી ખરું પીણું છે. ૫૬ જે માં ગોરા ખાઝમિ છે, ને માં લોહી પીઝમિ છે, તે મારામાં રહેછે, ને હું તેમાં રહુંછઉં. ૫૭ જેમ જીવતા બાપે મને માકલીઆ છે, ને હું બાપથી જીવુંછજી, તેમ જે મને ખાઝમિ છે, તે પણુ મારાથી જીવશે. ૫૮ જે રોટલી આસમાનથી ઉતરી તે ઝમજ છે; તમારા બાપદાદાઝમી માના ખાધને મરીગઢ/આ, તેવી નથી; ઝમ રોટલી જે ખાઝમિ છે, તે હમેશા જીવતો રહેશે. ૫૯ તેણે કાપરનાહુમનાં મંદીરમાં વાઝમિજી કરતાં ઝમ વાતો કહી.

૬૦ ઝમ વાસતે તેના શાગીરદોમાંથી ઘણાઝમ રાંભલીને કહીઉં કે, ઝમ કહણુ વાત છે, ઝમ ઢોણુ રાંભલી રાકે? ૬૧ હસુઝમ પોતાનાં મનમાં જાણીજ, કે ઝમ બાબત તેના શાગીરદોઝમ કચકચ કીધી, તારે તેણે તેઝમીને કહીજ કે, શું ઝમ તમને ઢોકર ખવડાવેછે? ૬૨ ને આદમીનો બેઝ જાંહાં પેહેલાં હતો, તાંહાં પાછો ચહડતાં જો તમે તેને જોશો તો શું? ૬૩ જે જીવોડેછે તે રહ છે,

ગોરાથી કંઈ ક્ષમ્મેદો થતો નથી; જે વાતો હું તમને કહુંછી, તે રહ તથા હુંદગી છે. ૬૪ પણ જે સ્મિતકાદ કરતા નથી સ્મિવા કેટલાએક તમારામાં છે; કેમકે કોણ સ્મિતકાદ કરતા નથી, ને કોણ તેને પકડાવશે, સ્મિ સ્વલથી ધસુ જાણતો હતો. ૬૫ ને તેણે કહીજી, સ્મિ વાસતે મેં તમને કહીજી કે મારા આપે તેને આપીઆ વગર કાઈ મારી પાસે આવી નથી શકતો. ૬૬ તારથી તેના શાગીરદોમાંના ઘણાએક પાછા ગઈઆ, ને તે પછી તેની સાથે ચાલીઆ નહીં. ૬૭ વાસતે ધસુએ તે આરોને કહીજી કે, શું તમે પણ નીકલીજવાને આહુછિએ ? ૬૮ તારે સીમાન પીતરે તેને જવાબ દીધો કે, આદાવંદ, હમે નીકલીને કોણની પાસે જઈએ ? હમેશાની હુંદગીની વાતો તો તારી પાસે છે. ૬૯ ને હમે તો સ્મિતકાદ કરીએછઈએ, ને જાણીએછઈએ, કે તું ખરીસત, જે જીવતા આદાનો ખેડે તે છે. ૭૦ ધસુએ તેઓને જવાબ દીધો કે, તમે આરોને મેં શું પસંદ નથી કીધા ? તોપણ તમારામાંના એક શીતુરી છે. ૭૧ તેણે તો સીમાનના દીકરા હાદુદા ધસિકારીએમાં આખત સ્મિ કહીજી; કેમકે સ્મિ, તે આરમાંના એક છતાં, તેને પકડાવનાર હતો.

આખ સાતમો.

અને સ્મિ પછી ધસુ ગાલીલમાં ચાલીએ, કેમકે હાદુદીએ તેને મારીનાંખવા આહતા હતા, વાસતે હાદુદામાં ચાલવાને તેણે નહીં ચાહીજી. ૨ તારે હાદુદીએનાં માંડવા જસન પાસે હતું. ૩ તારે તેના ભાઈએએ તેને કહીજી કે, હીઆંથી નીકલીને હાદુદામાં જ, કે તું જે કામો કરેછે તે તારા શાગીરદ પણ જીએ. ૪ કેમકે કોઈ પોતે જાહેરમાં આવવા આહતાં, ગુપતમાં કંઈ કરતો નથી; જો તું સ્મિ કામો કરેછે, તો દુનીઆનો આગલ પોતાને દેખડાવ. ૫ કેમકે તેના ભાઈએએ પણ તેના પર સ્મિતકાદ કીધો નહીં હતો. ૬ તારે ધસુએ તેઓને કહીજી કે, મારો વખત હજી નથી આવીએ, પણ તમારો વખત હમેશા તઈઆર છે. ૭ દુનીઆ તમારી દુરામની નથી કરતી, પણ મારી દુરામની કરેછે; કેમકે તેનાં કામ ભુંડાં છે, તે આખત હું સ્મિની ગહવાઈ આપુંછી. ૮ તમે આ જસનમાં જાએ; મારો વખત હજીસુધી પુરો થઈએ નથી, વાસતે હું હમણા સ્મિ જસનમાં જતો નથી. ૯ ને તેઓને સ્મિ વાત કહીને ગાલીલમાં તે રહીએ. ૧૦ ને તેના ભાઈ ગઈઆ પછી તે પણ, જાહેર રીતે નહીં, પણ ગુપત રીતે, જસનમાં ગઈએ. ૧૧ તારે હાદુદીએએ જસનમાં તેને

શોધીને કહીજી કે, તે કાંહાં છે? ૧૨ ને તેની બાબત લોકોમાં ઘણી કચકચ થઈ; કેમકે કેટલાકને કહીજી કે, તે નેક રાખસ છે, ને બીજાઓને કહીજી કે, ના, પણ લોકોને તે ઠગે છે. ૧૩ તોપણ હાલુદીઓના ધાકને લીધે તેની બાબત જાહેર રીતે ઢોહ કંઈ બોલીજી નહીં.

૧૪ અને અડધા જસનને આશરે ઇસુએ મંદીરમાં જઈને વાગ્નેજી કીધી. ૧૫ તારે હાલુદીઓએ તાજુબ થઈને કહીજી કે, એ માણસ શીખેલા ન હતો અખરાશે શી તરેહ જાણે છે? ૧૬ ઇસુએ તેઓને જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી તાલીમ મારીજ નથી, પણ જો મને માફલીઓ તેની છે. ૧૭ જો ઢોહ તેની મરજી પુરી કરવા આલે છે, તો આ મારી તાલીમ બાબત તે જાણશે, કે એ બોધાની છે, કે હું પોતાની તરફથી કહું છું. ૧૮ જો પોતાની તરફથી કેહે છે, તે પોતાની જુજરગી શોધે છે; પણ જો પોતાના માફલનારની જુજરગી શોધે છે, તેજ ખરો છે, ને તેમાં કંઈ દગો નથી. ૧૯ મુસાએ શું તમને તોરત આપી નથી? પણ તમારામાંનો ઢોહ તોરત પાલતો નથી. તમે મને મારીનાંખવાની શોધ કેમ કરો છો? ૨૦ લોકોએ જવાબ આપીને કહીજી કે, તું દેવખંદ છે. ઢોહ તને મારીનાંખવાની શોધ કરે છે? ૨૧ ઇસુએ જવાબ દીધો, ને તેઓને કહીજી કે, મેં એક કામ કીધું છે, ને તમે સઘલા તેથી તાજુબ થાઓ છો. ૨૨ મુસાએ તમને સુંતત આપી, તે મુસાથી એમ નહીં, પણ બાપદાદાથી છે; ને તમે સગતને દાહોડે માણસની સુંતત કરો છો. ૨૩ અગર મુસાની તોરત ૨૬ ન થાએ એટલાં સાફ માણસ સગતને દાહોડે સુંતત લે છે, તો મેં સગતને દાહોડે એક માણસને પુરો સત્તા કીધો, વાસતે શું તમે મારા પર ગુરો ભરાઈઓ છો? ૨૪ દેખાવ પરમાણે ઇનસાફ ના કરો, પણ વાજબી ઇનસાફ કરો. ૨૫ તારે ઇસાલિમમાંના કેટલાકને કહીજી કે, જો તેઓ મારીનાંખવા શોધે છે, તે શું એજ નહીં? ૨૬ પણ જુઓ, એતો જાહેર રીતે બોલે છે, ને તેઓ તેને કંઈ કેહેતા નથી. સરદારો શું એમ એકીનત જાણે છે કે એજ ખરીસત છે? ૨૭ પણ એ કાંહાંથી છે, તે હમે જાણીએ છીએ; પણ જો ખરીસત આવે છે, તારે તે કાંહાંથી છે, એ ઢોહ નથી જાણતું. ૨૮ તારે ઇસુએ મંદીરમાં તાલીમ આપતાં અવાજ પાડીને કહીજી કે, તમે મને જાણો છો, ને હું કાંહાંથી છું તે પણ તમે જાણો છો. તોપણ હું પોતાથી નથી આવ્યો, પણ જો મને માફલીઓ છે તે ખરો છે, તેને તમે જાણતા નથી. ૨૯ પણ હું તેને જાણું છું; કેમકે હું તેની પાસેથી છું, ને તેણે મને

માફલીએ છે. ૩૦ તારે તેઓએ તેને પકડવાને શોધીએ, પણ તેનો વખત હજી આવીએ નહીં હતો, વાસતે દોહએ તે પર હાત નાંખીએ નહીં. ૩૧ ને લોકોમાંથી ઘણાએ તેના પર એતકાદ કીધો, ને કહીજે કે, ખરીસત આવશે, તારે એણે જે માંગેજ દેખડાવીએ તે કરતાં શું તે વધતા દેખડાવશે?

૩૨ તેની બાબત લોક એવી કચકચ કરતા હતા, એ ફરોશીએએ શાંભલીજે, તારે ફરોશીએએ તથા મુખી કાહીનોએ તેને પકડવાને પાએદા માફલીએ. ૩૩ ને હસુએ તેઓને કહીજે કે, હજી થોડી વાર હું તમારી સાથે છજે, પછી જેણે મને માફલીએ છે તેની પાસે હું નીકળી જશી. ૩૪ તમે મને શોધશો, પણ હું નહીં જડશી; ને જાંહાં હું છજે, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા. ૩૫ તારે હહુદીએએ માહોમાં કહીજે, તે એવા કાંહાં જશે કે આપણને જડશેજ નહીં? શું હેલેનીએમાં વેરાઈ ગએલાએની પાસે તે જશે, ને હેલેનીએને તાલીમ આપશે? ૩૬ તમે મને શોધશો, તોપણ હું નહીં જડશી, ને જાંહાં હું છજે, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા, એવી વાત જે તેણે કહી તે શી છે?

૩૭ એને જસનની આખરે માહોટે દાહોડે હસુએ ઉભા રહીને પોકાર મારીને કહીજે કે, જો દોઈ તરશો હોએ, તો તે મારી પાસે આવીને પીએ. ૩૮ જેમ કીતાબ કેહેછે તેમ, જે મારા પર એતકાદ કરેછે, તેનાં પેટમાંથી જીવતાં પાણીની નદીએ વહેશે. ૩૯ પણ તેના પર એતકાદ કરનારાએ જે રહ પામનારા હતા, તે બાબત તેણે એ કહીજે, કાંજે હજીમુધી પાક રહ આપેલા નહીં હતો, કેમકે તાંહાં લગી હસુ જલાલ પામીએ નહીં હતો. ૪૦ વાસતે લોકોમાંથી ઘણાએ એ વાત શાંભલીને કહીજે કે, એજ તે નખી છે ખરો. ૪૧ બીજાએએ કહીજે કે, એજ તે ખરીસત છે. પણ કેટલાએકે કહીજે, શું ખરીસત ગાલીલથી આવેછે? ૪૨ કીતાબ શું નથી કેહેતી કે, દાઉદની નસલથી, તથા બેથલેહમ રોહર, જાંહાં દાઉદ હતો, તાંહાંથી ખરીસત આવેછે? ૪૩ એ સાચું તે બાબત લોકોમાં કુટ પડી. ૪૪ ને તેઓમાંથી કેટલાએકે તેને પકડવાનું આહીજે; પણ તે પર દોહએ હાત નાંખીએ નહીં.

૪૫ તારે મુખી કાહીનો તથા ફરોશીએનો પાસે પાએદા આવીએ, ને તેઓએ તેઓને કહીજે કે, તમે તેને કેમ લાવીએ નહીં? ૪૬ પાએદાએએ જવાબ આપીએ કે, એ માણસના જેવું કદી દોઈ માણસ બોલીજ નથી. ૪૭ તારે ફરોશીએએ તેઓને જવાબ દીધો કે, તમે પણ શું કુગાઈ-

આ છેમ્મા? ૪૮ સરદારોમાંથી હમ્મા ફરોશીમ્મામાંથી શું કોઈમ્મા તેના પર મ્મે-
તકાદ કીધો છે? ૪૯ પણ આ લોક જેમ્મા તોરત નથી જાણના, તેમ્મા બદલુઆઈ
છે. ૫૦ નીકોદીમસ, જે તેની પાસે રહે તે આવીમ્મા હતો, તેણે તેમ્મામાંના
મ્મેક છતાં તેમ્માને કહીજી, ૫૧ માણસનું શાંભલીઆ અગાઉ, ને જે તેણે કીધું
છે તે જાણીઆ વગર, આપણી તોરત શું તેનો ધનસાફ હરાવેછે? ૫૨ ને તેમ્મા-
મ્મે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું પણ શું ગાલીલનો છે? શોધીને જો,
કેમકે કોઈ નખી ગાલીલથી પેદા થતો નથી. ૫૩ તારે હરેક પોત પોતાને બેર
ગઈઆ.

આખ આઠમો.

અને હસુ જઈતુનના પાહાડ પર ગઈમ્મા. ૨ ને સહવારે ફરી તે મં-
દીરમાં આવીમ્મા, ને બધા લોક તેની પાસે આવીઆ, ને તેણે બેસીને તેમ્માને
તાલીમ આપી. ૩ તારે પંડીતો તથા ફરોશીમ્મા જનાકારીમાં પકડામ્મેલી
મ્મેક મ્મારતને તેની પાસે લાવીઆ, ૪ ને તેમ્મામ્મે તેણીને વચમાં સુકી, ને
તેને કહીજી કે, ઉસતાદ, આ મ્મારત જના કરતાંજ પકડાય છે. ૫ ને મુસામ્મે
તોરતમાં હમને હુકમ આપીમ્મા છે કે મ્મેવીમ્માને પથરે મારવી. પણ તું શું
કેહેછે? ૬ પણ તેમ્મામ્મે તેની હમતેહાન કરતાં, તેના પર બેઠો મુકવાનું તે-
મ્માને કંઈ બની આવે, વાસતે મ્મે કહીજી. તારે હસુમ્મે નીચો વલીને ભોંમ્મે
પર આંગલીમ્મે લખીજી, ૭ ને તેમ્મામ્મે તેને પુછીઆ કીધું, તારે તેણે ઉમો
થઈને તેમ્માને કહીજી કે, તમારામાં જે બેચુનાહ હોમ્મે, તે પેહેલાં તેણીના પર
પથર નાંખે. ૮ ને ફરી તેણે નીચો વલીને ભોંમ્મે પર લખીજી. ૯ તારે તેમ્મા
શાંભલીને, તથા પોતાનાં દીલથી તકસીરદાર ફરીને, ધરડાથી માંડીને છેલા
સુધી, મ્મેક પછી મ્મેક નીકલી ગઈઆ, ને હસુ મ્મેકલો રહી ગઈમ્મા, ને
પેલી મ્મારત વચમાં ઉભી હતી. ૧૦ તારે હસુ ઉમો થઈમ્મા, ને તે મ્મારત
વીના કોઈને ન જોઈને તેણીને કહીજી કે, મ્મારત, તારા પર તોહોમત મુકનારા કાંઈ
છે? શું કોઈમ્મા તારો દંડ નથી ફરાવીમ્મા? ૧૧ ને તે બોલી કે, આદાવંદ, કો-
ઈમ્મા નહીં. તારે હસુમ્મે તેને કહીજી કે, હું પણ તારો દંડ નથી ફરાવતો. તું
જા, ને હવેથી પાપ ના કરતી.

૧૨ તારે હસુમ્મે ફરી બોલીને તેમ્માને કહીજી કે, દુનીઆની રોશાની હું છું:
જે મારી પાછલ આવેછે, તે અંધારામાં નહીં ચાલશે, પણ છંદગીની રોશાની

પામરો. ૧૩ એ વાસતે ફરોશીએએ તેને કહીજે કે, તું પોતા આખત ગહવાઇ
આપેછે; તારી ગહવાઈ ખરી નથી. ૧૪ તારે હસુએ જવાબ આપીને તે-
એને કહીજે કે, જો હું પોતા આખત ગહવાઇ આપુંછું, તોપણ મારી ગહવાઇ
ખરી છે, કાંજે હું કાંહાંથી આવીએ છું, ને કાંહાં જઈછું, એ હું જાણુંછું;
પણ હું કાંહાંથી આવીએ છું, ને કાંહાં જઈછું, તે તમે જાણતા નથી. ૧૫ તમે જી સમ પરમાણે ધનસાફ કરોછે એ: હું કોઈનો ધનસાફ નથી કરતો. ૧૬ વહી, જો હું ધનસાફ કરું, તો મારો ધનસાફ ખરો છે; કેમકે હું એકલા
નથી, પણ હું તથા આપ જેણે મને મોકલીએ તે છે. ૧૭ ને તમારી તોરતમાં
પણ એમ લખીજે છે કે, “એ માણસની સાહેદી ખરી છે.” ૧૮ હું પોતા આ-
ખત ગહવાઇ આપનાર છું, ને આપ જેણે મને મોકલીએ છે તે મારી આ-
ખત ગહવાઇ આપેછે. ૧૯ તારે તેએએ તેને કહીજે કે, તારો આપ કાંહાં
છે? હસુએ જવાબ દીધો કે, તમે મને હઆ મારા આપને પણ જાણતા
નથી; જો તમે મને જાણુતે, તો મારા આપને પણ જાણુતે. ૨૦ હસુએ મં-
દીરમાં તાલીમ આપતાં તીજેરીમાં આ વાતો કહી, પણ કોઈએ તેને પકડીએ
નહીં; કેમકે તાંહાં લગી તેનો વખત આવીએ નહીં હતો.

૨૧ તારે હસુએ તેએને ફરી કહીજે કે, હું જઈછું, ને તમે મને સોધશો,
પણ તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો: જાંહાં હું જઈછું, તાંહાં તમે આવી શકતા
નથી. ૨૨ તારે હાહુદીએએ કહીજે કે, એ શું પોતાને મારીનાંખરો? કેમકે
એ કહેછે કે, જાંહાં હું જઈછું, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા. ૨૩ ને તેણે
તેએને કહીજે કે, તમે તલિના છેએ, હું ઉપરનો છું: તમે આ દુનીઆના
છેએ, હું આ દુનીઆનો નથી. ૨૪ વાસતે મેં તમને કહીજે કે, તમે પોતાનાં
પાપમાં મરશો; કેમકે હું તે છું, એ જો તમે માનતા નથી, તો તમે પોતાનાં
પાપમાં મરશો. ૨૫ વાસતે તેએએ તેને કહીજે કે, તું કાણુ છે? ને હસુએ
તેએને કહીજે કે, અવલથી જે હું તમને કહેતો આવીએ તેજ: ૨૬ તમારી
આખત કહેવાને, તથા ધનસાફ કરવાને મારે ધણું છે; પણ જેણે મને મોક-
લીએ છે, તે ખરો છે; ને મેં તેની પાસેથી જે સાંભલીજે છે, તે દુનીઆને હું
કહુંછું. ૨૭ તેએ સમજાએ નહીં કે તેણે તેએને આપ આખત કહીજે.
૨૮ તારે હસુએ તેએને કહીજે કે, જરે તમે આદમીના બેઠાને જોએ કરશો,
તારે તમે જાણશો, કે હું તેજ છું: ને હું પોતાથી કંઈ કરતો નથી, પણ જેમ
મારા આપે મને શીખવીજે છે, તેમ એ વાતો હું કહુંછું. ૨૯ ને જેણે મને

માકલીઆ, તે મારી સાથે છે: આપે મને અંકુશ નથી મુકીઆ; કેમકે તેને પસંદ પડતાં કામ હમેશા હું કરુંછું. ૩૦ તે અંકુશ વાતો કહેતો હતો, તારે ધણા-અંકુશ તેના પર અંકુશ કરીધો.

૩૧ તારે જે હાલુદીઆ અંકુશ તેના પર અંકુશ કરીધો, તેઆને હસુઆ કહીએ કે, જે તમે મારી વાત પર સાંભળે રહો, તો તમે મારા શાગીરદ છે આ અંકુશ. ૩૨ ને તમે સાંભળી જાણશો, ને સાંભળ તમારો છુટકો કરશો. ૩૩ તેઆ અંકુશ તેને જવાબ આપીઆ કે, હમે હાલુદીઆની નસલ છાંડી, ને કદી પણ કોઈની ગોલામીમાં નહીં હતા; તો તું કેમ કહેછે કે, તમે છુટકો થશો. ૩૪ હસુઆ તેઆને જવાબ દીધો કે, હું તમને અંકુશ અંકુશ કરુંછું, કે જે કોઈપાપ કરેછે, તે પાપનો ગોલામ છે; ૩૫ ને ગોલામ હમેશા ઘરમાં રહેતો નથી; પણ બેઠો હમેશા રહેછે. ૩૬ વાસતે જે બેઠો તમને છુટકો કરશે, તો તમે અંકુશ છુટકો થશો. ૩૭ હું જાણુંછું કે તમે હાલુદીઆની નસલ છે આ: પણ મારી વાત તમારામાં સમાતી નથી, વાસતે તમે મને મારીનાંખવા શોધો-છે આ. ૩૮ મેં મારા આપની પાસે જે દીધું છે, તે હું કરુંછું; ને તમે પણ પોતાના આપની પાસે જે દીધું છે, તે કરોછે આ. ૩૯ તેઆ અંકુશ જવાબ આપીને તેને કહીએ કે, હાલુદીઆ હમારો આપ છે. હસુઆ તેઆને કહીએ કે, જે તમે હાલુદીઆનાં કરુંદ હો તે તો હાલુદીઆનાં કામ તમે કરો. ૪૦ પણ હવે જે મેં સાંભળી જોઈ પાસેથી શાંભલી તે તમને કહી, અંકુશ માણસને તમે મારીનાંખવા શોધોછે આ! હાલુદીઆ અંકુશ નથી કીધું. ૪૧ તમે પોતાના આપનાં કામ કરોછે આ. તારે તેઆ અંકુશ તેને કહીએ કે, હમે જનાકારીથી નથી પેદા થઈઆ: હમારો અંકુશ આપ છે, તે જોઈ. ૪૨ તારે હસુઆ તેઆને કહીએ, જે જોઈ તમારો આપ હો, તો તમે મારા પર પીઆર કરો; કાંજે હું જોઈ પાસેથી નીકળીને આવીઆ છું; કેમકે હું પોતાથી આવીઆ નથી, પણ તેણે મને માકલીઆ છે. ૪૩ માં જોલયું તમે શા વાસતે સમજતા નથી? મારી વાતો તમે શાંભલી નથી શકતા તે વાસતે. ૪૪ તમે તમારા આપ શેતાનના છે આ; ને તમારા આપના હવસો પરમાણે કરવા આહોછે આ: તે શરૂથી ખુની છે, ને તેમાં સાંભળ નથી, વાસતે સાંભળમાં તે કાંઈમ રહીઆ નહીં, તે જરે જુડું બોલે, તારે પોતાનામાંથી બોલે, કાંજે તે જુડો, ને જુડોનો આપ છે. ૪૫ પણ હું સાંભળ કરુંછું, વાસતે તમે મારા પર અંકુશ કરતા નથી. ૪૬ તમારામાંથી કોણ મારા પર પાપ સાંભળ કરેછે? ને જે હું સાંભળ કરુંછું, તો શા વાસતે તમે

મારા પર એતકાદ કરતા નથી ? ૪૭ જે જોદાનો છે, તે જોદાની વાતો સાંભલે છે ; તમે જોદાના નથી, વાસતે સાંભલતા નથી. ૪૮ તારે ઇહુદી એમ જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, તું સમરોની છે, ને તું દેવબંદ છે, એ શું હમે ઠીક નથી કેહેતા ? ૪૯ હસુએ જવાબ દીધો કે, હું દેવબંદ નથી ; પણ હું મારા બાપને આપરૂ આપુંછું, ને તમે મને બેઆપરૂ કરોછો એ. ૫૦ પણ હું મારી આપરૂ નથી રોધતો ; પણ જે રોધેછે, ને ઇનસાફ કરેછે, એવા એક છે. ૫૧ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે જો કોઈ મારી વાત પાલે, તો તે કદી માત નહીં આપરો. ૫૨ તારે ઇહુદી એમ તેને કહીજે કે, હવે હમે જાણીએછું-હમને કે તું દેવબંદ છે. ઇબ્રાહીમ તથા નબીએ મરીગઈઆ છે ; પણ તું કે-હેછે કે, જો કોઈ મારી વાત પાલે, તો તે કદી માત નહીં આપરો. ૫૩ તુ શું હમારા બાપદાદા ઇબ્રાહીમ કરતાં મોહોયો છે ? તે મરીગઈઆ છે, ને નબી-એ પણ મરીગઈઆ છે. તું પોતાને કોણુ ડરાવે ? ૫૪ હસુએ જવાબ દીધો કે, જો હું પોતાને આપરૂ આપું, તો મારી આપરૂ કંઈ નથી : જે મારો બાપ છે, તે મને આપરૂ આપેછે, જેની બાબત તમે કહોછો એ કે, તે હમારો જોદા છે. ૫૫ તોપણ તમે તેને જાણીએ નથી, પણ હું તેને જાણુંછું, ને જો હું કહું કે, હું તેને નથી જાણતો, તો તમારા જેવા હું જુરો થઈશ ; પણ હું તેને જાણુંછું, ને તેની વાત પાલુંછું. ૫૬ તમારો બાપ ઇબ્રાહીમ મારો દાહોડો જોવાને હરખાઈએ, ને જોઈને ખુશ થઈએ. ૫૭ તે પર ઇહુદી એમ તેને કહીજે કે, હજીસુધી તું પચારા વરસાનો નથી, ને શું તં ઇબ્રાહીમને દીરો છે ? ૫૮ હસુએ તેએને કહીજે કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે ઇબ્રાહીમ થઈઆ અગાઉ હુંછું. ૫૯ તારે તેએએ પથર તેના પર નાંખવાને ઉઠાવીઆ ; પણ હસુ સંતાઈએ, ને તેએની વચમાંથી થઈને મંદીરમાંથી નીકળીને તાંહાંથી ગઈએ.

બાબ નવમો.

અને તેણે જતાં જનમના આંધલા એક માણસને દીરો. ૨ તારે શાગીરોએ તેને પુછતાં કહીજે કે, રાખી, જે પાપને લીધે એ આંધલા જન-મીએ, તે કોણે કીધું ? એણે કે એનાં મા-બાપે ? ૩ હસુએ જવાબ આપી-એ કે, એણે કે એનાં મા-બાપે પણ પાપ કીધું નથી ; પણ જોદાનાં કામ એથી જાહેર થાએ વાસતે. ૪ જાંહાં સુધી દાહોડો છે, તાંહાં સુધી જેણે મને

માકલીઆ છે તેનાં કામ કરવા મને જરૂર છે: રાત આવેછે, તારે કોઈથી કામ કરાવું નથી. ૫ હું દુનીઆમાં છઠ્ઠાં તાંહાં સુધી હું દુનીઆની રોશની છઠ્ઠાં. ૬ તે આ વાતો કહીને બોઆ પર યુકીઆ, ને યુકે કાદવ કીધો, ને તે કાદવ તે આંધલાની આંખો પર તેણે ચોપડીઆ. ૭ ને તેને કહીજે કે, તું જમને સીલોહાના હોજમાં ઘો. [સીલોહા] ઇઆને માકલેલો. તો તે ગઈઆ, ને ઘોઈને દેખતો આવીઆ. ૮ વાસતે પેડાસીઆઆ, તથા જમ્યાઆ તેને અગાઉ આંધલા દોડા હતો તેઆઆ કહીજે કે, જો બેસતો ને બીજા માગતો હતો, તે શું આજ નથી? ૯ કેટલાઆએ કહીજે કે, આ તેજ છે; બીજાઆએ કહીજે કે, આ તેના જોવા છે: પણ તેણે કહીજે કે, હું તેજ છઠ્ઠાં. ૧૦ તારે તેઆઆ તેને પુછીજે કે, તારી આંખો શી તરેહ ઉઘડી ગઈ? ૧૧ તેણે જવાબ દઈને કહીજે કે, ઇસુ કેહેવાઆલા આંકે જણે કાદવ કીધો, ને મારી આંખો પર ચોપડીઆ, ને મને કહીજે કે, તું જમને સીલોહાના હોજમાં ઘો; વાસતે હું ગઈઆ, ને ઘોઈને દેખતો થઈઆ. ૧૨ તારે તેઆઆ તેને કહીજે કે, તે કાંહાં છે? તેણે કહીજે કે, હું જાણતો નથી.

૧૩ જો પેહેલાં આંધલા હતો, તેને તેઆ ફોરોશીઆ પાસે લઈ આવીઆ. ૧૪ ને જરૂર ઇસુઆ કાદવ કરીને તેની આંખો ઉઘાડી હતી, તારે સમતનો દાહોડો હતો. ૧૫ વાસતે ફોરોશીઆઆ પણ ફરી તેને પુછીજે કે, શી તરેહ તું દેખતો થઈઆ? ને તેણે તેઆને કહીજે કે, તેણે મારી આંખો પર કાદવ ચોપડીઆ, ને હું ઘોઈને દેખતો થઈઆ. ૧૬ તે પર ફોરોશીઆમાંના કેટલાઆએ કહીજે કે, તે માણસ આદાની તરફથી નથી; કેમકે સમતનો દાહોડો તે પાલતો નથી. બીજાઆએ કહીજે કે, પાપી માણસ એવા મોજેજ શી તરેહ કરી શકેછે? આમ તેઆમાં કુટ થઈ. ૧૭ ફરી તેઆઆ તે આંધલાને પુછીજે કે, તેણે તારી આંખો ઉઘાડી વાસતે તેની ખાખત તું શું કેહેછે? તારે તેણે કહીજે કે તે નથી છે. ૧૮ પણ ઇહુદીઆઆ તે દેખતા થઈલાનાં મા-ખા-પને તેડાવીઆં તાંહાં સુધી માનીજે નહીં કે તે આંધલા હતો, ને દેખતો થઈઆ. ૧૯ ને તેઆઆ તેઆને પુછતાં કહીજે કે, શું આ તમારો દીકરો છે, જેનો ખાખત તમે કેહેછેઆ કે, આ જનમનો આંધલા હતો? તો હવે આ શી તરેહ દેખતો થઈઆ છે? ૨૦ તેનાં મા-ખાપે તેઆને જવાબ આપીને કહીજે કે, આ હમારો દીકરો છે, ને આ જનમનો આંધલા હતો, આ હમે જાણીએ છઈએ. ૨૧ પણ આ હવે શી તરેહ દેખતો થઈઆ છે, ને હમે જાણતાં નથી,

કે ઝમ્મીની આંખો દોણે ઉઘાડી, તે પણ હમે જાણતાં નથી: ઝમ્મી પુગતી ઉમર-
 નો છે, ઝમ્મીને પુછો, ઝમ્મી પોતા બાબત દેહેરો. ૨૨ તેનાં મા-બાપે ઇહ-
 દીઝ્મીની ખીલીક રાખીને ઝમ્મી કહીજે; કેમકે તે ખરીસત છે, ઝમ્મી જો
 દોષ કશ્વલ કરે, તો તેને જન્માતમાંથી બાહાર કાઢાડી મુકવો, ઝમ્મી ઇહ્દીઝ્મીઝ્મી
 ઇરાવ કીધો હતો. ૨૩ વાસતે તેનાં મા-બાપે કહીજે કે, ઝમ્મી પુગતી ઉમરનો છે,
 ઝમ્મીને પુછો. ૨૪ તારે જે આંધલો હતો, તે માણસને તેઝ્મીઝ્મી ફરી તેડીને
 કહીજે કે, બાદાને બુદ્ધિગી આપ, તે માણસ તો પાપી છે, ઝમ્મી હમે જાણી-
 ઝમ્મીઝ્મી. ૨૫ તારે તેણે જવાબ દધને કહીજે, તે પાપી છે કે નહીં, ઝમ્મી
 હું નથી જાણતો: હું ઝમ્મીક વાત જાણુંછું, કે હું આંધલો હતો, ને હવે હું દેખતો
 થઈઝ્મી. ૨૬ તારે તેઝ્મીઝ્મી તેને ફરી પુછીજે કે, તેણે તને શું કીધું? તારી
 આંખો તેણે શી તરેહ ઉઘાડી? ૨૭ તેણે તેઝ્મીને જવાબ દીધો કે, હું તમને
 કહી ચુકીઝ્મી, પણ તમે સાંભલીજે નહીં: ફરી તમે શા વાસતે સાંભલવા આ-
 હિછીઝ્મી? શું તમે પણ તેના સાગીરદ થવા ચાલુછીઝ્મી? ૨૮ તારે તેઝ્મીઝ્મી
 તેની નીંદા કરતાં કહીજે કે, તું તેનો સાગીરદ છે: પણ હમે તો મુસાના સાગીરદ
 છઈઝ્મી. ૨૯ બાદા મુસા સાથે બોલીઝ્મી, ઝમ્મી હમે જાણીઝ્મીઝ્મીઝ્મી: પણ
 ઝમ્મી માણસ કાંહાંથી છે, તે હમે જાણતા નથી. ૩૦ તે માણસે જવાબ આ-
 પીને તેઝ્મીને કહીકે કે, તેણે મારી આંખો ઉઘાડી, ને તોપણ તે કાંહાંથી છે
 ઝમે તમે જાણતા નથી, ઝમ્મી તાજુબ છે. ૩૧ આપણે જાણીઝ્મીઝ્મીઝ્મી તો
 ખરા કે પાપીઝ્મીનું બાદા સાંભલતો નથી; પણ જો દોષ બાદાપરસત છે, ને
 તેની મરજી પરમાણુ કરેછે, તો તેનું તે સાંભલેછે. ૩૨ દુનીઆની રાહથી ઝમ્મીનું
 સાંભલાઈ નથી, કે જનમના આંધલાની આંખો દોષઝ્મી ઉઘાડી હતો. ૩૩ અ-
 ગર ઝમ્મી રાખસ બાદાની તરફથી નહીં હતો, તો ઝમ્મી કંઈ કરી નહીં શકતે.
 ૩૪ તેઝ્મીઝ્મી જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, તું પુરો પાપમાં જનમીઝ્મી હતો,
 ને શું તું હમને શીખવેછે? તારે તેઝ્મીઝ્મી તેને બાહાર કાઢાડી મુકીઝ્મી.
 ૩૫ ઇસુઝ્મી સાંભલીજે કે તેઝ્મીઝ્મી તેને બાહાર કાઢાડી મુકીઝ્મી; પછી તેણે
 તેને જોઈને કહીજે કે, તું શું બાદાના બેઠા પર ઝમ્મીતકાદ કરેછે? ૩૬ તેણે
 જવાબ આપીને કહીજે કે, બાદાવંદ, તે દોણુ છે કે હું તેના પર ઝમ્મીતકાદ લાવું?
 ૩૭ તારે ઇસુઝ્મી તેને કહીજે કે, તે તેને દીક્ષે છે, ને જે તારી સાથે બોલેછે,
 તેજ તે છે. ૩૮ ને તેણે કહીકે કે, બાદાવંદ, હું ઝમ્મીતકાદ લાવુંછું. ને તેણે
 તેનો સજ્જો કીધો.

૩૯ તારે ઇસુએ કહીજી કે, જે દેખતા નથી, તેઓ દેખે, ને જે દેખતા છે, તેઓ આંધલા થાએ, વાસતે ઇતિસાફ કરવા સારું હું દુનીઆમાં આવીઆ છું. ૪૦ ને તેની પાસે ફરેશીઓમાંના જે હતા તેઓએ એ વાતો શાંબલીને તેને કહીજી કે, હમે પણ શું આંધલા છઈએ ? ૪૧ ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, જે તમે આંધલા હો, તો તમને પાપ નહીં હો; પણ હવે તમે કહોછેઓ કે, હમે દેખતા છઈએ, વાસતે તમારું પાપ રહેછે.

આબ દશમો.

હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે આરણેથી ગેટાંના વાઝામાં જે નથી પેસતો, પણ દોઈ બીજે રસતે ચડેછે, તે ચોર તથા લુટારો છે. ૨ પણ આરણેથી જે પેસે, તે ગેટાંનો પાલક છે. ૩ દરવાજા તેને સારું ઉઘોડેછે, ને ગેટાં તેનો અવાજ શાંભવેછે ; ને તે પોતાનાં ગેટાંનાં નામ લઈને બોલાવેછે, ને તેઓને બાહાર લઈ જાયછે. ૪ ને જરે તે પોતાનાં ગેટાંને બાહાર કાઢેછે, તારે તે તેઓની આગલ ચાલેછે, ને ગેટાંતેની પાછલ ચાલેછે, કેમકે તેઓ તેનો અવાજ ચાલેછે. ૫ ને તેઓ પારકાની પાછલ નથી જતાં, પણ તેનાથી નાહસી જાયછે ; કાંતે પારકાઓનો અવાજ તેઓ ચાલખતાં નથી. ૬ ઇસુએ તેઓને એ તમસીલ કહી ; પણ જે વાતો તેણે તેઓને કહી, તે શી છે, એ તેઓ સમજ્યા નહીં. ૭ વાસતે ઇસુએ ફરી તેઓને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે ગેટાંનું આરણું હુંછું. ૮ જેટલા મારાથી આગલ આવીઆ, તેઓ સઘલા ચોર તથા લુટારો છે ; પણ ગેટાંએ તેઓનું શાંબલીજીં નહીં. ૯ હું આરણું છું : મારાથી જે દોઈ પેસે, તો તે તારણ પામશે, ને માહે બાહાર આવજાવ કરશે, ને ચારો પામશે. ૧૦ ચોરી કરવા તથા મારીનાંખવા તથા હલાક કરવા વીના બીજે કારણે ચોર આવતો નથી. તેઓને જીંદગી મલે, ને તેઓને તે ઘણી જીઆદા મલે વાસતે હું આવીઆ છું. ૧૧ હું ઉતમ પાલક છું : ઉતમ પાલક ગેટાંને સારું પોતાનો જીવ આપેછે. ૧૨ પણ જે મજ્જુર છે, ઇસાને પાલક નથી, ને ગેટાંનો માલિક નથી, તે વર આવતું જોઈને ગેટાંને મુકીને નાહસી જાયછે ; પછી વર ગેટાંને પકડીને તેઓને છુટાં પાડીનાંજેછે. ૧૩ મજ્જુર નાહસી જાયછે, કેમકે તે મજ્જુર છે, ને ગેટાં બાબત તેને ચીંતા નથી લાગતી. ૧૪ હું ઉતમ પાલક છું, ને મારાંને ચાલખુંછું, ને મારાંથી ચાલખાઈછું. ૧૫ જેમ બાપ મને જાણેછે, તેમ હું પણ બાપને જાણુંછું ; ને

ગેટાંને સાર હું પોતાનો જીવ આપુંછર્ગ. ૧૬ ને મારાં બીજાં ગેટાં છે, તેઓ આ વાડામાંનાં નથી; તેઓને પણ મારે લાવવાં પડેછે, ને તેઓ મારો અવાજ શાંભલશે: પછી એક ટોલું, તથા એક પાલક થશે. ૧૭ હું પોતાનો જીવ પાડે. લેઈ વાસતે તે આપુંછર્ગ, એ સાર આપ મારા પર બીઆર કરેછે. ૧૮ ટોળાં મારી પાસેથી તે નથી લેતો, પણ હું પોતાથી તે આપુંછર્ગ: તે આપવાનો મને એખ-તીઆર છે, ને તે પાછો લેવાનો મને એખતીઆર છે: એ હુકમ હું મારા આપ-થી પામીઓ છર્ગ. ૧૯ વાસતે આ વાતોને કીધે ફરી હહુદીઓમાં કુટ પડી. ૨૦ ને તેઓમાંના ઘણા એ કહીર્ગ કે, તે દેવબંદ છે, ને તે દીવાનો છે: તમે તેનું કેમ શાંભલોછેઓ? ૨૧ બીજાઓએ કહીર્ગ કે, આ વાતો દેવબંદની નથી, દેવ શું આંધલાઓની આંખો ઉઘાડી શકેછે?

૨૨ એને ઈશ્રાલિમમાં ઈજવાનું જસન હતું, ને શીઆલો હતો. ૨૩ ને હસુ મંદીરમાં સુકીમાનતી પરસાલમાં ફરતો હતો. ૨૪ તારે હહુદીઓએ તેની આસ-પાસ આવીને તેને કહીર્ગ, કાંહાં સુધી તું હમરો જીવ રાકમાં રાખશે? જો તું તે ખરીસત છે, તો હમને સાફ કેહે. ૨૫ હસુએ તેઓને જવાબ દીધો કે, મેં તમને કહીર્ગ, પણ તમે એતકાદ કીધો નહીં; જો કામો હું મારા આપનાં નામથી કરુંછર્ગ, તેઓ મારી આગત ગહવાઈ આવેછે. ૨૬ પણ તમે એતકાદ કર-તા નથી, કેમકે તમે મારાં ગેટાંમાંના નથી, જેમ મેં તમને કહીર્ગ છે તેમ. ૨૭ મારાં ગેટાં મારો અવાજ શાંભલેછે, ને હું તેઓને બાબુંછર્ગ, ને તેઓ મારી પાછલ આવેછે. ૨૮ ને હું તેઓને હમરાંની જીંદગી આપુંછર્ગ, ને તેઓ કદી હલાક નહીં થશે, ને મારા હાતમાંથી તેઓને કોઈ છીનવી નહીં લેશે. ૨૯ મારો આપ, જેણે તેઓને મને આપીઆં છે, તે સહુથી મોહોયો છે; ને મારા આપના હાતમાંથી કોઈ તેઓને છીનવી લઈ નથી શકતો. ૩૦ હું તથા આપ એક છહ/એ.

૩૧ તારે તેને પથરે મારવાને હહુદીઓએ ફરી પથર ઉઠાવીઆ. ૩૨ હસુએ તેઓને જવાબ આપીઓ કે, મેં મારા આપનાં ઘણાં શારાં કામો તમને દેખડાવીઆં છે, તેઓમાંનાં કહીઓં કામ સાર તમે મને પથરે મારોછોઓ?

૩૩ હહુદીઓએ તેને જવાબ આપીને કહીર્ગ કે, શારાં કામને સાર હમે તને પથર નથી મારતા, પણ કુફર બકવા સાર, ને એ સાર કે તું માણસ છતાં પોતાને ઓદા ફરવેછે. ૩૪ હસુએ તેઓને જવાબ દીધો, શું તમારી તોરતમાં એ લખીર્ગ નથી, કે “ મેં કહીર્ગ, તમે ઓદાવંદોછોઓ? ” ૩૫ જોઓની પાસે આ-

દાનો વાતો આવી, તેમ્મોને જો તેણે જોદાવંદ કહીઆ, (ને કીતાબો ૨૬ થઈ શકતી નથી,) ૩૬ તો જોને બાપે ફરાવીઆ, ને દુનીઆમાં મોકલીઆ, તેને શું તમે જોમ કહોછોઆ કે, તું કુફર બકેછે, કેમકે મેં કહીજી કે, હું જોદાનો બેટો છું? ૩૭ અગર હું મારા બાપનાં કામ નથી કરતો, તો મારા પર જોતકાદ ના લાવો. ૩૮ પણ જો હું કહુંકહું, તો અગર તમે મારા પર જોતકાદ નથી લાવતા તોપણ તે કામો પર જો સાઈ જોતકાદ લાવો, કે તમે જાણો, ને માનો, કે બાપ મારામાં છે, ને હું તેનામાં છું. ૩૯ જો વાસતે ફરી તેમ્મો જો તેને પકડવા શોધીઆ, પણ તે તેમ્મોના હાતથી નીકળી ગઈઆ. ૪૦ ને હમ્મરદને પેલેપાર જાંહાં હમ્મોહાન બાપતીસમા કરતો હતો, તેડેકાણે તે પાછો જાહેને તાંહાં રહીઆ. ૪૧ તારે ઘણા લોક તેની પાસે આવીઆ, ને બોલીઆ કે, હમ્મોહાને કેમ મોજોદેખાવીઆ નથી, પણ હમ્મોહાને જોની બાબત જો બધું કહીકે, તે બધું ખરું હતું. ૪૨ ને તાંહાં ઘણાઆ તેના પર જોતકાદ લાવીઆ

બાબ અગીઆરમો.

અને મરીઅમ તથા તેની બેહેન મારથાના બેથાનીઆ ગામનો લાજરસ નામે એક રાખસ બીમાર હતો. ૨ ને જો મરીઅમે જોદાવંદને અતર બોલીકેં હતું, ને તેના પગ પોતાને ચોટલે પુછીઆ હતા, તેનો બાઈ લાજરસ બીમાર હતો. ૩ એ સાઈ તેની બેહેનોએ તેને કેહેવાડી મોકલીકેં કે, જોદાવંદ, જો, જોના પરતું બીઆર કરેછે, તે બીમાર છે. ૪ તારે હસુએ શાંબલીને કહીકેં કે, એ માતની બીમારી નથી, પણ એથી જોદાના બેથાની છુજરગી થાએ, વાસતે જોદાના જલાલને સાઈ એ છે. ૫ ને હસુ મારથાને તથા તેની બેહેનને તથા લાજરસને બીઆર કરતો હતો. ૬ તો તે બીમાર છે, એ શાંબલીઆ બાદ જાંહાં પોતે હતો, તાંહાં એ દાહાડા રહીઆ. ૭ તાર પછી તેણે શાગીરદોને કહીજી કે, આપણે પાછા હાંદુમાં જઈએ. ૮ શાગીરદોએ તેને કહીજી કે, હિસતાદ, થોડા દાહાડા પર તો હાંદુએઆએ તને પથરે મારવાને શોધીઆ, ને શું તું ફરી તાંહાં જઈએ? ૯ હસુએ જવાબ આપીઆ કે, શું દાહાડાની તીસ ઘડી નથી? જો દોઢ દીવસે ચાલેછે, તો તે આ દુનીઆની શેરાની જુએછે, વાસતે ડોકર નથી આતો. ૧૦ પણ જો દોઢ રાતે ચાલેછે, તો તેને શેરાની નથી, વાસતે ડોકર આએછે. ૧૧ તેણે જો વાતો કહી તાર પછી તેમ્મોને કહીજી કે, આપણો દોસત લાજરસ જંગી ગઈઆ છે, પણ હું તેને જાગતો ક-

સ્વા જાગૃત્તી. ૧૨ તારે તેના સાગીરદોષે કહીજે કે, આદાવંદ, જે તેને જાગ
આવી છે, તો તે સમો થશે. ૧૩ ઇસુએ તો તેના ચાત આખત કહીજે, પણ
તેઓને એમ લાગીજે કે તેણે કુંગનો આરામ લેવા આખત કહીડે. ૧૪ વાસને
ઇસુએ તેઓને સાફ કહીડે કે, લાજરસ મરીગઇએ છે. ૧૫ ને હું તાંહાં
નહીં હતો, વાસને હું તમારે લાંબે ખુરા છું, કે એ કારણથી તમે એતકાદ
લાવો; પણ આપણે તેની પાસે જઇએ. ૧૬ તારે થોમા, જે દીવીમસ કહેવાએ
છે, તેણે પોતાના સાથી સાગીરદોષે કહીડે કે, આપણે પણ તેની સાથે મરવાને
જઇએ.

૧૭ જારે ઇસુ આવીએ તારે તેણે જોઈ જોઈ કે તેને કપરમાં રાખવાને આર
દાહાડ થઇએ. ૧૮ ને બેથાનીઆ હરશાયેમથી આશરે બે ગાઉ અંધુ
હું. ૧૯ ને મારથાના તથા મરીઅમના ભાઈ આખત તેઓને દીલાસો
આપવાને ઇહુદીઓમાંના ઘણા તેઓની પાસે આવીઆ હતા. ૨૦ ઇસુ
આવેછે, એ મારથાએ સાંભલીજે, તારે તે જાહેરે તેને મલી; પણ મરીઅમ
ઘરમાં બેસી રહી. ૨૧ તારે મારથાએ ઇસુને કહીજે કે, આદાવંદ, જે તું
હીઆં હો, તો મારો ભાઈ નહીં મરતે. ૨૨ પણ હજી તું આદા પાસે જે કંઈ
માગે, તે આદા તને આપશે, એ હું જાણુંછું. ૨૩ ઇસુએ તેને કહીજે કે,
તારો ભાઈ પાછો ઉઠશે. ૨૪ મારથાએ તેને કહીજે કે, છેલ્લે દાહડે કીઆમતમાં
તે પાછો ઉઠશે, એ હું જાણુંછું. ૨૫ ઇસુએ તેને કહીજે કે, કીઆમત તથા
છંદગી હું છું, જે મારા પર એતકાદ લાવેછે, તે અગર મુએ હરો તોપણ
જીવતો થશે. ૨૬ ને જે કોઈ જીવતાં મરા પર એતકાદ લાવેછે, તે કદી
નહીં મરશે: તું શું એ માનેછે? ૨૭ તેણે તેને કહીજે કે, હા આદાવંદ, હું માનું-
છું કે તું તે ખરીસત, આદાનો બેટો, જે દુનીઆમાં આવેછે, તે છે. ૨૮ ને
તે એમ કહીને આકી ગઈ, ને પોતાની બેહેન મરીઅમને છાન્ની રીતે તેડીને
કહીજે કે, હિસતાદ આવીએ છે, ને તને તેડેછે. ૨૯ તેણે એ સાંભલીજે
તેવીજ તે વહેલી ઉઠીને તેની પાસે આવી. ૩૦ ને ઇસુ હજી ગામમાં આવી-
એ નહીં હતો, પણ જાંહાં મારથા તેને મલી હતી તે જગીઆમાં હતો.
૩૧ તારે જે ઇહુદીઓ તેની સાથે ઘરમાં તેને દીલાસો આપતા હતા, તેઓએ
દાહું કે મરીઅમ વહેલી ઉઠીને બાહાર ગઈ, તારે તેઓએ તેની પાછલ જતાં
કહીજે કે, કપર પર રડવાને તે જાએછે. ૩૨ જાંહાં ઇસુ હતો તાંહાં મરી-
અમે આવોને તેને દીડા, તારે તેના પગ પર પડીને તેને કહીજે કે, આદાવંદ,

જો તું હિઆં હો, તો મારો ભાઈ નહીં મરતે. ૩૩ જોરે ઇસુએ તેને રડતી જોઈ, ને જે ઇહુદીઓ તેની સાથે આવીઆ તેઓને પણ રડતા જોઈઆ, તારે તેણે મનમાં હાંએ કરીને નીસાસો મુકીઆ, ૩૪ ને કહીજે કે, તમે તેને કાંહાં મુકીઆ છે? તેઓએ તેને કહીજે, ખોદાવંદ, આવીને જો. ૩૫ ઇસુ રડીઓ. ૩૬ એ સાં ઇહુદીઓએ કહીજે કે, જુઓ, એ તેના પર ફેટલો પીઆર કરેછે. ૩૭ ને તેઓમાંના ફેટલાએ કહીજે કે, જેણે આંધલાની આંખો ઉઘાડી, તે શું એ આદમી મરે નહીં એવું કંઈ કરી શકતો નહીં હતો? ૩૮ તારે ઇસુ પોતાનાં મનમાં ફરી નીસાસો મુકતો કપર પર આવીઓ. તે એક ગાર હતો, ને તેના પર પથર મુકીઓ હતો. ૩૯ ઇસુએ કહીજે કે, પથરને ખસેડો, તે મોળેલાની બેઠેત મારથાએ તેને કહીજે કે, ખોદાવંદ, આજ તેને ચાર દાહાડા થઈઆ, વાસતે હવે તે ગંધાએછે. ૪૦ ઇસુએ તેને કહીજે કે, અગર તું એતકાદ કરે, તો તું ખોદાની જલાલ જોરો, શું મેં તને એ નથી કહીજે? ૪૧ તારે જાંહાં તે મુળેલાને મુકીઓ હતો, તાંહાંથી તેઓએ પથર ખસેડીઓ, ને ઇસુએ આંખો ઊંચી કરીને કહીજે કે, અએ બાપ, તેં માં સાંભલીજે છે, વાસતે હું તારા શુકર કંઈજો. ૪૨ ને તું હમરા માં સાંભલેછે, એ હું જાણુંછું; પણ જે લોક આસપાસ ઉભા રહેછે, તેઓ એતકાદ લાવે કે તેં મને મોકલીઓ છે, વાસતે તેઓને લીધે મેં એ કહીજે. ૪૩ એમ બોલીઆ પછી તેણે મોહોટે અવાજે હાંક મારીઓ કે, લાજરસ બાહાર આવ. ૪૪ તારે જે મરીમઓ હતો, તે બાહાર આવીઓ, તેના હાત પગ લુંગડે બાંધેલા, ને તેનું મોહો રમાલે વીઠલેલું ઇસુએ તેઓને કહીજે એને છોડો, ને જવા દેઓ. ૪૫ ને જે ઇહુદીઓ મરીમમની પાસે આવીઆ હતા, ને ઇસુએ જે કીયું તે જોઈજે, તેઓમાંથી ઘણાઓ તેના પર એતકાદ લાવીઆ. ૪૬ પણ તેઓમાંના ફેટલાએ ફેરોંઓની પાસે જઈને, ઇસુએ જે કીયું તે તેઓને કહીજે.

૪૭ એને પછી મુખી કાહીનો તથા ફેરોશીઓએ સભા મેલવીને કહીજે કે, આપણે શું કરીએ? કેમકે એ માણસ ઘણા મોજેજ કરેછે. ૪૮ જો આપણે એને એમનોએમ રહેવા દઈએ, તો સઘલા એના પર એતકાદ લાવરો, ને રમી લોક આવીને આપણી જગીઆ તથા કેમને લઈ લેરો. ૪૯ ને કાઆફા નામે તેઓમાંના એકે, તે વરસમાં સરદાર કાહીન છતાં, તેઓને કહીજે કે, તમે કંઈ જાણતા નથી, ૫૦ ને વીચારતા નથી કે આપણે સાં એ બેહતર છે કે એક આદમી પરજને સાં મરે, ને આખી

કોમ હલાક નહીં થાએ. ૫૧ ને એ તેણે પોતાથી કહીજી નહીં હતું, પણ તે વર-
શમાં સરદાર કાઢીને છતાં, તેણે પેશીનગોઈ કહી કે, તે કોમને સાફ ઇસુ મરસો.
૫૨ ને એ કહી તે કોમને સાફ નહીં, પણ એ વાસતે કે આદાના વેરાઈગએલાં
કરજોને પણ તે એકલાં કરે. ૫૩ તો તે દાહોડી તેને મારીનાંખવાનો
તેએએ મનસુખો કીધો. ૫૪ એ સાફ ઇહુદીએમાં ઇસુ તારથી જાહેર રીતે
કરીએ નહીં, પણ તાંહાંથી જંગલની પાસેના પરાંતના એકરાઈમ દેહેવાએ-
લાં રોહરમાં ગઈએ, ને પોતાના શાગીરદો સુધાં તાંહાં રહીએ. ૫૫ તારે
ઇહુદીએનું પાસખા જસન પાસે હતું, ને પાસખા અગાઉ ઘણા લોદા પોતા-
ને પાક કરવાને તે પરાંતથી ઇશાલમમાં ગઈએ. ૫૬ તે વખતે તેએએ
ઇસુની તકારા કીધી, ને મંદીરમાં ઉભા રહીને માણમાં કહીજી કે, તમને શું
લાગેછે? શું જસનમાં તે આવનાર નથી? ૫૭ વલી મુખી કાહીનેએ તથા
ફેરાશીએએ, તેને પકડવા સાફ એવો હુકમ આપીએ હતો કે, તે કાંહાં છે,
એમ જો કોમને માલુમ હોએ તો તે ખબર આપે.

ખાખ ખારમો.

તારે પાસખા જસનને છ દાહાડા અગાઉ ઇસુ એથાનીએમાં આ-
વીએ, જાંહાં મરીગએલા લાજરસ, જેને તેણે મરીગએલાએમાંથી
ઊઠાડીએ તે હતો. ૨ વાસતે તેએએ તેને સાફ ખાણુ કીધું, તારે મારથા
ખીદમત કરતી હતી, પણ લાજરસ તેની સાથે એસનારાએમાંનો એક હતો.
૩ તે વખત ઘણાં મુલનું નર સંમુલનું રોર અતર મરીએને લઈને ઇસુને
પગે ચોડીજી, ને પોતાને ચોરે તેના પગ પુછીએ, તારે અતરની ખુરાઓથી
ધર બરાઈ ગઈજી. ૪ એ સાફ તેના શાગીરદોમાંનો એક, સીમાનવા દીકરા
ઇહુદા ઇસકારીએએ, જે તેને પકડાવનાર હતો, ૫ તેણે કહીજી કે, એ અતર
તણરો દીનારે વેચીને દરીદરીએને શા વાસતે આપીજી નહીં? ૬ તેને દરી-
દરીએની ચીંતા લાગી, વાસતે એ કહીજી, એમ નહીં; પણ તે ચોર હતો, ને
તેની સાથે થેલી હતી, ને તેમાં જે મુકાતું તે તે લઈ જતો હતો, વાસતે
કહીજી. ૭ તારે ઇસુએ કહીજી કે, તેને રહેવા દે; મારા દફનના દાહાડાને સાફ
તેણે એ રાખી મુકીજી હતું. ૮ કેમકે દરીદરીએ તો હમેશ તમારી સાથે
છે, પણ હું કેંઈ હમેશ તમારી સાથે નહીં હોશરા. ૯ જારે ઇહુદીએના ઘણા
લોદાએ જાણીજી કે તે તાંહાં છે; તારે તેએ આવીએ, ફક્ત ઇસુને સાફ નહીં,

પણ તેણે જે લાજરસને મરીગમ્મેલાગ્મેમાંથી ઉઠાડીગ્મે હતો, તેને પણ જોવા સાહ. ૧૦ પણ મુખી કાહીનોગ્મે લાજરસને પણ મરીનાંખવાનો મનસુખો કીધો. ૧૧ કારણ કે તેના સખખથી ઇલુદીગ્મેમાંના ઘણાગ્મે ઇસુ પર ગ્મેતકાદ કીધો.

૧૨ બીજે દાહડે જસનમાં આવેલા ઘણાગ્મેક લોકોગ્મે ગ્મેવું સાંભલીજે કે, ઇસુ હરશલેમમાં આવેછે. ૧૩ તારે ખજુરનાં જહાડની ડાલીગ્મે તેગ્મેગ્મે લીધી, ને તેને મલવાને બાહાર ગઈગ્મે; પછી ગ્મેવી ખુમ પાડી કે, હેરાનાં, ગોદાવંદનાં નામથી હસરાગ્મેલનો જે પાદશાહ આવેછે, તે મુખારક છે. ૧૪ ને ઇસુ ગ્મેક જુગ્માન ગધેડું પામીને તે પર બેઠો, જેમ લખીજે છે તેમ કે, ૧૫ “અગ્મે સીગ્મેનની દીકરી, બીહી ના; જો, તારો પાદશાહ ગધેડનાં જગ્યાં પર બેસીને આવેછે.” ૧૬ તોપણ રાજમાં તેના રાગીરદો ગ્મે વાતો સમજીગ્મે નહીં, પણ ઇસુ જલાલી થઈગ્મે, તારે તેગ્મેગ્મે ઇગ્મેદ કીધું કે, ગ્મે તેની બાબત લખાઈજે હતું, ને તેગ્મેગ્મે તેને ગ્મે કીધું. ૧૭ જે લોકો ગ્મેની સાથે હતા, તેગ્મેગ્મે તો ગહવાઈ પુરી કે, એણે લાજરસને કબરમાંથી બોલાવીગ્મે, ને મરીગમ્મેલાગ્મેમાંથી તેને ઉઠાડીગ્મે. ૧૮ ને તેજ કારણથી લોકો તેને મલવા ગઈગ્મે; કેમકે તેગ્મેગ્મે સાંભલીજે કે તેણે ગ્મે જાજેજો કીધો હતો. ૧૯ ગ્મે સાહ ફોરેશીગ્મેગ્મે માહોમાં કહીજે કે, આપણું કંઈ ચાલતું નથી, ગ્મે શું તમે જોતા નથી ? જુગ્મે દુનીગ્મે તેની પાછલ ગઈ છે.

૨૦ અને જસનમાં ગ્મેગ્મેદત કરવાને જે આવીગ્મે હતા, તેગ્મેમાં દેટલા-ગ્મેક હેલેનીગ્મે હતા. ૨૧ ગ્મે સાહ તેગ્મે ગાલીલના બેથસાઇદાના ફીલીપની પાસે આવીગ્મે, ને તેની અરજ કરીને કહીજે કે, સાહેબ, હમે ઇસુને જોવા ચાહીગ્મેછીગ્મે. ૨૨ ફીલીપે આવીને આંદરને કહીજે; પછી આંદરગ્મે તથા શીલીપે ઇસુને કહીજે. ૨૩ તારે ઇસુગ્મે તેગ્મેને જવાબ આપીને કહીજે કે, આદમીના બેઠાને જુજરગી પામવાનો વખત આવીગ્મે છે. ૨૪ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંકે, જો ઘઉંનો દાણો બોંગ્મેમાં પડીને મરતો નથી, તો તે એકલો રહેછે; પણ જો મરેછે, તો ઘણાં ફલ લાવેછે. ૨૫ જે પોતાના જીવ પર ખચાર ફેરેછે, તે તેને ખારો; પણ જે આ દુનીગ્મેમાં પોતાના જીવ પર દુશમની રાખેછે, તે હમેશાંની હંદગીને સાહ તેને રાખશે. ૨૬ જો કોઈ મારી ખીદમત ફેરેછે, તો તે મારી પાછલ આવે; ને જ્યાંહાં હું છીં, ત્યાંહાં મારો ખીદમતગાર પણ રહેશે. ને જો કોઈ મારી ખીદમત ફેરેછે, તો આપ તેને

હજત આપરો. ૨૭ હવે મારો જીવ ગમરાએલો છે, ને હું શું કરું? અચ્છે બાપ, મને આ ઘડીથી બચાવ. પણ એ સાહે હું આ ઘડી સુધી આવીએ છઈ. ૨૮ અચ્છે બાપ, તારાં નામની બુજરગી કર. એ બાદ આસમાનથી અવાજ આવીએ છે, મેં તેની બુજરગી કીધી છે, ને ફરી બુજરગી કરીરા. ૨૯ તારે જે લોકો પાસે ઉભા રહીને શાંભલતા હતા, તેઓએ કહીડું છે, ગરજના થઈ. બીજાઓએ કહીઈ છે, ફીરતાએ તેની સાથે વાત કીધી. ૩૦ હસુએ જવાબ આપીને કહીઈ છે, એ અવાજ મારે સાહે નહીં, પણ તમારે સાહે થઈએ. ૩૧ હવે આ દુનીઆનો દનિસાફ કરવાનો છે; હવે આદુનીઆનો હાકમ બાહાર કહડારો. ૩૨ ને જે હું જમીન પરથી ઊંચો કરાઈછઈ, તો મહુને હું પોતાની તરફ ખેંચીરા. ૩૩ પોતે શી તરેહનાં માતથી મરો, એ જણાવતાં તેણે એ કહીઈ. ૩૪ લોકોએ તેને જવાબ દીધો છે; ખરીશત હમેશા રહેશે, એ હમે તોરતથી શાંભલીઈ છે; તો આદમીના બેથને ઊંચો કરાવતું જોઈએ, એમ તું કેમ કહેછે? એ આદમીનો બેથો કોણ છે? ૩૫ તારે હસુએ તેઓને કહીઈ છે, હજી થોડો વખત રોશની તમારી સાથે છે; જાંહાં સુધી તમને રોશની છે, તાંહાં સુધી ચાલો, રખે અંધાઈ તમ પર આવી પડે, કારણ કે અંધારામાં જે ચાલેછે તે જણતો નથી કે પોતે કાંહાં જાયછે. ૩૬ તમે રોશનીનાં ફરજંદ થાએ, વાસતે જાંહાં સુધી તમને રોશની છે, તાંહાં સુધી રોશની પર એતકાદ કરો. એ વાતો હસુએ કહીઆ બાદ તેઓથી તે સંતાઈએ.

૩૭ તેણે એટલા માજેજ તેઓના દેખતાં કરીઆ હતા, તોપણ તેઓ તેના પર એતકાદ નહીં લાવીઆ. ૩૮ એ સાહે છે હસાઈઆ નખીએ જે વાત કહી તે પુરી થાય છે, “જોદાવંદ હમારી ખબર પર કોણ હમાન લાવીએ છે? ને જોદાવંદનો હાત કોણ પર જાહેર થઈએ છે?” ૩૯ વાસતે તેઓ એતકાદ લાવી નહીં રાકીઆ, કેમકે હસાઈઆએ ફરી કહીઈ હતું કે, ૪૦ “તેણે તેઓની આંખો આંધલી કીધી, ને તેઓનાં દીલ સખત કીધાં, રખે તેઓ આંખોથી દેખે, ને દીલથી સમજે, ને ફરે, ને હું તેઓને સમા કરું.” ૪૧ જારે હસાઈઆએ તેની જલાલ જોઈ, ને તેની બાબત બોલીએ, તારે એ વાતો તેણે કહી. ૪૨ તોપણ સરદારોમાંથી ઘણાએ તેના પર એતકાદ લાવીઆ; પણ ફરોશીઓના ડરને લીધે તેઓએ એકરાર નહીં કીધો, કે જમાતમાંથી બાહાર કાઢાડી નહીં સુકાએ. ૪૩ કેમકે તેઓએ આદમીનાં વખાણ જોદાનાં વખાણથી જોઆદા પસંદ કીધાં.

૪૪ તારે હસુમ્મે પોકારીને કહીજીં કે, મારા પર જે ઝમતકાદ લાવેછે, તે ફક્ત મારા પર નહીં, પણ જેણે મને માકલીઝ્મા છે તેના પર ઝમતકાદ લાવેછે. ૪૫ ને જે મને જુમ્મેછે, તે જેણે મને માકલીઝ્મા છે તેને જુમ્મેછે. ૪૬ હું દુનીઆમાં શેરાની આવીઝ્મા છઉં કે, જે મારા પર ઝમતકાદ લાવે તે અંધારામાં નહીં રહે. ૪૭ ને જે દ્રાઈ મારી વાતો શાંભલીને હમાન નથી લાવતો, તો હું તેનો ઇનસાફ કરતો નથી; કેમકે હું દુનીઆનો ઇનસાફ કરવા સાર નહીં, પણ દુનીઆનો અચાવ કરવા સાર આવીઝ્મા છઉં. ૪૮ જે મને તુછ કરેછે, ને મારી વાતો માનતો નથી, તેનો ઇનસાફ કરનાર એક છે. જે કજામ મે કહીઝ્મા છે તેજ છેલ્લે દાહોડે તેનો ઇનસાફ કરશે. ૪૯ કેમકે મેં પોતાથી નથી કહીજીં, પણ આપ જેણે મને માકલીઝ્મા તેણે મને હુકમ કીધો છે કે મારે શું બોલવું, ને શું કેહેવું. ૫૦ ને તેનો હુકમ હમેશાંની જાંદગી છે, એ હું જાણુંછઉં; વાસતે જે હું કહુંછઉં, તે જેવું આપે મને ફરમાવીજીં તેવું કહુંછઉં.

આબ તેરમો.

અને આ દુનીઆમાંથી આપની પાસે જવાનો વખત આવીઝ્મા, હસુમ્મે પાસઆ જસન અગાઉ એ જાણીને, પોતાના જેઝ્મા દુનીઆમાં હતા તેઝ્મા ઉપર જેવો પીઆર કરતો હતો તેવો પીઆર આપર સુધી કીધો. ૨ ને ખાણુ પુરં થઈજીં તારે રોતને સીમાનના દીકરા હહુદા હસકારીઝ્માતનાં દીકરામાં તેને પકડાવવાનું સુકીજીં. ૩ ને હસુમ્મે એ જાણીને કે આપે બધું મારા હાતમાં આપીજીં છે, ને હું એદાની તરફથી આવીઝ્મા છઉં, ને એદાની પાસે જઈછઉં; ૪ ખાણુ પરથી તે ઉઠીઝ્મા, ને પોતાના કપડાં ઉતારીઝ્મા, ને રમાલ લઈને કમરે બાંધીઝ્મા. ૫ તાર પછી એક વાસણમાં પાણી લઈને શાગીરોદાના પગ ધોવા, તથા જે રમાલ પોતાની કમરે બાંધીઝ્મા હતો તેથી પુછવા લાગીઝ્મા. ૬ તારે સીમાન પાતરની પાસે તે આવીઝ્મા. ને પીતરે તેને કહીજીં કે, એદાવંદ, શું તું મારા પગ ધોઈછે? ૭ હસુમ્મે જવાબ આપીને તેને કહીજીં કે, હું જે કરેછઉં, તે તું હમણા જાણતો નથી, પણ એ બાદ તું જાણશે. ૮ પીતરે તેને કહીજીં કે, તને કદી મારા પગ ધોવા નહીં દઈશ. હસુમ્મે તેને જવાબ દીધો કે, અગર હું તને ન ધોઈ, તો મારી સાથે તારો કંઈ ભાગ નથી. ૯ સીમાન પીતરે તેને કહીજીં કે, એદાવંદ, ફક્ત મારા પગ નહીં, પણ મારા હાત તથા માથું પણ ધો. ૧૦ હસુમ્મે તેને કહીજીં, જે ધોવાઝ્મા છે તેને પગ ધોવા

વગર બીજી જરૂર નથી; પણ તે પુરો પાક છે; ને તમે પાક છેમ્મા, પણ બધા નહીં. ૧૧ કેમકે તેણે પોતાને પકડાવનારને જાણીમ્મા, વાસતે તેણે કહીજે કે, તમે બધા પાક નથી. ૧૨ તે તેમ્માના પગ ઘોઈ રહીમ્મા, તારે પોતાનાં કપડાં લઈને પાછો બેઠો, ને તેમ્માને કહીકે કે, તમે જાણોછેમ્મા કે મેં તમને શું કીધું? ૧૩ તમે મને ઉસતાદ તથા ખોદાવંદ કહેછેમ્મા, ને તમે કીક કહેછેમ્મા, કેમકે હું છું. ૧૪ તો મેં તમારા ઉસતાદ તથા ખોદાવંદે જો તમારા પગ ઘોઈમ્મા, તો તમને લાજમ છે કે તમે પણ એક બીજના પગ ઘોઈમ્મા. ૧૫ કેમકે જેવું મેં તમને કીધું, તેવું તમે પણ કરો, વાસતે મેં તમને નમુનો આપીમ્મા છે. ૧૬ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે નોકર પોતાના ખોદાવંદથી મોહોયો નથી, ને જે મોકલેલા તે પોતાના મોકલનારથી મોહોયો નથી. ૧૭ જો તમે એ વાતો જાણીને પાલો, તો તમે મુબારક છેમ્મા. ૧૮ હું તમ સમલા બાબત નથી જોઉંતો; જેમ્માને મેં પસંદ કીધા છે તેમ્માને હું જાણુંછું. પણ આ લેખ પુરો થવા સારું કે, “જે મારી સાથે રોટ્કી આવ્મિછે, તેણે મારે ઉલટી પોતાની લાત ઉઠાવી છે.” ૧૯ હવે તે થઈમ્માનો અગાઉ હું તમને એ વાસતે કહુંછું કે, જો એ થામ્મ, તારે તમે હમાન લાવો કે હું તે છું. ૨૦ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે જે કોઈને હું મોકલું છું તેને જે કમ્મલ કરેછે, તે મને કમ્મલ કરેછે; ને જે મને કમ્મલ કરેછે, તે જેણે મને મોકલીમ્મા છે તેને કમ્મલ કરેછે.

૨૧ એ વાતો કહીને ઈશુ દીલમાં ગભરાઈમ્મા, ને ગહવાઈ આગતાં કહીજે કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું. કે તમારામાંથી એક મને પકડાવશે. ૨૨ તારે શાગીરદો શકમાં પડીમ્મા કે, તેણે કોણ બાબત એ કહીજે! ને તેમ્મા એક બીજ ઉપર જોવા લાગીમ્મા. ૨૩ તારે તેના શાગીરદોમાંનો એક, જેના પર હસુ પીઆર કરતો હતો, તે હસુની છાતી પર અઢેલા હતો. ૨૪ વાસતે સીમાન પીતરે તેને હમિરો કીધો કે તે તેને પુછે કે કોણની બાબત તે એ બોલીમ્મા. ૨૫ તારે તેણે હસુની છાતી પર અઢેલા છતાં તેને કહીકે કે, ખોદાવંદ, તે કોણ છે? ૨૬ હસુએ જવાબ દીધો કે, હું બ્રુક બોલીને જોને આપીશ, તેજ તે છે. પછી તેણે બ્રુક બોલીને સીમાનના દીકરા હલુદા હસ-કારીમ્માતને આપીમ્મા. ૨૭ ને બ્રુક પછી તેનામાં રોતાન ખેડો, વાસતે હસુએ તેને કહીકે કે, તું જે કરેછે તે જલદી કર. ૨૮ ને તેણે તેને શા વાસતે એ કહીકે, એ બેસનારામ્મામાંનો કોઈ સમજીમ્મા નહીં. ૨૯ કેમકે હલુદાની

પાસે થેલી હતી, વાસતે જસનને સાર આપણને જેની જરૂર છે તે વચાતું લે, હમ્મા દરીદરીએને કંઈ આપે, એ સાર હસુએ તેને કહીકું, એમ કેટલા-એકે વીચારીકું, ૩૦ ને છુક લઈને તે તુરત બાહાર ગઈએ. ને તારે રાત હતી. ૩૧ એને તે બાહાર ગઈએ બાદ હસુએ કહીજ કે, હવે આદમીનો બેટો જલાલ પામીએ છે, ને તેથી બાદ પણ જલાલ પામેલો થઈએ છે. ૩૨ જે બાદ તેનાથી જલાલી કરાએ, તો બાદ પોતે તેને જલાલ આપશે, ને જલદી તેને જલાલ પમાડશે. ૩૩ નાહાના છોકરાએ, હવેથી તમારી સાથે હું થોડો વખત છજી; તમે મને શોધશો, ને જેમ મેં છુદીએને કહીજ કે, જાંહાં હું જાઉંછજી તાંહાં તમે આવી નથી શકતા, તેમ હવે હું તમને પણ કહુંછજી. ૩૪ હું તમને નવો હુકમ આપુંછજી, કે તમે એક ખીજ પર ખીચાર કરો. જેવા મેં તમ પર ખીચાર કીધો તેવા તમે પણ એક ખીજ પર ખીચાર કરો. ૩૫ જે એક ખીજ પર તમે ખીચાર કરોછએ તો તેથી સરવ જાણશે કે તમે મારા શાગીરદ છએ. ૩૬ સીમાન ખીતરે તેને કહીજ કે, બાદ-વંદ, તું કાંહાં જએ? હસુએ તેને જવાબ દીધો કે, જાંહાં હું જાઉંછજી, તાંહાં હમણા તું મારી પાછલ આવી નથી શકતો, પણ પછી મારી પાછલ આવશે. ૩૭ ખીતરે તેને કહીકું કે, બાદવંદ, હમણા તારી પાછલ હું કેમ આવી નહીં શકું? તારે સાર તો હું મારો જીવ આપીશ. ૩૮ હસુએ તેને જવાબ દીધો કે, શું મારે સાર તું તારો જીવ આપશે? હું તને ખચીત ખચીત કહુંછજી, કે તું તરણ વાર મારો ધનિકાર કરશે નહીં, તાંહાં સુધી મુરઘો બોલ-નાર નથી.

બાબ ચઉદમો.

૧ મારાં દીલ ગભરાવા નાદએ: તમે બાદ પર એતકાદ રાખો, મારા પર પણ એતકાદ રાખો. ૨ મારા બાપનાં ઘરમાં ઘણાં મકાન છે, નહીં તો હું તમને કેહેતે; તમારે સાર જગે તઈઆર કરવાને હું જાઉંછજી. ૩ ને જે હું જઈને તમારે સાર જગે તઈઆર કરીશ, તો હું પાછો આવીશ, ને જાંહાં હું છજી તાંહાં તમે પણ થાએ વાસતે હું તમને મારી પાસે લઈશ. ૪ ને જાંહાં હું જાઉંછજી તે તમે જાણોછએ, રસતો પણ તમે જાણોછએ. ૫ થોમાએ તેને કહીજ કે, બાદવંદ, તું કાંહાં જએ, તે હમે જાણતા નથી, તારે રસતો હમે શી તરેહ જાણએ? ૬ હસુએ તેને કહીજ કે, રસતો તથા સાચાઈ તથા

જીંદગી હું છર્ગી, મારા વસીલા વીના આપની પાસે કોઈ આવતો નથી. ૭ અગર તમે મને જાણુ તે તો મારા આપને પણ જાણુ; ને હવથી તમે તેને જાણીએ છે, ને તેને દોડા છે. ૮ શીલીપે તેને કહીર્ગ કે, ઝાદાવંદ, હમને આપ દેખડાવ, ને તે હમને અસ છે. ૯ ઇસુએ તેને કહીર્ગ કે, શીલીપ, આટલી મુદત હું તમારી સાથે રહીએ તોપણ શું તે મને જાણીએ નહીં? જાણુ મને દોડા છે, તેણે આપને દોડા છે; તો તું કેમ કહેછે કે, હમને આપ દેખડાવ? ૧૦ હું આપમાં ને આપ મારામાં છે એનો એતકાદ તું કરેછે કે નહીં? જો વાતો હું તમને કહુંછર્ગ તે હું પોતાથી નથી કહેતો, પણ આપ જો મારામાં રહેછે તે એ કામો કરેછે. ૧૧ હું આપમાં ને આપ મારામાં છે એવા એતકાદ મારા પર કરો, નહીં તો તે કામોને લીધે મારા પર એતકાદ કરો. ૧૨ હું તમને અચીત અચીત કહુંછર્ગ કે હું જો કામો કરુંછર્ગ તેજ મારા પર ઇમાન લાવનારા પણ કરશે, ને તેથી મોહો- ઠાં કામ કરશે, કરણુ કે હું આપની પાસે જર્ગછર્ગ. ૧૩ ને જો કંઈ મારાં ના- મથી તમે માગશો તે હું એ સાફ કરીશ કે આપ એટાથી જુજરગી પામે. ૧૪ જો તમે મારાં નામથી કંઈ પણ માગશો તો તે હું કરીશ. ૧૫ જો તમે મારા પર પીઆર કરેછેએ તો મારા હુકમો પાલો. ૧૬ ને હું આપથી માગરા, ને તે તમને ખીજો દીલાસોદેનાર તમારી સાથે હમેશા રહેવા સાફ આપશે. ૧૭ ઇઆને હકનો રહ, જેને દુનીઆ કબ્જ કરી નથી શકતી, કેમકે તેને તે જોતી નથી, ને જાણતી નથી, પણ તમે તેને જાણેછેએ, કેમકે તે તમારી સાથે રહેછે, ને તમારામાં રહેશે. ૧૮ હું તમને એકરાર નહીં મુકીશ, હું તમારી પાસે આવીશ. ૧૯ થોડી મુદત આદ દુનીઆ મને ફરી નહીં જોશે, પણ તમે મને જોશો; હું જીવુંછર્ગ વાસતે તમે પણ જીવશો. ૨૦ તે દાહડે તમે જાણશો કે હું મારા આપમાં છર્ગ, ને તમે મારામાં છેએ, ને હું તમારામાં છર્ગ. ૨૧ જો મારા હુકમો પામેછે, ને તેએને પાલેછે, તે મારી ઉપર પીઆર કરેછે, ને જો મને પીઆર કરેછે તે મારા આપથી પીઆર પામેલા થશે, ને હું તેના પર પીઆર કરીશ. ને તેની પાસે હું પોતાને જાહેર કરીશ. ૨૨ હહુદા, જો ઇસકારીએત તે નહાં, તેણે તેને કહીર્ગ કે, ઝાદાવંદ, એ કેમ કે તું પોતાને હમારી પાસે જાહેર કરશે. ને દુનોઆની પાસે નહીં? ૨૩ ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીર્ગ, જો કોઈ મને પીઆર કરેછે તો તે મારી વાતો પાલશે, ને મારો આપ તેના પર પીઆર કરશે, ને હમે તેની પાસે આવીને તેની સાથે રહીશું. ૨૪ જો મને પીઆર નથી કરતો તે મારી વાતો નથી પાલતો, ને જો વાત તમે શાંભલોછેએ તે મારી નથી,

પણ બાપ જોણે મને મોકલી આપ્યા છે તેની. ૨૫ મેં તમારી સાથે રહેતાં તમને
 મ્મ વાતો કહી છે. ૨૬ પણ દીલાસોદેનાર, જે પાક-રૂ છે, જેને બાપ મારાં
 નામથી મોકલી દેશે, તે તમને બધાં શીખવશે, ને મેં જે સરવ તમને કહી
 તે બધાંની તમને ધર્માદ આપશે. ૨૭ શાંતી તમારી સાથે હું રાખુંછું; મારી
 શાંતી હું તમને આપુંછું, જેમ દુનીઆ આપેછે તેમ હું તમને આપતો નથી,
 પોતાનાં દીલ ગભરાવવા ના દેખ્યા, ને ખીણીવા ના દેખ્યા. ૨૮ મેં જે તમને કહી
 તે તમે શાંભલીજી છે, કે હું જાણુંછું, ને તમારી પાસે પાછો આપુંછું, જે તમે
 મારા પર પીઆર કરતે તો મારી આ વાતથી તમે ખુશ થો કે, હું બાપની પાસે
 જાણુંછું, કેમકે મારો બાપ મારા કરતાં મોટો છે. ૨૯ ને જો મ્મ થામ્મ તારે
 તમે ધમાન લાવો વાસતે થઈઆ અગાઉ મેં હમણાથી તમને મ્મ કહીજી છે.
 ૩૦ હવેથી તમારી સાથે હું ધણી વાતો નહીં કરશ, કેમકે આ દુનીઆનો સરદાર
 આવેછે, ને મારામાં તેનું કંઈ નથી. ૩૧ પણ દુનીઆ જાણે કે હું બાપ પર
 પીઆર કરુંછું, ને બાપે જોયો મને હુકમ કીધો છે, તેવું હું કરુંછું; ઉઠો, હી-
 આંથી આપણે જઈએ.

બાબ પંદરમો.

હું ખરો દરાખનો વેલો છું, ને મારો બાપ માલી છે. ૨ હરેક ડાલી
 મારામાં જે ફલ નથી લાવતી, તેને તે કાઢાડી નાંખેછે, ને હરેક જે ફલ લાવેછે,
 તે વધતાં ફલ લાવે વાસતે તેને તે સાફ કરેછે. ૩ જે કલામ મેં તમને કહી-
 આ તેના સખાથી હવે તમે પાક થઈઆ. ૪ તમે મારામાં રહો, ને હું તમમાં
 રહીશ; જેમ ડાલી વેલામાં રહીઆ વીના પોતાથી ફલ લાવી નથી શકતી, તેમ
 તમે પણ મારામાં રહીઆ વીના શકતા નથી. ૫ હું દરાખનો વેલો છું, તમે
 ડાલીઆ છો: જે મારામાં રહેછે, ને હું તેમાં, તેજ ધણું ફલ લાવેછે: કેમકે
 મારા વીના તમે કંઈ કરી નથી શકતા. ૬ જે દોષ મારામાં રહેતો નથી, તો તે
 ડાલીની પેઠે બાહાર ફેંકાઈએ, ને સુકાઈ જાયે, પછી લોક તેમને એકઠી
 કરીને આગમાં નાંખેછે, ને તે આ બની જાયે. ૭ જે તમે મારામાં રહે-
 છો, ને મારી વાતો તમમાં રહેછે, તો જે તમે આહો તે તમે માગશો, ને તે
 તમને મલશે. ૮ મારા બાપની ખુબરગી મ્મથી છે, કે તમે બહુ ફલ લાવો,
 મ્મ તમે મારા શાગીરદ થશો. ૯ જેમ બાપે મને પીઆર કીધો છે, તેમ મેં
 તમારી ઉપર પીઆર કીધો છે: તમે મારા પીઆરમાં રહો. ૧૦ જે તમે મારા

હુકમો પાલો તો તમે મારા પીઆર રહેશો, જેમ હું મારા બાપના હુકમો પાલીને તેના પીઆરમાં રહેછાં. ૧૧ તમારામાં મારી ખુશી રહે, ને તમારી ખુશી કમાલ થાએ, વાસતે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧૨ મારો હુકમ એ છે કે, જેવો મેં તમારા પર પીઆર કીધો છે, તેવો તમે એક બીજા પર પીઆર કરો. ૧૩ પોતાના દોસતોને સાથે પોતાનો જીવ આપવા કરતાં ઢોઢ જીઆદા પીઆર કરતો નથી. ૧૪ હું તમને જે કંઈ હુકમ આપુંછું તે જો તમે કરો તો તમે મારા દોસત છે. ૧૫ હવેથી હું તમને આકર નહીં કહીશ, કેમકે પોતાનો સેઠ જે કરે છે તે આકર જાણતો નથી, પણ મેં તમને દોસત કહીઆ છે, કેમકે જે મેં મારા બાપથી શાંભલીઈ છે તે બધું મેં તમને જાણવીઈ છે. ૧૬ તમે મને પસંદ નથી કીધો, પણ મેં એ સાથે તમને પસંદ કીધા છે, ને તમને ધરાવીઆ છે, કે તમે જાહેને બહુ ફલ લાવો; ને તમારાં ફલ રહે, એ વાસતે કે તમે મારાં નામથી જે કંઈ બાપની પાસે માગો તે તમને તે આપે.

૧૭ તમે એક બીજા પર પીઆર કરો વાસતે હું તમને એ હુકમો આપુંછું. ૧૮ જો દુનીઆ તમારી ઉપર દુરામની કરે છે તો એથી અગાઉ તેણે મારી ઉપર દુરામની કીધી, એ તમે જાણો. ૧૯ જો તમે દુનીઆના હોતો તો દુનીઆ પોતાનાની ઉપર પીઆર કરતે, પણ તમે દુનીઆના નથી, પણ મેં તમને દુનીઆમાંથી પસંદ કીધા છે, તે વાસતે દુનીઆ તમારી ઉપર દુરામની કરે છે. ૨૦ આકર પોતાના સેઠથી મોહિયો નથી, એવી જે વાત મેં તમને કહી તે ધ્યાન કરો, જો તેઓ મારી પછવાડે લાગીઆ, તો તમારી પછવાડે પણ લાગરો; જો તેઓએ મારી વાત પાકી, તો તેઓ તમારી પણ પાકરો. ૨૧ પણ એ બધું મારાં નામને સાથે તેઓ તમને કરશે, કેમકે જેણે મને મોકલીઆ છે તેને તેઓ જાણતા નથી. ૨૨ જો હું આવીઆ નહીં હોતે, ને તેઓને ન કહેતે, તો તેઓને પાપ નહીં લાગતે; પણ હવે તેઓનાં પાપ સંબંધી તેઓને બાહાનું નથી. ૨૩ જે મારી ઉપર દુરામની કરે છે, તે મારા બાપની ઉપર પણ દુરામની કરે છે. ૨૪ જે કામો બીજા ઢોઢ એ કીધાં નથી તે જો મેં તેઓમાં નહીં કીધાં હોતે, તો તેઓને પાપ નહીં લાગતે; પણ હવે તેઓએ મને તથા મારા બાપને પણ દીઠો છે ને દુરામની કીધી છે. ૨૫ પણ તેઓની કીતાબોમાં એ વાત લખેલી છે કે, “તેઓએ કારણ વગર મારી ઉપર દુરામની કીધી,” તે ખુશ થવા સાથે એમ થઈ. ૨૬ પણ દીલાસોદેનારને હું બાપની પાસેથી તમારી ઉપર મોકલી દશ, ધ્યાને હકનો રહ, જે બાપ પાસેથી નીકળે છે: તે જોર

આવરો, તારે તે મારી બાબત ગહવાઈ પુરશે. ૨૭ ને તમે રાશ્ત્રી મારી સાથે છેમ્મો, વાસતે તમે પણ ગહવાઈ પુરશો.

બાબ સોલમો.

તમે ઠોકર નહીં આમ્મો વાસતે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૨ તે-
મ્મો તમને મીઝલસમાંથી બાહાર કાઢાડી મુકશે, ને એવો વખત આવેછે કે
જે કોઈ તમને મારીનાંપરો તે સમજશે કે, હું બોદાની ખીદમત કરુંછું. ૩ ને
તેમ્મો બાપને તથા મને પણ જાણતા નથી, વાસતે તેમ્મો એવાં કામો તમને
કરશે. ૪ પણ એ બધાં મેં તમને એ સાચું કહીઆં કે, જરે તે વખત આવે
તારે તમે હમ્માદ કરો કે એ વાતો મેં તમને કહી હતી; ને રાશ્ત્રી એ વાતો
મેં તમને નહીં કહી; કેમકે હું તમારી સાથે હતો. ૫ પણ જો મને મોકલીઆ
છે તેની પાસે હવે હું જઈછું; પણ, તું કાંહાં જાએ? એમ તમારા-
માંનો કોઈ મને પૂછતો નથી. ૬ પણ મેં તમને એ વાતો કહી, વાસતે તમા-
રાં દીલ શોકથી ભરાઈ ગઈઆં છે. ૭ તોપણ જે સાચું છે તે હું તમને કહુંછું:
મારું જુલું તમને ગુણુકારી છે, કેમકે જે હું જતો નથી, તો દીલાસોદેનાર
તમારી પાસે નહીં આવશે; પણ જો હું જઈ, તો તેને તમારી પાસે હું મોકલી
દઈશ. ૮ ને તે આવીને ગુનાહ બાબત, તથા રાસતી બાબત, તથા ઇનસાફ
બાબત, દુનીઆની ખાતરી કરશે. ૯ ગુનાહ બાબત, એ સાચું કે તેમ્મો મારા
પર હમાન લાવતા નથી. ૧૦ ને રાસતી બાબત, એ સાચું કે હું બાપની પાસે
જઈછું, ને તમે હવેથી મને નહીં જોશો. ૧૧ ને ઇનસાફ બાબત, એ સાચું
કે આ દુનીઆના સરદારનો ઇનસાફ ડરાવીઆ છે. ૧૨ હજી ઘણી વાતો મારે
તમને કહેવાની છે, પણ હવે તમારાથી તેની બરદાશ થતી નથી. ૧૩ તોપણ
જે હંકનો રહ તે જરે આવશે, તારે તે તમને કુલે હકમાં લઈ જશે; કેમકે તે
પોતાથી નહીં કેહેશે, પણ જે કંઈ તે સાંભલશે તેજ કેહેશે, ને જે થનાર છે તે
તમને કહી દેખાડશે. ૧૪ ને તે મારી બુજરગી કરશે, કેમકે તે મારામાંથી
લેશે ને તમને કહી દેખાડશે. ૧૫ જે બાપનાં છે તે સરવ મારાં છે, વાસતે
મેં કહીજ કે મારામાંથી તે લેશે, ને તમને કહી દેખાડશે.

૧૬ થોડી મુદત પછી તમે મને નહીં જોશો, ને ફરી થોડી મુદત પછી તમે
મને જોશો; કેમકે હું નીકલીને બાપની પાસે જઈછું. ૧૭ એ સાચું તેના
શાગીરદોમાંના કેટલાએકે માછોમાં કહીજ કે એ બાપણને કેહેછે કે, થોડી

ને તેચ્છામાં મારી ખુશી કમાલ થાચ્છે, વાસતે હું દુનીઆમાંઆ વાતો કહુંછીં. ૧૪ તારો કલામ મેં તેચ્છાને આપીચ્છા છે, ને દુનીઆચ્છે તેચ્છાની દુરામની કીધી છે; કેમકે જેમ હું દુનીઆનો નથી, તેમ તેચ્છા પણ દુનીઆના નથી. ૧૫ તું તેચ્છાને દુનીઆમાંથી કાઢે, વાસતે હું દુઆ નથી માગતો, પણ ચ્છે સાર કે બદીથી તુ તેચ્છાને બચાવે. ૧૬ જેમ હું દુનીઆનો નથી, તેમ તેચ્છા દુનીઆના નથી. ૧૭ તું પોતાના હકથી તેચ્છાને પાક કર, તારો કલામ હક છે. ૧૮ જેમ તેં મને દુનીઆમાં માકલીચ્છા છે, તેમ મેં પણ તેચ્છાને દુનીઆમાં માકલીચ્છા છે. ૧૯ ને તેચ્છા પણ હકથી પાક થાચ્છે વાસતે તેચ્છાને સાર હું પોતાને પાક કરુંછીં. ૨૦ હું કકત તેચ્છાને સાર નહીં, પણ તેચ્છાની વાતથી મારા પર જે ચ્છેતકાદ કરશે, તેચ્છાને સાર પણ ચ્છેતકાદ કરુંછીં, ૨૧ જે તેચ્છા બધા ચ્છેક થાચ્છે, ચ્છે બાપ, જેમ તું મારામાં ને હું તારામાં, તેમ તેચ્છા પણ આપણામાં ચ્છેક થાચ્છે, ચ્છે સાર કે તેં મને માકલીચ્છા છે, ચ્છેમ દુનીઆ માને. ૨૨ ને જે જલાલ તેં મને આપીચ્છા, તે મેં તેચ્છાને ચ્છે વાસતે આપીચ્છા કે જેવા આપણે ચ્છેક છઈચ્છે, તેવા તેચ્છા પણ ચ્છેક થાચ્છે; ૨૩ હું તેચ્છામાં ને તું મારામાં, ચ્છે સાર કે તેચ્છા ચ્છેક થઈને કમાલ થાચ્છે, ને કે તેં મને માકલીચ્છા છે, ચ્છેમ જગત જાણે; ને જેમ તેં મને પોચ્છાર કીધા છે. તેમ તેચ્છાને પીચ્છાર કીધો છે. ૨૪ ચ્છે બાપ, હું ચ્છેમ ચ્છાહુંછીં કે જાહાં હું છીં તાંહાં જેચ્છાને તેં મને આપીચ્છા છે તેચ્છા પણ મારી પાસે હોચ્છે, કે મારી જલાલ જે તેં મને આપી છે તે તેચ્છા જુચ્છે; કેમકે દુનીઆનો પાઘચ્છા નાંખીચ્છા ચ્છેગાઉ તેં મારા પર પીચ્છાર કીધો છે. ૨૫ ચ્છે રાસત બાપ, દુનીઆચ્છે તને જાણીચ્છા નથી; પણ મેં તને જાણીચ્છા છે; ને તેં મને માકલીચ્છા છે, ચ્છેમ તેચ્છાચ્છે જાણીછીં છે. ૨૬ ને તેચ્છાને તારું નામ મેં જાણાવીછીં છે, ને જાણાવીશ, ચ્છે સાર કે જે પીચ્છારથી તેં મારા પર પીચ્છાર કીધો છે, તે તેચ્છામાં થાચ્છે, ને હું પણ તેચ્છામાં થાઈ.

બાબ અરાડમો.

ઈસુ ચ્છે વાતો કહીને પોતાના શાગીરદો સુધાં કેદરોનના નાલા પર બાહાર ગઈચ્છા, તાંહાં ચ્છેક બાગ હતો, તેમાં તે તથા તેના શાગીરદો પેઠા. ૨ ને તેને પકડાવનાર ઈહુદા પણ તે ઢેકાણુ જાણતો હતો, કેમકે ઈસુ પોતાના શાગીરદો સાથે ઘણીવાર તાંહાં જતો હતો. ૩ તારે ઈહુદા મુખી કાહીનોની

તથા ફરોશીએની પાસેથી સીપાઈએ તથા નાએકો લઈને ફ્રાન્સ તથા મરાઠા તથા હથીઆર સુધાં તાંહાં આવીએ. ૪ જે સઘલાં ઇસુ પર થવાના હતાં તે પોતે જાણતો હતો, વાસતે તેણે આહાર જઈને તેઓને કહીજી કે, તમે કોણને શોધોછોએ? ૫ તેઓએ તેને જવાબ દીધો કે, ઇસુ જે નાજરી તેને. ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, હું તે છજી. ને ઇહુદા તેને પકડવનાર પણ તેઓની સાથે ઉભો હતો. ૬ હું તે છજી, એમ તેણે તેઓને કહેતાંજ તેઓ પાછા હટીને બોએ પર પડીઆ. ૭ તારે તેણે ફરી તેઓને પુછીજી કે, તમે કોણને શોધોછોએ? ને તેઓએ કહીજી કે, ઇસુ જે નાજરી તેને. ૮ ઇસુએ જવાબ દીધો કે, મેં તમને કહીજી છે કે હું તે છજી, વાસતે જો તમે મને શોધોછોએ તો એઓને જવા દેઓ. ૯ એ સાહે જે વાત તેણે કહી તે પુરી થાએ, કે જેઓને તે મને આપીઆ છે તેઓમાંથી એકને પણ મેં ખાઈએ નથી. ૧૦ તારે સીમાન પીતરની પાસે તરવાર છતાં તેણે તે કાહાડીને સરદાર કાહીનના આકરને મારી, ને તેનો જમણો કાન કાપી નાંખીએ, ને તે આકરનું નામ માલખ હતું. ૧૧ એ સાહે ઇસુએ પીતરને કહીજી કે, તારી તરવાર મીઆનમાં ધાલ, જે પીઆલું મારા બાપે મને આપોજી છે તે શું હું નહીં પીજી?

૧૨ તારે સીપાઈએ તથા જમાદારે તથા ઇહુદીઓના અમલદારોએ ઇસુને પકડી લીધો, ને તેને બાંધીએ. ૧૩ ને પેહેલાં તેને હનાનીઆની પાસે લઈ ગઈએ, કેમકે તે વરસના સરદાર કાહીન કાઆફાનો તે સસરો હતો. ૧૪ ને જે કાઆફાએ ઇહુદીઓને બતાવીજી હતું કે, લોકોને સાહે એક માણસનું મરવું ગુણકારી છે, તે એજ હતો. ૧૫ ને સીમાન પીતર તથા બીજો શાગીરદ ઇસુની પાછલ ગઈએ, ને તે શાગીરદ સરદાર કાહીનનો એલખીતો છતાં ઇસુની સાથે સરદાર કાહીનના ઘરમાં ગઈએ. ૧૬ પણ પીતર બારણા આગલ આહાર ઉભો રહીએ, વાસતે તે બીજો શાગીરદ જે સરદાર કાહીનનો એલખીતો હતો તે આહાર આવીએ, ને બારણું સાચવનારીને કહીને પીતરને અંદર લાવીએ. ૧૭ તારે બારણું સાચવનાર બહરીએ પીતરને કહીજી કે, શું તું પણ તે માણસના શાગીરદોમાંનો નથી? તેણે કહીજી કે, હું નહીં. ૧૮ ને આકરો તથા નાએકો કોએલાની આગ કરીને ઉભા રહીને તાપતા હતા, કેમકે ટાહાડ હતી, ને પીતર પણ તેઓની સાથે ઉભો રહીને તાપતો હતો.

૧૯ તારે સરદાર કાહીને ઇસુને તેના શાગીરદો બાબત તથા તેની તાલીમ બાબત પુછીજી. ૨૦ ઇસુએ તેને જવાબ આપીએ કે, દુનીઆને મેં જાહેર

કહીજી; મીઠાલસમાં તથા મંદીરમાં જાંહાં ઇહુદીઓ હમરા ઝમકડા થાઝમિએ તાંહાં મેં હમરા શીખવીજી, ને મેં ગુપતમાં કંઈ નથી કહીકું. ૨૧ તું મને કેમ પુછેછે? શાંભલનારાઓને પુછ કે મેં તેઓને શું કહીજી; જો, મેં જો કહીકું તે તેઓ જાણેછે. ૨૨ ને તેણે ઝમક કહીકું તારે નાઝમકોમાંના ઝમક પાસે ઉભા રહેનારે ઇસુને થબડાક મારીને કહીજી કે, સરદાર કાહી- ને તું કેમ ઝમિયા જવાબ આપેછે? ૨૩ ઇસુએ તેને જવાબ દીધો કે, જો મેં જુરૂં કહીજી હોઝમે તો તે જુરાં બાબત ગહવાઈ આપ; પણ જો વાજબી, તો તું મને કેમ મારેછે? ૨૪ તારે હનાનીઓએ કાઝાફા સરદાર કાહીનની પાસે તેને બાંધેલાં બાકડીઓ. ૨૫ ને સીમાન પીતર ઉભો રહીને તાપતો હતો, તે વેલા તેઓએ તેને કહીજી કે, તું શું ઝમિના રાગીરોમાં- નો નથી? તેણે ઇનકાર કરીને કહીજી કે, હું નહીં. ૨૬ જોનો કાન પીતરે કાપી- નાંખીઓ તેનો સગા જો સરદાર કાહીનના આક્રોશમાંનો ઝમક તેણે કહીજી કે, બાગમાં મેં તને શુ તેની સાથે દોડા નહીં હતો? ૨૭ તારે પીતરે ફરી ઇનકાર કીધો, ને તુરત મુરશો બોલીઓ. ૨૮ તેઓ ઇસુને કાઝાફા પાસેથી કચેરીમાં લઈ ગઈઓ તારે બોલેછી સહવાર હતી, ને તેઓ નાપાક નહીં થાઝમે, પણ પાસખા આઝમે, વાસતે તેઓ કચેરીમાં નહીં ગઈઓ. ૨૯ ઝમે સાફ પીલતે તેઓની પાસે બાહાર જઈને કહીજી કે, ઝમે માણસ પર તમે શો બટો મુકોછે- ઝમે? ૩૦ તેઓએ જવાબ દીધે તેને કહીજી કે, જો ઝમે જુરૂં કરનાર નહીં હોતો તો હમે ઝમેને તને નહીં સોંપતે. ૩૧ તારે પીલતે તેઓને કહીજી કે, તમે ઝમેને લઈને તમારી તોરત પરમાણે ઝમેનો ઇનસાફ કરો. તારે ઇહુદીઓ- ઝમે તેને કહીજી કે, કોઈને મારીનાંખવો હમેને સજવર નથી. ૩૨ પોતે કહીઓં માતથી મરનાર હતો તે જાણવતાં ઇસુએ જો વાત કહી તે પુરી થાઝમે વાસતે ઝમે થઈજી. ૩૩ તારે પીલતે ફરી કચેરીમાં જઈને ઇસુને પાસે તેડીને તેને કહીજી કે, તું શું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે? ૩૪ ઇસુએ તેને જવાબ દીધો કે, ઝમે શું તું પોતાથી કહેછે, કે કોઈ બીજાએ મારી બાબત તને કહીજી છે? ૩૫ પીલતે જવાબ દીધો કે, હું શું ઇહુદી છું? તારો કોમે તથા મુખી કાહી- નોએ તને મારે હવાલે કીધો: તેં શું કીધું છે. ૩૬ ઇસુએ જવાબ આપીઓ કે, મારી પાદશાહત આ દુનીઆની નથી: જો મારી પાદશાહત આ દુનીઆની હતો, તો હું ઇહુદીઓને સોંપાજી નહીં, વાસતે મારા આકર લડતે: પણ હવે મારી પાદશાહત હીઓની નથી. ૩૭ તારે પીલતે તેને કહીજી કે, તો શું તું પાદશાહ

છે? ઇસુએ જવાબ આપીએ કે, તું કેહેછે તેજ : હું પાદશાહ છર્જી : એજ વાસતે હું જનમીએ છર્જી, ને એજ સાર હું દુનીઆમાં આવીએ છર્જી, કે હકની બાબત શાહેદી આપું : હરેક જે હકનો છે, તે મારો અવાજ શાંભલેછે. ૩૮ પીલતે તેને કહીજ કે, હક શું છે? ને એમ કહીને તે ફરી ઇહુદીઓની પાસે બાહાર ગઇએ, ને તેઓને કહીજ કે, હું તેમાં કંઈ તકસીર જોતો નથી. ૩૯ પણ પાસઆ જસનમાં તમારે સાર એકને હું મુકીદર્જી, એવી તમારી રીત છે, વાસતે હું તમારે સાર ઇહુદીઓના પાદશાહને મુકીદર્જી, શું તમે એમ આહેછે-એ? ૪૦ તારે તે બધાએ ફરી ખુમ પાડીને કહીજ કે, એને નહીં, પણ બારાબાસને. તે બારાબાસ તો લુથ્લીએ હતો.

આખ ઝોગણીસમો.

તાર પછી પીલતે ઇસુને લઇને ફોરડા મારીએ. ૨ ને સીપાઇઓએ કાંઠાનું તાજ ગુંથીને તેના માથા પર મુકીજી, ને જંબુરી કપડાં તેને પેહરાવીને કહીજ કે, ૩ એ ઇહુદીઓના પાદશાહ; સુખી રહે! ને તેઓએ તેને થબડાકો મારી. ૪ એ સાર પીલતે ફરી બાહાર જઇને તેઓને કહીજ કે, એનામાં મને કસી તકસીર જડી નથી : જુઓ, એ તમને જણાવવાને હું તમારી પાસે એને બાહાર લાવુંછર્જી. ૫ તારે ઇસુ કાંઠાનું તાજ તથા જંબુરી કપડાં પેહેરેલા બાહાર નીકલીએ. પછી પીલતે તેઓને કહીજ કે, એ માણસને જુઓ ! ૬ જરે મુખી કાહીનોએ તથા અમલદારોએ તેને દીઠો, તારે તેઓએ ખુમ પાડીને કહીજ કે, એને કરસ પર જડ, કરસ પર જડ. પીલતે તેઓને કહીજ કે, તમે એને લઇને કરસ પર જડો; કેમકે મને એનામાં કંઈ તકસીર જડી નથી. ૭ ઇહુદીઓએ તેને જવાબ દીધો કે, હમારી શરીઅત છે, ને હમારી શરીઅત પરમાણે એ મરવા લાએક છે; કેમકે એણે પોતાને ઝાદાનો બેટો ફરાવીએ છે. ૮ એ વાસતે પીલત એ વાત શાંભલીને જુઆદા બીધો. ૯ ને ફરી કચેરીમાં જઇને તેણે ઇસુને કહીજ કે, તું કાંઠાનો છે? પણ ઇસુએ તેને જવાબ નહીં દીધો. ૧૦ તારે પીલતે તેને કહીજ કે, તું કેમ મને કેહેતો નથી? તને કરસ પર જડવાનો એખતીઆર મને છે, ને તને છોડવાનો એખતીઆર મને છે, એ શું તું જાણતો નથી? ૧૧ ઇસુએ જવાબ દીધો કે, ઉપરથી તને આપીએ વીના મારા પર તારો કંઈ એખતીઆર નહીં હોતે; વાસતે જેણે મને તને સોંપીએ તેનો ગુનાહ જુઆદા છે. ૧૨ તારથી પીલતે તેને મુકી

દેવાની કોરોસ ક્રીધી; પણ ઇહુદીઓએ ખુમ પાડીને કહીજી કે, જો તું એ માણસને મુકી દે, તો તું કાઠસારનો દોસત નથી : જે હરેક પોતાને પાદશાહ ઠરાવે છે, તે કાઠસારને ઉલટું કેહેછે. ૧૩ તારે એ વાત શાંભલીને પીલત ઇસુને બાહાર લાવીએ, ને ફરસબંદી કેહેવાએલી જગે, જે હેબરી બોલીમાં “ગાય-બાથા” કેહેવાએછે, તાંહાં ઇનસાફની ગાદી પર તે બેઠો. ૧૪ ને પાસબાની તઘમ્મારીનો એ દાહડો હતો, ને આશરે બપોર હતા. તારે તેણે ઇહુદીઓને કહીજી કે, તમારા પાદશાહને જીવો ! ૧૫ પણ તેઓએ મોહોટા અવાજે કહીજી કે, એને દુર કર, દુર કર, કરસ પર જડ. પીલતે તેઓને કહીજી કે, શું તમારા પાદશાહને હું કરસ પર જડું ? મુખી કાહીનોએ જવાબ દીધો કે, કાઠસાર વીના હમારો પાદશાહ નથી. ૧૬ તારે તેને કરસ પર જડવાને તેણે તેઓને સંપીએ. પછી તેઓ ઇસુને પકડી લઈ ગઈએ.

૧૭ પછી તે પોતાનો કરસ જંચકોને ખોપરી કેહેવાએલી જગે, જે હેબરી બોલીમાં “ગલગથા” કેહેવાએલી છે, તાંહાં ગઈએ. ૧૮ તાંહાં તેઓએ તેને તથા તેની સાથે બીજા બેને કરસ પર જડીએ; હરેક બાજુ પર એકને, તથા વચમાં ઇસુને. ૧૯ ને પીલતે સરનામું લખીને કરસ પર ચોહોડીજી; તે એમ લખેલું હતું કે, ઇસુ નાજરી, ઇહુદીઓનો પાદશાહ. ૨૦ ને જાંહાં ઇસુ કરસ પર જડાઈએ હતો, તે ડોકાણું શેહેરની પાસે હતું, ને તે સરનામું હેબરી તથા હેબ્રેની તથા લાતીન બોલીઓમાં લખીજી હતું, વાસતે ઘણા ઇહુદીઓએ વાંચીજી. ૨૧ તારે ઇહુદીઓના મુખી કાહીનોએ પીલતને કહીજી કે, ઇહુદીઓનો પાદશાહ, એમ ન લખ, પણ એમ કે, તેણે કહીજી કે, હું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છું. ૨૨ પીલતે જવાબ દીધો કે, મેં જે લખીજી તે લખીજી.

૨૩ જારે સીપાઈઓએ ઇસુને કરસ પર જડીએ, તારે તેઓએ તેનાં કપડાં લીધાં, ને હરેક સીપાઈનો હીસો થવા વાસતે ચાર ભાગ પાડીએ; ને ડગલા પણ લીધો, ને તે ડગલા સીવાણ વગર ઉપરથી પુરો વણેલો હતો. ૨૪ એ સાથે તેઓએ માહોમાં કહીજી કે, આપણે એ ફાડીએ નહીં; પણ એ ડોકાણો થાએ એ બાબત સરત નાંખીએ. એ એ સાથે થઈજી કે કીતાબ જે કેહેછે તે પુરૂ થાએ કે, “તેઓએ માહોમાં મારાં કપડાં વેહેંચી લીધાં, ને મારા ડગલા ઉપર શરત નાંખી.” એ વાસતે સીપાઈઓએ એવાં કામ કીધાં.

૨૫ એને ઇસુના કરસ પાસે તેની મા તથા તેની માસી, ક્લેઓપાસની વહુ મરીઅમ, તથા મરીઅમ માગદાલીન, ઉભાં રહીઆં હતાં. ૨૬ તે સાથે

હસિએ જરે પોતાની માને તથા જે પર પોતે પીઆર કીધો તે શાગીરદને પાસે ઉભો રહેતાં દીડા, તારે પોતાની માને કહીજે કે, બાઈ, જે તારો દીકરો. ૨૭ તાર પછી તેણે તે શાગીરદને કહીજે કે, જે તારી મા. ને તેજ ઘડીથી તે શાગીરદે તેને પોતાનાં ઘરમાં લીધી. ૨૮ એ પછી હવે બધાં પુરાં થઈઆં, એ હસુએ જાણીને, કીતાબ પુરી થવા સાર કહીજે કે, મને પીઆસ લાગી છે. ૨૯ ને તાંહાં આમલીએ ભરેલું એક વાસણ મુકેલું હતું, ને તેએએ એક સપંજ આમલીએ ભરીને, જુકા પર મુકીને તેનાં માણે આગલ ધરીજે. ૩૦ વાસતે હસુએ આમલી લીધા પર કહીજે કે, પુરું થઈજે ને માથું નમાવીને જન આપીએ.

૩૧ તારે તદ્દઆરીનો વખત હતો, ને તે સખતનો દાહોડો માણેદો દાહોડો પણ હતો, વાસતે સખતને દાહોડે તેએનાં મુડદાં કરસ પર નહીં રહેવા સાર તેએના ટાંટીઆ ભંજએ, ને તેએ લઈ જવાએ, એમ હાલુદીએએ પીલતને અરજ કીધી. ૩૨ પછી સીપાહએએ આવીને તેની સાથે કરસ પર જડાએલા પેહેલાના તથા બીજના ટાંટીઆ ભાંજઆ ખરા. ૩૩ પણ હસુની પાસે આવીને તેને મરેલા દીડા, તારે તેના ટાંટીઆ નહીં ભાંજઆ. ૩૪ તોપણ સીપાહએમાંથી એકે ભાલાથી તેની કુખ વીંધી; ને તુરત તેમાંથી લાહી તથા પાણી નીકલી આવીઆં. ૩૫ ને જેણે જોઈજે તેણે શાહેદી આપી, ને તેની શાહેદી ખરી છે, ને તમે ધિમાન લાવો વાસતે તે અરે કેહેછે, એ તે જાણેછે. ૩૬ કારણ કે આ લેખ પુરો થવા સાર એ થઈજે કે, “તેનું કોઈ હાડકું ભંજરો નહીં.” ૩૭ ને ફરી બીજે લેખ કેહેછે કે, “જેને તેએએ વીંધીએ છે તેનાં પર તેએ જરો.”

૩૮ એને એ પછી આરીમથીઆનો હાલસક, જે હસુનો શાગીરદ હતો, પણ હાલુદીએના ધાકને લીધે છાનો રહેતો, તેણે હસુનું મુડદું લઈજવાને પીલતને અરજ કીધી; તારે પીલતે રજ આપી, તે સાર તેણે આવીને હસુનું મુડદું ઊતારી લીધું. ૩૯ ને નીકેદેમસ પણ, જે પેહેલાં રોતે હસુની પાસે આવીએ હતો, તે બોલ તથા અગર ભેલસેલ રો શેરને આરારે લઈ આવીએ. ૪૦ તારે હાલુદીએને ગારવાના દસતુર પરમાણે તેએએ હસુનું મુડદું લઈને, મુગંધીએ મુધાં, સાણનાં કપડાંએ તેને વીઠાલીજે. ૪૧ ને જાંહાં તે કરસ પર જડાએ, તે જગેમાં વાડી હતી, ને તે વાડીમાં નવી કબર હતી, જેમાં કોઈને તાંહાં મુધી મુકેલા નહીં હતો. ૪૨ એ વાસતે તેએએ હસુને હાલુદી-

ચ્ચોની તથાચ્ચોનીના દાહાડને લીધે તાંહાંજ મુકીચ્ચો; કેમકે તે કબર પાસે હતી.

આખ વીશમો.

તારે અઠવાડીઆને પેહેલે દાહોડે, માહોટી સહવારે અંધાઈ હતું ચ્ચેટલામાં મરીઅમ માગદાલીન કબરની પાસે આવી, ને કબર પરથી પથર ખસેડેલા તેણે દીઠા. ૨ તારે તે દોડીને સીમાન પીતરની પાસે, તથા જે બીજા શાગીરદ પર ઇસુઅમ પીઆર કીધા તેની પાસે પણ આવીને તેચ્ચોને કહીજી કે, આદાવંદને તેચ્ચોઅમ કબરમાંથી કાહાડી લીધા, ને તેચ્ચોઅમ તેને કાંહાં મુકીચ્ચો છે અમ હમે જાણતાં નથી. ૩ અમ સાહ પીતર તથા તે બીજો શાગીરદ નીકલીને કબરની પાસે જતા હતા. ૪ તારે તે બેનો સાથે દોડીઆ; પણ તે બીજો શાગીરદ પીતર કરતાં જલદી દોડીને કબર પર પેહેલા પોહંચીચ્ચો. ૫ ને તેણે બીજા વલીને સણનાં કપડાં મુકેલાં દીઠાં, તોપણ તે માહે ગઈચ્ચો નહીં. ૬ તારે સીમાન પીતર તેની પાછલ ચાલતો આવીને કબર માહે ગઈચ્ચો, ને સણનાં કપડાં મુકેલાં, ૭ તથા જે રમાલ તેના માથા પર હતો તે સણનાં લુગડાંની સાથે મુકેલા નહીં હતો, પણ લપેટેલા જુદી જગીઆઅમે દીઠા. ૮ પછી બીજો શાગીરદ કબરની પાસે જે પેહેલા આવીચ્ચો હતો, તેણે પણ માહે જઈને જોઈજી, ને માનીજી. ૯ કેમકે તેને મરીગઅમલાઅમાથી પાછા ઉઠવું પડેછે, અમ લેખ હજી મુધી તેચ્ચો સમજાઆ નહીં હતા. ૧૦ તારે શાગીરદો ફરી પોતપોતાને ઘેર ગઈચ્ચો.

૧૧ પણ મરીઅમ બાહાર કબરની પાસે રડતી ઉભી રહી, ને રડતાં રડતાં કબરમાં તે ડોકીઆં કરતી હતી. ૧૨ ને જાંહાં ઇસુનું મુઠું મુકીજી હતું, તાંહાં સફેદ કપડાં પેહેરેલા બે ફરેશતાઅને, અમકને અસોરો, ને બીજાને પાંગતે, બેડેલા તેણે દીઠા. ૧૩ ને તેચ્ચોઅમ તેને કહીજી, અઅમ બાહ, તું કેમ રડેછે? તેણે તેચ્ચોને કહીજી, અમ સાહ કે તેચ્ચો મારા આદાવંદને લઈ ગઈચ્ચો છે, ને તેચ્ચોઅમ તેને કાંહાં મુકીચ્ચો છે તે હું જાણતી નથી. ૧૪ ને અમ કહીને તેણે માહો ફેરવીજી, ને ઇસુને ઉભો રહેલા દીઠા, પણ અમ ઇસુ છે, અમ તેણે જાણીજી નહીં. ૧૫ ઇસુઅમ તેને કહીજી કે, અઅમ બાહ, તું કેમ રડેછે? તું કોણને શોધેછે? તે માલી છે અમ સમજીને તેણે તેને કહીજી કે, સાહેબ, જે તં તેને હીઆંથી ઉઠાવી લીધા હોઅમ, તો તેને કાંહાં મુકીચ્ચો છે, અમ મને કેહે, ને હું તેને લઈ જઈશ. ૧૬ ઇસુઅમ તેને કહીજી કે, મરીઅમ! તેણે ફરીને

તેને કહીજી કે, રાખખોની, ધર્મિાને, ઉસતાદ ! ૧૭ ધર્મિાને તેને કહીજી કે, હજી સુધી હું મારા આપ પાસે ચહડી નથી ગઈઁ, મ્મિ સાફ મને અડક ના; પણ મારા ભાઈઁની પાસે જઈને તેમ્મિને કહે કે, જે મારો આપ તથા તમારો આપ, ને મારો ખાદા તથા તમારો ખાદા, તેની પાસે હું ચહડી જઈછી. ૧૮ મરીઅમ માગદાનીને આવીને શાગીરદોને કહીજી કે, મે ખાદાવંદને દીઠા, ને તેણે મને મ્મિ વાતો કહી.

૧૯ તારે તેજ દાહાડે જે અઠવાડીઆની પેહેલી સાંહાંજ હતી, જંહાં ધર્મિાની ખીહીકથી શાગીરદ મ્મિકઠા થઈઆ હતા, તાંહાંનાં બારણા બંધ કીધાં હતાં, તારે ધર્મિ આવીને વચમાં ઉભો રહીઁ, ને તેમ્મિને કહીજી કે, તમને શાંતી થામ્મિ! ૨૦ ને તેણે મ્મિમ કહીને પોતાના હાત તથા કુખ તેમ્મિને દેખડાવીઆં, વાસતે શાગીરદો ખાદાવંદને જોઈને ખુશ થઈઆ. ૨૧ તારે ધર્મિમ્મ ફરી તેમ્મિને કહીજી કે, તમને શાંતી થામ્મિ. જેમ બાપે મને મોકલીઆ છે, તેમ હું પણ તમને મોકલું છી. ૨૨ ને તેણે મ્મિમ કહીને તેમ્મિ પર કુકીને તેમ્મિને કહીજી કે, તમે પાક-રહ પામી છમ્મિ. ૨૩ તમે જેમ્મિનાં પાપ માફ કરોછેમ્મિ, તે તેમ્મિને માફ કરામ્મિછે; ને તમે જેમ્મિનાં પાપ તેવાંજ રાખોછેમ્મિ, તેમ્મિનાં તેવાંજ રખામ્મિછે. ૨૪ પણ થોમા બારમાંનો મ્મિક, જે દીદી-મસ કહેવામ્મિછે, તે જારે ધર્મિ આવીઆ તારે તેમ્મિની સાથે નહીં હતો. ૨૫ વાસતે ખીજ શાગીરદોમ્મિ તેને કહીજી કે, હમે ખાદાવંદને દીઠો છે. પણ તેણે તેમ્મિને કહીજી કે, તેના હાતમાં ખીલામ્મિની નીશાણી જોઈઆ વગર, તથા મારી આંગલી ખીલામ્મિની નીશાણીમાં મુકીઆ વગર તથા તેની કુખમાં મારો હાત ધાતીઆ વગર, હું માનનાર નથી. ૨૬ ને આઠ દાહાડ પછી ફરી તેના શાગીરદ માંહે હતા; ને થોમા તેમ્મિની સાથે હતો; તારે બારણા બંધ કીધાં છતાં, ધર્મિ આવીને વચમાં ઉભો રહીઁ, ને કહીજી કે, તમને શાંતી થામ્મિ. ૨૭ તારે ધર્મિમ્મ થોમાને કહીજી કે, તારી આંગલી પોંહાયાડીને મારા હાત જો, ને તારો હાત લાંબો કરીને મારી કુખમાં ધાલ, ને બેઠિાન ના રેહે, પણ ઇમાન લાવ. ૨૮ તારે થોમામ્મિ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, મારા ખાદાવંદ, મારા ખાદા. ૨૯ ધર્મિમ્મ તેને કહીજી કે, થોમા, તેં મને દીઠા વાસતે મ્મિતકાદ કીધો: જેમ્મિમ્મ દીઠા વીના મ્મિતકાદ કીધો તેમ્મિ મુબારક છે.

૩૦ મને ઘણા ખીજ મોજેજ ધર્મિમ્મ પોતાના શાગીરદો આગલ દેખડાવીઆ, જે આ કીતાબમાં લખીઆ નથી. ૩૧ પણ ધર્મિ તે ખરીસત ખાદાનો બેયો છે,

એવો તમે એતકાદ કરો, ને એતકાદ કરીને તેનાં નામથી તમને જીંદગી મળે, વાસતે આ લખીઆં છે.

આખ એકવીશમો.

એ પછી તીએરીઅસના દરીઆ પાસે ઇસુએ વલી પોતાને સાગીરદોને દેખડાવીઆ. ૨ તારે એમ પોતાને દેખડાવીઆ છે, સીમાન પીતર, તથા થોમા જે દીદીમસ જેહેવાએછે તે, તથા ગાલીલના કાનાનો નથાનેલ, તથા જ્યેદીના દીકરા, તથા તેના સાગીરદોમાંના બીજાં એ, એકઠા હતા. ૩ તારે સીમાન પીતરે તેઓને કહીજાં છે, હું માછલી પકડવા જાજીજાં. તેઓએ તેને કહીજાં છે, હમે પણ તારી સાથે આવીએછાએ. તારે તેઓ નીકલીને તુરત હોડી પર ચઢીઆ ; પણ તે રોતે કંઈ પકડીજાં નહીં. ૪ ને સહવાર થઈઆ પર ઇસુ કાંઈ ઉભો હતો ; તોપણ સાગીરદોએ નહીં જાણીજાં છે તે ઇસુ છે. ૫ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજાં છે, છોકરાઓ, તમારી પાસે કંઈ આવવાનું છે? તેઓએ તેને જવાબ દીધો છે, નહીં. ૬ તારે તેણે તેઓને કહીજાં છે, હોડીની જમણી ગમ જલ નાંખો, તારે જડશે. તે સાર તેઓએ નાંખી ; પછી માછલીની અધીકતાથી તેઓ તેને ખેંચી નહીં શકીઆ. ૭ તે સાર જે સાગીરદ પર ઇસુએ પીઆર કીધો, તેણે પીતરને કહીજાં છે, એ આદાવંદ છે. જારે સીમાન પીતરે શાંભલીજાં છે, એ આદાવંદ છે, તારે ડગલે પોતાને વીંટલીઆ, કેમકે તે નાગો હતો, ને પોતે દરીઆમાં કુદી પડીઆ. ૮ પછી બીજા સાગીરદ માછલી સુધાં જલ ખેંચતા હોડીમાં આવીઆ, કેમકે તેઓ કીનારેથી ખેંચે હાત કરતાં વધતા આઘા નહીં હતા. ૯ તેઓ કીનારે ઉતરીઆ તારે તાંહાં ઢોળેલાની આગ મુકેલી, તથા તે પર માછલી મુકેલી, તથા રોટલી પણ દીધી. ૧૦ ઇસુએ તેઓને કહીજાં છે, તમે હમણાની પકડેલી માછલીઓમાંથી લાવો. ૧૧ સીમાન પીતર ગઈઆ, ને એકરો તરેપન મોહોટી માછલીએ ખરેલી જલ કીનારે ખેંચી; પણ એટલી હતી તોએ જલ ફાટી નહીં. ૧૨ ઇસુએ તેઓને કહીજાં છે, આવો, આઓ. ને તે આદાવંદ છે, એ જાણીને સાગીરદોમાંથી કોઈને તેને પુછવાની હીમત નહીં હતી છે, તું કોણ છે? ૧૩ તારે ઇસુએ આવીને રોટલી લઈને તેઓને આપી ; ને તેજ તરેહ માછલી પણ. ૧૪ ઇસુ મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠીઆ પછી પોતાના સાગીરદોને આ તીજવાર જાહેર થઈઆ. ૧૫ તેઓએ આઘા પછી ઇસુએ સીમાન પીતરને

કહીલું કે, ધર્મોપદેશના દીકરા સીમોન, તું શું મને ધર્મ કરતાં જીવવાની પી-
આર કરેછે? તેણે તેને કહીલું કે, હા, આદ્યંદ, તું જાણેછે કે હું તને પીઆર
કરુંછું. તેણે તેને કહીલું કે, મારાં હલવાનોને પાલ. ૧૬ તેણે ફરી પીજી-
વાર તેને કહીલું કે, ધર્મોપદેશના દીકરા સીમોન, તું શું મને પીઆર કરેછે? તેણે
કહીલું કે, હા, આદ્યંદ, તું જાણેછે કે હું તને પીઆર કરુંછું. તેણે તેને કહી-
લું કે, મારાં ગેટાંને પાલ. ૧૭ તેણે તીજીવાર તેને કહીલું કે, ધર્મોપદેશના દી-
કરા સીમોન, તું શું મને પીઆર કરેછે? તણવાર તેણે તેને કહીલું કે, તું શું
મને પીઆર કરેછે? ધર્મ સાથે પીતર દલગીર થઈ ધર્મ, ને તેને કહીલું કે, આ-
દ્યંદ, તું અંધું જાણેછે, હું તારા પર પીઆર કરુંછું, ધર્મ તું જાણેછે. ધર્મ
તેને કહીલું કે, મારાં ગેટાંને પાલ. ૧૮ હું તને અચીત અચીત કરુંછું કે જરે
તું જીવન હતો તારે તું પોતાની કમર બાંધીને જાંઠાં તે આહીજી તાંઠાં ગઈ ધર્મ;
પણ જરે તું ધરડો થરો, તારે તું તારા હાત લાંબા કરે, ને પીજી તને બાંધીને
જાંઠાં તારી ધર્મ નથી તાંઠાં, તને લઈ જરો. ૧૯ કહીઆં માત્રથી આદ્યની
જલાલ તે કરે, ધર્મ જાણવાતાં તેણે ધર્મ કહીજી, ને ધર્મ કહીને તેણે તેને
કહીજી કે, તું મારી પાછલ ચાલીઆ આવ. ૨૦ તારે જે પર ધર્મ પીઆર
કીધો હતો, જેણે આતી વેલા પણ ધર્મની છાતી પર અંદેલીને કહીલું હતું કે,
આદ્યંદ, જે તને પકડાવેરો તે કોણ છે? તે શાગીરદને પાછલ આવતો પીતરે
પાછાં ફરીને દીકો. ૨૧ પીતરે તેને જોઈને ધર્મને કહીલું કે, આદ્યંદ, આ મા-
ણસ શું કરે? ૨૨ ધર્મ તેને કહીલું કે, હું આણું તાંઠાં લગી ધર્મને રહેવાની
મારી ધર્મ હોઈ, તો તે તારે શું? તું મારી પાછલ ચાલીઆ આવ. ૨૩ તારે
ધર્મ વાત બાઈઆમાં ફેલી ગઈ કે, તે શાગીરદ નહીં મરે. પણ ધર્મ તેને
કહીજી નથી કે, તે નહીં મરે; પણ ધર્મ કે, હું આણું તાંઠાં લગી ધર્મને રહેવાની
મારી ધર્મ હોઈ, તો તે તારે શું? ૨૪ જે શાગીરદ આ કામો બાબત શા-
હેદી આપી, ને આ વાતો લખી, તે ધર્મ છે; ને તેની શાહેદી ખરી છે, ધર્મ
હમે જાણી ધર્મ ધર્મ. ૨૫ ને ધર્મનાં કરેલાં કામ પીજી પણ ધર્મ છે, તે-
ધર્મ હરેક જે લખાઈ, તો તે લખેલી કીતાબો આ દુનિઆમાં સમારો નહીં,
ધર્મ હું ધર્મ. આમીન.

રસુલોનાં કામ.

બાબ પેહેલો.

અમ્મે થીઆશીલ, જે કંઈ ઇસુ કરતો તથા શીખવતો રહીઆ, ૨ તે દાહાડા સુધી કે પોતાના પસંદ કીધેલા રસુલોને હુકમ આપીને તે ઉપર લેવા-
 હઆ, અમે બધાંનું પેહેલી કીતાબમાં હું બીઆન કરી ચુકીઆ છઠી. ૩ તેણે
 પોતાનાં માત બાદ તેઓને ઘણી મજબુત દલીલોથી પોતાને જીવતો દેખા-
 ડીઆ, ને ચાલીશ દાહાડા સુધી તેઓથી દેખાહઆ, ને આદાની પાદશાહત
 બાબત કહેતો રહીઆ. ૪ ને તેઓની મીજલસમાં દાખલ થઈને તેઓને
 હુકમ આપીઆ કે, હરશલિમથી જતા ના, પણ બાપનો વાઅદો જે તમે
 મારાથી શાંબલીઆ છે તેની રાહ જોતા રહેજો. ૫ કેમકે હઆહાને પાણીએ
 બાપતીસમા કીધું, પણ થોડા દાહાડા પછી પાક-રહથી તમારું બાપતીસમા થશે.
 ૬ અમે સાર તેઓએ અંકડા થઈને તેને પુછીજી કે, આદાવંદ, શું આ વખત
 ઇસરાએલની પાદશાહત તું પાછી બાહાલ કરશે? ૭ પણ તેણે તેઓને
 કહીજી કે, જે વખતો તથા માસમા બાપે પોતાના અખતીઆરમાં રાખીઆ તે
 જાણવાનું તમારું કામ નથી. ૮ લેકીન પાક-રહ તમારી ઉપર આવીઆ
 પછી તમે કુવત પામશો, ને હરશલિમમાં, તથા આખા હહુદમાં, તથા સમ-
 રેનમાં, તથા જમીનના છેડા સુધી પણ તમે મારા શાહેદ થશો. ૯ ને અમે
 વાતો કહીને તેઓના દેખતાં તે ઉપર લેવાહઆ, ને વાદલાંએ તેઓની નજ-
 રથી તેને સંતાડીલીધો. ૧૦ ને તે જતો હતો તારે તેઓ આસમાનની તરફ
 તાકીને જોહઆ કરતા હતા, તારે જુઓ, બે રાખસ સફેદ કપડાં પેહેરેલા
 તેઓની પાસે ઉભા રહીઆ. ૧૧ ને તેઓએ કહીજી કે, અમ્મે ગાલીલના
 લોકો, તમે આસમાનની તરફ જોતાં કેમ ઉભા રહીઆ છેઓ? અજ ઇસુ
 જે તમારી પાસેથી આસમાનમાં ઉપર લેવાહઆ છે, તેને તમે જેમ આસમા-
 નમાં જતાં દીશો તેમજ તે પાછો આવશે. ૧૨ તારે જાતુન કહેવાએલો જે

પાહાડ ઇશ્શલિમથી એક સખત દાહાડની મંજલ પર છે તાંહાંથી તેઓ ઇશ્શલિમમાં પાછા ગઇઆ. ૧૩ ને તેઓ આવીઆ તારે એક માલ પર ગઇઆ, જાંહાં પીતર, તથા ઇઆકુબ, તથા ઇઆહાન, તથા ફીલીપ, આંદર તથા યોમા, ખારથલમા, તથા માતથી, અલફીનો દીકરો ઇઆકુબ, તથા સીમાન જેલોતીસ, તથા ઇઆકુબનો ભાઈ ઇહુદા રહેતા હતા. ૧૪ એ સઘલા બહરીઓ સુધાં, તથા ઇસુની મા મરીઅમ, તથા તેના ભાઈઓ સુધાં એકદીલ દુઆ તથા મીનંત કરવામાં મશગુલ રહેતા હતા.

૧૫ અને તે દાહાડઓમાં પીતર શાગીરદોને દરમીઆન (જેઓ બધા મલીને શુમારે એકશો વીરા હતા) ઉભો થઇને બોલીઓ કે, '૧૬ અમે માણુસો, ભાઈઓ, જેઓએ ઇસુને પકડીઓ તેઓને રાહ દેખડાવનાર ઇહુદા બાબત દાઉદનાં મોહિથી પાક-રહે અગાઉથી જે કહીજી હતું તે વાત પુરી થવાની જરૂર હતી. ૧૭ કેમકે તે આપણી સાથે ગણાઇઓ હતો, ને આ ખીદમતનો ભાગ પામીઓ હતો. ૧૮ તે રાખસે બદકારીની મજ્જુરીથી એક ખેતર વેચાતું લીધું, પછી તે જાંધા પડીને વચમાંથી ફાટી ગઇઓ, ને તેની સંધી આંતડીઓ નીકલી પડી. ૧૯ ને ઇશ્શલિમમાંના કુલ રહેવાસીઓને તે માલુમ થઇજી, હીઆંતક કે તે ખેતર તેઓની જુબાનમાં આકેલદમા ઇઆને લોહીનું ખેતર કેહેવાએછે. ૨૦ જબ્બરની ફીતાબમાં પણ એમ લખેલું છે કે, "તેનું મકાન ઉજડ થાએ, ને તેમાં કોઇ રહેનાર ન થાએ, ને તેની નેગાહબાની ખીજે લે." ૨૧ એ વાસતે ઇઆહાનના આપતીસમાંથી માંડીને ખોદાવંદ ઇસુ આપણી પાસેથી ઉપર લેવાઇઓ, ૨૨ તે દાહાડ સુધી તેણે આપણામાં આવજવ કીધી, તે સઘલા વખતમાં જે માણુસો આપણી સાથે ચાલતા હતા તેઓમાંથી એકને આપણી સાથે તેના પાછા ઉઠવાનો શાહેદ ડરાવવાની જરૂર છે. ૨૩ તારે ઇઉસફ જે ખારસાબા કેહેવાએછે, જેની અઠક ઇમ્મસતસ હતી, તથા માથીઆ, એ બેને તેઓએ ઉભા કીધા. ૨૪ ને તેઓએ દુઆ માગીને કહીજી કે, 'અમે ખોદાવંદ, તું સરવનાં દીલ જાણનારો છે, આ બે માણુસમાંથી તે કોણને પસંદ કીધો છે, તે દેખડાવ. ૨૫ એ સાર કે આ ખીદમતનો ઇઆને રસુલપણનો ભાગ તે લે, જેથી પોતાનાં મકાનમાં જ્યાં સાર ઇહુદા તકસીર કીધાથી પડીઓ. ૨૬ તારે તેઓએ પોતાની ચીઠીઓ નાંખી, ને માથીઆ પર ચીઠી પડી, પછી તે અગીઆર રસુલોની સાથે ગણાઇઓ.

બાબ બીજો.

અને પેનતીકોસતનો દાહડો આવી પોહોંચીઆ, તારે તેઆ સરવ
 એકચીતથી એક દેકાણામાં હતા. ૨ તારે ભારે કુકતા પવનના જેવો આસમાનથી
 એકાએક અવાજ આવીઆ; ને જાંહાં તેઆ બેઠા હતા તે આપું મકાન
 તેથી ભરાઈ ગઈ. ૩ ને ફોટેલી જીભો, આગના જેવી, તેઆને દેખાઈ,
 ને તેઆમાંના હરેક પર તે બેઠી. ૪ ને તેઆ સરવ પાક-રહથી ભરાઈ ગઈઆ,
 ને રહે જમ તેઆને ઉચારણુ આપીજી તેમ તેઆ બીજી બોલીઆમાં બોલવા
 લાગીઆ. ૫ તે વખતે આસમાનની તલેના હરેક મુલકમાંથી ઠાંડી દીનદાર
 રાખસો ધરશલેમમાં રહેતા હતા. ૬ ને એની ખખર પડીઆ પર લોકોની હઠ
 એકઠી થઈ, ને તેઆ ડંગ થઈ ગઈઆ, કેમકે તેઆમાંના હરએકે પોત
 પોતાની બોલીમાં તેઆને બોલતા શાંભલીઆ. ૭ ને તેઆ સરવ અચરત
 તથા તાજુબ થઈઆ, ને માહોમાં કહીજી કે, જુઓ, એ બોલનારા સઘલા શું
 ગાલીલનાં નથી? ૮ તારે આપણે હરેક પોત પોતાની જનમ-બોલીમાં તેઆને
 કેમ શાંભલીએ છઈએ? ૯ પારથીઆ, તથા માદીઆ, તથા અલામીઆ,
 ને મેસપોતામીઆના, તથા ઠાંડાના, તથા કાપાદકીઆના, પંતસના, તથા
 આસીઆના, ૧૦ ફરજીઆના, તથા પામકુલીઆના, મીસરના, તથા કુરેનીની
 પાસેના લીબીઆની જગેઆમાંના વસનારા; રમના મુસાફરો, ઠાંડી, તથા થએ-
 લા ઠાંડી, ૧૧ ફરેતીઆ, તથા અરબો, આપણે પોત પોતાની બોલીઆમાં
 તેઆને બોલનાં જુજગ કામો બાબત કહેતા શાંભલીએ છઈએ. ૧૨ ને તેઆ
 સરવ તાજુબ થઈઆ, ને શકમાં પડીને એક બોજને કહીજી કે, એ શું થતું
 હશે? ૧૩ પણ બીજાઓએ મસખરી કરીને કહીજી કે, એ માણસો નવા વધન
 પીધેલા છે. ૧૪ તારે પીતરે તે અગીઆર મુધાં ઉભા રહીને જુલંદ અવાજથી તેઆને
 કહીજી કે, અએ ઠાંડી લોડો, તથા ધરશલેમમાં સરવ રહેનારાઓ, તમને એ
 માલુમ થાએ વાસતે મારી વાતો પર કાન ધરો. ૧૫ હમણા દાહડાનો પેહેલો
 પોહાર છે, વાસતે એઆ તમારા ધારીઆ મુજબ પીધેલા નથી. ૧૬ પણ
 ઇઆએલ નબીએ જે કહીજી હતું તે એ છે કે, ૧૭ “આદા કેહેછે કે, આખરી
 જમાનામાં એમ થશે કે હું મારો રહ કુલે આદમી ઉપર રેડીશ, પછી તમારા
 દીકરાઓ તથા તમારી દીકરીઓ નખુઅત કરશે, ને તમારા જીવાન રોઈઆ
 જશે, ને તમારા જુદાઓ બાબ જશે. ૧૮ ને તે દાહડાઓમાં હું મારા

બંદાઓ પર તથા મારી બંદીઓ પર મારો રૂહ રેડીરા, ને તેઓ નબુઅત કર-
 રો. ૧૯ને ઉપર આસમાનમાં અબ્લઓ તથા નીચે જમીન પર નીશાણીઓ
 હું દેખાડીરા, હઆને લોહી તથા આગ તથા ધુઆડાનો ગાલઓ. ૨૦ જોદાવંદ-
 નો તે મોહોયે તથા ઓફનો દાહોડો આવીઆ અગાઉ આફતાબ અંધારાના જેવો,
 ને માહાતાબ લોહીના જેવો થઈ જશે. ૨૧ ને એમ થશે કે જોદાવંદનાં
 નામ પર જે કોઈ હાંક મારશે તે તારણ પામશે.” ૨૨ અએ ઈસરાએલી લોકો,
 તમે આ વાતો સાંભલો કે, હસુ નાબરી, જેની મારફત જોદાએ તમારામાં જે
 મોજેબઓ, તથા અબ્લએબ કામો, તથા નીશાણીઓ કરાવી, જે તમે પણ
 જાણોછેઓ, તેઓથી જોદાને પસંદ આવેલો રાખસ તે હતો, ૨૩ તે જોદાના
 ઇસેલા મનસુઆ તથા અગમ ગનીઆનથી સોંપાઈઓ, તેને તમે પકડીને
 ખુરા હાતોએ ફરસ પર જડીને મારી નાંખીઓ. ૨૪ તેને જોદાએ માતનાં
 દુઓથી છોડવીને ઉઠાડીઓ, કેમકે તે તેથી પકડાએલો રહે એ થઈ શકતું નહીં
 હતું. ૨૫ ને દાઉદ પણ તેની બાબત કેહેછે કે, “મેં પોતાની આગલ જોદાવંદ-
 ને હમેશ દોડો, ને તે મારી જમણી ગમ છે કે હું હલવાઈ નહીં. ૨૬ એ વાસ-
 તે માં દીલ ખુરા થઈ, ને મારી જીમ હરખાઈ, ને માં બદન પણ ઉમેદથી
 ચેન પામરો. ૨૭ કેમકે તું મારા જનને મુએલાંઓમાં નહીં મુકી દઈરા,
 ને તું પોતાના પાકોદને સરવા નહીં દઈરા. ૨૮ તેં મને જીંદગીની રાહ જાણા-
 વી છે, તું પોતાનાં દીદારથી મને ખુશીએ ભરી નાંખરો.” ૨૯ અએ માણસા,
 ભાઈઓ, આપણા વડાવા દાઉદ બાબત મને બેધરક તમને કેહેવા દેઓ,
 કે તે મુઓ છે, ને દશાઈઓ પણ છે, ને આપણામાં આજ લગી તેની કબર
 છે. ૩૦ વાસતે તે નથી છતાં જાણતો હતો કે, જોદાએ સમ ખાઈને તેને
 કહીજે કે તેનાં તખત પર બેસવા સાં તેની કમરનાં ફલથી જીસમ પરમાણે
 ખરીસતને તે ઉઠારો. ૩૧ એવું જાણીને તેણે આગલથી ખરીસતના પાછા
 ઉઠવા બાબત કહીજે કે, “તેનો જન મુએલાંઓમાં મુકી નહીં દેવાઈઓ, ને
 તેનું બદન સરવા નહીં પામીજે.” ૩૨ તે ઈસુને જોદાએ ઉઠાડીઓ છે તેના
 હમે સરવ રાહેદ છઈએ. ૩૩ એ સાં જોદાના જમણા હાત પર જીંચો કરા-
 એલો થઈને, તથા આપથી પાક-રૂહનો વાએદો પામીને, હમણા જે તમે
 જુઓછેઓ, ને સાંભલોછેઓ, તે તેણે રેડીઓ છે. ૩૪ કેમકે દાઉદ આસ-
 માન પર ચહડીઓ નથી, પણ તે કેહે છે કે, “જોદાવંદે મારા જોદાવંદને કહીજે
 કે, ૩૫ હું તારા દુરામનોને તાર પાઈઆસન કરું, તાંહાં લગી તું મારા જમણા

હાત પર બેસ". ૩૬ વાસતે ઇસિરામ્મેલની આખી કોમ અમ્મીનન જાણે કે જે ઇસુને તમે કરસ પર ચઢાવીઓ, ઓદામ્મે તેને ઓદાવંદ તથા મસોદા કરાવીઓ છે.

૩૭ અને તેઓ અમ્મે શાંભલીને દીલમાં વીંધાઈ ગઈઓ, ને પીતરને તથા બીજા રસુણોને કહીજી કે, અમ્મે માણસો, બાઈઓ, હમે શું કરો અમ્મે? ૩૮ તારે પીતરે તેઓને કહીજી કે, તોબા કરો, ને તમારામાંનો હરેક યુનાહની માફીને સાફ ઇસુ ખરીસતને નામે આપતીસમા લે, ને તમને પાક-રહની અખરોસ થશે. ૩૯ કેમકે અમ્મે વામ્મેદો તમારે સાફ, તથા તમારાં ફરજંદો સાફ, તથા જેટલા લોક દુર છે, ઇમ્માને ઓદાવંદ આપણો ઓદા જેટલાને તેડશે, તેઓને સાફ પણ છે. ૪૦ ને તેણે બીજી ઘણી વાતોથી ગહવાઈ પુરીને તથા તાલીમ આપીને કહીજી કે, તમે આ અડીમ્મલ પેહેડીથી પોતાને બચાવો.

૪૧ તારે જેઓએ તેની વાત ખુશીથી કબ્જલ કીધી તેઓનું આપતીસમા થઈજી, ને તેજ દાદાડે તણેક હજાર આદમી તેઓની સાથે શામેલ થઈઓ. ૪૨ ને તેઓ રસુણોની તાલીમમાં તથા સોબતમાં તથા રોટલી ભાંજવામાં, તથા દુઆ માગવામાં લાગુ રહીઓ. ૪૩ તારે હરેક જાણ પર ઓફ આવીઓ, ને રસુણોથી ઘણાં અજામ્મેય કામ તથા નીરાણીઓ બની. ૪૪ ને જે સરવ ઇમાન લાવીઓ તેઓ એકઠા રહીઓ, ને બધી ચીજોમાં શરીક હતા. ૪૫ ને તેઓએ પોતાની મીલકત તથા અસબાબ વેચીઓ, ને જેમ હરેકની હાજત હતી તેમ સરવને વેહેંચી આપીજી. ૪૬ ને તેઓ રોજ એકઠીલે મંદીરમાં રહેતા હતા, ને ઘેરેઘેર રોટલી ભાંજતા ખુશી તથા સાફ દીલથી ખાનુ ખાતા હતા. ૪૭ તેઓ ઓદાના શુકર કરતા, ને સરવ લોટોથી મહેરબાની પામતા હતા; ને જે તરાવાના હતા તેઓને ઓદાવંદ દરરોજ મંડીમાં શામેલ કીધા.

બાબ તીજો.

અને દુઆ માગવાને વખત ઇમ્માને તીજે પોહેરે, પીતર તથા ઇમ્મા-હાન મંદીરમાં સાથે જતા હતા. ૨ તારે પોતાની માના પેટથી એક લંગડા માણસને લઈ જતા હતા, જેને તેઓ મંદીરના સુંદર કેહેવાએલા દરવાજા પર એ સાફ નીતે બેસાડતા હતા કે મંદીરમાં જનારાઓ પાસે તે ભીખ માગે. ૩ તેણે પીતરને તથા ઇહોમ્માનને મંદીરમાં જતા જોઈને ભીખ માગી. ૪ તારે

પીતરે ઇઆહાન સુધાંતે પર ધારીને કહીજી કે, હમારી તરફ જો. ૫ તેણે તેઆની તરફ આવી ઉમેદથી ધીઆન લગાડીજી કે તેને કંઈ તેઆ પાસેથી મલશે. ૬ તારે પીતરે કહીજી કે, રૂપું ઇઆ સુનું મારી પાસે નથી, પણ મારી પાસે જે છે તે હું તને આપુંછી; ઇસુ ખરીસત માનનીનાં નામથી તું ઉઠ, ને ચાલ-તો થા. ૭ ને તેણે તેનો જમણો હાત પકડીને તેને ઉઠાડીઆ, ને તુરત તેના પગમાં તથા ઘુટીઆમાં જોર આવીજી. ૮ તારે તે કુદતો ઉભો થઈઆ, ને ચાલીઆ, ને ચાલતો કુદતો તથા આદાના શુકર કરતો તેઆની સાથે મંદીરમાં પેઠા. ૯ ને સરવ લોકે તેને ચાલતો તથા આદાના શુકર કરતો દીઠા. ૧૦ ને તેને આલખીઆ કે મંદીરના સુંદર દરવાજા પર જે ભીખ માગવા સારૂ બેસતો હતો તે આજ છે, ને તેના પર જે થઈજી હતું તેથી તેઆ તાજુખીઆ તથા અચરતે બરાઈ ગઈઆ.

૧૧ અને જે લંગડો સમો થઈઆ તે પીતર તથા ઇઆહાનને પકડી રહી-આ હતા, તારે બધા લોક બહુ તાજુખ થઈને સુત્રીમાનની કેહેવાઆલી પરસાલ-માં તેઆની પાસે આકા દોડી આવીઆ. ૧૨ તારે પીતરે તે જોઈને લોકોને જવાબ આપીઆ કે, આ આ ઇસરાઆલી માણસો, તમે આ પર કેમ તાજુખ થાઆછેઆ? ને જાણે હમે પોતાનાં કુવંતે ઇઆ દીનદારીઆ આ માણસને ચાલતો કીધો હોઆ તેમ હમને કેમ ધારીને જુઆછેઆ? ૧૩ ઇયસાહીમના તથા ઇસહાકના તથા ઇઆકુબના આદાઆ ઇઆને આપણા આપદાઆના આદાઆ પોતાના બેઠા ઇસુને જલાલી કીધો, જેને તમે પકડાવીઆ; ને પીલતે તેને મુકી દેવાનું ફરાવીજી તારે તેની આગલ તમે તેનો ઇનકાર કીધો. ૧૪ હા તમે તે પાક તથા રાસતનો ઇનકાર કીધો, ને માગીજી કે આ પુત્રો તમને અપાઆ. ૧૫ ને જુદગીના સરદારને મારીનાંખીઆ, જેને આદાઆ મરીગઆલાઆમાંથી ઉઠાડીઆ, તેના શાહેદ હમે છઈઆ. ૧૬ ને તેનાં નામના આતકાદથી જેને તમે જુઆછેઆ ને આલખોઆ, તેને તેનાં નામે મજબુત કીધો; હા, તેની પરના આતકાદે તેને આ પુરું સાબપણું તમે સરવની આગલ આપીજી છે. ૧૭ ને હવે આ આ બાઈઆ, તમે તથા તમારા સરદારોઆ પણ અજાણપણા આ તે કીધું, આ હું જાણુંછી. ૧૮ પણ આદાઆ પોતાના બધા નખીઆનાં મોહોથી જે આગલથી કહીજી હતું કે ખરીસત દુખ સેહેરો, તે તેણે પુરું કીધું છે. ૧૯ વાસતે તમે તોખા કરો, ને ફેરો, આ સાહ કે આદાવંદની હજુરથી તાજગીના વખત આવે તારે તમારાં પાપ જીંસાઈજી.

૨૦ ને ઇસુ ખરીસત જેની તાલીમ તમને અગાઉ અપાઇ તેને તે ફરી મોકલશે.
 ૨૧ આદામ્મ દુનીઆની રાઈથી પોતાના બધા પાક નખીઆનાં મોહોથી જે
 જે બાબત કહીજી છે તે બધો વાતો પુરી કરવાના વખત સુધી આસમાને તેને
 લઇ રાખવો જરૂર છે. ૨૨ કેમકે સુસામ્મ બાપદાદામ્મને કહીજી કે, “આદાવંદ
 તમારો આદા, તમારા ભાઈઓમાંથી મારા સરખા એક નખીને તમારે સાર
 ઉઠાડશે, જે કંઈતે તમને કહે તે સઘવું તમારે સાંભળવું. ૨૩ ને એમ થશે
 કે હરેક રાખસ જે તે નખીને નહીં સાંભલશે, કોમમાંથી તે મારીઆ જશે.”
 ૨૪ બલકે કુલે નખીઆમ્મ સામુઅેલથી માંડીને તેની પાછલના જેટલાઆમ્મે
 કલામ કહીઆ, તેઆમ્મે પણ આ દાહાડામ્મની ખબર અગાઉથી આપી છે.
 ૨૫ તમે નખીઆમ્મની આલાદ છેઆ, ને “ તારી આલાદથી જમીન પરના
 કુલે લોક બરકત પામશે,” એવું ઇબ્રાહીમને કહીને આદામ્મે આપણા બાપ-
 દાદામ્મની સાથે જે બંદોબસત કીધો તેના ભાગીઆ તમે છેઆ. ૨૬ આદા-
 મ્મે પોતાના બેઠા ઇસુ ખરીસતને ઉઠાડીને તેને પેહેલાં તમારી પાસે મોકલી-
 આ, એ સાર કે તમ હરેકને તમારાં ભુંડાં કામથી ફેરવીને તમને બરકત આપે.

બાબ ઓથો.

અને તેઆ લોકોને એ કહેતા હતા તારે કાહીનો તથા મંદીરનો સ-
 રદાર તથા સાદુકીઆ તેઆ પર ઉઠી આવીઆ. ૨ કેમકે તેઆ લોકોને તાલીમ
 આપતા, ને મરીગએલાઓનું પાછું ઉઠવું ઇસુની મારફત થાએ છે તે
 જાણવતા હતા, વાસતે તેઆ નાખુશ થઇઆ. ૩ ને તેઆમ્મે તેઆ પર હાત
 નાંખીઆ, ને તે વખત સાંહાંજ પડી હતી વાસતે બીજા દાહાડા લગી તેઆને
 બંદીઆનામાં રાખીઆ. ૪ તોપણ જેઆમ્મે વાત સાંભલી હતી તેઆમાંથી
 ઘણાઆ ઇમાન લાવીઆ; ને તે લોકોની ગણતી હજાર પાંચકની હતી.

૫ અને બીજે દાહોડે એમ થઇજી કે તેઆના સરદારો તથા વડીલો તથા
 શાસતરીઆ, ૬ તથા હનાનીઆ સરદાર કાંહીન, તથા કાઆફા, ઇઆહાન
 તથા આલેકસાંદર, તથા સરદાર કાહીનનાં સગામાંના જેટલા હતાં, તેઆ ઇ-
 શાલેમમાં એકઠા થઇઆ. ૭ ને તેઆમ્મે તેઆને વચમાં ઉભા કરીને પુછીજી
 કે, તમે કહીઆ એખતીઆરથી ઇઆ કોણનાં નામે એ કરીજી છે? ૮ તારે
 ખીતરે પાક-રહથી બરાબને તેઆને કહીજી કે, અએ લોકોના સરદારો તથા ઇસ-
 રાએલના વડીલો, ૯ જે એહસાન આ કમજોર આદમી પર થઇઆ, તે

બાબત જો આજ હમારી તજવીજ કરાઈ છે કે તે શી તરેહ સમા કરાઈ ગ્યા,
૧૦ તો તમ સરવને તથા ઇસરાઈલી કુલે લોકોને ય્મે માલુમ થાઈ છે, ઇસુ
ખરીસત નાજરી, જેને તમે કરસ પર મારી નાંખી ગ્યા, જેને ખોદાઈ મરી-
ગ ગ્યા લાગ્યા માંથી ઉઠાડી ગ્યા. તેનાં નામથી ઇમાને તેનાથી આ માણસ તમારી
સાહામાં હીઆં સાળે ઉભો રહે છે. ૧૧ જે પથર તમ બાંધનારા ગ્યાથી
તુછ કરાઈ ગ્યા તે ગ્યેજ છે, તે ખુણાનુ મથાલું થઈ ગ્યા છે. ૧૨ ને બીજા કોઈ-
થી પણ તારણ નથી, કેમકે આપણું તારણ થાઈ ગ્યેવું બીજું કોઈ નામ
આસમાન તલે માણસોમાં આપેલું નથી. ૧૩ ને તે ગ્યા ગ્યે પીતરની તથા ઇમા-
હનની હીમત જોઈને તથા તે ગ્યા વગરબણેલા, તથા અગનીઆની છે, ય્મે
જાણીને તાજુબ કીધું, ને તે ગ્યાને આલખીઆ કે તે ગ્યા ઇસુના સાથી હતા.
૧૪ ને તે સમા કરેલા માણસને તે ગ્યાની સાથે ઉભો રહેલો જોઈને કંઈ ઉલટું
બોલી શકીઆ નહીં. ૧૫ પણ તે ગ્યાને સમા બાહાર જવાનો હુકમ કીધા પર
તે ગ્યા ગ્યે માણેમાં વીચાર કરીને કહીજી કે, ૧૬ ય્મે માણસોને આપણે શું કરી-
ગ્યે? કેમકે તે ગ્યા ગ્યે એક મોતેઅર મોજેજે કીધે ગ્યે ઈશ્રાલિમમાંના સરવ
રહેનારા ગ્યાને જાહેર છે, ને આપણેથી ઇનકાર થતો નથી. ૧૭ લેકીન લોકોમાં ય્મે
જુઆદા મરાહુર નહીં થાઈ વાસતે આપણે તે ગ્યાને શારીપેઢ ધમકાવી ગ્યે કે
તે ગ્યા ફરી ય્મે નામથી લોકોમાં કોઈને નહીં કેહે. ૧૮ તારે તે ગ્યા ગ્યે તે ગ્યાને
બોલાવીને ઇસુનાં નામથી તે ગ્યા કંઈ ન કેહે, ને તાલીમ ન આપે, ય્મેવા તે ગ્યાને
હુકમ કીધો. ૧૯ પણ પીતરે તથા ઇમાહાને જવાબ માં તે ગ્યાને કહીજી કે, ખોદા-
ના કરતાં તમારું જુઆદા શાંબલવું ખોદાની નજરમાં સજવર છે કે નહીં, ય્મે
તમેજ કરાવો. ૨૦ કેમકે જે હમે દીકાં ને શાંબલીઆં છે તે કહીઆ વીના હમે
રહી શકતા નથી. ૨૧ તારે તે ગ્યાને શી તરેહ સજ કરવી ય્મે લોકોને લીધે
ન સુજતાં તે ગ્યા ગ્યે તે ગ્યાને વધારે ધમકાવીને મુકી દીધા, કેમકે જે થઈજી
હતું તેથી સઘલા 'ખોદાની તારીફ કરતા હતા.' ૨૨ કાંજે જે માણસ પર સમા
કરવાનો આ મોજેજે થઈ ગ્યો હતો તે ચાલીશ વરસથી જુઆદા ઉમરનો હતો.

૨૩ અને તે ગ્યા છુટીઆ તારે પોતાના લોકોની પાસે ગઈ ગ્યા, ને મુખી
કાહીનો ય્મે તથા વડીલા ગ્યે જે કહીજી હતું તે બધું તે ગ્યાને કહીજી. ૨૪ ને
તે ગ્યા ગ્યે તે શાંબલીને ય્મેકદીલે ખોદાને માહોરા અવાજથી કહીજી કે, અગ્યે
ખોદાવંદ, તું ખોદા છે, જેણે આસમાન, તથા જમીન, તથા દરી ગ્યા, તથા
જે બધું તે ગ્યામાં છે તે પેદા કીધું. ૨૫ તે પોતાના બંદા દાઉદનાં માહોથી

કહીજે છે કે, “ગેરકોમીઓએ શા વાસતે હુલડ કીધું છે; ને લોકોએ ફોકટ વીચાર કીધા? ૨૬ આદાવંદને ઊલટા તથા તેના મસીહાને ઊલટા જમીનના પદરાહાએ ઉઠીઆ, ને સરદારો એકઠા થઈઆ.” ૨૭ કેમકે ખરાખર તારા પાંક બેઠા ઇસુ, જેને તે મસીહ કીધો, તેને ઊલટા હિરોદ તથા પંતીઅસ પીલત ગેરકોમીઓ તથા ઈસરાએલી લોકો સુધાં એકઠા થઈઆ; ૨૮ એ સારૂ કે તારા હાતે તથા તારા મનસુઆએ જે થવાનાં અગાઉથી ઈરાવીઆં તે કરે. ૨૯ ને હવે, અમે આદાવંદ, તું તેઓની ધમકીઓ જો, ને તારા અંદાઓને એવું બખરા કે તારો કલામ પુરી દીલરીથી તેઓ કેહે; ૩૦ ને તારો હાત સમા કરવા સારૂ લાંબો કર, ને તારા પાક બેઠા ઇસુનાં નામથી અજબઓ તથા નીશાણીઓ થવા દે.

૩૧ અને તેઓએ દુઆ માગીઆ પર જે જગેમાં તેઓ એકઠા થઈઆ હતા તે હાલી, ને તેઓ સરવ પાક-રહથી ભરાઈ ગઈઆ, ને આદાનો કલામ દીલરીથી કહીઆ. ૩૨ ને ઇમાનદારોની સમા એકદીલ તથા એક જનની હતી, ને જે અસબાબ પોતાનો તે પોતાનો કરીને કોઈએ નહીં કહીઆ, પણ બધી ચીજોમાં તેઓ શરીક હતા. ૩૩ ને રસુલોએ મોહોટાં કુવતથી આદાવંદ ઇસુના પાછા ઉઠવા બાબત ગહવાઈ પુરી, ને તેઓ સરવ પર મોહોટો ફજલ થઈઆ. ૩૪ ને તેઓમાંનો કોઈ મોહતાજ નહીં હતો, કેમકે જમીનના ઈઆ ધરોના જેટલા મલેક હતા તેઓ તે વેચીને વેચેલાંની કીમત લાવીઆ; ૩૫ ને રસુલોના પગની પાસે મુકી, પછી જેવી જેની જરૂર હતી તે પરમાણે તેને વેહેંચી અપાઈજી. ૩૬ ને ઇઓસી, જે કુપરસમાં જનમેલા લેવી હતો, જેની અઠક રસુલોએ આરણ્યા ઇઆને દીલાસાનો દીકરો પાડી; ૩૭ તેને જમીન હતી તે તેણે વેચી, ને કીમત લાવીને રસુલોના પગ પાસે મુકી.

બાબ પાંચમો.

અને હતાનીઆ નામે એક માણસે તેની બધાંએ સારીસા સાથે પોતાની મીલકત વેચી. ૨ ને તેની બધાંએરના પણ જાણતાં કીમતમાંથી કંઈ પાછું રાખીજી, ને એક ભાગ લાવીને રસુલોના પગ પાસે મુકીઆ. ૩ તારે પીતરે કહીજી, અમે હતાનીઆ, પાક-રહેને જુદું કેહેવાને, તથા જમીનની કીમતમાંથી કંઈ પાછું રાખવાને રોતાન તારા દીલમાં કેમ ભરાઈઆ છે? ૪ તે તારી પાસે હતી તારે શું તારી નહીં હતી? ને વેચીઆ પછી શું તારા અખ-

તીઆરમાં નહીં હતી? તે પોતાનાં દીલમાં આ વીચાર કેમ આવવા દીધો? તે માણસોને નહીં, પણ ખોદાને જીવું કહીજી છે. ૫ એ વાતો શાંભલતાંજ હતાનીઆએ પડીને પરાણ છોડીઆ, ને જેઆએ એ વાતો શાંભલી તે સરવ પર મોહોટી ખીલીક આવી. ૬ ને જીવાનોએ ઉડીને તેને વીંચાલીઆ, ને બાહાર લઈજઈને દાટીઆ. ૭ ને ઘડી તણેક પછી જે થઈજ તે ન જાણતાં તેની બહાર અંદર આવી. ૮ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, મને કેહે, તમે શું આટલાં સાર તે જમીન વેચી? તેણીએ તેને કહીજી કે, હા, એટલાંજ સાર. ૯ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદના રહની ઇમતેહાન કરવાને તમે બેહુએ કેમ સંપ કીધો છે? જો, જેઆએ તારા વરને દાટીઆ તેઆના પગ બારણા આગલ છે. ને તેઆ તને પણ બાહાર લઈજશે. ૧૦ તારે તુરત તે તેના પગ પાસે પડી, ને પરાણ છોડીઆ, પછી જીવાનોએ અંદર આવીને તેને મુએલી દીડી, ને બાહાર લઈજઈને તેના વરની પાસે તેને દાટી. ૧૧ ને આખી મંડલી પર, તથા જે લોકોએ એ વાતો શાંભલી તે સઘલા પર, મોહોટી ખીલીક આવી.

૧૨ એને લોકોમાં રસુલોના હાતોથી નીશાણીઆ તથા અજાએબ કામે ધણું થઈઆ, (ને તેઆ સરવે એકદીલ સુધીમાનની પરસાલમાં હતા, ૧૩ ને ખીજઆમાંથી કોઈને તેઆમાં મલી જવાની હીમત નહીં આવી; પણ લોકોએ તેઆનાં વખાણ કીધાં. ૧૪ ને મરદો તથા એઆરતો ટોલાંઅંદ ખોદાવંદની તરફ ઇમાનથી ફરીઆ.) ૧૫ એ રીતે કે તેઆ ખીમરોને રસતાઆમાં લાવીઆ, ને ખીજાનાઆ પર તથા પલગો પર તેઆને સુઆડીઆ, એ સાર કે પોતરના આવતાં તેનો છાઈઆ પણ તેઆમાંના કોઈ પર પડે. ૧૬ ને આસંપાસનાં રોહોશમાંના ધણા લોક ખીમરોને તથા નાપાક રહેથી દુખ પામતાઆને ઈશાલેમમાં લઈઆવીઆ, ને તેઆ સરવ સમા કરાઈઆ.

૧૭ તારે સરદાર કાહીને તથા તેના સઘલા સાથી જેઆ સાદુકીઆનાં તડના હતા તેઆ કુરોધથી ભરાઈને ઉડીઆ; ૧૮ ને પોતાના હાત રસુલો પર નાંખીઆ, ને અંધીવાનોનાં કેદખાનામાં તેઆને ધાલીઆ. ૧૯ પણ રીતે ખોદાવંદના ફરેશતાએ કેદખાનાનાં બારણા ઉઘાડીઆં, ને તેઆને બાહાર લાવીને કહીજી કે, તમે જાઆ, ૨૦ ને મંદીરમાં ઉભા રહીને જીંદગીની એ સંધી વાતો લોકોને કહે. ૨૧ તારે તેઆ એ શાંભલીને મલસકે મંદીરમાં પેઠા,

ને શીખવવા લાગીઆ; પણ સરદાર કાહીને તથા તેના સાથીઓએ આવીને સભાને તથા ઇસરાએલના વડીલોને એકઠા બોલાવીઆ, ને તેઓને લાવવાને કેદખાનામાં મોકલીઆ. ૨૨ પણ સીપાઈઓએ જાહેરે તેઓને કેદખાનામાં દીઠા નહીં, તારે પાછા આવીને ખબર કરીને કહીજે કે, ૨૩ હમે તો કેદખાનાને શારીરે બંધ કરેલું તથા ચોકીદારોને બારણા આગલ ઉભા રહેલા દીઠા, પણ હમે ઉઘાડીજે, તારે અંદર ઢોળને દીઠા નહીં. ૨૪ સરદાર કાહીને તથા મંદીરના સરદારે તથા મુખી કાહીનોએ એ વાતો શાંભલી તારે તે બાબત બહુ ધંબરાઈઆ કે એ શું હશે? ૨૫ તારે એક રાખસે આવીને તેઓને ખબર આપી કે, જુઓ, જે માણસોને તમે કેદખાનામાં ધાલીઆ હતા તેઓ મંદીરમાં ઉભા રહીને લોકોને શીખવે છે. ૨૬ તારે સરદાર સીપાઈઓ સાથે જાહેરે જખરદસતી કરીઆ વગર તેઓને લાવીઆ, કેમકે તેઓ લોકોથી ખીંધા કે રખે તેઓને તેઓ પથરે મારે. ૨૭ ને તેઓ તેઓને લાવીઆ તારે તેઓને સભા આગલ ઉભા કીધા, ને સરદાર કાહીને તેઓને પુછીજે કે, ૨૮ તમે તે નામથી શીખવો નહીં, વાસતે શું હમે તમને તાકીદથી હુકમ નહીં આપીઆ હતો? પણ, જુઓ, તમે પોતાનો તાલીમથી ઇશાલેમને ભરીજે છે, ને તે રાખસનું લોહી પાડવું હમારી ઉપર લાવવાનું ઇચ્છેએઆ. ૨૯ તારે પીતરે તથા ખીજ રસુલોએ જવાબમાં કહીજે કે, આદમીઓ કરતાં જોદાને હમારે જુઆદા માનવો જોઈએ. ૩૦ જે ઇસુને તમે કહસ પર ટાંગીને મારીનાંખીઆ, તેને આપણા બાપદાદાઓના જોદાએ ઉઠાડીઆ છે. ૩૧ ને પોતાની જમણી બાજુ પર પાદશાહ તથા તારનાર થવાને જોદાએ તેને બુલંદ કીધો છે, કે ઇસરાએલને તોઆ તથા ગુનાહની માફી તે આપે. ૩૨ ને હમે એ વાતો બાબત તેના શાહેદ છઈએ, ને પાક-રહ, જેને જોદાએ પોતાને માનનારાઓને આપીઆ, તે પણ શાહેદ છે.

૩૩ અને તેઓ એ શાંભલીને દીલમાં વીંધાઈ ગઈઆ, ને તેઓને મારીનાંખવાનો મનમુખો કીધો. ૩૪ પણ ગમાલીએલ નામે એક ફરોશી જે શરીરમત શીખવનારો, તથા સધલા લોકોમાં ઇજતદાર હતો, તેણે સભામાં ઉઠીને રસુલોને થોડી વાર લગી બાહાર કાઢાડવાનો હુકમ આપીઆ. ૩૫ પછી તેણે તેઓને કહંજે, કે, અમે ઇસરાએલી લોકો, તમે આ માણસોને જે કરવાના છેઆ તે બાબત ખબરદાર રહો. ૩૬ કેમકે આ દાહાડાઓ અગાઉ

યુદ્ધસે ઉઠીને કહીજી કે, હું કોઈ મોહોટો છજી, ને તેની સાથે આશરે આશ્રમાં માણસ રાખેલ થઈગ્યા; તે મારીગ્યા ગઈગ્યા, ને જેગ્યા તેના ફરમાનબરદાર હતા તેગ્યા પરાગંદે થઈને નાબુદ થઈગ્યા. ૩૭ તે બાદ નામનીસી લખવાના દાહાડગ્યામાં ગાલીલનો ઇહુદા ઉઠીગ્યા, ને બહુ લોકોને પોતાની પછવોડે ખેંચીગ્યા, તેપણ હલાક થઈગ્યા, ને જેટલા લોકો તેને તાબે હતા, તેગ્યા સરવ વીખરાઈ ગઈગ્યા. ૩૮ ને હવે હું તમને કહુંછજી કે તમે આ માણસોથી દુર રહો, ને તેગ્યાને રહેવા દેગ્યા, કેમકે જો ગમે તાલીમ ઇગ્યા કામ આદમીગ્યાથી હરો, તો ખરબાદ થઈ જશે; ૩૯ પણ અગર ગમે ખોદાથી હરો, તો તમથી ગમે ખરબાદ થનાર નથી; ગમેવું ન થાગમે કે તમે ખોદાની સાથે લડનારા હો. ૪૦ ને તેગ્યાગમે તેનું માનીજી, ને રસુલોને બોલાવીને મારીગ્યા, ને ઇસુનાં નામથી બોલવાની મના કરીને તેગ્યાને મુકી દીધા. ૪૧ તારે તેગ્યા સભામાંથી ખુરા થતા ચાલીગ્યા ગઈગ્યા કે તેનાં નામને લીધે બેહુરમત થવાને લાગમેક તેગ્યા થઈગ્યા. ૪૨ ને દરેરોજ મંદીરમાં તથા ઘેરેઘેર શીખવવાનું તથા ઇસુ ખરીસતની ખુરાખખરી જાહેર કરવાનું તેગ્યાગમે મુકીજી નહીં.

બાબ છઠો.

અને તે દાહાડગ્યામાં શાગીરદો ઘણા થઈગ્યા તારે હેખરીગ્યા પર હેલેનીગ્યાગમે કચકચ કીધી, કે રોજાંદી ખીદમતગીરીમાં તેગ્યાની વીધવાગ્યાની ગફલત કરેછે. ૨ તારે ખારોગમે શાગીરદોની જમાતને બોલાવીને કહીજી કે, ખોદાનો કલામ છોડીને મળેની ખીદમત હમે કરીગમે ગમે મુનાસીબ નથી. ૩ વાસેત, અગમે બાઈગ્યા, તમે પોતામાંથી સાત આખરદાર રાખસ પાકરહે તથા દાનાઈગમે ભરેલા રોધી કાહોડો, કે હમે તેગ્યાને ગમે કામ પર ફરાવીગમે. ૪ પણ હમે પોતે દુગ્યામાં તથા કલામની ખીદમતમાં લાગુ રહીશું. ૫ ને ગમે વાત આખી જમાતને શારી લાગી; ને સેતફાન નામે ગમેક રાખસ જે ઇમાને તથા પાકરહે ભરેલો હતો તેને, તથા શીલપને, તથા ફરાખુરસને, તથા નીકાનોરને, તથા તીમનને, તથા ફરમાનાને, તથા અંતીગ્યાખના થગમેલા ઇહુદી નીકોલાસને, તેગ્યાગમે પસંદ કીધા. ૬ ને તેગ્યાને રસુલોની સાહામાં ઉભા કીધા, ને તેગ્યાગમે દુગ્યા માગીને તેગ્યા પર હાત મુકીગ્યા. ૭ ને ખોદાનો કલામ ફેલાઈ ગઈગ્યા, ને ઇઝરાલેમમાં શાગીરદોની ગણતી બહુ વધીગઈ, ને કાહીનોનું મોહોટું યેલું ઇમાનને તાબે થઈજી.

૮ અતે ઇમાન તથા કુવતે ભરેલા સતેફાને લોકોમાં મોહોટાં અબઝમ્મિયા કામ તથા મોજેબ કીધા. ૯ તારે લીબેરતીની કેહેવામ્મિલી સમામાંના, તથા ફુરેનીના, તથા સીકુંદરીઆના, તથા કીલકીના, તથા આસીઆના કેટલામ્મિ-
કામ્મ ઉડીને સતેફાનની સાથે તકરાર કીધી. ૧૦ પણ જે દાનાઈ તથા રહથી તે બોલીઆ તેની સાહામાં તેઆ ઉભા રહી રાકીઆ નહીં. ૧૧ તારે તેઆમ્મિ કેટલામ્મિક રાખસોને સમજવી લીધા, જેઆમ્મિ કહીજે કે, હમે તેને મુસા તથા ખાદને નીસખત ફુર કેહેતાં શાંબલીઆ. ૧૨ ને તેઆમ્મિ લોકોને તથા વડીલોને તથા શાસતરીઆને ઉશકેરીઆ, ને તેઆમ્મિ આવી તેને પકડી લીધા, ને સમામાં લાવીઆ; ૧૩ ને જુઠા શાહેદા ઉભા કીધા, જેઆમ્મિ કહીજે કે, અમે રાખસ આ પાક મકાનને તથા તોરતને ઉલટું ફુર કહીઆ વીના રહેતો નથી. ૧૪ કેમકે હમે અમને અમે કેહેતાં શાંબલીઆ કે, ઇસુ નાબરી આ મકાનને તોડી નાંખશે, ને જે રસમો મુસામ્મિ આપણને આપી તેઆને બદલશે. ૧૫ ને જે સરવ સમામાં બેઠા હતા તેઆમ્મિ તેના પર ધારીને બેતાં તેનો ઓરો શીરશતાના સરખો દીઠા.

બાબ સાતમો.

તારે સરદાર કાહીને પુછીજે કે, અમે વાતો શું અમે છે? ૨ ને તેણે કહીજે કે, અમ્મિ માણસો, બાઈઆ, તથા બાપો, શાંબલો, આપણો બાપ ઇબ્રાહીમ હારાનમાં રહીઆ અગાઉ મેસોપોતામીઆમાં હતો, તારે ખાદા જુલજલાલ તેને બહાર થઈઆ. ૩ ને તેને કહીજે કે, તું તારા મુલકમાંથી તથા તારાં સગાંઆમાંથી નીકલ, ને જે મુલક હું તને બતાવું તેમાં જ. ૪ તારે તે ખાલદીના મુલકમાંથી નીકલીને હારાનમાં આવી વસીઆ, ને તેનો બાપ મુઆ પછી તાંહાંથી તેણે તેને આ મુલક, જેમાં તમે હમણા વસોછેઆ, તેમાં તેને લાવીઆ; ૫ ને તેણે તેને અમેમાં કંઈ વતન આપીજે નહીં; અમે કદમબર જમીન પણ નહીં; પણ જે કે તે વખત તેને કંઈ ફરજંદ નહીં હતું, તોપણ તેને વામ્મિદો આપીઆ કે તને તથા તારા બાદ તારી નસલને વતનને સાફ આ જમીન હું આપશ. ૬ ને ખાદામ્મિ અમે કહીજે કે, તેની નસલ પારકા મુલકમાં જઈ રહેશે; ને તેઆ તેઆને ગુલામીમાં રાખશે, ને આરશો વરસ મુધી તેઆ સાથે બદસલુકાઈ કરશે. ૭ ને ખાદામ્મિ કહીજે કે જે દ્રમના તેઆ ગુલામ થશે તેની સજા હું કરશ; ને તે બાદ તેઆ બાહાર આ-

વરો, ને આ જગીઆમાં મારી બંદગી કરશે. ૮ ને તેણે તેને સુનતનો બંદો-
બસત આપીઆ; ને તેણે ઇસહાકને જનમ આપીઆ, ને આઠમે દાહડે
તેની સુનત કીધી; ને ઇસહાકે ઇઆકુબને, ને ઇઆકુબે ખાર વડવાઆને.
૯ ને વડવાઆએ અદેખાઇથી ઇડિસકને મીસરમાં વેચીઆ, પણ ખોદા તેની
સાથે હતો; ૧૦ ને તેનાં બધાં દુખથી તેને છોડાવીઆ, ને મીસરના પાદશાહ
ફારોની આગલ તેને ફજલ તથા દાનાઈ બખશી, ને તેણે તેને મીસર પર તથા
પોતાના આખાં ઘર પર એખતીઆર આપીઆ. ૧૧ ને મીસરના આખા
મુલકમાં તથા ખનાનમાં દકાલ પડીઆ, તથા મોહિંટું દુખ થઈઈ, ને આપણા
આપદાદાઆને ખાવાનું મલીઈ નહીં. ૧૨ ને ઇઆકુબે શાંભલીઈ કે મીસ-
રમાં અનાજ છે, તારે તેણે આપણા આપદાદાઆને પેહેલાં તાંહાં મોકલીઆ.
૧૩ પછી બીજા એપે ઇડિસક પોતાના ભાઈઆને આલખાઈઆ, ને ઇડિસ-
કનાં સગાં ફારોને જણાઈઆં. ૧૪ તારે ઇડિસકે પોતાના આપ ઇઆકુબને તથા
પોતાનાં સઘલાં કુટુંબને, જેઆ પંચોતેર રાખસ હતા, બોલાવા મોકલીઆ.
૧૫ ને ઇઆકુબ મીસરમાં આવી પેહિંચીઆ, તાંહાં તે તથા આપણા આપ-
દાદા મરીગઈઆ. ૧૬ ને તેઓને રાખેમમાં લઈગઈઆ, ને જે કબર ઇબ-
રાહીમે નાણુ આપીને રાખેમના આપ એમરના દીકરાઓથી વેચાતી લીધી
હતી, તેમાં દાટીઆ. ૧૭ પણ વાએદાનો વખત જે બાબત ખોદાએ ઇબ-
રાહીમને સમ ખાધને કહીઈ હતું તે જેમ પાસે આવીઆ તેમ તે લોક મીસ-
રમાં વધીઆ, ને બહુ થઈઆ; ૧૮ તે વખત સુધી કે બીજે પાદશાહ થઈઆ,
જે ઇડિસકને જાણુતો નહીં હતો. ૧૯ તેણે આપણી કોમ સાથે પાખંડ કરીને
આપણા આપદાદાઆને એવું દુખ દીધું કે તેઓનાં બાલકો જીવે નહીં,
વાસતે તેઓને ખાહાર નંખાવીઆં. ૨૦ તે વખતમાં મુસા જનમીઆ,
ને તે ઘણો ખુબસુરત હતો, ને તણુ મહીના સુધી પોતાના આપનાં ઘરમાં
પક્ષીઆ. ૨૧ ને જરે તે ખાહાર નંખાઈઆ, તારે ફારોની દીકરીએ તેને
ઈચ્છા લીધી, ને પોતાનો દીકરો થવાને તેને પાલીઆ. ૨૨ ને મુસા મીસ-
રીઓની કુલે હીકમતમાં તરખીઅત પામીઆ હતો, ને બોલવામાં તથા
કામમાં રાકતીવાન હતો. ૨૩ ને તે પુરાં ચાલીશ વરસનો થઈઆ તારે તેનાં
દીલમાં આવીઈ કે જાધને પોતાના ભાઈઆ બની ઇસરાએલોની ખબર લે.
૨૪ ને તેઓમાંના એકને જુલમ પામતો જોઈને તેની હીમાએત કીધી,
ને મીસરીને મારીનાંખીને જુલમ ઉઠાવનારનો બદલો લીધો. ૨૫ કેમકે તેણે

ધારીજી કે તેના બાહ્યમાં સમજશે કે ખાદા તેઓને તેના હાતથી છુટકો આપશે. પણ તેઓ સમજ્યા નહીં. ૨૬ ને બીજે દાહોડે તેઓ લડતા હતા. તારે તે તેઓને દેખાઈઓ, ને તેઓને માણેમાં સલાહ કરાવા આહીને કહીજી કે, અમે મરદો, તમે બાહ છેઓ, તમે કેમ એક બીજા પર જુલમ કરોછેઓ? ૨૭ પણ જો પોતાના પડોસી પર જુલમ કરતો હતો, તેણે તેને હથાવીને કહીજી કે, તને કોણે હમારી ઉપર હાકમ તથા હનિસાફ કરનાર ડેરવીઓ છે? ૨૮ કહ્યું તે જોમ મીસરીને મારી નાંખીઓ તેમ શું મને મારી નાંખવા આહોછે? ૨૯ તારે મુસાએ વાતથી નાહોડો, ને મીઠીઆનના મુલકમાં જઈ રહીઓ, તાંહાં તેને જો દીકરા જનમીઓ. ૩૦ ને આલીશ વરશ ગુલ્લીઓ તારે ખાદાવંદનો ફરિશતો સીનાઈ પાહાડના રાનમાં જાહાડવા મધે આગના ભડકામાં તેને દેખાઈઓ. ૩૧ ને મુસા તે દેખાવ જોઈને તાજુબ થઈઓ, ને જોવા સાહે પાસે જતો હતો, તારે તેને ખાદાવંદનો અવાજ થઈઓ કે, ૩૨ “હું તારા આપદાઓનો ખાદા હંઆને હમિરાહીમનો ખાદા તથા હંસિહાકનો ખાદા તથા હંઆકુબનો ખાદા છજી;” તારે મુસા કાંપીઓ, ને તેને ઘરીઆફત કરવાની હીમત ન રહી. ૩૩ ને ખાદાવંદે તેને કહીજી કે, “તું તારા પગમાંથી જોડા કાહાડ, કેમકે જો મકાનમાં તું ઉભો છે તે પાક જમીન છે. ૩૪ મીસરમાં જો મારા લોક છે તેઓનું દુખ મેં જોઈ લીધું છે, ને તેઓનો નીસાસો શાંભલીઓ છે, ને તેઓને છોડાવવાને હું ઉતરીઓ છજી, ને હવે આવ, હું તને મીસરમાં મોકલીશ.” ૩૫ તેજ મુસા જોવા તેઓએ હનિકાર કરીને કહીજી કે, “કોણે તને હાકમ તથા હનિસાફ કરનાર ડેરવીઓ, તેને જો ફરિશતો જાહાડવામાં દેખાવ આપીઓ તેની મારફત ખાદાએ તેને હાકમ તથા છોડાવનાર થવા સાહે મોકલીઓ. ૩૬ તેઓને બાહર લાવતાં મીસર દેરામાં, તથા લાલ ઘરીઓમાં, તથા રાનમાં આલીશ વરશ મુધી તેણે અબજમેબ કામો તથા નીશાણીઓ ખનાવી.

૩૭ જો મુસાએ બની હંસરાઓને કહીજી હતું કે, “તમારો ખાદાવંદ ખાદા તમારા ભાઈઓમાંથી મારા સરખો એક નથી તમારે સાહે ઉઠાડશે, તેનું તમારે શાંભલવું,” તે એવું છે. ૩૮ જો રાન મધે મંડલીમાં હતો, ને જોની સાથે સીનાઈ પાહાડમાં ફરિશતો બોલીઓ, તથા આપણા આપદાઓની સાથે હતો, તે એવું છે; આપણને આપવાને જીવનની વાતો તે પામીઓ. ૩૯ આપણા આપદાઓએ તેને માનવાને આહીજી નહીં, પણ તેને રદ કીધા,

ને પોતાનાં દીલ મીસર તરફ ફેરવીને હાગેતને કહીએ કે, ૪૦ “હમારી આગલ આલવાને હમારે સાર્ ખોદાચ્છિને તું બનાવ, કેનકે ચ્છિ મુસા જે હમને મીસ-રનાંથી લાવીઆ તેને શું થકેએ ? ચ્છિ હમે બાશુના નથી.” ૪૧ નેતે દાહાચ્છિનાં તેચ્છિચ્છિ વાકેએ બનાવીચ્છિ, નેતે મુરવીને કુરઆની ગદગથી, ને પોતાના હાતનાં કાનનાં ખુશાલી પાનીઆ. ૪૨ તરે ખોદા તેચ્છિથી ફરી-ચ્છિ, ને આસમાનની ફાલની બંદગી કરવા સાર્ તેચ્છિને મુકી દીધા. જેન નખીચ્છિની કીતાબમાં લખેલું છે કે, “અચ્છિ ઇમિરાચ્છિલી સોફ. તમે આલીશ વરણ લગી ચાન મધે મારીનાંજેલા બનવગે તથા કુરઆનીચ્છિ શું માહારી પાસે લાવીઆ હતા ? ૪૩ તમે મજબબા માંડવાને, તથા પોતાના રેનકાન દેવતાના સીતારાને, ઇચ્છિને જે મુરતીચ્છિ તમે પુજવાને બનાવી, તેચ્છિને તમે કંચકી લીધી; વાસતે હું તમને બાબેલની પેલી ગત લઈજઈશ.”

૪૪ મુસા સાથે ખોલનારે ચ્છિન ફગવીએ કે તેણે જે નમુનો દીધે તે પરનાચ્છે ગદવાકેને તંકુ કરે, તેન ચાનનાં આપણા આપદાચ્છિની સાથે તે હતો. ૪૫ હાલ-શુઆ સાથે આવનારા આપણા આપદા પલુ તે પાનીને ગરજેનીચ્છિ તેચ્છિને ખોદાચ્છિ આપણા આપદાચ્છિની સાહામંથી કાઢાડી મુકીઆ, તેચ્છિનાં વત-નનાં દાહિના દાહાચ્છિ મુધી લાવી મુકીચ્છિ. ૪૬ જેને ખોદાની હજુરથી ફજલ મલીચ્છિ, ને તેણે ચાહીએ કે ઇચ્છિબુબ્બા ખોદાને સાર્ મખન બનાવે. ૪૭ પલુ મુધીમાને તેને સાર્ ચ્છિક ધર બનાવીએ. ૪૮ લકીન હાતનાં બવિલાં મંદીગેનાં ખોદાચ્છિતાલા રેહતો નથી, જેન નખી રેહેએ કે, ૪૯ “ખોદાવંદ ચ્છિન રેહેએ, આસમાન માંડે તખન તથા પરથવી માંડે ખાચ્છિમાસન છે, તમે મારે સાર્ કીએ ધર બનાવશે ? ઇચ્છિ મારા આરામની જગીઆ રેહેએ ? ૫૦ મારા હાતે શું આ બધો ચીજે બનાવી નથી.

૫૧ ચ્છિચ્છિ ગરદન ખેંચનાગચ્છિ, ને દીલ તથા કાનના અસુંતરીચ્છિ, તમે હમેરા પાકરેહને હિલકું કરોએ ચ્છિ, જેન તમારા આપદાચ્છિચ્છિ કંઠીએ, તેમ તમે કરોએ ચ્છિ. ૫૨ નખીચ્છિનાંતા ડોણને તમારા આપદાચ્છિચ્છિ મનાવીચ્છિ નથી ! ને જેચ્છિચ્છિ તે ગમતના આવવા બાબત આગલથી ખબર આપી નેચ્છિને તેચ્છિચ્છિ મારીનાંખીઆ ; તેના પક ધવતારા તથા ખુની હવે તમે થકઆ છે ચ્છિ. ૫૩ તમે શીરેશાનાચ્છિની મારફત તોરત પાનીઆ, પલુ પાણી નહીં.

૫૪ અને તેચ્છિ ચ્છિ વાતો શાંતલીને પોતાનાં દીલનાં ચીંધાઈ ગઈઆ, ને

તે પર દાંત પીસીઆ. ૫૫ પણ પાકરહથી ભરાએલા છતાં તેણે આસમાન તરફ તાકીને ઓદાની જલાલ તથા ઓદાની જમણી બાજુ પર ધસુને ઉભો રહેતાં દીઠો. ૫૬ તારે તેણે કહીજી, જુઓ, આસમાન ઉઘેડું, તથા ઓદાના જમણા હાત પર આદમીના ખેટાને ઉભો રહેલા હું જોઈ છું. ૫૭ પછી તેઓએ મોહોયો પોકાર મારીને પોતાના કાન બંધ કરીઆ, ને એકચીતે તેના પર દોડી આવીઆ. ૫૮ ને તેને રોહર બાહાર કાઢાડીને પથરે મારીઆ ; તારે સાઉલ કેહેવાઓલા એક જવાનના પગની પાસે રાહેલોએ પોતાનાં કપડાં મુકીઆં. ૫૯ ને સતેફાનને દુઆ માગતાં, તથા એએ ઓદાવંદ ધસુ, મારા રહેને કબુલ કર, એમ કેહેતાં તેઓએ પથરે મારીઆ. ૬૦ ને તેણે ધુટણ ટેકવીને મોહોયો અવાજ કાઢાડીને કહીજી કે, એએ ઓદાવંદ, તેઓ પર આ પાપ ગણતો ના; ને એમ કહીઆ બાદ તે જીંધી ગઈઆ.

બાબ આઠમો.

અને સાઉલ તેનાં ખુન બાબત રાજી હતો. ને તે વખત ઈશ્રાલિમમાં મંડલી પર મોહોટી સતાવણી થઈ, ને રસુલો શીવાએ બીજા સરવ ધડિદાના તથા સમારીઆના પરાંતોમાં વેરાઈ ગઈઆ. ૨ ને દીનદાર રાખસો સતેફાનને દાટવા લઈ ગઈઆ, ને તેની બાબત બહુ માહાતમ કીધો. ૩ ને સાઉલે મંડલીને બહુ હલાક કીધી, ને ઘેરેઘેર પેસીને મરદો તથા એપારતોને ખંચીને બંદીઆનામાં નાંખતો હતો. ૪ વાસતે એએ વેરાઈ ગઈઆ તેઓ હરેક મકાનમાં કલામનો વાએજી કરતા ફરીઆ.

૫ એને ફીલીપ સમારીઆના રોહરમાં જઈને તેઓને ખરીસતની મુનાદી કરવા લાગીઆ. ૬ ને ફીલીપના કીધેલા મોજેજા જોઈને, તથા તેની વાતો શાંભલીને લોકોએ એકઠીલે તેની વાત પર ધીઆન લગાડીજી. ૭ કેમકે નાપાક રહે એઓને વલગીઆ હતા તેઓમાંના ઘણાઓમાંથી મોહોટા અવાજ પાડતા નીકલી આવીઆ ; ને ઘણા પકરાધાતી તથા લંગડા સમા કરાઈઆ. ૮ ને તે રોહરમાં બહુ ખુશી થઈ. ૯ પણ એ અગાઉ સીમાન નામે એક રાખસ તે રોહરમાં જાદુગરી કરતો, ને પોતે કોઈ મોહોટો છે એમ કહીને સમારીઆના લોકોને દંગમાં રાખતો હતો. ૧૦ ને નાહનાથી મોહોટા મુધી, સરવ તેને માનીને કેહેતા કે, એ રાખસ ઓદાની મોહોટી કુદરત છે. ૧૧ ને તેણે તેઓને ઘણી મુદતથી જાદુગરીએ ભમાવીઆ હતા, વાસતે તેઓએ તેને

માનીઓ. ૧૨ પણ ખોદાની પાદશાહતની, તથા ઇસુ ખરીસતનાં નામની ખુરાખખરી ફીલીપ જાહેર કરતો હતો, તે તેઓએ માની, તારે મરેદો તથા ઓરતોએ પણ આપતીસમા લીધું. ૧૩ ને સીમાને પોતે પણ એતકાદ કીધો, ને આપતીસમા લઈને ફીલીપની સાથે લાગુ રહીઓ, ને જાજેજ તથા નીશાણીઓ થતી જોઈને તાગુબ થઈઓ.

૧૪ પછી સમરોનીઓએ ખોદાનો કલામ કબુલ કીધો, એ જાહેર ઇશાલેમના રસુલોએ શાંભલીઈ, તારે પીતરને તથા ઇઓહાનને તેઓની પાસે મોકલીઓ. ૧૫ તેઓએ તાંહાં પોહોંચીને તેઓને સાડ દુઆ માગી, કે તેઓ પાક-રહ પામે. ૧૬ કેમકે તેઓમાંના ડોઈ પર તાંહાં લગી તે ઉતરીઓ નહીં હતો, પણ કકત ખોદાવંદ ઇસુને નામે તેઓ આપતીસમા થઈઓ હતા. ૧૭ તારે તેઓ પર તેઓએ હાત મુકીઓ, ને તેઓ પાક-રહ પામીઓ. ૧૮ ને રસુલોના હાત મુકવાથી પાક-રહ અપાઈઓ, સીમાને એ જોઈને તેઓની પાસે નાણુ લાવીને કહીઈ કે, ૧૯ તમે મને પણ એ અપતીઓર એ સાડ આપો કે જે પર હું હાતો મુકું તે પાક-રહ પામે. ૨૦ તારે પીતરે તેને કહીઈ કે, ખોદાની અખરોસ નાણુથી વેચાતી લેવાએ, એમ તેં ધારીઈ, વાસતે તાં નાણુ તારી સાથે નાબુદ થાએ. ૨૧ એ વાતમાં તારો ભાગ કે હીસો નથી, કેમકે તાં દીલ ખોદાની આગલ સીધું નથી. ૨૨ એ વાસતે તું પોતાની એ ખુરાઈને લીધે તોળા કર, ને ખોદાની આજુ કર, કે કદાચ તારાં દીલનો વીચાર તને માફ કરાએ. ૨૩ કેમકે તું કડવાસના પોતમાં તથા ખુરાઈનાં અંધનમાં છે એ હું જોઈછીઈ. ૨૪ તારે સીમાને જવાબમાં કહીઈ કે, તમારી કહેલી વાતોમાંની ડોઈ મારા પર ન આવે વાસતે તમે મારે સાડ ખોદાવંદ પાસે દુઆ માગો. ૨૫ ને તેઓ ગહવાઈ આપીને, તથા ખોદાવંદનો કલામ કહીને, ઇશાલેમ તરફ પાછા ફરીઓ; ને સમારીઓના ઘણાં ગામમાં તેઓએ ખુરાખખર આપી.

૨૬ એને ખોદાવંદના ફીરિશતાએ શીલીપને કહીઈ કે, તું ઉઠ, ને જે રસતો ઇશાલેમથી ગાજમાં જાએ, જે ગાન છે, તાંહાં દકરાણીની તરફ જ. ૨૭ ને તે ઉઠીને ગઈઓ, ને જુઓ, એક રાખસ હબશી જાજે, જે હબશીઓની રાણી કાંડેકીનો વજર ને તેની સંધી દોલતનો મુખતીઓર હતો, તે અંદગી કરવા સાડ ઇશાલેમમાં આવીઓ હતો. ૨૮ ને પાછો જતાં પોતાના રથમાં બેસીને ઇસાઈઓ નખીની કીતાબ વાંચતો હતો. ૨૯ તારે રહે ફીલીપને કહીઈ

કે, તું નજદીક જા, ને એ રથને મલ. ૩૦ તારે ફીલીપે પાસે દોડીને તેને ઈસાઈઆ નખીની કીતાબ વાંચતો શાંભલીઆ, ને કહીજે કે, તું જે વાંચે છે તે શું સમજે છે? ૩૧ તારે તેણે કહીજે કે, મને ટોઈએ બતાવોઆ વીના હું કેમ સમજી શકું? પછી પોતાની સાથે ચહડી બેસવા સાડ તેણે ફીલીપને અરજ કીધી. ૩૨ ને તે કીતાબનું પદ જે તે વાંચતો હતો તે એ હતું કે, “ગેરોની પછે મારીનંખાવાને તે લઈ જવાઈઆ, ને જેમ હલવાન પોતાના કાતરનારની આગલ અણબોલીજે રહે છે, તેમ તેણે પોતાનું મોહો ઉઘાડીજે નહીં. ૩૩ તેની ગરીબાઈમાં તેનો ધનસાફ નહીં થઈઆ, ને તેનો જન જમીન પરથી કહડાઈઆ, વાસતે તેની પેહેડીનું બીઆન ઢોણુ કરશે?” ૩૪ તારે તે બાબએ ફીલીપને જવાબમાં કહીજે કે, હું તારી આજી કહેંછી કે, નખી ઢોણુની બાબત એ કે છે? પોતા બાબત ઈઆં ઢોઈ બીજા બાબત? ૩૫ તારે ફીલીપે પોતાનું મોહો ઉઘાડીને તેજ લેખથી માંડીને ઇસુની ખુશખબર તેને આપી. ૩૬ ને તેઆ રસતે આગલ જતાં કંઈ પાણી પર આવી પોહોંચીઆ, તારે બાબએ કહીજે કે, જો, પાણી છે, મારે બાપતીસમા પામવાને શો અઠકાવ છે? ૩૭ તારે ફીલીપે કહીજે કે, અગર તું પોતાના આખાં દીલથી ઇમાન લાવે છે તો રવા છે: ને તેણે જવાબમાં કહીજે કે, હું માનુંછી કે ઇસુ ખરીસત બાદનો બેટો છે. ૩૮ ને રથ ઉભો રાખવાને તેણે હુકમ કીધો, ને તે બેહુ ઇઆને ફીલીપ તથા બાબે પાણીમાં ઉતરીઆ, ને તેણે તેનું બાપતીસમા કીધું. ૩૯ ને તેઆ પાણીમાંથી ઉપર આવીઆ પર બાદવંદનો રહ ફીલીપને લઈ ગઈઆ, ને બાબએ તેને ફરી દીઠો નહીં; તારે તે ખુશી કરતો પોતાને રસતે ગઈઆ. ૪૦ પણ ફીલીપ અરાદાદમાં દેખાઈઆ, ને કાઈસારીમાં પોહોંચીઆ તાંહાં લગી સરવ રોહેરોમાં ખુશખબર પરગટ કરતો ગઈઆ.

બાબ નવમો.

અને સાઉલ હજી સુધી બાદવંદના શાગીરદો પર ધમકીનો તથા કતલનો દમ મારતાં સરદાર કાઢીન પાસે ગઈઆ. ૨ ને તેની પાસે દમસકની સમાઆ પર એવાં બત માગીઆં કે, અગર એ તરીકાના મરદ ઈઆ અરત ઢોઈને તે જીએ તો તેઆને બાંધીને ઇશિલિમમાં લાવે. ૩ ને જતાં દમસકની પાસે તે પોહોંચીઆ, તારે એમ થઈજે કે એકાએક તેની આરે બાજી આસમાનથી રોશની ચમકી. ૪ ને તે જમીન પર પડીઆ, ને પોતાની સાથે

બોલતાં એક અવાજ શાંભલીઓ કે, અએ સાહિલ, અએ સાહિલ, તું મને કેમ સતાવે છે ? ૫ તારે તેણે કહીજી કે, અએ બોદાવંદ, તું કોણ છે ? ને બોદાવંદે કહીજી કે, હું ઇસુ છજી, જેને તું સતાવે છે, અનીઓ પર લાત મારવી તને મુશકેલ છે. ૬ તારે ધુજતાં તથા અચરત કરતાં તે બોલીઓ, અએ બોદાવંદ, મારાથી તું શું કરાવવા ચાહે છે ? ને બોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું ઉક, ને રોહિરમાં જ, ને તારે જે કરવું છે તે તને છેલ્લાશે. ૭ તારે તેની સાથે જનારા માણસો અણબોલીઓ ઉભા રહીઓ ; તેઓએ અવાજ શાંભલીઓ ખરો, પણ કોઈને દીકો નહીં. ૮ ને સાહિલ જમીન પરથી ઉઠીઓ, ને તેનો આંખો ઉઘોડી છતાં પણ તેણે કોઈને દીકો નહીં, ને તેઓ તેનો હાત પકડીને દમસકમાં લાવીઓ. ૯ ને તણુ દાહાડા લગી તે દેખતો નહીં હતો, ને કંઈ ખાતો પીતો નહીં હતો.

૧૦ અને દમસકમાં આનાના નામે એક શાગીરદ હતો, ને બોદાવંદે તેને રોઈઓમાં કહીજી કે, અએ આનાના, ને તેણે કહીજી કે, જો, અએ બોદાવંદ, હું હીઆં છજી. ૧૧ તારે બોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું ઉઠીને પાધરા છેલ્લાઓલા રસતામાં જ, ને ઇહુદાના ઘરમાં તારસસના સાહિલ નામના એક રાખસની તલાશ કર, કેમકે, જો, તે દુઆ માગે છે. ૧૨ ને તેણે રોઈઓમાં આનાના નામે એક રાખસને અંદર આવતાં, ને તે નજર પામે વાસતે તેના પર હાત મુકતાં દીકો છે. ૧૩ તારે આનાનાએ જવાબ દીધો કે, અએ બોદાવંદ, મેં એ રાખસ બાબત ઘણાઓથી શાંભલીજી છે કે ઇશિલિમમાંના તારા પવીતરો પર એણે ઘણી બદી કીધી છે. ૧૪ ને તારાં નામથી જે દુઆ માગે છે, તે સરવને બાંધવાને મુખી કાહીનોની તરફથી હીઆં પણ તેને એખતીઆર છે. ૧૫ પણ બોદાવંદે તેને કહીજી કે, તું જ, કાંજે ગેરકોમીઓની તથા પાદશાહાઓની તથા ઇસિરાઓની કોમ આગલ માં નામ લઈ જવા સાર એ માં પસંદ કરેલું વાસણ છે. ૧૬ કેમકે તેને મારાં નામને લીધે કેટલાં દુખ સેલેવાં પડે છે, એ હું તેને દેખાડીશ. ૧૭ તારે આનાના જઈને તે ઘરમાં પેડા, ને તેના પર પોતાના હાત મુકીને કહીજી કે, અએ ભાઈ સાહિલ, બોદાવંદ હીઆં છે, જે તને રસતે આવતાં દેખાઈઓ, તેણે મને મોકલીઓ છે, એ સાર કે તું પોતાની નજર પામે, ને પાકરહે ભરાએ. ૧૮ તારે ઝટ તેની આંખોથી છાલાં સરખાં કંઈ ખરી પડીઓ, ને તુરત તે દેખતો થઈઓ, ને ઉઠીને બાપતીસમા પામી લીધું. ૧૯ ને ખાનુ બાઈને જોર પામીઓ ; ને સાહિલ દમસકમાંના

શાગીરદો સાથે ફેટલાગ્મિક દાહાડા રહીગ્મો. ૨૦ ને તેણે લાગલી ગ્મિબાદત-
ખાનાગ્મોમાં ખરીસતની મુનાદી કીધી કે, તે ખાદાનો ખેટો છે. ૨૧ ને જે સઘ-
લાગ્મિ તેને શાંભલીગ્મો તે ગ્મો તામ્બુમ થઈને બોલીગ્મા કે, જેણે ગ્મા નામથી
દુગ્મા માગનારાગ્મોને ઇશાલિમમાં હલાક કીધા, ને જે ગ્મિજ કામને સાફ
હીગ્માં ગ્માવીગ્મા કે તેગ્મોને બાંધીને મુખી કાહીનોની પાસે લઈજગ્મિ, તે શું
ગ્મિજ નથી? ૨૨ પણ સાઉલ જીગ્માદા કુવત પામીગ્મો, ને ગ્મિજ ખરીસત
છે, તે સાખેત કરીને દમસકમાંના રેહેનારા ઇહુદી ગ્મોને હરાવીગ્મા.

૨૩ ગ્મને ઘણા દાહાડા ગુજરીગ્મા બાદ ઇહુદી ગ્મોગ્મિ તેને મારી નાંખવાનો
મનસુખો કીધો. ૨૪ પણ તેગ્મોનો દુરાવ સાઉલને માલુમ પડીગ્મો; ને તે-
ગ્મોગ્મિ તેને મારીનાંખવા સાફ રાત દાહોડો ભાગલોની ચોકી કીધી. ૨૫ તારે
શાગીરદોગ્મિ રાતે તેને લઈને ટોપલીમાં મુકીને ઘાટ પરથી ઉતારીગ્મો. ૨૬ ને સા-
ઉલે ઇશાલિમમાં ગ્માવીને શાગીરદોની સાથે મલીજવાનું બહુ ચાહીજિ, પણ
સરવે તેનાથી બીધા, ને માનીજિ નહીં કે તે શાગીરદ છે. ૨૭ લોકોને ખાણુગ્મા
તેને લઈને રસુલોની પાસે લાવીગ્મો, ને તેણે રસતામાં ખાદાવંદને કેદ રીતે
દોડા, ને તે તેની સાથે બોલીગ્મો, ને તેણે હીમતથી દમસકમાં ઇસુનાં નામની
વાગ્મિજી શી તરેહ કીધી, ગ્મિ તેણે તેગ્મોને જાહેર કીધું. ૨૮ ને ઇશાલિમમાં
તેગ્મોની સાથે તે ગ્માવ જાવ કરતો રહીગ્મો. ૨૯ ને તેણે બેધરક ખાદાવંદ
ઇસુનાં નામથી વાતો કહી, ને હેલેતીગ્મોની સાથે તકરાર કીધી; ને તેગ્મોગ્મિ
તેને મારીનાંખવાનું કીધું. ૩૦ તારે તે જાણીને ભાઈગ્મો કાઠસારીમાં તેને લઈ
ગઈગ્મા, પછી તારસસમાં તેને મોકલીગ્મો. ૩૧ તારે ગ્માખા ઇહુદાની તથા
ગાલીલની તથા સમારીગ્માની મંડલીગ્મો ગ્મારામ પામીને મજબુત થઈ; ને
ખાદાવંદની બીહીક તથા પાકરહના દીલાસામાં ચાલતાં વધી.

૩૨ ગ્મને ગ્મિમ થઈજિ કે પીતર સરવ મકાનોમાં જતાં લુદાના રેહેવાસી પવી-
તર લોકોની પાસે ગ્માવીગ્મો. ૩૩ ને તાંહાં ગ્મનીગ્મસ નામે ગ્મિક રાખસને
દોડા, જે ગ્માઠ વરરા સુધી બીજાના પર પડેલા હતો, ને તે પખરાધાતી હતો.
૩૪ તારે પીતરે તેને કહીજિ કે, ગ્મગ્મિ ગ્મનીગ્મસ, ઇસુ ખરીસત તને સમો ક-
રેછે, ઉઠ, ને તાર્ બીજાનું તઈગ્માર કર; ને તુરત તે ઉઠીગ્મો. ૩૫ ને લુદા
તથા શારેનના સઘલા રેહેવાસી તેને જોઈને ખાદાવંદની તરફ ફરીગ્મા.

૩૬ ગ્મને જોપામાં તાખીયા ઇગ્માને દરકાસ નામે ગ્મિક શાગીરદ હતી, તે
નેક કામો તથા ખેરાત કરવામાં પુરી હતી. ૩૭ ને તે દાહાડાગ્મોમાં ગ્મિમ થ-

ઠગીંદ્રે તે બીમાર પડીને મરી ગઈ, ને તેઓએ તેને નહવાડીને માલ પર મુકી. ૩૮ ને લુદા જોપા પાસે હતું, વાસતે શાગીરદોએ શાંબલીજીંદ્રે પીતર તાંહાં છે, તારે બે રાખસોને તેની પાસે દરખાસત કરવાને તેઓએ મોકલીઆ છે, હમારી પાસે આવવામાં વાર ના લગાડતો. ૩૯ તારે પીતર ઉઠીને તેઓની સાથે ગઈઓ, ને પોહોંચીઓ તારે તેઓ તેને માલ પર લઈ ગઈઓ, ને સઘલી વીધવાઓ રડતી, ને દરકાસ તેઓની સાથે હતી તારે તેણે જે અંગરખા તથા કપડાં બતાવીઓ હતાં તે દેખાડાવતી, તેની પાસે ઉભી રહી. ૪૦ પણ પીતરે તે સરવને બાહાર કાઢાડીને ઘુંટણ ટેકવીને દુઆ માગી, ને મુડદાની તરફ ફરીને કહીજીંદ્રે, અમે તાખીયા, ઉઠ; તારે તેણે પોતાની આંખો ઉઘાડી, ને પીતરને જોઈને ઉઠી બેઠી. ૪૧ પછી તેણે તેને હાત આપીને બીધી કાઢી, ને પવીતરોને તથા વીધવાઓને બોલાવીને તેને જીવતી સોંપી. ૪૨ ને આખા જોપામાં એ માલુમ થઈ, ને ઘણાઓએ આદાવંદ પર એતકાદ કીધો. ૪૩ પછી એમ થઈજીંદ્રે, જોપામાં સીમાન નામે એક આમડીઆની સાથે તે ઘણા દાહાડા રહીઓ.

બાબ દશમો.

અને કાઈસારીમાં કરનેલસ નામે એક રાખસ ઇતિલી કહેવાએલી પલટનનો મુખેદાર હતો. ૨ તે દીનદાર હતો, ને પોતાના ઘરના સહુ સુધાં આદાની બીહીક રાખતો, ને લોકોમાં બહુ ખેરાત કરતો, ને હમેશા આદાની પાસે દુઆ માગનાર હતો. ૩ તેણે એક દાહોડે તીજ પોહારને આશરે આદાના ફીરેશતાને પોતાની પાસે આવતાં, તથા અમે કરનેલસ, એમ કહેતાં રોઈઓમાં સાફ દીડો. ૪ તારે તેણે તે પર ધારીને જોઈજીંદ્રે, તથા બીધેલો થઈને કહીજીંદ્રે, અમે આદાવંદ, શું છે? ને તેણે તેને કહીજીંદ્રે, તારી દુઆઓ તથા તારી ખેરાત ઇઆદગરીને સાફ આદાની હજુર પોહોંચી છે. ૫ ને હવે તું જોપામાં માણસો મોકલીને સીમોનને, જેની અઠક પીતર છે, તેને તેડાવ. ૬ તે એક આમડીઆ સીમાન, જેનું ઘર દરીઆને કાંઠે છે, તેની સાથે રહેછે: તારે શું કર્યું, એ તને તે બતાવશે. ૭ ને જરે ફીરેશતો, જેણે કરનેલસની સાથે વાત કીધી, તે ગઈઓ, તારે તેણે પોતાના ઘરના આકરોમાંના બેને, તથા જે હમેશા તેની સાથે રહેતા હતા તેઓમાંથી એક દીનદાર સીપાઈને બોલાવીઆ. ૮ ને તેઓને એ બધું કહીને તેણે તેઓને જોપામાં મોકલીઆ. ૯ ને બીજે દાહોડે તેઓ રસતે જતા હતા, ને રોહરની પાસે પોહોંચીઆ, તારે બપોરને આ-

શરે પીતર દુઆ માગવાને અગાસી પર ચઢીઝ્યા. ૧૦ ને તેને બહુ ભુખ લાગી, ને કંઈ ખાવા ચાહીજી, ને તેઝ્યા તઢઆરી કરતા હતા અઠલામાં તે બેહોરા થઢઝ્યા. ૧૧ ને આસમાન ઉઘેડેલું તથા એક વાસણુ ઝાહોટી ચાદરના સરખું ચોખ્ખુ બાંધેલું, તથા જમીનની તરફ લટકતું તેની પાસે ઉતરતું દીડું. ૧૨ તેમાં જમીન પરનાં સઘલી જતના ચારપગાં તથા જંગલી જનવરો તથા પેટે ચાલનારાં તથા આસમાનનાં ચક્ષીઆં હતાં. ૧૩ ને તેની પાસે અવાજ આવીઝ્યા કે, અઝમે પીતર, ઉક, માર ને ખા. ૧૪ પણ પીતરે કહીજી કે, અઝમે ખોદાવંદ, હરગેજ નહીં, કેમકે હરામ કે નાપાક સીજ મેં કદી ખાધી નથી. ૧૫ તારે ફરી ખીજી વાર તેની પાસે અવાજ આવીઝ્યા કે, ખોદાઝમે જે પાક કીધું છે, તેને તું હરામ ના કેહે. ૧૬ ને ઝમે તીજી વાર થઢજી, પછી તે વાસણુ પાછું આસમાનમાં ખેંચાઢજી. ૧૭ ને પીતરે જે શોધઝ્યા દોડા તે શું હશે, ઝમે તે પોતાનાં દીલમાં વીચારતો હતો, તારે જુઝ્યા, કરનેલસથી ઝાકલાઝમેલા માણસો સીમાનજીંધર પુછીને ખારણુ આગલ ઉભા રહીઝ્યા. ૧૮ ને તેઝ્યાઝમે હાંક મારીને પુછીજી કે, સીમાન, જેની અઠક પીતર છે, તે શું હીઆં રેહેછે? ૧૯ ને પીતર તે રોઢઆ ખાખત વીચારતો હતો, તારે રહે તેને કહીજી કે, જો, તણુ માણસો તને શોધેછે. ૨૦ ઝમે સાચું તું ઉડીને ઉતર, ને કંઈરાક લાવીઆ ચીના તેઝ્યાની સાથે જ, કેમકે મેં તેઝ્યાને ઝાકલીઆ છે. ૨૧ તારે પીતરે કરનેલસથી પોતાની તરફ ઝાકલાઝમેલા માણસો પાસે ઉતરીને કહીજી કે, જુઝ્યા, જેને તમે શોધેછીઝ્યા તે હું છજી; શા વાસતે તમે આવીઆ છેઝ્યા? ૨૨ તારે તેઝ્યાઝમે કહીજી કે, કરનેલસ એક સુબેદાર, જે રાસત તથા ખોદાની ખીહીક રાખનાર માણસ છે, તથા આખા ઠહુદા મુલકમાં આખર પામેલા છે, તે તને પોતાને ઘેર તેડાવાં તથા તારાથી વાતો શાંમલવા વાસતે એક પાક ફીરેશતાથી ચેતાવેલા થઢઝ્યા. ૨૩ તારે તેણે તેઝ્યાને અંદર બોલાવીને પહેરોણુ રાખીઆ, ને ખીજે દાહોડે પીતર તેઝ્યાની સાથે ગઢઝ્યા, ને જોપાથી બાઢઝ્યામાંના કેટલાઝ્યાક પણ તેની સાથે ગઢઝ્યા.

૨૪ અને ખીજે દાહોડે તેઝ્યા કાઢસારીઝમે પુગીઆ, ને કરનેલસ પોતાનાં સગાંને તથા પીઆરા દોસતોને એકઠા કરીને તેઝ્યાની રાહ જોતો હતો. ૨૫ ને ઝમે થઢજી કે પીતરનાં પેસતાં કરનેલસ તેને મક્ષીઝ્યા, ને તેના પગ પાસે પડીને સજ્જો કીધો. ૨૬ પણ પીતરે તેને બહાડીને કહીજી કે, ઉભો થા, હું પોતે પણ માણસ છજી. ૨૭ ને તેણે તેની સાથે વાતો કરતાં અંદર જઢને

ધણા માણસ એકઠા થએલા દીકા. ૨૮ તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, તમે જાણોછે, આ કે બેગાનાઓની સંગત રાખવી, ઈઆ તેઓ પાસે જવું હૈદી માણસને રવા નથી, પણ આદાએ મને દેખડાવીજે છે કે મારે ઢોઢ માણસને હરામ ઈઆ નાપાક નહીં કેહેવું. ૨૯ વાસતે હું તેડવાઈએ તારે આકું બોલાયા વીના આવીએ, તો હું પુછુંછજે કે તમે મને શા સબબથી બોલાવીએ છે ? ૩૦ ને કરનેલસે કહીજે કે, ચાર દાહાડા પર હું આ ઘડી સુધી અપવાસ કરતો હતો, ને તીજ પોહરને વખતે હું મારાં ઘરમાં દુઆ માગતો હતો, તારે જુઓ, ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલો એક જણ મારી સાહામાં ઉભો રહીએ. ૩૧ ને કહીજે કે, અએ કરનેલસ, તારી દુઆ શંબલાઈ, ને તારી ખેરાત આદાની ઈઆદગરીમાં આવી છે. ૩૨ એ સાં તું બેપામાં મોકલ, ને સીમાત, જેની અટક પીતર છે, તેને હીઆં બોલાવ, તે દરીઆ કાંઈ સીમાત ચામડીઆના ઘરમાં રેહેછે, તે આવીને તને કેહેરો. ૩૩ વાસતે મેં તુરત તારી તરફ આદમી મોકલીઆં, ને તારા આવવાથી તેં શાં કીધું છે, તો જે હુકમ આદાથી તું પામીએ છે તે સરવ શંબલવાને હમે બધા આદાની આગલ હાજર છઈએ. ૩૪ તારે પીતરે મોહો ઉઘાડીને કહીજે હું એકીનન જાણુંછજે કે આદા ઢોઈની તરફદારી કરતો નથી. ૩૫ પણ હરેક મુલકમાં જે ઢોઈ તેનાથી બીહેછે, ને નેકી કરેછે, તેને તે પસંદ આવેછે. ૩૬ ઇસુ ખરીસત, જે સહુનો આદાવંદ છે, તેની મારફત શાંતીની ખબર જાહેર કરતાં આદાએ બની ઇસરાએલ પાસે જે વાત મોકલી ; ૩૭ ઇઆને ઈઆહાને જે બાપવીસમા પરગટ કરીજે તે પછી ગાલી-લથી માંડીને આપ્પા હહુદામાં જે વાત પરગટ કરાઈ, તે તમે જાણોછે, ૩૮ કે આદાએ પાકરહથી તથા કુવતથી નાજરથના ઇસુને મસી કીધા, તે બલાઈ કરતો ને રોતાનથી જે પીડાએલા હતા તેઓ સઘલાને આરામ કરતો ફરીએ, કેમકે આદા તેની સાથે હતો. ૩૯ ને તેણે હહુદીઓના મુલકમાં તથા હરિશા-લેમમાં જે કામો કીધાં તે સરવના હમે શાહેદ છઈએ ; તેને તેઓએ કરસ પર જડીને મારી નાંખીએ. ૪૦ તેને આદાએ તીજે દાહાડે ઉઘાડીએ, ને તેને જાહેર કીધો. ૪૧ સરવ લોઢાની આગલ નહીં, પણ આદાએ જે શાહેદને અગાઉથી પસંદ કીધા હતા તે હમને, ઇઆને મરીગએલાઓમાંથી તેના પાછા ઉઠીઆ પછી જેઓએ તેની સાથે ખાધું પીધું તેઓને. ૪૨ ને તેણે હમને હુકમ આપીએ કે, લોઢામાં જાહેર કરો, ને ગહવાઈ પુરો, કે આદાએ જેને જીવતાઓનો તથા મોએલાઓનો ઇનસાફ કરનાર ઠરાવીએ તે એજ

છે. ૪૩ તેની બાબત સરવ નખીગ્મો પણ ગહવાઈ આપેછે કે જે કોઈતે પર
ગ્મતકાદ કરે તે તેનાં નામથી પાપોની માફી પામશે. ૪૪ પીતર ગ્મ વાતો
કેહેતો હતો, ગ્મિટલામાં જે લોક ગ્મ વાતો શાંભલતા હતા તેગ્મો સરવ પર પાક-
રહ પડીગ્મો. ૪૫ તારે સુનત કરેલાગ્મોમાંના જેટલા હમાનદાર પીતરની સાથે
આવીઆ હતા તેગ્મો ગ્મિથી તાજુબ થઈઆ કે ગેરદેખીગ્મો પર પણ પાકરહતી
બાબતોસ રેડાઈ. ૪૬ કેમકે તેગ્મોને બીજી જુગાનોમાં બોલતા તથા ખોદતી
તારીફ કરતા તેગ્મોગ્મ શાંભલીઆ. ૪૭ ને પીતરે જવાબ આપીગ્મો કે જેમ
હમે તેમ તેગ્મો પણ પાકરહ પામીઆ, વાસતે તેગ્મોનું બાપતીસમા ન કરાગ્મે,
ગ્મે સાફ શું કોઈ પાણી રોકી રાકેછે? ૪૮ ને ખોદાવંદનાં નામથી તેગ્મોનું
બાપતીસમા કરવાને તેણે હુકમ કીધો; પછી કેટલાગ્મિક દાહાડા તાંહાં રહેવાની
તેગ્મોગ્મે તેની આજીજી કીધી.

બાબ અગીજારમો.

અને જે રસુલો તથા બાહગ્મો ધહુદમાં હતા તેગ્મોગ્મે શાંભલીગ્મે
ગેરદેખીગ્મોગ્મે પણ ખોદાનો કલામ માનીગ્મો. ૨ ને જરે પીતર ઇશાલિમમાં
આવીગ્મો તારે સુનત કરેલાગ્મોગ્મે તેની સાથે તકરાર કીધી, ને કહીગ્મે કે,
૩ તું અસુનતી માણસો પાસે ગઈગ્મો, ને તેગ્મોની સાથે ખાધું. ૪ તારે પી-
તરે રાઈથી તેગ્મોને તે વાત વીગતવારે કહી કે, ૫ હું જોપા રોહિરમાં દુઆ માગતો
હતો, ને બેહોશી થઈઆ પર મેં ગ્મેક વાસણ મોહોટી આદરતા સરખું ચારે
ખુણે બાંધેલું આસમાનથી ઉતરતું દીધું, ને તે મારી આગલ આવીગ્મે. ૬ તે
જોવાને મેં ધીઆન આપીગ્મે; ને જમીન પરના ચારપગાં, તથા જંગલી જન-
વરો તથા પેટે ચાલનારાં, તથા આસમાનનાં ચક્ષીઆંગ્મો મેં દીધાં. ૭ ને મને
કેહેતાં મેં ગ્મિયો અવાજ શાંભલીગ્મો કે, અગ્મે પીતર, ઉઠ, માર ને ખા. ૮ પણ
મેં કહીગ્મે, અગ્મે ખોદાવંદ ગ્મેમ નહીં, કેમકે હરામ હઆ નાપાક ચીજ
મારાં મોહોમાં કદી પેઠી નથી. ૯ પણ આસમાની અવાજે મને ફરી જવાબ
આપીગ્મો કે, જે કંઈ ખોદાગ્મે પાક કીધું તેને તું હરામ ના કેહે. ૧૦ ને ગ્મેમ
તણવાર થઈગ્મે, ને બધાં આસમાનમાં પાછાં ખંચાઈઆં. ૧૧ ને જુગાં,
કાઈસારીયા મારી પાસે મોકલેલા તણ માણસ જે ઘરમાં હું હતો તાંહાં તુરત
આવી પોહોંચીઆ. ૧૨ ને રહે મને કહીગ્મે કે કંઈ શક ન લાવતાં તેગ્મોની
સાથે જ; તારે આ છ બાઈ મારી સાથે આવીઆ, ને હમે તે માણસનાં ઘરમાં

પેઠા. ૧૩ તારે તેણે હમને ઝમ્વી ખખર આપી છે, તેણે પોતાનાં ઘરમાં ફીરેશતો દીઠા, જેણે ઉભા રહીને તેને કહીજી છે, જેપામાં માણસો મોકલ, ને સીમાનને જેનો અટક પીતર છે તેને તેડાવ. ૧૪ તે તને ઝમ્વી વાતો ફેહેરો જેથી તું પોતાના આખાં ઘર સુધાં તારણ પામરો. ૧૫ ને હું બોલવા લાગીઝ્મા તારે જેમ શરમાં આપણા પર તેમ તેઝ્મા પર પણ પાકરહ પડીઝ્મા. ૧૬ તારે જોદાવંદની કહેલી વાત મેં ઇઆદ કીધી છે, ઇઝ્માહાને તો પાણીઝ્મે બાપતીસમા કીધું, પણ તમે પાકરહથી બાપતીસમી થશો. ૧૭ ઝ્મે સાર જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર જેમ આપણુ ઇમાન લાવનારાઝ્માને તેમ તેઝ્માને જોદાઝ્મે સરખી બખરોસ આપી, તો હું ઝ્મેવા દોણુ છે જોદાને રોકી શકું? ૧૮ ને તેઝ્મા આ વાતો શાંબલીને ચુપ રહીઝ્મા, ને જોદાની તારીફ કરતાં કહીજી છે, જોદાઝ્મે ગેરકોમીઝ્માને પણ જીંદગીને સાર તોઆ આપી છે.

૧૯ અને સતેફાન બાબત જે સતાવણી થઈતેથી જે વેરાઈ/ગઈઝ્મા હતા તેઝ્મા ફીની છે તથા કુપરસ તથા અંતીઅખ સુધી ગઈઝ્મા, પણ હાહુદીઝ્મા વગર દોહને વાત પરગટ નહીં કીધી. ૨૦ ને તેઝ્મામાંના ફેટલાઝ્મિક કુપરસના તથા કુરેનીના માણસો હતા, તેઝ્મા અંતીઅખમાં, દાખલ થઈને જોદાવંદ ઇસુની ખખર જાહેર કરતાં હેલેનીઝ્મા સાથે બોલીઝ્મા. ૨૧ ને જોદાવંદનો હાત તેઝ્માની સાથે હતો, ને ઘણાઝ્મા ઇમાન લાવીને જોદાવંદની તરફ ફરીઝ્મા. ૨૨ ને આ વાતોની ખખર ઇશાલિમની મંડલીને કાને પડી, તારે તેઝ્માઝ્મે બારણુબાને અંતીઅખ સુધી મોકલીઝ્મા. ૨૩ તે તાંહાં આવીઝ્મા, ને જોદાનો ફજલ જોહને ખુશ થઈઝ્મા, ને તેઝ્મા સરવને નશીહત આપી છે દીલની મજબુતીથી જોદાવંદની સાથે લાગીગા રહેવું. ૨૪ જેમજે તેનેક શખસ ને પાકરહ તથા ઇમાનથી ભરેલો હતો, ને ઘણા લોક જોદાવંદની તરફ ફરીઝ્મા. ૨૫ તારે બારણુબા સાહિલની શોધ કરવા સાર તારસસે ગઈઝ્મા, ને તેની શોધ લાગીઝ્મા પર તે તેને અંતીઅખમાં લાવીઝ્મા. ૨૬ ને જેમ થઈજે તેઝ્માઝ્મે ઝ્મિક આખું વરશ મંડલીમાં ઝ્મિકકા થઈઝ્મા કીધું, ને ઘણા લોકોને તાલીમ આપી; ને શાગીરદો પેહેલાં અંતીઅખમાં ખરીસતી ફેહેવાઈઝ્મા.

૨૭ અને તે દાહાઝ્મામાં નખીઝ્મા ઇશાલિમથી અંતીઅખમાં આવીઝ્મા. ૨૮ ને તેઝ્મામાંથી આગાખસ નામે ઝ્મેજે ઉભા રહીને રહથી બતાવીજી છે આખી દુનીઆમાં મોહોયો દકાલ પડે; ને કલાદીઅસ કાઈસારના દાહાઝ્મામાં તે પડીઝ્મા. ૨૯ તારે શાગીરદોઝ્મે ઇરાવીજી છે હરેક માણસ પોત પોતાની કુદ-

રત પરમાણે હાહુદામાં રહેનારા ભાઈઓની મદદ કરવા સાઈ કંઈ માફલે. ૩૦ ને તે તેઓએ કીધું, ને આરણ્યા તથા સાઉલની મારફત વડીલા પાસે માફલીજી.

આખ બારમો.

અને તે વખતે હોરદ પાદશાહએ મંડકીના ફેટલાએક પર હાત નાંખીઓ ફે તેઓને સતાવે. ૨ ને ઇઓહાનના ભાઈ ઇઆકુબને તરવારથી મારીનાંખીઓ. ૩ ને જોરે જોહાં ફે હાહુદીઓને એ પસંદ છે તારે તેણે આગલ વધીને પીતરને પણ પકડીઓ, તારે એખમીર રોટલીના દાદાડા હતા. ૪ ને તેણે તેને પકડીને ફેદખાનામાં નાંખીઓ, ને ચાર ચાર સીપાઈઓના પેહેરને સોંપીઓ ફે તેને ખબરદારીથી રાખે; ને પાસખા પછી લોહિની પાસે તેને બાહાર લાવવાનું ફરાવીજી. ૫ પીતર તો ફેદખાનામાં નાંખાઈઓ, પણ મંડકીએ તેને સાઈ નીત ખોદાની પાસે દુઆ માગી. ૬ ને હોરદ તેને બાહાર લાવવાને તઈઆર થઈઓ, તેજ રોતે પીતર એ સીપાઈની વચમાં એ સાંકલે બાંધેલા ઊંધતો હતો, ને ચોકીદાર ફેદખાનાના બારણા આગલ ચોકી કરતા હતા. ૭ તારે જુઓ, ખોદાવંદનો શરિરાતો પાસે ઉભો રહીઓ, ને ફેદખાનામાં રોરાની ચમકી, તારે તેણે પીતરની કુખમાં મારીને તેને ઉઘાડીને કહીજી ફે, તું વેહેલા ઉક; ને તેની સાંકલો હતોમાંથી નીકળી પડી. ૮ ને શરિરાતાએ તેને કહીજી ફે, તું કમર બાંધ, ને તારાં ચપલ પેહેર; ને તેણે તેમજ કીધું, ને તેણે તેને કહીજી ફે, તું તારાં કપડું ઓડીને મારી પછવાડે આવ. ૯ ને તે બાહાર નીકળીને તેની પાછલ ગઈઓ, ને શરિરાતાએ જે કીધું તે તે સમજીઓ નહીં ફે ખરું છે, પણ મેં રોઈઓ દોડા એમ ધારીજી. ૧૦ ને તેઓ પેહેલી તથા બીજી ચોકીમાંથી નીકળીને લોહોડાનો દરવાજો જાંહાંથી રોહેરમાં જવાએ તાંહાં પોહ્યાઓ, ને તે પોતાની મેલ તેઓને સાઈ ઉઘડીગઈઓ, ને તેઓ નીકલીને એક મેહેલા જેટલા આગલ ગઈઓ, ને તુરત શરિરાતો તેની પાસેથી ગઈઓ. ૧૧ ને પીતર હુશીઆરીમાં આવીઓ તારે કહીજી, હવે હું નીરાએ જાણુંછજી ફે ખોદાવંદે પોતાના શરિરાતાને માફકીને હોરદના હાતથી તથા હાહુદી લોહિની સરવ રાહ જોવાથી મને છોડાવીઓ છે. ૧૨ પછી તે વીચાર કરીને ઇઓહાન જેની અટક મારક તેની મા મરીઅમનાં ઘર પાસે આવીઓ, જાંહાં ઘણા એકલા થઈને દુઆ માગતા હતા. ૧૩ ને પીતર આગલું બારણું ડોકતો હતો તારે રોદા નામે એક જુઆન એમરત શાંબલવા આવી. ૧૪ ને

તેણે પીતરનો અવાજ પીછાનીને ખુશીને લીધે બારણુ ઉઘાડીજીં નહીં; પણ અંદર દોડી જઈને કહીજીં કે, પીતર બારણુ આગલ ઉઘો રહી ગયા છે. ૧૫ ને તેઓએ તેને કહીજીં કે, તું દીવાની છે; પણ તેણીએ કહીઆ કીધું કે તે એમ છે; તારે તેઓએ કહીજીં કે, તે તેનો શરિરાતો છે. ૧૬ પણ પીતર ડોકીઆ કરતો હતો, તારે તેઓએ ઉઘાડીને તેને જોઈઆ, ને તાજુબ થઈઆ. ૧૭ ને તેણે તેઓને હાતથી ધરાશે કીધા કે ચુપ રહે. ને બાદવંદે તેને કેદખાનામાંથી શી તરેહ બાહાર કાઢાડીઆ, તેનું ખીઆન કીધું, ને એમ કહીજીં કે એ અપર ઇઆકુબને તથા ખીજા બાકીઓને પોહોંચોડો; પછી તે તાંહાંથી નીકળીને ખીજા જગીઆમાં ગઈઆ. ૧૮ ને દાહોડે ઊગીઆ તારે સીપાઈઆમાં ઘણી ગડબડ થઈ કે પીતર કાંહાં ગઈઆ હશે? ૧૯ ને હોરેદે તેને શોધીઆ, પણ તે નહીં જડીઆ, તારે બેકીદારોની તજવીજ કરીને તેઓને મારી નાંખવાનો હુકમ કીધો, ને પોતે ઇહુદાથી કાઠસારીમાં જઈ રહીઆ.

૨૦ અને સોર તથા સંદાનના લોક ઉપર હોરેદ બહુ નાખુશ હતો, ને તેઓ એકચીતે તેની પાસે આવીઆ, ને પાદશાહના રંગમેહેલના ઉપરી બલાસતસને પોતાની તરફેણમાં કરીને સલાહ આહી, કે મહેતેઓનો મુલક પાદશાહના મુલકથી પલાતો હતો. ૨૧ ને એક ઇરાવેલે દાહોડે હોરેદે પાદશાહી પોશાક પેહેરીને, તથા તખ્ત પર બેસીને, તેઓની આગલ બારણુ કીધું. ૨૨ તારે લોકોએ ખુશ પાડી કે, આ અવાજ બાદનો છે, માણસનો નથી. ૨૩ ને તેણે બાદને ખુજરગી આપી નહીં, વાસને બાદવંદની ફરિશતાએ તુરત તેને મારીઆ, ને કીડા પડીને તે મરી ગઈઆ. ૨૪ પણ બાદનો કલામ વધીઆ, ને ફેલાઈ ગઈઆ. ૨૫ ને બારણુના તથા સાઉલ તે ખીદમત પુરી કરીને ઇશાલિમથી ફરીઆ, ને ઇઆહાન જેની અટક મારક હતી તેને સાથે લીધો.

બાબ તેરમો.

અને જે મંડલી અંતીઅખમાં હતી તેમાં કેટલાએક નખી તથા તાલીમ આપનાર હતા, ઇઆને બારણુના તથા સીમાન જે નીગર કેહેવાએ છે, તથા લુકીઅસ ફરેની, તથા માનાએન, જેનું પાલણુ ચાથાઈદાર હોરેદની સાથે થઈજીં તે, તથા સાઉલ. ૨ ને તેઓ બાદવંદની ખીદમત કરતા તથા અપવાસ કરતા હતા; તારે પાકરેહે કહીજીં, કે બારણુના તથા સાઉલને જે કામને વાસતે મેં તેડીઆ છે, તે સાફ તમે તેઓને મારે વાસતે જુદા કરો.

૩ તારે તેગ્ગાગ્ગે અપવાસ કરીને તથા દુઆ માગીને, તથા તેગ્ગા પર હાત મુકીને રવાના કીધા. ૪ ને પાકરહથી મોકલેલા થઇને તેગ્ગા સલુકીઆમાં ગઇઆ, પછી તાંહાંથી વાહાણે કુપરસમાં ગઇઆ. ૫ ને તેગ્ગા સાલામીમાં હતા તારે ઇહુદીગ્ગાનાં ગ્ગિઆદતખાનામાં ખાદાનો કલામ જાહેર કીધો, ને ઇગ્ગાહાન તેગ્ગાની ખીદમતમાં હતો. ૬ ને તેગ્ગા તે બેઠમાં બધે ફરીને પાફસ સુધી ગઇઆ, તારે તેગ્ગાગ્ગે ગ્ગિક જાદુગર જુદા નખી ઇહુદીને દીલો, જેનું નામ બારધસિ હતું. ૭ જે તે બેઠના મુખા સરજીઅસ પાઉલ દાનાવ રાખસની સ્થાયે હતો, તેણે બારણુઆને તથા સાઉલને બોલાવીને ખાદાની વાત રાંબલવા ચાહી. ૮ પણ તે ગ્ગિલીમાસ જાદુગર, (કેમકેગ્ગે તેનાં નામનો તરજુમા છે,) તેણે તે મુખાને ઇમાનથી ફેરવવાનું ચાહીને તેગ્ગાને ઉલયે થઇગ્ગા. ૯ તારે સાઉલ, જે પાઉલ પણ દેહેવાગ્ગેછે, તેણે પાકરહથી ભરાઇને તેના પર ધારીને કહીજે કે, ૧૦ અગ્ગે તમામ મકર તથા સરવ કાવતરાંગ્ગે ભરેલા, રોતાનનાં ફરજંદ, ને બધી રાસતીના દુરામન, ખાદાવંદના સીધા રસતાગ્ગા ઉલટાવાનું શું તું નહીં મુકીદઇરા ? ૧૧ પણ હવે, જો, ખાદાવંદનો હાત તારી ઉપર છે, ને તું આંધલો થઇ જશે, ને કંઈક મુદત સુરજ નહીં જોશે. તારે તુરત ધુંઆર તથા અંધકાર તેના પર પડીગ્ગા, ને હાત પકડીને લઈ જનાર કોઇને તે રોધતો ફરી-ગ્ગા. ૧૨ તારે જે થઇજે તે જોઇને ખાદાવંદની તાલીમથી મુખો દંગ થઇ ગઇગ્ગા, ને ઇમાન લાવીગ્ગા.

૧૩ ગ્ગે બાદ પાઉલ તથા તેના સાથી પાફસથી વાહાણે નીકળીને પામકુલી-માંના પેરગેમાં આવીગ્ગા ; તારે ઇગ્ગાહાન તેગ્ગાને મુકીને ઇશિસલિમમાં પાછો ગઇગ્ગા. ૧૪ ને પેરગેથી આગલ જતાં પીસીદીમાંના અંતીઅબે તેગ્ગા પોહોચીગ્ગા ; ને સખતને દાહોડે ગ્ગિઆદતખાનામાં જઈબેઠા. ૧૫ તારે તોરત તથા નખીગ્ગાની વાતો વાંચીગ્ગા બાદ ગ્ગિઆદતખાનાના સરદારોગ્ગે તેગ્ગાને દેહેવાડી મોકલીજે કે, અગ્ગે માણસો, બાઈગ્ગા, જે લોકોને સાફ કંઈ નશીહ-તની વાતો તમારી પાસે હોગ્ગે, તો કહે. ૧૬ તારે પાઉલ ઉભો થઇગ્ગા, ને હાતે ઇશારો કરીને બોલીગ્ગા કે, અગ્ગે ઇસરાગ્ગેલી માણસો, તથા ખાદાથી ખીહીનારાગ્ગા, તમે રાંબલો. ૧૭ આ ઇસરાગ્ગેલી કોમના ખાદાગ્ગે આપણા આપદાદગ્ગાને પસંદ કીધા, ને તેગ્ગા મીસર દેરામાં પરદેશી હતા, તારે તેગ્ગાને નામીઆ કીધા, તારપછી જબરદસ્ત હોતે તેગ્ગાને તાંહાંથી બાહાર લાવીગ્ગા. ૧૮ ને વરરા ચાલીરોક રાનમાં તેણે તેગ્ગાની ચાલ સહી. ૧૯ ને ખનાન દે-

રામાંની સાત ઢેમોને હલાક કરીને તેઓનો દેશ ઝમ્મોને વેહેંચી આપીઓ. ૨૦ તારપછી તેણે સાહાડી ચારશે વરરા સામુઝ્મિલ નખીના વખત લગી તેઓને ધનસાફ કરનારા આપીઓ. ૨૧ ને તે પછી તેઓએ પાદશાહ માગીઓ તારે ખનીઆમીનનાં કુટુંબના કીસના દીકરા સાહિલને ખોદાએ આલીરા વરરા સુધી તેઓને આપીઓ. ૨૨ પછી તેને દુર કરીને તેઓનો પાદશાહ થવા સાફ દાઉદને ઉભો કીધો, ને તેની આખત ગહવાઈ આપતાં કહી- જાં કે, “હસીનો દીકરો દાઉદ, જે મારો મનગમતો, એવો એક રાખસ મેં દોડા છે, તે મારી બધી મરજી પુરી પાડશે.” ૨૩ એ માણસનાં કુટુંબમાંથી જો- દાએ વાએદા પરમાણે ઇસરાએલને સાફ એક તારનાર હઆને હસુને ઉઠાવીઓ. ૨૪ તેના આવવા અગાઉ હઆહાને સંધા ઇસરાએલી લોકોને તોઆ આખતનું આપતીસમા જાહેર કીધું. ૨૫ ને હઆહાને પોતાનો વારો પુરો કરતાં બોલો- યો કે, હું કોણ છર્જી, તમે શું ધારોછેઓ ? હું તે નથી ; પણ જુઓ, એક જાણુ મારી પાછલ આવેછે, જેના અંપલના બંધ છોડવા લાએક હું નથી. ૨૬ એ એ માણસો, બાહઓ, ઇબરાહીમના ખાનદાનના ફરજદો, તથા તમા- રામાંના ખોદાથી ખીહીનારાઓ, તમારી પાસે એ તારણની વાત મોકલાઈછે. ૨૭ કેમકે ઇશાલિમમાંના રહેવાસીઓએ તથા તેઓના સરદારોએ તેને, તથા નખીઓની જે વાત હરેક સખતને દાહડે વંચાએછે તેને પણ, ન જાણતાં તેને તકસીરદાર ડેરવીઆથી તે વાત પુરી કીધી. ૨૮ ને તેઓએ માતનું કંઈ કારણ ન પામતાં તેને મારીનંખાવાનું બીલત પાસે માગીજા. ૨૯ ને તેની આખત જે સધલું લખીજાં હતું તે તેઓએ પુરું કરતાં તેને ફરસ પરથી ઉતારીને કબરમાં મુકીઓ. ૩૦ પણ ખોદાએ મરીગએલાઓમાંથી તેને ઉઠાડીઓ. ૩૧ તેની સાથે ગાલીલથી ઇશાલિમમાં જે આવોઆ હતા તેઓથી ઘણા દાહાડા સુધી તે દેખાતો રહીઓ ; તેઓ લોકોની પાસે તેના સાહેદ છે. ૩૨ ને જે વાએદો આપદાદાઓને કેહેવાઈઓ તેના શારા સમાચાર હમે તમને પરગટ કરીએછ- ઇએ, ૩૩ કે હસુને પાછો ઉઠાડવાથી ખોદાએ તેઓનાં ફરજદો પર હઆને આ- પણ પર તે પુરું કીધું. જેમ ખીજાં ગીતમાં પણ લખેલું છે કે, “તું મારો બોટો છે, આજ મેં તને જનમાવીઓ છે.” ૩૪ ને ફરી કદી કોહોવાણમાં ન જવા સાફ તેણે તેને મરીગએલાઓમાંથી ઉઠાડીઓ છે, એ સાફ તેણે એમ કહીજાં છે કે, “દાઉદની સાચી નીઆમતો તે હું તમને આપીરા.” ૩૫ એ વાસતે ખીજે કેકાણે પણ તે કેહેછે કે, “તું પોતાના પાકજાને કોહોવાણ જોવા નહીં દર્શા.”

૩૬ કેમકે દાઉદ તો પોતાની પેહેડીમાં ખાદાની મરજી પરમાણે ખીદમત કરીને જાંધી ગઠગ્મી, ને પોતાના આપદાદાગ્મી સાથે મુકાઈગ્મી, ને ફોહોવાણુ દીઠું. ૩૭ પણ જોને ખાદાગ્મી ઉઠાડીગ્મી તેણે ફોહોવાણુ દીઠું નહીં. ૩૮ એ સારૂ અગ્મી માણસો, ભાઈગ્મી, તમને એ જાણુ થાગ્મી કે એજ ઇસુના આશરાથી પાપોની માફી તમને જાહેર થાએછે. ૩૯ ને જ્યેષ્ઠ તમે મુસાની શરીરમતને આશરે રાસત થઈ નથી શકતા તે બધાંથી હરેક ઇમાન લાવનાર તેને આશરે રાસત થઈ શકેછે. ૪૦ એ સારૂ ખબરદાર થાઓ, રજે નખીઓની ક્રીતાઓમાં કહેલી વાત તમ પર આવી પડે કે, ૪૧ “ઓતુછ કરનારાઓ, તમે જીઓ, ને અચરત કરો, ને હલાક થાઓ, કેમકે તમારા દાહાડાઓમાં હું એવું કામ કરુંછું કે તે કામ આખત જો કોઈ તમને વીગતવારે કહે તો તમે માનશો નહીં.”

૪૨ અને એખાદતખાનામાંથી હાલુદીઓ નીકલી ગઈઓ તારે ગેરફોમીઓ-એ અરજ કીધી કે એ વાતો આવતા સખતને દાહોડે ફરી હમને કહેજો. ૪૩ ને સમાં ઉઠી ગઈઓ પછી હાલુદીઓમાંના તથા થએલા હાલુદી દીનદારો-માંના ધણા પાઉલની તથા આરણુખાની પાછલ ગઈઓ, ને તેઓએ તેઓની સાથે બોલીને ખાદાના ફજલમાં મજબુત રહેવાનું તેઓને સમજાવીજાં. ૪૪ ને આવેતે સખત દાહોડે આશરે આખા રોહિરના લોક ખાદાનો કલામ શાંભલવા એકઠા થઈઓ. ૪૫ પણ હાલુદીઓ ભીડ જોઈને અદેખાઈથી ભરાઈગઈઓ, ને પાઉલથી જ કહેવાઈજાં તેને ઉલટું બોલતાં ને કુફર બકતાં તકરાર કીધી. ૪૬ તારે પાઉલ તથા આરણુખાએ હીમતથી કહીજાં કે, ખાદાનો કલામ પેહેલાં તમને કહેવાની જરૂર હતી, પણ તમે તેને દુર કરોછોઓ, ને પોતાને હમેશાની જીંદગી સારૂ નાલાએક કરાવોછોઓ, વાસતે જીઓ, હમે ગેરફોમીઓની તરફ ફરીએછઈઓ. ૪૭ કેમકે હમને ખાદાવંદે એવા હુકમ આપીઓ કે, “જમીનના છેડા સુધી તારણુનું કારણુ તું થાએ વાસતે મેં તને ગેરફોમીઓની રોશની થવાને મુકરર કીધા છે.” ૪૮ ને ગેરફોમીઓ તે શાંભલીને ખુશ થઈઓ, ને ખાદાવંદના કલામની તારીફ કીધી, ને જોઈલા હમેશાની જીંદગીને સારૂ કરાએલા હતા તેટલા ઇમાન લાવીઓ. ૪૯ ને તે આખા પરાંતમાં ખાદાવંદની વાત પરગટ કરાઈ. ૫૦ પણ હાલુદીઓએ દીનદાર તથા આખરવાન ખોરતોને તથા રોહિરના હાકમોને જોશદેરીને પાઉલ તથા આરણુખા પર સતાવણી ઉભી કીધી, ને પોતાની સીમામાંથી તેઓને કાઢાડી મુકીઓ. ૫૧ પણ તેઓ પોતાના

પગની ધુલ તેઓને ઉલટી ખંખેરીને ઇશ્કાનીમાં આવીઆ. ૫૨ તારે શાગીરદો ખુશી તથા પાકરહમે ભરેલા થઈઆ.

બાબ ચઉદમો.

અને ઇશ્કાનીમાં એમ થઈજે કે તેઓ ઇહુદીઓનાં એઆદતખાનામાં સાથે ગઈઆ, ને એયું બોલીઆ કે ઘણા ઇહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ એતકાદ કીધો. ૨ પણ એઈમાન ઇહુદીઓએ ગેરકોમીઓને ઉશકેરીને તેઓનાં ઘીલ ભાઈઓને ઉલટાં કીધાં. ૩ તોપણ તેઓએ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીને હીમતથી ખાદાવંદ બાબત કહીજે, ને તેણે પોતાના ફજલની વાતની ગહવાઈ આપતાં તેઓના હાતોથી નીશાણીઓ તથા અજાનબ કામો થવા દીધાં. ૪ પણ રોહરના લોકોમાં કુટ પડી, ને કેટલાએક ઇહુદીઓની તરફ, તથા કેટલાએક રસુલિનો તરફ થઈઆ. ૫ ને તેઓને સતાવવા તથા પથરે મારવા સાફ ભરે ગેરકોમીઓમાંના તથા પોતાના હાકમો સુધાં ઇહુદીઓમાંનાઓનાં હેલાં થઈઆં; ૬ તારે તેઓ તે બણીને લુકાનીમાંના લુસતરા તથા દેરએ રોહરોમાં તથા ચારોગમની જગીઆમાં નાહાસી ગઈઆ. ૭ ને તાંહાં તેઓએ ખુશખબરી રાખલાવી.

૮ અને લુસતરામાં નબલા પગવાલો એક રાખસ એકો હતો, તે જનમથી લંગોડો હતો, ને કદી ચાલીઓ નહીં હતો. ૯ તેણે પાઉલને બોલતાં શાંભલીઓ, જેણે તેના પર ધારીને જોઈજે, તથા એ બણીને કે સન્નો થવાનું ઇમાન તેનામાં છે, ૧૦ મોહોટે અવાજે કહીજે કે, તું પોતાને પગે સીધો ઉભો રહે; તારે તે કુદીને ચાલવા લાગીઓ. ૧૧ ને પાઉલ જે કીધું તે જોઈઆ પર લોકોએ લુકાનીની બોલીમાં ખુલંદ અવાજે કહીજે કે, દેવતાઓ માણસના વેસમાં ઉતરીઆ છે. ૧૨ ને તેઓએ બારણુયાને ખુસ કહીઓ, ને પાઉલને હરમેસ, કેમકે તે મુખી બોલનાર હતો. ૧૩ ને ખુસ, [જેનું ઉદેર] તેઓનાં રોહરની સામે હતું, તેના પુજારીએ ગોધાઓ તથા કુલના હારો ભાગલ પાસે લાવીને લોકો સાથે કુરખાની કરવાનું આહીજે. ૧૪ પણ રસુલિએ ઇઆને બારણુયાએ તથા પાઉલે તે શાંભલીજે, તારે પોતાના કપડાં ફાડીને લોકોમાં દોડીને મોહોટે અવાજે કહીજે કે, ૧૫ અમે માણુસો, તમે એ કામો કેમ કરોછો-ઓ? હમે પણ તમારા સરખા હવસો રાખનાર ઇનસાન છઈએ, ને તમને ઇજ્જલ શંભલાવીએછઈએ કે આ જુઠાંઓને છોડીદઈને જીવતો ખાદા જેણે

આસમાન તથા જમીન તથા દરીઓ તથા તેઓમાંનાં સઘલાં પેદા કીધાં છે તેની તરફ ફરો. ૧૬ તેણે આગલા જમાનાઓમાં બધી દોષોને પોત પોતાને મારગે ચાલવા દીધી ; ૧૭ તોપણ એહસાન કરીને, ઇચ્છાને આસમાનથી વરસાદ તથા મેવાની રીતે આપણને આપીઆથી, ને આપણાં દીલ ખોરાક તથા ખુશીથી ભરીઆથી, તેણે પોતાને રાહેદ વીના રાખીઓ નથી. ૧૮ ને તેઓએ એ વાતો કહીને પોતાની આગલ કુરખાની કરવાથી લોકોને મુશ્કેલીએ પાછા રાખીઆ.

૧૯ પણ અંતીઅખથી તથા હકોનીથી હહુદીઓ તાંહાં આવીઆ, ને તેઓએ લોકોને સમજાવોને તથા પાઉલને પથરે મરાવીને તે મરણ પામીઓ છે એમ ધારી તેને રોહર બાહર ધસડી લાવીઆ. ૨૦ પણ જરે તેની આસપાસ શાગીરદો ઉભા, તારે તે ઉડીને રોહરમાં આવીઓ, ને ખીજે દાહાડે બારણખાની સાથે દેરખેમાં ગઈઓ. ૨૧ ને તેઓ તે રોહરમાં ખુરાખખર જાહેર કરીને ઘણાઓને તાલીમ આપી, ને હુસતરા તથા હકોની તથા અંતીઅખમાં પાછા ફરીઆ. ૨૨ ને શાગીરદોનાં દીલ મજબુત કરતા, ને હમાનમાં કાએમ રહેવા સાથે નશીહત કરતા હતા, ને કહીજીંકે આપણને ઘણી મુસીબતથી બાદની પાદશાહતમાં જીવું પડેછે. ૨૩ ને હરેક મંડલીમાં તેઓને સાથે વડીલોને ડરાવીને, તથા અપવાસ સાથે દુઆ માગીને બાદવંદ જેના પર તેઓએ અતકાદ કીધો તેને સોંપીઆ. ૨૪ પછી તેઓ પીસીદીથી જાહેર પામકુલીમાં પોહોંચીઆ. ૨૫ ને પેરગેમાં કલામ જાહેર કરીને આતેલીઆમાં ગઈઓ. ૨૬ પછી તાંહાંથી હોડીએ અંતીઅખ ગઈઓ ; જાંહાંથી તેઓએ જે કામ પુરું કીધું તે સાથે તેઓ બાદના ફજલમાં સોંપાઈઆ હતા. ૨૭ ને તાંહાં આવીઆ પર તેઓએ મંડલી એકઠી કીધી, ને જે સરવ કામ બાદાએ તેઓથી કરાવીઆં, ને ગેરકામીઓને સાથે હમાનનો દરવાજો ઉઘાડીઓ, તે વીગતવારે કહી સંભલાવીજી. ૨૮ ને શાગીરદોની સાથે તેઓ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીઆ.

આખ પંદરમા.

અને કેટલાએક હહુદાથી આવીને જાહઓને તાલીમ આપવા લાગીઆ કે, અગર મુસાની રીત પરમાણે તમારી મુંતવ થઈ નથી તો તમે તારણ પામી શકનાર નથી. ૨ એ સાથે પાઉલને તથા બારણખાને તેઓની સાથે

બહુ જઘડો તથા તકરાર થઈયા બાદ તેઓએ કરાવીજી કે પાઉલ તથા બાર-
ણુબા તથા તેઓમાંના કેટલાએક રાખસ ઇશિસલેમમાં રસુલો તથા વડીલો
પાસે એ બાબત જાણી. ૩ તારે તેઓ મંડલીની મદદથી રવાના થઈયા, ને
ફીનીકિમાં તથા સમરોનમાં ગેરકોમીઓના ફરવાની ખબર આપતા ગઈયા,
ને તેઓએ સઘલા ભાઈઓને મોહોટી ખુશી ઉપજાવી. ૪ ને તેઓ ઇશિસ-
લેમમાં પોહોચીયા તારે મંડલીએ તથા રસુલોએ તથા વડીલોએ તેઓની
ખાતરદારી કીધી, ને ખાદાએ જે સંરવ તેઓથી કરાવીયાં તેની ખબર
તેઓએ આપી. ૫ પણ ફેરોશીઓના ફીરકામાંના કેટલાએક જેઓ ઇમાન
લાવીયા હતા તેઓએ ઉઠીને કહીજી કે, તેઓની સુનત કરવી જોઈએ, ને
સુસાની શરીઅત પાલવાનો હુકમ આપવો જોઈએ.

૬ તારે રસુલો તથા વડીલો એ વાતનો વીચાર કરવા સાથે એકઠા થઈયા.
૭ ને ઘણી જીકર થઈયા બાદ પીતરે ઉઠીને તેઓને કહીજી કે, અમે માણસો,
ભાઈઓ, તમે જાણોછોએ કે ઘણાએક દાહાડા ઉપર ખાદાએ આપણામાંથી
મને પસંદ કીધો કે મારાં મોહોથી ગેરકોમીઓ ખુશખબરી શાંભલીને ઇમાન
લાવે. ૮ ને દીલના જાણનાર ખાદાએ જેમ આપણને તેમ તેઓને પણ પાક-
રહ આપીને તેઓ બાબત ગહવાઈ પુરી. ૯ ને ઇમાનથી તેઓનાં દીલ પાક
કરીને આપણામાં તથા તેઓમાં કંઈ ફરક રાખીઓ નહીં. ૧૦ વાસતે જે
જીસસી આપણા બાપદાદા તથા આપણે પણ ઉઠાવી રાકતા નહીં હતા તે શાગી-
રદાની ગરદન પર સુકીને ખાદાને કેમ અજમાવો છોએ ? ૧૧ પણ જેમ
તેઓ તેમ આપણે પણ ખાદાવંદ હસિ ખરીસતના ફજલથી તારણ પામીશું,
એવો આપણે એતકાદ કરીએછાએ.

૧૨ તારે સંરવ લોક ચુપ રહીયા, ને બારણુબા તથા પાઉલની મારફત
ખાદાએ જે મોજેજ તથા અજાણ્યો ગેરકોમીઓમાં કરાવીયા હતા તેની
ખબર તેઓથી શાંભલી. ૧૩ ને તેઓ ચુપ રહીયા બાદ ઇઆકુબે
જવાબ આપીને કહીજી કે, અમે માણસો, ભાઈઓ, માઈ શાંભલો.
૧૪ ખાદાએ પેહલાં ગેરકોમીઓમાંથી પોતાનાં નામને સાથે લેવાને કહી
રીતે નેગાહ કીધી એ સીમાને કહીજી છે. ૧૫ ને નખીઓની વાતો એની
સાથે મલેછે, જેમ લખીજી છે કે, ૧૬ “એ પછી હું પાછો ફરીશ, ને દાઉદનો
પેડો માંડવો પાછો બાંધીશ, ને તેના ભાગીયાં તુડીયાંને સમારીને તેને પાછો
ઉભો કરીશ. ૧૭ એ મોટે કે બાકી રહેલા લોક તથા સઘલા ગેરકોમીઓ

જેઝી પર માંડ નામ કેહેવાએ છે તેઝી આદાવંદને શોધે, આદાવંદ જે ઝમ બધાં કરે છે તે ઝમ કેહે છે.” ૧૮ આદાને પોતાનાં સરવ કામો દુનીઆની રાઈથી માલુમ છે. ૧૯ વાસતે મારો હરાવ ઝમ છે કે ગેરદોષીઓમાંથી આદાની તરફ જેઝી ફરીઆ છે તેઝી પર આપણે બોજ ન નાંખીએ. ૨૦ પણ તેઝીને ઝમ લખી માફલીએ કે તેઝીએ મુરતીઓનાં મલીતપણાથી, તથા હરામકારીથી, તથા યુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા લોહીથી દુર રહેવું. ૨૧ કેમકે મુસાની વાત હરેક સખતને દાહડે એવાદતખાનાઓમાં વંચાએ છે, ને તેની મુનાદી કરનારા આગલા જમાનાથી હરેક રોહરમાં છે.

૨૨ તારે આખી મંડલી મુધાં રસુલો તથા વડીલોને બેહેતર લાગીજ કે પોતાનામાંથી પસંદ કીધેલા માણસોને ઈઆને ધહુદાને, જેની અટક બારસાયા, તથા સીલારાને, જેઝી બાઈઓમાં મુખી હતા, તેઝીને પાઉલની તથા બારણખાની સાથે અંતીઅખમાં માફલે. ૨૩ તેઝીની મારફત તેઝીએ ઝમ લખીજ કે, અંતીઅખમાં, તથા અરામમાં, તથા કીલકીમાં, ગેરદોષીઓમાંના જે બાઈઓ છે, તેઝીને રસુલો તથા વડીલો તથા બાઈઓની સલામ. ૨૪ હમે એમું શાંભલીજ કે કેટલાએકે હમારામાંથી જઈને પોતાનો વાતોથી તમને ધમ-શનીઆ, ને તમારી મુંતવ થવી, ને શરીઅત પાલવી બેધએ, એમ કહીઆથી તમારાં મન બીલઠાવી નાંખીઆં; તેઝીને હમે એવો હુકમ આપીએ નહીં હતો. ૨૫ એ સાં હમે એક દીલે એકફા થઈઆ, તારે હમે બેહેતર લાગી-જ કે આપણા પીઆરા બારણખા તથા પાઉલ, ૨૬ જે માણસોએ આપણા આદાવંદહમુ ખરીસતનાં નામને સાં પોતાના છવ સોંપીઆ છે, તેઝીની સાથે પસંદ કરેલા માણસોને તમારી પાસે માફલીએ. ૨૭ વાસતે હમે ધહુદાને, તથા સીલાસને માફલીઆ છે, ને તેઝી માહોથી પણ એજ વાતો કરશે. ૨૮ કેમકે પાકરેહને તથા હમે રાં લાગીજ છે કે એ જરની વાતો વગર તમ પર વધતો બોલે નહીં મુકીએ, ૨૯ કે મુરતીઓને નજર કરેલાંથી, તથા લોહીથી, તથા યુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા હરામકારીથી તમારે દુર રહેવું, અગર આ ચીજોથી તમે પોતાને અચાવશો તો રાં કરશો: તમે સલામત રહો.

૩૦ એને તેઝી રવાના થઈઆ પર અંતીઅખમાં આવીઆ, ને મંડલીને એકઠી કરીને પતર આપીજ. ૩૧ ને તેઝીએ તે વાંચીને તે તસલીની વાતથી ખુશ થઈઆ. ૩૨ ને ધહુદા તથા સીલારા જેઝી પોતે પણ નખી હતા, તેઓએ બાઈઓને બહુ વાતોની નશીહત આપીને મજબુત કીધા. ૩૩ ને તેઝી કેટલા-

એક દાહાડા રહીને રસુલો તરફ જવાને ભાઈઓથી સહીસલામત રવાના થઈયા. ૩૮ પણ સીલાસને તાંહાં રહેલું શારૂં લાગીજી. ૩૫ ને પાઉલ તથા બારણુઆ પણ અંતીઅખમાં રહીઆ, ને બીજા ઘણાઓ મુઘાં ખાદાવંદનો કલામ સંભલાવતા, તથા ઇંજીલ શીખવતા હતા.

૩૬ અને ઢેઠલાઓએ દાહાડા પછી પાઉલે બારણુઆને કહીજી કે, ચાલ, જે હરેક રોહરેમાં આપણે ખાદાવંદની વાત પરગટ કીધી તેમાંના આપણા ભાઈઓ-ને મલીઓ, ને જોઈઓ કે તેઓની શી ખબર છે. ૩૭ તારે ઇઓહાન, જેની અટક મારક છે, તેને સાથે લેવાનું બારણુઆએ ઠરાવીજી. ૩૮ પણ પાઉલ-ને લાગીજી કે તેઓમાંથી પામકુલીથી જે નીકલી ગઈઓ, ને કામને સારૂ તેઓની સાથે નહીં આવીઓ, તેને સાથે લેવા કીક નહીં. ૩૯ વાસંતે તેઓ વચે એવા ટેટો થઈઓ કે તેઓ એક બીજાથી જુદા થઈઓ; તારે બારણુઆ મારકને લઈને હોડીએ કુપરસમાં ગઈઓ. ૪૦ પણ પાઉલ સીલાસને પસંદ કરીને ભાઈઓથી ખાદાના કજલમાં સંપાઈઓ આદ નીકલીઓ. ૪૧ ને મુરીઆમાં તથા કીલકીમાં મંડલીઓને મજબુત કરતો તે ગઈઓ.

આખ શોલમે.

પછી દરબે તથા લુસતરામાં તે આવીઓ, તારે જુઓ, તીમાથી-અસનામે એક શાગીરદ તાંહાં હતો, તે એક ઇહુદાણો દીકરો હતો, જે ઇમાન લાવી હતી, ને તેનો બાપ હેલેની હતો. ૨ ને તે લુસતરા તથા ઇઝોનીમાંના ભાઈઓમાં માન પામેલો હતો. ૩ તેને પાઉલે પોતાની સાથે લેવા આહીજી, ને તે પરંતોના ઇહુદીઓને લીધે તેને લઈને તેની સુનત કીધી; કેમકે સરવ જાણતા હતા કે તેનો બાપ હેલેની હતો. ૪ ને તેઓએ રોહરેમાં જતાં ઇ-શાલેમના રસુલોએ તથા વડીલોએ જે હુકમો ઠરાવીઆ હતા તે પાલવા સારૂ તેઓને આપીઆ. ૫ ને એ રીતે મંડલીઓ ઇમાનમાં મજબુત થઈ, ને ગણતીમાં હમેશા વધતી ગઈ.

૬ જારે તેઓ ફરિશ્ત્યા તથા ગલાતીના પરંતોમાં ફરી રહીઆ, તારે આશીઆમ વાત પરગટ કરવાને પાકરેહે તેઓને મના કીધા. ૭ ને મુસીઆમાં આવીઆ તારે બીથુનીઆમાં જવાની તેઓએ તદખીર કીધી, પણ રહે તેઓને જવા નહીં દીધા. ૮ ને તેઓ મુસીઆ છોડીને ત્રોઆસમાં આવીઆ. ૯ ને રોતે પાઉલે રોઈઆ દોડો, કે મોકેદોનીઆનો એક આદમી ઊભો હતો, ને તેની

આજી કરતાં જેહં છે, માટેદોનીઆમાં આવીને હમારી મદદ કર. ૧૦ ને રોઘઆ જોઘઆ બાદ માટેદોનીઆમાં તુરત જવાનો હમે ધરદો કીધો, એવું એકીનન સમજીને કે તેએને ખુરાખખરી શંભલાવાને બાદાવંદે હમને બોલાવીઆ છે. ૧૧ એ સાફ હમે તરોઆસથી હંકારીને પાધરે રસતે સામાથ-રાકીમાં આવીઆ, ને બીજે દાહોડે નેઆપોલીસમાં; ૧૨ ને તાંહાંથી ફીલપીમાં. જે માટેદોનીના તે પરાંતનું મુખી રોહર છે, તથા નવું વસેલું, નેતે રોહરમાં હમે કેટલાએક દાહાડા રહીઆ. ૧૩ ને સખતને દાહોડે હમે રોહર બાહાર નદીને કાંઠે, જાંહાં સરેસતા પરમાણે દુઆ મંગાતી હતી, તાંહાં ગઘઆ, ને એસીને જે બધરીઆ એકકી થઇ હતી તેએને વાતો કહી. ૧૪ ને યુઆતીર રોહરની લુદીઆ નામે બાદાપરસત એક એમરત કીરમજ વચનારીએ શાંભલીજી, જેનું દીલ બાદાવંદે એવું ઉઘાડીજી કે પાઉલની વાતો પર તેણે ધીઆન લગાડીજી. ૧૫ ને તેનું તથા તેનાં ધરનાનું બાપતીસમા થઈજી, તારે તેણે અરજ કરીને કહીજી કે, અગર તમને એકીન છે કે હું બાદાવંદ પર ઈમાન લાવનારી છઈ, તો મારાં ધરમાં આવીને રહો; ને જોરથી તે હમને લઈ ગઈ.

૧૬ એને હમે દુઆ માગવા જતા હતા તારે એમ થઈજી કે, એક જુઆન એમરત હમને મલી, જેનામાં જોબજાણવાનો રૂહ હતો, ને જેણે માંતરીકપણથી પોતાના ધણીએને ધણી દોલત મેલવી આપી હતી. ૧૭ તેણીએ પાઉલની તથા હમારી પાછલ આવીને ખુમ પાડીને કહીજી કે, એ આદમીએ બાદાએ-તાલાના બંદાએ છે, એએ તારણનો મારગ આપણને દેખડાવેછે. ૧૮ ને તે-ણીએ ધણા દાહાડા એમ કીધું, તારે પાઉલ દલગીર થઈએ, ને પાછું ફરીને રૂહને કહીજી કે, ઈસુ ખરીસતનાં નામથી હું તને હુકમ આપુછઈ કે તું તેનામાંથી નીકલ; ને તેજ વખત તે નીકલીઆ. ૧૯ તારે તેના ધણીએએ પોતાની કમાઈની ઉમેદ જતી રહી એ જોઘને પાઉલને તથા સીલાસને પકડીઆ, ને ચહુડામાં હાકેમોની પાસે ખેંચી લાવીઆ. ૨૦ ને તેએને માજીસતરેયો પાસે લાવીને કહીજી કે, એ ઇહુદી માણસો છતાં આપણા રોહરને બહુ સતવેછે. ૨૧ ને હમ રૂમીએને જે રીતો માનવી ઇઆ પાલવી રવા નથી તેતેએ શીખ-વેછે. ૨૨ તારે લોકોની બીડ એકદમ તેએને ઉલટી ઉઠી; ને માજીસતરેયોએ તેએનાં કપડાં ફાડી નાંખીઆં, ને તેએને મારવાનો હુકમ આપીઆ. ૨૩ ને ધણાએક ફટકા મારીઆ પછી તેએને કેદમાં નાંખીઆ, ને કેદીએના દરોગાને તેએને ચોકસાઈથી રાખવા સાફ હુકમ કીધો. ૨૪ તેણે એવા હુકમ પામીને

તેઓને અંદરનાં ફેદખાનામાં નાંખીઆ, ને તેઓના પગ હેડમાં ઢાકીઆ. ૨૫ પણ મધ રાતે પાઉલ તથા સીલાસે દુઆ માગીને ઝાઘની તારોફનાં ગીતો ગાઇઆં, ને ફેદીઓએ તેઓને શાંભલીઆ. ૨૬ તારે ઝમકાઝમક ઝવવા માહોટે ધરતીકંપ થઇઓ ફે ફેદખાનાના પાઇઆ હલીઆ, ને અધાં બારણા તુરત ઊઘડી ગઇઆં, ને સહુની બેડીઓ તુટી ગઇ. ૨૭ ને ફેદખાનાનો દરોગો ઊંઘમાંથી જાગતો થઇઓ, ને ફેદખાનાનાં બારણા ઉઘડેલાં જોઇને ફેદીઓ નાહાહા છે ઝમકું સમજીને તલવાર કાઢાડી, ને પોતાને મારીનાંખવા જતો હતો. ૨૮ પણ પાઉલ માહોટે અવાજે કહીજીં કે, હમે સરવ હીઆં છઈએ, વાસતે તું પોતાને કંઈ નુકસાન ના કરતો. ૨૯ તારે બીજી મંગાવીને તુરત તે અંદર દોડીઓ, ને ધુજતો ધુજતો પાઉલ તથા સીલાસની આગલ પડીઓ. ૩૦ ને તેઓને બાહર લાવીને કહીજીં કે, અમે સાહેબો, તારણ પામવા સાર મારે શું કરવું જોઈએ? ૩૧ ને તેઓએ કહીજીં કે, તું ઝાઘવંદ ઇસુ ખરીસત પર ઇમાન લાવ, ને તું પોતાનાં ધરના સુધાં તારણ પામશે. ૩૨ તારે તેઓએ તેને તથા જે તેના ધરમાં હતાં તે સધલાંને ઝાઘવંદનો કલામ કહીઓ. ૩૩ ને રાતે તેજ ઘડી તેણે તેઓને લઇને તેઓના જખમ ઘાઇઆ, ને તરત તેણે તથા તેનાં સધલાંએ બાપતીસમા લીધું. ૩૪ ને તેણે તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને બાથું મુકીજીં, ને પોતાનાં ધરના સહુ સુધાં ઝાઘ પર અંતકાદ લાવીને ખુશી પામીઓ.

૩૫ અને દાહોડો ઉગીઆ પર માજીસતરેટોએ ચોખદારોને માકલીને ફેલેવાડીજીં કે, તે માણસોને છોડી દે. ૩૬ ને ફેદખાનાના દરોગાએ પાઉલને એ વાત કહી કે માજીસતરેટોએ ફેલેવાડી માકલીજીં કે તમને છોડી દેવા, વાસતે હવે નીકલીને સલામત ચાલીઆ જાઓ. ૩૭ પણ પાઉલ તેઓને કહીજીં કે, તેઓએ હમે જાઓ. રૂમી છઈએ તેઓની તકસીર સાબેત કરીઆ વીનું જાહેર રીતે મારીને ફેદખાનામાં નાંખીઆ છે, ને હવે શું તેઓ હમને છાની રીતે કાઢાડી મુકેજીં? એમ નહીં થશે, પણ તેઓ પોતે આવીને હમને બાહર કાઢાડે. ૩૮ તારે ચોખદારોએ માજીસતરેટોને એ વાતો કહી; ને તેઓ રૂમી છે, એ શાંભલીને તેઓ બીધા. ૩૯ ને જાઇને તેઓને મનાવીઆ, ને બાહર લાવીને રોહરમાંથી જવાને તેઓની અરજ કીધી. ૪૦ ને તેઓ ફેદખાનામાંથી નીકલીને લુદીઆને તાંહાં આવીઆ, ને બાઈએને જોઇને તેઓને દીલાસો દીધો, ને રવાના થઇઆ.

આખ સતરમો.

અને તેઓ આમશીપોલીસ તથા આપોલોનીમાં થઈને થેસસાલોનીકમાં જાંહાં ઇહુદીઓનું ઝમ્યાદતખાનું હવું તાંહાં આવીઆ. ૨ ને પાઉલ પોતાના દસતુર પરમાણે તેઓની પાસે અંદર ગઈઓ, ને તણુ સખત દાહાડ તેણે ક્રીતાઓથી તેઓની સાથે તકશર કરીને વાતોનો ભેદ ખુલો કીધો, ૩ ને દલીલ આપીને કહીઈ કે, ખરીસતને દુખ સેહેવાની, તથા મરીગમ્મિલાઓમાંથી પાછા ઉઠવાની જરૂર હતી; ને એ ઇસુ જેની સુનાદી હું તમને કહેઈ તેજ મસીહા છે. ૪ તારે તેઓમાંથી કેટલાઓએ તથા દીનદાર હેલેનીઓમાંના ઘણાઓએ, તથા આખરદાર ઘણા ઝમારતોએ એતકાદ કીધો; ને પાઉલની તથા સીલાસની તરફ થઈઆં. ૫ પણ બેઈમાન ઇહુદીઓએ અદેખાઈએ ભરાઈને હલકા પાછા લોકોમાંના કેટલાઓએ પોતાની સાથે લીધા, ને બીડ મેલવીને આખાં રોહેરને ખમલાવીઈ, ને ઇઅસનનાં ઘર પર હોમલો કીધો, ને તેઓને લોકો પાસે બાહાર લાવવાનું કીધું. ૬ ને જરે તેઓ એઓને જડીઆ નહીં, તારે ઇઅસનને તથા કેટલાઓએ ભાઈઓને રોહેરના હાકેમોની પાસે ખેંચીને કહીઈ કે, જેઓએ દુનીઆ ઉથલ પાથલ કીધી તેઓ હીઆં પણ આવીઆ છે. ૭ તેઓને ઇઅસને રાખીઆ છે, ને તેઓ સઘલા કાઈસારના હુકમો ઉલટા કરીને કેહેછે કે, પાદશાહ તો ખીજો છે. ઇઆને ઇસુ. ૮ તેઓએ લોકોને તથા રોહેરના હાકેમોને એવું રાંમલાવીને ઘભરાવીઆ. ૯ તારે તેઓએ ઇઅસન તથા ખીજાઓ પાસેથી જમીન લઈને તેઓને મુકી દીધા.

૧૦ અને ભાઈઓએ રોતે પાઉલને તથા સીલાસને તુરત બેરીઆમાં મોકલી દીધા; તેઓ તાંહાં પોહોંચીને ઇહુદીઓનાં ઝમ્યાદતખાનામાં ગઈઆ. ૧૧ ને થેસસાલોનીકનાઓથી હીઆંના લોક વધતા રૂડા હતા, કાંજે તેઓએ દીલના મોટા શોખથી કલામ કચ્છલ કીધો, ને રોજ રોજ ક્રીતાઓ તપાસતા રહીઆ કે એ વાતો એમજ છે કે નહીં. ૧૨ એ સાજે તેઓમાંના ઘણાએ એતકાદ કીધો, ને આખરદાર હેલેની ઝમારત તથા મરદોમાંના થોડાએ નહીં. ૧૩ પણ જરે થેસસાલોનીકના ઇહુદીઓએ જાણીઈ કે બેરીઆમાં પાઉલ બોધનો કલામ જાહેર કરેછે, તારે તાંહાં પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉસકેરીઆ. ૧૪ તારે ભાઈઓએ તુરત પાઉલને દરીઆ તરફ મોકલી દીધો, પણ સીલાસ

તથા તીર્થાધીશ્વર તાંહાંજ રહીઆ. ૧૫ ને પાઉલને રસતો દેખાડનાર જે હતા તેઓ તેને આયેનસ સુધી લાવીઆ, પછી સીલાસ તથા તીર્થાધીશ્વર તેની પાસે વેહેલા આવે, એવો હુકમ પામીને તેઓ રવાના થઈઆ.

૧૬ અને પાઉલ આયેનસમાં તેઓની રાહ જોતો હતો, તારે તે રોહર ઘણું મુરતી પુજનાર છે, એ જોઈને તેનો જીવ બલી ઉઠીઆ. ૧૭ એ સાર એવાદતખાતામાં ધંદુદીઆ તથા દીનદારો, તથા ચહુદામાં જે તેને મલતા હતા તેઓની સાથે રોજ રોજ તે તકરાર કરતો હતો. ૧૮ તારે એપીકુરી તથા સતોધક શીલસુક્રમાંના કેટલાએક તેની સાથે તકરાર કીધી. ને કેટલાએક કહીજે કે, એ બડબડીઆ શું કહેવા ચાહે છે ? ને બીજાએ બોલીઆ કે, પારકા દેવતાઓની ખબર આપનાર એ દેખાએ છે ; કેમકે તેણે ઇસુની તથા ક્રીઆ-મતની ખબર તેઓને કહી હતી. ૧૯ ને તેઓ તેને લઈને આરેઓ-પાગસ પર લાવીઆ, ને કહીજે કે, જે નવી તાલીમ તું શીખવે છે તે શું છે, એ હમે સમજી શકીએ કે નહીં ? ૨૦ કેમકે હમારા કાનોમાં તું કેટલીએક નવી વાતો પોહોંચાડે છે, તો એ શું હશે એ જાણવા હમે ચાહીએ છીએ. ૨૧ કાંજે સરવ આયેનીઓ, તથા તાંહાં રોહનાર પરદેશીઓ પણ, કંઈ નવી વાત કહીઆ ઇઆ શાંબલીઆ વગર બીજાં કસામાં પોતાનો વખત ખોતા નહીં હતા. ૨૨ તારે પાઉલ આરેઓપાગસની વચમાં ઊભા રહીને કહીજે કે, અમે આયેની માણ-સો, તમે હરેક રીતે દેવતાઓના અતી બદત છે, એ હું જોઈછું. ૨૩ કેમકે રસતે જતાં હું તમારા પુજનીકોને જોતો હતો, તારે એક વેદી પણ દીઠી જે પર એમ લખીજે છે કે, અબળીતા ખોદાને સાર ; વાસ્તે જેને તમે જાણીઆ વીના બજે છે, તેની ખબર હું તમને આપુંછું. ૨૪ જે ખોદા-એ આ દુનીઆ તથા તેહેમાંનાં સઘલાંને પેદા કીધાં, તે આસમાન તથા જમી-નનો ખોદાવંદ છતાં હાતે બધેલાં મંદીરોમાં તે રહેતો નથી. ૨૫ ને માણસોના હાતોથી તેની ખીદમત થતી નથી, કાંજે જંદગી તથા દમ તથા સરવ સ્ત્રીજ સરવને તે પોતે આપે છે ; તે કોઈનો માહતાજ નથી. ૨૬ ને તેણે એક લોહીથી આદમીઓની બધી કામી આપી જમીનનો પીક પર રહેવા સાર પેદા કીધી છે, ને પેહેલાંથી તેઓના વખતો તથા તેઓની રહેવાની હદો તેણે મુકરર કીધી છે. ૨૭ એ સાર કે તેઓ ખોદાવંદને શોધે કે તેઓ તેને ટેવેલીને મલે, તોપણ આપણામાંના કોઈથી તે દુર નથી. ૨૮ કેમકે આપણે તેનાથી જીવીએ છ, ને હાલીએ છ, ને છઈએ, જેમ તમારા કવીઓમાંના પણ કેટલા-

એકે કહીજી છે કે, આપણે તેની નસલ છઠ્ઠી. ૨૯ એ સારૂ આપણે જોદા-
ની નસલ છતાં સુંગુ કે રૂપું કે પથર જે માણસોની ખુધી તથા જુગતીથી કરેલાં
છે, તેના સરખું જોદાપણું છે, એમ વીચારવું મુનાસીબ નથી. ૩૦ એવા
અગનીઆનના વખતો પર જોદાએ દીઠું અણદીઠું કીધું ખરું, પણ હવે સરવ
જગીઆમાં સરવ માણસોને તોળા કરવાને તે ફરમાવેછે. ૩૧ કેમકે તેણે
એક દાહોડા ઠરાવીએ છે જેમાં તેના ઠરાવેલા માણસના આશરાથી દુનીઆના
લોકોનો ધનસાફ રાસતીથી તે કરશે, જે બાબત તેણે તેને મરીગએલાઓમાંથી
પાછા ઉઠાડવાથી સરવને સામેતી આપી છે. ૩૨ ને તેઓએ મરીગએલા-
ઓના પાછા ઉઠવા બાબત શાંભલીજી તારે કેટલાએકે મસખરી કરી, ને બીજા-
ઓએ કહીજી કે, હમે એ બાબત ફરી તારું શાંભલશું. ૩૩ ને પાઉલ
તેઓમાંથી નીકલી ગઈ. ૩૪ પણ કેટલાએક માણસોએ તેની તરફ
થઈને એતકાદ કીધો, તેઓમાં દીઅનુશીઅસ આરેઓપાગસી, ને એક
દામરીસ નામે એરત, તથા બીજા તેઓની સાથે હતા.

બાબ દરોડમો.

એ પછે પાઉલ આયેનસ સુકીને ફરીથમાં આવીએ. ૨ ને પંતસમાં
જનમેલા અકુલા નામે એક ઇલુદીને દીઠા, જે પોતાની બધેએ પરીસકીલા
સુધાં ઇતાલીથી તુરતજો આવેલા હતો; (કેમકે બધા ઇલુદીઓને રમમાંથી
નીકલવાનો કુલાદીઅસે હુકમ કીધો હતો) ને તેઓની પાસે તે ગઈ. ૩
ને તેઓના સરખા ધંધો કરનારો હતો, વાસતે તેઓની સાથે કામ કરતો
રહીએ, કેમકે તંત્ર બનાવવાનો ધંધો તેઓ કરતા હતા. ૪ ને તેણે હરેક
સખતને દાહોડે એઆદતખાનામાં તકરાર કીધી, ને ઇલુદીઓને તથા હેલેની-
ઓને સમજાવીજી.

૫ અને સીલાસ તથા તીમોથીઅસ માટેદોનીથી આવીઆ, તારે પાઉલનું
દીલ ઉભરાઈ આવીજી, ને ઇલુદીઓને ગહવાઈઆપી કે ઇસુ તેજ ખરીસત છે.
૬ ને તેઓ જારે અટકાવતા તથા કુફર બકતા હતા, તારે તેણે પોતાનાં કપડાં
ખંખરીને તેઓને કહીજી કે, તમારું લોહી તમારે માથે, હું નોરદોશી છું; હવેથી
હું ગેરકામીઓની તરફ જઈશ. ૭ પછી તે તાંહાંથી જઈને ઈઅસતસ નામે
એક જોદાપરસતને ઘેર ગઈ, જેનું ઘર એઆદતખાના પાસે હતું.
૮ અને એઆદતખાનાના સરદાર કરસપસે પોતાનાં આપ્તાં ધરનાં સુધાં જોદા-

વંદ પર એતકાદ કીધો; ને ઘણા ફરીથીએએ પણ શાંભલીને એતકાદ કીધો, ને બાપતીસમા પામી લીધું. ૯ તારે એાદવંદે રોતે પાઉલને રોહઆમાં કહીજીંદે, તું બીહીતો ના, પણ બોલજે, ચુપ ના રહેતો. ૧૦ કેમકે હું તારી સાથે છજીં, ને દુખ દેવા સાર કોઈ તારા પર આવી પડશે નહીં, કાંજે આ રોહર-માં મારા લોક ઘણા છે. ૧૧ તારે તે તેએને એાદાની વાત શીખવતો દોહોડ વરસા લગી તેએમાં રહીએ.

૧૨ એને ગાલીએ આખાઈતો હાકેમ હતો, તારે હહુદીએએ એક-એતે પાઉલ પર હેલાં કીધાં, ને તેને ધનસાફની ગાદી પાસે લાવીને કહીજીંદે, ૧૩ આ રાખસ લોકોને સમજાવેછે કે એાદાની બંદગી શરીઅતથી ઉલટી કરવી. ૧૪ ને પાઉલ પોતાનું મોહો ઉઘાડવાને તઠઆર હતો એટલામાં ગાલીએએ હહુદીએને કહીજીંદે, એએ હહુદીએ, જો એ કંઈ જુલમ ઈએા ખુશાઈ હોતે તો વાજ્ય હતું કે સજ્જરીથી હું તમારું શાંભલું; ૧૫ પણ એ સવાલ તમારી તાલીમ કે નામનો કે તમારી શરીઅત બાબતનો હોએ તો તમે પોતે જોહલેએ, કેમકે હું એવાંતો ધનસાફ કરનાર થવાને નથી આહોતો. ૧૬ ને તેણે તેએને ધનસાફની ગાદી પાસેથી કાઢાડી મુકીએ. ૧૭ તારે સરવ હેલેનીએએ એબાદતખાનાના સરદાર સોસથેનેસને પકડીને ધનસાફની ગાદી આગલ મારીએ; પણ ગાલીએએ તે બાબત કંઈ પરવા કરી નહીં.

૧૮ એને તાંહાં ઘણા દાહાડા રહીએ પછી પાઉલ ભાઈએથી રવાના થઈને વાહાણે યુરોએમાં આવીએ; ને પરીસકીલા તથા અફુલા તેની સાથે ગઈએ; ને કંદેરીમાં માથું બોરાવીજીં, કેમકે તેણે માનતા લીધો હતી. ૧૯ ને તે એફેસસમાં પોહોંચીએ, તારે તેણે તેએને તાંહાં છોરીએ, પણ પોતે એબાદતખાનામાં પેસીને હહુદીએ સાથે તકરાર કીધી. ૨૦ ને તેએની સાથે વધારે રહેવાનું તેએએ માગીજીં, પણ તેણે માનીજીં નહીં. ૨૧ પણ એ કહીને તેએથી રવાના થઈએ કે, હર પરકારે આવતું જસન ઈશિસાલેમમાં મારે પાલકું જોઈએ, લેકીન એાદાની મરજી હશે તો હું ફરી તમારી પાસે પાછો આવીશ; એમ એફેસસથી તે નીકલીએ. ૨૨ ને કાઈશારીમાં પોહોંચીએ તારે જઈને મંડલીને સલામ કરીને અંતીઅખમાં ગઈએ. ૨૩ ને તાંહાં કંઈવાર રહીએ બાદ તે નીકલીએ, ને કુલે શાગીરદોને મજબુત કરતો ગલાતીના તથા ફરજીઆના પરાંતોમાં વારા ફરતી ગઈએ.

૨૪ એને આપલોસ નામે ફીરીન બોલનાર તથા કીતાબોમાં પરવીન એક

છહુદી સીકુંદરીઆનો વતની ઝમ્ફેસસમાં આવીઆ. ૨૫ ઝમ્ રાખસ આદા-
વંદની રાહમાં તરખીઆત પામીઆ હતો, ને દીલગરમ છતાં તે બોલીઆ,
ને આદાવંદની વાતો મોહોછી દોરોસથી શીખવી, પણ તે ઇઆહાનનું આપતી-
સમા ફક્ત જાણતો હતો. ૨૬ તારે ઝમ્આદતખાનામાં બેધરક તે બોલવા
લાગીઆ, ને અકુલાઆ તથા પરીસકીલાઆ તેનું શાંબલીને તેને પોતાનજ
પાસે લીધો, ને આદાનો રસતો વધારે દરસતીથી તેને શીખવીઆ.
૨૭ ને તેણે આઆઈમાં જવાનો ઇરિદો કીધો, તારે બાહઆઆ રાગીરદોને
લખીને દરખાસત કીધી કે તેને કચુલ કરે; તે તાંહાં પોહોંચીઆ આદ જઆ-
આ ફજલથી ઝમ્તકાદ કીધો હતો તેઆની બહુ મદદ કીધી. ૨૮ કેમકે
કીતાબોથી બતાનીને તેણે જાહેરમાં છહુદીઆની ખાતરી કીધી કે ઇસુ તેજ
ખરીસત છે.

આખ ઝોગણીસમો.

અને ઝમ્મ થઈજી કે આપલાસ કરીંથમાં હતો તારે પાઉલ ઉપલા
પરાંતોમાં ફરીને ઝમ્ફેસસમાં આવીઆ, ને કેટલાઆ રાગીરદોને બેધને તેણે
તેઆને કહીજી કે, ૨ જરથી ઝમ્તકાદ કીધો તારથી શું પાકરહ તમે પામી-
આ છેઆ? ને તેઆઆ તેને કહીજી કે, હમે તો શાંબલીજી પણ નથી કે
પાકરહ છે. ૩ ને તેણે તેઆને કહીજી કે, તમે કોણનું આપતીસમા પામીઆ
છેઆ? ને તેઆઆ કહીજી કે, ઇઆહાનનું આપતીસમા. ૪ તારે પાઉલ
કહીજી કે, ઇઆહાને તોઆનું આપતીસમા કીધું ખરું, ને લોકોને કેહેતો હતો કે
તેની પછવાડે જે આવેજે તે પર ઇઆને ખરીસત ઇસુ પર ઝમ્તકાદ કરેવો.
૫ ને તેઆઆ ઝમ્ શાંબલીને આદાવંદ ઇસુનાં નામથી આપતીસમા લીધું. ૬ ને
પાઉલ તેઆ પર હાત મુકીઆ આદ પાકરહ તેઆ પર આવીઆ, ને તેઆ
ખીજી બોલીઆમાં બોલીઆ, તથા નખુઆત કીધી. ૭ ને તેઆ સરવ ખારેક
રાખસ હતા. ૮ ને ઝમ્આદતખાનામાં જાહેને તે બેધરક બોલીઆ, ને
તણ મહીના સુધી તકરાર કરીને આદાની પાદશાહતની વાતો સમજાવતો રહી-
આ. ૯ પણ જારે કેટલાઆકનાં દીલ સખત થઈ ગઈમાં, ને ઇમાન નહીં
લાવીઆ, બલકે લોકોની આગલ ઝમે મારગની નીંદા કરી, તારે તે તેઆથી
દુર થઈઆ, ને રાગીરદોને અલગ કીધા, ને તુરાનસ નામે ઝમ્કની નીશાલમાં
દરોજ તકરાર કરતો હતો. ૧૦ ઝમ્મ વરસા બે સુધી થઈઆ કીધું, ઝમ્બુ કે

આશીઆમાંના રહેનાર સરવ ઇહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ પણ ખાદાવંદ ઇસુની વાત શાંભલી. ૧૧ ને ખાદાએ પાઉલના હાતોથી મોહોટા મોજેન ઓવા કીધા, ૧૨ કે રૂમાલો ઇઆ લુંગીઓ તેનાં બદન ઉપરથી કાઢાડીને ખીમરોની પાસે લવાઈઆ, ને ખીમારી તેઓથી દુર થઈ, ને નાપાક રહે તેઓમાંથી નીકળીઆ. ૧૩ તારે જેઓમાં નાપાક રહ હતા તેઓ પર ખાદાવંદ ઇસુનું નામ લેવાનું હાતમાં લઈને ફેટલાઓએ જાદુગર બટકતા ઇહુદીઓએ કહીજી કે, જે ઇસુને પાઉલ જાહેર કરેછે, તેના કસમ હમે તમને ધાલી-ઓઈઓ. ૧૪ ને સફેવા નામે એક ઇહુદી મુખી કાહીનના સાત દીકરા હતા, તેઓએ એમ કીધું. ૧૫ પણ નાપાક રહે જવાબ આપીને કહીજી કે, ઇસુને હું જાણુંછું, ને પાઉલને હું. ઓલખુંછું, પણ તમે કોણ છેઓ? ૧૬ ને જે માણસમાં નાપાક રહ હતો તે તેઓ પર કુદીઓ ને તેઓ ઉપર ફતેહ પામીને તેઓને એવા હરાવીઆ કે તેઓ નાગા તથા ધાઓલ થઈને તે ઘરથી નાહાઠા. ૧૭ ને એફેસમાં જે સરવ ઇહુદી તથા હેલેની રહેતા હતા તેઓને એ માણસ થઈજી, ને તે સરવ પર ખીલીક આવી, ને ખાદાવંદ ઇસુનું નામ જીજરગ થઈજી. ૧૮ તારે ઇમાન લાવનારઓમાંના ઘણાએ આવીને પોતાનાં કામ કબુલ કીધાં, ને કહી દેખાડીઆં. ૧૯ ને પાખંડ કરનારઓમાંથી પણ ઘણાએ પોતાની પોથીઓ એકઠી કરીને સરવની આગલ બાલી નાંખી, ને તેઓની કીમતનો હીસાબ કીધો તારે ખયાસ હજાર રૂપીઆ નીકળીઆ. ૨૦ એ રીતે ખાદાવંદનો કલામ બહુ વધીઓ, ને ગણિબ થઈઓ.

૨૧ એને એ થઈઆ પછી પાઉલ માટેદોનીઆ તથા આખાઈમાં થઈને ઇશલિમમાં જવાનું પોતાનાં દીલમાં ફરાવીજી, ને કહીજી કે, મારા તાંહાં ગઈઆ બાદ રોમ પણ મારે જોવું જોઈઓ. ૨૨ ને જે તેની ખીદમત કરતા હતા તેઓમાંથી તીમોથિઅસ તથા ઓરાસતસને માટેદોનીઆમાં મોકલીને પોતે કંઈક સુદત આશીઆમાં રહીઓ. ૨૩ ને તે વખત એ મારગ બાબત તાંહાં બહુ ગડબડ થઈ. ૨૪ કેમકે દીનતરીઅસ નામે એક સોની, જે આરતેમીસની રૂપાંતી મુરતીઓ બનાવીઆથી કારીગરોને બહુ કમાઈ કરાવતો હતો; ૨૫ તેણે તેઓને તથા એવાં કામ કરનાર ખીજઓને એકઠા કરીને કહીજી કે, અમે માણસો, તમે જાણોછોઓ કે આ ધંધાથી આપણી કમાઈછે. ૨૬ તો તમે જુઓછોઓ, ને શાંભલોછોઓ, કે ફકત એફેસમાં નહીં, પણ આશરે આખા આશીઆમાં એ પાઉલ બહુ લોકોને એમ કહેતાં સમજાવીને ફેરવી-

આ છે કે હાતથી બનેલા તે દેવો નથી. ૨૭ ને તેથી આપણા ઝમ ધંધાનું અપમાન થાએ એટલું જ નહીં, પણ આરતેમીસ માહદેવી જેને આએ આશીઆ તથા જગતના સધલા લોક પુજેછે, તેનું મંદીર તુછ ગણાએ, ને તેની જુજરગી જતી રહે. ૨૮ ને તેએા ઝમ શાંબલીને ગુમે ભરાઈઆ, ને જુમ પાડીને કહીજે કે, એફેસસીએાની આરતેમીસ માહોટી છે. ૨૯ ને આખું રોહર ગડગડાટથી ભરાઈ ગઈ, તારે તેએા માફેદોનીઆના ગાઈએસને તથા આરી-સતારએસને જેએા મુસાફરીમાં પાઉલના સાર્થી હતા, તેએાને એએાને એએા-એાને તમારાની જગે દોડી ગઈઆ. ૩૦ તારે પાઉલે લોટામાં જવાને આહીજે, પણ શાગીરદેએ તેને જવા દીધો નહીં. ૩૧ ને આશીઆના મુખી લોટામાંથી ફેટલાએક જે તેના દોસત હતા તેએાએ-તેને આજુજુથી ફેહેવાડી માકલીજે કે તેણે પોતે તમારાની જગીઆએ નહીં જવું. ૩૨ તારે ફેટલાએકે કંઈ જુમ પાડી, ને ફેટલાએકે કંઈ ખીજ પાડી; કેમકે લોક ધભરાએલા હતા, ને પોતે શા સખબથી એકઠા થઈઆ એ તેએામાંના ઘણાએએ જાણીજે પણ નહીં. ૩૩ ને તેએાએ આલેકસાંદરને બીડમાંથી આગલ હડસેલીએ, ને ઇહુદીએ તેને આગલ કરતા હતા, તારે આલેકસાંદરે હાતે ધરાશે કીધો, ને લોટોની આગલ પોતાની તોડ કાઢાડ્યા આહી. ૩૪ પણ તે ઇહુદી છે, એ તેએાએ જાણીકું વાસતે ઘડી પાંચેક લગી તેએા સહુએ એક એવાને જુમ પાડી કે, એફેસસી-એાની આરતેમીસ માહોટી છે! ૩૫ તારે રોહરના તલાટીએ લોટાને ચંડા પાડીને કહીજે કે, એએ એફેસસી લોટો, કહીજે ગાણસ નથી જાણતું કે એફેસસીએાનું રોહર આરતેમીસ માહદેવીના તથા આસમાન ઉપરથી પડેલી મુરતીના પુજનારા છે? ૩૬ જે એ વાતોને ઉલટું ફેહેવાતું નથી, તો તમને લાજમ છે કે તમે ચંડા પેડા, ને ઉતાવલા થઈને કંઈ નહીં કરો. ૩૭ કેમકે જે માણસોને તમે હીઆં લાવીઆ છેએા તેએા તો મંદીરોને લુટનારા નથી, ને તમારી દેવીનો નીંદા કરનારા પણ નથી. ૩૮ એ સાજ જે દેમીતરીએસને તથા તેની સાથેના કારીગરોને ડોઈ પર કંઈ દાવો હોએ તો એદા-લત ઉઘાડી છે, ને સુખા બેઠા છે; વાસતે તેએા વાદ પરતીવાદ કરે. ૩૯ પણ જે કંઈ ખીજ વાતો બાબત પુછવું હોએ, તો લાએક મીજલસમાં તેનો ફેસલો થશે. ૪૦ કેમકે હમને ખતરો છે કે આજના ફેસાદ બાબત હમારી ઉપર નાલિશ આવશે, એ સાજ કે એ હંગામો થવાનો સખબ કંઈ નથી કે તેથી જવાબ આપી શકીએ; ૪૧ ને તેણે એ વાતો કહીને મીજલસને રવાના કીધી.

આબ વીસમો.

અને હંગામો થઈ ચુકીયા બાદ પાઉલે શાગીરદોને બોલાવીયા, ને તેઓને બેઠીને માફેદોનીઓમાં જવાને નીકળીઓ. ૨ ને તે પરાંતોમાં ફરી તેઓમાંનાઓને બહુ નશીહત આપીને હેલલાસમાં આવીઓ. ૩ ને તાંહાં તણુ મહીના રહીઓ; પછી વાહાણે સુરીઓ જવા પર તે હતો, તારે ઇલ્દીઓ તેને સાઈ સંતાઈ રહીઓ, વાસતે માફેદોનીઓને રસતે પાછું જવાનું તેણે ઇરાવીઞી. ૪ તારે બેરીઓનો સોપાતર, તથા થેસસાલિનીંદોનો આરીસ-તારખસ, ને સેકંદરા, તથા ફેરબેનો ગાઈખસ, ને તીમિથેખસ, તથા આશી-ઓનો તુખીકસ, ને તરશીમસ, તેની સાથે આશીઓ લગી ગઈઓ. ૫ તેઓ આગલ જઈને હમારે સાઈ તરોઓસમાં વાટ જોતા રહીઓ. ૬ ને બેખમીર રોટ-લીના દાહાડા પછે હમે વાહાણે શીલપીથી નીકળીઓ, ને પાંચ દાહોડે તરોસમાં તેઓની પાસે પોહોંચીઓ, ને સાત દાહાડા તાંહાં રહીઓ. ૭ ને અઠવાડી-ઓને પેહેલે દાહોડે શાગીરદો રોટલી ભાંજવાને ઓંકડા થઈઓ હતા, તારે પાઉલે તેઓને વાત પરગટ કીધી, ને પોતે બીજે દાહોડે નીકલવાનો હતો વાસતે મધરાત સુધી વાત લાંબી કીધી. ૮ ને જે માલ ઉપર તેઓ ઓંકડા થઈઓ હતા તાંહાં ઘણી બતી હતી. ૯ ને ઇલ્તુખસ નામે ઓંકડ જવાન બારી પર બેઠેલો પુર ઊંઘમાં હતો, ને પાઉલ ઘણીવાર લગી વાતો કહેતો હતો તારે તે શખસ ઊંઘે બરેલો થઈઓ ને તીજે માલેથી હેઠલ પડીઓ, ને મુઓલો ઉઠાવાઈઓ. ૧૦ તારે પાઉલે ઉતરીને તેને વલગી પડીને કહીઞી કે, તેનો જીવ તેમાં છે; વાસતે તમે ન ધબરાઓ. ૧૧ ફરી તે ઉપર આવીઓ, ને રોટલી ભાંજીને ખાંધું, ને ઓંચી વાર સુધી વાતો કરતો રહીઓ કે બામદાદ થઈ, ને તે બાદ રવાના થઈઓ. ૧૨ ને તેઓ તે જવાનને જીવતો લાવીને બહુ દીલાસો પામીઓ.

૧૩ અને હમે આગલથી વાહાણુ પર અહડીને આસોસની તરફ ગઈઓ, તાંહાંથી પાઉલને લેવાના હતા, કેમકે તેણે ઓંમ ઇરાવીઞી હતું કે, હું પગવાટે તાંહાં સુધી જવશા. ૧૪ ને આસોસમાં હમને તે મલીઓ તારે હમે તેને લઈને મીતુલેનીમાં આવીઓ. ૧૫ ને તાંહાંથી વાહાણે નીકળીને બીજે દાહોડે ખીઅસની સાહામાં પોહોંચીઓ, ને બીજે દાહોડે સામાસમાં પોહોંચીઓ, પછી તરોચુલીમાં રહીઓ પર બીજે દાહોડે હમે મીલિતસમાં આવીઓ. ૧૬ કેમકે પાઉલ પોતાનો વખત આશીઓમાં ન કાહોડે વાસતે ઓંકેસસ પાસેથી વાહાણે

જવાનું ઠરાવીજી હું; તેણે હેવી જલદી કીધી એ સારૂ કે જો બની શકે તો પેનતેકાસતને દાહોડે ઇશિસલિમમાં હોએ.

૧૭ અને તેણે મીલિતસથી એફ્રેસસમાં કેહેણુ મોકલીને મંડલીના વડીલાને બોલાવીઆ. ૧૮ ને તેઓ તેની પાસે આવીઆ તારે તેણે તેઓને કહીકે કે, આશીઆમાં મારા આવીઆના પેહેલા ઘલાડથી હું તમારામાં શી તરેહ હતો એ તમે જાણોછેઓ; ૧૯ કે પુરી નમરતાથી, તથા બહુ આંસુઓથી, તથા જે સંતાપ ઇહુદીઓના સંતાઈરેહેવાથી મારા પર આવીપડીઆ તે સહીને ઓદાવંદની ખીદમત હું કરતો હતો. ૨૦ ને કે જે વાત તમારા કુએદાની હતી તે મેં પાછી નથી રાખી, પણ તમને દેખડાવી આપી, ને જાહેરમાં તથા ઘેર-ઘેર શીખવી. ૨૧ ને ઇહુદીઓ તથા હેલેનીઓને ગહવાઈ પુરી કે ઓદાની આગલ તોઆ કરવી, તથા હમારા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત ઉપર એતકાદ કરવો. ૨૨ ને હવે જુઓ, હું રહેજો બાંધેલા ઇશિસલિમ જર્જીજી, તાંહાં મારાં પર શું ગુજરો એ હું જાણતો નથી. ૨૩ મગર એટલું કે પાકરેહ એમ કેહેતાં ગહવાઈઆપેછે કે હરેક રોહેરમાં બંધજો તથા મુસીબતો મારે સારૂ તઈઆર છે. ૨૪ હું એવાંઓને કંઈ જાણતો નથી, મારો જીવ પણ વાહલો જાણતો નથી, એ સારૂ કે મારી દોડ ઇઆને ઓદાનાં ફજલની ખુરાખખરની ગહવાઈઆપવાની ખીદમત જે ઓદાવંદ ઇસુથી હું પામીઓ તે ખુશીથી પુરી કરું. ૨૫ ને હવે જુઓ, હું જાણુંછું કે તમે સરવ જેઓમાં હું ઓદાની પાદશાહતની મુનાદી કરતો ફરીઓ છું તે હવેથી માં મોહો ફરી નહીં જોરો. ૨૬ વાસતે આજ હું તમને રાહેદ રાખુંછું કે સરવના લોહી બાબત હું પાક છું, ૨૭ કેમકે ઓદાની શારી મરજી તમને કહીદેખડાવીઆથી હું પાછો રહીઓ નથી. ૨૮ એ સારૂ તમે પોતાને ખબરદાર રાખો, ને જે યોલાં ઉપર પાકરેહ તમને નેગાહબાન ઠરાવીઆ તે સરવને સંભાલો, એ સારૂ કે ઓદાની મંડલી જે તેણે પોતાનાં લોહીથી વેચાતી લીધી તેનું પાલણુ તમે કરો. ૨૯ કેમકે હું એ જાણુંછું કે મારા ગઈઆ બાદ યોલાં પર રહમ નહીં કરશે એવાં ફાડીખાનાર વરઓ તમારામાં પેસશે. ૩૦ ને તમારામાંથી પણ માણસો ઉઠીને રાગીરોને પોતાની પછવાડે એંચી લઈજવા વાસતે ઉલટી વાતો કેહેરો. ૩૧ એ સારૂ જાગતા રહો, ને ઇઆદ રાખો કે મેં તણુ વરસા લગી રાત દાહોડે આંસુઓ સુધાં હરેકને ચેતવાનું મુકીજી નથી. ૩૨ ને અએ ભાઈઓ, હું તમને હવે ઓદાને તથા તેના ફજલનો કલામ જે તમને કામેલ કરવાને તથા સરવ પાક થએલાઓમાં તમને

વતન આપવાને કુવતમંદ છે તેને સાંપુંછળીં. ૩૩ મેં દોઢનાં રૂપાં હમ્મા સુંના હમ્મા કપડાં પર લોભ કીધો નથી. ૩૪ ને તમે પોતે જાણોછે ચ્મો કે આ હા-
તોચ્મે મારા તથા મારા સાથીચ્મેની જરૂરાતની ખીદમત કરી છે. ૩૫ મેં તમને બધી વાતો દેખાડી છે કે તે પરમાણે મેહેનત કરીને કમજોરોની મદદ કરવી,
ને ખોદાવંદ હસુની કહેલી વાતો હમ્માદ રાખીવી કે, આપવું લેવા કરતાં વધારે સુખારક છે. ૩૬ ને તેણે ચ્મે વાતો કહી પોતાનાં ધુંટણુ ટેકવીને તેચ્મે સરવ સાથે દુઆ માગી. ૩૭ ને તેચ્મે સધલા બહુ રડીઆ, ને પાઉલને ગલે વલગીને તેને ચુમીચ્મે. ૩૮ ને તેચ્મે તેનું મોઢિ ફરી જોનાર નથી ચ્મે જે વાત તેણે કહી તેથી તેચ્મે વધારે ગમગીન થઇઆ, ને તેચ્મે તેની સાથે વાહાણુ લગી પોહોંચ્યાડવા ગઇઆ.

બાબ એકવીસમો.

તારે ચ્મેમ થઇજી કે હમે તેચ્મેથી જુદા થઇઆ બાદ હંકારીને પા-
ધરે રસતે કુસમાં આવીઆ, ને બીજે દાહોડે રોદસમાં, ને તાંહાંથી પાતારામાં.
૨ ને ફીનીદેમાં જનાર ચ્મેક વાહાણુ મલીઆથી હમે તે પર ચહડીને નીકલી-
આ. ૩ ને જરે કુપરસ નજર આવીજી તારે તેને ડાબોગમ મુકોને હમે સુરી-
આમાં ગઇઆ, ને સોરમાં ઉતરીઆ, કેમકે તાંહાં વાહાણુનો માલ ઉતારવાનો હતો.
૪ ને શાગીરદોને મલીને હમે સાત દાહાડા તાંહાં રહીઆ, તેચ્મેચ્મે રહથી પાઉલને કહીજી કે તે ઇશાએમમાં ન જાચ્મે. ૫ ને ચ્મેમ થઇજી કે તે દાહાડા પુરા કીધા બાદ હમે નીકલીઆ, ને ચાલીઆ ગઇઆ, ને તે સરવ પોતાની બધરીચ્મે છોકરાં મુઘાં રોહેર બાહાર હમને વલાવવા આવીઆ, ને હમેચ્મે કાંઠા પર ધુંટણુ ટેકવીને દુઆ માગી. ૬ ને ચ્મેક બીજને વીદાચ્મે કરીને હમે વાહાણુ પર ચહડીઆ, ને તેચ્મે પાછા પોત પોતાને ઘેર ગઇઆ. ૭ પછી હમે સોરથી દરીઆની સફર પુરી કરીને પતલેમાઇસમાં ઉતરીઆ, ને તાંહાં બાઇચ્મેને ભેટીને ચ્મેક દાહોડા તેચ્મેની સાથે રહીઆ. ૮ ને બીજે દાહોડે હમે પાઉલના સાથીચ્મે નીકલીને કાંઠાસારીમાં આવીઆ, ને ખુરા-
બખર આપનાર શીખ જે તે સાતમાંનો હતો તેને ઘેર જઇને તેની સાથે રહીઆ. ૯ ને તે માણસની કુંઆરી ચાર દીકરી હતી જેચ્મે નજુઆત કરતી. ૧૦ ને હમે તાંહાં ધણા દાહાડા રહીઆ તારે આગાબસ નામે ચ્મેક નખી મહુદાથી આવીચ્મે. ૧૧ તારે તેણે હમારી પાસે આવીને પાઉલનો કમરબંદ લીધો, ને

પોતાના હાત પગ બાંધીને કહીજી કે, પાકરહ એમ કહેછે કે, જે માણસનો આ કમરબંધ છે તેને હરશલિમમાં હાલુદીએ એ રીતે બાંધીને ગેરકામીએના હાતમાં સોંપશે. ૧૨ જરે હમે એ શાંભલીજી, તારે હમે તથા તાંહાંનાએએ પણ તેને અરજ કીધી કે હરશલિમમાં નહીં જાએ. ૧૩ પણ પાઉલ જવાબ આપીએ કે, તમે શું કરવા રોએએ, જે માંડ દીલ દુખાવેએએ ? હું તો ફક્ત બંધાવાને નહીં, પણ આદાવંદં હસુનાં નામને સારે હરશલિમમાં મરવાને પણ તદ્દમાર છજી. ૧૪ ને તેણે નહીં માનીજી તારે હમે એમ કહીને કે, આદાવંદની મરજી પરમાણે થાએ, ચુપ રહીએ. ૧૫ ને તે દાહાડએ પછી હમે પોતાનો અસબાબ લઈને હરશલિમ તરફ ગઈએ. ૧૬ ને કંઈએક શાગીરદ કાઠસિરીથી હમારી સાથે આવીએ, જે કુપરસના મનાસોન નામે એક કદીમ શાગીરદ જેને તાંહાં હમે ઉતારે રહીએ, તેને તેએ સાથે લાવીએ.

૧૭ અને હમે હરશલિમમાં પોહોંચીએ, તારે ભાઈએએ ખુશીથી હમેને કમુલ કીધા. ૧૮ ને બીજે દાહોડે પાઉલ હમારી સાથે હઆકુબને તાંહાં ગઈએ. ને બધા વડીલો હાજર હતા. ૧૯ ને તેણે તેએને સલામ કરીને આદાએ ગેરકામીએમાં તેની ખીદમતથી જે કામ કરાવીએ તેએનું પુરું બીઆન કીધું. ૨૦ ને તેએએ એ શાંભલીને આદાવંદની તારીફ કીધી, ને તેને કહીજી કે, અએ ભાઈ, તું જાણેએ કે કેટલા હજાર હાલુદીએ છે જેએ ઈમાન લાવેએ, ને તેએ સરવ શરીઅત પર ચુસત છે. ૨૧ ને તેએએ તારી બાઅત શાંભલીજી છે કે તું ગેરકામીએમાંના બધા હાલુદીએને મુસાને મુકીદવાનું શીખવેએ, ને કહેએ કે, તેએ છોકરાએની મુંતત ન કરે, ને રસમે પરમાણે ન ચલે. ૨૨ તારે શું કરવું ? જોદા બેરાક એકકા થશે; કેમકે તું આવીએ છે એ તેએ શાંભલશે. ૨૩ વાસતે હમે જે તને કહીએ તે તું કર; જેએએ માનતા લીધી છે એવા ચાર શખસ હમારામાં છે. ૨૪ તેએને લે, ને તેએ સમેત તું પોતાને પાક કર, ને તેએને સારે કંઈખરચ કર કે તેએ પોતાનાં માથાં બોરાવે, તારે સધલા જાણેએ કે તારી બાઅત તેએએ જે શાંભલીજી તે કંઈનથી, બલકે તું પોતે શરીઅત પાલીને રસમે પરમાણે ચલેએ. ૨૫ પણ જે ગેરકામીએ ઈમાન લાવીએ છે તેએ બાઅત હમે કરાવીને લખી મોકલીજીએ કે, તેએ એહેવું કંઈ ન પાલે, પણ એટલું કે મુરતીએને નજર કરેલાંથી, તથા લાહીથી, તથા ગુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા હરામકારીથી પોતાને બચાવે. ૨૬ તારે પાઉલ તે માણસોને લઈને તથા બીજે દાહોડે તેએની સાથે પાક થ-

ધને તેઓમાંના હરેકને સાફ અરપણુ અપાએ તાંહાં સુધી પાક થવાના દાહાડાનું પુરું થવું જણાવતાં મંદીરમાં જઈ રહીએ. ૨૭ ને તે સાત દાહાડા પુરા થવા આવીએ તારે આશીઆના ઇંદુદીએ તેને મંદીરમાં જોઈને સરવ લોડોને ઉસકેરીએ, ને તેના પર હાત નાંખીએ. ૨૮ ને જુમ પાડી દે, એએ ઇસિરાએલી લોડો, મદદ કરો, જે રાખસ હરેક જગીઆમાં ડોમને તથા રાશીઆતને તથા આ મકાનને ઉલટું સરવને શીખવેછે તે એજ છે; ને વલી હેલેનીએ મંદીરમાં લાવીને આ પાક મકાનને નાપાક કીધું છે. ૨૯ જેમકે તેઓએ એકેસસી તરફીમસને તેની સાથે રોહરમાં પેહેલાં દોડો, ને પાઉલ તેને મંદીરમાં લાવીએ એમ તેઓએ ધારીજી. ૩૦ તારે આખું રોહર ખબલાઈજી, ને લોડો દોડીને એકઠા થઈએ, પછી તેઓએ પાઉલને ઘેરીને મંદીરમાંથી તેને બાહાર કાઢાડીએ, ને તુરત બારણા બંધ કરીએ. ૩૧ ને તેઓ તેને મારીનાંખવાને તઈઆર થતા હતા, તારે ફોજના સરદારને ખબર મલી કે આપા ઇશાલિમમાં દોડાદોડ થઈ. ૩૨ તેજ વખત સીપાઈએને તથા જમાદારને લઈને તેઓ પર તે દોડી આવીએ, ને તેઓએ સરદારને તથા સીપાઈએને દીઠા તારે પાઉલને મારવું સુકીજી. ૩૩ તારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડીએ, ને બે સાંકલથી બાંધવાને હુકમ આપીએ, પછી પુછીજી કે, એ કોણ છે? ને એણે શું કીધું? ૩૪ તારે લોડોમાંના કોઈએ એક વાત કહી, ને કોઈએ બીજી, ને ગડબડનાં કારણથી તે કંઈ તેહકીક જણી રાકીએ નહીં; તારે તેને કીલામાં લઈજવાનો હુકમ આપીએ. ૩૫ ને સીડી પર તે ચઢીએ તારે એમ થઈજી કે લોડોના હોમલાને લીધે સીપાઈએને તેને ઊંચકી લઈ જવો પડીએ. ૩૬ જેમકે લોડોની ભીડ જુમ પાડતાં પાછલ આલી દે, તેને પુરો કરો. ૩૭ ને પાઉલ કીલામાં લઈજવાતો હતો, તારે તેણે સરદારને કહીજી કે, શું તારી સાથે બોલવાને મને રજા છે? તારે તેણે કહીજી કે, શુ તું હેલેની જાણેછે? ૩૮ જે મીસરીએ આ દાહાડાએની પેહેલાં હુલડ કરીજી, ને ચાર હજાર ખુની માણસોને રાતમાં બાહાર લઈગઈએ તે શું તું નથી? ૩૯ પણ પાઉલ કહીજી કે, હું કીલકીના તારસસનો ઇંદુદી માણસ છીં, હું કે ઈ હલકાં રોહરનો વતની નથી, ને હું તારી અરજ કરુંછી કે લોડોની આગલ બોલવાની મને રજા આપ. ૪૦ ને તેણે તેને રજા આપી, તારે પાઉલ સીડી પર ઉભો રહીને લોડોને હાતે ઇશારો કીધો, ને તેઓ પુરા છાના રહીએ તારે તેણે હેબરી જુઆનમાં બોલતાં કહીજી કે,

બાબ બાવીસમો.

અર્થ માણસો, ભાઈઓ, તથા બાપો હવે તમે મારો જવાબ શાં-
 બલો. ૨ ને તે તેઓને હેબરી જીવાનમાં છેહેતો હતો એ શાંબલીને તેઓ
 વધતા છતા રહીયા. ૩ તારે તેણે કહીજે કે, હું ધહુદી માણસ છજી, કીલકીના
 તારસસમાં જનમેલો, પણ આ રોહિરમાં ગમાલીએલના કદમો પર તરબીઅત
 પામેલો, ને બાપદાદાઓની શરીઅતની પુરી રીત પરમાણે શીખેલો, ને જેમ
 આજ તમે બાદની તરફ ગેરતમંદ છેઓ તેમ હું પણ હતો. ૪ ને મેં મરદો
 તથા ઓરતોને બાંધીને તથા દેદખાનામાં નાંખીને આ તરીકાને ખાત સુધી
 સતાવીઓ. ૫ જેમ કે સરદાર કાહીન તથા બધા વડીલો પણ એ બાબત
 ગહવાઈઆપેછે; એઓથી ભાઈઓ ઉપર ખત લખને હું દમરાક જવા ની-
 કડીઓ, એ સાફ કે જે તાંહાં હતા તેઓને બાંધીને ધરિશલિમમાં લાવું કે
 તેઓ સજા પામે. ૬ ને રસતે જતાં હું દમરાકની પાસે પોહોંચીઓ, તારે
 એમ થઈજે કે મધેઆને મારી આસપાસ આસમાનથી એકાએક મોહોડી
 રોશની ચમકી; ૭ ને હું જમીન પર પડી ગઈઓ, ને મારી સાથે બોલતાં એવો
 અવાજ મેં શાંબલીઓ કે, અર્થે સાઉલ, અર્થે સાગીલ, તું મને કેમ સતા-
 વેછે? ૮ તારે મેં જવાબ દીધો કે, અર્થે બાદવંદ, તું કેાણુછે? તારે તેણે
 મને કહીજે કે, હું ધસુ નાજરી છજી, જેને તું સતાવેછે. ૯ ને મારી સાથે જે
 હતા તેઓએ તે રોશની દીકી, ને બોધા, પણ મારી સાથે બોલનાર અવાજ
 તેઓએ શાંબલીઓ નહીં. ૧૦ ને મેં કહીજે કે, અર્થે બાદવંદ, હું શું કરું?
 ને બાદવંદે મને કહીડું કે, તું ઉકીને દમરાકમાં જ, ને જે બધું તારે કરવાનું કરા-
 વીડું છે તે બાબત તાંહાંતેને છેહેવાશે. ૧૧ ને તે રોશનીના તેજથી મને સુજાડું
 નહીં, વાસતે સાથીઓના હાત પકડીને હું દમરાકમાં આવીઓ. ૧૨ ને આ-
 નાના નામે એક રાખસ જે શરીઅત પરમાણે દીનદાર, ને તાંહાંના સંધા રોહિ-
 નારા ધહુદીઓથી વખણાએલો; ૧૩ તે મારી પાસે આવીઓ, ને ઉભા રહી-
 ને મને કહીજે કે, અર્થે ભાઈ સાઉલ, તું દેખતો થા; ને તેજ ધડી મેં તેને
 દીડા. ૧૪ પછી તેણે કહીડું કે આપણા બાપદાદાઓના બાદાએ તને એ
 સાફ પસંદ કીધો છે કે તું તેનો મરજી જાણે, ને તે રાસતને જીએ, ને તેના મો-
 હોનો અવાજ શાંબલે. ૧૫ કેમકે જે જે તે દીઠાં છે, ને શાંબલીઓ છે, તે બાબત
 સરવ લોકોની આગલ તું તેનો શાહેદ થશે. ૧૬ ને હવે તું કેમ વીલંબ લ-

ગોઠેછે? ઉઠીને બાપતીસમાલે, ને બાદાવંદનાં નામથી દુઆ માગીને પોતાનાં પાપ ધોઈનાંખ. ૧૭ પછી એમ થઈકું કે હું ઇશ્રાલિમમાં પાછો આવીએ, ને મંદીરમાં દુઆ માગતો હતો તારે બેઠોશ થઈ ગઈએ. ૧૮ ને મને એમ કહેતાં મેં તેને બોલ્યો કે, તું ઉતાવલ કરીને ઇશ્રાલિમમાંથી વેઢેલો નીકલ, કેમકે મારી બાબતની તારી ગહવાઈતેએ કબુલ કરશે નહીં. ૧૯ તારે મેં કહીકું કે, એએ બાદાવંદ, તેએ પોતે જાણેછે કે તારા પર એતકાદ કરનારાએને મેં કેદ કીધા હતા, ને હરેક એબાદતખાતામાં તેએને મારીઆ હતા. ૨૦ ને તારા શાહેદ સતેફાનુસનું લોહી વેઢેવડાઈ તારે હું પોતે પાસે ઉભો હતો, ને તેને મારી નાંખવામાં રાજી હતો, ને તેને મારીનાંખનારાએનાં કપડાં સાચવતો હતો. ૨૧ તારે તેણે મને કહીકું કે, તું નીકલ, કેમકે હું તને ગેરકોમીએની પાસે દુર મોકલીશ. ૨૨ ને તેએએ એ વાત લગી તેનું શાંભલીઈ, પછી જુમ પાડીને તેએએ કહીકું કે, એવાને જમીન પરથી ઉઠાવી નાંખો, કેમકે એ જીવવા લાએક નથી. ૨૩ ને તેએ જુમ પાડતા, ને પોતાનાં કપડાં ફાડતા, ને પવનમાં ધુલ ઉડાવતા હતા; ૨૪ તારે તેને કીલામાં લાવવાનો સરદારે હુકમ આપીએ; ને તેએએ શા સખબથી તેના પર એવી જુમ પાડી, એ જાણુવા સાફ કોરડા મારીને તેની તજવીજ કરવાનું કહીકું. ૨૫ ને તેએ તેને વાધેરે બાંધતા હતા, તારે પાઉલે પાસે ઉભેલા જમાદારને કહીકું કે, જે રાખસ રૂમી, તથા તકસીરદાર ફરીએ નથી, તેને કોરડા મારવા શું તમને રવા છે? ૨૬ ને જમાદાર એ શાંભલીને ગઈએ, ને સરદારને ખબર આપી, ને કહીકું કે, તું જે કરેછે તે બાબત ખબરદાર રેહે, કેમકે એ રાખસ રૂમી છે. ૨૭ તારે સરદારે આવીને તેને કહીકું કે, મને કહે, તું શું રૂમી છે? ને તેણે કહીકું, હા. ૨૮ તારે સરદારે જવાબ આપીએ કે મેં મોહોટી કીમતથી આ વતનીપણું વેચાતું લીધું; પણ પાઉલે કહીકું, હું તો જનમથીજ એવા છઈ. ૨૯ તારે જેએ તેની તજવીજ કરવાને તઈઆર હતા, તેએ તુરત તેની પાસેથી ગઈઆ, ને તે રૂમી છે, એ જાણીને સરદાર પણ બીધો, કેમકે તેણે તેને બાંધીએ હતો. ૩૦ ને ઇહુદીએએ શા વાસતે તેના પર બેઠો મુકીએ તેની હકીકત જાણુવા આહીને તેણે બીજે દાહોડે બંધ નોથી તેને છોડીએ, ને મુખી કાહીનોને તથા તેએની આખી સદર મીજલસને હાજર થવાનો હુકમ આપીએ, પછી પાઉલને લાવીને તેએની આગલ ઉભો રાખીએ.

બાબ તેવીશમો.

તારે પાઉલે સદર મીજલસ પર ધારીને કહીજી કે, અમ્મે માણસો, બાહઅમ્મા, હું આ દાહાડા સુધી નેકનહમ્મતથી ખાદાની આગલ આવીઅમ્મા છજી; ૨ તારે હનાનીઆ સરદાર કાહીને પોતાની પાસે ઉભા રહેનારાઅમ્માને હુકમ કીધા કે તેનાં માહો પર મારે. ૩ પણ પાઉલે તેને કહીજી કે, અમ્મે ધિલિલી ભીત, ખાદા તને મારશે, શું તું શરીઅત પરમાણે મારો ધનસાફ કરવા બેઠો છે, ને શરીઅતથી ઉલટો મને મારવાનો હુકમ કરેછે? ૪ તારે પાસે ઉભા રહેનારાઅમ્મે કહીજી કે, શું તું ખાદાના સરદાર કાહીનની નીંદા કરેછે? ૫ તારે પાઉલે કહીજી કે, અમ્મે બાહઅમ્મા, અમે સરદાર કાહીન છે તે હું જાણતો નહીં હતો; કેમકે અમે લખીજી છે કે, તું પોતાના લોકોનાં સરદારને ખુદ ન કેહે. ૬ ને પાઉલે જોધજી કે અમેક ભાગ સાદુકીઅમ્માનો, ને ખીજો ફરોશીઅમ્માનો છે, તારે મીજલસમાં પોકારીને કહીજી કે, અમ્મે માણસો, બાહઅમ્મા, હું ફરોશી, ફરોશીનો દીકરો છજી, ને મુઅ્મલાઅમ્માના પાછા ઉઠવાની ઉમેદ બાબત મારો ધનસાફ કરાવાઅમ્મે. ૭ ને તેણે અમે કહીજી, તારે ફરોશીઅમ્મા તથા સાદુકીઅમ્મા વચે તકરાર થઈ, ને તે લોકોમાં કુટ પડી. ૮ કેમકે સાદુકીઅમ્મા કેહેછે કે પાછું ઉઠવું નહીં થશે, ને ફરોશીનો કે રહે નથી; પણ ફરોશીઅમ્મા તે બેહુ વાતો કબુલ કરેછે. ૯ તારે માહોટો ગોંધાટ થઈઅમ્મા, ને ફરોશીઅમ્માની તરફના શાસતરીઅમ્મા ઉઠીઅમ્મા, ને ઝંઘડીને કહીજી કે, આ માણસની કસી તકસીર હમે જોતા નથી, પણ જો રહે ઇઅમ્મા ફરોશીતાઅમ્મે અમેને કંઈ કહીજી હોઅમ્મે તો આપણે ખાદાની સાથે લડવું નહીં. ૧૦ તારે ઘણો હંગામો થઈઅમ્મા, ને સરદાર ખીધા કે રઅમે તેઅમ્મા પાઉલના કકડે કકડા કરે, વાસતે તેણે સીપાહઅમ્માને હુકમ કીધા કે જઈને જબરદસ્તીથી તેને તેઅમ્મામાંથી કાઢો ને કીલામાં લાવે.

૧૧ અમે આવતી રોતે ખાદાવંદે તેનો પાસે ઉભા રહીને કહીજી કે, અમ્મે પાઉલ, ધીરજ રાખ, કેમકે જેમ મારી બાબત તે ઇશ્રાલેમમાં ગહવાઈ આપી છે, તેમ રમમાં પણ તારે ગહવાઈ આપવી જોઈઅમ્મે. ૧૨ ને દાહાડો ઉગીઅમ્મા પર ફેટલાઅમેક ઇહુદીઅમ્માએ સંપ કીધા, ને અમેવી લીઅમાનતથી પોતાને ખાંધીને કહીજી કે, પાઉલને મારીનાંખીઅમે તાંહાં સુધી આપણે નહીં ખાઈઅમે, ને નહીં પીઅમે. ૧૩ ને જોઅમ્માએ અમે સંપ કીધા તેઅમ્મા આલીશથી વધતા હતા. ૧૪ તારે તેઅમ્માએ મુખી કાહીનોની તથા વડીલોની પાસે આવીને

કહીજી કે, હમે પોતાને ઝિવા મોહોટા કસમથી બાંધીઆ છે કે પાઉલને મારી-
નાંખીએ તાંહાં સુધી હમે કંઈ નહીં આપીએ. ૧૫ એ સાફ જાણે કે તેની
બાબત તમારે વધારે ચોકસાઈ કરવાની છે, એવું સદર મીજલસ સુધાં સરદારને
દેખડાવો, કે તે આવતી કાલે તેને તમારી પાસે બાહાર લાવે, ને હમે તેના પાસે
આવીઆ અગાઉ તેને મારી નાંખવાને તઈઆર છઈએ. ૧૬ ને પાઉલના
બાણુએ તેએનાં સંતાઈરેહેવાનું શાંભલીજી, તારે તે ગઈએ, ને કીલામાં
પેસાને પાઉલને કહીજી. ૧૭ તારે પાઉલ જમાદારોમાંથી એકને પાસે તેડીને
કહીડં કે, આ જુઆને સરદારની પાસે લઈ જા, કેમકે એ તેને કંઈ દેહેવાનો
છે. ૧૮ એ સાફ તેણે તેને સાથે લીધો, ને સરદારની પાસે લાવીને કહીડં કે,
પાઉલ કેદીએ મને પાસે તેડીને આ જુઆને તારી પાસે લાવવાની અરજ
કીધી, એ તેને કંઈ દેહેવાનો છે. ૧૯ તારે સરદારે તેનો હાત પકડીને તથા
એકાંત લઈજઈને પુછીડં કે, મને તારે શું દેહેવાનું છે? ૨૦ ને તેણે કહીજી
કે, ઇહુદીએ તારી પાસે માગવાને એવા સંપ કીધો કે જાણે તેએ પાઉલ
બાબત વધારે ચોકસાઈ કરવાના હોએ તેમ તું આવતી કાલે તેને સદર મીજ-
લસમાં લાવે. ૨૧ પણ તું તેએનાં માનતો ના, કેમકે તેએમાંના ચાલીરાથી
વધતા રાખસોએ એવા કસમથી પોતાને બાંધીને તેને સાફ સંતાઈઆ છે કે
તેને મારીનાંખે તાંહાં સુધી કંઈ નહીં આએ કે નહીં પીએ, ને હમણા તેએ
તારી કબજાતની રાહ જોતાં તઈઆર છે. ૨૨ તારે સરદારે તે જુઆને રવાના
કરીને હુકમ કીધો કે, તે એ વાતો મને કહી છે તે કાઈને ન દેહેતો. ૨૩ પછી
તેણે જમાદારોમાંના એને પાસે તેડીને કહીડં કે, અરે સીપાઈ, ને સીતેર સવાર,
ને અરે અરછીવાલાને પોહોર રોતે કાઈસારી સુધી જવાને તઈઆર રાખો. ૨૪ ને
બોજ ઉંચકનાર જનવરો હાજર રાખો, એ સાફ કે પાઉલને તે પર બેસાડીને ફી-
લીકસ હાકેમની પાસે સમાલીને પોહોંચાડે. ૨૫ તારે તેણે એ પરમાણે પતર
લખીજી કે, ૨૬ નામદાર ફીલીકસ હાકેમને કલાદીઅસ લુશીઅસની સલામ.
૨૭ આ રાખસ ઇહુદીએથી પકડાઈએ, ને તેએથી મારીનાંખાવાનો હતો,
તારે એ રૂમી છે એ જાણીને ફોજ સુધાં જઈને મેં એને છોડાવીઆ. ૨૮ ને
તેએએ એ પર શા સખબથી બેઠો મુકીએ એ જાણવા ચાહીને હું તેએની
સદર મીજલસમાં એને લાવીઆ. ૨૯ તારે તેએની શરીઅતની વાતો બા-
બત બેઠો મુકીએ હતો, પણ મરવા ઇઆ બધાવા લાએકનો ગુનાહ એ પર
મને જડીઆ નથી. ૩૦ ને જારે મને ખબર પોહોંચી કે એ રાખસને સાફ

હહુદીએ સંતાઈ રહીઆ છે, તેજ વખત મેં એને તારી તરફ ઓકલીએ, ને એના વાદીએને પણ હુકમ કીધો કે એના પર જે દાવો કરવા હોએ તે તારી આગલ કરે, સલામ. ૩૧ તારે સીપાહએ થએલા હુકમ પરમાણે પાઉલને લઈને રતોવાઈ આંતીપાતરીસમાં આવીઆ. ૩૨ ને બીજે દાહોડે સવારોને તેની સાથે જવા સારૂ મુકીને એએ કીલામાં પાછા આવીઆ. ૩૩ તેએએ કાઠસારીમાં જઈને હાકિમને પતર આપીને પાઉલને પણ તેની આગલ હાજર કીધો. ૩૪ ને હાકિમે પતર વાંચીને પુછીજે કે, તે કીઆ મુઆનો છે? તારે માલુમ થઈજે કે તે કીલકીનો છે. ૩૫ પછી તેણે કહીજે કે, તારા વાદીએ પણ આવીઆ પછી હું તારી વાત પુરી સાંભલસ, ને તેને હેરેદની દરગામાં રાખવાનો હુકમ આપીઆ.

બાજ ઓવીશમો.

એને પાંચ દાહાડ પછી વડીલા તથા તેરતલસ નામે એક વકીલ હનાનીઆ સરદાર કાહીન મુઘાં આવીઆ; તેએએ હાકિમની આગલ પાઉલની નાલિશ કીધી. ૨ ને તેને બોલાવીએ તારે તેરતલસ ફરીઆદ કરવા લાગીએ, ને કહીજે કે, ૩ એએ નામદાર શીલીકસ, તારાથી હમે ધણું મુખ એન પામીએ-છઈએ, ને તારાં અગમ ગનીઆનથી જસવાન કામ આ દેશમાં થઈઆં છે, તે હમે સદા ને સરવ જગેમાં પુરી શુકરગુજરીથી કચ્છલ કરીએછઈએ. ૪ પણ હું તેને વધતી તસદી ન દેજે વાસતે હું એટલી અરજ કરુંછજે કે તું પોતાની નરમાઈથી હમારી થોડી વાતો સાંભલ. ૫ કેમકે આ રાખસ પીડદેનાર, તથા આખી દુનીઆમાંના કુલે હહુદીએમાં હંગામો ઉઠાવનાર, તથા નાજ-રીએના તરીકાનો આગેવાન હમને મલીએ છે. ૬ મંદીરને પણ નાપાક કરવા એ ગઈએ, તારે હમે એને પકડીને હમારી રારીઆત મુજબ ધનિસાફ કરવા આહીએ. ૭ પણ સરદાર હુશીઅસે આવીને ધણાં જોરથી હમારા હાતમાંથી એને મુકાવી લીધો. ૮ ને એના વાદીએને તારી પાસે આવવાનો હુકમ આપીએ; એએની તજવીજ ફરીઆથી જે સરવ બાબત હમે એના ઉપર બેઠો મુકીએ છે, તે તેને માલુમ પડશે. ૯ ને હહુદીએએ પણ કચ્છલ કરતાં કહીજે કે એ વાતો એમજ છે. ૧૦ તારે હાકિમે પાઉલને ધરારો કીધા પર તેણે જવાબ આપીએ કે, ધણાં વરરા થઈઆં આ કોમનો હાકિમ તું છે, એ જાણીને જુઆદા ખુશીથી હું પોતાનો જવાબ આપુંછજે. ૧૧ તારે એમ

જાણ્યું કે હું બંદગી કરવા સાફ ઇશાલેમમાં ગઈઝા તેને બાર દાહાઝ કરતાં વધતા નથી થઈઝા. ૧૨ ને મંદીરમાં ઢોઢની સાથે તકરાર કરતાં, કે ઝમેબા-દતખાનાઝમાં કે શેહેરમાં લોકોને હંગામો કરાવતાં તેઝમાંઝ મને દોઢો નથી. ૧૩ ને હમણા તેઝમાં મારા પર જે તોહમત મુકેછે તેની સાબેતી તેઝમાં કરી શક-તા નથી. ૧૪ પણ તારી ઝાગલ હું ઝમે કબુલ કરુંછઈ કે, તેઝમાં જે મારગને બર-શાટ કેહેછે તે પરમાણે હું બાપદાદાઝમાંના ઝાદાની બંદગી કરુંછઈ, ને જે વાતો તોરતમાં તથા નબીઝમાંની કીતાબોમાં લખી છે તે સઘલી માનુંછઈ. ૧૫ ને હું ઝાદાની તરફ ઉમેદ રાખુંછઈ કે મરીગઝમાંલાઝમાંનું ધઝમાંને રાસતો તથા ના-રાસતોનું પાછું ઉઠવું થશે, તેઝમાં પોતે પણ ઝમે કબુલ કરેછે. ૧૬ ને ઝમે બાબત હું ઢોરોસ કરુંછઈ કે હમેશા ઝાદાની તથા ઝાદમીની ઝાગલ માફ દીલ બેતક-સીર રેહે. ૧૭ હવે ઘણાં વરસ પછી હું પોતાના લોકોને સાફ ખેરાત તથા અરપણ કરવાને ઝાવીઝમાં. ૧૮ તે બાબત ઝાશીઝમાંના ફેટલાઝમેક ઇહુદી-ઝમાંઝ મને મંદીરમાં પાક થઝમેલો દોઢો, પણ ભીડ કે ગડબડ સાથે નહીં. ૧૯ મારે ઉલટું તેઝમાંને કંઈ હોત તો તેઝમાંને તારી પાસે હીઝમાં ઝાવીને નાલેશ કરવી જોઈતી હતી. ૨૦ નહીં તો જે હીઝમાં છે તેઝમાં બતાવે કે હું સદર મીજલ-સની ઝાગલ હતો તારે મારામાં શી તકસીર માલુમ પડી; ૨૧ શીવાઝમે ઝમે કે જરે હું તેઝમાંની ઝાગલ ઉભો રહીઝમાં, તારે મેં ઝમે વાત કહી કે મુઝમેલા-ઝમાંના પાછા ઉઠવા બાબત તમારેથી મારો ધનિસાફ થાઝમેછે. ૨૨ ફીલીકસ ઝમે તરીકા બાબત પકું જાણતો હતો, વાસતે ઝમે વાતો શાંભલીને તેઝમાંને થોભા-વીઝમાં, ને કહીઈ કે, લુસીઝસ સરદાર ઝાવશે, તારે હું તમારું પુરું જાણી લે-વશ. ૨૩ ને તેણે ઝમેક જમાદારને હુકમ કીધા કે, પાઉલની ખબર રાખે, ને તેને છુટો રેહેવા દે, ને તેના દોસતોમાંના ઢોઢને તેની ખીદમત કરવાને ધઝમાં તેની પાસે ઝાવવાને મને ન કરે. ૨૪ ને ફેટલાઝમેક દાહાઝ પછી ફીલીકસ પોતાની બધઝમેર દરસીલા, જે ઝમેક ઇહુદેણ હતી, તે મુધાં ઝાવીઝમાં, ને પા-ઉલને બોલાવીને ખરીસત પરના ઝમેતકાદ બાબત તેનું શાંભલીઈ. ૨૫ ને રાસતી, તથા પહેરજગારી, તથા કીઝામત બાબત વાતો તે કરતો હતો, તારે ફી-લીકસે ઝાફ ખાધને જવાબ ઝાપીઝમાં કે, હમણા તો તું જ, ફરસુદ પામીઝમાં પર હું તને બોલાવીશ. ૨૬ ને તેણે ઝમે પણ ઉમેદ રાખી હતી કે પાઉલ પોતાને છોડાવવા સાફ મને કંઈ નાણું ઝાપશે, ઝમે સાફ તેને ઘણીવાર બોલાવતો ને તેની સાથે વાતચીત કરતો હતો. ૨૭ પણ બે વરસ પછી પરકીઝસ ફેસતસ

ફીલીકસને ઠેકાણે આવીએ, ને ફીલીકસ ઇહુદીએને પરસન કરવા આહીને પાઉલને કેદમાં મુકી ગઈએ.

બાબ પચીશમો.

અને ફેસતસ મુખામાં આવીને તણુ દાહાડા પછી કાઈસારીથી ઇશ-
શાલેમમાં ગઈએ. ૨ તારે સરદાર કાહીને તથા ઇહુદીએના મુખીએએ
પાઉલને ઉલટું તેને કહીજી; ને તેની મીનંત કીધી; ૩ ને તેને મારીનાંખવા
સાફ રસતામાં સંતાઈ રહેવાનું ધારીને એવી મહેરબાની આહી કે તે તેને
ઈશશાલેમમાં બોલાવે. ૪ પણ ફેસતસે જવાબ આપીએ કે, પાઉલ કાઈ-
સારીમાં રખારો, ને તે પોતે તાંહાં વેહેલો જવાનો છે. ૫ ને તેણે કહીજી કે,
વાસંતે તમારામાંના જેએ શકતીવાન હોએ તેએ મારી સાથે આવે, ને એ
શખસમાં કંઈ બદી હોએ તો તેના પર બરો મુકે. ૬ ને તેએને દરમીઆન
દાહાડા દસેક રહીને તે કાઈસારીમાં ગઈએ, ને બીજે દાહોડે ધનિસાફની ગાદી
પર બેસીને પાઉલને લાવવાનો તેણે હુકમ આપીએ. ૭ ને તે હાજર થઈ
એ તારે ઇશશાલેમથી જે ઇહુદી આવીએ હતા, તેએએ ચોતરફ ઉભા
રહીને ઘણા તથા બારી બરા પાઉલ પર મુકીએ, જે તેએ સાબેત
કરી નહીં રાખીએ. ૮ તારે તેણે પોતાની તરફથી એવા જવાબ આપીએ
કે, ઇહુદીએની રાશીઆતને ઉલટી, ઇએ મંદીરને ઉલટી, ઇએ કાઈસારને
જીલટી, મેં કંઈ તકસીર કીધી નથી. ૯ તો પણ ફેસતસે ઇહુદીએને ખુશ
કરવા આહીને પાઉલને જવાબમાં કહીજી કે, શું તું ઇશશાલેમમાં જઈને તાંહાં એ
વાતો બાબત મારી આગલ પોતાનો ધનિસાફ કરાવાને રાજી છે? ૧૦ તારે
પાઉલે કહીજી કે, કાઈસારની ધનિસાફની ગાદી આગલ હું ઉભો છું, હીએ
મારો ધનિસાફ થવો જોઈએ; મેં ઇહુદીએનું કંઈ આડું નથી કરીજી, જેમ તું
પણ શારી પેડે જાણેછે. ૧૧ કેમકે જો હું તકસીરદાર હોજી, ઇએ માતને લા-
એક મેં કંઈ કરીજી હોએ, તો હું મરવાને ના નથી કેહેતો; પણ જે બાબતોનો
તેએ મારા પર બરો મુકેછે તેએમાંનો જો કોઈ ખરો નથી, તો તેએના હા-
તમાં કોઈ મને સોંપી શકતો નથી; હું કાઈસાર પાસે ધનિસાફ માગું છું.
૧૨ તારે ફેસતસે મીજલસ સાથે મનમુએ કરીને જવાબ આપીએ કે, તે કાઈ-
સારની પાસે ધનિસાફ માગીએ, તો તું કાઈસારની પાસે જરો. ૧૩ ને કેટલાએક
દાહાડા વીતીએ પછી શાહ આગરીપા તથા બેરનીક ફેસતસને મલવાને કાઈસા-

રીમાં આવીઆં. ૧૪ ને તેઓ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીઆ બાદ ફેસતસે પાઉલ બાબત શાહને ખબર આવી, ને કહીજે કે, ફીસીકસ એક અંધીવાન રાખસને મુકી ગઈઓ છે. ૧૫ જરે હું ઇશ્લામમાં હતો તારે મુખી કાહીનોએ તથા ઇહુદીઓના વડીલાએ તેની બાબત નાલિશ કીધી, ને તેને ઉલટો ઇનસાફ માગી-ઓ. ૧૬ તેઓને મેં જવાબ આપીઓ કે જેના ઉપર બટો મુકાઈઓ હોએ તેની રૂબરૂ બટો મુકનારા થાએ, ને તેને જવાબ આપવાને પરસંગ નહીં મલે, તાંહાં સુધી કોઈ રાખસને મારીનાંખવાને સોંપવો, એ રૂમીઓનો ધારો નથી. ૧૭ વાસતે તેઓ હીઆં આવીઆ, તારે મેં વીલંબ કીધા વગર બીજે દાહોડે ઇનસાફની ગાદી પર બેસીને તે માણસને હાજર થવાનો હુકમ આપીઓ. ૧૮ પણ વાદીઓ ઉભા થઈઓ તારે જે જે બાબત મેં ધારીજે તેમાંનો કોઈ બટો તેના પર લાવીઆ નહીં. ૧૯ પણ પોતાની દીન તથા મરીગએલો એક ઇસુ, જેની બાબત પાઉલ કેહેછે કે તે જીવતો છે, તે બાબત તેઓને કેટલીએક તકરાર હતી. ૨૦ ને એવી તકરાર બાબત મને શક પડીઓ, તારે મેં તેને પુછીજે કે, શું તું ઇશ્લામમાં જઈને તાંહાં આ બાબતોનો ઇનસાફ પામવા આહેછે? ૨૧ પણ પાઉલ આઉગસતસના શાંભલવા પર પોતાનો ઇનસાફ રખાવવાનું માગીજે, તારે મેં હુકમ કીધો કે કાઠસારની પાસે તેને હું મોકલું તાંહાં સુધી તેને રાખવો. ૨૨ તારે આગરીપાએ ફેસતસને કહીજે કે, એ રાખસને શાંભલવાને મારી પણ ઇછા છે. તારે તેણે કહીજે કે, કાલે તું તેને શાંભલશે.

૨૩ વાસતે બીજે દાહોડે આગરીપા તથા બેરનીકે મોહોટી ધુમધામથી આવીઆં, ને સરદારો તથા રોહરના મુખી લોકો સુધાં શાંભલવાનો જગે ગઈ-આં, ને ફેસતસે હુકમ કીધા પર પાઉલ લવાઈઓ. ૨૪ તારે ફેસતસે કહીજે કે, અએ શાહ આગરીપા, તથા કુલે આદમી, જેઓ હાજર છેઓ, જેનો બાબત ઇહુદીઓના બધા લોકોએ ઇશ્લામમાં, તથા હીંઆ પણ જુમ પાડતાં મારી અરજ કીધી કે તેને વધારે જીવવા દેવું સજવર નથી, તે રાખસને તમે જીવ્યાછેઓ. ૨૫ પણ જરે મેં જાણીજે કે એણે માતલાએક કંઈ નથી કીધું, ને એણે પોતે આઉગસતસની પાસે ઇનસાફ માગીઓ, તારે મેં એને મોકલવાનું ઇરાવીજે છે. ૨૬ એની બાબત મારા ખેદાવંદ ઉપર મારે કંઈ ખચીત લખવાનું નથી, એ સાફ તમારી આગલ, તથા અએ શાહ આગરીપા, ખાસ તારો આગલ, એને હું લાવીઓ છું, કે તજવીજ થઈઆ બાદ મને કંઈ લખવાનું મલે. ૨૭ કેમકે અંધીવાનને મોકલવો, ને તેની તકસીર નહીં બતાવવી, એ મને બેમુનાસીબ લાગેછે.

બાબ છવીશમો.

તારે આગરીપાઝમે પાઉલને કહીજી કે, તને પોતાની તરફથી બોલવાની રજા છે: તારે પાઉલે હાત લાંબો કરીને જવાબ આપીઓ કે, ૨ અઝમે શાહ આગરીપા, જે બંધી વાતો બાબત ઇહુદીઓ મારા પર દાવો કરેછે, તેઓનો આજે તારી આગલ મારે જવાબ આપવાનો છે, વાસતે હું ખુશ છું; ૩ આસ ઝમે સાફ કે તું ઇહુદીઓની રસમો તથા મતોથી વાંકિફ છે; વાસતે હું તારી અરજ કરુંછું કે તું ધીરજથી માફે શાંભલ. ૪ મારી ચાલને કે જે જવાનીથી મારી કોમને દરમીઆન ઈશ્રાલિમમાં રાફથી હતી તે સરવ ઇહુદીઓ જાણેછે. ૫ તેઓ મને અવલથી જાણેછે, ને જે આહે તો ગહવાઈ આપે કે હમારા મહજબના સરવથી પકા શીરકા પરમાણે હું ફરોશી હતો. ૬ ને હવે ખોદાઝમે જે વાઝમેદો બાપદાદાઓને આપીઓ તેની ઉમેદને લીધે મને ઉભો કરીને મારો ઇનસાફ કરેછે. ૭ ને હમારા બારે શીરકા પણ રાત દાહોડો હરદમ બંદગી કરતાં તે પામવાની ઉમેદ રાખેછે; ઝમે ઉમેદને લીધે, અઝમે શાહ આગરીપા, ઇહુદીઓ મારી ઉપર ફરીઆદ કરેછે. ૮ ઝમે વાત તમે બેહતબાર કેમ સમજે છેઓ કે ખોદા મુઝમેલાંઓને પાછાં ઉઠાડશે? ૯ હા, હું પણ વીચારતો હતો કે ઇસુ નાજરીનાં નામને ઉલટું બહુ કર્યું મને સજવર છે. ૧૦ ને ઈશ્રાલિમમાં મેં તેમ કીધું, ને મુખી કાહીનોથા ઝમેખતીઆર પામીને પવીતરોમાંના ઘણાને બાંધીને બંધીખાતામાં નાંખીઆ, ને તેઓને મારીનાંખવાને મેં તેઓને ઉલટું મત આપીજી. ૧૧ ને હરેક ઝમેબાદતખાતામાં મેં ઘણીવાર તેઓની સજ કીધી, ને જુલમથી તેઓ પાસે કુફર કેહેવાડીજી; ને તેઓ પર બહુ જહનુન થઇને પરાઈઆં રોહેરો મુધી તેઓને સતાવીઆ. ૧૨ ને મુખી કાહીનોથા ઝમેખતીઆર તથા પરવાનગી પામીને હું દમરાક જતો હતો. ૧૩ તારે અઝમે શાહ, મધેઆને મેં રસતામાં આસમાનથી ઝમેક રોશની સુરજનાં તેજ કરતાં બહુ ચલકતી દીકી, જે મારી તથા મારા સાથીઓની આસપાસ ચમકી. ૧૪ ને હમે સરવ જમીન પર પડીઆ, તારે ઝમેક અવાજ મેં શાંભલીઓ, જેણે હેબરી જુબાનમાં મારી સાથે બોલતાં કહીજી કે, અઝમે સાઉલ, અઝમે સાબિલ, તું મને કેમ સતાવે છે? આરો પર લાત મારવી તને કહણ છે. ૧૫ તારે મેં કહીજી કે, અઝમે ખોદાવંદ, તું કોણ છે? ને તેણે કહીજી કે, હું ઇસુ છું, જેને તું સતાવેછે. ૧૬ પણ તું ઉઠ, ને તારે પગે ઉભો રહે, કેમકે મેં પોતાને

એ સારૂ તને દેખાવીએ છે કે તે જે દીકાં, ને હું તને જે દેખાડીશ, તેએા બાબત હું તને સેવક તથા શાખસી ઠરાવું. ૧૭ હું તને આ લોકોથી તથા જે ગેરકોમીએની પાસે હવે હું તને માકલુંછજી તેએાથી બચાવીશ. ૧૮ કે તું તેએાની આંખો ઉઘાડે, ને તેએાને અંધારામાંથી રોશનીની તરફ, તથા રોતાનના એખતીઆરથી બોદાની તરફ ફેરવે, એ સારૂ કે તેએા મારા પરના એતકાદથી ગુનાહાએાની માફી તથા પચીતર કરેલાએામાં વારસો પામે. ૧૯ અએ શાહ આગરીપા, હું તે આસમાની રોધએાને બેફરમાન નહીં રહીએા. ૨૦ પણ પેહેલાં દમશકમાંનાએાને, પછી ઇશિલિમમાંનાએાને, તથા ઇલુદાના સરવ પરાંતમાંનાએાને, તથા ગેરકોમીએાને ચેતાવીજી કે તોબા કરવી, તથા બોદાની તરફ ફરવું, તથા તોબાને લાએક ફલ લાવવાં. ૨૧ એ વાતોને લીધે ઇલુદીએા મંદીરમાં મને પકડીને મારી નાંખવા સારૂ તઈઆર હતા. ૨૨ પણ બોદાની મદદથી હું આજ સુધી રહીએા છજી, ને નાહાના મોહોટાને ગહવાઈ આપુંછજી, ને નખીએાએ તથા મુસાએ જે વાતો થવાની કહી છે, તે વગર મેં કહીજી નથી; ૨૩ કે ખરીસત દુખ સેહે, ને મરીગએલાએામાંના પાછા ઉઠવામાં તે પેહેલા થાએ, ને આકોમને તથા ગેરકોમીએાને રોશની આપે. ૨૪ ને તે પોતાની તરફથી બોલતો હતો, તારે ફેસતસે મોહોટે અવાજે કહીજી કે, અએ પાઉલ, તું દીવાનો છે, બહુ એલમે તને દીવાનો કીધો છે. ૨૫ પણ તેણે કહીજી કે, અએ ફેસતસ બાહાદુર, હું દીવાનો નથી, પણ સચાઈ તથા ડાહાપણની વાતો કરુંછજી. ૨૬ ને શાહ પણ, જેની આગલ હું ઉઘાડી રીતે બોલુંછું, તે જાણેછે, કેમકે મને એકીન છે કે એ વાતોમાંની કોઈ તેનાથી છુપી નથી, કાંજે એ ખુશમાં થઈું નથી. ૨૭ અએ શાહ આગરીપા, તું શું નખીએાની વાતોપર એકીન લાવેછે? હું જાણુંછજી કે તું એકીન લાવેછે. ૨૮ તારે આગરીપાએ પાઉલને કહીજી કે, ખરીસતી થવાને તેં મને લગભગ મનાવીએા છે. ૨૯ તારે પાઉલે કહીજી કે, બોદા કરે કે તુંજ એકલો નહીં, પણ જે સઘલા આજ મારું શાંભલે છે તેએા પણ, એકલા લગભગ નહીં, પણ આ બેડીએા શીવાએ, પુરા મારા જેવા થાએ. ૩૦ ને તેણે એમ કહીઆ પછી શાહ તથા હકિમ તથા બેરનીકે તથા જે તેએાની સાથે બેઠા હતા તેએા ઉઠીઆ. ૩૧ ને એકાંત જઈને એક બીજા સાથે વાતો કરવા તથા કેહેવા લાગીઆ કે એ શખસે માત કે કેદને લાએક કંઈ કીધું નથી. ૩૨ તારે આગરીપાએ ફેસતસને કહીઉં કે, એ આદમીએ જે કાઈસારની પાસે ધનિસાફ માગીએા નહીં હોતે, તો એને છોડી શકાતે.

ખાખ સતાવીશમો.

અને હમે વાહાણે ઇતાલી જઈએ એમ ઇરાવોઆ પર તેએએ પાઉલને તથા ખીજા કેટલાએક અંધીવાનોને ઇઉલીઅસ નામે આડિગસતસી ફ્રેજના જમાદારને સોંપીઆ. ૨ તારે હમે આદરામુતીના એક વાહાણમાં ચહડીને આશીઆને કીનારે કીનારે જઈએ એવું ધારીને નીકલીઆ, ને માંકેદોની માંના થેસસાલોનીકેનો આશીસતારખસ હમારો સાથી હતો. ૩ ને ખીજે દાહોડે હમે સીદાતમાં પોહોંચીઆ, તારે ઇઉલીઅસે પાઉલ સાથે સલુકી કીધી, ને તેના દોસતો પાસે જઈને આરામ પામવા દીધો. ૪ પછી તાંહાંથી નીકલીઆ પર પવન ઉલટો હતો વાસતે હમે કુપરસની પાસે થઈને હંકારી ગઈઆ. ૫ ને કીલકીના તથા પામકુલીની પાસેના દરીઆ પર હંકારીને હમે લુકીમાંના મુરામાં પોહોંચીઆ. ૬ ને તાંહાં જમાદારે સીકંદરીઆનું એક વાહાણ ઇતાલોએ હંકારી જનાર દીધું. તારે હમને તે પર ચહડાવીઆ. ૭ પણ હમે કેટલાએક દાહાડા મુધી ધીમે ચાલીઆ પર પવને હમને પોહોંચવા નહીં દીધા, વાસતે મેહેનતથી કનીદસની સાહામાં પોહોંચીને સાલમેનેની સાહામાં કરેતી થઈને હંકારી ગઈઆ. ૮ ને મુરાકેલીથી તેને વઘવીને એક જગીઆમાં આવીઆ, જે રાઈ બંદર કેહેવાએછે, જેની પાસે લાસાઈ રોહેર હતું. ૯ ને જરે ઘણો વખત ગઈઆ, ને વાહાણે જવાને ખતરો પડીએ, કેમકે અપવાસના દાહાડા વીતી ગઈઆ, તારે પાઉલ તેએને ચેતાવતાં કહીજે કે, ૧૦ અએ માણસો, હું જોઉંછજે કે આ સફરમાં દુખ તથા ઘણું નુકસાન એકલા વાહાણનું તથા માલનું નહીં, પણ આપણા જીવોનું પણ થશે. ૧૧ પણ પાઉલે જે કહીજે તે કરતાં ટોડલ પર તથા વાહાણના ધણી પર જમાદારે વધતો ભરોસો કીધો. ૧૨ ને તે બંદર સીઆલામાં રહેવા લાએક નહીં હતું, વાસતે ઘણાએ સલાહ આપી કે આપણે હીઆંથી નીકલીએ, ને દોષતરેહથી જો બનોઆવે તો રીનીકે પોહોંચીને તાંહાં સીઆલો કાહાડીએ, તે કરેતીનું એક બંદર છે, જેનું મોહો નઠરિત દીસાએ તથા વાવીઅ દીસાએ છે. ૧૩ ને દખણનો નરમ પવન નીકલીઆ તારે હમારી ઇછા પરમોણે થઈએ એમ ધારીને તાંહાંથી ઉડાવીને કરેતી પાસેથી હંકારીડે. ૧૪ પણ થોડીવાર પછે તેને ઉલટો તોફાની પવન નીકલીઆ, જે ઇઉરકલુદાન કેહેવાએછે. ૧૫ ને વાહાણ અટકાવાઈ, ને પવનની સાહામાં ડરી ન રાકીજે તારે હમે તેને તણાવા દીધું. ૧૬ ને કલાઉડી કેહેવાએલા એક

બેઠ પાસે ગઈઆ, તારે મછવે રાખવાને ઘણી મહેનત પડી. ૧૭ તે ઉચકી લીધા પછી તેઓએ વાહાણની તલે બચાવના બંધ બાંધીઆ, ને રેતીમાં ફસવાની બીહીકથી સહડ ઉતારીઓ, ને એમના એમ તણાઈ ગઈઆ. ૧૮ ને હમને બહુ તોફાન લાગીઆથો બીજે દાહોડે તેઓએ વાહાણનો બોજ હલકો કરીધો. ૧૯ ને તીજે દાહોડે હમે પોતાને હાતે વાહાણનો સામાન ફેંકી દીધો. ૨૦ ને બહુ દાહાડા સુધી સુરજ તથા તારા દેખાઈઆ નહીં, ને બહુ તોફાન લાગીઈ, તેથી હમારા બચવાની ઉમેદ પુરી ગઈ. ૨૧ પણ ઘણી લાંઘણ થઈઆ પછી પાઉલ તેઓની વચમાં ઉભો રહીને બોલીઓ, કે અમે માણસો, તમને મારી વાત શાંભલીને આ દુખ તથા નુકસાન પામવાને કરેતીથી નહીં નીકલવું જોઈતું હતું. ૨૨ પણ હવે હું તમને કહુંછઈ કે આતરજમે રાખો, કેમકે તમારામાંના કોઇના જીવનું નુકસાન નહીં થશે, પણ એકલા વાહાણનું થશે. ૨૩ કેમકે જે બોધનો હું છું, ને જેની બીદમત હું કરુંછઈ, તેના ફીરેશતાએ રાતે મારી પાસે ઉભા રહીને કહીઈ કે, ૨૪ અમે પાઉલ, બીહી ના, કાઠસારની પાસે ઉભા રહેવાની તારે જરૂર છે; ને જે, વાહાણમાં જે સરવ તારી સાથે જઈએ તેઓને બોધાએ તને આપીઆ છે. ૨૫ વાસતે અમે માણસો, આતરજમે રાખો, કેમકે મારો એતકાદ બોધ પર છે કે જેમ મને કહીં છે તેમ થશે. ૨૬ પણ આપણે એક બેઠ પર પડવું જોઈએ.

૨૭ એને ચઉદમી રાત આવી તારે હમે હાદરીઆમાં આમ તેમ હડસેલાતા હતા, ને અરધી રાતને આશરે ખલાસીઓએ ધારીં કે તેઓ કોઈ મુલકની પાસે પોહોચીઆ. ૨૮ ને સુડદ નાંખીં તારે વીશ વામ પાણી મલીં, ને થોડે આગલ જઈને ફરી નાંખીને પંદર વામ પામીઆ. ૨૯ તારે રજે ખડક પર અક્લાએ એ બીહીકથી તેઓએ ડબ્બા પરથી ચાર લંગર નાંખીઆં, ને દીવસ નીકલવાની વાટ જોતા હતા. ૩૦ ને ખલાસીઓએ વાહાણ પરથી નાહાસી જવા આહીં, ને નાલ પરથી લંગર નાંખનાર હોએ એવા બાહાનાથી દરીઆમાં મછવે ઉતારીઓ. ૩૧ તારે પાઉલ જમાદારને તથા સીપાઈઓને કહીઈ કે, એઓના વાહાણમાં રહીઆ વીના તમે બચનાર નથી. ૩૨ તારે સીપાઈઓએ મછવાનાં દોરડાં કાપી નાંખીઆં, ને તેને પડવા દીધો. ૩૩ ને દાહોડા ઉગવાનો હતો એટલામાં સરવને અન ખાવા સાથે પાઉલ તેઓની અરજ કરીને કહીં કે, આજ ચઉદ દાહાડા થઈઆ તમે શહ જોતા રહીઆ, ને કંઈ ન ખાવાથી અપવાસી છેઓ. ૩૪ વાસતે અન ખાવાને હું તમને અરજ

કરંછળ, કેમકે એ તમારા રખરાણુને સાફ છે, કાંજે તમારામાંથી કોઈના મા-
થાનો એક નીમાણા ખડો નહીં. ૩૫ ને તેણે એમ કહીને રોટ્તી લીધી, ને
તે સરવની આગલ ખાદાની શુકર કીધી, ને ભાંજીને ખાવા લાગીયા. ૩૬ તારે
તે સઘલાની ખાતરજમે થઈ, ને તેઓએ પણ અન લીધું. ૩૭ ને વાહાણ
પર હમે સરવ બસે છોતેર રાખસ હતા. ૩૮ ને તેઓ ખાઈને ધરાઈયા,
તારે તેઓએ ધર્જ દરીઆમાં નાંખી દહને વાહાણુને હલકુ કીધું. ૩૯ ને
દાહોડો ઉગીયા પર તેઓએ તે મુલક ચીલખીયા નહીં, પણ કાંઠાવાલી એક
ખાડી દીઠી, ને તેઓએ ઠરાવીજ કે જો બની શકે તો વાહાણુ તેમાં ધાલવું.
૪૦ ને ચારે ગમથી લંગર ઊંચકીને દરીઆને સવાધીન કીધું, ને સુકાનના બંધ
છોડીને મોહોટો સહડપવનની ગમ તાણીયા ને કાંઠા તરફ જવા લાગીયા. ૪૧ ને
એ દરીઆના સંગમની જગીઆએ પડીયા, ને વાહાણુ જમીન પર લધાવીજ,
ને નાલ ફસી ગઈ, ને અચલ રહી, ને મોજાંઓના બેરથી ડબ્બુસો ભાગી-
ગઈયા. ૪૨ તારે સીપાઈઓનો મનસુખો એવો હતો કે બંધીવાનોને મારી-
નાંખે, કે રખે તેઓમાંથી કોઈ તરી નીકલીને નાહાસી જાય. ૪૩ પણ જમા-
દારે પાઉલને બચાવવા ચાહીને એ મનસુખાથી તેઓને અટકાવીયા, ને જો-
ઓને તરતાં આવડું હતું તેઓને હુકમ આપીયા કે તેઓ પેહેલાં કુદીને કીના-
રે જાય. ૪૪ ને જો બાકીના તેઓ પાટીયાં પર, ને કેટલાએક વાહાણુના
કકડાઓ પર જાય; ને એમ થઈજ કે તેઓ સઘલા કીનારા પર સલામત
પોહોંચીયા.

બાબ અઠાવીશમો.

અને બચી નીકલીયા પછી તેઓએ જાણીજ કે તે બેટ મેલીટા
ફેલાયાએ. ૨ ને તાંહાંના જંગલી લોથેએ હમારો પર બહુ મહેરબાની કીધી,
કેમકે વરસાદ વરસતો હતો તે સાફ તથા યાહાડને લીધે તેઓએ આગ સલ-
ગાવી, ને હમ સહુને તેઓએ કચ્છલ કીધા. ૩ તારે પાઉલે લાકડાંનો ભારો એ-
કઠો કરીને આગમાં નાંખીયા, ને ગરમીથી એક સાપ નીકલીને તેના હાત પર
વીટલાઈયા. ૪ ને તે જંગલીઓએ તેના હાત પર તે ચીર લટકતું જોઈને
પરસપર કહીડું કે, એકીનન આ આદમી ખુની છે, દરીઆમાંથી એ બચીયા
છે ખરો, પણ ધનસાક એને જીવવા નથી દેતો. ૫ ને તેણે તે એકને આગમાં
ઝટકી નાંખીજ, ને કંઈ દુખ પામીયા નહીં. ૬ પણ તેઓ તેના મુજબ જવાની,

ઈઆ ઝમ્કાઝમ્ક મુઝ્મિલો પડવાની રાહ જોતા હતા, લેકીન ઘણીવાર રાહ જોઈ, ને તેને કંઈ નુકસાન થઈ નહીં, ઝમ્ જોઈને, તેઝ્માઝમ્ પોતાનો વીચાર ફેરવીને કહીવું કે, ઝમ્ દોષ દેવતા છે. ૭ ને પબલીઝમ્સ નામે તે બેટના ઝમ્ક વતનીની તે યપુમાં મીલકતો હતી, તેણે હમને કબુલ કીધા, ને તણુ દાહાડા મોહોટી દોસતીથી પહોરોણુ રાખીઆ. ૮ તારે ઝમ્મ થઈજે કે, પબલીઝમ્સનો બાપ તાવે તથા આમલોહીના રોગે માંદો પડીઝ્મા, તેની પાસે પાઉલ ગઈઝ્મા, ને દુઝ્મા માગીને તેના પર પોતાના હાત મુકીઝ્મા, ને તેને સમા કીધો. ૯ ઝમ્ થઈઝ્મા પછી બેટમાંના બીજા જોઝ્મા બીમાર હતા તેઝ્મા પણ આવીઝ્મા, ને સમા કરાઈઝ્મા. ૧૦ ને તેઝ્માઝમ્ હમને ઘણું માન આપીજે, ને હમે નીકલીઝ્મા તારે હમને જે જોઈતું હતું તે તેઝ્માઝમ્ આપીઉં.

૧૧ ઝને તણુ મહીના પછી સીકંદરીઝ્માનું ઝમ્ક વાહાણુ જે સીઆલામાં તે બેટમાં રહીજે હતું, જેની નીશાન દીસકુરીઝમ્ હતી તેમાં હમે નીકલીઝ્મા. ૧૨ ને હમે મુરાકુસમાં આવીઝ્મા પછી તાંહાં તણુ દાહાડા રહીઝ્મા. ૧૩ તાંહાંથી હમે ફેરો ખાઈને રેગીમાં આવીઝ્મા, ને ઝમ્ક દાહાડા પછી દખ્ખણુનો પવન નીકલીઝ્મા, તારે હમે બીજે દાહાડે પુટીઝ્માલીમાં આવીઝ્મા. ૧૪ તાંહાં હમે ભાઈઝ્માને મલીઝ્મા, ને તેઝ્માની સાથે સાત દાહાડા રેહેવા સાર તેઝ્માઝમ્ હમને અરજ કીધી; ને પછી હમે રૂમ તરફ ગઈઝ્મા. ૧૫ ને તાંહાંથી ભાઈઝ્મા હમારી બાબત શાંભલીને હમને મલવા સાર આપીફેરમ તથા તણુ ધરમશાલા લગી આવીઝ્મા; પાઉલે તેઝ્માને જોઈને ખોદાના શુકર કીધા, ને હીમત પકડી.

૧૬ ઝને હમે રૂમમાં આવીઝ્મા તારે જમાદારે અંધીવાનોને ચાકીના સરદારને સવાધીન કીધા, પણ પાઉલને તેને રાખનાર સીપાઈની સાથે જુદા રેહેવાની રજા આપી. ૧૭ ને તણુ દાહાડા પછી ઝમ્મ થઈજે કે ઇહુદી ઝ્માના મુખી લોકોને પાઉલે ઝમ્કડા બોલાવીઝ્મા, ને તેઝ્મા ઝમ્કડા થઈઝ્મા તારે તેણે તેઝ્માને કહીજે કે, ઝમ્મ માણુસો, ભાઈઝ્મા, કોમને ઉલટું ઇઆ આપણુ બાપદાદાઝ્માની રસમોને ઉલટું મેં કંઈ કીધું નથી, તોપણુ ઇશાલિમથી રૂમીઝ્માના હાતમાં હું અંધીવાન સોપાઈઝ્મા. ૧૮ તેઝ્માઝમ્ મારી તજવીજ કરી, ને મારામાં મરવાનું કારણુ કંઈ નહીં મલીજે, તારે મને છોડવા આહીઝ્મા. ૧૯ પણ ઇહુદીઝ્મા ઉલટું બોલીઝ્મા, તારે કાઈસારની પાસે ધનસાફ માગવાની મને જરૂર પડી; મારે પોતાની કોમની કંઈ ફરીઆદ કરવાની નથી. ૨૦ ઝમે વાસતે મેં તમને બોલાવીઝ્મા, કે તમને જોજે, ને તમારી સાથે વાત ચીત કરું, કેમકે ઇમિરાઝ્મા-

લત્તી ઉમેદને લીધે હું આ સાંકલથી બંધાઈએલા છૂં. ૨૧ તારે તેઓએ તેને કહીજે કે, તારી બાબત હુદુદથી હમને કંઈ ખત મવીઆં નથી, ને બાઈએમાંથી ફાઈએ આવીને તારી બાબત ખબર આપી કે કંઈ ભુંડું કહીજે નથી. ૨૨ પણ તારું મત તારાં મોહોથી શાંભલવા હમે ચાહીએછાએ, કેમકે એ તરીકો સરવ જગીઆમાં વખોડાઈએલા છે તે હમે જાણીએછાએ. ૨૩ ને તેઓએ તેને સારે એક દાહડો ફરાવીએ, તારે ઘણાં લોક તેના ઉતારામાં તેની પાસે આવીએ, તેઓને તેણે દલીલો આપીને ખોદાની પાદશાહતનો ગહવાઈ આપી, ને મુસાની તોરત તથા નખીએમાંથી ઇસુ બાબતની વાત સહવારથી સાંહંજ મુધો તેઓને સમજાવી. ૨૪ ને કેટલાએકે તેની વાતો ખરી માની, પણ કેટલાએકે માની નહીં. ૨૫ ને તેઓમાં પરસપર સંબંધ નહીં હતો, ને પાઉલે આ વાત કહીએ પછી તેઓ ઉઠી ગઈએ કે, પાકરહે ઇસાઈઆ નખીની મારફત આપણા બાપદાદાઓને ઠીક કહીજે કે, ૨૬ “તું એ લોકોની પાસે જઈને એમ કહે કે, તમે શાંભલતાં શાંભલશો, પણ સમજશો નહીં; ને જોતાં જોશો, પણ જાણશો નહીં. ૨૭ કેમકે એ લોકોનાં દીલ જડ થઈએ છે, ને કાનોએ તેઓ ધીમે શાંભલે છે, ને તેઓએ પોતાની આંખો વીચેલી છે, ૨૮ તેઓ આંખોથી જુએ, ને કાનોથી શાંભલે, ને મનથી સમજે, ને ફરે, ને તેઓને હું સમા કરું.” ૨૯ વાસતે તમને માલમ થાએ કે ખોદાનું તારણ ગેરફાઈએની પાસે મોકલાઈ છે, ને તેઓ તે શાંભલશે. ૩૦ ને તેણે એ વાતો કહીએ પછી ઇહુદીએ પરસપર ઘણી તકરાર કરતા ચાલીએ ગઈએ.

૩૦ પણ પાઉલ પોતાના બાડાનાં ઘરમાં પુરાં એ વરરા રહીએ, ને જો તેની પાસે આવીએ, તે સરવને તેણે કચ્છલ કીધા. ૩૧ ને પુરી હિમતથી તથા વગર અટકાવે ખોદાની પાદશાહતની મુનાદી કરતો, ને ઇસુ ખરીસતની વાતો શીખવતો.

૩ મીઝોને પાઉલનું પતર.

બાબ પેહેલો.

ખો. દાના પીઆરા, પાક [થવા સાર] તેડાઝ્મિલા, જે રમમાં છે, તેઝ્મી સઘલાને ઇસુ ખરીસતનો બંદો પાઉલ [લખેછે] તે રસુલ થવા સાર તેડાઝ્મિલા, તથા ખોદાની ઇજીલને સાર જુદો કરાઝ્મિલા છે; ૨ જેનો વાઝ્મિલો ખોદાઝ્મિ પોતાના નખીઝ્મીની મારફત પાક કીતાબોમાં અગાઉથી આપીઝ્મી હતો. ૩ તે તેના બેઠા આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસત બાબત છે, જે જીસમ પરમાણુ દાઉદની નસલથી થઈઝ્મી; ૪ પણ પાકીજગીના રહઝ્મિ મુઝ્મિલાંઝ્મીમાંથી પાછો ઉઠવાથો કુદરત સાથે ખોદાનો બેઠો જાહેર થઈઝ્મી, ૫ તેનાથી હમે ફજલ તથા રસુલપણું પામીઝ્મા, કે તેનાં નામને સાર બધી કોમો ઇમાનને તાબે થાઝ્મિ. ૬ તેઝ્મીમાં તમે પણ ઇસુ ખરીસતના તેડાઝ્મિલા છેઝ્મી. ૭ ખોદા આપણા બાપથી, તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી, તમારી ઉપર ફજલ તથા સલામતી થાઝ્મી.

૮ પરથમ તો ઇસુ ખરીસતની મારફત હું તમ સઘલાને લીધે મારા ખોદાના શુકર કહુંછી કે, તમામ દુનીઆમાં તમારા ઇમાનની ખબર થઈ છે. ૯ કેમકે ખોદા જેની ખીદમત હું મારા રહથી તેના બેઠાની ઇજીલમાં કહુંછી, તે મારો શાહેદ છે કે હું નીતે તમને ઇઆદ કહુંછી; ૧૦ નેહમેશ મારી દુઆઝ્મીમાં અરજ કહુંછી કે, હવે કોઈ રીતે ખોદાની મરજીથી હું તમારી પાસે આવવાને શારી સફર પામું. ૧૧ કેમકે તમને જોવાને હું ઘણો ઇતેજાર છી, કે હું તમને કંઈ રહાની નીઆમત પમાડું કે તેથી તમે કાઝ્મિમ થાઝ્મી. ૧૨ ઇઆને પરસપર તમારા ને મારા ઇમાનથી હું તમારી સાથે દીલાસો પામું. ૧૩ ને અઝ્મિ ભાઈઝ્મી, હું આહતો નથી કે તમે ઝ્મિથી નાવાકેફ રહો કે મેં ઘણીવાર તમારી પાસે આવવાને ઇરિદો કીધી, ઝ્મિ સાર કે જેમ ખીજી કોમોમાં તેમ તમારામાં પણ કંઈ ફલ પામું; પણ હમણા સુધી હું અટકાઈઝ્મી. ૧૪ કેમકે હેલેનીઝ્મી તથા અરખરીઝ્મી, દાનાવો તથા નાદાનોનો હું કરજદાર છી. ૧૫ ઝ્મિવો કે હું તમ રમીઝ્મીને પણ મકદુરબર ઇજીલની ખબર આપવાને તઈઆર છી. ૧૬ કેમકે ખરીસતની ઇજીલથી હું શરમાતો નથી; કારણ કે તે હરેક જે ઇમાન

લાવેછે તેનાં તારણુ વાસતે ખોદાની કુદરત છે, પેહેલાં ઢાંડીનાં, પછી હેલેનીનાં. ૧૭ કેમકે ખોદાની જે રાસતી ઇમાનથી તે ઇમાનને સાફ છે, તે તેમાં પરગટ કીધેલી છે; જેમ લખીજી છે કે, “રાસત ઇમાનથી જીવશે.”

૧૮ કેમકે જે માણસો નારાસતીથી સતને દાખી રાખેછે, તેઓની તમામ બેદીની તથા નારાસતી પર ખોદાનો ગજબ આસમાનથી જાહેર થઈગયા છે. ૧૯ કારણુ કે ખોદા બાબત જે કઈ માલમ થઈ શકેછે, તે તેઓમાં જાહેર છે, કાંત્રે ખોદાએ તેઓને તે જાહેર કીધું છે. ૨૦ કેમકે તેની બાબતનું જે અનદીઠ છે ઇમાને તેની અબદી કુદરત તથા ખોદાઈ, તે દુનીઆની પેદાએ-શથી તેનાં કામો ઉપરથી એવી સાફ માલુમ પડેછે કે તેઓ ખાહાના વીનાના છે. ૨૧ કેમકે તેઓએ ખોદાને પીછાનીને ખોદાને લાએકની તેની જુજરગી તથા શુકરગુજરી નહીં કીધી. પણ પોતાની કલપનામાં વીઅરથ થઈ ગઈયા, ને તેઓનાં નાદાન દીલ અંધરાઈ ગઈયાં. ૨૨ તેઓ પોતાને દાનાવ કેહેતાં નાદાન થઈયા. ૨૩ ને તેઓએ ગેરફાની ખોદાની જલાલ ફાની આદમી, તથા ચલીઆં, તથા ચાર પગાં, તથા સરપોની મુરતમાં બદલી નાંખી. ૨૪ એ વાસતે તેઓનાં દીલની જુરી ખાહેરોને લીધે ખોદાએ તેઓને નાપાકીમાં છોડી દીધા, કે તેઓ માહોમા પોતાનાં બદનોને બેહુરમત કરે. ૨૫ તેઓએ ખોદાનું સત જુઠાંણામાં બદલીજી, ને પેદાકરનારને, જે હમેશા સોતાએરાને લાએક છે, આમીન, છોડીને પેદા થએલી સીજની પરસતીશ તથા ખીદમત કીધી. ૨૬ એ સખબ ખોદાએ તેઓને ગંદી રાહવતોમાં છોડી દીધા, એવા કે તેઓની આરતોએ સવભાવીક વેહેવાર ઉલટાવીને, જે સવભાવ પરમાણે નથી તેમાં તેને બદલીયા. ૨૭ ને એમજ મરદોએ પણ આરતોનો સવ-ભાવીક વેહેવાર મુકીને પરસપર પોતાની રાહવતોમાં બલવા લાગીયા, ઇમાને મરદોએ મરદો સાથે નાલાએક કામ કીધાં, ને પોતાની ગુમરાહીનાં લાએક ફલ પોતામાં પામીયા. ૨૮ ને જેમ તેઓએ પસંદ નહીં કીધું કે ખોદાને પીછાનીને ઇઆદ રાખે, ખોદાએ પણ તેઓને નાલાએક કામો કરવા સાફ બેહુંદી સમજમાં છોડી દીધા; ૨૯ ઇમાને તેઓ સરવ નારાસતીએ, હરામ-કારીએ, બદીએ, લોભે, ભુંડાએ ભરેલા થઈયા; ને વલી અદેખાઈએ, ખુને, લડાઈએ, કપટે, બદખોઈએ, ચાડીએ ભરેલા થઈયા. ૩૦ વલી નીંદા કરનારા, ખોદા પર દુશમની રાખનારા, ગરવ કરનારા, મગર, આપવખા-ણીયા, બદીની તાલમેલ કરનારા, માખાપોના નાફરમનબરદાર; ૩૧ એએકલ,

અંદાજસત તોડનારા, ખીન મોહાબત, ક્રીનાઓર, તથા બેરહમ થઈઆ. ૩૨ ને ઓદાનો ઇનસાફ જાણીઆ છતાં કે એવાં કામ કરનારાઓ મોતને લાગ્યેક છે, પોતે એવાં કરેછે, ફક્ત એમ નહીં; પણ જેઓ કરેછે તેઓ ઉપર રાજ થાયેછે.

બાબ બીજો.

એ વાસતે, અએ ઇનસાફ ડરાવનાર માણસ, તું જે ડોઢ હોએ, તે તું બાહાના વીનાનો છે, કેમકે જે બાબતમાં તું ખીજનો ઇનસાફ કરેછે, તેથી તું પોતાને તકસીરદાર ડરાવેછે; કેમકે તું ઇનસાફ ડરાવનાર પોતે પણ તેજ કામો કરેછે. ૨ લકીન આપણે જાણીએ છઈએ કે એવાં કામ કરનારાઓ પર ઓદાનો સજનો હુકમ સત પરમાણે છે. ૩ તારે અએ માણસ, તું એવાં કામ જેઓ કરેછે તેઓનો ઇનસાફ ડરાવેછે, ને પોતેજ તેવાં કરેછે, તો શું તું એમ ધરેછે કે ઓદાના સજના હુકમથી તું બચી જશે? ૪ ઇઆ ઓદાની મેહેરબાની તને તોઆ કરવાને ખેંચેછે, એ ન જાણીને તું તેની મેહેરબાની, તથા બરદાસત, તથા દરગુજરની દોલતને શું ધીકારેછે? ૫ પણ તારાં સખત તથા એતોઆ કીધેલાં દીલથી ગજબ તથા ઓદાનો વાજબી ઇનસાફ જાહેર થવાના દાહાડા સુધી તું પોતાને સાફ ગજબનો જમાવ કરેછે. ૬ તે હરેકને તેનાં કામ પરમાણે ફલ આપશે. ૭ જેઓ નેક કામ પર કાએમ રહીને બુજરગી, તથા ઇજત, તથા બેમરગી શોધેછે, તેઓને હમેશાંની છંદગી. ૮ પણ જેઓ ફસાદી છે, તથા સતને માનતા નથી, પણ નારાસતીને તામેછે, તેઓને ક્રોધ તથા ગજબ. ૯ બુરૂ કરનાર હરેક આદમીના રહને રંજ તથા આજબ આપશે; પેહેલાં ઇહુદીને પછી હેલેનીને. ૧૦ પણ ભલું કરનાર હરેક આદમીને બુજરગી, તથા ઇજત, તથા સલામતી આપશે; પેહેલાં ઇહુદીને, પછી હેલેનીને. ૧૧ કેમકે ઓદાની પાસે કંઈ તરફદારી નથી.

૧૨ કેમકે તે દાહોડે જરે ઓદા ઇસુ ખરીસતથી મારી ઇંજીલ પરમાણે માણસોનાં છુપાં કામોનો ઇનસાફ કરશે, તારે જેટલાએ શરીઅત વીના ગુનાહ કીધો છે, તેઓ શરીઅત વીના હલાક થશે; ૧૩ ને જેટલાએ શરીઅત સુધાં ગુનાહ કીધો છે, તેઓનો ઇનસાફ શરીઅત પરમાણે કરશે. ૧૪ કેમકે શરીઅતના સાંભલનારા ઓદાની આગલ રાસત નથી, પણ શરીઅત પાલનારા રાસત ડરાવાશે. ૧૫ કેમકે ગેરકોમીઓ, જેઓને શરીઅત નથી, તેઓ

સતની મારફત જે તારણ છે તેથી તેઓ મફત રાસત ઠરાઈયા છે. ૨૫ જેને
 ખોદાએ તેના લોહી પરના એતકાદથી તોજસ થવા સાથે આગલથી ઠરાવી આ
 છે; એ સાથે કે પાછલા ગુનાહોની માફી જે ખોદાની સહનતાથી થઈ, તે બાબત
 પોતાની રાસતો દેખાડે. ૨૬ ઇમાને હમણા પોતાની રાસતો દેખાડે, કે હસુ
 પર એતકાદ કરનારને રાસત ઠરાવીને પોતે રાસત રહે. ૨૭ તારે વડાઈ કરવાનું
 કાંદાં છે? તે કહાઈ/ઈ છે. કહી શરીઅતથી? શું અમલની? ના; બલકે ઇમાન-
 ની શરીઅતથી. ૨૮ વાસતે હમે એમ સમજીએ છઈ/એ કે માણસ શરી-
 અતના અમલ વીના ઇમાનથી રાસત ઠરાવાએ છે. ૨૯ તો ખોદા શું એકલા
 ઇહુદીઓનો છે? શું ગેરકેમીઓનો પણ નથી? હા, ગેરકેમીઓનો પણ છે.
 ૩૦ કેમકે એકજ ખોદા સુનતીને ઇમાનથી, તથા બેસુનતોને પણ ઇમાનેજ
 રાસત ઠરાવે છે. ૩૧ તો શું હમે ઇમાનથી શરીઅતને બાતલ કરીએ છઈ/એ?
 ના, એવું થતું નથી; હમે તો શરીઅતને કાએમ કરીએ છઈ/એ.

બાબ ચોથો.

તો આપણા બાપ ઇબ્રાહીમને જીસમ બાબત શું મલીઈ, તે બાબત
 શું કહીએ? ૨ કેમકે ઇબ્રાહીમ અગર અમલથી રાસત ઠરીઓ હતા, તો તે
 વડાઈ કરી રાકતા, લેકીન ખોદાની આગલ નહીં. ૩ કેમકે કીતાબ શું કહે છે?
 ઇબ્રાહીમે ખોદા પર એતકાદ કીધો, ને તે તેને સાથે રાસતી ગણાઈ. ૪ હવે
 કામ કરનારને મજૂરી આપવી બાબત નથી, પણ કરજ દાખલ ગણાએ છે.
 ૫ પણ કામ ન કરતાં બેદીનદારોને રાસત ઠરાવનાર પર જે એતકાદ કરે છે,
 તેનો એતકાદ રાસતી ગણાએ છે. ૬ એ પરમાણે દાઉદ પણ તે માણસની
 નેકબાબતો બતાવે છે, જેને ખોદા ખીત અમલ રાસત ઠરાવે છે, ૭ કે
 “જેઓના ગુનાહઓની માફી થઈ, ને જઓનાં પાપ ઢંકાઈમાં, તેઓ મુ-
 બારક છે. ૮ જેનો ગુનાહ ખોદાવંદ હીસાબમાં નહીં લેરો, તે મુબારક છે.”
 ૯ તો એ નેકબાબતો ફક્ત સુનતીઓને થાએ છે, કે બેસુનતને પણ થાએ-
 છે? આપણે કહીએ છઈ/એ કે ઇમાન ઇબ્રાહીમને સાથે રાસતી ગણાઈઓ.
 ૧૦ તારે તે કેવારે ગણાઈઓ? તે સુનતમાં હતો તારે, કે બેસુનત હતો તારે?
 સુનતમાં હતો તારે નહીં, પણ બેસુનતમાં હતો તારે. ૧૧ ને બેસુનત છતાં
 જે ઇમાન તેને હતો તેની રાસતીની મોહોર થવા સાથે સુનતની નીશાની તે
 પામીઓ, એ સાથે કે બેસુનતમાં પણ જેઓ ઇમાન લાવે છે તે સરવનો બાપ

તે થાએ, કે રાસતી તેઆને સાર પણ ગણાએ. ૧૨ ને સુંતીઆનો બાપ, ઇઆને જેઓ સુંતીજ તેઆનો કુકત નહીં, પણ આપણા બાપ ઇબ્રાહીમનો જે ઇમાન બેસુંતતમાં હતો, તેનાં પગલાંમાં જે ચાલે છે તેઆનો પણ થાએ. ૧૩ વલી દુનીઆનો વારસ થવાનો વાએદો ઇબ્રાહીમને કે તેની નસલને શરીઆતથી નહીં હતો, પણ ઇમાનની રાસતીથી. ૧૪ કેમકે અગર શરીઆતવાલા વારસ હોએ, તો ઇમાન બેકાએ, ને વાએદો બેહાસેલ થઈએ. ૧૫ કેમકે શરીઆત ગળબ ઉપજવે છે; કારણ કે જાંહાં શરીઆત નથી, તાંહાં તકસીર પણ નથી. ૧૬ વાસતે [વારસો] એ સાર ઇમાનથી છે કે ફજલથી થાએ, ઇઆને કે વાએદો કુલે નસલને સાર કાએમ રેહે; જેઓ શરીઆતવાલા છે તેઆને સાર કુકત નહીં, પણ જેઆને ઇબ્રાહીમના જેવું ઇમાન છે, તેઆને સાર પણ રેહે; ૧૭ જેના ઉપર તે ઇમાન લાવીએ, ઇઆને ખાદા ઉપર, જે મુએલાંઆને જીવોડે, તથા જે નથી તે જાણે છે તેમ પરગટ કરે છે, તેની આગલ હમ સહુનો તે બાપ છે; જેમ લખીજ છે કે, “મેં તને ઘણી ઇમાનો બાપ કીધો છે.” ૧૮ તે નાઉમેદને ટુકાણે ઉમેદથી ઇમાન લાવીએ, કે તે ઘણી ઇમાનો બાપ થાએ, કહેલા પરમાણે કે, “તારો નસલ તેવી થશે.” ૧૯ ને ઇમાનમાં કમજોર ન હતો, વાસતે શુમારે શો વરશનો થઈઆ છતાં પણ તેણે પોતાનું બદન હવે મુએલાં સરખું છે, ઇઆ સારાનું ગરબસ-થાન નીરજીવ છે, એમ ધીઆનમાં લાવીએ નહીં. ૨૦ ને બેઈમાનોથી ખાદાના વાએદા પર તે શક નહીં લાવીએ; પણ ઇમાનમાં મજબુત રહીને ખાદાની બુજરગી કીધી. ૨૧ ને તેને પુરૂં એકીન હતું કે જે કંઈ વાએદો તેણે આપીએ તે પુરો પાડવાને તે કાદર છે. ૨૨ એ વાસતે તે તેને સાર રાસતી ગણાઈએ. ૨૩ ને કુકત તેને સાર એ નથી લખીજ કે તે તેને વાસતે ગણાઈએ. ૨૪ બલકે આપણે સાર પણ, ઇઆને જેણે આપણા ખાદાવંદ હસુ ખરીસતને મુએલાંઆમાંથી ઉઠાડીએ તેના પર આપણે એતકાદ કરીએ, તો આપણે સાર પણ ગણારો. ૨૫ તે આપણી ખતાઆને લીધે સોંપાઈએ, ને આપણને રાસત ઠરાવવા સાર પાછો ઉઠાડાઈએ.

બાબ પાંચમો.

વાસતે ઇમાનથી રાસત ઠરાવેલા છતાં આપણા ખાદાવંદ હસુ ખરીસતની મારકૂત ખાદાની સાથે આપણને સમાધાન છે. ૨ ઇઆને આ ફજલ

તીના હથીઆર થવા સાફ ગુનાહને હવાલે ન કરો; પણ જેઓ સુએલાંઓમાંથી જીવતા થઈએ છે તેઓની કણી પોતાને આદાને સોંપો, ને તમારાં અંગોને રાસતીનાં હથીઆર થવા સાફ આદાને આપો. ૧૪ કેમકે ગુનાહ તમ પર ગાલિબ નહીં થશે, કારણ કે તમે રાશીઅતના અપ્પતીઆરમાં નહીં, પણ ફજલના અપ્પતીઆરમાં છેઓ.

૧૫ તારે શું? આપણે રાશીઅતના અપ્પતીઆરમાં નહીં, પણ ફજલના અપ્પતીઆરમાં છઈએ, વાસતે શું આપણે ગુનાહ કરતા રહીએ? એવું ન થાએ. ૧૬ શું તમે એ જાણતા નથી કે, જેની તાબેદારી સાફ તમે પોતાને ગોલામ દાખલ સોંપો છેઓ, તેના ગોલામ છેઓ જેની તાબેદારી તમે કરોછેઓ; ઇઆ તો ગુનાહની જેનો અંજમ મોત છે; ઇઆ તો ફરમાનગરદારીની, જેનું ફલ રાસતી છે. ૧૭ તમે ગુનાહના ગોલામ હતા ખરા, પણ જે તાલીમ તમને મળી તે તમે દીલથી માની લીધી છે, વાસતે આદાના શુકર હોજો. ૧૮ ને ગુનાહથી છુટીને તમે રાસતીના ગોલામ થઈએ છેઓ. ૧૯ તમારાં બદનની કમળે-રીને લીધે હું આદમીની રીતે બોલુંછું; કેમકે જેમ તમે પોતાનાં અંગોને નાપાકી તથા શરારતની ગોલામીમાં સોંપીએ હતાં કે શરારત કરો, તેમ હવે પાકીજીને સાફ પોતાનાં અંગોને ગોલામ થવા સાફ રાસતીને સોંપો. ૨૦ કેમકે જરે તમે ગુનાહના ગોલામ હતા, તારે તમે રાસતીથી છુટા હતા. ૨૧ તો જે કામોથી હવે તમે શરમાઓછેઓ તેઓથી તારે તમને શું ફલ હતું? કેમકે તેઓનો અંજમ મોત છે. ૨૨ પણ હવે તમે ગુનાહથી છુટીએ, ને આદાના બંદા થઈને પાકીજીનાં ફલ લાવોછેઓ, ને અંત હમેશાંની જીંદગી છે. ૨૩ કેમકે ગુનાહની મજુરી મોત છે; પણ આદાની અખરોસ હમારા આદાવંદ ઇસુ ખરીસતને વસીલે હમેશાંની જીંદગી છે.

બાબ સાતમો .

અએ ભાઈઓ, શું તમે એ નથી જાણતા (કેમકે જે રાશીઅત જાણેછે તેઓને હું કહુંછું) કે માણસ જીવેછે તાંહાં સુધી રાશીઅત તેના પર અપ્પતીઆર રાખેછે? ૨ કેમકે જે બધોને વર છે તે પોતાના વરના જીવતાં સુધી રાશીઅતથી તેની સાથે બંધાએલી છે; પણ જો વર મરી ગઈએ, તો રાશીઅતથી તે છુટી છે. ૩ અગર વર જીવતાં જો તે બીજા સાથે પરણે, તો તે છીનાલ કેહેવાશે; પણ જો વર મરી ગઈએ, તો તે રાશીઅતથી છુટી છે;

વાસતે જો તે બીજા સાથે પરણે, તોપણ છીનાલ નથી. ૪ તેમ, અમ્મે મારા ભાઈઓ, તમે પણ ખરીસતનાં બદનથી શરીરમાં આવત મુશ્મિલા થઈઓ છો, એ સારૂ કે બીજાના ઇઆને મુશ્મિલાઓમાંથી જે પાછો ઉઠીઓ છે તેના થાઓ, કે આપણે ઓદાને વાસતે ફલ લાવીએ. ૫ કેમકે જોરે આપણે જીસમાની હતા તારે ગુનાહની આહરો, જે શરીરમાંથી છે, તેઓ આપણા અંગોમાં માતને સારૂ ફલ લાવવાને અસર કરતી હતી. ૬ પણ હવે આપણે જેથી બંધાઈએલા હતા તે મુઆ છતાં આપણે શરીરમાંથી છુટીઆ છઠ્ઠાએ, કે અખશરની જીની તોરથી નહીં, પણ રહની નવી તોરથી આપણે ખીદમત કરીએ.

૭ તારે આપણે શું કહીએ ? શું શરીરમાં ગુનાહ છે ? એવું ન થાએ, બલકે શરીરમાં વીના હું ગુનાહ નહીં બીજાને; કેમકે શરીરમાં કહીજી નહીં હોતે કે લાભ ન કર, તો લાભ મેં જાણીઓ નહીં હોતે. ૮ પણ હુકમથી ગુનાહે કાચ પકડીને મારામાં હર તરેહનો લાભ પેદા કીધો; કેમકે શરીરમાં વીના ગુનાહ મુશ્મિલા હતો. ૯ ને અગાઉ શરીરમાં વીના હું જીવતો હતો; પણ હુકમ આવીઓ કે ગુનાહ પાછો જીવતો થઈઓ, ને હું મરીગઈઓ. ૧૦ ને જે હુકમ જીંદગીને સારૂ હતો, તે માતને સારૂ મને માલુમ પડીઓ. ૧૧ કેમકે હુકમથી કાચ પકડીને ગુનાહે મને ઠગીઓ, ને તેથી મને મારી નાંખીઓ. ૧૨ વાસતે શરીરમાં તો પાક છે; ને હુકમ પાક તથા વાજખી તથા શારો છે. ૧૩ તારે જે શાહં તે શું માઈ માત થઈ ? એવું ન થાએ; પણ ગુનાહ તે ગુનાહ જ જાણીએ વાસતે જે શાહં તેથી કરીને એણે મારામાં માત ઉપ-જીવીજી; એ સારૂ કે હુકમને આરે ગુનાહ અતીરો જીરો માલુમ પડે. ૧૪ કેમકે આપણે જાણીએછાએ કે શરીરમાં રહાની છે; પણ હું જીસમાની ગુનાહના હાતમાં વેચાઈએ છીં. ૧૫ કેમકે હું જે કહું છીં, તેમાં હું રાજી નથી; કારણ કે હું જે ચાહું છીં, તે કરતો નથી; બલકે જેની મને નફરત છે તે કહું છીં. ૧૬ ને જે હું નથી ચાહતો તે જે હું કહું છીં, તો હું કાચી કહું છીં કે શરીરમાં શારી છે. ૧૭ તો હવે હું તે નથી કરતો, પણ મારામાં રેહેનાર ગુનાહ કરે છે. ૧૮ કેમકે હું જાણું છીં કે મારામાં, ઇઆને મારાં જીસમામાં, કંઈ શાહં રેહેતું નથી; કારણ કે ચાહું મારાથી થાએ, પણ જે શાહં તે કરવા હું નથી પામતો. ૧૯ કેમકે જે નેકી હું ચાહું છીં, તે હું કરતો નથી; પણ જે બદી હું નથી ચાહતો, તે કહું છીં. ૨૦ ને હું જે ચાહતો નથી, તે જે હું

કરૂંછઈ, તો હું તે કરતો નથી, પણ મારામાં રહેનાર ગુનાહ કરેછે. ૨૧ તો મને એ કામ્પેદા દેખાએ છે કે જરે હું નેકી કરવાને આહુંછઈ, તારે બધી મારી પાસે હાજર છે. ૨૨ કેમકે હું આતીની ઈનસાનીઅતથી ખોદાની શરીઅતમાં મગન છઈ; ૨૩ મગર મારાં અંગોમાં ખીજે કામ્પેદા હું જોઈછઈ, જે મારાં મનના કામ્પેદાને ઉલટો લેડેછે, ને મારાં અંગોમાં ગુનાહનો જે કામ્પેદા છે તેનાં બંધનમાં મને લાવેછે. ૨૪ હાએ, હું બેહાલ રાખસ છઈ! આ માતનાં બદનથી મને કોણ છોડવરો? આપણા ઇસુ ખરીસતને આરો ખોદાના શુકર હું કરૂંછઈ. ૨૫ તો હું મનથી ખોદાની શરીઅતની ખીદમત કરૂંછઈ ખરો, પણ જીસમથી ગુનાહની શરીઅતની.

બાબ આઠમો.

વાસતે હવે જે ખરીસત ઇસુમાં છે, જેઆ જીસમની તોર પર નહીં, પણ રહની તોર પર ચાલેછે, તેઆ પર સજનો હુકમ થનાર નથી. ૨ કેમકે ખરીસત ઇસુમાં જીંદગીના રહના કામ્પેદાએ મને ગુનાહના તથા માતના કામ્પેદાથી છોડાવીઆ છે. ૩ કેમકે જીસમને લીધે કુમજોર થઈઆથી શરીઅત જે ન કરી શકતી હતી તે ખોદાએ પોતાના બેઠાને ગુનાહને લીધે ગુનાહ-ગાર જીસમની સુરતમાં મોકલીને જીસમથી ગુનાહનો સજ કરાવી; ૪ કે આપણે જેઆ જીસમની તોર પર નહીં, પણ રહની તોર પર ચાલીએ છઈ, તેઆમાં શરીઅતની રાસતી પુરી થાએ. ૫ કેમકે જેઆ જીસમની તોર પર છે, તેઆ જીસમની વાતો ઉપર ચીત લગોડેછે; પણ જેઆ રહની તોર પર છે, તેઆ રહની વાતો ઉપર. ૬ કેમકે જીસમાની મીજબ માત છે; પણ રહાની મીજબ જીંદગી તથા સલામતી છે. ૭ કારણ કે જીસમાની મીજબ ખોદાનો દુશમન છે, કેમકે ખોદાની શરીઅતને તાબે તે નથી, ને નથી થઈ શકતો. ૮ તો જેઆ જીસમાની છે તેઆ ખોદાને પસંદ નથી આવી શકતા. ૯ પણ ખોદાનો રહ જે તમારામાં વસેછે, તો તમે જીસમાની નથી, બલકે રહાની છેઆ; ને જેનામાં ખરીસતનો રહ નથી તે તેનો નથી. ૧૦ ને જે ખરીસત તમારામાં છે, તો ગુનાહને લીધે બદન મુર્જે છે ખરું, પણ રાસતોને લીધે રહ જીવેછે. ૧૧ ને જેણે ઇસુને મુઅ્મિલાંઆમાંથી ઉઠાડીઆ તેનો રહ જે તમારામાં વસેછે, તો જેણે ખરીસતને મુઅ્મિલાંઆમાંથી ઉઠાડીઆ, તે તેનો રહ જે તમારામાં વસેછે, તેણે કરી તમારાં મરનાર બદનને પણ જીવાડશે.

૧૨ વાસતે બાઈઆ, આપણે જીસમની તોર પર જીવવાને જીસમના કરજ-
દાર નથી. ૧૩ કેમકે જો તમે જીસમની તોર પર જીવોછેઆ, તો તમે
મરશો; પણ રહથી બદનનાં કામ મારો છેઆ, તો તમે જીવશો. ૧૪ કેમકે
જેટલા ખોદાના રહથી ચલવાઅંછે, તેટલા ખોદાનાં ફરજંદ છે. ૧૫ કેમકે ફરી
ખોદને સાર તમે ગુલામીનો રહ પામોઆ નથી; પણ પાલકપણનો રહ પામી-
આ છેઆ, જેથી આપણે આખબા ઇઆને બાપ અંમ પોકારીઅ છઈઅ.
૧૬ રહ પોતે આપણા રહની સાથે ગહવાઈ આપેછે કે, આપણે ખોદાનાં ફરજંદ
છઈઅ. ૧૭ ને જો ફરજંદ, તો વારસ, ઇઆને ખોદાના વારસ, ને ખરીસત-
ની સંગાતે સાથી વારસ; કે જો આપણે તેની સાથે દુઆ સહીઅ, તો તેની
સાથે જલાલ પણ પામીશું.

૧૮ કેમકે હું અંમ ગાણુંછઈ કે આપણે સાર જે જલાલ જાહેર થનાર છે,
તેની સાથે હાલના વખતનાં દુઆ સરખાવવા લાઅંક નથી. ૧૯ કેમકે ખલકત
પુરી આરજુથી ખોદાના દીકરાઆના જાહેર થવાની રાહ જુઅંછે- ૨૦ કેમકે
ખલકત અવરથાપણને સવાધીન પોતાની ઇછાથી નથી થઈ, પણ જોણે તેને
સવાધીન ફીધી તેથી થઈ, ૨૧ અંમી ઉમેદથી કે ખલકત પોતે પણ નારાની
ગુલામીમાંથી છુટીને ખોદાનાં ફરજંદોની જલાલી આજઁગીમાં દાખલ થશે.
૨૨ કેમકે આપણે જાણીઅંછઈઅ કે આખી ખલકત હમણા લગી નીસાસા
મુકેછે, ને કશાથી પીડાઅંછે. ૨૩ ને ફકત તે નહીં, બલકે આપણે જોઆને
રહનું પેહેલું ફલ મલીઈ છે, તે આપણે પોતે પણ પાલકપણની ઇઆને આપણાં
બદનના છુટકાની રાહ જોતાં પોતાનામાં નીસાસા મુકીઅંછઈઅ. ૨૪ કેમકે
ઉમેદથી આપણે તરાઅંલાછઈઅ; પણ દીઠલી ઉમેદ તે ઉમેદ નથી, કેમકે જે
કંઈ કોઈ જુઅંછે, તેનો ઉમેદ તે કેમ રાખે? ૨૫ પણ જે આપણે નથી
જોતા, તેની જો આપણે ઉમેદ રાખીઅંછઈઅ, તો સખરથી આપણે તેની રાહ
જોઈઅંછઈઅ. ૨૬ અંમ તરેહ રહ પણ આપણી કમજોરીમાં આપણી
મદદ કરેછે; કેમકે જે જોઈઅ તે પરમાણે આપણે દેવી દુઆ માગીઅ અંમ
આપણે નથી જાણતા, પણ રહ પોતે ન દેહેવાનારા નીસાસાથી આપણે સાર
વીનંતી કરેછે. ૨૭ ને દીલોને શોધનાર જાણેછે કે રહની શી મરજ છે;
કેમકે ખોદાની મરજ પરમાણે પવીતરોને સાર તે વીનંતી કરેછે. ૨૮ ને આપણે
જાણીઅંછઈઅ કે ખોદા ઉપર જોઆ પીઆર કરેછે, ઇઆને તેના ઇરાવ
પરમાણે જોઆ તેડલા છે, તેઆનાં બલાને સાર સધલાં ફાઅંદો કરેછે.

૨૪ ઇમાને આપણામાં કે જેમાને તેણે ફક્ત ઇહુદીઓમાંથી નહીં, બલકે ગેરક્રામીઓમાંથી પણ બોલાવીઆ છે. ૨૫ ને તે પરમાણે હિસીઆમાં ફેહેંછે કે, “જેઓ મારા લોક નહીં હતા, તેઓને હું મારા લોક કહીશ; ને જે પીઆરી નહીં હતો તેને પીઆરો કહીશ. ૨૬ ને એમ થશે કે જે કેકાણે તેઓને કહીજી હતું કે તમે મારા લોક નથી, તાંહાંતેઓ જીવતા બાદનાં ફરજંદ ફેહેવારો.” ૨૭ ને ઇસાહઆ ઇસરાએલ બાબત પોકાર મારીને ફેહેંછે કે, “બની ઇસરાએલની ગણતી દરીઆની રેતીના જેવી છે ખરી, તોપણ થોડાજ તારણ પામશે. ૨૮ કેમકે તે કામને તે પુરું કરનાર, તથા રાસતીથી ટુકું કરનાર છે, કારણ કે બાદવંદ જમીન પર ટુકાંમાં કામ કરશે.” ૨૯ ને તે પરમાણે ઇસાહઆએ અગાઉ પણ કહીજી હતું કે, “ફોગેનો બાદવંદ હમારે સાર નસલ બાકી નહીં રાખતે, તો હમે સંદામના સરખા થઈઆ હોતે, ને ગમેરાની બરાબર થઈઆ હોતે.” ૩૦ તારે આપણે શું કહીએ? એ કે ગેરક્રામીઓ રાસતી રોધતા નહીં હતા, તેઓ રાસતી ઇમાને જે રાસતી ઇમાનથી છે તે પામીઆ છે. ૩૧ પણ ઇસરાએલ રાસતીની શરીઅતની તલાશમાં હતા, તેઓ રાસતીની શરીઅત તક પોહોંચીઆ નહીં. ૩૨ શા સબબથી? એ સબબથી કે તેઓએ ઇમાનથી નહીં, પણ જેમ શરીઅતના અમલથી તેમ તલાશ કીધી, કારણ કે ડોકર અવડાવનાર પથરથી તેઓએ ડોકર ખાધી. ૩૩ જેવું લખીજી છે કે, “જુઓ સીઆનમાં ડેરાવાલો પથર, ઇમાને ડોકર અવડાવનાર ખડક, હું મુકુંછી, ને જે કોઈ તેના પર અંતકાદ કરશે તે શરમારો નહીં.”

બાબ દશમો.

અએ બાહઆ, ઇસરાએલને સાર મારાં દીલની આહેશ, તથા બાદની પાસે મારી દુઆ એ છે કે, તેઓનું તારણ થાએ. ૨ કેમકે હું તેઓની ગહવાઈ આપુંછી કે, બાદ બાબત તેઓને દીલગરમી છે, પણ દાનાઈથી નથી. ૩ કેમકે તેઓ બાદની રાસતીને ન જાણીને, તથા પોતાની રાસતી સામેત કરવા આહીને, બાદની રાસતીને તાએ ન થઈઆ. ૪ કારણ કે શરીઅતનો અંજામ એ છે કે ખરીસત હરેક ઇમાન લવાનારની રામત થાએ. ૫ કેમકે જે રાસતી શરીઅતથી છે, તેનું બીઆન મુસા એમ કરેછે કે, “જે માણસ તે કામો કરશે તે તેઓથી જીવશે.” ૬ પણ જે રાસત ઇમાનથી છે, તે એમ ફેહેંછે કે, તું તારાં દીલમાં એમ ન ફેહેં કે, આસમાન

પર ડોણુ ચહડશે, ઇઝ્માને ખરીસતને નીચે લાવવાને? ૭ કે ઊંડાંણુમાં ડોણુ ઉતરશે, ઇઝ્માને મુઝ્મિલાંઝ્મિમાંથી ખરીસતને પાછા ઉપર લાવવાને? પણ તે શું કેહેછે? ૮ ઝ્મં કે, કલામ તારી પાસે, તારાં મોહિમાં તથા તારાં દીલમાં છે, ઇઝ્માને ઇમાનનો કલામ જે હમે જાહેર કરીઝ્મિછઝ્મિ તે; ૯ કે જો તું પોતાને મોહોડે ખાદાવંદ ઇસુનો ઝ્મિકરાર કરશે, ને ખાદાઝ્મિ તેને મુઝ્મિલાંઝ્મિમાંથી ઉઘાડીઝ્મિ છે ઝ્મિવા ઝ્મિતકાદ તારાં દીલથી તું કરશે, તો તું તારણુ પામશે. ૧૦ કેમકે રાસતીને સાર દીલથી ઇમાન થાઝ્મિછે, ને તારણુને સાર મોહોડે ઝ્મિકરાર થાઝ્મિછે. ૧૧ કારણુ કે કીતાબ કેહેછે કે, “જે કોઈ તેના પર ઇમાન લાવશે, તે રાસમારો નહીં.” ૧૨ કેમકે ઇહુદી તથા હેલેનીમાં કંઈ તફાવત નથી; કારણુ કે તેજ સહુનો ખાદાવંદ છે, જે સરવ તેની અંદગી કરેછે તેઝ્મિને વાસતે દાલતમંદ છે. ૧૩ કેમકે જે કોઈ ખાદાવંદનાં નામને હાંક મારશે, તે તારણુ પામશે. ૧૪ તારે જોના પર તેઝ્મિ ઇમાન લાવીઝ્મા નથી તેને તેઝ્મિ હાંક કેમ મારશે? ને જોની બાબત તેઝ્મિઝ્મિ રાંબલીજી નથી, તેના પર તેઝ્મિ શી તરેહ ઇમાન લાવશે? ને રાંબલાવનારા વગર તેઝ્મિ શી તરેહ રાંબલશે? ૧૫ ને મોકલાઈઝ્મા વીના તેઝ્મિ કેમ રાંબલાવે? જેમ લખીજી છે કે, “જેઝ્મિ સલામતીની ખુશખબર જાહેર કરેછે, ને શારી વતોની વધામણી આપેછે, તેઝ્માના કદમ કેહેવાં ખુશાનુમા છે.” ૧૬ લકીન સઘલાઝ્મિ ઝ્મં ખુશખબરી માની નહીં, કેમકે ઇસાઈઝ્મા કેહેછે, “ઝ્મિઝ્મિ ખાદાવંદ, હમારી મુનાદી પર ડોણુ ઇમાન લાવેછે?” ૧૭ તારે ઇમાન રાંબલવાથી, ને રાંબલવું ખાદાના કલામથી છે. ૧૮ પણ હું કહુંછીજી, શું તેઝ્મિઝ્મિ રાંબલીજી નથી? અલખતાં તેઝ્માનો અવાજ તમામ જમીન પર, ને તેઝ્માની વાતો દુનીઆની હદો સુધી પોહોંચી છે. ૧૯ વલી હું કહુંછીજી કે, શું ઇસરાઝ્મિલે જાણીજી નથી? પરથમ મુસા કેહેછે કે, “જે કોમ નથી તેથી હું તમને અદેખાઈથી ભરીરા, ને નાદાન કોમથી હું તમને ખીજવીરા.” ૨૦ વલી ઇસાઈઝ્મા મોહોડી હીમતથી કેહેછે કે, “જેઝ્મા મને શોધતા નહીં હતા તેઝ્માને હું જડીઝ્મા, ને જેઝ્માઝ્મિ મારી બાબત પુછીજી નહીં તેઝ્માને હું જાહેર થઈઝ્મા.” ૨૧ પણ ઇસરાઝ્મિલ બાબત તે કેહેછે કે, “એફ્રમાનખરદાર તથા ઉલહું બોલનારા લોજોની સાથે આપો દાહોડે મેં મારા હાતો લાંબાં કીધા છે.”

આજ અગીઆરમો.

તારે હું કહુંછું કે, શું ઓદાએ પોતાના લોકોને કાહાડી મુકીઆ છે? એવું થાએ નહીં; કેમકે હું ઇસરાહીમની નસલ, બનીઆમીનના શીરકાનો ઇસરાએલી છું. ૨. ઓદાએ પોતાના જે લોકોને અગાઉથી જાણીઆ તે ઝીને કાહાડી મુકીઆ નથી; કીતાબ એલીઆની આખત શું કહેછે, તે શું તમે નથી જાણતા? તે શી રીતે ઓદાની પાસે ઇસરાએલને ઉલટી વાત કરેછે? ૩. “અએ ઓદાવંદ, તે ઝીએ તારા નબીએને કતલ કરીધા છે, ને તારી કુરબાનગાહો પાડી નાંખી છે, ને હું એકલો બાકી રહીઆ છું, ને તેએ મારો જીવલેવા રોધેછે.” ૪. પણ ઓદા તે ઝીને જવાબમાં શું કહેછે? એ કે “બાલની આગલ ધુટાણુ નથી ટેકવું એવાં સાત હજાર આદમી મેં પોતાને સાથે રાખીઆં છે.” ૫. તેજ તરેહ આ વખતમાં પણ ફજલથી પસંદ કરેલા બાકી રહેલા છે. ૬. ને અગર ફજલથી, તો અમલથી નહીં; નહીં તો ફજલ ફજલ નથી; ને અગર અમલથી તો ફજલથી નહીં; નહીં તો અમલ અમલ નથી. ૭. તો શું? એ કે ઇસરાએલ જેની તલારા કરેછે તે તે ઝીને મલીઈ નથી; પણ પસંદ કરેલાએને મલીઈ છે, ને બાકીનાએ આંધલા થઈઆ છે. ૮. એવું લખીઈ છે તેવું કે, “ઓદાએ તે ઝીને ઊંધનો રૂહ, તથા નદેખનાર આંખો, તથા નહીં રાંબલનાર કાનો આજ મુઘી આપીઆ છે.” ૯. દાઉદ પણ કહેછે કે, “તેએની મેજ જલ, તથા ફૂદો, તથા ડોકર અવડાવનાર તથા બદલો આપનાર તેએને થાએ. ૧૦. તેએ ન જીએ એ સાથે તેએની આંખો અંધકારે ભરેલી થાએ; ને તેએની વીઠ સદા વાંકી વલો.” ૧૧. તો હું કહુંછું કે, શું તેએએ એવી ડોકર આધી કે પડી જાએ? એવું થાએ નહીં; પણ તેએના પડવાથી ગેરકોમીએને તારણ મલીઈ, કે તેએ અદેખાઈ ભરાએ. ૧૨. તારે જે તેએનું પડવું દુનીઆની દોલત થઈ, તથા તેએનું કમ થવું ગેરકોમીએની દોલત થઈ, તો તેએનું સંપુરણ થવું કેટલું વધતું થશે? ૧૩. કેમકે હું તમ ગેરકોમીએને કહુંછું, હું ગેરકોમીએનો રમુલ છું, વાસતે હું મારા એહોદાની વડાઈ કહુંછું, ૧૪. કે કોઈ તરેહથી હું પોતાના હમજતીએને ઉસકેઈ, ને તેએમાંથી કેટલાએકને બચાવું. ૧૫. કેમકે તેએને કાહાડી મુકવાનું જે દુનીઆ મેલવવું થઈ, તો તેએને પાછા લેવા એ મુએલાએને જીવગી શીવાએ બીજું શું થશે? ૧૬. કેમકે જે પેહેલું ફલ

પાક છે, તો પીંડ પણ છે; ને જો જડ પાક છે, તો ડાલીએ પણ તેવી છે. ૧૭ હવે ડાલીએમાંથી ફેટલીએક જો બંભઈ, ને તું જંગલી જઘતુન છતાં તેએને ડેકાણે પેવંદ થઈએ, ને તેએની સાથે જઘતુનની જડ તથા રસનો શરીક થઈએ; ૧૮ તો ડાલીએ પર તું કપ્પર ન કર, પણ જો તું કપ્પર કરેછે, તો પણ જડને તારો આધાર નથી, પણ તને જડનો છે. ૧૯ અગર તું ફેહેરો ફે, ડાલીએ એ સાફ બંભઈ કે હું પેવંદ થાઈ. ૨૦ ખરું, બેઈમાનીને લીધે તેએ બંભઈ છે, ને તું ઇમાનથી કાએમ રેહેછે; મગર કપ્પર ન કર, પણ ડર પકડ. ૨૧ કેમકે ખોદાએ અસલ ડાલીએને બચાવી નહીં, તો કદાચ તને પણ નહીં બચાવશે. ૨૨ તારે ખોદાની મેહેરબાનીને, તથા સખતપણને પણ જુએ: પોલાએ પર સખતપણું; પણ તારા ઉપર મેહેરબાની, જો તું મેહેરબાનીમાં કાએમ રેહેરો તો, નહીં તો તું પણ કાપીનંખારો. ૨૩ એને તેએ પણ જો બેઈમાન નહીં રેહેરો, તો પેવંદ થશે; કેમકે તેએને પાછા પેવંદ કરવાને ખોદા કાદર છે. ૨૪ કેમકે જો તું સવભાવીક જંગલી જઘતુનનાં જહાડમાંથી કાપી લેવાઈએ, ને સવભાવથી ઉલટી રીતે શારાં જઘતુનમાં પેવંદ કરાઈએ, તો સવભાવીક ડાલીએ પોતાનાં અસલ જઘતુનમાં ફેટલી જુઆદા પેવંદ કરારો? ૨૫ કારણ કે એએ ભાઈએ, ગેરકામીએની ભરતી થાએ, તાંહાં સુધી ઇસરાએલમાંના ફેટલાએક પર અંધાપો પડીએ છે, એ ભેદથી તમે અજાણીએ રહો એ હું નથી આહાતો, નહીં તો તમે પોતાને અકલમંદ જાણશો. ૨૬ ને એમ તમામ ઇસરાએલ તારણ પામશે, જેમ લખીજે છે કે “બચાવનાર સીએનમાંથી આવશે, ને ઇઆકુબથી બેદીની દુર કરશે. ૨૭ ને મારો એ અંદાજસત તેએની સાથે છે જરે તેએના ગુનાહ હું મટાડીરા.” ૨૮ તારે તેએ ઇજીલ બાબત તમારે લીધે દુરામન છે. ખરા, લેકીન પસંદ થઈએ બાબત આપદાએને લીધે તેએ પીઆરા છે. ૨૯ એ સાફ કે ખોદાની નીઆમતો તથા તેડાં તોઆ વીનાનાં છે. ૩૦ કેમકે જેમ તમે પણ આગલ ખોદા પર ઇમાન નહીં લાવતા હતા, પણ હવે તેએની બેઈમાનીના સમજ રહમ પામીએ; ૩૧ તેમ હવે તેએ પણ ઇમાન નથી લાવીએ, કે તેએ પણ તમારી પરના રહમથી રહમ પામે. ૩૨ કેમકે સહુ પર રહમ કરવા સાફ ખોદાએ તે સરવને બેઈમાનીમાં અંધ કીધા છે. ૩૩ વાહા, ખોદાની દાનાઈ તથા હીકમતની દોલત ફેટલી જાડી! તેના ફરાવ કેહેવા બેતપાસ, ને તેના મારગ કેહેવા બેશુમાર છે! ૩૪ કેમકે ખોદાવંદનું દીલ કોણ જાણેછે?

કે હવે ઊંઘમાંથી ઉઠવાનો વખત છે, કેમકે આપણે હમાન લાવીઆ તે વખત કરતાં આપણું તારણ પાસે છે. ૧૨ રાત બહુ વહી ગઈ, દાહોડા પાસે આવી-આ છે, વાસતે આપણે અંધારાનાં કામ મુકીદઈએ, ને રોશનીનાં હથીઆર બાંધીએ. ૧૩ જે રીતે દીવસે શોભે તે રીતે આલીએ; રંગભોગોમાં કે પીધેલપણામાં નહીં, હરામકારી કે બદપહેરેજીમાં નહીં, જઘડા કે અદેઆઈમાં નહીં. ૧૪ બલકે તમે જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતને પેહેરી લેએ, ને જીસમના હવેસો પુરા પાડવાની તદબીર ન કરો.

આખ અઉદમો.

૧ એ તકાદમાં જે કમજોર છે તેને કમ્બલ કરો, પણ શકબરેલી તકારને સાર નહીં. ૨ દોહને એવા એતકાદછે કે કુલે ચીજ તે આએ, પણ જે કમજોર છે તે ફક્ત બાજી તરકારી આએ. ૩ લેકીન જે આએ, તેણે ન આના-રને તુછ ન કરવો; ને જે આતો નથી, તેણે આનારને તકસીરદાર નહીં ઠેરવો; કેમકે જોદાએ તેને કમ્બલ કીધો છે. ૪ તું દોણ છે કે બીજના આકરને તકસીરદાર ઠેરવે? પોતાના ધણી આગલ તે ઉભો રહેછે કે પડેછે; પણ તે ઉભો રખારો, કેમકે તેને ઉભો રાખવાને જોદા કાદર છે.

૫ દોહએક દાહાડને બીજ દાહાડ કરતાં વધારે માનેછે, ને બીજે સઘલા દાહાડએને સરખા માનેછે; હરેક પોતાનાં દીલમાં પુરો એતકાદરાએ. ૬ દાહાડને જે પાલેછે, તે જોદાવંદને સાર પાલેછે; ને દાહાડને જે નથી પાલતો, તે જોદાવંદને સાર નથી પાલતો; જે આએ તે જોદાવંદને સાર આએ; કેમકે જોદાના શુકર તે કરેછે; ને જે નથી આતો, તે જોદાવંદને સાર નથી આતો, ને જોદાના શુકર કરેછે. ૭ કેમકે આપણામાંથી દોહ પોતાને સાર જીવતો નથી, ને દોહ પોતાને સાર મરતો નથી. ૮ કારણ કે જે આપણે જીવીએછઈએ, તો જોદાવંદને સાર જીવીએછઈએ; ને જે આપણે મરીએ-છઈએ તો જોદાવંદને સાર મરીએછઈએ; વાસતે અગર આપણે જીવીએ કે મરીએ તો આપણે જોદાવંદનાજ છઈએ. ૯ કેમકે ખરીસત એ સાર મરણ પામીએ, ને પાછો ઉડીએ, ને જીવેછે કે, મરીગએલાંએનો તથા જીવતાંએનો પણ તે જોદાવંદ થાએ.

૧૦ તો તું શા વાસતે પોતાના બાહને તકસીરદાર ઠેરવેછે? ઇઆ તું શા વાસતે પોતાના બાહને તુછ કરેછે? કેમકે આપણે સઘલાને ખરીસતની ઇનસા-

ફની ગાદી આગલ ઉભા રહેવું પડશે. ૧૧ કારણ કે એમ લખીજી છે કે, “જોદાવંદ કેહેછે કે હું જીવતો છજી તો હરેક ધુટણ મારી આગલ વાંકુ વલશે, ને હરેક જીભ જોદાનો આગલ એકરાર કરશે.” ૧૨ વાસતે આપણામાંનો હરેક પોત પોતાનો હિસાબ જોદાને આપશે. ૧૩ તારે હવેથી આપણે એક બીજાને તકસીરદાર ન ઠરાવીએ, પણ તે કરતાં એ તજવીજ રાખવી કે કોઈ પોતાના ભાઈની આગલ ડેરા ખવાડનાર ધમ્મા ડોકર ખવાડનાર કંઈ ન મુકે. ૧૪ જોદાવંદ ઇસુથી હું બાણુંછજી, ને મારી પુરી ખાતરો થઈ છે, કે કોઈએ જીવતે નાપાક નથી, પણ જે જેને નાપાક ગણેછે, તે તેને નાપાક છે. ૧૫ પણ જો તારો ભાઈ તારા ખાવાથી દુખ પામેછે, તો તું મોહોજતથી નથી ચાલતો; જેને સાફ ખરીસત મરણ પામીએ તેને પોતાના ખાવાથી હલાક ન કર. ૧૬ તારે તમારી ખુબીની બદનામી ન થાએ. ૧૭ કેમકે જોદાની પાદશાહત ખાવા પીવાનામાં નથી; પણ રાસતી, તથા સલામતી, તથા પાકરહથી ખુરાબકતી છે. ૧૮ કેમકે જે કોઈ એ વાતોમાં ખરીસતની ખીદમત કરેછે, તે જોદાને પસંદ છે, ને માણસોનો માનીતો છે. ૧૯ તારે સુલાહનાં તથા એક બીજાને સુધારવાનાં જે કામો છે તેઓ પાછલ આપણે લાગુ રહીએ. ૨૦ ખાવાને સાફ જોદાનાં કામનો નારા ન કરો; ફુલે ચીજ પાક છે ખરી, પણ ખાવાથી જે ડોકર ખવાડેછે, તે રાખસને તે ખુરે છે. ૨૧ બેહતર કે ગોરા ન ખાવું, ને વધન ન પીવા, ને જેથી તારા ભાઈને ડેરા લાગે, કે ડોકરાએ, કે તે નબલો થાએ, તે ન કરવું. ૨૨ શું તને એતકાદ છે? તો તે પોતામાં જોદાની આગલ રાખ; કોઈ કંઈ પસંદ કરે, તેને લીધે જે તે પોતાને તકસીરદાર નથી ઠરાવતો, તો તે મુબારક છે. ૨૩ ને જે કોઈ કંઈ શક રાખતો હોએ, ને તોપણ તે ખાએછે, તો તે તકસીરદાર કરેછે, કેમકે બીન એતકાદે તે ખાએછે; ને જે કંઈ એતકાદથી નથી તે યુનાહ છે.

આખ પંદરમો.

તારે આપણ જે જોરાવર છઈએ તેઓને લાએક છે કે કમજોરોની બરદાસત કરીએ, ને ખુદ પસંદી નહીં કરીએ. ૨ આપણામાંના હરેકે પોતાના પેડાસીનાં બલારે વાસતે તેને ખુરા કરવો, કે તેથી તેને સુધારે. ૩ કેમકે ખરીસતે પણ પોતાને ખુરા નથી કીધો, પણ જેવું લખેલું છે તેવું કે, “તારી નીંદા કરનારાઓની નીંદાઓ મારા પર આવી પડી છે.” ૪ કેમકે જે બધું અગાઉ લખાઈ

તે આપણી તાલીમને સાર લખાઈજી છે, કે આપણે સખરથી તથા ક્રીતાઓના દીલાસાથી ઉમેદ ધરીએ. ૫ હવે સખરનો તથા દીલાસાનો ખોદા તમને એવું આપે કે તમે ખરીસત ઇસુની માફક એક ચીતના થાએ; ૬ કે તમે એક ચીતથી ને એક મોહથી ખોદાની ઇઆને આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આપની બુદ્ધગી કરો. ૭ એ સાર ખોદાની જલાલને સાર જેમ ખરીસતે આપણને કબુલ કીધા તેમ તમે એક ખીજને કબુલ કરો. ૮ વલી હું કહુંછી કે ખોદાના સતને લીધે જે વાએદા આપદાએને અપાઈઆ હતા, તેએને કાએમ કરવા સાર ઇસુ ખરીસત સુંતતીએનો ખાદીમ થઈએ. ૯ ને કે ગેર-કોમીએ પણ રહમને લીધે ખોદાની તારીફ કરે, જેમ લખેલું છે તેમ કે, “એ કારણ વાસતે ગેરકોમીએમાં હું તારો એકરાર કરરા, ને તારાં નામનું ગાવરા.” ૧૦ ને વલી તે કહેછે કે, “એ ગેરકોમીએ, તમે તેના લોકોની સાથે ખુશી કરો.” ૧૧ ને વલી, “એ કુલ ગેરકોમીએ, તમે ખોદાવંદની સીતાએશ કરો; ને એ કુલ લોકો, તમે તેની તારીફ ગાએ.” ૧૨ ને વલી ઇસાઈઆ કહેછે કે, “ઇસીની જડ, ઇઆને ગેરકોમીએ પર પાદશાહી કરવાને જે ઉકરો, તે થરો, ને તેના પર ગેરકોમીએ ઉમેદ રખરો.” ૧૩ હવે ઉમેદનો ખોદા તમને ઇમાન રાખવામાં બધી ખુશી તથા સલામતીથી ભરે, કે પાકરહની કુદર-તથી તમારી ઉમેદ જીઆદા થતી જાએ.

૧૪ એને એએ મારા ભાઈએ, હું પોતે તમ આપત તેહકીક જાણુંછી કે, તમે ભલાઈએ પુરણ, તથા બધી દાનાઈએ ભરાએલા છેએ, ને એક ખીજને નશીહત કરી રાકો છેએ. ૧૫ પણ એ ભાઈએ, તમને ઇઆદ કરાવવા વાસતે જીઆદા હીમતથી મેં તમારી ઉપર લખીજી છે, કેમકે ખોદાથી મને એ કજલ મલીએ છે કે, ૧૬ ગેરકોમીએ વાસતે ઇસુ ખરીસતનો ખીદમતગાર થઈને ખોદાની ઇજીલની ખીદમતગારી હું કરું, એ સાર કે ગેરકોમીએ પાકરહથી પાક કરાઈને માનીતું અરપણ થાએ.

૧૭ વાસતે જે વાતો ખોદાની સાથે એલાકો રાખે, તેએમાં ઇસુ ખરીસ-તથી હું કપર કરી રાકું છીં. ૧૮ કેમકે ગેરકોમીએને ફરમાનને તાએ કરવા સાર ખરીસતે મારી મારફત જે કરાવીજી નથી, તે આપત બોલવાને હું કંઈ મકદુર રાખતો નથી; ૧૯ ઇઆને કલામ તથા કામ, કરાંમતો તથા જાનેજાએ-થી, કે જે ખોદાના રહની કુદરતથી છે, એવું કરાવીજી કે ઇરાલેમથી ચરોગમ ફેરો ખાઈને ઇલુરીકમ સુધી મેં ખરીસતની ઇજીલની મુનાદી કીધી. ૨૦ ને

હંજીલની મુનાદી કરવામાં એ રીતે મેં દોરોસ કીધી કે જ્યાં અરીસતનું નામ હતું ત્યાં નહીં, ૨૧ એ જીભના પાછા પાસે હું બાંધું; ૨૨ પણ જેમ લખ્યું છે તેમ કે, “જેએને તેની ખબર નહીં પોહોંચી હતી, તેએ જોશે; ને જેએએ સાંભલીજી નહીં હતું, તેએ સમજશે.” ૨૨ એ સખખ તમારી પાસે આવવાને હું ઘણો રોકાઈએ. ૨૩ પણ હવે આ તરફના મુલકોમાં કોઈ જગીઆ બાકી નથી રહી, ને ઘણાં વરસ થઈએ તમારી પાસે આવવાને હું ઇંતેજાર છું; ૨૪ વાસતે જરે હું ઇસપેનમાં મુસાફરી કરશ, તારે તમારી પાસે આવશ, કેમકે મને ઉમેદ છે ત્યાં જતાં હું તમને જોવશ, ને તમારી મુલાકાતથી કંઈ તુરપત થઈને ત્યાં જવાને હું તમારાથી રવાના થવશ. ૨૫ પણ હાલમાં પવોતરોની ખીદમત કરવાને હું ઇશાલિમ જઈછું. ૨૬ કેમકે ઇશાલિમના પવોતરોમાંના જેએ દરીદરી છે, તેએ સાફ કંઈ ઉઘરાયું કરવાનો માફેદોનીઆના તથા આખાઆના લોકોને સાફ લાગીજી. ૨૭ તેએને તો સાફ લાગીજી, ને તેએ એએના ફરજદાર છે; કેમકે અગર ગેરકોમીએ રહાની વાતોમાં એએના શરીફ થઈએ, તો લાજમ છે કે જીસમાની વાતોમાં એએ તેએની ખીદમત કરે. ૨૮ વાસતે એ કામ પુર્ કરીને, તથા આ ફલ તેએને સોંપીને, તમારી પાસે થઈને હું ઇસપેન જવશ. ૨૯ ને હું ખચીત જાણુંછું કે માફે તમારી પાસે આવ્યું અરીસતની હંજીલની કમાલ ખરકત સાથે થશે. ૩૦ ને અએ ભાઈએ, આપણા ઓદાવંદ ઇસુ અરીસતને લીધે, તથા રહના પીઆરથી હું તમારી અરજ કરુંછું કે, તમે મારે સાફ ઓદાની પાસે દુઆએમાં મારી સાથે દોરોસ કરો. ૩૧ એ સાફ કે ઇહુદામાંના એઈમાનોથી હું બચું, ને જે મારી ખીદમત ઇશાલિમને સાફ છે તે પવોતરોને પસંદ પડે; ૩૨ કે ઓદાની મરજીથી હું ખુશીથી આવું, ને તમારી સાથે તાજગીગીમું. ૩૩ હવે સલામતીનો ઓદા તમ સઘલાની સાથે હોએ.

આખ શોલમો.

આપણા બેહેન કેબી જે કેકરીની મંડલીનો ખીદમતગાર છે તેની આખત હું તમારી સીફારશ કરુંછું; ૨ કે જેમ પવોતરોને લાએક છે તેમ તમે ઓદાવંદને સાફ તેને કબુલ કરો, ને જે કામમાં તે તમારી માહતાજ હોએ તેમાં તમે તેની મદદ કરો, કેમકે તે પોતે ઘણાની તથા મારી પણ મદદગાર થઈ છે. ૩ અરીસત ઇસુમાં મારી સાથે ખીદમત કરનારા પરીસકીલા તથા અકુલાને

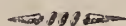
સલામ કહે. ૪ તેમ્મોમ્મે મારા જીવને સાર પોતાની ગરદનો ધરી છે; તેમ્મોનો મ્મેહસાન હું મ્મેકલો નથી માનતો; બલકે ગેરકામીમ્મોની બધી મંડલીમ્મા પણ માનેછે. ૫ ને જે મંડલી તેમ્મોનાં ધરમાં છે, તેને સલામ કહે; મારો પીઆરો મ્મેપાઈનેતસ, જે ખરીસતને સાર આપ્પાઈનું પેહેલું ફલ છે, તેને સલામ કહે. ૬ હમારે સાર ઘણી મેહેનત કીધી તે મરીઅમને સલામ કહે. ૭ મારા સગા તથા મારી સાથેના અંધીવાન આંદરોનીક, તથા ઇંડીની-આને સલામ કહે, તેમ્મો રસુલોમાં નામીઆ છે; ને મારાથી અગાઉ ખરીસતમાં હતા. ૮ ઓદાવંદમાં મારા પીઆરા આમપલીઆને સલામ કહે. ૯ ખરીસતમાં હમારી સાથે કામ કરનાર ડિગ્ગાનને, તથા મારા પીઆરા સતાખુસને સલામ કહે. ૧૦ ખરીસતમાં માનીતા આપેલેને સલામ કહે; આરીસતખુલસના ધરનાંને સલામ કહે. ૧૧ મારા સગા હિરોદીમ્મોને સલામ કહે; નારકીસના ધરનાં જેમ્મા ઓદાવંદમાં છે, તેમ્મોને સલામ કહે. ૧૨ ઓદાવંદમાં મેહેનત કરનાર તરફાઈના તથા તરફાસાને સલામ કહે; જેણે ઓદાવંદને સાર ઘણી મેહેનત કીધી તે પીઆરી પેરસીને સલામ કહે. ૧૩ ઓદાવંદમાં પસંદ કરેલા રૂક્સને, તથા તેની તથા મારી માને સલામ કહે. ૧૪ આસુનકરીત, ફલેગન, હેરમા, પાતેરોઆ, તથા હેરમેને, તથા તેમ્મોની સાથે જે ભાઈમ્મા છે, તેમ્મોને સલામ કહે. ૧૫ શલિલોગને, તથા જીલ્લીઆને, નેરીઆને, તથા તેની બેહેન અલુંપાને, તથા તોમ્મોની સાથે સઘલા પવીતરોને પણ સલામ કહે. ૧૬ પચીતર ચુંબનથી તમે માહોમાં સલામ કહે. ખરીસતની મંડલીમ્મા તમને સલામ કહેછે.

૧૭ હવે અમ્મે ભાઈમ્મા, હું તમારી અરજ કરુંછું કે, જે તાલીમ તમે પામીઆ છોમ્મા તેને ઉલટું તમારામાં કુચે પાડવાનું, તથા ડોકરો અવડાવવાનું જેમ્મા કરેછે, તેમ્મોને આલખી રાખો, ને તેમ્માથી દુર રહો. ૧૮ કેમકે જેમ્મા મ્મેવા છે તેમ્મા આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતની ખીદમત નથી કરતા, પણ પોતાનાં પેઠની કરેછે, ને મીઠી વાતોથી તથા ખુશામતોથી ભોલા-મ્મોનાં દીલ ભુલાવેછે. ૧૯ તમારી ફરમાનખરદારી બધામ્મામાં મરાહુર થઈ છે, વાસતે તમારી બાબત હું ખુશ છું, સિકાન હું મ્મે આહુંછું કે નેકી બાબત તમે ડાઘઆ થામ્મા, ને બદો બાબત ભોલા રહો. ૨૦ ને સલામતી-નો ઓદા રોતાનને તમારા પગ તલિ વેહેલો છુંદરો: આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફળ તમારી સાથે થામ્મા. આમીન.

૨૧ મારી સાથે કામ કરનાર તીમોથી, ને મારા સગા લુકી, તથા ઇઆસન, તથા સોસીપાતર, તમને સલામ છે. ૨૨ હું તેરતી આ પતરનો લખનાર તમને જોવાવંદમાં સલામ કરુંછું. ૨૩ મને તથા આખી મંડલીને પહોંચાણ રાખનાર ગાઈમ્સ તમને સલામ છે; રોહરનો ખજાનચો એમિસતસ તથા ભાઈ કુવાતસ, તમને સલામ છે. ૨૪ આપણા જોવાવંદ ઇસુ ખ્રીસતનો ફજલ તમ સમ્રાજી સાથે થાઓ. આમીન.

૨૫ હવે જે ભેદ દુનીઆની રીઝી છુપો રાખેલો હતો, પણ જમાનામાં બહાર કરાઈઓ છે, ૨૬ ને હમેશાંની આદના હુકમોથી નખીઓની કીતાબોમાં બધી જોમોમાં ઇમાનની તાબેદારીને સારું બહાર કરાઈઓ છે, તે ભેદના પરગઠ-પણા પરમાણે જે મારી ઇજ્જત, ઇઆને ઇસુ ખ્રીસતની તાલીમ, ૨૭ તે પરમાણે તમને કાઈએમ કરવાને કાદર છે, તે એકલા દાના જોદાને ઇસુ ખ્રીસતની મારફત હમેશાં બજારગી પોહોચો. આમીન.

કરીથીઆને પાઉલનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

જો, દાની મંડલી જે કરીથમાં છે, ઇઆને જેઓ ખ્રીસત ઇસુમાં પાક થઈઓ, ને પવોતરો છેલ્લાએ છે તેઓને; તથા તેઓ સુધાં હરેક મકાન-માં જેઓ આપણા જોવાવંદ ઇસુ ખ્રીસતનું નામ લેઈ, જે તેઓના તથા આપણો પણ છે, ૨ એ સમ્રાજીને જોદાની મરજીથી ઇસુ ખ્રીસતનો પસંદ કરેલો રસુલ પાઉલ, તથા ભાઈ સોસયેન લખે છે. ૩ જોદા આપણા આપથી, તથા જોવાવંદ ઇસુ ખ્રીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાઓ.

૪ ઇસુ ખ્રીસતથી જોદાનો જે ફજલ તમને અપાઈઓ છે તે સારું હમેશાં હું મારા જોદાના શુકર તમારી બાબત કરુંછું. ૫ કેમકે તેનાથી તમે બધી રીતે બધાં બોલવામાં, તથા બધાં ક્રિમમાં ભરપુર થઈઓ છે; ૬ જેમ ખ્રીસત-
I, CORINTHIANS. ૪૦

ની ગહવાઈ તમારામાં સાચેત થઈ તેમ; ૭ જેવી કે તમે કોઈ અપરોક્ષમાં કમ નથી પડીઆ, ને આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતના બહાર થવાની રાહ જુઓ છો છો. ૮ તે તમને આપર સુધી કાઝમ પાણુ રાખરો, કે આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતને દાહોડે તમે બેઝમ ઇરો. ૯ આદા, જેનાથી તમે તેના બેઠા આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતની સોહાયતમાં તેડાઝમિલા છો છો, તે વફાદાર છે.

૧૦ અઝમે બાઈઝમો, આપણા આદાવંદ ઇસુ અરીસતનાં નામથી હું તમને અરજ કરૂંછું કે તમે સઘલા સરખીજ વાત બોલો, ને તમારામાં કુચે ન પડવા દેઓ, બલકે તમે ઝમક દીલ તથા ઝમક સમજના થઈને પુરા મલીઆ રહે. ૧૧ કેમકે, અઝમે મારા બાઈઝમો, કલોઝમેના ઘરનાઝમોથી તમારી આપત મને ઝમ માલુમ પડીઈ કે તમારામાં જઘડા છે. ૧૨ હવે હું ઝમે કહુંછું કે તમારામાં હરેક કેહેછે કે, હું તો પાકિલનો, ને હું આપોલોનો, ને હું કેફનો, ને હું અરીસતનો છું. ૧૩ તો શુ અરીસત વેહંઆઈઝમો છે? શું પાકિલ તમારે સાફ કરસ પર જડાઈઝમો હતો? ઇઝમો શું પાકિલને નામે તમારે આપતીસમા થઈઈ? ૧૪ હું આદાના શુકર કહુંછું કે કરીસપા તથા ગાઈઆ વીના તમારામાંના કોઈનું આપતીસમા મેં કીયું નથી. ૧૫ રઝમે કોઈકેહે કે મેં પોતાનાં નામે આપતીસમા કીયું. ૧૬ ને સેવકાનના કુટુંબનું પાણુ મેં આપતીસમા કીયું, પાણુ ઝમે શીવાઝમે ખીજ કોઈનું આપતીસમા મેં કીયું હોઝમે, ઝમે મને માલુમ નથી.

૧૭ કેમકે અરીસતે આપતીસમા કરવાને નહીં, પાણુ ઇંજલ સંમલાવાને મને માકલીઓ છે; પાણુ બોલીની હીકમતથી નહીં, કે રઝમે તેથી અરીસતનો કરસ બેહાંસેલ થાઝમે. ૧૮ કેમકે હલાક થનારાઝમેને કરસની વાત બેવકુફી લાગેછે, પાણુ આપણુ તારણ પામનારાઝમેને આદાની કુદરત તે લાગેછે. ૧૯ કેમકે ઝમિમ લખેલું છે કે, “દાનાવોની દાનાઈ હું નેસત કરશ, ને સમ-જુકોની સમજ આવલ કરશ.” ૨૦ દાનાવ કાંહાં છે? રાસતરી કાંહાં છે? આ બહાવનો હુજત કરનાર કાંહાં છે? શું આદાઝમે આ દુનીઆની દાનાઈને બેવકુફી નથી ઠરાવી? ૨૧ કેમકે આદાની દાનાઈને લીધે દુનીઆઝમે દાનાઈથી આદાને ખીજાનીઓ નહીં, તારે આદાની ઝમે મરજુ થઈ કે મુનાદીની બેવકુફીથી ઇમાન લાવનારાઝમેને અચાવે. ૨૨ કારણ કે હહુદીઓ નીશાની માગેછે ને હેલેનીઓ દાનાઈ શોધેછે; ૨૩ પાણુ કરસ પર જડાઝમેલા અરીસતન મુનાદી હમે ફરીઝમેછાઝમે: ઝમે હહુદીઓને ડાકરાવનાર પથર, તથા હેલેની

મ્મોને એવકુફી લાગેછે. ૨૪ પણ તેડલા ઇહુદીમ્મા તથા હેલેનીમ્મોને સાઈ ખરી-
સત ખોદાની કુદરત, તથા ખોદાની દાનાઈ છે. ૨૫ ફારણુ કે ખોદાની એવકુફી
માણુમોની દાનાઈથી બેહેતર છે, ને ખોદાની કમજોરી માણુસો કરતાં જોરાવર
છે. ૨૬ કેમકે, અમ્મે ભાઈમ્મો, તમારું તેડાવવું તમે જુઓછોમ્મો કે જીસમ
પરમાણુ ઘણા દાનાવો, કે ઘણા જોરાવરો, કે ઘણા અશરફો નથી તેડાઈમ્મા.
૨૭ મગર ખોદામ્મે દાનાવાને શરમીંદા કરવા સાઈ દુનીઆના એવકુફોને પસંદ
કીધા છે; ને જોરાવરોને શરમીંદા કરવા સાઈ ખોદામ્મે દુનીઆના કમજોરોને
પસંદ કીધા છે. ૨૮ ને દુનીઆના કમીનોને, તથા વખોડામ્મેલામ્મોને, તથા
જે નથી તેમ્મોને ખોદામ્મે સાઈ પસંદ કીધા છે કે, જે છે તેમ્મોને નાચીજ
કરે. ૨૯ મ્મે સાઈ કે કોઈશખસ તેની આગલ કપર ન કરે. ૩૦ પણ
તેનાથી તમે ઇમ્મુ ખરીસતમાં છોમ્મો, કે તે ખોદાથી આપણે સાઈ દાનાઈ, તથા
રાસતી, તથા પાકીજગી, તથા છુટકારો થઈમ્મા છે; ૩૧ કે જેવું લખીજીંછ
તેવું થામ્મે કે, “જે કોઈ કપર કરે તે ખોદાવંદમાં કરે.”

બામ બીજો.

અને અમ્મે ભાઈમ્મો, ખોદાની ગહવાઈની ખખર આપતો તમારી
પાસે હું આવીમ્મા, તારે બોલીનાં ઉમદાંપણુ કે હીકમત સાથે આવીમ્મા નહીં
હતો. ૨ કેમકે મેં કરાવીજીં હતું કે ઇમ્મુ ખરીસત, તથા તેનું કરસે જડાવવું,
મ્મે શીવામ્મે તમારે દરમીઆન હું બીજું કંઈ ન જાણું. ૩ ને હું કમજોરી
સાથે તથા ડર સાથે તથા બહુ કાંપવા સાથે તમારે દરમીઆન હતો. ૪ ને
મારે બોલી, તથા મારી મુનાદી ઇનિસાનની હીકમતની લલચાવનારી વાતોથી
નહીં, પણ રૂહની તથા કુદરતની દલીલ સાથે હતી; ૫ કે તમારો મ્મેતકાદ
ઇનિસાનની હીકમતથી નહીં, પણ ખોદાની કુદરતથી થામ્મે.

૬ તોપણ કામીલોને દરમીઆન હમે હીકમતની વાતો બોલીમ્મેછઈમ્મે,
મગર આ જાહાનની, કે આ જાહાનના નેસત થનાર હાકમોની હીકમત નહીં.
૭ બલકે ખોદાના ભેદની હીકમત, જે છુપી રાખેલી હતી, ને જે જમાનામ્મા-
થી પેહેલાં હમારી જાજાલને સાઈ મુકરર થઈ હતી, તે બાખત હમે બોલીમ્મે-
છઈમ્મે. ૮ તે આ જમાનાના હાકમોમાંના કોઈમ્મે જાણી નહીં, કેમકે જે
તેમ્મોમ્મે જાણી હોતે, તો જાજાલના ખોદાવંદને તેમ્મોમ્મે કરસે જડીમ્મા
નહીં હોતે. ૯ પણ જેમ લખીજીં છે તેમ કે, “ખોદામ્મે પોતા પર બીઆર

કરનારાએને સાર જે ચીજો તમઆર કીધી છે તે આંખે દીકી નથી, કાને શાંભલી નથી, ને આદમીનાં દીલમાં આવી નથી.” ૧૦ પણ જોદાએ પોતાના રૂઠથી આપણી ઉપર તે જાહેર કીધી છે; કેમકે રૂઠ સધલી વાતોને, જોદાની જાંડી વાતોને પણ શોધે છે. ૧૧ કારણ કે આદમીનો રૂઠ જે તેનામાં છે, તે શીવાએ આદમીની વાતો બીજું કીજી આદમી જાણે છે? તેમજ જોદાના રૂઠ શીવાએ જોદાની વાતો જોઈ જાણતું નથી. ૧૨ ને જોદાએ હમને જે ચીજો અખ-શી છે તે જાણવા સાર હમે દુનીઆનો રૂઠ નહીં, પણ જે રૂઠ જોદાનો છે તે પામીઆ છઠએ. ૧૩ ને એ વાતો હમે કહીએ છઠએ, આદમીની હીકમતે શીખવેલી વાતોથી નહીં, પણ રૂઠાની વાતો રૂઠાની સાથે સરખાવીને, પાકરૂઠની શીખવેલી વાતો કહીએ છઠએ. ૧૪ પણ નફસાની આદમી જોદાના રૂઠની વાતો કબુલ કરતો નથી, કેમકે તેઓ તેને બેવકુફી લાગે છે; ને તેઓને તે જાણી શકતો નથી, કેમકે તેઓ રૂઠાની રીતે સમજાવે છે. ૧૫ પણ જે રૂઠાની છે, તે બધી વાતોનો દરીઆફત કરે છે, પણ તે પોતે જોદાના દરીઆફતમાં આવતો નથી. ૧૬ કેમકે જોદાવંદની સમજ જોણ સમજી જ કે તે તેને સમ-જવે? પણ હમને ખરીસતની સમજ છે.

બાબ તીજો.

એને અએ બાહઆ, જેમ રૂઠાનીએને તેમ તમને હું કહી નહીં રાકીએ, પણ જેમ જીસમાનીએને, હઆને જેવા કે ખરીસતનાં બાલકોને. ૨ મેં તમને દુધથી પાલીઆ છે, ને અંનથી નહીં, કેમકે તમને તાકાત નહીં હતી, બલકે હજી તમને તાકાત નથી. ૩ કારણ કે તમે હજી જીસમાની છેએ; કેમકે જાંહાં લગી તમારામાં અદેઆઈ, તથા જઘડા, તથા કુટો છે, તાંહાં લગી શું તમે જીસમાની નથી, ને આદમીની આલ પર આલતા નથી? ૪ કેમકે જોરે એક ફેરે છે, હું પાઉલનો છજી, ને બીજો ફેરે છે, હું આપો-લોનો છજી, તારે તમે જીસમાની છેએ કે નહીં? ૫ તો પાઉલ જોણ છે? ને આપોલા જોણ છે? તેઓ ફક્ત ખીદમતગાર છે: જેમ જોદાવંદે હરેકને આવીજી તેમ તમે તેઓથી એતકાદ ટીધો. ૬ મેં તો રોપીજી, આપોલાએ પાઈજી, પણ જોદાએ ઉગાવીજી. ૭ વાસેને રોપનાર કંઈ નથી, ને પાનાર કંઈ નથી; મગર ઉગાવનાર જોદા તે છે. ૮ ને રોપનાર તથા પાનાર એક છે; ને હરેક પોતાની મહેનત પરમાણે પોતાની મજૂરી પામશે. ૯ કેમકે હમે જોદાની

સાથે હમખીદમત છઠ્ઠમ્મે, તમે આદાની ખેતી તથા આદાની બાંધણી છેમ્મા. ૧૦ આદાનો ફૂલ જે મને અપાઈમ્મા છે, તે પરમાણે દાનાવ બાંધનારના જેવા મેં પાઈમ્મા નાંખીમ્મા, ને બીજે તે પર બાંધેછે, વાસતે હરેકને ગોર કરવા જોઈમ્મે કે તે પર કેવું બાંધેછે. ૧૧ કેમકે નાંખેલા પાઈમ્મા, જે ઇસુ ખરીસત છે, તે વીના બીજને કોઈ નાંખી શકતું નથી. ૧૨ ને જે કોઈમ્મે પાઈમ્મા પર મુંનું, રૂપું, જવેર, લાકડું, ધારા, કે ખુપરા બાંધેછે; ૧૩ તો હરેકનું કામ જાહેર કરારો; કેમકે તે દાહોડો તેને જાહેર કરારો, કારણ કે આગથી તે જાહેર થશે, ને હરેકનું કામ કેવું છે, તે આગ પારખશે. ૧૪ જેનું કામ જે તેણે તે ઉપર બાંધીજી, તેજે જરૂરો, તો તે મજબૂરો પામશે. ૧૫ ને જેનું કામ બહી જશે, તે મુકસાન ઉઠાવશે; તોપણ તે પોતે તારણ પામશે, પણ મ્મેવું કે જાણે આગથી. ૧૬ તમે આદાનું મંદીર છેમ્મા, ને આદાનો રહ તમારામાં વસેછે, મ્મે શું તમે નથી જાણતા? ૧૭ જે કોઈ આદાના મંદીરને ખરાબ કરેછે, તો આદા તેને હલાક કરશે; કેમકે આદાનું મંદીર, જે તમે છેમ્મા, તે પાક છે. ૧૮ કોઈ પોતાને ન બુલાવે, જે તમારામાંનો કોઈ મ્મેમ ધારેછે કે પોતે આ દુનીઆમાં દાનાવ છે, તો દાનાવ થવા સાથે તે બેવકુફ બને; ૧૯ કેમકે આ દુનીઆની દાનાઈ આદાની આગલ બેવકુફી છે; કારણ કે મ્મેમ લખીજી છે કે, “દાનાવાને તેમ્માની ચતુરાઈમાં તે પકડેછે.” ૨૦ ને વહી, “આદાવંદ દાનાવાના વીચાર જાણેછે કે તેમ્મા નકામાં છે.” ૨૧ મ્મે સાથે આદામીમ્મામાં ફખર કોઈ ન કરે, કેમકે બધાં તમારાં છે, ૨૨ પાઉલ, કે આપેલો, કે કેફા, કે દુનીઆ, કે જીંદગી, કે માત, કે હાલની ચીજો, કે થનાર ચીજો, બધાં તમારાં છે; ૩૨ ને તમે ખરીસતના છેમ્મા, ને ખરીસત આદાનો છે.

બાબ ચોથો.

આદમીમ્મે હમને ખરીસતના ખીદમતગાર તથા આદાના ભેદોના કારભારીમ્માના જેવા ગણવા. ૨ વહી કારભારીમ્મામાં મ્મે જોઈમ્મે કે હરેક દીઆનતદાર હોમ્મે. ૩ પણ તમથી ઇઆ કે કોઈ આદમીથી મારી પરખ કરામ્મે, મ્મેની મને કંઈ પરવા નથી; હું મારી પોતાની પણ પરખ કરતો નથી. ૪ કેમકે હું પોતા બામત કંઈ જાણતો નથી; તોપણ મ્મેથી હું રાસત નથી કરતો; પણ જે મને પરખેછે તે આદાવંદ છે. ૫ મ્મે સાથે વખતની અગાઉ, ઇઆને આદાવંદ આવે તાંહાં સુધી, ઇનસાફ ન થાવો; અંધારાનાં છુપાં કામોને

તે શેરાન કરશે, ને દીલોના મનસુઆ બહાર કરશે; તારે હરેકનાં વખાણુ ખોદાયા થશે.

૬ પણ અર્ચ્ય ભાઈઓ, તમારે સાહે આ વાતો તમસોલની તોરમાં હું પોતા પર તથા આપોણા પર લાવીઓ છઠ્ઠી, યે કારણુ સાહે કે જે લખેલું છે તે કરતાં કોઈને જીઆદા ન ગણવો, યે તમે હમારા પરથી શીખો, કે તમારામાંનો કોઈ એક ખીજને ઉલોયો ક્ષે નહીં. ૭ કેમકે ખીજઓથી તારામાં કોણુ ફરક પાડેછે? ને જે તું પામીઓ નથી, એવું તારી પાસે શું છે? ને જે તું પામીઓ છે, તો ન પામેલાના સરખા તું કેમ વડાઈ કરેછે? ૮ હવે તમે ધરાઈઓ છેઓ; હવે તમે દોલતમંદ થઈઓ છેઓ; હમારા વીના તમે પાદશાહી કીધી; ને તમે પાદશાહી કરો એવી મારી મરજી છે, કે હમે પણ તમારી સાથે પાદશાહી કરીએ. ૯ કેમકે મને એવો ગુમાન આવેછે કે ખોદાએ હમ રસુલોને મરણુને સાહે છેલા દેખાડીઓ છે; કારણુ કે દુનીઆને, તથા ફીરિશતાઓને, તથા આદમીઓને, હમે સોંગના જેવા થઈઓ છઈએ. ૧૦ ખરીસતને લીધે હમે એવકુદ્દ છઈએ, પણ તમે ખરીસતમાં દાનાવ છેઓ, હમે કમજોર છઈએ, પણ તમે જોરાવર છેઓ, તમે ઈજતવાલા છેઓ, પણ હમે વખોડાએલા છઈએ. ૧૧ હમણાની ઘડી સુધી હમે ખુખીઓ, તથા પીઆસા, તથા નાગા છઈએ, ને માર ખાઈએછઈએ, ને ભટકાઈએછઈએ. ૧૨ ને હમે પોતાના હાતોથી મેહેનત કરીએછઈએ; વખોડેલા છતાં, હમે ખરકત આપીએછઈએ; મતાવેલા છતાં, હમે સહીએછઈએ. ૧૩ નીંદા પામીને હમે વીનંતી કરીએછઈએ; દુનીઆના મેલ, તથા સઘલાના કચડા સરખા આજ લગી હમે થઈઓ છઈએ. ૧૪ તમને રામવાવા સાહે આ વાતો હું લખતો નથી, પણ જેમ મારાં પીઆરાં ફરજોને તેમ તમને નશીહત કહેછઈ. ૧૫ કારણુ કે અગર તમને ખરીસતમાં દરા હજાર ઉસતાદ હોએ, તોપણ તમને ઘણા બાપ નથી; કેમકે ઇજલને આરે ખરીસત હસુમાં મેં તમને જનમાવીઓ છે. ૧૬ એ સાહે હું તમારી અરજ કહેછઈ કે, તમે મારી પછવોડે આલનારા થાઓ. ૧૭ એ સાહે તોમીથી જે મોરો પીઆરો દીકરો, તથા ખોદાવંદમાં વફાદાર છે, તેને મેં તમારી પાસે મોકલીઓ છે, ને મારી રીતો જે ખરીસતમાં છે, ને હરેક મંડલીમાં હું શીખવું છઈ, તે તમને ઈઆદ કરાવશે. ૧૮ ને કેટલાએક કુલાએછે, એવું સમજીને કે જાણુ હું તમારી પાસે આવનાર નથી. ૧૯ પણ ખોદાવંદની મરજી હશે તો હું તમારી પાસે

જલદી આવરા, ને જેઓ કુલાહઆ તેઓની વાતોનો નહીં, પણ કુદરતને દરીઆકત કરરા. ૨૦ જેમકે જાદાની પાદરાહત વાતથી નથી, પણ કુદરતથી છે. ૨૧ તમે શું ચાહો છેઓ ? હું લાકડી લઈને આવું, કે ખીઆરથી તથા નરમાઈના રહથી ?

બાબ પાંચમો.

ધણાઓથી શંભલાઓએ કે, તમારામાં હરામકારી થાઓએ, ને ઓવી હરામકારી કે, ગેરકોમીઓ તેનું નામ પણ લેતા નથી, હઆ કે કોઈ પોતાના બાપની બધીઓને લે. ૨ ને તમે કુલાઓ છેઓ, ને તે કરતાં રોક નથી કરતા કે, જોણે ઓ કામ કીધું, તે તમારામાંથી કહડાઓ. ૩ હું તો બદનથી ગેરહાજર છઈં, પણ રહથી હાજર છઈં, ને હાજર થઓલા મુઆફક જોણે ઓ કામ કીધું તેનો ધનસાફ મેં કીધો છે; ૪ કે તમે તથા મારો રહ, આપણા જાદાવંદ ઈસુ ખરીસતની કુદરત સાથે ઓકદા થઈને, આપણા જાદાવંદ ઈસુ ખરીસતનાં નામથી ઓવા રાખસને બદનનાં દુખને સાફ રોતાને સૌપો કે, ૫ જાદાવંદ ઈસુને દાહોડે તેનો રહ તારણ પામે. ૬ તમારું કુખર કરવું શાફ નથી. શું તમે નથી જાણતા કે થોડું ખમીર આખા લોદાને ખમીરી કરેછે ? ૭ ઓ સાફ જેમ તમે બેખમીર છેઓ, તેમ પોતે નવો લોદો બનવા સાફ જુનાં ખમીરને કાહાડી નાંજો; જેમકે ખરીસત, જે આપણું પાસખા, તે આપણે સાફ કુરબાન થઈઓ. ૮ વાસતે જુનાં ખમીરથી નહીં, ને બદી તથા ખરાઈના ખમીરથી નહીં, બલકે સફાઈ તથા સચાઈની બેખમીરી રોટલી સાથે આપણે ઓ પરવ પાલીઓ.

૯ મેં તમને પતરમાં લખીઈ છે કે તમે હરામકારોની સોહાયત ન કરો. ૧૦ લોકોન ઓમ નહીં કે ખીલકુલ દુનીઆના હરામકારો, કે લોખીઓ, કે જાલમા, કે બુતપરસતોની સોહાયત ન કરો; જેમકે ઓમ હોઓ તારે તો તમને દુનીઆમાંથી નીકલવાની જરૂર પડે. ૧૧ પણ હવે મેં તમને ઓ લખીઈ છે કે જે કોઈ ભાઈ કેહેવા ઓએ, ને તે જે હરામકાર, હઆ લોખી, હઆ બુતપરસત, હઆ નીંદા કરનાર, હઆ દાર્યાજ, હઆ જુલમી હોઓ, તો ઓવાની સોહાયત ન કરવી, ને તેની સાથે ખાવું પણ નહીં. ૧૨ જેમકે આહારનાઓનો ધનસાફ હરાવવાનું મારે શું કામ છે ? માહેતાઓનો ધનસાફ તમે હરાવો છેઓ કે નહીં ? ૧૩ આહારનાઓનો ધનસાફ જાદા હરાવેછે; વાસતે તમે તે ખરા રાખસને તમારામાંથી આહાર કાહોડો.

આખ છઠો.

તમારામાં શું દોષ એવો હોમત રાખે છે કે, બીજાની સાથે કંઈ મામલા હતાં, પવીતરોનો પાસે નહીં, પણ બેદીની ગ્મા પાસે ફેસલો કરાવવાને જાગ્યે? ૨ શું તમે નથી જાણતા કે પવીતરો દુનીઆનો ધનસાફ હરાવરો? ને જો દુનીઆનો ધનસાફ તમથી કરાગ્યે, તો શું નાહાના મામલાગ્માનો ધનસાફ હરાવવાને તમે લાગ્યે નથી? ૩ શું તમે નથી જાણતા કે આપણે ફીરિશતાગ્માનો ધનસાફ કરશું? તો આ જીંદગીના મામલાગ્માનો કેમ નહીં? ૪ વાસતે જો તમને આ જીંદગીના મામલા હોગ્યે, તો મંડલીમાં જોગ્યા હલકા ગણાયે છે તેગ્માને તે પર બેસાડો. ૫ હું તમને શરમાવવા સારું કહુંછઠી: શું તમારામાં એવો એક પણ અકલમંદ નથી કે જે પોતાના ભાઈગ્મા વચે ધનસાફ કરે? ૬ પણ ભાઈભાઈ પર જોગ્યા બેઠમાન છે તેગ્માની આગલ ફરીઆદી કરે છે. ૭ વાસતે એ તમારામાં મોટી ખોડ છે કે, તમે એક બીજા ઉપર ફરીઆદી મારો છોગ્મા; એ કરતાં તમે જીલમ કેમ મેહેતા નથી? ને ગુકસાત કેમ નથી કચ્છલ કરતા? ૮ પણ તમે જીલમ કરોછોગ્મા, તથા છેતરો છોગ્મા. ને તે પણ ભાઈગ્માને. ૯ શું તમે નથી જાણતા કે નારાસતો ખોદાની પાદશાહતનો વારસો પામનાર નથી? તમે ફોરે ના ખાગ્મા, હરામકારો, તથા ખુતપરસતો, તથા જનાકારો, તથા આગ્મેશો, તથા લોંડીયાજો; ૧૦ તથા ચોરો, તથા લોભીગ્મા, તથા દારૂખાજો, તથા નીંદા કરનારાગ્મા, તથા જીલમીગ્મા, ખોદાની પાદશાહતનો વારસો પામનાર નથી. ૧૧ ને તમારામાંના કેટલાએક એવો હતા; પણ ખોદાવંદ ઇસુનાં નામે, તથા આપણા ખોદાના રૂહથી તમે ધોવાઈગ્મા છોગ્મા, તથા પાક થઈગ્મા છોગ્મા, તથા રામત ફરીઆ છોગ્મા.

૧૨ બધી સીજ મને રવા છે, પણ બધી ફાગ્મેદમંદ નથી; બધી સીજ મને રવા છે, પણ હું દોષ સીજના એખનીઅરમાં નહીં આવરા. ૧૩ ખોરાક પેટને સારું, ને પેટ ખોરાકને સારું છે, પણ ખોદા એને તથા તેને પણ નેસત કરરો: બદત હરામકારીને સારું નથી, પણ ખોદાવંદને સારું, ને ખોદાવંદ બદતને સારું છે. ૧૪ ને ખોદાએ ખોદાવંદને ઉઠાડીગ્મા; ને પોતાની કુદરતે આપણને પણ ઉઠાડરો. ૧૫ તમારાં બદનો ખરીસતનાં અંગ છે, એ શું તમે જાણતા નથી? તો શું હું ખરીસતનાં અંગ લઈને કસબાણનાં અંગ કરું? એમ ન થાગ્યે. ૧૬ શું તમે જાણતા નથી કે, જે દોષ કસબાણ સાથે જોડાયે છે તે એક તન છે:

કેમકે તે કહેછે કે, “તે બેહુ ઝમક તન થશે.” ૧૭ પણ આદાવંદ સાથે જે જોડાઝમિછે તે ઝમક રહ છે. ૧૮ હરામકારીથી નાહાસો; જે જે ગુનાહ આદમી કરેછે તે બદન બાહાર છે; પણ જના જે કરેછે, તે પોતાનાં બદનનો ગુનાહગાર થાઝમિછે. ૧૯ શું તમે જાણતા નથી કે તમારામાં જે પાક રહ છે, જે તમને આદાથી અપાઈઝમિ છે, તેનું મંદીર તમારું બદન છે, ને તમે પોતાના નથી? ૨૦ કેમકે તમે કીમતથી વેચાતા લેવાઈઝમિ છેઝમિ; વાસતે તમારાં બદન તથા તમારા રહ, જે આદાના છે, તેઝમિથી આદાની બુજરગી કરો.

બાબ સાતમો.

જે વાતો તમે મને લખી તે બાબત : મરદ ઝીરતને ન અડકે, તો બેહતર. ૨ લેકીન હરામકારી ન થાઝમિ, વાસતે હરેક મરદને પોતાની બધઝમિર હોઝમિ, ને હરેક ઝીરતને પોતાનો વર હોઝમિ. ૩ વર બધઝમિરના વાજબી હક અદા કરે, ને તેજ પરમાણે બધઝમિર પણ પોતાના વરના. ૪ બધઝમિરને પોતાનાં બદનનો ઝમિપતીઆર નથી, પણ વરને છે; ને તે પરમાણે વરને પણ પોતાનાં બદનનો ઝમિપતીઆર નથી, પણ બધઝમિરને છે. ૫ તમે ઝમક બીજથી જુદાં ના રહો, પણ થોડી મુદત પોતાની રાજીબુશીથી અપવાસ કરવા તથા દુઆ માંગવા સાર થાઝમિ; ને પાછાં ઝમકઠાં આણો, કે તમારી બેપહ-રેજીથી રોતાન તમારી ઈમતેહાન ન કરે. ૬ પણ આ હું સલાહની રીતે કહુંછઈ, હુકમની રીતે નહીં. ૭ કેમકે હું આહુંછઈ કે જેવા હું છઈ, તેવાં બધાં માણુસ થાઝમિ; પણ હરેકને આદાથી પોત પોતાની બઅરોસ છે; ઝમકને ઝમક રીતની, ને બીજને બીજ રીતની.

૮ પણ કુંવારાઝમિને તથા વીધવાઝમિને હું કહુંછઈ કે, જે તેઝમિ મારા જેવાં રહે, તો તેઝમિને શાઈ છે. ૯ લેકીન જે તેઝમિ પહેરેજ રહી નથી રાકતાં, તો તેઝમિ પરણે, કેમકે બલવા કરતાં પરણવું બેહતર છે. ૧૦ ને પરણેલાંઝમિને હું હુકમ કરુંછઈ, લેકીન હું નહીં, પણ આદાવંદ કહેછે કે, બધઝમિર વરથી જુદી ન થાઝમિ; ૧૧ પણ જે તે જુદી થાઝમિ, તો પરણીઆ વીના રહે, ઈઆ વરની સાથે પાંછી મલી જાઝમિ; ને વર પણ બધઝમિરને ન મુકી દે. ૧૨ પણ બાકીનાઝમિને આદાવંદ નહીં, હું કહુંછઈ કે, જે કોઈ બાઈની બધઝમિર બેઈમાન છે, ને તે તેની સાથે રહેવાને રાજી છે, તો તે તેને મુકી ન દે. ૧૩ ને જે બધઈરનો વર બેઈમાન છે, ને તે તેની સાથે રહેવાને રાજી છે, તો તે તેને ન મુકે.

૧૪ કેમકે બેઠાન વર પોતાની બધગ્ગિરને લીધે પાક કરાગ્ગિછે, ને બેઠાન બધગ્ગિર પણ વરને લીધે પાક કરાગ્ગિછે; નહીં તો તમારાં ફરજદો નાપાક થતે; પણ હવે તેગ્ગા પાક છે. ૧૫ પણ જો બેઠાન જુદો થાગ્ગિ, તો જુદો થાગ્ગિ; કોઈ ભાઈ કે બેહેન ગ્ગિવી બાબતમાં બંધાગ્ગિલાં નથી; પણ જોદાગ્ગિ આપણને સહલાને સારૂ તેડીગ્ગા છે. ૧૬ કેમકે, ગ્ગિ બધગ્ગિર, તું પોતાના વરને બચાવરો કે નહીં, ગ્ગિ શું તું જાણેછે? ઇગ્ગા, ગ્ગિ મરદ, તું પોતાની બધગ્ગિરને બચાવરો કે નહીં, ગ્ગિ શું તું જાણેછે? ૧૭ પણ જેમ હરેકને જોદાગ્ગિ વેહેંચી આપીજી છે, ને હરેકને જેમ જોદાવંદે તેડીગ્ગા છે, તેમ તે ચાલે; ને સઘલી મંડલીગ્ગામાં હું ગ્ગિમ ફરાવુંછજી. ૧૮ જો કોઈ સુંનતી છતાં તેડાગ્ગિલો છે, તો તે બેસુંનત ન થાગ્ગિ; જો કોઈ બેસુંનત તેડાગ્ગિલો છે, તો તે સુંનતી ન થાગ્ગિ. ૧૯ સુંનત કંઈ નથી, ને બેસુંનત કંઈ નથી; મગર જોદાના હુકમ પાલવા તેજ. ૨૦ હરેક જે હાલતમાં તેડાઈગ્ગા, તેમાંજ તે રહે. ૨૧ તું ગોલામ છતાં શું તેડાઈગ્ગા છે? તો તેનો અંદેશો ન કર; પણ જો તું આજદ થઈ શકતો હોગ્ગિ, તો તેમ કર. ૨૨ કેમકે ગોલામ છતાં જોદાવંદથી જે તેડાઈગ્ગા છે, તે જોદાવંદનો આજદ થગ્ગિલો છે; ને ગ્ગિમજ જે આજદ છતાં તેડાઈગ્ગા છે, તે ખરીસતનો ગોલામ છે. ૨૩ તમે કીમતથી વેચાતા લેવાઈગ્ગા છે ગ્ગા; આદમીના ગોલામ ના બનો. ૨૪ ગ્ગિ ભાઈગ્ગા, હરેક જે હાલતમાં તેડાઈગ્ગા છે, તેમાં જોદાની સાથે તે રહે.

૨૫ હવે કુંવારીગ્ગા બાબત જોદાવંદનો કોઈ હુકમ મારી પાસે નથી; લેકીન જેમ દીઆનતદાર થવાને જોદાવંદથી રહમ પામીગ્ગા, તેમ હું સહલા આપું-છજી. ૨૬ તો હું ગ્ગિમ ધારુંછજી કે, હાલની તકલીફને લીધે ગ્ગિ બેહતર છે, ઇગ્ગાને જેવા છે તેવા રહેવું બાણસને બેહતર છે. ૨૭ તું શું બધગ્ગિરને બંધાગ્ગિલો છે? તો છુટ્ટો ના શોધ; તું શું બધગ્ગિરથી છુટ્ટો છે? તો બધગ્ગિર ના શોધ. ૨૮ લેકીન જો તું પરણેછે, તો પાપ નથી કરતો; ને જો કુંવારી પરણેછે, તો તે પાપ નથી કરતી; લેકીન ગ્ગિવાંગ્ગા બદનમાં તકલીફ પામશે. પણ હું તમને વધારે કેહેતો નથી. ૨૯ ને ગ્ગિ ભાઈગ્ગા, હું ગ્ગિ કહુંછજી કે વખત ટુંકો છે; વાસતે ગ્ગિમ થવું જોઈગ્ગિ કે, જેગ્ગાને બધગ્ગિર છે, તેગ્ગાને જાણે નથી; ૩૦ ને જેગ્ગા રેડેછે, તેગ્ગા જાણે રડતા નથી; ને જેગ્ગા ખુશી કરેછે, તેગ્ગા જાણે ખુશી કરતા નથી; ને જેગ્ગા ખરીદ કરેછે, તેગ્ગા જાણે કંઈ રાખતા નથી; ૩૧ ને દુનીઆને વાપરનારા, ગ્ગિવા કે જાણે તેની સાથે

કામ નથી પાડતા; કેમકે દુનીઆનો તમારો ગુજરતો જાગ્યો છે. ૩૨ પણ હું ચાહુંછી કે તમે એમંદેશા રહો. જે પરણેલો નથી તે આદાવંદના અંદેશામાં રહેછે, કે આદાવંદને તે કેમ રાજી કરે; ૩૩ પણ જે પરણેલો છે તે દુનીઆના અંદેશામાં રહેછે, કે પોતાની બધઝિરને કેમ રાજી કરે. ૩૪ બધઝિર તથા કુંવારીમાં પણ ફરક છે; જે પરણેલી નથી તે આદાવંદના અંદેશામાં રહેછે, કે પોતાનાં બદન તથા રૂઢમાં તે પાક થાય્મિ; પણ જે પરણેલી છે તે દુનીઆના અંદેશામાં રહેછે કે પોતાના વરને કેમ રાજી કરે. ૩૫ પણ તમારા કુઝિદાને સારૂં ય્મિ હું કહુંછી, તમ પર કુદો નાંખવા સારૂં નહીં; બલકે જે લાગ્યું છે તે સારૂં, કે તમે આદાવંદની બંદગીમાં ખીનગબરાટ મરાયુલ રહો. ૩૬ પણ જો કોઈ સમજે કે તે પોતાની કુંવારી બાબત એમુનાસીબ કરેછે, જો તેનો વખત થીતીઆ છે, ને ય્મિમ જરૂર છે, તો તે જે ચાહે તે કરે, તે પાપ નથી કરતો, તેઆ પરણે. ૩૭ પણ જે કોઈ પોતાને અગત ન છતાં દીલમાં મજબુત રહે, ને પોતાની મરજી પર ય્મિખતીઆર રાખેછે, ને પોતાની કુંવારીને સાચવે, ય્મિમ પોતાનાં દીલમાં ઠરાવેછે, તે એહતર કરેછે. ૩૮ ય્મિ સારૂં જે તેને પરણાવેછે, તે સારૂં કરેછે; પણ જે પરણાવતો નથી, તે એહતર કરેછે. ૩૯ બધઝિર જાંહાં સુધી પોતાનો વર જીવેછે, તાંહાં સુધી રારીઆતથી બાંધેલી છે; પણ જો તેનો વર ગુજરીઆ હોય્મિ, તો જેની સાથે તે ચાહે તેની સાથે લગન કરવાને તે મુખતીઆર છે; લેકીન આદાવંદમાં. ૪૦ પણ જો તે ય્મિમજ રહે, તો મારા વીચાર પરમાણે તે વધતી સુખી થશે; ને હું જાણુંછી કે આદાનો રૂઢ મારામાં છે.

બાબ આઠમો.

હવે મુરતીઆનાં અરપણ બાબત: આપણે જાણી ય્મિ છઠ્ઠા ય્મિ કે આપણુ સરવને ગનીઆન છે. ૨ ગનીઆન કુલાવેછે, પણ પીઆર સુધારેછે. ને જો કોઈ વીચારેછે કે પોતે કંઈ જાણેછે, તો જેમ જાણ્યું જોઈ ય્મિ તેમ હજી સુધી તે કંઈ જાણતો નથી. ૩ પણ જો કોઈ આદા પર પીઆર કરેછે, તો તેથી તે જાણાય્મિ. ૪ તો હવે મુરતીઆનાં અરપણ ખાવા બાબત: આપણે જાણી ય્મિ છઠ્ઠા ય્મિ કે મુરતીઆ દુનીઆમાં કંઈ નથી, ને કે ય્મિક વીના ખીજો કોઈ આદા નથી. ૫ કેમકે અગર આસમાનમાં તથા જમીન પર કેહેવાય્મિલા આદા છે, (જેમ ઘણા આદા તથા ઘણા આદાવંદો છે.)

૬ તોપણ આપણને એક જોદા બાપ છે, જેનાથી સધલાં છે, ને આપણે તેને સાર; ને એક જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત છે, તેનાથી સધલાં થઈમાં, ને આપણે તેનાથી છઈએ. ૭ લેકાન સહુને એ ગનીઆન નથી, પણ હમણા સુધી દેટલાએક મુરતીના ભાવથી મુરતીનાં અરપણ જેવું બાપેછે; ને તેઓનાં દીલ કમજોર છતાં મલીન થાયેછે. ૮ પણ જોરાક આપણને જોદા પાસે પોહ્યાડતો નથી, કેમકે જો બાપેએ તો આપણી કંઈ જારતી નથી થતી, ને જો ન બાપેએ તો ઘટતા નથી. ૯ પણ ખબરદાર રહો કે તમારો એ એખ-તીઆર કમજોરોને ઠોકરનું કારણ ન થાયે. ૧૦ કેમકે અગર તું સમજ રાખ-નારને મુરતીનાં મંદીરમાં ખાતો કાઢી જીએ, તો જેનું દીલ કમજોર છે તે મુરતીઓનાં અરપણ બાવાને શું હીમત નહીં ધરશે? ૧૧ ને તારો કમજોર બાપ, જેને સાર ખરીસત મરણ પામીએ, તે શું તારી સમજને લીધે હલાક થાયે? ૧૨ ને જોરે તમે બાપેએને ઉલટું પાપ કરોએએ, ને તેઓનાં કમજોર દીલને ઘાયેલ કરોએએ, તારે તમે ખરીસતને ઉલટું પાપ કરોએએ. ૧૩ વાસતે જો જોરાક મારાં બાપને ઠોકર ખવડાવે, તો હું કદી ગોરા નહીં બાપે, કે રખે હું મારા બાપને ઠોકર ખવડાવું.

આખ નવમો.

શું હું રસુલ નથી? શું હું આજ્ઞાદ નથી? શું મેં આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતને દીઠા નથી? શું જોદાવંદમાં તમે મારું કામ નથી? ૨ અગર હું બીજાઓને સાર રસુલ નથી, તોપણ તમારે સાર તો બેરાક છર્જે; કેમકે મારી રસાલતની મોહોર જોદાવંદમાં તમે છેએ. ૩ જેઓ મારી તપાસ કરેએ, તેઓને મારો જવાબ એ છે; ૪ કે શું હમને બાવાનો તથા પીવાનો એખ-તીઆર નથી? ૫ શું જેવો બીજા રસુલાને તથા જોદાવંદના બાપેએને તથા દેહને તેવો મને પણ બેહન કે બધેએને સાથે લઈ ફરવાને એખતીઆર નથી? ૬ ઇઆ શું ફકત મને તથા બારનબાને એખતીઆર નથી કે મહેનત ન કરીએ? ૭ પોતાના ખરચથી લડાઈમાં ઢોણ જાયે? દરાખવાડી રોપીને તેનું ફલ ઢોણ નથી ખાતો? ઇઆ યોલાંને પાલીને યોલાંનું દુધ ઢોણ નથી પીતો? ૮ શું હું એ વાતો ફકત એ સાર કહુંછર્જે કે એ ઇનસાની રવાજ છે? શું શરીઅત પણ એમ નથી દેહેતી? ૯ કેમકે મુસાની શરીઅતમાં એમ લખીએ છે કે, “દાણા ખુંદનાર બલદને મોહોડે જાલી ન બાંધ.” શું બલદને

સાર જાદા ચીંતા કરેછે? ૧૦ ઇચ્છા હમરે સાર ખાસતે ઈમ કહેછે? હમરે સાર ખેરાક તે લખીજી છે, ઈ સાર કે જે હોલ ખેડેછે તે ઉમેદથી ખેડે, ને ઉમેદથી જે ખુંદલેછે તે પોતાની ઉમેદનું ફલ પામે. ૧૧ જો હમે તમારે સાર રહાની ચીજો વાવી છે, તો હમે તમારી જીસમાની ચીજો કાપી ઈ ઈ શું ધણું છે? ૧૨ જો બાબલ ઈ તમારા ઈ ઈખતીઆરના ભાગીઆ છે, તો શું હમે જીઆદા નથી? લેકીન હમે ઈ ઈખતીઆર વાપરીઓ નથી; પણ ખરીસતની ઇંજીલને કંઈ અટકાવ ન પાડીઓ, વાસતે હમે બધું સહીઓ-છઈઓ. ૧૩ શું તમે જાણતા નથી કે, જેઓ મંદીરનો કારોબાર કરેછે, તેઓ મંદીરનું આઓછે; ને જેઓ કુરબાનધા પાસે હાજર રહેછે, તેઓ કુરબાન-ધાના ભાગીઆ છે. ૧૪ તેમ જેઓ ઇંજીલ શંભલાવનારા છે, તેઓ ઇંજી-લથી જીવે, ઈમ જાદાવંદે ઠરાવીજી છે. ૧૫ પણ ઈઓમાંના કંઈ હું અમલમાં નથી લાવીઓ, ને મને ઈવું મલે, ઈ સાર મેં આ વાતો લખી નથી; કેમકે કોઈ મારો કુખર વીઆરથ કરે, તે કરતાં મારે મરવું બેહતર છે. ૧૬ કેમકે જો હું ઇંજીલ જાહેર કરુંછી, તોપણ મને કુખર કરવાનું કારણ નથી; કારણ કે મને જરૂર લાગેછે; ને અગર હું ઇંજીલ જાહેર કરતો નથી, તો મને અફસોસ છે. ૧૭ કેમકે ઈ જો હું ખુશીયા કરું, તો મને ફલ મલે-છે, પણ જો નાખુશીયા, તો કારભાર મને સોંપેલા છે. ૧૮ તો મને શું ફલ મલેછે? ઈજ કે, જરે ઇંજીલની મુનાદી હું કરું, તારે ખરીસતની ઇંજીલ મફત ઠરાવું, ઈવી કે ઇંજીલમાં મારો ઈખતીઆર ગેરવાજબી રીતે ન વાપરું. ૧૯ કેમકે સધલાથી આજદ છતાં મેં પોતાને સહુનો ગોલામ ઠરાવીઓ કે ધણા-ઓને મેલવી લેજી. ૨૦ ઇહુદીઓને મેલવવા સાર ઇહુદીઓમાં ઇહુદીના જેવા હું થઈઓ; શરીઅતવાલાઓમાં શરીઅતવાલા જેવા થઈઓ, કે શરીઅતવા-લાઓને હું મેલવી લેજી. ૨૧ બીનશરીઅતવાલાઓમાં બીનશરીઅતવાલાઓ જેવા થઈઓ કે બીનશરીઅતવાલાઓને હું મેલવી લેજી, (તોપણ જાદાની આગલ બીનશરીઅત નહીં હતો, બલકે ખરીસતની શરીઅતને તાબે હતો.) ૨૨ કમજોરોમાં હું કમજોરોના જેવા થઈઓ કે કમજોરોને મેલવી લેજી; સરવને તારવા સાર સરવની સાથે હું સરવ થઈઓ. ૨૩ ને ઈ હું ઇંજીલને સાર કરુંછી, કે હું તમારી સાથે તેમાં શરીક થાજી. ૨૪ શું તમે ઈ જાણતા નથી કે, અખાડમાં જે દોડેછે, તે સધલા દોડેછે ખરા, પણ ઈકનેજ ધનામ મલે-છે? તારે તમે ઈવા દોડા કે જીતો. ૨૫ ને હરેક કુસતીગર બધી ચીજોની

પહેરજ રાખેછે; તો જે તાજ ફાની છે તેને સાર તેઝી ઝમ કરેછે, પણ આપ-
ણે જે તાજ ગેરફાની છે તેને સાર. ૨૬ ઝમ સાર હું ઝમમ દોડુંછર્ગે, પણ
રાકથી નહીં; હું કુસતી રમુછર્ગે, પણ પવનને મારનારના જેવા નહીં; ૨૭ પણ
હું મારાં બદનને દબાવું છર્ગે, ને તાખે રાખુંછર્ગે; રખે બીજાઝીને મુનાદી કરીને
હું પોતે નાકબુલ થાઈ.

બાબ દશમો.

અઝે ભાઈઝી, હું નથી આહાતો કે તમે ઝમથી અજાણીઝા રહે
કે, આપણા બધા બાપદાદાઝી વાદલતણે હતા, ને તેઝી બધા દરીઝામાં
થઈને પાર પડીઝા; ૨ ને બધા મુસાને સાર વાદલમાં તથા દરીઝામાં
બાપતીસમા પામીઝા. ૩ ને સધલાઝમે ઝમકજ રહાની ખોરાક ખાધો;
૪ ને સધલાઝમે ઝમકજ રહાની પાણી પીધું; કારણ કે તેઝીઝમે સાથે ચાલનાર
રહાની બડકનું પીધું; ને તે બડક ખરીસત હતો. ૫ પણ તેઝીમાંના ઘણા-
ઝી સાથે ખોદા રાજી નહીં હતો; કેમકે તેઝી રાનમાં મારીઝા ગઈઝા.
૬ ઝમે વાતો આપણે સાર નમુના થઈઝા, કે જેમ તેઝીઝમે ખુરી ચીજોનો
લોભ કીધો, તેમ આપણે ન કરીઝમે. ૭ ને તેઝીમાંના કેટલાઝમેકે બ્રુતપરસતી
કીધી, તેમ તમે ના કરો; જેવું લખેલુંછે કે, “ઝમે લોક ખાવા પીવા ખેઠા,
ને રમવા ઉઠીઝા.” ૮ આપણે હરામકારી પણ ન કરીઝમે, જેમ તેઝીમાંના
કેટલાઝમેકે કીધી, ને ઝમક દાહાડમાં તેવીરા હજાર પડીઝા. ૯ ને જેમ
તેઝીમાંના કેટલાઝમેકે ખરીસતની ઇમિતેહાન કીધી, ને સાપોથી હલાક થઈ-
ઝા, તેમ આપણે ઇમિતેહાન ન કરીઝમે. ૧૦ ને જેમ તેઝીમાંના કેટલાઝમેકે
કચકચ કીધી, ને હલાક કરનારથી હલાક થઈઝા; તેમ તમે કચકચ ન કરો.
૧૧ ને ઝમે મધલાં નમુના થવા સાર તેઝીને થઈઝાં; આપણે જેઝી ઉપર
દુનીઝાનો આખરી જમાનો આવીઝી છે તેઝીની નશીહતને સાર ઝમે લખેલું
છે. ૧૨ ઝમે સાર જે પોતાને કાઝમેમ સમજેછે, તે ન પડે, વાસતે ખખર-
દાર રહે. ૧૩ ઇનિસાનની ઇમિતેહાન થાઝમેછે તેથી જુદી તમારી થઈ નથી;
ને ખોદા ભરોસા લાઝમેક છે, તમારી તાકાતથી જીઆદ ઇમિતેહાનમાં તે તમને
પડવા નહીંદેરો; બલકે ઇમિતેહાનની સાથે નીકલી જવાનો રસતો પણ તે ફરા-
વરો, કે તમે સહી રાકો. ૧૪ વાસતે, અઝમે વીઆરાઝી, તમે બ્રુતપરસતીથી
નાહાસો. ૧૫ જેમ દાનાવાને તેમ હું તમને કહુંછર્ગે; મારી વાતોનો વીઆર

કરો. ૧૬ બરકતનું પીઆલું જે ઉપર આપણે બરકત માંગીએ છઈએ, તે શું ખરીસતનાં લોહીની સોહોબત નથી? જે રોટલી આપણે ભાંજીએ છઈએ, તે શું ખરીસતનાં બદનની સોહોબત નથી? ૧૭ કેમકે આપણે બહુ છતાં એક રોટલી તથા એક બદન છઈએ; કારણ કે આપણે સઘલા તે એકજ રોટલીમાં શરીક છઈએ. ૧૮ જીસમ પરમાણે જે ઇસરાએલ છે, તેને જીવ્યા; જેઓ કુરઆની ખાનારા છે, તેઓ શું કુરઆનવાના શરીક નથી? ૧૯ હું શું કહું છઈ? એમ કે મુરતી કંઈ છે? હા આ મુરતીઓનું અરપણું કંઈ છે? ૨૦ પણ એમ કહું છઈ કે, ગેરકામીઓ જે કુરઆની કરે છે તે આદાને વાસતે નહીં, પણ રોતાનને વાસતે કરે છે; ને તમે રોતાનની સોહોબત રાખો, એ હું નથી ચાહતો. ૨૧ આદાવંદનું પીઆલું, તથા રોતાનનું પીઆલું તમે પી નથી શકતા; તમે આદાવંદની મેજના તથા રોતાનની મેજના શરીક થઈ નથી શકતા. ૨૨ શું આપણે આદાવંદને ચીડતીએ? શું આપણે તેના કરતાં જોરાવર છઈએ? ૨૩ બધી ચીજો મને રવા છે, પણ બધી ફાએમંદ નથી; બધી ચીજો મને રવા છે, પણ બધી સુધારતી નથી. ૨૪ ઢોઈ પોતાનુંજ ન રોધો, બલકે હરેક ખીજનું પણ. ૨૫ જે કંઈ બજારમાં વેચાએ છે, તે બુધીને લીધે કંઈ સવાલ ન કરતાં આએ. ૨૬ કેમકે જમીન તથા તેનું ભરપુરપણું આદાવંદનું છે. ૨૭ અગર બેઠમાનોમાંથી ઢોઈ તમને ઇજન કરે, ને તમે જવા આહો, તો જે કંઈ તમારી આગલ મુકાએ, તે બુધીને લીધે કંઈ સવાલ ન કરતાં આએ. ૨૮ પણ જે ઢોઈ તમને ફેલે ફે, એ મુરતીઓનું અરપણું છે, તો જો તે બતાવીજી તેને સાફ, તથા બુધીને લીધે, તમે તે ન આએ; કેમકે જમીન તથા તેનું ભરપુરપણું આદાવંદનું છે. ૨૯ બુધી હું કહું છઈ ખરો, પણ તે તારી નહીં, ખીજની; કેમકે ખીજની બુધી મારી આબદગીનો કેમ ઇનસાફ કરે? ૩૦ ને અગર હું ફજલથી ભાગ પામીએ છઈ, તો જે સાફ હું શુકર કરું છઈ, તે સાફ હું કેમ બદનામ થાઈ છઈ? ૩૧ વાસતે જે તમે આએ છીએ, હા પીએ છીએ, હા ખીજું કંઈ કરો છીએ, તો આદાની બુજરગીને સાફ તે બધું કરો. ૩૨ તમે ઇહુદીઓને, ફેહેલેનોઓને, કે આદાની મંડલીને ઠાકરનું કારણ ન થાએ. ૩૩ જેમ હું પણ બધાઓને રાજી કરીને પોતાનો ફાએમંદો નહીં, પણ ઘણાઓનો રોધું છઈ, કે તેઓ તારણ પામે.

બાબ અગીઆરમો.

જેમ હું ખરીસતની તેમ તમે મારી પાછલ ચાલનારા થાઓ. ૨ ને અઝમે બાધઓ, તમે બધી બાબતોમાં મને ઈઆદ કરોછે ઝ્મો, ને જે કાનુનો મેં તમને આપીઆ, તે તમે પાલોછે ઝ્મો, વાસતે હું તમારી તારીફ કરુંછું. ૩ પણ હું તમને જણાવા ચાહુંછું કે હરેક મરદનું શીર ખરીસત છે, ને ઝ્મારતનું શીર મરદ છે, ને ખરીસતનું શીર ઝાદા છે. ૪ જે મરદ દુઆ માંગતાં કે નબુઅત કરતાં પોતાનું માથું ઢાંકેછે, તે પોતાનાં માથાંની બેહોરમતી કરેછે. ૫ પણ હરેક ઝ્મારત જે ઉધાડે માથે દુઆ માંગેછે, કે નબુઅત કરેછે, તે પોતાનાં માથાંની બેહોરમતી કરેછે; કેમકે ઝ્મે તથા મુંડાઈ જવું બરાબર છે. ૬ કેમકે અગર ઝ્મારત પડેા ન નાંખે, તો તે મુંડાઈ જાવું; પણ જો કતરાઈ જવા કે મુંડાઈ જવાથી ઝ્મારતને લાજ લાગેછે, તો તે પડેા નાંખે. ૭ મરદને પોતાનું માથું ઢાંકવું લાગે નથી; કેમકે તે ઝાદાની પરતીમા તથા બુજરગી છે, લેકીન મરદની બુજરગી ઝ્મારત છે. ૮ કેમકે મરદ ઝ્મારતથી નથી થઈ ઝ્મો, પણ ઝ્મારત મરદથી. ૯ ને મરદ ઝ્મારતને સાઈ પેદા નથી થઈ ઝ્મો, પણ ઝ્મારત મરદને સાઈ. ૧૦ વાસતે ફીરેશતાઓના સખબથી ઝ્મારતે પોતાનાં માથાં ઉપર ઝ્મેખતીઆર રાખવો જોઈ ઝ્મે. ૧૧ મગર ઝાદાવંદમાં મરદ ઝ્મારત વીના નથી, ને ઝ્મારત મરદ વીના નથી. ૧૨ કેમકે જેમ ઝ્મારત મરદથી, તેમ મરદ પણ ઝ્મારતથી છે; પણ બધું ઝાદાથી છે. ૧૩ તમે પોતે મુતસફી કરો, ઝ્મારતે પડેા નાંખીઆ વીના દુઆ માંગવી ઝ્મે શું શોભેછે? ૧૪ શું તબીઅતથી તમને નથો માલુમ પડતું કે અગર મરદ લાંબા બાલ રાખે તો તે તેની બેહોરમતી છે? ૧૫ પણ અગર ઝ્મારતને લાંબા બાલ હોય, તો તે તેની બુજરગી છે; કેમકે બાલ પડેાને સાઈ તેને આપેલા છે. ૧૬ લેકીન જો કોઈ તકરારી હોય, તો હુમારી તથા ઝાદાની મંડલીઓની ઝ્મે રીત નથી. ૧૭ અને હવે જે હું તમને કહુંછું, તેમાં હું તમને વખાણતો નથી, કે તમે બલાઈને સાઈ નહીં, પણ ખુરાઈને સાઈ ઝ્મેકહા થાઓછે ઝ્મો. ૧૮ અવલ તો ઝ્મે કે, જોરે તમે મંડલીમાં ઝ્મેકહા આપોછે ઝ્મો, તારે તમારામાં કુટો છે, ઝ્મેમ હું શાંબલુંછું, ને હું ઝ્મે થોડું ઝ્મેક માનુંછું. ૧૯ કેમકે જે પસંદ કરેલા છે, તેઓ તમારામાં પરગટ થાઓ, માટે તમારામાં તડ થવા જોઈ ઝ્મે. ૨૦ તો તમે ઝાદાવંદનું ખાણુ ખાવાને ઝ્મેકહા મલતા નથી. ૨૧ કેમકે

આવામાં હરેક પોતાનું આનું પેહેલું આગ્યે, ને એક ભુખીએ ને બીજો મ-
સત થાગ્યે. ૨૨ શું તમને આવા તથા પીવાને ઘરો નથી? ઇચ્છા શું તમે આ-
દાની મંડલીને ધીકારોછે, ને મોહોતાએને શરમીંદા કરોછે? હવે હું તમને
શું કહું? શું હું તમને એમાં વખાણું? હું વખાણતો નથી. ૨૩ કેમકે જે વાત
મેં તમને સોંપી, તે હું આદાવંદથી પામીએ, કે જે રોતે આદાવંદ ઇસુ પકડાઈ
ગઈએ તેમાં તેણે રોટલી લીધી; ૨૪ ને શુકર કરીને ભાંજી, ને કહીજી,
તમે લેએ, આએ, એ માંડે બદન છે, જે તમારે સારે ભંજનછે, મારી
ઇચ્છાદગારીને સાર એ કરો. ૨૫ તેમજ જમીઆ બાદ તેણે પીઆણું પણ
લઈને કહીજી, આ પીઆણું મારાં લોહીથી નવો બંદાબસત છે, જેટલી વાર
તમે એ પીએછે, તેટલી વાર મારી ઇચ્છાદગારીને સાર કરો. ૨૬ કેમકે
જેટલી વાર તમે એ રોટલી આગ્યે, ને એ પીઆણું પીએછે, તેટલી વાર
આદાવંદના આવાવા સુધી તમે તેનું મરણુ દેખોછે. ૨૭એ
વાસતે જે કોઈ નાલાગ્યેક રીતે એ રોટલી આરો, તથા આદાવંદનું પીઆણું
પીરો, તે આદાવંદનાં બદન તથા લોહીનો ગુનેહગાર થશે. ૨૮પણુ હરેક
પોતાની તપાસ કરે, ને પછી રોટલીમાંથી આગ્યે, ને પીઆણામાંથી પીએ.
૨૯ કેમકે જે કોઈ નાલાગ્યેક રીતે આગ્યે ને પીએ, તે આદાવંદનાં બદન-
નો ભેદ ન જાણીને પોતા પરનો દંડ આગ્યે પીએ. ૩૦એ સબબથી
તમારામાંના ઘણાએક કમજોર તથા બીમાર છે, ને ઘણા ઊંધી ગઈએ છે.
૩૧ કેમકે જે આપણે પોતાને તપાસીએ, તો આપણો દંડ નહીં થશે.
૩૨ પણુ આપણો ઇનસાફ થાગ્યે, તારે આદાવંદથી આપણી સજા થાગ્યે,
કે દુનીઆની સાથે આપણો દંડ ન થાગ્યે. ૩૩ વાસતે, અમે મારા ભાઈએ,
તમે આવાને જોરે એકઠા આવો, તારે એક બીજની સહ જીએ. ૩૪ ને જે
કોઈ ભુખીએ થાગ્યે, તો તે ઘરમાં આગ્યે, કે તમે દંડને સાર એકઠા ન
આવો; ને જે બાકીનાં, તે હું આવશ તારે દરસત કરશા.

બાબ બારમો.

હવે, અમે ભાઈએ, રહાની બખરોસો બાબત તમે જાણીઆ રહો,
એ હું નથી ચાહતો. ૨ તમે જાણોછે, કે તમે ગેરકામી હતા, ને મુરતી-
એની ગમ જેમ ચલવાઈઆ તેમ ચાલતા હતા. ૩ વાસતે હું તમને જાણાઉં-
છજી કે, આદાના રહથી બોલતાં ઇસુને કોઈ લાનતી કેહેતો નથી; ને પાક રહ

વીતા ધસુને આદાવંદ દોઈ કહી નથી શકતો. ૪ હવે અખરોસો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ રહ એકજ. ૫ ને ખીદમતો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ આદાવંદ એકજ. ૬ ને તાસીરો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ આદા એકજ છે, તે સરવમાં સરવ કરાવે છે. ૭ પણ રહની જાહેરી હરેકને કાએદાને સાર આપેલી છે. ૮ કેમકે એકને રહથી હીકમતની વાત મળેછે, ને બીજાને તેજ રહથી એલમની વાત, ને બીજાને તેજ રહથી ધમાન, ૯ ને બીજાને તેજ રહથી સમા કરવાની અખરોસો; ૧૦ ને બીજાને માજેજ કરવાની કુદરત, ને બીજાને નખુઅત, ને બીજાને રહેની પીછાન, ને બીજાને તરેહ તરેહની જુબાનો, ને બીજાને જુબાનોનો તરજુમો. ૧૧ પણ એ બધાં તે એકજ રહ કરેછે, ને હરેકને પોતાની મરજી પરમાણે વેહેંચી આપેછે.

૧૨ કેમકે જેમ બદન એક છે, ને તેને ઘણાં અંગ છે, ને તે એક બદનનાં બધાં અંગ બહુ છતાં, એક બદન છે; તેમ ખરીસત પણુ છે. ૧૩ કેમકે આપણે ઇહીદી, કે હેલેની, કે ગુલામ, કે આજાદ, સરવ એકજ રહથી એક બદનમાં બાપતીસમા પામીઆ; ને સરવ એક રહથી પીવાએલા છઠએ. ૧૪ કારણ કે બદન એક અંગ નથી, પણ ઘણાં છે. ૧૫ જો પગ કેહે કે હું હાત નથી, વાસતે હું બદનનો નથી, તો તેથી તે શું બદનનો નથી? ૧૬ ને જો કાન કેહે કે હું આંખ નથી, વાસતે હું બદનનો નથી, તો તેથી તે શું બદનનો નથી? ૧૭ જો આખું બદન આંખ હોતે, તો શાંભલવું કાંહાં હોતે? આખું બદન શાંભલવું હોતે, તો સુંઘવું કાંહાં હોતે? ૧૮ પણ આદાએ અંગોમાંના હરેકને જેમ આહીજ તેમ બદનમાં સુકીજ છે. ૧૯ ને આગર તે સરવ એકજ અંગ હોતે, તો બદન કાંહાં હોતે? ૨૦ તો હવે અંગ ઘણાં છે ખરાં, પણ બદન એક. ૨૧ આંખથી હાતને કેહેવાતું નથી કે, મને તારી જરૂર નથી; ઈઆ માથાંથી પગોને નથી કેહેવાતું કે, મને તમારી જરૂર નથી. ૨૨ બલકે બદનનાં જે અંગ બહુ કમજોર દેખાએછે, તેએની જરૂર છે. ૨૩ ને બદનનાં જે અંગ બેઠજતી આપણને દેખાએછે, તેએને આપણે જીઆદા ઇજત આપીએ છઠએ; ને એમ આપણા બેઝલ અંગો વધતાં ખુઅસુરત થાએછે. ૨૪ પણ જે ખુઅસુરત તેએ માહિતાજ નથી, પણ જેને ખુટતું હતું તેને આદાએ જીઆદા ઇજત આપીને બદન જોડીજ છે; ૨૫ કે બદનમાં કુટ ન પડે, પણ અંગો એક બીજાની ચીંતા રાખે. ૨૬ ને જો એક અંગને દુખ લાગે, તો બધાં અંગ તેની સાથે દુખ પામે; જો એક અંગ ઇજત

પામે, તો બધાં અંગ તેની સાથે ખુશી પામે. ૨૭ તમે ખરીસતનું બદન છે આ, ને જુદાં જુદાં અંગો છે આ.

૨૮ અને મંડલીમાં બોદાએ કેટલાએકને ડરાવી આ છે, પેહેલા રસુલાને, ખીજ નખી આને, તીજ ઉસતાદોને, તે બાદ માજેજ આ, પછી સમા કરવાની બખરોસો, મદદગારો, હકુમતો, તરેહ તરેહની જુઆનો. ૨૯ શું બધા રસુલા છે? શું બધા નખી છે? શું બધા ઉસતાદ છે? શું બધા માજેજ બળવનાર છે? ૩૦ શું બધાને સમા કરવાની બખરોસો છે? શું બધા તરેહ તરેહની જુઆનો બોલે છે? શું બધા તરજુમા કરે છે? ૩૧ તો શારામાંની શારી બખરોસો આહો; તોપણ એ કરતાં બેહતર રાહ હું તમને દેખાડું છું.

બાબ તેરમો.

અગર આદમી આ તથા શરિરાતા આની જુઆનો હું બોલું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો થનથનાતાં પીતલ તથા ઝનઝનાતી ઝાંજના જેવે હું છું. ૨ ને અગર હું નમ્રઅત ફરું, ને બધા ભેદો તથા બધા એલમ જાણું, ને અગર મને બધો ઇમાન છે, એવો કે પાહોડો ખસેડું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો હું કંઈ નથી. ૩ ને અગર કંગાલોને પાલવા સાફ હું મારી બધી દોલત આપું, ને અગર માફ બદન બલવા સાફ હું આપું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો મને કંઈ ફાએ નથી. ૪ મોહોબત બરદાસત કરે છે, મેહરબાન છે; મોહોબત એદખાઈ નથી કરતી, મોહોબત વડાઈ નથી કરતી, ફુલતી નથી. ૫ નાલાએક રીતે ચાલતી નથી, પોતાનું જ રોધતી નથી, ગુસાદાર નથી, બદગુમાન નથી. ૬ નારાસતીમાં ખુશ નથી, પણ સાચાઈમાં ખુશ છે. ૭ બધાં સેહે છે, બધાં માને છે, બધાંની ઉમેદ રાખે છે, બધાં ખમે છે. ૮ મોહોબત કદી ખુટતી નથી; અગર નમ્રઅતો છે, તો તે આ મેકુફ થરો; અગર જુઆનો છે, તો તે આ બંધ પડરો; અગર એલમ છે, તો તે ફના થરો; ૯ કેમકે આપણે અધુરું જાણીએ છીએ, ને અધુરી નમ્રઅત કરીએ છીએ. ૧૦ પણ જે કમાલ છે તે જરે આવરો, તારે જે અધુરું છે તે દેફ થરો. ૧૧ હું છોકરો હતો, તારે છોકરાના જેવું બોલતો હતો, છોકરાના જેવું સમજતો હતો, છોકરાના જેવું ચીચારતો હતો; પણ જરે હું મરદ થઈએ, તારે મેં છોકરાપણું મુકી દીધું. ૧૨ કેમકે હમણા આપણે આરસીને આરારે અંધક જોઈએ છીએ, પણ તારે રખર; હમણા હું અધુરું જાણું છું, પણ તારે

જેમ હું જાણ્યો છું, તેમ હું જાણુશ. ૧૩ તો હવે ઇમાન, ઉમેદ, તથા મોહોબત, એ તરણ રહેછે; પણ એ ઝીમાં મોહોબત સહુથી મોહોટી છે.

બાબ અઉદમો.

મોહોબતની પાછલ ચાલો, ને રહાની બખરોસો ચાહો, પણ ખસુસત એ કે તમે નખુઅત કરો. ૨ કેમકે બેગાની જુઆન જે બોલેછે, તે આદમી-ઝીની સાથે નહીં, પણ ખોદાની સાથે બોલેછે, કારણ કે ટોઈ સમજતું નથી; પણ રહથી તે ભેદો બોલેછે. ૩ પણ નખુઅત જે કરેછે, તે સુધારવાને તથા નરીહતને તથા દીલાસાને સાર આદમીઝીને કરેછે. ૪ બેગાની જુઆનથી જે બોલેછે, તે પોતાને સુધારેછે; પણ નખુઅત જે કરેછે, તે મંડલીને સુધારેછે. ૫ હું ચાહુંછું કે તમે જુઆનો બોલો, પણ ખાસ એ ચાહુંછું કે તમે નખુઅત કરો; કેમકે જુઆનો બોલનાર જે મંડલીના સુધારા સાર તરજુમો ન કરે, તો તે કરતાં નખુઅત કરનાર મોહોટો છે. ૬ ને અએ ભાઈઝી, અગર જુઆનો બોલતો હું તમારી પાસે આવું, ને જે ઇલહામથી, કે ઝિલમથી, કે નખુઅતથી, કે તાલીમથી ન બોલું, તો તમને શું કાએમો થશે? ૭ એમજ નીરજીવ સીજો, વાંસલી ઇઆ તંખુરો, જેથી અવાજ થાએછે, તેઝીના અવાજમાં તફાવત પાડતા નથી, તો વાંસલીથી ઇઆ તંખુરથી શું વજગએ છે, તે શી તરેહ જાણો? ૮ ને અગર રણ સીંગડું પણ સાફ અવાજ ન કાઢે તો લડાઈને સાર કોણ તદખીર થશે? ૯ એપરમાણે તમે પણ જે જુઆનથી સાફ વાત નથી કાઢાડતા, તો બોલેલી વાત કેમ સમજાએ? તારે તમે પવન સાથે બોલનારા ઠરો. ૧૦ દુનીઆમાં કદાચ તરેહ તરેહના અવાજો હરો, તોપણ તેઝીમાંનો કોઈ માએની વીનાનો નથી. ૧૧ વાસતે જે અવાજની માએની હું સમજતો નથી, તો બોલનારની આગલ હું બડબડીઝી ઠરશ, ને બોલનાર પણ મારી આગલ બડબડીઝી ઠરશે. ૧૨ એમ જરે તમે રહાની બખરોસોના આરજુ છેઝી, તારે તેઝીથી મંડલીનો સુધાર થાએ એવું બહુ ચાહો. ૧૩ એ સાર બેગાની જુઆનથી જે બોલેછે, તે દુઆ માગે કે માએની તે કરી શકે. ૧૪ કેમકે જે બેગાની જુઆનમાં હું દુઆ માગું, તો મારો રહ દુઆ માગેછે, પણ મારી સમજ નીરાફ છે. ૧૫ તારે શું કરવું? હું રહથી દુઆ માગશ, ને સમજથી પણ દુઆ માગશ; હું રહથી ગાવશ, ને સમજથી પણ ગાવશ. ૧૬ નહીં તો જરે તું રહથી શુકર કરેછે, તારે જે વગર

ભણેલાની જગીઆમાં બેસેછે, તે તારી શુકરચુબરીમાં આમીન કેમ કરશે? કારણ કે તું શું કહેછે એ તે સમજતો નથી. ૧૭ કેમકે તુંતો શારીરક શુકર કરેછે ખરો, પણ બીજાને સુધારતો નથી. ૧૮ હું આદાના શુકર કંઈછે કે, તમે બધાથી જીઆદા જીઆનો હું બોલુંછું. ૧૯ તોપણ મંડલીમાં બેગાની જીઆનના દરા હજાર બોલો બોલવા કરતાં હું મારી સમજથી બીજાઓને શીખવવા સારૂ પાંચ બોલો બોલું, એ મને જીઆદા પસંદ છે. ૨૦ અમે ભાઈઓ, તમે સમજમાં બાલકો ન રહો, પણ બધીમાં બાલકો થાઓ; ને સમજમાં જવાન થાઓ. ૨૧ તોરતમાં એમ લખીજે છે કે, “હું આલોકને બીજી જીઆનોથી, તથા બીજા હોદ્દાથી કેહેવરા, તોપણ તેઓ મારું નહીં શાંભલશે, એમ આદાવંદ કહેછે.” ૨૨ એ સારૂ બીજી જીઆનો નીશાની તરીકે ઇમાનદારોને નહીં, પણ બેઈમાનોને સારૂ છે; પણ નમ્રઅત બેઈમાનોને સારૂ નહીં, પણ ઇમાનદારોને સારૂ છે. ૨૩ વાસતે જો આખી મંડલી એકઠી થઈ, ને સઘલા બીજી જીઆનોથી બોલેછે, ને વગર શીખેલા ઇમા બેઈમાનો અંદર આવે, તો શું તેઓ એમ નહીં કેહેશે કે, તમે દીવાના છેઓ? ૨૪ પણ અગર સઘલા નમ્રઅત કરે, ને બેઈમાન કે વગર શીખેલા કોઈ અંદર આવે, તો સરવથી તે નશીહત પામેછે, સઘલાથી તે પરખાએછે. ૨૫ ને એમ તેનાં દીલના ભેદ જાહેર થાએછે, ને તારે તે જીવો પડીને આદાનો સજ્જો કરશે; ને કેહેશે કે આદા બેરાક તમારી વચેછે.

૨૬ તો અમે ભાઈઓ, એ શું છે? તમે એકઠા આવો તારે તમારામાંના હરેકની સાથે જમ્મર, કે તાલીમ, કે જીઆન, કે ઇલિહામ, કે માએની છે: સઘલાં સુધારવા સારૂ કરો. ૨૭ ને જો કોઈ બેગાની જીઆનથી બોલેછે, તો બંબે ઇમા ધણુંતો તરણ તરણ બોલે, ને તે વારાફરતી થાએ, ને એક તરજીમો કરે. ૨૮ પણ જો તરજીમો કરનાર નહીં હોએ, તો મંડલીમાં તે ચુપ રહે, ને પોતાની સાથે, તથા આદાની સાથે તે બોલે. ૨૯ નખીઓ બે ઇમા તરણ બોલે, ને બીજા તજવીજ કરે. ૩૦ પણ જો બેહોલાઓમાંના કોઈને કંઈ પરગટ થઈજે, તો પેહેલાએ ચુપ રહેવું. ૩૧ કેમકે તમે સઘલા એક પછી એક નમ્રઅત કરી શકો છેઓ, કે સઘલા શીખે, તથા સઘલા દીલાસો પામે. ૩૨ ને નખીઓના રૂઠ નખીઓને તાબેછે. ૩૩ કેમકે આદા ગડબડનો આદા નથી, પણ સજાહનો, જેમ પવીતરોની સઘલી મંડલીઓમાં છે.

૩૪ મંડલીઓમાં તમારી ઝોરતો ચુપ રહે, કેમકે બોલવાની તેઓને રજા

નથી; પણ જેમ શરીરમાંત ફેરેછે તેમ તે આંખોમાં તાબે રહેલું જોઈએ. ૩૫ ને તે આંખોને કંઈ શીખવા આણે, તો ઘરમાં પોત પોતાના વરોને પુછે, કારણ કે મંડલીમાં આંખોમાં જોઈલું શરમની વાત છે.

૩૬ શું જોવાનો કલામ તમારાથી નીકળી આંખો? ઇઆ શું તે ફક્ત તમ સુધી પોહાં આંખો છે? ૩૭ અગર કોઈ પોતા બાબત આંખો સમજે કે તે નથી ઇઆ રહાની છે, તો તેણે આંખો કરવો કે જે વાતો હું લખું છું તે જોવા વંદના હુકમો છે. ૩૮ અગર કોઈ અજાણી આંખો છે, તો તે અજાણી આંખો રહે. ૩૯ વાસતે ભાઈ આંખો, નમ્ર આંખો કરવાની આજ્ઞા રાખો, ને બીજી જુઓને જોલવાને મને ના કરો. ૪૦ સઘલાં લાખેક રીતે તથા અનુકરમે થાએ.

બાબ પંદરમો.

આંખો ભાઈ આંખો, જે હંજલ મેં તમને પરગટ કીધી, જે તમે કમ્બલ કીધો, ને જેમાં તમે કાએમ રહે છે આંખો; ૨ ને જેથી જો જે વાતો મેં તમને પરગટ કીધી છે તે તમે ઇઆદ રાખો છે આંખો, ને આવી ઇમાન નથી કીધો, તો તમે તારણ પણ પામો છે આંખો. ૩ કેમકે જે હું પામી આંખો, તે મેં તમને પરથમ સોંપી જો કે, કીતાબો પરમાણે ખરીસત આપણાં પાપને સાફ મરણ પામી આંખો, ૪ ને દશાઈ આંખો, ને કીતાબો પરમાણે તોજે દાહાડે તે પાછો ઉઠી આંખો. ૫ ને કેફાને, તે બાદ બારોને તે દેખાઈ આંખો. ૬ પછી પાંચરો કરતાં વધતા ભાઈ આંખોને તે આંખો દેખાઈ આંખો, તે આંખોમાંના ઘણા હજી સુધી માજુદ છે; પણ કેટલા આંખો જોઈ ગઈ આંખો છે. ૭ પછી ઇઆકુબને, તે બાદ બધા રસુલોને તે દેખાઈ આંખો. ૮ ને સહુથી છેલાં જેમ અકાલી જનમેલાને તેમ મને પણ તે દેખાઈ આંખો. ૯ કેમકે રસુલોમાં હું નાહાનો છું, ને રસુલ કેહેવાવા લાખેક નથી, કારણ કે જોવાની મંડલીને મેં સતાવી. ૧૦ પણ હું જે છું, તે જોવાનો ફજલથી છું, ને તેનો ફજલ જે મારા પર થઈ આંખો, તે બેફાં આંખો નથી થઈ આંખો, પણ તે આંખો સઘલા કરતાં મેં જુઆદા મેહેનત કીધી; મેં તો નહીં, પણ જોવાનો ફજલ જે મારી સાથે તેણે. ૧૧ વાસતે હું ઇઆ તે આંખો, આંખો હમે મુનાદી કરી આંખો, ને આંખો તમે આંખો કાદ કીધો છે. ૧૨ હવે ખરીસત મુઆલા આંખોમાંથી ઉઠી આંખો છે, આંખો જો મુનાદી થાએ છે, તો તમારામાંના કેટલા આંખો કેમ કેહેછે કે કીઆમત નથી? ૧૩ અગર મુઆલા આંખોની કીઆમત નથી, તો ખરીસત પણ ઉઠી આંખો નથી. ૧૪ ને જો ખરીસત નથી ઉઠી આંખો,

તો હમારી મુનાદી વીચરથ છે, ને તમારો ઝિતકાદ પણ વીચરથ છે. ૧૫
 ઝને હમે ખોદાના જુઠા સાખશી ઠરીઝે છઠઝમે; કેમકે ખોદા બાબત હમે
 ઝિવેલી ગહવાઈ પુરી કે, તેણે ખરીસતને ઉઠાડીઝ્યા છે; પણ જો મુઝ્મેલાં
 ઉઠતાં નથી, તો તેણે તેને ઉઠાડીઝ્યા નથી. ૧૬ કેમકે જો મુઝ્મેલાં ઉઠતાં
 નથી, તો ખરીસત પણ ઉઠીઝ્યા નથી. ૧૭ ને જો ખરીસત ઉઠીઝ્યા
 નથી, તો તમારો ઝિતકાદ ખેડાઝ્મેદા છે; હજીસુધી તમે તમારાં પાપમાં
 છોઝ્યા. ૧૮ ને ખરીસતમાં જોઝ્યા ઊંઘી ગઈઝ્યા છે, તેઝ્યા પણ નાશ
 પામીઝ્યા. ૧૯ અગર હમે ફકત ઝ્યા જીંદગીમાં ખરીસતપર ઉમેદ
 રાખીઝમે છઠઝમે, તો બધા લોટો કરતાં હમે કમબખત છઠઝમે. ૨૦ પણ
 હવે ખરીસત મુઝ્મેલાંઝ્યામાંથી ઉઠીઝ્યા છે, ને ઊંઘી ગઈઝ્યામાંનાં
 પેહેલું ફલ થઈઝ્યા છે. ૨૧ કેમકે આદમીથી માત આવીજી, તો આદમીથી
 મુઝ્મેલાંઝ્યાની કીઆમત પણ થાઝ્મે છે. ૨૨ કેમકે જેમ આદમમાં સરવ
 મરેછે, તેમ ખરીસતમાં સરવ જીવતાં થશે. ૨૩ લેકીન હરેક પોત પોતાના
 વારામાં: ખરીસત પેહેલું ફલ, તાર પછી તેના આવવા પર જે ખરીસતના
 છે તેઝ્યા. ૨૪ ઝમે બાદ આખરત, જરે ખોદાને ધઝ્યાને બાપને પાદશાહત
 તે સોંપશે, ને જરે બધી હકુમત તથા બધો ઝિખતીઆર તથા કુદરત તે
 તોડશે. ૨૫ કેમકે જાંહાંસુધી કુલે દુશમનોને તે પોતાના પગતલે નહીં નાંખે;
 તાંહાંસુધી જરે છે કે તે પાદશાહી કરે. ૨૬ છેલ્લો દુશમન જે નાશ પામશે
 તે માત છે. ૨૭ કેમકે તેણે સઘલાં તેના પગ તલે મુકીઝ્યાં છે; પણ જરે
 તે ફેલેછે કે, સઘલાં તેના તાબેમાં કીધાં છે, તારે જાહેર છે કે જેણે સઘલાં તેને
 તાબે કીધાં, તે જુદો છે. ૨૮ ને જરે સઘલાં તેના તાબામાં આવશે, તારે
 બેયો પોતે પણ તેને તાબે થશે, જેણે સઘલાં તેના તાબામાં કીધાં, ઝમે
 સાફ કે બાપ સરવમાં સરવ થાઝ્મે. ૨૯ નહીં તો જો મુઝ્મેલાં મુતલક
 ઉઠનાં નથી, તો મુઝ્મેલાંઝ્યાને સાફ જોઝ્યા બાપતીસમા પામીઝ્યા છે,
 તેઝ્યા શું કરશે? ૩૦ મુઝ્મેલાંઝ્યાને સાફ શા વાસતે તેઝ્યા બાપતીસમા
 પામે? ૩૧ ને હમે હર ઘડી ધાસતીમાં કેમ છઠઝમે? ખરીસત ઈસુ જે
 આપણો ખોદાવંદ તેનાથી તમા બાબત મને જે ખુશી થાઝ્મે છે, તેના
 મને કસમ કે હું દરરોજ મરુંછજી. ૩૨ અગર આદમીની તરેહ ઝમેફે-
 સસમાં હું જાનવરોની સાથે લડીઝ્યા, તો મને શું ફાઝ્મેદો જો મુઝ્મેલાં
 ઉઠતાં નથી તો? ૩૩ બસ આપણે ખાઈઝમે પીઝમે, કેમકે કાલે મરી

જમ્યું. ફરેખ ના ખાએ, ખુરી સોહખતો શોરી આદતોને ખીગોડે. ૩૪ રાસતી કરવાને તમે જાગો, ને ગુનાહ ના કરો; કેમકે કેટલાએકને ખાદાની પીછાન નથી; તમને રામ લગાડવા સારું એ કહુંછી.

૩૫ પણ કોઈ કેહેરો કે મુએલાં કેમ ઉડે, ને કેવાં બદનથી તેએ આવે? ૩૬ એએ બેવકુફ, જે તું વાવે, તે જે મરતું નથી, તો તે જીવડાતું નથી. ૩૭ ને જે તું વાવે, તે જે બદન થશે, તે તું વાવતો નથી, પણ ફક્ત દાણા વાવે, કદાચ ઘણું, ઇઆ ખીજા કંઈ. ૩૮ ને ખાદા પોતાની મરજી પરમાણે તેને બદન આપે. ને હરેક ખીને તેનું બદન તે આપે. ૩૯ બધાં બદન એક તરેહનાં બદન નથી, પણ આદમીએનું બદન જીવું, ને જાનવોનું બદન જીવું, ને માછલીએનું જીવું, ને પરંદાંએનું જીવું છે. ૪૦ ને આસમાની બદનો પણ છે, તથા આક્રી પણ છે; પણ આસમાની-એની જલાલ જીવી, ને આક્રીએનો જલાલ જીવી છે. ૪૧ આક્રીએની જલાલ જીવી, ને માહતાએની જલાલ જીવી, ને સીતારાએની જલાલ જીવી છે, કેમકે સીતારો સીતારાથી જલાલની ખાખત ફરક રાખે. ૪૨ ને મુએલાંએની કીઆમત એજ તરેહ થશે: ક્રીનામાં તે વવાએ, ગેર-ક્રીનામાં તે ઉડાએ. ૪૩ બેહુરમતીમાં તે વવાએ, જલાલમાં ઉડાએ; કમજોરીમાં તે વવાએ, કુવતમાં ઉડાએ. ૪૪ હેવાની બદન વવાએ, રહાની બદન ઉડાએ; હેવાની બદન છે, ને રહાની બદન છે. ૪૫ ને એમ લખેલું છે કે, પેહેલું આદમી ઇઆને આદમ જીવતો જાન થઈએ, છેલ્લો આદમ જીવાડનાર રહુ થઈએ. ૪૬ લેકીન રહાની પેહેલો નહીં હતો, બલકે જીસમાની, પછી રહાની. ૪૭ પેહેલું આદમી જમી-નથી આક્રી છે; ખીજું આદમી આસમાનથી ખાદાવંદ છે. ૪૮ જેવો આક્રી તેવો તેએપણ જે આક્રી છે; ને જેવો આસમાની તેવો તેએપણ એએ આસમાની છે. ૪૯ જેમ આક્રીની સુરત આપણે ધરી છે, તેમ આસમાનીની સુરત પણ ધરશું.

૫૦ એએ લાઈએ, હવે હું એ કહુંછી કે, બદન તથા લોહી ખાદાની પાદશાહીના વારસ થઈ નથી રાકતાં ને ક્રીનો ગેરક્રીનીના વારસ નથી થતાં. ૫૧ જીએ, હું તમને એક બેદ કહુંછી કે, આપણે સહુ જીંધસું નહીં, પણ આપણે સઘલા બદલાઈ જમ્યું પર એક દમમાં, એક પલમાં, છેલાં રણસીંગડાના વાગતાંમાં; કેમકે રણસીંગડું વાગશે, ને જે મુએલાં તે ગેરક્રીની

ઉઠડારો, ને આપણે બદલાઈ જઈશું. ૫૩ કેમકે ક્રીસ્તીને ગેરક્રીસ્તી પેહેરવું, તથા મરનારને બેમરગી પેહેરવી જરૂર છે. ૫૪ ને જરૂર ઝ્મી ક્રીસ્તી ગેરક્રીસ્તીને, તથા ઝ્મી મરનાર બેમરગીને પેહેરશે, તારે આ લખેલી વાત પુરી થશે કે, ક્રીસ્તી માત્ર ગલાઈઈ છે. ૫૫ ઝ્મી માત્ર, તારો ડંખ કાંઈ છે? ઝ્મી કબર, તારી ક્રીસ્તી કાંઈ છે? ૫૬ માત્રનો ડંખ ગુનાહ છે, ને ગુનાહનું કુવત રીઝત છે; ૫૭ પણ ખોદાના શુકર હોજે જોણે આપણને આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતને વસીલ ક્રીસ્તી બખરી છે. ૫૮ વાસતે, ઝ્મી મારા બાપ્તિસ્મા, તમે કાઝમેમ તથા પાઝમેદાર રહો, ને ખોદાવંદનાં કામ હમેશાં જીઆદ કરો; ઝ્મી જાણીને કે તમારી મેહેનત ખોદાવંદનાં બેફાઝમેદા નથી.

આબ શોલમો.

૬ જે પરીતરોને સાફ ઉઘરાણા બાબત: જેમ ગલાતીની મંડલીઝ્મીને મેં હુકમ આપીઝ્મી, તેમ તમે પણ કરો. ૨ અઠવાડીઝ્મીને પેહેલે દાહડે તમારામાંનો હરેક પોતાની આમદની પરમાણે ઝ્મિકું કરી રાખે, કે હું આયું તારે ઉઘરાણું કરવું નહીં પડે. ૩ ને હું આવશ, તારે જેઝ્મીને તમે પસંદ કરશો. તેઝ્મીને હું તમારી સખાવતનું ફલ ઇશ્વારિમમાં લઈ જવાને ખત આપીને મોકલશ. ૪ ને જો મારું પણ જવું મુનાસીબ હશે, તો તેઝ્મી મારી સાથે જશે. ૫ ને જરૂર હું મોકેદોનીમાંથી જવશ તારે તમારી પાસે આવશ, કેમકે મોકેદોનીમાં થઈને હું જનાર છઈ. ૬ ને કદાચ હું તમારી સાથે રેહવશ, ને સીઆલો કાહડશ, કે જાંઈ કહીં હું જનાર છઈ, તાંઈ તમે મને પોહોંચાડો. ૭ કેમકે રસતે જતાંજ હમણા તમે જેવાની મારી મરજી નથી, પણ હું ઉમેદ રાખું છઈ કે, જો ખોદાવંદ રહેવા દેશે તો હું કંઈક મુદત તમારી સાથે રેહવશ. ૮ પણ પેનતીકોસત સુધી હું ઝ્મિકેસસમાં રહીશ. ૯ કેમકે મોહોડું તથા ફૂલીત ખારણું મારે સાફ ઉઘડાઈ છે, ને અટકાવનારા ઘણા છે.

૧૦ અગર તીમોથી આવે, તો સંભાલો કે તે તમારી સાથે બેખાફ રહે; કેમકે તે મારી તરેહ ખોદાવંદનું કામ કરેછે. ૧૧ વાસતે કોઈ તેને ધીકારે નહીં, પણ તમે તેને હીઆં સલામત રવાના કરજો કે તે મારી પાસે આવે, કેમકે બાપ્તિસ્મા સુધાં તેના આવવાની રાહ હું જોઈ છઈ. ૧૨ હવે બાપ્તિસ્મા અપોલો બાબત ઝ્મી કે, બાપ્તિસ્માની સાથે તમારી તરફ જવા સાફ મેં તેને બહુ ઝ્મીલતે-માસ કીધી, પણ હમણા જવાની તેની મરજી નથી, પણ જરૂર ફરસુદ પામશે તારે

તે આવશે. ૧૩ તમે ચોકી કરો, ઇમાનમાં કાચ્ચેમ થાઓ, મરદાંગી કરો, જોશવર થાઓ. ૧૪ તમારી બધી વાતો મોહોબતથી થાઓ.

૧૫ હવે અચ્ચે ભાઈઓ, તમે સતેક્કનનાં કુટુંબને જાણોછોઓ કે તેઓ આખાખનું પેહેલું ફલ છે, ને તેઓએ પરીતરોની સેવા કરવા સારૂ પોતાને તહઆર રાખીઆ છે. ૧૬ એવાઓના, ને જે હરેક હમારી મદદ કરેછે, ને મેહેનત કરેછે, તેઓના ફરમાનઅરદાર તમે થાઓ, વાસતે હું તમને અરજ કરું છર્જી. ૧૭ વત્રી સતેક્કનના તથા ફરતુનાતના તથા અખાઈકના આવવાથી હું ખુશ છર્જી. ૧૮ કેમકે જે તમારી ગમનું ઓછુંહતું, તે તેઓએ પુરું કીધું. કેમકે તેઓએ મારા તથા તમારા રહેને તારો કીધો, વાસતે એવાઓને કબુલ કરો. ૧૯ આશીઆની મંડલીઓ તમને સલામ કેહેછે; અકુલા તથા પરીસ-કીલા, તથા તેઓનાં ઘરમાં જે મંડલી છે તેઓ ઓદાવંદમાં તમને ઘણી સલામ કેહેછે. ૨૦ બધા ભાઈઓ તમને સલામ કેહેછે; તમે પાક ચુંબનથી એક ખીજને સલામ કરો. ૨૧ હું પાઉલ મારી સલામ પોતાને હાતે લખું છર્જી. ૨૨ જે ડોઈઆપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર પીઆર કરતો નથી, તો જરે ઓદાવંદ આવે, તારે તે લાનતી થાઓ. ૨૩ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમારી સાથે થાઓ. ૨૪ ખરીસત ઇસુમાં તમો બધા સાથે મારો પીઆર થાઓ. આમીન.

કરીંથીએને પાઉલનું ખીજું પતર.

ખાખ પેહેલો.

કરીંથમાં ઓદાની મંડલીને, તથા તે સુધાં આખા આખાઈમાં બધા પરીતરો છે તેઓને, ઓદાની મરજીથી ખરીસતનો રસુલ પાઉલ, તથા તીમોથી ભાઈલખેછે. ૨ ઓદા આપણા બાપથી, તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ તથા સલામતી તમને થાઓ.

૩ ઓદા જે આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો બાપ. ને રહમતોનો બાપ, તથા બધા દીલાસાઓનો ઓદા, તેની સીતાઓ થાઓ. ૪ તે હમારી બધી મુસીબતોમાં હમને દીલાસો આપેછે કે, જે દીલાસાથી હમે પોતે ઓદાથી દીલાસો પામેલા છઈએ, તેથી મુસીબતમાં પડેલા હરેકને

હમે દીલાસો આપી રાખીએ. ૫ કેમકે જેમ ખરીસતનાં દુખ હમારી ઉપર વધતાં જાય છે, તેમ ખરીસતથી હમારો દીલાસો પણ વધુ થાય છે. ૬ ને અગર હમે દુખ પામીએ છઈએ, તો તે તમારા દીલાસા તથા તારણને સાર છે; જે તમારાં દુખ હમે પણ સહીએ છઈએ તે સહેવાથી કાઠ્યે થાય છે; ને અગર હમે દીલાસો પામીએ છઈએ, તો તે તમારા દીલાસા તથા તારણને સાર છે. ૭ ને હમારી ઉમેદ તમા બાબત મજબૂત છે, એ જાણતાં કે, જેમ દુખમાં તમે શરીરક થઈ ગયા છો, તેમ દીલાસામાં પણ થશો. ૮ કેમકે અમે ભાઈએ, હમે નથી આહતા કે જે મુસીબત હમારી ઉપર આશીઆમાં આવી તેથી તમે નાવાકે રહો, કે હમારી તાકાત કરતાં હમે બહુ દુખાઈ ગઈએ, હીઆં તક કે હમારી જીંદગી બાબત પણ હમે હાથ ધોઈએ. ૯ પણ હમને માતનો દંડ એ સાર થઈ ગયો કે હમે પોતા પર નહીં, પણ મુએલાંએને ઉઠાવનાર ખાદા પર ભરોસો રાખીએ. ૧૦ તેણે એવાં મોહાટાં માતથી હમને છોડાવીએ છે, ને છોડાવે છે; તેના પર હમે એવા ભરોસો રાખીએ છઈએ કે, હજી પણ તે છોડાવશે. ૧૧ તમે પણ દુઆ માગીઆથી હમારી મદદ કરો, કે જે નીઆમત ઘણાંએના આશારાથી હમને મળી, તેને લીધે ઘણાંએ હમારી તરફથી શુકર પણ કરે.

૧૨ કેમકે હમારો કુખર એ છે, કે હમારાં દીલ ગહવાઈ આપે છે, કે હમે ખોદાની સફાઈ તથા સાચાઈથી, જીસમાની હીકમતથી નહીં, પણ ખોદાના કુલ-લથી, દુનીઆમાં ને અસુસ તમારે દરમીઆન, વેહવાર કીધો છે. ૧૩ કેમકે જે વાતો તમે વાંચીએ, તથા માનોએ, તે શીવાએ હમે તમને બીજી વાતો લખતા નથી; ને હમને ઉમેદ છે કે આખર સુધી તમે તે માનશો. ૧૪ જેવા તમે હમને થોડાક માનીએ છે કે હમે તમારો કુખર છઈએ, જેમ ખોદાવંદ ઇસુના દાહાડામાં તમે હમારો પણ.

૧૫ અને એ ભરોસાથી મેં પેહેલાં તમારી પાસે આવવાને ઇરાવીજી, કે તમને જીઆદા કાઠ્યે થાય. ૧૬ પછી તમારામાંથી મકેદોનીમાં જર્જી, તારપછી મકેદોનીથી તમારી પાસે પાછો આવું, ને તમથી ઇહુદામાં મોકલાઈ. ૧૭ તો શું મેં એ ઇરાવ હલકાપણથી કીધો હતો? ઇઆ જે ઇરાવ હું કરું તે શું જીસ-માની તોરપર કરું છર્જી કે હા હા, ને ના ના મારી વાતોમાં થાય? ૧૮ પણ ખોદા અરહક જાણે છે કે, હમારી વાત જે તમારી સાથે થઈ તે હા, ને ના, નહીં હતી. ૧૯ કેમકે ખોદાના ખેટા ઇસુ ખરીસતની વાત હમારાથી,

હઆને મારાથી, તથા સીલવાનથી, તથા તીમોથીથી, તમને જાહેર થઈ, તે હા, ને ના, નથી થઈ; પણ તેનામાં હા થઈ. ૨૦ કેમકે આદાના જેટલા વાચ્ચેદા છે તેટલા તેનામાં હા, તથા તેનામાં આમીન છે, કે હમારે આશરે આદાની જલાલ જાહેર થાચ્ચે. ૨૧ ને જે હમને તમારી સાથે અરીસતમાં કાચ્ચેમ કરેછે, ને જેણે હમને અભીરોક કીધા, તે આદા છે. ૨૨ ને તેણે હમારી ઉપર મોહોર કીધી છે, ને રહનું બેઆનું હમારાં દીલામાં આપીજી છે. ૨૩ ને હું આદાને મારા જનનો ગવાહ કરીને કહુંછી કે, તમ પર રહમ કરવા સાર હું હમણાસુધી કરીંથમાં આવીચ્ચો નહીં. ૨૪ હમે તમારા હમાન પર ધણીપણું કરીચ્ચે છઈચ્ચે ચ્ચેમ નહીં, પણ હમે તમારી ખુશીના મદદગાર છઈચ્ચે; કેમકે તમે હમાનથી કાચ્ચેમ રહો છેચ્ચો.

બાબ બીજો.

અને મેં મારાં મનમાં ઠરાવીજી કે, હું ફરીથી તમારી પાસે ગમગીન ન આવું. ૨ કેમકે જો હું તમને દલગીર કરું, તો જે મારાથી દલગીર કરાચ્ચેછે, તે વગર જે મને ખુશ કરેછે, તે કોણ છે? ૩ ને મેં ચ્ચે તમને ચ્ચે સાર લખીજી છે કે, હું આવીઆ પર જેચ્ચોથી મને ખુશી થવી જોઈચ્ચે, તેચ્ચોથી મને દલગીરી ન થાચ્ચે; કેમકે તમે સરવ બાબત મને ચ્ચેવા ભરોસો છે કે, જે મારી ખુશી તે તમ સરવની પણ છે. ૪ કેમકે બહુ દુખથી, તંથા દીલની દલગીરીથી, મેં ઘણાં આંસુચ્ચો પાડતાં તમને લખીજી છે; તમે દલગીર થાચ્ચો ચ્ચે સાર નહીં, પણ તમપર જે મારી મોહોટી મોહોબત છે, તે તમે જાણો. ૫ અગર કોઈચ્ચે દલગીરી પેદા કીધી, તો તેણે મનેજ દલગીર કીધા નથી, પણ તમને પણ, કે હું તમ સઘલા પર ભાર ન નાંખું. ૬ ચ્ચેવા રાખસ પર આ સજ જે ઘણાથી લવાઈતે બસ છે. ૭ વાસતે બેહતર ચ્ચે કે તમે તેને માફ કરો, ને દીલાસો આપો, કે તે ઘણા ગમથી ગલાઈ ન જાચ્ચે. ૮ ચ્ચે સાર હું તમને અરજ કરુંછી કે તમે તેના પર મોહોબત સાબેત કરો. ૯ કેમકે તમે બધી વાતમાં ફરમાનબરદાર છિચ્ચો કે નહીં, ચ્ચે બાબત તમારી અજમાયેશ કરવાને મેં આ લખીજી છે. ૧૦ જેને તમે માફ કરો છેચ્ચો, તેને હું પણ માફ કરું છીં; કેમકે જો મેં કોઈને કંઈ માફ કીધું, તો તેને તમારી ખાતરને સાર અરીસતની સાંમા માફ કીધું. ૧૧ ચ્ચે સાર કે રોતાન આપણને જીંતે નહીં, કેમકે તેની તદખીરોથી આપણે નાવાકેફ નથી. ૧૨ વલી હું અરી-

સતની ઇંજીલને સાર તરોઆસમાં આવીએ, ૧૩ ને આદાવંદથી મારે સાર બારણું ઉઘડાઈ, તારે મારા ભાઈ તીતસને ન દીઠાથી મારા જીવને કંઈ આરામ નહીં થઈએ, ને તેએથી રૂપસત પામીને તાંહાંથી માફેદોનીમાં હું ગઈએ.

૧૪ હવે આદા જે હમેશા ખરીસતમાં હમને કૃતેહ આપેછે, એને પોતાના એલમની ખુશખોઈ હમારાથી હરેક જગીઆમાં જાહેર કરાવે છે, તેના શુકર હોજો. ૧૫ કેમકે હમે આદાની આગલ જેએ તારણ પામેછે તેએને સાર, તથા જેએ નારા પામેછે તેએને સાર, ખરીસતની ખુશખોઈ છઈએ. ૧૬ મરણને સાર હમે એએને માતની બો છઈએ ખરા; પણ જીંદગીને સાર તેએને જીંદગીની બો છઈએ; ને એ કામોને સાર લાએક ડોણ છે? ૧૭ કેમકે ઘણાએની માફક હમે આદાના કલામમાં ભેલવણી કરતા નથી; પણ સાચાથી તથા આદાની તરફથી આદાની હજુર ખરીસતમાં હમે બોલીએ છઈએ.

બાબ તરીઓ.

શું હમે ફરી પોતાને વખાણવા માંડીએ છઈએ? ઇઆ સીફરશનાં પતર તમારી તરફ લાવવાને કે તમારી પાસેથી સીફરશનાં પતર લેવાને જેમ કેટલાએકને જોઈએ, તેમ શું હમને જોઈએ? ૨ હમારું પતર જે હમારાં દીલામાં લખેલું, તે તમે છેએ, સરવ માણસો તે જાણેછે તથા વાંચે. ૩ તમે ખરીસતનું જાહેર પતર છેએ, હમથી સેવેલું, સઘથી લખેલું નહીં, પથરની પાટીએ પર નહીં, પણ જીવતા આદાના રહથી દીલની પાટીએ જે ગોસતની છે તેએ પર લખેલું. ૪ ને એવો ભરોસો ખરીસતની મારફત હમે આદાપર રાખીએ છઈએ. ૫ પોતાથી હમે પોતાની મેલે કંઈ વીચારવાને લાએક નથી; પણ હમારી લાએકત આદાથી છે. ૬ જેણે હમને નવા બંદાખસતના લાએક આદમ કીધા છે; હરફના નહીં, બલકે રહના; કેમકે હરફ મારી નાંખેછે, પણ રહ જીવડે. ૭ ને માતની ખીદમત જે હરફેથી પથરોપર ડોતરેલી, તે એવી જલાલની સાથે હતી કે બની ઇસરાએલ મુસાના ચેહેરાની જલાલ, જે ફના થનાર હતી, તેને લીધે તેના ચેહેરાપર નજર કરી શકતા નહીં હતા; ૮ તો તે કરતાં રહની ખીદમત જીઆદા જલાલની કેમ નહીં થશે? ૯ કેમકે જે દંડ કરનાર ખીદમતને જલાલ હતી, તો રાસતીની ખીદમતને કેટલી જીઆદા જલાલ છે? ૧૦ કેમકે જે જલાલી થઈ, તેને માહોટી જલાલને લીધે જલાલ નહીં

હતી. ૧૧ કેમકે જેને સત થઈ જિં તે જે જલાલી હતું, તો જે કામ્મેમ રહેછે તે કેટલું જીઆદ જલાલી છે ? ૧૨ હમને એવી ઉમેદ થઈ આથી હમે ખુશી રીતે ખોલવાને ખીલીતા નથી. ૧૩ ને મુસાની મુઆફક કરતા નથી, જેણે પોતાના ચેહરા પર પરદો નાં પીચ્ચો કે જે ને સત થનાર હતું તેની આખર બની ઇસરાએ લ જેઈ રાખી આ નહીં. ૧૪ લેકાન તે એનાં દીલ આંધલાં કરાઈ આં, કેમકે જીનો બંદાબસત વાંચનામાં તે પરદો આજ મુધી રહેલો છે, તે પરદો ખરી સતથી ને સત થાએ છે. ૧૫ પણ આજ મુધી જરે મુસાની કીતાબ વંચાએ છે, તારે તે પરદો તે એનાં દીલ પર પડીએ રહે છે. ૧૬ લેકાન જરે તે એ આદાવંદની તરફ ફરો, તારે તે પરદો કહડારો. ૧૭ હવે આદાવંદ તે રહે છે; ને જાંહાં આદાવંદનો રહે છે, તાંહાં આજ દગી છે. ૧૮ પણ હમે બધા બે પરદા ચેહરાએ આરસીમાં આદાવંદની જલાલ જોતાં, તે જ સુરતમાં આદાવંદના રહેથી જલાલથી જલાલને સાફ બદલાઈએ છઈએ.

બાબ ચોથો.

વાસતે હમને આ ખીદમત છતાં હમને રહમ મલીઆથી હમે યાકી જતા નથી. ૨ બલકે હમે રામનાં યુપત કામ મુકી દીધાં છે, હમે ચતુરાઈથી આલતા નથી, ને આદાની વાત બાબત કંઈ કપટ કરતા નથી; બલકે બરહક કલામ જાહેર કરવાથી આદાની હજુર હરેક આદમીનાં દીલમાં પોતાને વખણાવીએ છઈએ. ૩ પણ જે હમારી ઇજલ ઢાંકેલી રહે છે, તો જે એ નારા પામે છે તે એથી ઢાંકેલી રહે છે. ૪ આ જાહાનના આદાએ જે એ બેમાન છે તે એનાં દીલ આંધલાં કીધાં છે કે ખરી સત જે આદાની સુરત છે તેની જલાલી ઇજલની શેરાની તે એ પર ચમકે નહીં. ૫ હમે પોતાને નહીં, પણ ખરી સત ઇસુ જે આદાવંદ તેને જાહેર કરીએ છઈએ; ને હમે પોતે ઇસુને લીધે તમારા સેવક છઈએ. ૬ કેમકે આદા જેણે અંધારામાંથી શેરાની ચમકવાનો હુકમ કીધો, તેણે હમારાં દીલો શેરાન કીધાં, કે આદાની જલાલની પીછાનનું જુર ઇસુ ખરી સતના ચેહરાથી હમને આપે.

૭ પણ હમને આ ખજનો માઠીનાં વાસણોમાં છે, કે કુદરતની ખુબરગી આદાની થાએ, હમારી નહીં. ૮ હમે હર તરફથી મુસીબતમાં છઈએ, પણ દયાએ લા નથી; હેરાન થઈએ છઈએ, પણ નાઉમેદ નથી; ૯ સતાવેલા છઈએ, પણ છોડી દીધેલા નથી; નીચે પોડેલા છઈએ પણ નારા પામેલા નથી; ૧૦ સદા

પોતાનાં બદનમાં ઇસુનું મરણ ઊંચકીએ છઠ્ઠીએ, કે ઇસુની જીંદગી પણ હમારાં બદનમાં જાહેર થાય. ૧૧ કેમકે હમે જીવનારા ઇસુને લીધે માતને સદા સૌંપાઈએ છઠ્ઠીએ, કે ઇસુની જીંદગી પણ હમારાં મરનાર બદનમાં જાહેર થાય. ૧૨ તારે હમારામાં માતની ને તમારામાં જીંદગીની અસર થાય-છે. ૧૩ પણ હમે ઇમાનનો એજ રહ છે, જેમ લખેલું છે તેમ કે, “હું ઇમાન લાવીએ વાસતે બોલીએ ;” હમે પણ ઇમાન લાવીએ, વાસતે બોલીએ છઠ્ઠીએ. ૧૪ હમે જાણીએ છઠ્ઠીએ કે, જેણે ખાદાવંદ ઇસુને ઉઠાડી-એ, તે હમેને પણ ઇસુની મારફત ઉઠાડશે ; ને તમારી સાથે હાજર કરશે. ૧૫ કેમકે કુલે ચીજ તમારે સાર છે, કે ફજલ જે નીહામત થઈએ, તે ઘણાની શુકરચુજરીથી ખાદાની જલાલ ઘણી વધારે. ૧૬ વાસતે હમે ઉદાસ થતા નથી ; બલકે જે હમારી જાહેરી ઇનિસાનીઅત નેસત થાયછે, તોપણ આતી-ની દરોજ નથી કરાયછે. ૧૭ કેમકે હમારી પલકમરની હલકી મુસીબત હમારે સાર નીહામત ને હમેરાની જલાલનો બાર ઊપજવે છે. ૧૮ જે ચીજે દેખાયછે તેઓ નહીં, પણ જે ચીજે દેખાતી નથી, તેઓને હમે જોઈએ છઠ્ઠીએ, કેમકે જે ચીજે દેખાય છે, તે પલકમરની છે ; પણ જે ચીજે દેખા-તી નથી તે હમેરાની છે.

બાબ પાંચમો.

કેમકે હમે જાણીએ છઠ્ઠીએ કે જે હમારું જમીનપરનું માંડવા સરખું ધર તોડી નાંખાઈ ; તો ખાદાનું બાંધેલું, હાતથી બનાવેલું નહીં, એવું હમેરાનું ધર આસમાનમાં હમેને છે. ૨ કેમકે હમે આમાં આહે મારીએ છઠ્ઠીએ ; ને મોહોટી આરજી રાખીએ છ કે હમારાં આસમાની ધરથી ઢાંઢેલા થઈએ. ૩ કે જે ઢેકાઈએ, તો નાગા ન દેખાઈએ. ૪ કેમકે જાંહાં સુધી હમે આ માંડવા-માં છઈએ, બોજથી દયાઈને આહે મારીએ છઈએ ; લકીન હમે એમ નથી ચાહતા કે એને ઉતારી નાંખીએ, પણ એ કે એની ઉપર તેને પેહેરી લઈએ, કે માત જીંદગીથી ગલાઈ જાય. ૫ ને જેણે હમેને એને સાર તઈઆર કીધા તે ખાદા છે, ને તેણે હમેને રહનું એઆનું પણ આપીએ છે. ૬ વાસતે હમારી હમેરા ખાતરી છે, ને હમે જાણીએ છઠ્ઠીએ કે બદનમાં વસતી કરવાથી હમે ખાદાવંદથી ગેરહાજર છઈએ. ૭ (કેમકે હમે ઇમાનથી ચાલીએ છઈએ, નજરથી નહીં.) ૮ તો હમારી ખાતરજમા છે, ને એ ચાહીએ છઈએ કે બદન-

થી ગેરહાજર થઇને ઝાદાવંદની પાસે હાજર થઈએ. ૯ ને એ વાસતે હમે કારોસ કરીએ છઈએ કે હાજર ઇઆ ગેરહાજર થઈએ, તોપણ તેને પસંદ આવીએ. ૧૦ કેમકે આપણુ સરવે ખરીસતની ઇનસાફની ગાદી આગલ હાજર થવું જોઈએ, એ સાર કે હરેકે બદનમાં છતાં જે કીધું, ભણું કે ભુકું, તે પરમાણે તેનું ફલ પામે. ૧૧ વાસતે ઝાદાવંદનો ઝાફ જાણીને હમે આદમીએને સમજાવીએ છઈએ; ને ઝાદાને હમારો હાલ જાહેર છે, ને ઉમેદ છે કે હમે તમારાં દીલોમાં પણ જાહેર થઈઆ છઈએ. ૧૨ કેમકે હમે કરી તમારી પાસે પોતાને વખાણતા નથી, પણ હમારે લીધે ફખર કરવાનો સખબ તમને એ સાર આવીએ છઈએ કે જેએ ખાલી દેખાવમાં ફખર કરેછે, ને ખાતનમાં નહીં, તેએને જવાબ આપવાને તમને કંઈ મલે. ૧૩ કેમકે જો હમે દેવાના છઈએ, તો તે ઝાદાને સાર છે; ને જો હમે હુશીઆર છઈએ, તો એ તમારે સાર છે. ૧૪ કેમકે ખરીસતની મોહોબત હમને ખેંચે છે, કારણ કે હમે એમ સમજીએ છઈએ કે, જો સરવે વાસતે એક મરણ પામીએ, તો સરવે મુઆ હતા. ૧૫ ને સરવે વાસતે તે એ સાર મરણ પામીએ કે, જે જીવે છે તેએ હવેથી પોતાને સાર નહીં, પણ જે તેએને સાર મરણ પામીએ ને પાછો ઉઠીએ તેને સાર જીવે. ૧૬ વાસતે હવેથી હમે કોઈને જીસમની રાહથી જાણતા નથી, ને અગર હમે ખરીસતને જીસમની રાહ પરમાણે જાણીએ, તોપણ હવેથી તે રીતે જાણતા નથી. ૧૭ વાસતે અગર કોઈ ખરીસતમાં છે, તો તે નવો મખસુક છે, પુરાની ચીજો ગુજરી ગઈ; જુએ, બધી ચીજો નવી થઈ છે. ૧૮ ને એ બધી ઝાદા થી છે, જેણે પોતાની સાથે આપણો મેલાપ ઇસુ ખરીસતથી કરાવીએ, ને મેલાપની ખીદમત હમને આવી છે. ૧૯ ઇઆને ઝાદા ખરીસતથી પોતાની સાથે જગતનો મેલાપ કરાવીને તેઓના ગુનાહ તેઓ પર ગણતો નથી; ને મેલાપની વાત હમને સોંપી છે. ૨૦ એ સાર હમે ખરીસતના એલચી છઈએ, ગાહઆ કે ઝાદા હમારી મારફત મીનંત કરેછે; વાસતે ખરીસતને બદલે હમે એલતેમાસ કરીએ છઈએ, કે તમે ઝાદા સાથે મેલાપ કરો. ૨૧ કેમકે જેણે ગુનાહ જાણીએ નહીં હતો, તેને તેણે આપણે સાર ગુનાહ કરાવીએ, કે આપણે તેનામાં ઝાદાની રાસતી કરીએ.

બાબ છઠો.

તારે હમે તેના હમખીદમત તમને અરજ કરીએ છઈએ કે, ઝાદાનો ફજલ તમે ખાલી ના પામતા જાઓ. ૨ (કેમકે તે કેહેછે કે કમુલીઅતને વખત

મેં તારે શાંખલીજી, ને તારણને દાહોડે તારી મદદ કરીધી: જુઓ, હમણા કચ્છ-
લીઅતનો વખત છે; જુઓ, હમણા તારણનો દાહોડો છે.) ૩ ખીદમત બદનામ
ન થાએ, વાસેતે કોઈને કોઈકર ખાવાનો હમે સખબ નથી આપતા. ૪ પણ પોતાને
હેરેક વાતમાં બોધના ખાદમ જેવા બહિર કરીએ છઈએ. બહુ સખરથી, મુસી-
બનોથી, કંગાલીઅતથી, તંગીથી; ૫ ફટકા ખાવાથી, કેદથી, હંગામાઓથી,
મેહેનતથી, બગરણોથી, અપવાસોથી; ૬ પાકીજગીથી, એલમથી, બરદારા-
તથી, મેહેરયાનીથી, પાકરહથી, ખરી મોહોબતથી; ૭ બરહક વાતથી, બોધના
કુદરતથી, રાસતીનાં હથીઆરોથી જમણે તથા ડાબે હાથે; ૮ ઈજ્જત તથા બેઈજ્જ-
તથી, બદનામી તથા નેકનામીથી, ડગતારા સરખા, તોપણ ખરા; ૯ અન-
ઓલખીતાના સરખા, તોપણ બહુ ઓલખાએલા; મરતાના સરખા, તોપણ
જુઓ, હમે જીવતા છઈએ; સજ પામેલાના સરખા, તોપણ મારી નંખાએલા
નહીં; ૧૦ ગમગીનના સરખા, તોપણ હમેરા ખુશ છઈએ; મુફ્ફેસના સરખા,
તોપણ ઘણાને દોલતમંદ કરીએ છઈએ; નાદારના સરખા, તોપણ સઘલું
રાખીએ છઈએ. ૧૧ અએ કરીથીઓ, હમારે મોહો તમારે સાથે ઉધડેલું છે,
હમારે દીલ કુશાદું છે. ૧૨ તમે હમથી તંગ થએલા નથી, પણ પોતાનાં દીલથી
તંગ થએલા છે. ૧૩ તો એને બદલે (જેમ બાલકોને તેમ તમને હું કહું
છજી) તમે પણ કુશાદાં દીલના થાઓ. ૧૪ બેઈમાનોની સાથે તમે બેડેલા ન
થાઓ; કેમકે રાસતીને નારાસતી સાથે શું એલાકો છે? ૧૫ ને રોશનાને
અંધારાં સાથે શું મેલાપ છે? ને ખરીસતને બેલીઆલ સાથે શું સંપ છે? ઇમાન-
દારને બેઈમાન સાથે શું બાગ છે? ૧૬ ને બોધનાં મંદીરને મુરતીએ સાથે
શું મેલ છે? તમે તો જીવતા બોધનાં મંદીર છે. જેમ બોધએ કહીજી છે કે,
“હું તેઓમાં રહીશ, ને આલીશ, ને હું તેઓનો બોધ થઈશ, ને તેઓ મારા
લોક થશે.” ૧૭ એ વાસેતે બોધવંદ એમ કેહેછે કે, તમે તેઓમાંથી નીકળી
આવો, ને જુદા થાઓ, ને નાપાકને ના અડકો, ને હું તમને કચ્છલ કરશ;
૧૮ ને હું તમારો બાપ થવશ, ને તમે મારા દીકરાઓ તથા દીકરીઓ થશો; એમ
કહેર બોધવંદ કેહેછે.

બાઇબ સાતમો.

વાસેતે અએ ખીઆરાઓ, આપણને આવા વાએલા છતાં, જીસમ તથા
રહતા મલીનપણથી આપણે પોતાને પાક કરીએ, ને બોધના ડરથી પાકીજગીમાં
કમાલ થઈએ.

૨ હમને કબુલ કરો; હમે કોઈની સાથે બેઠનસારી નથી કીધી, કોઈને ખરાબ નથી કીધો, કોઈને છેતરીઆ નથી. ૩ તમને તકસીર લગાડવા સારું હું આ કહેતો નથી ; કેમકે મેં અગાઉ કહીજી છે કે, તમારી સાથે મરવા સારું તથા જીવવા સારું તમે હમારાં દીલોમાંછેઆ. ૪ મારી વાતો તમારી બાબત બહુ બેધરક છે, મને તમારે લીધે બહુ ક્ષમર છે, હું દીલાસાથી બરેલો છઈં, મારી બધી મુસીબતોમાં હું નીહામ્મત ખુરા છઈં. ૫ કેમકે હમે માફેદોનીમાં પોહંઆઆ, તારે હમારી જીસમને કંઈચેન નહીં હતું, બલકે હમે હર તરફથી મુસીબતમાં ગરક થઈઆ હતા ; બાહર લડાઈઆ, માંહે દેહરાતો હતી. ૬ તોપણ દુખી-આઆઆને દીલાસો આપનાર આદામ્મે તીતસના આવવાથી હમને દીલાસો આપીઆ. ૭ ને કકત તેના આવવાથી નહીં, પણ તેને તમારી બાબત જે દીલાસો થઈઆ તેથી પણ ; તેણે તમારી મોહોટી ઈછા, તમારો શોક, તમારી મારા પરની આસથા, આનું બીઆન હમને કીધું, આનું કે હુંબહુ ખુરા થઈઆ. ૮ કેમકે જે પત્રથી મેં તમને ગમગીન કીધો, ને જે મેં તોઆ કીધી, તોપણ હવે હું તોઆ કરતો નથી ; કારણ કે હું જોઈજીઈ કે જે ગમગીની તે પત્રથી થઈ, તે થોડીજ મુદતની હતી. ૯ હવે હું ખુરા થાઈ છઈં, તમે ગમગીન થઈઆ તેને લીધે નહીં, પણ આ સારું કે તમારી ગમગીનીથી તમને તોઆ થઈ, કેમકે તમે આદાની મરજી પરમાણે ગમગીન થઈઆ, કે હમારાથી તમારું કસું નુકસાન નહોં થાઆ. ૧૦ કેમકે આદાની મરજી પરમાણેનો જે ગમ તે ઉદાસ વીનાનો તોઆ તારણને સારું કરાવે છે ; પણ દુનીઆનો ગમ જાત ઉપજાવે છે. ૧૧ જુઆ કે તમારો ગમ જે આદાની મરજી પરમાણે હતો, તેથી કેટલી આલાકી, કેટલી સફાઈ, કેટલો ગુસો, કેટલો ખોફ, કેટલી આરજીમંદી, કેટલી ગેરત, કેટલો બદલા લેવો તમારામાં ઉતપન થઈઆ : તમે હર તરેહ સાબેત કીધું કે આ કામમાં તમે સાફ છેઆ. ૧૨ વાસતે અગર મેં તમને લખીજી, તોપણ જેણે બેઠનસારી કીધી તેને સારું નહીં, તથા જેનાપર બેઠનસારી થઈતેને સારું પણ નહીં, પણ આ સારું કે હમારી ફીકર જે તમારે સારું આદાની આગલ છે, તે તમને જાહેર થાઆ. ૧૩ આ સારું તમારા દીલાસાથી હમે દીલાસો પામીઆ, ને તીતસની ખુશીથી હમે જીઆદા ખુશી પામીઆ, કારણ કે તેનો રહ તમ સંબલાથી તાજે થઈઆ. ૧૪ ને જે મેં તમ બાબત તેની આગલ કંઈક્ષમર કીધો, તો હું શરમાતો નથી ; પણ જેમ હમે તમને બધો વાતો સાઆઈથી કહી, તેમ હમારો ક્ષમર પણ તીતસની આગલનો સાચો ફરીઆ :

૧૫ ને જેમ તમે ૩૨ તથા કાંપવા સાથે તેને કબ્જલ કીધો, તેમ તમારી ફરમાન-
બરદારી ઇઆદ કરતાં, તેનાં દીલની મોહોબત તમારી ઉપર બહુજ થાએ છે. ૧૬
વાસતે હું ખુશ છું કે હરેક વાતમાં મને તમારો ભરોસો છે.

બાબ આઠમો

અને અમે બાઈઆ, જોદાનો જે ફજલ મોકેદાનીની મંડલીઆ
પર થઈઆ છે, તે હમે તમને જાણવીએ છઈએ; ૨ કે સુસીબતની ભારી
અજમાએશમાં તેઓની ખુશીની જીઆદતા, તથા તેઓના બહુજ કંગાલ-
પણાએ તેઓની ઉદારપણાની દોલત ઘણી વધી છે. ૩ કેમકે હું ગહવાઈ
આપું છું કે, તેઓ મકદુરબર, બલકે મકદુરથી પણ જીઆદા, પોતાની મેલે ત-
ઈઆર હતા. ૪ ને મોહોટી મીનંત સાથે હમારી દરખાસત કીધી કે હમે તે અખ-
રોસ લઈએ, ને, પવીતરોને તે પોહંઆડવામાં શરીક થઈએ. ૫ ને હમારી
ઉમેદ પરમાણે નહીં, પણ પોતાને પેહેલાં જોદાવંદને, ને પછી જોદાવંદની મરજી
પરમાણે હમે સોંપીઆ. ૬ એ વાસતે હમે તીતસથી માગીજ કે તેણે જેમ
પેહેલાં રાઈ કીધું, તેમ તમારે દરમીઆન એ અખરોસને પુરી પણ કરે. ૭ વાસતે
જેમ તમે હરેક વાતમાં કરો છે આ, ઇઆને ઇમાનમાં, તથા બોલવામાં, તથા
એલમમાં, તથા બધી દારોસમાં, તથા હમારી પરની તમારી મોહોબતમાં, તેમ
આ નીઆમતની બાબત પણ તમે બહુ કરો. ૮ હોકમ તરીકે હું કેહેતો નથી,
પણ બીજાઓની તઈઆરીના સખબથી, તથા તમારી મોહોબતની સાચાઈની
અજમાએશ કરવા સાર કહુંછું. ૯ કેમકે આપણા જોદાવંદ ખરીસતના
ફજલને તમે જાણો છે આ કે, તે દોલતમંદ હતો, તોપણ તમારે વાસતે દરીદરી
થઈઆ કે, તેની દરીદરાઈથી, તમે દોલતમંદ થાએ. ૧૦ ને હું તમને એ
વાતમાં સલાહ આપું છું ; કેમકે એ તમારે વાસતે સુનાસીબ છે, કારણ કે
તમે ફકત એ કામ કરવાને રાઈ કીધું એટલુંજ નહીં, પણ એક વરસ અગાઉથી
એનો ઇરાદો કીધો. ૧૧ વાસતે હમે એ કામ પુરું કરો, કે જે પરમાણે ઇરાદો
કરવાને તઈઆર હતા, તેમ મકદુરબર પુરું કરવાને પણ થાએ. ૧૨ કેમકે અગર
તઈઆત પેહેલી છે, તો કોઈને જે નથી, તે પરમાણે નહીં, પણ જે છે, તે
પરમાણે તે કબ્જલ છે. ૧૩ બીજાઓને આરામ ને તમને તકલીફ થાએ એમ
નહીં. ૧૪ પણ બરાબરીની તોરપર થાએ, કે આ વખતે તમારી જીઆદતા
તેઓની કમીને પુરી કરે, ને તેઓની જીઆદતા તમારી કમીને, ઇઆને કે બરો-

ખરી થાએ. ૧૫ જેમ લખીજ છે તેમ છે, જેણે ઘણું એકદું કીધું, તેનું વધીજી નહીં ; ને જેણે થોડું એકદું કીધું, તેનું ઘટીજી નહીં. ૧૬ ને જોદાના શુકર જેણે તીવરાનાં દીલમાં તમારી ખેરખાહીની ફીકર મુકી છે. ૧૭ કેમકે તેણે દરખાસત કચ્છલ કીધી ખરી, પણ પોતેજ તહઆર થઈને પોતાની ખુશીથી તમારી તરફ ગઈએ. ૧૮ ને તેની સાથે જે બાઈનાં વખાણુ ઇંછીલને લીધે બધી મંડલીએમાં છે તેને મોકલીએ છે. ૧૯ ને ફક્ત એજ નહીં, પણ મંડલીએનો પસંદ કરેલો પણ તે છે, કે હમારો સાથી થઈને એ બખરોસ જેનો વહીવટ હમે જોદાવંદની જલાલને સાઈ, તથા તમારું ઉદારપાણું જાહેર કરવાને, કરીએ છઈએ તે હમારી સાથે લઈ જાએ. ૨૦ હમે એ બખરદારી રાખીએ છઈએ કે આ ખેરાત જેનો વહીવટ હમે કરીએ છઈએ તે બાબત હમને કોઈ બદનામ નહીં કરે. ૨૧ એ સાઈ જે વાતોની ફક્ત જોદાવંદની આગલ નહીં, પણ માણસોની આગલ પણ ખુશી છે, તેનો હમે દુર અંદરો કરીએ છઈએ. ૨૨ ને જે બાઈને હમે બહુ વાતોમાં અજમાએરા કરીને મેહેનતુ દીધા, ને હવે તમ ઉપરના મોહોરા બરોસાથી તે વધારે મેહેનતું છે, તેને તેએની સાથે મોકલીએ છે. ૨૩ ને જે કોઈ તીવસ બાબત પુછે, તો તે મારો શરોફ ને તમારે સાઈ મારે સાથી સેવક છે ; અગર જે હમારા બાઈએ બાબત પુછાએ, તો તેએ મંડલીએના રસુલ, તથા ખરીસતની જલાલ છે. ૨૪ વામને તમે પોતાની મોહોબતના તથા તમારી બાબત હમારી કખરના દાખલા તેએની આગલ તથા મંડલીએની આગલ દેખાડો.

બાબ નવમો.

તો પવીતરોની ખીદમત કરવા બાબત મારે તમને લખવાની જરૂર નથી. ૨ કેમકે હું તમારી તહઆરી જાણુંછું ; એજ કારણુ સાઈ માફેદોનીના લોહોની આગલ તમારી વડાઈ કહુંછું કે, આખાએ એક વરરા અગાઉથી તહઆર થઈએ હતો ; ને તમારા આવેરો ઘણાને ચેતાવીઆ. ૩ તોપણ મેં બાઈએને મોકલીએ કે હમારી જે વડાઈએ વાતમાં તમારી બાબત છે તે ખાલી નહીં કરે, પણ જેમ મેં કહીજી તેમ તમે તહઆર થાએ. ૪ નહીં તો જે માફેદોનીના લોક મારી સાથે આવે, ને તમને તહઆર નહીં જુએ તો, (એમ નથી હમે કેહેતા કે તમે) પણ હમે વડાઈ કરવાનાં કારણુથી શરમીંદા થાએ. ૫ એ વાસને બાઈએની એ દરખાસત કરવી મને જરૂરની લાગી છે.

તેઓ આગલથી તમારી તરફ જાય છે, જે તમને આગલથી ખબર આપેલી તમારી સખાવતને તદ્દન રાખે, કે તે સખાવતની તરેહ જે નહીં બખીલાઈની તરેહની મોજી રહે. ૬ પણ હું એ કહું છું કે, જે થોડું વાવે છે તે થોડું કાપશે; જે જે બહુ વાવે છે, તે બહુ કાપશે. ૭ જેમ હરેક પોતાનાં દીલમાં ઠરાવે, તેમ આપે; ગમથી કે લાચારીથી નહીં; કેમકે જોદા ખુશીથી આપનારને આહે છે. ૮ જે જોદા તમારી ઉપર હર તરેહની નીઆમત જીઆદા કરવાને કાદેર છે, કે તમે હમેશાં હર તરેહની બધી કીફાએત પામીને હરેક નેક કામ કરવામાં વધતા જાઓ. ૯ (જેવું લખેલું છે કે, “ તેણે વરીજ છે, તેણે કંગાલોને આવીજ છે, તેની રાસતી હમેશાં રહે છે.” ૧૦ હવે વાવનારને ખી, તથા ખાવાને રોટલી જે આપે છે, તે તમને પણ આપે, જે તમારાં વાવેલાં ખી બહુ વધારે, તથા તમારી રાસતીનાં ફલ જીઆદા કરે;) ૧૧ કે તમે હરેક રીતે દોહતમંદ થઈને બધી સખાવત કરો, કે તે હમારે આશરે જોદાની શુકરગુજરીનો સખબ થાએ છે. ૧૨ કેમકે એ વહીવટની ખીદમત પરીતરોની મોહતાજીને ફકત દુર નથી કરતી, પણ એને લીધે ઘણાં આથી જોદાની શુકરગુજરી ઘણી જીઆદા થાએ છે. ૧૩ હમાને એ વહીવટના અનુભવથી તેઓ એ વાસતે જોદાના શુકર કરે છે કે, તમે ખરીસતની ઇજાલને તાબે થવાનો એકરાર કરો છો, જે તેઓની તથા સરવની તરફ તમારું ઉદારપણું બતાવે છે. ૧૪ જે તમારે સાદ તેઓ દુઆ માગે છે, જે જોદાનો જે કમાલ ફળ તમારી ઉપર છે, તેને લીધે તમને બહુ આહે છે. ૧૫ જોદાની તે અખરોસ કે જેનું ખીઆન થઈ નથી રાકતું તેને લીધે તેના શુકર હોળે.

બાબ દશમો.

હવે હું પાઉલ પોતે, જે હાજર છતાં તમારામાં હલકો, પણ ગેરહાજર છતાં તમારી તરફ હીમતવાન છું, તે હું ખરીસતની નરમાઈથી તથા ગરીબાઈથી તમને અરજ કરું છું; ૨ જે માગું છું કે કેટલાએક હમને જી સમાની ચાલના ગણે છે, તેઓ પર જે ભાવથી હું હીમત કરવાનું ધારું છું, તેથી હાજર થઈશો. પર મને હીમત ન થાએ. ૩ કેમકે હમે જી સમમાં ચાલીએ છઈએ, તોપણ જી સમાની તોર પર લડતા નથી. ૪ (એ વાસતે કે હમારાં લડાઈનાં હદીઆર જી સમાની નથી, પણ જોદાને આશરે કીલા ભાંજ નાંખવાને કુવતમંદ છે.) ૫ કલપનાઓને તથા હરેક ઊંચાઈ જોદાના એલમને ઉઘરી ચહે છે, તેઓને

માંજી નાંખે છે, ને હરેક ખીઆલને કેદ કરીને ખરીસતના ફરમાનખરદાર કરે છે. ૬ ને તમારી ફરમાનખરદારી પુરી થશે, તારે હરેક નાફરમાનખરદારનો બદલો લેવા સાફ તકઆર છે.

૭ શું તમે જાહેર ચીજો પર નજર કરોછેઝીંમો ! અગર કોઈને પોતા બાબત ઝીંમો ઝીંકીન છે કે, પોતે ખરીસતનો છે, તો તે ઝીંમો પણ પોતાથી બીચાર કરે કે, જેમ તે ખરીસતનો, તેમ હમે પણ ખરીસતના છઈઝીંમો. ૮ કેમકે હમારો જે ઝીંમોખતીઆર ઝોદાવંદથી તમારા નાશને સાફ નહીં, પણ સુધારાને સાફ, હમને અપાઝીંમો છે, તે બાબત જો હું કંઈ જીઆદા કપ્પર કરું, તો હું શરમાઈ નહીં. ૯ કારણ કે હું પતરોથી તમને બીહીવાડનારના જેવા ન દેખાઈ. ૧૦ કેમકે તેઝીંમો કેહેછે કે, ઝીંમોનાં પતર વજનદાર ને ભારી છે ખરાં, પણ ઝીંમોની જીસમનું ડાલ નબલું ને ઝીંમોનું બોલવું હલકું છે. ૧૧ ઝીંમો કેહેતારાઝીંમો બાલુવું કે, હમે ગેરહાજર છતાં પતરોથી વાતમાં જેવા છઈઝીંમો, તેવાજ હાજર થઈઝીંમો પર કામમાં પણ થઈશું.

૧૨ કેમકે જે કેટલાઝીંમો પોતાને વખાણે છે, તેઝીંમોની સાથે હમે પોતાને ગણવાને ઈઆ પોતાને સરખાવવાને ધારતા નથી, પણ તેઝીંમો પોતામાં પોતાને માપીને તથા પોતાની સાથે પોતાને સરખાવીને સમજતા નથી. ૧૩ પણ હમે મરીઆદ કરતાં વધારે કપ્પર કરનાર નથી, પણ જે ફરાવેલું માપ ઝોદાઝીંમો હમને વેઠેચી આપીજી છે, તમ સુધી પોહંચવા સાફ, તે પરમાણે. ૧૪ કેમકે તમ સુધી ન પોહંચીઆ સરખા હમે પોતાને આગલ તાણતા નથી; કેમકે ખરીસતની ઇજીલ કેહેતાં હમે તમ સુધી પણ પોહંચીઆ છઈઝીંમો. ૧૫ મરીઆદથી બાહાર જઈને બીજાઝીંમોની મેહેનતપર હમે કપ્પર કરતા નથી, પણ હમને ઉમેદ છે કે, તમારો ઝિતકાદ જીઆદા થઈઝીંમો પર હમે પોતાનાં માપાં પરમાણે તમથી ઘણા જીઆદા વધશું; ૧૬ કે તમથી પેલીગમના જે પરાંત, તેઝીંમોમાં હમે ઇજીલ જાહેર કરીઝીંમો, ને બીજાનાં માપાંમાં જે તકઆર થઈઝીંમો, તે બાબત કપ્પર ન કરીઝીંમો. ૧૭ પણ જે કપ્પર કરે છે, તે ઝોદાવંદમાં કપ્પર કરે. ૧૮ કેમકે જે પોતાને વખાણે છે તે કબુલ કરેલો નથી, પણ જેને ઝોદાવંદ વખાણે છે તે.

આખ અગીઆરમો.

હું ચાહું છઈ કે તમે મારી બેવકુફીની જરા ખરદાશત કરો; તમે તો મારી ખરદાશત કરોછેઝીંમો. ૨ કેમકે ઝોદાઈ ગેરત જેવી ગેરત મને તમ બાબતજે

કેમકે તમને પાક કુંઆરીના જેવા ખરીસતની આગલ સોંપવા સાહે એક વરની સાથે તમારાં લગન મેં કીધાં. ૩ પણ મને ડર લાગે છે કે રખે જેમ સાપે પોતાની ચતુરાઈથી હવાને ડગી, તેમ ખરીસતમાંની સફાઈ બાબત તમરાં દીલ પણ તે ખીગાડે. ૪ કેમકે અગર ડોઢ આવીને ખીજા ખરીસતની મુનાદી કરે છે, જેની મુનાદી હમે નથી કીધી; ઇઆ ડોઢ ખીજે રહ જે તમે નથી પામીઆ તે પામે છેઆ ; ઇઆ ખીજા ઇંજીલ જે તમને મળી નથી, તો તમારું બરદારાત કરવું કીક છે. ૫ કેમકે હું પોતાને સહુથી મોટા રસુલોથી કંઈ કમ નથી સમજતો. ૬ ને જે બોલવામાં હું અધમ છઈ, તો પણ એલમમાં નહીં ; લોકોન હમે બધી વાતોમાં હર તરેહ તમારે દરમીઆન જાહેર છઈઆ. ૭ શું મેં એ મુનાહ કીધો કે મેં પોતાને નીચો કીધો, કે તમે બુલંદ થાઓ, કેમકે મેં તમને ખાદાની ઇંજીલ મફત રાંબલાવી ? ૮ તમારી ખીદમતને સાહે મેં ખીજા મંડલીઓથી દરમાઈઆ લઈ તેઓને લુંટી. ૯ ને જરે હું તમારે દરમીઆન હતો ને મોહતાજ હતો, તારે પણ કોઈપર બોજ નહીં નાંખીઆ, કેમકે જે બાઈ માકેદોનીથી આવીઆ, તેઓએ મારી મોહતાજ પુરી કીધી, ને બધી તરેહ મેં પોતાને તમારી ઉપર બોજ નાંખીઆ વગર પાછો રાખીઆ છે ને રાખીરા. ૧૦ ખરીસતની સાચાઈથી જે મારામાં છે, હું કહું છઈ કે આખાઈના પરાંતમાં એવા કુખર કરવાથી કોઈ મને રોકી શકનાર નથી. ૧૧ શા વાસતે ? શું એ વાસતે કે હું તમારી ઉપર મોહોબત રાખતો નથી ? ખાદા તે જાણે છે. ૧૨ પણ હું જે કહું છઈ, તેજ કરતો રહીરા કે, જે કારણ રોધે છે તેઓથી હું કારણ કાપી નાંખું, ઇઆને જે બાબત તેઓ કુખર કરે છે, તે બાબત તેઓ હમારા જેવા દેખાએ. ૧૩ કાંજે જે એવા લોક જુઠા રસુલો, કપટ કરનારા, ખરીસતના રસુલોનો સોંગ ધરનારા છે. ૧૪ ને એ તાજુબ નથી ; કેમકે રોતાન પોતે જુરી ફીરિતાનો સોંગ ધરે છે. ૧૫ વાસતે તેના સેવકો પણ જે બદલાઈને રાસતીના સેવકોનો સોંગ ધરે છે, તો એ મોહોટી વાત નથી ; તેઓનો અંત તેઓનાં કામ પરમાણે થશે. ૧૬ ફરી હું કહું છઈ, કે કોઈ મને બેવકુફ નહીં સમજે, ને નહીં તો બેવકુફ પણ સમજીને મને કબુલ કરે, કે હું કંઈથોડો કુખર કરું. ૧૭ હું જે કહું છઈ, તે ખાદાવંદની રાહ પરમાણે કહેતો નથી, બલકે બેવકુફની રાહથી. ૧૮ જે હીમત કુખર સાથે થાએ છે તેથી ઘણાઓ જીસમાની કુખર કરે છે, તો હું પણ કુખર કરરા. ૧૯ કેમકે તમે બેવકુફની બરદારાત ખુશીથી કરો છેઆ, એ સાહે કે તમે પોતે અકલમંદ છેઆ. ૨૦ કેમકે જે કોઈ તમને ગુલામીમાં

ધણે, જો કોઈ તમારું ગતી નામ્યે, જો કોઈ તમારું કંઈ લે, જો કોઈ પોતાને ખુલ્લું કરે, જો કોઈ તમારું મોંઘા પર તમારો મારે, તો તમે તેનો ખરદારાત કરો છો. ૨૧ હું બેહુમતીનો બાબત બોલું છું, કે ગોધામા હમે કમજોર છો. પણ જો વાતમાં કોઈ હિમતવાન છે, તો (બેવકુફી થી આ હું કહું છું, કે) હું પણ હિમતવાન છું. ૨૨ શું તેઓ હેયરી છે ? તો હું પણ છું. શું તેઓ ઇસિરામ્યેલી છે ? તો હું પણ છું. શું તેઓ ઇમિરાહીમની નસત્ર છે ? તો હું પણ છું. ૨૩ શું તેઓ ખરીસતના સેવક છે ? (હું નાદાનના જેવું કહું છું કે) જીઆદા કામથી, અતીરો કટકા ખાવાથી, ઘણી કેદથી, વારેવારનાં મરણથી, હું જીઆદા છું. ૨૪ હું હીઆથી પાંચ વાર ચાલીસમાં એક કમ કટકા મેં ખાધા. ૨૫ તણ વાર છડીનો માર મેં ખાધો, એક વાર પથરોનો, તણ વાર વાહાણુ ભાગવાની બલામાં હું પડી ગયા, એક રાત દાહોડા મેં દરીઆના ઉડાણમાં કાઢાડી ગયા. ૨૬ ઘણી સફરોમાં, નદીઓની બીડીકમાં, લુઝારાઓની બીડીકમાં, પોતાની જોમની બીડીકમાં, ગેરજોમીઓની બીડીકમાં, રોહિની બીડીકમાં, જંગલની બીડીકમાં, દરીઆની બીડીકમાં, જ્યુકા બાઘઓની બીડીકમાં ; ૨૭ મેહિતત કરવામાં, તથા થાકમાં, ઘણીવાર ઉબગરામાં. ખુબમાં, તથા તરમાં, ઘણીવાર અપવાસમાં, ટાહાડમાં, તથા નાગાપણમાં હું હતો. ૨૮ બાહારની વાતો ઉપરાંત, સઘની મેંડીઓની ચીંતા દર રોજ મારા પર પડે છે. ૨૯ કોણ કમજોર છે, ને હું કમજોર નથી ? કોણ કોર ખામ્યે, ને હું બલતો નથી ? ૩૦ જો મારે કુખર કરવો જોઈએ, તો હું મારી કમજોરીઓમાં કુખર કરશ. ૩૧ આપણા બોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો બોદ તથા બાપ, જે હમેરા મુઆરક છે, તે જાણે છે કે હું જીવું નથી બોલતો. ૩૨ દમરાકમાં આરેત પાદરાહના સરદારે મને પકડવા ચાહીઓ, ને દમરાકીઓનાં રોહિમાં ચોકી મુકી હતી. ૩૩ પણ બારીથી એક ટોપકીમાં કોટ પરથી હું ઉતારાઈ ગયા, ને તેના હાથથી છુટી ગઈ ગઈ.

બાબ બારેમા.

બેશક કુખર કરવી મને રવા નથી, પણ બોદાવંદનો ખરાતો, તથા પરગટપણનું બીઆન હું કરશ. ૨ ચઉદ વરસ અગાઉ ખરીસતમાં એક રાખસને મેં જાણી ગયા ; (તે બદનમાં હતો, એ હું જાણતો નથી, ઇઆ બદન બાહાર હતો, એ હું જાણતો નથી, બોદા જાણે છે :) તે રાખસ તોજન આસ-

માન સુધી ઉપર ખેંચી લેવાઈએ. ૩ એવા રાખસને મેં જાણીએ, (બદ-
નમાં તે હતો કે બદન બાહાર હતો તે હું જાણતો નથી, એવું જાણે છે;) ૪ કે
તે પારેદશમાં ઉપર લેવાઈએ, ને તેણે ન દેહેવાએ એવી વાતો શાંભલી, કે
જે દેહેવી સજ્જવર નથી. ૫ એવા રાખસ બાબત હું કુપર કરરા, પણ મારી કમ-
જોરીએ શીવાએ હું પોતા બાબત કુપર નહીં કરરા. ૬ કેમકે અગર હું કુપર
કરવા ચાહીરા, તોપણ હું બેવકુફ નહીં થવરા, કેમકે હું સાચું બોલરા; પણ હું એ
સાથે પોતાને પાછો રાખુંછઈ કે, રખે કોઈ મને જીએ, ઈઆ મને શાંભલે, તે
કરતાં મને જીઆદા ગણે. ૭ ને પરગટપણની અધીકતાને લીધે હું ન કુલાઈ
વાસતે મારાં બદનમાં કાંટો, કે જે રોતાનનો સેવક છે, મને સજ્જ કરવા સાથે
અપાઈએ, કે હું ન કુલાઈ. ૮ એ બાબત તરણ વાર મેં બોલાવેદની અરજ
કીધી કે, તે મારામાંથી દુર થાએ. ૯ પણ તેણે મને કહીઈ કે, મારો ફજલ
તારે સાથે પુરો છે : કેમકે માઈ કુવત કમજોરીમાં પુરું થાએ છે. ૧૦ વાસતે
હું મારી કમજોરીએમાં બહુ ખુશીથી કુપર કરરા કે ખરીસતનું કુવત મારા
ઉપર રહે. એ સાથે ખરીસતને લીધે કમજોરીએમાં, નીંદાએમાં, મોહોતાજી-
એમાં, સતાવણીએમાં, તથા તંગીએમાં હું બહુ ખુશ છઈ ; કેમકે જરે હું
કમજોર છઈ, તારે હું કુવતમંદ છઈ. ૧૧ કુપર કરીને હું બેવકુફ થઈએ, પણ
તમે મને જરૂર પાડી, કેમકે તમથી મારી વખાણ થતી જોઈતી હતી, કાર-
ણકે અગર હું કંઈજ નહીં, તોપણ રસુલોમાંના મોહોટા કરતાં હું કંઈ કમતર નથી.
૧૨ રસુલ થવાની નીશાનીએ, કમાલ સખર તથા મોજેજીએ તથા અદ્ભુત
કામો તથા કુદરતી કામોથી તમારામાં જોઈએ થઈ હતી. ૧૩ કેમકે બીજી મંડ-
લીએ કરતાં તમે શામાં એમણા થઈએ ? શીવાએ એ કે મેં તમારી ઉપર
બોજ નહીં નાંખીએ. એ મારી તકસીર મને માફ કરજો. ૧૪ જીએ, આ
તીજવાર હું તમારી પાસે આવવાને તઈઆર છઈ ; લેકીનહું તમારી ઉપર બોજ
નહીં નાંખરા ; કેમકે તમારું જે કંઈહોએ તે નહીં, પણ તમને હું શોધું છઈ ;
કેમકે છોકરાંએએ મા બાપ સાથે નહીં; પણ મા બાપે છોકરાંએ સાથે એકંદું
કરવું જોઈએ. ૧૫ ને હું તમારા જીવોને સાથે બહુ ખુશીથી ખરચીરા, ને પોતાને
ખરચાએલો કરરા; હા, અગર મારી તમારી ઉપર જીઆદા મોહોબત થઈઆથી
હું કમ મોહોબત પામરા, તોપણ એમ કરરા. ૧૬ પણ એમ હોએ કે, મેં તમારા
પર બોજ નહીં નાંખીએ, પણ ચતુર છતાં મેં તમને કપટથી ફસાવીએ છે.
૧૭ જીએને મેં તમારી પાસે મોકલીએ, તેએમાંના કોઈની મારફત મેં શું

તમારું કંઈ લઈ લીધું ? ૧૮ મેં તીતસને ઝેલતેમાસ કીધી, ને તેની સાથે ઝેક બાઈને માફલી ઝી : તીતસે શું તમારું કંઈ લઈ લીધું ? હમે શું ઝેકજ રહ્યાં ને ઝેકજ ડગલાંમાં ચાલી આ નથી ?

૧૯ વલી, શું તમે ઝેમ ધારે છે ઝી કે હમે તમારી આગલ પોતાની તોડ કાઢાડી ઝે છઈ ઝે ? હમે ખરીસતને આરેરે ઝાદાની સાંમા બોલી ઝે છઈ ઝે ; અઝે પીઆરા ઝી, બધું તમારા સુધારને સાર છે. ૨૦ કાંજે હું બીહું છઈ કે રજે ઝેવું થાઝે કે મારા આવીઆ પર જેવા તમને જેવા ચાહું છઈ તેવા નહીં જેઈ ; ને મને પણ તમે જેવા જેવા નથી ચાહતા તેવા જીઝી. ઝેવું ન થાઝે કે તકરો, અદેખાઈ ઝી, યુસા, જઘડાઝી, ગીબતો, કચકચો, રોખી-ઝી, તથા હુલોડો હોઝે. ૨૧ રજે મારાં પાછાં આવીઆ પર મારો ઝાદા મને તમારે દરમીઆન નમાવે ; ને જેઝી ઝે અગાઉ યુનાહ કીધા, પણ પોતાની નાપાકી તથા હરામ ખોરી તથા રોહવતની તોખા કીધી નથી, તેઝીમાંના ઘણા-ઝીને સાર મને શોક થાઝે.

બાબ તેરમો.

અ. તીજી વાર હું તમારી પાસે આવું છઈ ; બે ઈઆ તરણુ શાહેદાનાં મોહિથી હરેક વાત સાબેત કરારો. ૨ મેં પેહેલાં કહીઈ છે, ને બીજી વાર હાજર થઈઆના જેવા આગલથી કહું છઈ ; ને જેઝી ઝે અગાઉ યુનાહ કીધો તેઝીને તથા બીજા સરવને હવે ગેરહાજર છતાં હું લખું છઈ કે, જે હું પાછો આવરા, તો છોડનાર નથી. ૩ કેમકે ખરીસત મારી હસતક વાત કેહે છે, ઝેની દલીલ તમે શોધો છેઝી, તે તમારે સાર કમજોર નથી, પણ તમારામાં જોરાવર છે. ૪ અગર તે કમજોરીથી કરસપર મારી ઝી ગઈ ઝી, તોપણ ઝાદાની કુદરતથી તે જીવે છે, ને હમે પણ તેનામાં કમજોર છઈ ઝે, તોપણ તમપરની ઝાદાનો કુદરતથી હમે તેની સાથે જીવશું. ૫ તમે ઈમાનમાં છે ઝી કે નહીં ? ઝે બાબત પોતાની પરખ કરો. તમે પોતાને તપાસો, અગર તમે કોઈ રીતે નાકચુલ કરા-ઝીલા નથી, તો શું તમે પોતાને બાણતા નથી કે ઈસુ ખરીસત તમમાં છે કે નહીં ? ૬ પણ હું ઉમેદ રાખું છઈ કે તમે બાણરો કે હમે ના કચુલ કરાઝીલા નથી. ૭ ને ઝાદાથી હું ઝે દુઆ માયું છઈ કે, તમે કંઈ બદી ન કરો, ઝે વાસેત નહીં કે હમે કચુલ થઈલા બહેર થઈ ઝે, પણ ઝે વાસેત કે તમે બધું કરો, હમે ના કચુલ થઈલા હોઈ ઝે તોપણ. ૮ કેમકે સાચાઈને ઉલટું હમે કંઈ કરી રા-

કતા નથી, પણ સાચાઈને સારૂ. ૯ કેમકે જોરે હમે કમજોર છઈએ, ને તમે જો-
રાવર છેએ, તારે હમે ખુશ છઈએ, ને એ પણ ચાહીએ છઈએ કે તમે કમાલ
થાએ. ૧૦ હું ગેરહાજર છતાં એ સારૂ આ વાતો લખું છઈ કે, હાજર છતાં,
જોદાવદે બાંધવાને સારૂ, ન ભાંજવાને સારૂ, જે એખતીઆર મને આપીએ
તેથી તમારી ઉપર સખતી ન કરું.

૧૧ છેલું, એએ ભાઈએ, તમે સુખી રહો, કામલ થાએ, ખાતરજમા
રાએ, એક દીલના થાએ, મલીઆ રહો, ને મોહોખત તથા સલામતીનો જોદા
તમારી સાથે થશે. ૧૨ પાક ચુંબનથી એક ખીજને સલામ કરો. ૧૩ બધા
પવીતરો તમને સલામ કહે છે. ૧૪ જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ, જોદાની
મોહોખત, તથા પાક રહની રોબત તમ સધલાએની સાથે થાએ. આમીન.

ગલાતીઓને પાઉલનું પત્ર,

બાબ પેહેલો.

પાઉલ રસુલ, આદમીએનો નહીં, તથા આદમીથી નહીં, પણ ઇસુ
ખરીસતથી, તથા જોદાબાપ, જેણે ઇસુને મુએલાંએમાંથી ઉઠાડીએ તેનાથી.
૨ તે હું તથા મારી સાથેના સધલા ભાઈ ગલાતીની મંડલીએ જોગ. ૩ જોદા
બાપથી, તથા આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી, તમને ફજલ તથા સલામતી
થાએ. ૪ જેણે આપણા ગુનાહ સારૂ પોતાને આપીએ કે આપણા જોદા તથા
બાપની મરજી પરમાણે આપણને આ ખુશી દુનીઆથી છોડાવે; ૫ તેની જલાલ
હમેશ થાએ. આમીન.

૬ મને તાજુબ લાગે છે કે, જેણે તમને ખરીસતના ફજલમાં તેડીઆ તેના-
થી તમે એટલા જલદી ખીજ ઇંજીલમાં ફરી ગઈઆ છેએ. ૭ તે ખીજ
નથી, અગર ફેટલાએક એવા છે કે તમને ધભરાવે છે, ને ખરીસતની ઇંજીલ
ઉલટાવા આહે છે. ૮ પણ જે ઇંજીલ હમે તમને જાહેર કીધી છે, તે વીના
કોઈ ખીજ ઇંજીલ જો હમે, ઇઆ આસમાનથી કોઈ ફરીશતો પણ તમને જા-
હેર કરે, તો તે લાનતી થાએ. ૯ જેમ હમે અગાઉ કહીઈ તેમ હમણા પણ ફરી
હું કહુંછઈ કે તમે જે પામી લીધી તે વીના કોઈ ખીજ ઇંજીલ જો કોઈ તમને

જાહેર કરે, તો તે લાનતી થાઓ. ૧૦ હવે હું આદમીઓને મનાવું છું કે જો આદમીઓને શું આદમીઓને ખુશ કરવાનું હું શોધું છું ? જો હજી મુખી આદમીઓને મેં ખુશ કર્યા હોય તો હું ખરીસતનો બંદો નહીં થતો.

૧૧ પણ અમે ભાઈઓ, હું તમને જણાવું છું કે જે ઇજીપ્ત મેં જાહેર કરી, તે આદમીની તરફથી નથી. ૧૨ કેમકે કોઈ આદમીના હું તે પામીઓ કે શી-ખીઓ નથી, પણ હમુ ખરીસતના જાહેર કરીએ. ૧૩ હું ઇજીપ્ત ધરમમાં હતો, તારે મારી જે આજ તે બાબત તમે શાંભલીઈ છે, કે જોદાની મંડલીને કેવી અતીરો હું સતાવતો ને વીખરી નાંખતો હતો. ૧૪ ને મારા બાપ દાદાઓની રવામતો બાબત કેવો હોંસોલો થઈને મારી કોમના મારા ઘણા સાથીઓ કરતાં ઇજીપ્ત ધરમમાં હું જીવ્યાદા પરવીન થઈઓ. ૧૫ પણ જોદા જેણે મને મારી માનાં પેઠી જીવે કરી, ને પોતાના કુજલથી બોલાવીઓ, તેની જોરે અમે મરજી થઈ, ૧૬ કે પોતાનો બેટો મારાપર જાહેર કરે, અમે સાફ કે તેની ઇજીપ્ત ગેર-કોમીઓમાં હું જાહેર કરું, તારે મેં ગોરા તથા લોહીની સલાહ લીધી નહીં. ૧૭ ને મારાથી પેહેલાં જેઓ રસુલો થઈઓ હતા, તેઓ પાસે ઇશ્રાલિમમાં હું ગઈઓ નહીં, પણ અરબસતાનમાં ગઈઓ, ને તાંહાંથી પાછો દમસકમાં આવીઓ. ૧૮ ને તે બાદ તરણ વરશે પીતરને મલવાને ઇશ્રાલિમમાં હું ગઈઓ, ને તેની સાથે પંદર દાહાડ રહીઓ, ૧૯ ને જોદાવંદના ભાઈઓ આકુબ વીના રસુલો-માંના બીજાને મેં દોડા નહીં. ૨૦ ને જીવ્યા જે વાતો હું તમને લખું છું, જોદાની આગલ હું કહું છું કે તે જીવે નથી. ૨૧ પછી મુરીઓ તથા કીલકીતા મુલકોમાં હું ગઈઓ. ૨૨ ને ઇજીપ્તમાંની ખરીસતની મંડલીઓ મને મોહીથી ઓળખતી નહીં હતી. ૨૩ પણ તેઓએ ફક્ત અમે શાંભલીઈ હતું કે જેણે પેહેલાં હમને સતાવીઓ, તે જે ઇમાનનો અગાઉ મારા કરતો હતો, તેની હવે મુ-નાદી કરે છે. ૨૪ ને તેઓએ મારે લીધે જોદાની સીતાઓ કરી.

આખ બીજો.

ફરી અહીં વરણ પછી બારનામા સાથે હું ઇશ્રાલિમમાં પાછો ગઈઓ, ને તીતસને પણ મેં સાથે લીધો. ૨ ને મારું જવું ઇલહામથી થઈ, ને જે ઇજીપ્ત ગેરકોમીઓને હું જાહેર કરું છું તે તેઓને કહી દેખાડી; પણ ખુશગોને અંકાંતમાં; રજી કોઈ રીતે હું બેશઅદા દોડું, કે દોડીઓ હોઈ. ૩ પણ તીતસ જે મારી સાથે હતા, તે હોલની છતાં પણ તેની સુનત કરવાની કોઈ અમે જાહેર નહીં

પાડી. ૪ ને ગુપત રીતે માંહે આવેલા ઝાઝા ભાઈઝ્મોને લીધે ઝ્મે થઈઈ, જે-
 ઝ્મો હમને ગોલામીમાં લાવવાને હમારી આબદગી જે ખરીસત ઇસુથી છે,
 તેની જાસુસી કરવાને છતી રીતે માંહે આવીઝ્મા. ૫ તેઝ્મોને હમે ઝ્મેક ઘડી-
 ભર પણ તામે થઈને માનીઝ્મા નહીં, કે ઇંજીલનો સાચાઈ તમારી તરફ કાઝ્મેમ
 રહે. ૬ ને જેઝ્મો જાહેરમાં બુજ્જરગ હતા, (તેઝ્મો ગમે તેવા હોવા, તે મારે શું ?
 ઝોદા કોઈનું મોંહો જોતો નથી,) પણ જેઝ્મો બુજ્જરગ જણાતા હતા, તેઝ્મોથી
 મને કંઈ હાંસીલ થઈઈ નથી. ૭ પણ હલકું તેઝ્મોઝ્મે જરે ઝ્મે દીકું કે જેમ
 સુંતતી ઝ્મોને સાઈ ઇંજીલ પીતરને, તેમ અસુંતતી ઝ્મોને સાઈ મને સોંપેલી છે;
 (કેમકે જેણે પીતરમાં સુંતતી ઝ્મોની રસાલત સાઈ અસર કીધી, તેણે મારામાં
 પણ ગેરકોમીઝ્મોને સાઈ અસર કીધી;) ૮ ને જે ફજલ મને મલીઝ્મો છે, તે
 ઇઆકુબ તથા કેકા તથા ઇઝ્મોહાન, જેઝ્મો થંભતા જેવા દેખાઈઝ્મા, તેઝ્મોઝ્મે
 જરે જણીઝ્મો, તારે મને તથા ખારનાખાને તેઝ્મોઝ્મે પંતોઆલાપણાનો જમ-
 ણો હાથ આપીઝ્મો કે, હમે ગેરકોમીઝ્મોની તરફ જઈઝ્મે, ને તેઝ્મો સુંતતી-
 ઝ્મોની તરફ. ૧૦ મગર એટલુંજ માગીઈ કે હમારે દરીદરીઝ્મોને ઇઆદ રાખ
 વા, ને તે કરવાને હું પણ તઈઆર હતો. ૧૧ પણ જરે પીતર અંતીઓખમાં
 આવીઝ્મો, તારે હું તેની સાંમને થઈઝ્મો, કેમકે તે ઇપકાલાએક હતો. ૧૨ કાર-
 ણુ કે ઇઆકુબની તરફથી કેટલાઝ્મેક આવીઝ્મા પેહેલાં તે ગેરકોમીઝ્મોની સાથે
 ખાતો હતો, પણ તેઝ્મો આવીઝ્મા પછી સુંતતીઓથી ખીડીને તે ખસી ગઈઝ્મો,
 ને જુદો થઈઝ્મો. ૧૩ ને ખીજ ઇહુદીઝ્મોએ પણ તેની સાથે ઢોંગ કીધો, એવા
 કે ખારનાખા પણ તેઝ્મોના ઢોંગથી ખેંચાઈ ગઈઝ્મો. ૧૪ જરે મેં દીકું કે તેઝ્મો
 ઇંજીલની સાચાઈ પરમાણે પાંધરા ચાલતા નથી, તારે મેં સહુની સાંમા પીતરને
 કહીઈ કે, જે તું ઇહુદી છતાં ઇહુદીઝ્મોની રીત પરમાણે નહીં, પણ ગેરકોમીઝ્મોની
 રીત પરમાણે ચલિછે, તો ગેરકોમીઝ્મોને ઇહુદીઝ્મોની રીતે ચલાવવાનું તું કેમ કરે
 છે? ૧૫ હમે જાતના ઇહુદી છતાં, ને ગેરકોમીઝ્મોમાંના ગુનાહગાર ન છતાં, ૧૬ ઝ્મે
 જણીને કે આદમી શરીઝ્મેતનાં કામોથી રાસત ઇરતો નથી, પણ ઇસુ ખરીસત
 પરના ઇમાનથી, હમે પણ ખરીસત ઇસુ પર ઇમાન કીધો છે, ઝ્મે સાઈ કે હમે
 શરીઝ્મેતનાં કામોથી નહીં, પણ ખરીસત પરના ઇમાનથી રાસત ઇરીઝ્મે; કેમકે
 શરીઝ્મેતનાં કામોથી કોઈ રાસત ઇરશે નહીં. ૧૭ પણ ખરીસતથી રાસત ઇરવાની
 તલાશમાં રહેતાં જે હમે પોતે ગુનાહગાર માલુમ પડીઝ્મે, તો શું ખરીસત ગુના-
 હનો સેવક છે? હરગેજ નહીં. ૧૮ કેમકે જે મેં પાડી નાંખીઈ તે જો હું ફરી

બાંધું, તો હું પોતાને ખતાખાર દરાવુંછું. ૧૯ કેમકે હું શરીરખતથી શરીરખત બાબત મુઓછું, કે ખાદને સારું હું જીવું. ૨૦ ખરીસતની સાથે ક્રિસ્ટ પર હું જગાડ્યો છું, લેકીન હું જીવુંછું, તોપણ હું નહીં, પણ મારામાં ખરીસત જીવેછે; ને હવે જીમમમાં જે જીવેછી હું કાઢાવું છું, તે ખાદના બેઠા પર હમાન લાવીઆથી કાઢાવું છું; તેણે મારાપર મોહોચત કીધી, ને મારે સારૂ પોતાને આપીઓ. ૨૧ હું ખાદનો ફજલ બેકાઅેદા નથી કરતો, કેમકે અગર રાસતી શરીરખતથી મલે છે, તો ખરીસત અમથો મુઓ.

બાબ તરીજો.

અમે નાદાન ગલાતીઓ, સાચાઈ ન માનવાને કોણે તમને મોહીત કીધા? તમારી આંખો આગલ ક્રિસ્ટ પર જગાએલો ઈસુ ખરીસત તમારામાં જાહેર દેખાડ્યો છે. ૨ તમથી હું ફક્ત એટલું જાણવા ચાહું છું કે તમે શરીરખતનાં કામથી રહ પામીઆ, કે હમાન રાંભલવાથી? ૩ શું તમે એવા નાદાન છેઓ? શું રહથી રાફ કરીને હવે જીમમથી કમાલ થાઓ છેઓ? ૪ શું તમે એટલી બધી ચીજો ખાલી મહી છે? જે કદાપી ખાલી હોએ તો. ૫ જે તમને રહ આપેછે, ને તમારામાં ચમતકારો કરે છે, તે શું શરીરખતનાં કામથી કરેછે, હમા હમાન રાંભલવાથી કરે છે? ૬ જેમ હબરાહીમ ખાદાપર હમાન લાવીઓ, ને તે તેને સારૂ રાસતી ગણાઈ. ૭ વાસતે તમે જાણો કે જેઓ હમાનના છે તેઓ હબરાહીમનાં ફરજંદ છે. ૮ ને ખાદા જેરકોમીઓને હમાનથી રાસત દરાવશે, કીતાબે એ આગાઉથી જોધને હબરાહીમને પેરાતર ખુશખબર આપી કે, “તારામાં બધી કોમો ખરકત પામશે.” ૯ એ સારૂ જેઓ હમાનના તેઓ હમાનવાલા હબરાહીમની સાથે ખરકત પામેછે. ૧૦ કેમકે શરીરખતનાં કામ કરનારા જેટલા છે, તેટલા લાનતી છે; કારણ કે લખીજી છે કે, જે કોઈ શરીરખતની કીતાબમાં લખેલી બધી વાતોમાં કાએમ નથી રહેતો, તે લાનતી છે. ૧૧ પણ ખાદાની આગલ શરીરખતથી કોઈ રાસત નથી કરતો એ સાફ જાહેર છે, “કેમકે રાસત હમાનથી જીવશે.” ૧૨ પણ શરીરખત હમાનની નથી; પણ એમ કે જે આદમીએ તે પર અમલ કીધો, તે તેથી જીવશે. ૧૩ ખરીસતે આપણે બદલે લાનતી થઈને શરીરખતની લાનતથી આપણને છોડાવી લીધા; કેમકે લખેલું છે કે, “જે કોઈ લાકડાં પર લટકાઈઓ તે લાનતી છે.” ૧૪ એ સારૂ કે હબરાહીમ પરની ખરકત ઈસુ ખરીસતને

આશરે ગેરદોષી ઝી પર આવે, કે આપણે રૂઠા બાબતનો વાગ્ધોષ હમાનથી પામીએ. ૧૫ અમે ભાઈ ઝી, હું માણસની રીત પરમાણે કહુંછું કે આદમી ઝીનો પણ મુકરર કરેલા બંદોબસત દોષ તોડતું હઆ વધારતું નથી. ૧૬ હવે ઈબ્રાહીમને તથા તેની નસલને વાગ્ધોષ આપીઆ હતા: ને નસલોને, એમ ઘણી બાબત જોદા કહેતો નથી, પણ તારી નસલને, એમ એક બાબત જોલે છે, ને તે ખરીસત છે. ૧૭ તારે હું કહુંછું કે ખરીસત બાબત જોદાએ જે અગાઉ બંદો-બસત કીધો, તે ચારણે ને ત્રીસ વરસ પછી આપેલી શરીઅત એવી રીતે રદ કરતી નથી કે વાગ્ધોષ બાતલ થાએ. ૧૮ કેમકે જે વારસો શરીઅતથી છે, તો વાગ્ધોષથી નથી; પણ જોદાએ વાગ્ધોષથી ઈબ્રાહીમને તે આપીઆ. ૧૯ તો શરીઅત શા વાસતે છે? ગુનાહોને લીધે તે આપાઈ, જે નસલને વાગ્ધો-ષ આપાઈઆ તે આવે તાંહાં લગી આપાઈ, શરિશતાને વસીલે મધીઅસતને હાથે તે મુકરર થઈ. ૨૦ હવે મધીઅસત એકનો નથી, પણ જોદા એક છે. ૨૧ તારે શું શરીઅત જોદાના વાગ્ધોષથી ઉલટી છે? હરગેજ નહીં; કેમકે જુંદગી બખરો એવી શરીઅત જે આપાઈ હતે, તો અલબતાં રાસતી શરીઅ-તથી થતે. ૨૨ પણ કીતાબે સરવને ગુનાહમાં બંધ કરીઆ, એ સાફ કે હસુ ખરીસત પરના હમાનથી જે વાગ્ધોષ. તે હમાનદારોને અપાએ. ૨૩ પણ હ-માન અપાઈઆ પેશતર આપણે શરીઅત તલે હતા, ને જે હમાન જાહેર થનાર હતો તે આવે તાંહાં લગી બંધ કરાએલા હતા. ૨૪ એ રીતે આપણને ખરીસત સુધી પોહોંચાડવાને શરીઅત આપણો ઉસતાદ હતો, કે આપણે હમા-નથી રાસત ઠરીએ. ૨૫ પણ હમાન આવીઆ પર આપણે ઉસતાદને તાબે નથી. ૨૬ કેમકે તમે સરવ ખરીસત હસુ પરના હમાનથી જોદાનાં ફરજંદ છે. ૨૭ કેમકે તમે જેટલા ખરીસતમાં બાપતીસમા પામીઆ, તેટલાએ ખરીસતને પેહેરીઆ છે. ૨૮ દોષ હાડી નથી ને હેલીની નથી; દોષ ગોલામ નથી ને અબદ નથી; દોષ મરદ નથી ને એમરત નથી; કેમકે તમે સરવ ખરી-સત હસુમાં એકજ છે. ૨૯ ને જે તમે ખરીસતના છે, તો તમે ઈબ્રા-હીમની નસલ છે, ને વાગ્ધોષ પરમાણે વારસ છે.

બાબ ચોથો.

હવે હું કહુંછું કે વારસ જાંહાં સુધી બાલક છે, તાંહાં સુધી સરવનો મલિક છતાં પણ ગોલામ તથા તેમાં કંઈ ફરક નથી. ૨ પણ બાપના ઈશવેલા

વખત સુધી સાચવનારાઓ તથા કારભારીઓને તામે છે. ૩ યે પરમાણે આપણે પણ જરે બાલક હતા તારે દુનીઆની રસમોને તામે છતાં ગોલામીમાં હતા. ૪ પણ વખત જરે પુરો આવીઓ, તારે જોદાએ પોતાના બેઠાને મોકલીઓ, તે યોરતથી પેદા થઈને શરીઅતને તામે થઈઓ, ૫ જે શરીઅતને તામે જોઓ હતા તેઓને છોડવે ; ને જે આપણે તેનાથી પાલકપણું પામીઓ. ૬ ને તમે દીકરા છેઓ, એ સારૂ જોદાએ પોતાના બેઠાનો રૂહ તમારાં દીલોમાં મોકલીઓ છે, જે આખઆ ઇઆને બાપ, એમ હાંક મારેછે. ૭ વાસો હવેથી તું ગોલામ નથી, પણ દીકરો છે, ને જો દીકરો, તો ખરીસતને આરો જોદાનો વારસ પણ છે. ૮ પણ જરે તમે જોદાને જાણતા નહીં હતા, તારે હકીકતમાં જે જોદાઓ નથી તેઓની બંદગી તમે કીધી. ૯ પણ હવે જોદાને પીછાનીને, બલકે જોદાથી પીછતાઈને, તમે કેમ નબળી તથા કંગાલ રસમોની તરફ પાછા ફરો છેઓ, ને તેઓની ગોલામી તમે કેમ ફરી ચાહો છેઓ ? ૧૦ તમે દાહાડઓ, તથા મહીનાઓ, તથા ફસો, તથા વરસો પાલો છેઓ. ૧૧ મને તમારી બાબત ડર લાગે છે જે રખેને જે મેહેનત મેં તમારા પર કીધી તે બેશ-એદા હોઓ.

૧૨ અએ બાઈઓ, હું તમારી મીનંત ફરેછું જે, તમે મારા જેવા થાઓ; કેમકે હું તમારા જેવો છું; તમે મારી કંઈ ખરાબી કીધી નથી. ૧૩ તમે જાણો છેઓ જે પેહેલાં મેં તમને બદનતી કમજોરીથી ઇજલ જાહેર કીધી. ૧૪ ને મારાં બદનમાં જે બીગાડ હતો તેને લીધે તમે મારો ધોકાર જે તીઆગ કીધો નહીં; બલકે મને જોદાના ફરિશતા તરેહ, હા ખરીસત ઇસુની તરેહ, તમે કબુલ કીધો. ૧૫ તારે તમે કેવા સુખી હતા? કેમકે હું તમ બાબત ગહવાઈ આપું-છું જે જો બની આવતે તો તમે પોતાની આંખો કાહાડીને મને આપતે. ૧૬ તો તમને સાચું જેહેવાથી શું હું તમારો દુશમન થઈઓ? ૧૭ તેઓ તમારા દીલસોજ છે, પણ શારી રીતે નહીં; બલકે તેઓ તમને અલગ કરવા ચાહે છે જે તમે તેઓના દીલસોજ બની જાઓ. ૧૮ પણ શારીને લીધે હમેશ દીલસોજ રહેવું સારૂ છે, ને ફકત હું તમારી પાસે હાજર છું તારેજ નહીં.

૧૯ અએ મારાં બચાઓ, ખરીસતની સુરત તમારામાં પેદા થાએ તાંહાંસુધી તમારે સારૂ જાણવાનું કરાટ મને ફરી થાએ છે. ૨૦ ને હવે હું ચાંદું છું જે તમારી પાસે આપું ; ને મારો અવાજ બદલું; કેમકે તમારી બાબત મને સારૂ છે. ૨૧ શરીઅતને તામે થવાને ચાહનારાઓ, તમે શું શરીઅત નથી સાંબલતા, તે

મને કહે! ૨૨ કેમકે ઝમ લખીકું છે કે, ધખરાહી મને બે દીકરા હતા, ઝમક લોંડીનો ને ખીજો આજદનો. ૨૩ પણ જે લોંડીનો તે જીસમ પરમાણે પેદા થઈઝા, ને જે આજદનો તે વાઝ્મિદા પરમાણે. ૨૪ ઝમે વાતો તમસીલ તરીક છે; કેમકે ઝમઝા બે બંદોબસત છે, ઝમક તો સીનાઈ પાહાડથી, તે ગોલામીને સાર જનમાવે છે, ઝમે હાગાર છે. ૨૫ કેમકે હાગાર અરબરાતાન-માંનો સીનાઈ પાહાડ છે, ને તે હાલના હરરાલિમને મલતો છે, તે પોતાનાં છઠ્ઠાં સુધાં ગોલામીમાં છે. ૨૬ પણ ઉપરનું હરરાલિમ આજદ છે, તે આપણ સઘલાની મા છે. ૨૭ કેમકે લખીજ છે કે, “અઝમે વાંઝીણી, જે જણતી નથી, તે તું ખુરા થા, તું જે જણવાની પીડા પામતી નથી, તે તું હાક મારીને ખુમ પાડ; કેમકે જેને વર છે તેના કરતાં છડીનાં છોકરાં વધારે છે.” ૨૮ તારે અઝમે બાઈઝા, ધસહાકની તરેહ આપણે વાઝ્મિદાનાં ફરજદ છઠ્ઠાં. ૨૯ પણ તે વેલા જીસમ પરમાણે જે પેદા થઈલો તેણે રહ પરમાણે પેદા થઈલા-ને જેમ સવાવીઝા તેમ હમણા પણ છે. ૩૦ પણ કીતાબ શું કેહેછે? લોંડીને તથા તેના દીકરાને કાહાડી મુક; કેમકે લોંડીનો દીકરો અજદના દીકરા સાથે વારસ નહીં થરો. ૩૧ વાસતે અઝમે બાઈઝા, આપણે લોંડીનાં ફરજદ નથી, પણ અજદનાં છઠ્ઠાં.

ખાખ પાંચમો.

એ સાર ખરીસતે જે આજદગી આપણને આપી છે તે આજદગીમાં તમે કાઝમેમ રહો; ને ગોલામીની જીંહુસરી તલે ફરી ન જોડઝા. ૨ જીઝા, હું પાઉલ તમને કહુંકું, કે જે તમે સુંતત લેઝાછેઝા, તો ખરીસતથી તમને કંઈ ફાઝ્મિદો થતાર નથી. ૩ ને હરેક સુંતતી થઈલા માણસને હું ફરીથી શાહેદી આપુંછું કે આખી શરીઅત પાલવાને તે ફરજદાર છે. ૪ તમે જેટલા શરી-અતથી રાસત હોછેઝા, તેટલા તમે ખરીસતથી અલગ થઈઝા છઝા; તમે ફજલથી પડીઝા છેઝા. ૫ કેમકે હમે ધમાનથી રાસતોની ઉમેદની રાહ રહે જોઈઝા છઝા. ૬ કેમકે ખરીસત ધસુમાં સુંતત કે બેસુંતતથી કંઈ ફાઝ્મિદો નથી; પણ ધમાન જે મોહોઅતથી અસર કરે છે. ૭ તમે શારી રીતે દોડીઝા હતા, કોણે તમને રોકીઝા કે સાચાઈના ફરમાનઅરદાર તમે નહીં થાઝા? ઈઝમે સમજ તમારા બોલાવતારથી નથી. ૮ થોડું ખમીર આખાં લોંદાને ખમીરી કરે છે. ૯ બોદાવંદથી તમારા પર મને બરોસો છે કે તમે ખીજો કંઈ બાવ નહીં

કરશો; જે તમને ધભરાવે છે, તે જે ક્રોધ હોય, તે પોતાનો દંડ ભોગવશે. ૧૧ ને યેસુ ભાઈઓ, જે હું હજી સુધી સુંતતની મુનાદી કરું છું, તો હજી સુધી મારી સતાવણી કેમ થાય છે? તારે તો કરસની ટોકર મટી ગઈ છે. ૧૨ હું ચાહું છું કે જેઓ તમને ધભરાવે છે તેઓ કપાઈ જાય.

૧૩ કેમકે યેસુ ભાઈઓ, તમે આનંદગી પામવાને બોલાવેલા છે, તે આનંદગી જીસમને સાફ ન વાપરો, પણ મોહોઅતથી એક બીજાની ખીદમત કરો. ૧૪ કેમકે આખી શરીઅત એક વાતથી પુરી થાય છે કે, “તું જેમ પોતાપર તેમ પોતાના પેડાસી પર બીઆર કર.” ૧૫ પણ જે તમે એક બીજાને કરેડો તથા આવો છે, તો ખબરદાર રહો કે રબે એક બીજાથી તમારો નારા થાય. ૧૬ હું એ કહું છું કે, તમે રહથી ચાલો ને તમે જીસમની આહેશો પુરી નહીં કરશો. ૧૭ કેમકે જીસમ રહની ઉલટાઈમાં આહેશ રાખે છે, ને રહ જીસમની ઉલટાઈમાં, ને એઓ એક બીજાને ઉલટા છે, એવા કે જે કંઈ તમે ચાહો છે, તે તમે કરી નથી શકતા. ૧૮ પણ જે તમે રહથી ચલવાઓ છે, તો તમે શરીઅતને તાબે નથી. ૧૯ જીસમનાં કામ તો બહાર છે, તે એ છે કે જનાકારી, હુશમકારી, નાપાકી, રોહવત; ૨૦ બ્રુતપરસતી, બદુ-ગરી, દુશમની, કજીઆ, ગેરત, ગુસો, જઘડા, ધુરો, તડ; ૨૧ અદેખાઈ, ખુત, છાકરાઈ, તથા શોખાઈ, ને એઓનાં સરખાં જે કામો તે; તેઓ બાઅત જેમ મેં આગાઉ કહી, તેમ હું તમને ફરી ચેતાવું છું કે, જે એવાં કામ કરે છે, તે બાદાની પાદશાહતનો વારસો નહીં પામશે. ૨૨ પણ રહનાં ફલ એ છે, મોહોઅત, ખુશી, મુલાહ, ખરદારાત, ખેરખવાહી, બલાઈ, હમાન. ૨૩ નરમાઈ, તથા પહરેજગારી; એવાંઓને ઉલટી કંઈ શરીઅત નથી. ૨૪ ને જે ખરીસતના છે તેઓએ જીસમને ખુશી ખસલતો તથા આહેશો સુધાં કરસપર જડી છે. ૨૫ જે આપણે રહમાં જીવીએ છીએ, તો આપણે રહમાં માત્રીએ પણ. ૨૬ આપણે જુડી કાપર કરનાર, એક બીજાને બીજાનાર, એક બીજાની અદેખાઈ કરનાર ન થઈએ.

બાબ છઠો.

ભાઈઓ, જે ક્રોધિશખસ ક્રોધ ખતામાં એકાએક આવી પડે તો તમે જે રહાની તે તમે એવાને નરમાઈના રહથી પાછો ટોકાણે પાડો; પોતા બાઅત બીઆર રાખતાં કે રબે તું પણ હમતેહાતમાં આવી પડે. ૨ તમે એક બીજાનો

બોજ ઉઠાવો, ને ગ્મે રીતે ખરીસતની શરીઅત પુરી કરો. ૩ કેમકે કોઈ કંઈ ન છતાં, હું કંઈ છર્જી, ગ્મેમ બે ધારે છે, તો તે પોતાને ભુલાવે છે. ૪ પણ હરેક માણસ પોતાનું કામ તપાસે, ને તારે વખાણનું કારણ તેને ખીજમાં નહીં, પણ પોતામાં જ થયો. ૫ કેમકે હરેક પોત પોતાનો બોજ ઉઠાવશે. ૬ જો કોઈ કલામ શીખે, તો શીખવનારને સઘલાં શારીનો છીસો આપે. ૭ છેતરાગ્મા ના, ખોટાની હડા થતી નથી; કેમકે માણસ જે કંઈ વાવે છે તેજ તે લણુરો; ૮ ઇગ્માને જે પોતાના જીસમ સાર વાવે છે, તે જીસમથી ખરાખી લણુરો; પણ રહેને સાર જે વાવે, તે રહથી હમેશાંની જીંદગી લણુરો. ૯ તો શાઈ કરતાં આપણે થાક્યું નહીં, કેમકે જો કાગ્મેર નહીં થઈ ગ્મે, તો કીક વખતમાં લણુશું. ૧૦ વાસતે આપણને જેમ વગ મલેતેમ મહુનું શાઈ કરોગ્મે, પણ ખાસ કરીને જે ગ્મા ઈમાનનાં ધરના છે તે ગ્માનું. ૧૧ તમે જીગ્મા છે ગ્મા કે મેં પોતાને હાથે કેવડું મોહોડું પત્ર તમને લખીજી છે. ૧૨ જીસમ બાબત જેટલા નેકતામો આહે છે, તેટલા તમારી સુંતત જગરદસતીથી કરાવે છે, ફક્ત ગ્મે સાર કે ખરીસતના કસને લીધે તે ગ્માની સતાવણી ન થાગ્મે. ૧૩ કેમકે જે સુંતતી થગ્મેલા છે, તે ગ્મા પણ શરીઅત પાલતા નથી; પણ તમારી જીસમ બાબત ફખર કરે વાસતે તમારી સુંતત થવાને આહે છે. ૧૪ પણ ગ્મેમ ન થાગ્મે કે આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના કસ શીવાગ્મે હું કંઈ ખીજમાં ફખર કરું, તેથી મારી બાબત દુનીઆ કરસે જડાઈ છે, ને દુનીઆ બાબત હું. ૧૫ કેમકે ખરીસત ઇસુમાં સુંતત કંઈ નથી, ને બેસુંતત કંઈ નથી; પણ તરી પેદાગ્મેરા છે. ૧૬ ને જેટલા ગ્મે કાનુન પરમાણે આલે છે તે ગ્મા પર, તથા ખોદાના ઇસરાગ્મેલ પર સલામતી તથા રહમ થાગ્મા.

૧૭ હવેથી મને કોઈ તસદી ન દે, કેમકે હું ખોદાવંદ ઇસુની નીશાની ગ્મા મારાં બદનમાં લઈ ફરું છર્જી. ૧૮ અગ્મે બાઈગ્મા, આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમારા રહ સાથે થાગ્મા. આમીન.

એપ્રેસીએને પાઉલનું પતર.

આખ પેહેલો.

એફેસસમાં જે પવીતરો ઇશ્વાને ઇશુ ખ્રીસ્ત પર હિમાન લાવનારા છે, તે એને જોવાની મરજીથી ઇસુ ખ્રીસ્તનો રસુલ પાઉલ લખે છે. ૨ જોવા આપણા આપથી, તથા જોવાવંદ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને ફળ તથા સલામતી થાય.

૩ મુબારક છે આપણા જોવાવંદ ઇસુ ખ્રીસ્તનો જોવા તથા બાપ, જેણે ખ્રીસ્તમાં આસમાનમાંની હરેક રહાની બરકત આપણને બખ્શી. ૪ જેમ તેણે દુનિયાનો પાછો નાંખી આ પેહેલાં આપણને તેનામાં પસંદ કીધા, કે આપણે તેની સાંભા મોહોબતથી પાક તથા બેચેન થઈએ. ૫ તેણે પેહેલાંથી આપણી બાબત એમ મુકરર કીધું કે આપણે તેની મરજીના નેક ધરાદા પરમાણે ઇશુ ખ્રીસ્તને આસરે તેના પાલક થઈએ: ૬ એ સાહે કે તેના ફળની જલાલની તારીફ થાય, જેથી તેણે આપણને તે પીઆરામાં કબુલ કીધા છે. ૭ તેનામાં તેનાં લોહીથી આપણે છુટકો ઇશ્વાને ગુનાહોની માફી તેના નીહામત ફળથી પામીએ છઈએ. ૮ તે ફળ તેણે આપણા પર સરવ દાનાઈ તથા ડહાપણથી બહુ વધારીએ છે. ૯ તેણે પોતાની મરજીનો ભેદ જે પોતાના નેક ધરાદા પરમાણે આગલથી પોતાનામાં ફાવીએ હતો, તે આપણી ઉપર જાહેર કીધો; ૧૦ કે જમાનાઓનાં ચલનના પુરા થવામાં જે સ્ત્રીને આસમાન તથા જમીન પર છે તે બધીને ખ્રીસ્તમાં એકઠી કરે. ૧૧ જે પોતાના મરજીના મનસુબા પરમાણે બધાં કરે છે તેના ધરાદા મુઆફક અગાઉથી મુકરર થઈએ છતાં આપણે તેનામાં વતન પણ પામીએ; ૧૨ કે હમે ખ્રીસ્ત પર પેહેલાં ભરોસો કરનારા તેના જલાલની તારીફને સાહે થઈએ. ૧૩ તમે પણ કલામે હક ઇશ્વાને તમારાં તારણની ખુશખબર શાંભલીને તેના પર ભરોસો કીધો; ને તેના પર હિમાન લાવીએ બાદ તમને પણ વાંચેલાના પાક રહી મોહિર કરાઈ. ૧૪ જાહેરાતથી ખ્રીસ્ત કીધેલો છુટકારો મલે તાંહાં સુધી તેના જલાલની તારીફ સાહે તે આપણા વતનનું એમાનુ છે.

૧૫ એ સાહે હું એ શાંભલીને કે તમે જોવાવંદ ઇશુ પર હિમાન લાવીએ, ને સરવ પવીતરો ઉપર મોહોબત રાખો છે એ, ૧૬ તમારી બાબત શુકર કરવાને

તથા મારી દુઆઓમાં તમને ઇઆદ કરવાને છોડતો નથી, ૧૭ કે આપણા ઓદા-
વંદ ઇસુ ખ્રીસતનો આદા જે જલાલનો બાપ છે, તે દાનાઈ તથા પરગટણનો
૩૬ તમને આપે કે તમે તેને પીછાનો; ૧૮ ને તમારાં દીલની આંખો રોશન થાએ
કે તમે સમજો કે તેના બોલાવવાની ઉમેદ શી છે, તથા પવીતરોને સાફ જે વતન
તેની જલાલની દોલત કેટલી છે; ૧૯ ને આપણુ ઇમાનદારોની તરફ તેની
કમાલ કુદરત કેવી મોહોટી છે, તેની કાદેર કુદરતની અસર પરમાણે. ૨૦ જે
તેણે ખ્રીસતમાં જાહેર કીધી જરે તેણે તેને મુએલાંઓમાંથી બહાડીઓ, ને
પોતાના જમણા હાથ ઉપર આસમાનીઓમાં બેસાડીઓ; ૨૧ ને બધી હકુમત,
તથા એખતીઆર, તથા કુદરત, તથા ખાંવંદી, તથા હરેક નામ, જે કુદત આ
દુનીઆમાં નહોં, પણ આવતી દુનીઆમાં પણ કેહેવાએ છે, તેઓ ઉપર બુલંદ
કીધો. ૨૨ ને કુલે ચીજ તેના પગ તલે મુકી, ને સરવપર તેને મંડલીનું શીર
હેરવીઓ. ૨૩ એ તેનું બદન છે તથા તેની ભરપુરી જે સરવેમાં સરવ ભરે છે.

બાબ બીજો.

એને તમે ખતાઓમાં તથા ગુનાહોમાં જે મુએલા હતા તે તમને તેણે
જીવતા કીધા. ૨ જેઓમાં આ દુનીઆની ચાલ પરમાણે હવાના સરદારની
હકુમત પરમાણે તમે પેહેલાં ચાલીઓ, તે ૩૬ નાફરમાનખરદાર છોકરાંઓમાં
અસર કરે છે. ૩ તેઓમાં હમે પણ સહુ પોતાનાં બદનની રોહવતો પરમાણે
અગાઉ ચાલીઓ, ને તન મનની ખાહેરો પુરી કરતા હતા, ને ખીજાઓ સર-
ખા સવભાવથી ગજબનાં ફરજંદ હતા. ૪ પણ આદા જે રહમમાં ગની છે, તેણે
આપણુ ગુનાહોમાં મુએલાઓને પોતાની મોહોટી મોહોળત જે તેણે આપણા ઉપર
કીધી ખ્રીસતની સાથે જીવાડીઓ. ૫ (ફજલથી તમે તરાએલા છેઓ.)
૬ ને તેણે આપણુને તેની સાથે ઉઠાડીઓ, ને આરામાનીઓમાં ઇસુ ખ્રીસત-
ને વસીલે આપણુને સાથે બેસાડીઓ. ૭ એ સાફ કે તે પોતાનો ફજલ, જેથી
ઇસુ ખ્રીસતને સખબ હમારી ઉપર તે મેહેરબાની કરે છે, તેની અતીરો દોલત
આવતા જમાનાઓમાં દેખાડે. ૮ કેમકે તમે ફજલથી ઇમાનને સખબ તરાએલા
છેઓ; ને એ તમારાથી નથી, આદાની બખરોસ છે. ૯ કરણીઓથી નહોં,
કે રખે કોઈ વગાઈ કરે. ૧૦ કેમકે આપણે તેની કારીગરી છઠએ, ખ્રીસત
ઇસુમાં નેક કામો કરવાને પેદા થઈઓ, જેઓ બાબત આદાએ અગાઉથી
મુકરર કીધું કે આપણે તે બજાવીએ.

૧૧ ઝ્મે વાસતે ઇઆદ રાખજો કે તમે પેહેલાં જીસમની નીસબત ગેરકોમી હતા, ને જીસમમાંના હાથે કરેલા સુંતતી દેહેવાઝ્મેલાઝ્માથી તમે બેસુંતતી દેહેવાતા હતા ; ૧૨ વસી તે વખત તમે ખરીસત વગરના, ને ઇસરાઝ્મેલનાં પરબપણથી અલગ, ને વાઝ્મેદાના બંદોબસતોથી બાહાર, ને નાઉમેદ, તથા દુનીઆમાં બોદા ચીનાના હતા. ૧૩ પણ તમે જે પેહેલાં દુર હતા, તે તમે હમણા ખરીસત ઇસુને સખખ ખરીસતનાં લોહી પાડવાથી પાસે થઈઝ્મા છેઝ્મા. ૧૪ કેમકે તે આપણી સુવિદ છે ; તેણે બેને ઝ્મિક કીધા, ને જુદાઈની આડી ભીતને પાડી નાંખી ; ૧૫ ને પોતાનું બદન આપીને દુરામનને ઇઝ્માને શરીઅતના હુકમો તથા રસમોને કાઢાડી નાંખી, કે સુવિદ કરાવીને પોતામાં તે બેનું ઝ્મિક નવું બનસાન બનાવે ; ૧૬ ને દુરામનીને કહસપર મારીનાંખીને પોતામાં બોદાનો સાથે ઝ્મિક બદનમાં બેડેનો મેલાપ કરે. ૧૭ ને તેણે આવીને તમે દુર પડેલાઝ્માને તથા પાસેનાઝ્માને સુવિદની ખુશખબર જાહેર કીધી. ૧૮ કેમકે તેને વસીલ આપણે બેઉ ઝ્મિકજ રહથી બાપ પાસે દાખલ થઈઝ્મે છઈઝ્મે. ૧૯ વાસતે હવેથી તમે બેગાના તથા મુસાફરો નથી, પણ પરીતરોના હમરોહેરી તથા બોદાનાં ધરના છેઝ્મા. ૨૦ ને રસુલો તથા નખીઝ્માના પાઠઆ પર તમે બાંધેલા છેઝ્મા, ને ઇસુ ખરીસત પોતે ખુણાનું મથાલું છે. ૨૧ તેનામાં આખી બાંધણી સાથે જોડેલી છતાં બોદાવંદને સાર પાક મંદીર થતું જઝ્મે છે ; ૨૨ ને તેમ તમે પણ બોદાનો રહેવાસ થવા સાર રહથી સાથે બનો છેઝ્મા.

બાબ તરીજો.

ઝ્મે સખખ હું પાઉલ તમ ગેરકોમીઝ્માને સાર ખરીસત ઇસુનો બંધીવાન છર્જો. ૨ બોદાના ફજલનો કારબાર જે તમારે સાર મને આપેલા છે તે બાબત તમે શાંખલીર્જો હરો ; ૩ કે ઇલહામથી તે ભેદ તેણે મને જણાવીઝ્મા, (જેમ અગાજે મેં ટુંકામાં લખીર્જો. ૪ તે બાંચવાથી ખરીસતના ભેદ બાબત જે મારી સમજ તે તમે જાણી શકસો,) ૫ જે આગલા જમાનાઝ્મામાં બની આદમને ઝ્મેવી તરેહ માલુમ નહીં હતો જેવો તેના પાક રસુલો તથા નખીઝ્માને રહથી હવે જાહેર થઈઝ્મા છે ; ૬ કે ગેરકોમીઝ્મા ખરીસતમાં ઇજીલથી હમવતની તથા ઝ્મિક બદનના તથા તેના વાઝ્મેદાના શરીક થાઝ્મે. ૭ બોદાના ફજલની બખરોસથી જે તેની કુદરતની તાસીરથી મને મલી છે, હું તેનો આદમ છર્જો. ૮ જે સરવ પરીતરોમાંના નાહાનાઝ્મામાંનો નાહાનો, તે મને ઝ્મે ફજલ અપાઈઝ્મા કે

અરીસતની ઇંજીલની એકીઆરા દોલત ગેરદોષીઓમાં હું જાહેર કરું; ૬ ને જોદા જેણે ઇસુ અરીસતથી સરવ પેદા કર્યાં, તેની પાસે જે બેદ દુનીઆની શરઆતથી ગુપત રહેલો હતો તેમાં ભાગીપણું શી રીતે થાય છે તે હું સરવને જણાવું. ૧૦ અમે સાફ કે જોદાની કમાલ દાનાઈ મંડલીને વસીલે સરદારો તથા અખતી-આરવાલાઓ જેઓ આસમાની મકાનોમાં તેઓને જાહેર થાય. ૧૧ તે હરિદા પરમાણે જે તેણે આપણા જોદાવંદ અરીસત ઇસુમાં હમેશાંથી કર્યા છે. ૧૨ તેનામાં ઇઆને તેની ઉપરના ઇમાનથી આપણે હિમત તથા ભરોસાથી દા-ખલ થઈએ છઈએ. ૧૩ વાસતે હું ચાહુંછઈ કે તમારે સાફ મારી જે સુસી-અતો તેથી તમે દિદાસ ન થઓ, કેમકે અમે તમારી હજીવ છે. ૧૪ અમે વાસતે આપણા જોદાવંદ ઇસુ અરીસતના આપની આગલ હું ધુંગણ ટેકવુંછઈ; ૧૫ અ-નાથી આસમાન તથા જમીનપરનું તમામ આનદાન દેહેવાએ છે; ૧૬ કે તે પો-તાના જલ્લાલની દોલત પરમાણે તમને અમેવું આપે કે તમે તેના રહથી આતની ઇનસાનીઅતમાં બહુ જોરાવર થાઓ; ૧૭ ને અરીસત તમારાં દીલોમાં ઇમાનથી વસે, ને તમે મોહોઅતમાં જડ તથા પાઈઆ નાંખોને; ૧૮ તેની આઝાઈ, તથા લં-બાઈ, તથા ઊંડાણ, તથા ઊંચાણ કેટલું, અમે તમે સરવ પરીતોની સાથે સમજી લેઓ; ૧૯ ને અરીસતની મોહોઅત જે અકલથી જુઆદા છે તે જાણવાને તમે જોરાવર કરાઓ, અમેવા કે તમે જોદાની બધી ભરપુરીથી ભરાઈ જાઓ. ૨૦ તેની કુદરત જે હમારામાં તાસીર કરે છે, તે પરમાણે હમે જે માગીએ ઇઆ-ધારીએ છઈએ, તે કરતાં અતીધણું કરવાને જે કુદરતવાન છે; ૨૧ તેને મંડલીને દરમીઆન પેહેડી દર પેહેડી ઇસુ અરીસતમાં હમેશાં સુધી જલ્લાલ થાએ. આમીન.

બાબ એથો.

હું જે હું જોદાવંદનો બંધીવાન તમારી મીનંત કરુંછઈ કે જે તેડાંથી તમે તેડાઈઓ છઓ તેને લાએક ચાલો. ૨ પુરી લીનતા ને નમસ્તાથી સમ્પર કરીને મોહોઅતથી એક બીજાની બરદાશત કરો. ૩ દોરોસ કરો કે રહની અમેગાંગી સુલેહના બંધનોથી બાધેલી રહે. ૪ એક બદન તથા એક રહ છે, જેમ તમે તમારાં તેડાંની એક ઉમેદથી તેડાઈઓ છઓ. ૫ એક જોદાવંદ, એક ઇમાન, એક આપતીસમા, ૬ એક જોદા, જે મહુનો આપ, તે સઘલા ઉપર તથા સઘલા મધે તથા તમ સરવમાં છે. ૭ ને અરીસતની બખ-

શેસનાં માપાં પરમાણે આપણામાંના હરેકને ફજલ અપામ્મિલો છે. ૮ વાસતે તે ફેહેછે કે, “તેણે ઊંચાણ પર ચહડીને બંધીવાનોને બંધ કીધા, ને આદમીઝ્મોને બખ્ખરોસો આપી.” ૯ હવે તે ચહડીઝ્મા ઝ્મ શું છે? શું ઝ્મ નહીં કે અવલ જમીનના નીચા ભાગોમાં તે ઉતરીઝ્મા? ૧૦ જે ઉતરીઝ્માં તે ઝ્મેજ છે કે જે બધાં આસમાનો પર ચહડીઝ્મા, કે તે સરવને ભરપુર કરે. ૧૧ ને પરીતરોને કમાલ કરવા સાહ, તથા ખીદમતનાં કામને લીધે, તથા ખરીસતનાં બદનને સુધારવા સાહ, ૧૨ તેણે ફેટલાઝ્મિક રસુલો તથા ફેટલાઝ્મિક નખી તથા ફેટલાઝ્મિક ઇંછલની મુનાદી કરનારા તથા ફેટલાઝ્મિક પાલકો તથા ઉસતાદો આપીઆ છે. ૧૩ જોહાં સુધી કે આપણે બધા ઇમાન તથા જોદાના બેટાની પીછાનની ઝ્મિગાંગી, ને કામલ હનિસાન ઇઆને ખરીસતનાં પુરાં કદતા અંદાજ સુધી પોહાંચીઝ્મે; ૧૪ કે આપણે હવેથી તાલીમના હરેક પવનથી, તથા માણસની ડગા-ધથી, તથા ફસવાની જુગતીનાં કપટથી હલવાઝ્મિલાં તથા ફરવાઝ્મિલાં છોકરાં નહીં રહીઝ્મે. ૧૫ પણ મોહોબતથી સાચું બોલીને ખરીસત જે શીર છે તેનામાં હર તરેહ વધતા જઈઝ્મે. ૧૬ જેને આરોરે આપું બદન ફીક તરેહ જોડા-ઝ્મિલું છતાં, તથા હરેક સાંધાના પુરાપણ સાથે ઘટ કીધા છતાં, હરેક અંગમાંના કીધેલાં માપાં પરમાણે મોહોબતમાં પોતાના સુધારથી બદનને વધારે છે.

૧૭ વાસતે હું ઝ્મે કહુંછું જે જોદાવંદથી શાહેદી આપુંછું, કે જેમ ખીજ ગેરકોમીઝ્મા પોતાની બાતલ અકલથી ચાલે છે તેમ તમે હવેથી ન ચાલો. ૧૮ તેઝ્માની સમજ અંધરાઝ્મેલી, ને જે જાહીલત તેઝ્મામાં છે તે સખખ, તથા તેઝ્માનાં દીલની સખતીને લીધે તેઝ્મા જોદાની છંદગીથી દુર છે. ૧૯ તેઝ્માઝ્મે પુન જડ થઇને લાભથી બધી નાપાકી કરવા સાહ પોતાને રોહિવતને તામે કીધા-છે. ૨૦ પણ તમે ઝ્મે પરમાણે ખરીસતને શીખીઆ નથી. ૨૧ અગર તમે તેનું શાંભલીજ છે, ને તેનાથી તાલીમ પામીઆ છેઝ્મા, જે સાચાઈ હિસુમાં છે તે પરમાણે તો. ૨૨ તમે પેહેલાંનીઆલ નું પુરાનું ઇનસાનીઅત જે ફરેઅ આપનાર રોહિવતોના સખખથી અગડીજ છે તે ઉતારી નાંજો; ૨૩ ને તમારાં દીલના રહમાં નવા બનો; ૨૪ ને નવું ઇનસાનીઅત જે જોદાની સુઆફક રાસતી તથા ખરી પાકીજગીમાં પેદા થઈજે તે પેહેરો.

૨૫ વાસતે જુદાપણું છોડીને હરેક રાખસ પોતાના પડોસી સાથે સાચું બોલો; કેમકે આપણે ઝ્મિક ખીજના અંગ છઈઝ્મે. ૨૬ ગુસે થાઝ્મા, પણ ગુતાહ ના કરો; તમારા કરોધ રહેતાં સુરજ અસત ન થાઝ્મે. ૨૭ ને રોતાનને જગી-

આ ના આપો. ૨૮ જોણે ચોરી કીધી તે હવેથી ન ચોરે, પણ તે શારી પેશો એખતીઆર કરીને હાથોથી મેહનત કરે, કે મોહોતાજને કંઈ આપી શકે. ૨૯ કોઈ ગંદી વાત તમારાં મોહોથી ન નીકલે, પણ શારી સુધારનારી હોય તે, કે સાંબલનારાઓને ક્ષમાદો અપરો. ૩૦ ને જોદાનો પાક રહ જોનાથી છુટકાના દાહાડ સુધી તમ પર મોહોર કરાઈ છે, તેને ગમગીન ન કરો. ૩૧ સઘલી કડવાસ, તથા કરોધ, તથા ગુસો, તથા અડખડું, તથા અદગોઈ તમામ બધી સાથે તમારામાંથી દુર કરો. ૩૨ ને તમે એક બીજા ઉપર મેહરબાન તથા રહમદીલ થાઓ, ને એક બીજાને માફ કરો ; જેમ જોદાએ ખરીસતને લીધે તમને માફી અપાશે.

બાબ પાંચમો.

વાસતે તમે પીઆરાં ફરજંદોની પોંઝે જોદાની પેરવી કરનારા થાઓ.

૨ ને જેમ ખરીસતે પણ આપણા પર મોહોબત કીધી, ને પોતાને આપણે સાર અરપણ તથા ફરઆની ખુશખોધને સાર જોદા આગલ સોંપીઓ, તેમ તમે મોહોબતથી ચાલો. ૩ પણ જેમ પવીતરોને લાએક છે તેમ હરામકારી, તથા બધી તરેહની નાપાકી, તથા લાલચનું નામ પણ તમારામાં એક વેલા નહીં લેવાએ. ૪ લજ્જમણી તથા ખેહુંદી વાત, તથા ઠઠાખાજ, જે એમુનાસીબ છે તે ન થાએ ; બલકે શુકરગુજરી થાએ. ૫ કેમકે તમે એ જાણો છોએ, કે કોઈ જનાકાર, કે પલીદ, કે લોખી, જે ખુતપરસત છે, એઓને ખરીસત તથા જોદાની પાદશાહતમાં વારસો નથી. ૬ કોઈ તમને વીઅરથ વાતોથી ભુલાવો ન આપે ; કેમકે એવાં કામોને સાર જોદાનો ગજબ નાફરમાનઅરદાર છોકરાં પર આવે છે. ૭ વાસતે તમે તેઓના શરીક ના થાઓ. ૮ કેમકે આગલ તમે અંધકાર હતા, પણ હવે જોદાવંદમાં રોશની છેએ ; તમે રોશનીનાં ફરજંદોની પોંઝે ચાલો. ૯ (કેમકે રહનાં ફલ કમાલ ખુબી, તથા રાસતી, તથા સાચાઈ છે.) ૧૦ જોદાવંદને શું ખુશ આવેછે, તેનો દરીઆફત કરતા જાઓ. ૧૧ ને અંધકારનાં બેહાંસલ કામોમાં શરીક ન થાઓ, પણ તેઓને વખોડો. ૧૨ કેમકે તેઓથી જે ગુપતમાં થાએછે તે બાબત બોલવાની પણ શરમ લાગે છે. ૧૩ પણ જે સરવ વખોડાએ છે તે રોશનીથી જાહેર થાએ છે, કેમકે જે કંઈ જાહેર કરે છે તે રોશની છે. ૧૪ એ વાસતે તે કેહેછે કે, અએ ઊંધનાર,

તું જાગતો થા, ને મુઝ્મિલાંઝ્મિમાંથી ઉઠ, ને ખરીસત તને રોશન કરશે. ૧૫ તો સંભાલો કે ઝાકસાઈથી તમે ચાલો, બેવકુફાની કણી નહીં, પણ દાતાવાની પોટે. ૧૬ વખત વાપરીને ચાલો ; કેમકે દાહાડા બુરા છે. ૧૭ ઝ્મિ વાસતે તમે બેસમજ ના રહો, પણ ઝાદાવંદની મરજી શી તે જાણીલેઝ્મિ. ૧૮ ને શરાખ પીને મસત ના થાઝ્મિ, તેમાં ખરાબી છે ; પણ રહથી ભરેલા થાઝ્મિ. ૧૯ ગીતો તથા સીતાઝ્મિશો તથા રહાની ગાઝ્મિણો પોતામાં ગાતા જાઝ્મિ, ને પોતાનાં દીલમાં ઝાદાવંદને વાસતે ગાતા તથા વજાડતા જાઝ્મિ. ૨૦ આપણા ઝાદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી બધી વાતોમાં ઝાદા ઇઝ્મિને આપની શુકરબુજરી હમેશા કરતા જાઝ્મિ. ૨૧ ઝાદાના ઝાકૂથી ઝ્મિક ખીજની ફરમાન-બરદારી કરો.

૨૨ વહુઝ્મિ, તમે જેમ ઝાદાવંદનો તેમ પોત પોતાના વરોની ફરમાનબરદારી કરો. ૨૩ કેમકે વર વહુનું શીર છે, જેમ ખરીસત પણ મંડલીનું શીર છે, ને તે બદનનો તારનાર છે. ૨૪ માટે જેમ મંડલી ખરીસતનો ફરમાનબરદાર છે, તેમ વહુઝ્મિ પણ હરેક બાબતમાં પોત પોતાના વરોની થાઝ્મિ. ૨૫ વરો, તમે પોત પોતાની વહુઝ્મિ પર પીઆર કરો, જેમ ખરીસતે પણ મંડલી પર પીઆર કીધો, ને તેને વાસતે પોતાને સોંપીઝ્મિ ; ૨૬ કે તે તેને પાણીના ગોશલથી કલામની સાથે ઘોઘને પાક કરે ; ૨૭ ને કે પોતાની પાસે તે તેને ઝ્મિલી જલાલી મંડલી કરી મુકે કે તેને ડાગ કે કરચલી કે ઝ્મિયું કંઈન લાગીઆ છતાં તે પાક તથા બેઝ્મિય થાઝ્મિ. ૨૮ ઝ્મિ પરમાણે વરોને પોત પોતાની વહુઝ્મિ પર પીઆર કરેા જોઈઝ્મિ, જેમ પોતાનાં બદનો પર તેમ જે પોતાની વહુ પર પીઆર કરે છે, તે પોતા પર પીઆર કરે છે. ૨૯ કેમકે કોઈઝ્મિ પોતાનાં બદનની દુસમની કદી કીધી નથી, પણ તે તેને પાલે તથા પોસે છે ; જેમ ઝાદાવંદ પણ મંડલીને. ૩૦ કેમકે આપણે તેનાં બદનના તથા તેના ગોશતના તથા તેના હાડકાંનાં અંગ છઈઝ્મિ. ૩૧ ઝ્મિ સાફ માણસ પોતાનાં મા બાપને મુકીને પોતાની વહુની સાથે મલીઝ્મિ રહે ; ને તે બંને ઝ્મિક બદન થરો. ૩૨ ઝ્મિ જાહોટો ભેદ છે ; પણ ખરીસત તથા મંડલી બાબત હું કહું છઈ. ૩૩ તોપણ તમે ઝ્મિમ કરો કે, હરેક જેમ પોતા પર તેમજ પોતાની વહુ પર પીઆર કરે ; ને વહુ પોતાના વરની અદબ રાઝ્મિ.

બાબ છઠો.

છે કરાંઝો, તમે ઝોદાવંદમાં પોતાનાં મા બાપને તાબે રહો; કેમકે ઝો વાજખી છે. ૨ તારા બાપ તથા માની ઇજ્જત કર, ઝો વાઝ્મેદ સાથેનો પેહેલો હુકમ છે; ૩ કે તારું ભણું થાઝ્મે, ને જમીનપર તારો ઉમરદરાજ થરો. ૪ ને ઝઝમે બાપો, તમે પોતાનાં છોકરાંઝોને ન ચીહડવો; પણ ઝોદાવંદનો તરખી-અત તથા નશીહત કરીને તેઝોની પરવરશી કરો. ૫ આકરો, ખીહીક તથા ધા-કથી જેમ ખરીસતને તેમ દીલની સફાઈથી જીસમને નીસખત જે તમારા ધણીઝો તેઝોના ફરમાનખરદાર થાઝ્મે. ૬ આદમીઝોની ખુરામત કર-નારાઝોની તરેહ દેખાડવાને નહીં, પણ ખરીસતના બંદાઝોની તરેહ દીલ-થી ઝોદાની મરજી કરો. ૭ દીલથી આકરી કરો કે ગોઠઝા ઝોદાની, આદમી-ની નહીં. ૮ ઝો જાણીને કે હરેક જે કંઈ શાઈ કરે છે, પછી તે ગોલામ હોઝ્મે ઇઝ્મા આજદ હોઝ્મે, તે ઝોદાવંદની પાસેથી તે પામરો. ૯ ને ઝઝમે ધણી-ઝો, તમે ધમકીઝો મુકી દઈને તેઝોની સાથે ઝમેજ કરો; ઝમે જાણીને કે તમારો પોતાનો પણ ધણી આસમાનમાં છે, ને તે કોઈનો તરફદારો નથી કરતો.

૧૦ છેલું, મારા ભાઈઝો, ઝોદાવંદ તથા તેની કુદરતનાં કુવતથી તમે જોરા-વર થાઝ્મે. ૧૧ તમે રોતાનની જીગતીઝોને ઉલટા ઉભા રહી શકો વાસતે ઝોદાના બધાં હથીઆરબંદ રહો. ૧૨ કેમકે આપણું લડવું ગોરાત તથા લોહીની સાથે નથી, પણ સરદારોની સાથે, તથા ઝમેખતીઆરદારોની સાથે, તથા આ દુનીઆના અંધકાર હાકમોની સાથે, તથા ખુરા રહો, જેઝો ખુલંદ મકાનોમાં છે તેઝોની સાથે. ૧૩ વાસતે ઝોદાનાં બધાં હથીઆર લેઝ્મે, કે ખુરા દાહાડ-ઝોમાં તમે મુકાબલો કરી શકો, ને સરવ કરીને કાઝમેજ રહી શકો. ૧૪ ઝો સાઈ સાઆઈથી તમારી કમર બાંધીને, તથા રાસતીનું બખતર પેહેરીને, ૧૫ તથા સુલેહની ઇંજીલની તઢઝારીમાં પગો ધાલીને ઉભા રહો. ૧૬ ઝો બધાં ઉપ-રાંત ઇમાનની દાલ લેઝ્મે, જેથી તમે તે જીંડના બધા બલતા ભાલા હોલવી શકશો. ૧૭ ને તારણનો ટોપ તથા રહની તલવાર જે ઝોદાનો કલામ છે તે લેઝ્મે. ૧૮ પુરી આરજી ને મીનંત સાથે હર વખત રહથી દુઆ માગો, ને તેમાં બધા પરીતરોને સાઈ મરાયુલ રહીને તથા મીનંત કરીને જાગતા રહો. ૧૯ ને મારે વાસતે પણ, કે મને બોલવાની તાકાત મલે, ને ઇંજીલનો ભેદ જાહેર કરવાને

હું માણું છું કે તમે તમારી જાણ કરો છો. ૨૦ જેને લીધે હું કેટલી ઝેલમાં છું, કે જે રીતે મારે બોલવું જોઈએ તે રીતે બેધરક બોલું. ૨૧ ને મારો અહવાલ તથા હું શું કરું છું તે તમે જાણો વાસતે તુખીકસ જે પીઆરો ભાઈ, તથા આદાવંદનો અમાનતદાર આદમ છે તે બધું તમને જાણાવશે. ૨૨ એ કારણે સારું મેં તેને તમારી પાસે મોકલી આપ્યો છે, કે હમારી હાલત તમે જાણો, ને તે તમારાં દીલોને દીલાસો આપે. ૨૩ આદા બાપથી તથા આદાવંદ ઇસુ ખ્રીસ્તથી સલામતી તથા પીઆર હમાન સાથે ભાઈઓને થાએ. ૨૪ આપણા આદાવંદ ઇસુ ખ્રીસ્ત પર જે સાચાઈથી પીઆર કરે છે, તે સરવ ઉપર ફજલ થાએ. આમીન.

ફીલિપીઓને પાઉલનું પત્ર.

બાબ પેહલો.

ખ્રીસ્ત ઇસુમાં જે પવીતરો ફીલિપીમાં છે, નેગાહબાનો તથા કારમારીઓ સુધાં, તે સરવને ઇસુ ખ્રીસ્તના બંદા પાઉલ તથા તીમાથી લખે છે. ૨ આપણા બાપ આદાથી તથા આદાવંદ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૩ હું જોઉં તમને ઇઆદ કરું છું, તારે તમારે લીધે મારા આદાના શુકર કરું છું; ૪ ને મારી હરેક દુઆમાં ખુશીથી તમે સરવને સારું હમેશાં દુઆ માયું છું; ૫ કે પેહલે દાહોડથી આજ સુધી તમે ઇજીપ્તમાં શરીક રહીઆ. ૬ મને એ ભરોસો છે કે, જેણે તમારામાં નેક કામ સારું કીધું તે ઇસુ ખ્રીસ્તના દાહોડ સુધી તે કરતો જશે. ૭ એ પરમાણે તમ સરવ બાબત સમજવું મને મુનાસીબ લાગે છે: કેમકે તમે મારાં દીલમાં છે એ, ને મારાં બંધનમાં, તથા ઇજીપ્તનો અચાવ ને તેની સાબેતી કરવામાં તમે બધા મારી નીઆમતમાં શરીક છે એ. ૮ કેમકે આદા મારો શાહેદ છે કે ઇસુ ખ્રીસ્ત જેવો રહમ રાખીને હું તમ સરવને કેટલા ચાહું છું. ૯ ને હું એ દુઆ માયું છું કે, તમારી મોહિબત દાનાઈ તથા સરવ સમજ સાથે જુઆદ થતી જાએ. ૧૦ એ સારું કે જે વાતો ઉમદી તે તમે પારખો, ને કે તમે ખ્રીસ્તના દાહોડ સુધી ખાલસ રહો, ને ટોકર ન આપો. ૧૧ ને રાસતીનાં ફજલ જે ઇસુ ખ્રીસ્તથી છે તે એથી તમે ભરેલા રહો, કે આદાનો જલાલ તથા તેની શીતાએશ થાએ.

PHILIPPIANS.

૧૨ અને અમ્મે ભાઈઓ, હું ચાહુંછઈ કે તમે જાણો, કે મારી ઉપર જે બધું ગુજરીઈ તેથી ઇજીલનો જીઆદા ફેલાવ થઈઓ, ૧૩ હીઆં સુધી કે કાઠ-સારના આપ્પા મેહેલમાં ને બીજાં બધાં મકાનોમાં મરાહુર થઈઈ કે હું ખરીસ-તને સાફ બંધવો છઈ. ૧૪ ને ખોદાવંદમાંના ભાઈઓમાંના ઘણા મારા બંધનોથી હીમત પકડીને બેખોફ કલામ બોલવાને દોલિર થઈઓ છે. ૧૫ કેટ-લાએક અદેખાઈ તથા જઘડાથી ખરા, પણ કેટલાએક નેક નઈઅતથી ખરી-સતની ઇજીલ જાહેર કરેછે. ૧૬ જઘડાલુઓ તો સાફ દોલથી ખરીસતની ઇજીલ નથી શંભલાવતા, બલકે અમે ખીઆલથી કે મારા બંધનો પર અમાર જીઆદા રંજ લાવે. ૧૭ પણ બીજાઓ મોહોબતથી, અમે જાણોને કે ઇજીલ સામેત કરવા સાફ હું ડરાવાઈઓ છઈ. ૧૮ તો શું! હરેક તરેહ, ઢાંગથી કે સાચા-ઈથી, ખરીસતની ખબર જાહેર થાઅેછે, ને તેથી હું ખુશ થાઈ છઈ, ને ખુશી પામતો જવરા. ૧૯ કેમકે હું જાણુંછઈ કે તમારી દુઆ તથા ઇસુ ખરીસતના રહની મદદથી અમેનો અંજમ માફ તારણ થશે. ૨૦ મારા ભરોસા તથા ઉમેદ પરમાણે કે હું કસામાં શરમીદો નહીં થવરા, પણ પુરો હીમતથી હમેશાંની તરેહ ખરીસત મારાં બદનમાં ઇઆ જીવતાં ઇઆ મરતાં બુજરગી પામશે. ૨૧ કેમકે મને જીવવું તે ખરીસત, ને મરવું તે લામ છે. ૨૨ અગર હું બદનમાં જીવતો રહું, તો અમે મારી મેહેનતનું ફૂલ છે, પણ હું શું પસંદ કરું તે હું જાણતો નથી. ૨૩ તો હું બંનેની તંગીમાં છઈ, કેમકે નીકલવું ને ખરીસત સાથે થવું અમે મારો ઇછા છે, કે જે બહુ બેહેતર છે. ૨૪ પણ બદનમાં રહેવું તમારે સાફ જીઆદા જરૂર છે. ૨૫ ને અમે ભરેસો છતાં હું જાણું છઈ કે હું રહીશ, ને તમે ઇમાન તથા ખુશીમાં જીઆદા થાઓ વાસતે તમારી સાથે હું રહીશ; ૨૬ કે તમારી પાસે મારા પાછા આવવાથી મારે લીધે ખરીસતમાં તમારી જે ખુશી છે તે બહુ વધતી થાઅે. ૨૭ અંકલું ખરીસતની ઇજીલને લાએક તમે ચાલો, અમેવા કે જો હું આપું ને તમને જોઈ, ઇઆ વેગલો છતાં તમ બાબત અમે શાંભલું કે તમે અંક રહમાં કાએમ રહીને ઇજીલના ઇમાનને લીધે અંક જીવથી ડોરોસ કરો છેઓ. ૨૮ ને અમે કે અટકાવનારાઓથી ડોઈ રીતે તમે બીહી નથી ગઈઓ; અમે તેઓને સાફ હલાકીની, પણ તમારે સાફ તારણની નીશાની ખોદાની તસ્દી છેઓ. ૨૯ કેમકે ખરીસતને સાફ તમને અમે અપાએલું છે કે ફક્ત તેના ઉપર તમે ઇમાન લાવો અમેજ નહીં, પણ તેને સાફ દુખ પણ ભોગવો. ૩૦ જે દુખ મારામાં તમે દીઠું, ને હમણા મને છે, તે તમે શાંભલો છો, તે તમને પણ છે.

આખ બીજો.

વાસતે ખરીસતમાં જો કંઈ દીવાસો, જો મોહોખતની કંઈ તસલી, જો રૂહની કંઈ સંગત, જો કંઈ દરદમંદી કે રહમ હોય્મિ ; ૨ તો મારી ખુશી પુરી કરો, કે તમે એક ચીતના થાઓ, સરખી મોહોખત રાખો, એક જીવના તથા એક મનના થાઓ. ૩ ભાંડણ કે જીડી વડાઈથી કંઈ ન કરો ; પણ નમણુતાથી એક બીજાને પોતા કરતાં બેહતર બાણો. ૪ તમે હરેક જે પોતાનાં તેજ પર નહીં, પણ જે બીજાનાં તે પર પણ નજર રાખો. ૫ જે ચીત ખરીસત ઇસુને હતું તે તમને પણ થાય્મિ. ૬ તે જોદાની સુરતમાં છતાં જોદાની બરોબર થવું ચોરી નહીં ગણુતો હતો ; ૭ તોપણ તેણે પોતાને ખાલી કરીઓ, ને ગોલામની સુરત પકડી, ને ઇનિસાનની શીકલમાં બનીઓ, ૮ ને આદમીની સુરતમાં દેખાઈને માત સુધી ઇઆને કહસ પરના માત સુધી તાબે થઈને તેણે પોતાને નીચ કીધો. ૯ એ વાસતે જોદાએ તેને બહુ સરફરાજ કીધો છે, ને તેને જે નામ બધાં નામોથી જીજ્ઞાસ છે તે આપીજે છે ; ૧૦ કે આસમાન પરનાઓ, તથા જમીન પરનાઓ, તથા જમીન તલેનાઓમાંના હરેક ઇસુને નામે ધુંટણુ ટેકવે ; ૧૧ ને હરેક જીજ્ઞાસ એકરાર કરે જોદા બાપની જીજ્ઞાસીને સાહે કે ઇસુ ખરીસત જોદાવંદ છે. ૧૨ વાસતે મારા પીઆરાઓ, જેમ તમે સદા માનીજે છે, હું હાજર હતો એકલું તે વખત નહીં, પણ હવે મારી ગેરહાજરીના વખતમાં બહુ વધવું માનોછેઓ, તેમ તમે પોતાનું તારણ બીહીકથી તથા કાંપવાથી પુરું કરો. ૧૩ દેમકે જે પોતાની મરજી પરમાણે તમારામાં ઇછવાની તથા કરવાની અસર કરે છે, તે જોદા છે. ૧૪ તમે કચકચ તથા તકરાર કરીઆ વીના બધાં કરો. ૧૫ એ સાહે કે તમે આ વાંકી તથા અડીઅલ પેહેડી જેમાં તમે જોતો જે દુનીઆમાં છે તેના સરખા પરકારા કરોછોઓ, તેમાં નીરદોશી તથા ભોલા તથા હપકા વગરના જોદાના ફરજંદ થાઓ, ૧૬ જીંદગીની વાત પરગટ રાખીઆ કરો, એ સાહે કે ખરીસતના દાહાડામાં મને ખુશી થાય્મિ કે, હું બેફાએદા દોડીઓ નથી, તથા બેફાએદા મહેનત કીધી નથી.

૧૭ પણ જો તમારા હમાનને લીધે કુરબાની તથા ખીદમત દાખલ હું રેડાજી, તો તેથી હું ખુરા છજી, ને તમ સરવ સાથે ખુશી કરુંછજી. ૧૮ તમે પણ એમ ખુરા થાઓ, ને મારી સાથે ખુશી કરો. ૧૯ ને મને જોદાવંદ ઇસુથી એ ઉમદ છે કે તોમોથીને હું વેહો તમારી પાસે મોકલરા,

કે તમારો અહવાલ જાણીને હું પણ દીલાસો પકડું. ૨૦ કેમકે મારી પાસે એવા કોઈ એકદીલવાળો નથી કે જે આપોઆપ તમારી ચીંતા રાખે. ૨૧ કારણ કે સરવ પોતાનાં શોધે છે, પણ ઇસુ ખ્રીસ્તનાં જે છે તે નહીં. ૨૨ પણ તેની અજમાયેશ તમે જાણોછોએ, કે જેમદીકરો આપની સાથે તેમ તેણે મારી સાથે ખુશખબરીને લીધે ખીદમત કીધી. ૨૩ તો મને ઉમેદ છે કે મારી બાબત શું થવાનું છે તે જાણીને હું તેને તુરત તમારી તરફ મોકલશ. ૨૪ ને મને જોદાવંદમાં ભરોસો છે કે હું પોતે પણ વેહેલો આવશ. ૨૫ તોપણ એપાફ્રોદીતસ જે મારો ભાઈ, તથા સાથે કામ કરનાર, તથા સાથી સીપાઈ, ને તમારો મોકલેલો, ને મારા ખપ પુરા પાડનાર, તેને તમારી તરફ મોકલવાની મને જરૂર પડી. ૨૬ એ કારણથી કે તે તમ સરવ પર બહુ હેત રાખતો હતો તથા ઉદાસ હતો, કેમકે તમે શાંભલીઈ કે તે ખીમાર હતો. ૨૭ તે તો ખીમારીથી મરવા જેવા થઈએ હતો ખરો, પણ જોદાએ તેના ઉપર રહમ કીધો, ને એકલો તેના ઉપર નહીં, પણ મારા ઉપર પણ, કે મને રોક પર રોક ન થાએ. ૨૮ વાસતે મેં તેને જલદી એ સાફ મોકલીએ કે, તમે તેને ફરી જોઈને ખુશી પામો, ને મારો પણ ગમ ધટે. ૨૯ એ સાફ તમે તેને જોદાવંદને સાફ પુરી ખુશીથી કબુલ કરો, ને એવાએને ઈજત લાએક ગણો, ૩૦ કેમકે ખ્રીસ્તનાં કામને લીધે તે મરવા પર હતો, ને તેણે પોતાના જીવની ચીંતા કીધી નહીં, કે મારી તરફની તમારી ખીદમતની જે કમી તે તે પુરી કરે.

બાબ ત્રીજો.

છેલું, મારા ભાઈએ, જોદાવંદમાં ખુશ થાએ; તે ને તેજ વાતો તમને લખીઆથી મને કંટાળો નથી, પણ તમારા બચાવને સાફ છે. ૨ કુતરાંએથી તમે ખબરદાર રહો, બદકારોથી ખબરદાર રહો, સુંતતીએથી ખબરદાર રહો. ૩ કેમકે હમે જેએ રહથી જોદાની એવાદત કરીએ છઈએ, ને ખ્રીસ્ત ઇસુમાં ખુશી પામીએ છઈએ, ને જીસમ પર ભરોસો નથી રાખતા, તે હમે સુંતતી છઈએ. ૪ તોપણ મારાથી જીસમ પર ભરોસો રખાએ છે : જે કોઈ ખીજો જીસમ પર ભરોસો કરી શકે છે, તો હું વધતો. ૫ આઠમે દાહોડે સુંતત પામેલો, ઇસરાએલની એલાદને, બનીઆમીનના શીરકાનો, હેબરીએનો હેબરી, શરીઅત પરમાણે ફરોસી; ૬ આસ્થા પરમાણે મંડલીને સતાવનાર, ને શરીઅતની રાસતી પરમાણે હું બેએબ હતો. ૭ લકીન જે વાતો

મારા લાભની હતી, તેને ખરીસતને સારૂ મેં નુકસાન દાખલ ગણી. ૮ હા, બેસાક, ખરીસત ઇસુ મારા ખોદાવંદને પીછાનવાની ખુબીને લીધે હું સધલાંને નુકસાન ગણુછી, તેને લીધે મેં સધલાંનું નુકસાન ભોગવીજી, ને સધલાંને ગંદગીના સરખાં ગણુછી કે, હું ખરીસતને મેલવું. ૯ ને હું તેનામાં મહું, મારી પોતાની રાસતી જે રારીઅતથી છે તેથી નહીં, પણ જે ખરીસત પરના અંતકાદથી છે, ઇઆને જે રાસતી ખોદાથી ઇમાનને આરો મલે છે; ૧૦ કે હું તેનાં મરણનો અંકસાન થઇને, તેને તથા તેના પાછા ઉઠવાના સામરથને, તથા તેનાં દુખોના ભાગીઆપણાને, અંને આરો જાણું; ૧૧ કે હું કોઇ તરેહથી મરીગઅેલાઅેના પાછા ઉઠવા સુધી પોહોંચું. ૧૨ હું અંટલામાં પામીઅે ઇઆ અંટલામાં સંપુરણ થઇઅે, અંમ નહીં, પણ હું અં સારૂ પાછલ લાયુંછી કે, જેને સારૂ હું ખરીસત ઇસુથી પકડી લેવાઇઅે તેને હું પણ પકડી લઈ. ૧૩ અઅે ભાઇઅે, મેં પકડી લીધું છે અંમ હું ગણુતો નથી, પણ અંક કામ હું કરુંછી, ઇઆને જે પાછલાં તે ભુલુંછી, પણ જે આગલાં તેની ગમ ધારીછી. ૧૪ ખરીસત ઇસુને આરો ખોદાના ઉપરના તેડાંની સરતનાને સારૂ હું નીશાનીની ગમ પાછલ લાયુંછી. ૧૫ અં સારૂ જેટલા પુરા તેટલા હમે અંજ ભાવ રાખીઅે, ને જે કસામાં તમે બીજો ભાવ રાખો-છેઅે, તે ખોદા તમને તે પરગટ કરશે. ૧૬ તોપણ જે પર હમે પોહોં-ચીઅે તે પર અંકજ માપણીથી ચાલીઅે, અંકજ ભાવ રાખીઅે. ૧૭ અઅે ભાઇઅે, મારી પાછલ ચાલનાર થાઅે, ને જેમ હમે તમારા નમુનારૂપ છઇઅે, તેમ જે ચાલે છે તેઅેને ધારી જીઅે. ૧૮ કેમકે ઘણા અંવા ચાલે છે જેઅે બાબત મેં તમને ઘણી વાર કહીજી, ને હમણા પણ રડતાં કહુંછી કે, તેઅે ખરીસતના કસના વેરી છે. ૧૯ તેઅેનો અંત નારા, તેઅેનો ખોદા પેટ, ને તેઅેનો મહીમા પોતાની લાજ છે, ને તેઅે સંસારમાંની બીજો પર ચીત લગાડી રાખે છે. ૨૦ પણ આપણું પરજપણું આસમાનમાં છે, તાંહાંથી પણ તારનાર ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની રાહ આપણે જોઇઅે છઇઅે. ૨૧ તે આપણા ખાત્રી બદનને અંધું બદલી નાંખશે કે તે તેના જલાલી બદનની મુઆકક થાઅે : તે પોતાની કુદરતની તાસીર પરમાણે જેથી પોતાને તાબે બધાં કરે છે તેથી અં કરશે.

બાબ ચોથો.

વાસો, અઅે મારા બહુ પીઆરા તથા અજીજ ભાઇઅે, મારી ખુશી તથા

તાજ તમે છેએ; અએ વાહલાએ, તમે જોદાવંદમાં મનજીત રહે. ૨ ઇ-
દીઆને હું એલતેમાસ કરુંછઈ, ને સીનતેએને પણ એલતેમાસ કરુંછઈ, કે
તેએ જોદાવંદમાં એક દીલ થાએ. ૩ ને અએ ખરા સોબતી, હું તને
પણ એલતેમાસ કરુંછઈ કે, જે એરોતોએ ઇંજીલની મારી સાથે દોરોસ કી-
ધીછે, તેએની તથા કલેમેનસની તથા ઇંદ્રીની કીતાબમાં જેએનાં નામ
લખીઆં છે એવા મારા બીજા હમખીદમતગારોની મદદ કર. ૪ જોદાવંદ-
માં હમેશા ખુશી કરો, વધી હું કરુંછઈ કે, ખુશી કરો. ૫ તમારી કોમલતા સરવ
માણસોને પરગટ થાએ, જોદાવંદ પાસે છે. ૬ કસાની ચંતા ન કરો, પણ હરેક
બાબતમાં તમારો અરજો દુઆથી તથા મીનંતથી શુકરચુગરી સાથે જોદાને
જણાવો. ૭ જોદાની સુલાહ, જે સઘલી સમજથી બાહાર છે, તે ખરીસત ઈ-
સુમાં તમારાં દીલા તથા મનોને સંભાલરો. ૮ છેલું, અએ ભાઈએ, જે
કંઈ વાતો સાચી, જે કંઈ મુનાસીબ, જે કંઈ સીધી, જે કંઈ પાક, જે કંઈ પસંદ
પડનારી, જે કંઈ ખુબીભરેલી છે, અગર કંઈ નેકી કે કંઈ તારીફ હોએ, તો તે
વાતો ઉપર ધીઆન લગાડો. ૯ ને જે કંઈ તમે શીખીએ, ને કબુલ કીધું, ને
શાંભલીઈ, ને મારામાં દીધું, તે કરો; ને સુલાહનો જોદા તમારી સાથે થરો.

૧૦ મને જોદાવંદમાં એ મોહોટી ખુશી થઈ કે મારી બાબત ચંતા કરવાથી
તમે હમણાને વખતે પાછા પરજીત થઈએ; તે બાબત તમે ચંતાતુર હતા,
પણ તમને જોગવાઈ ન હતી. ૧૧ હું મોહોતાજીને લીધે નથી બોલતો,
કેમકે હું એ શીખીએ છઈ કે જે હાલતમાં હું હોઈ તેમાં રાજી રહું. ૧૨
હું ઘટવું જાણુંછઈ, ને વધવું પણ જાણુંછઈ; હર મકાનમાં ને બધી વાતોમાં
તુરપત થવું, ભુખું રહેવું, વધવું કે ઘટવું એ હું શીખીએ છઈ. ૧૩ ખરીસત,
જે મને તાકાત આપે છે, તેનાથી હું સઘલું કરી રાકુંછઈ. ૧૪ તોપણ મારાં
દુખમાં તમે મારી મદદ કીધી એ રાઈ કીધું.

૧૫ અએ શીખીએ, એ પણ તમે જાણોછેએ કે ઇંજીલની સુનાદીની
રાઈમાં જરે હું મોકેદોનીથી નીકલી આવીએ, તારે તમ વગર કોઈ મંડલીએ
આપવા લેવામાં મારી મદદ કીધી નહીં. ૧૬ થેસસાલોનીકેમાં પણ મારી અ-
ગતને રાઈ તમે એક બેવાર મોકલીઈ હતું. ૧૭ હું દાન રોખુંછઈ એમ
નહીં, પણ જે ફલ તમારા હિસાબમાં બહુ થાએ તે હું રોખું છઈ. ૧૮ મારી
પાસે બધું છે, બલકે બહુ છે; હું બરેલા છઈ, એપાફ્રોદીતસ પાસેથી તમારી

મોકલેલી ચીજો હું પામીએ, તે જોદાની પાસે ખુશો તથા કુશાલીના જેવી છે. ૧૯ ને મારો જોદા પોતાની જાલત પરમાણે તમારો હરેક અગત ઇસુ ખરીસતને વસીલે ભરી આપશે. ૨૦ હવે જોદા જે આપણો આપ, તેની ખુશરૂગી હમેશા થાએ. આમીન.

૨૧ ખરીસત ઇસુમાં હરેક પરીતરને સલામ કહે : મારી સાથે જે ભાઈ-એ છે તેઓ તમને સલામ કહે છે. ૨૨ બધા પરીતરો, જે ખસુસ જે કાઠ-મારના ઘરમાં છે, તેઓ તમને સલામ કહે છે. ૨૩ આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સરવ ઉપર થાએ. આમીન.

કલસીએને પાઠિલનું પત્ર.

આખ પેહેલો.

જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઠિલ, તથા ભાઈ તીમોથી ક્લોસીમાં ખરીસતના પરીતરોને તથા હમાન લાવનારા ભાઈએને લખે છે. ૨ જોદા આપણા આપથી, તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૩ હમે હમેશા તમારે સાર દુઆ માગતાં જોદાના ઇઆને આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આપના શુકર કરીએ છઈએ. ૪ જરૂરી ખરીસત ઇસુ પરનો તમારો એતકાદ તથા સઘલા પરીતરો પરના પીઆર બાબત હમે શાંભલીજી છે તારથી. ૫ જે ઉમેદ તમારે સાર આસમાનમાં મોજુદ છે તેને લીધે, તે બાબત તમે ઇંજીલના હક કલામમાં પેહેલાં શાંભલીજી છે. ૬ તે તમારી પાસે આવી છે, જેમ આખી દુનીઆમાં, ને ફજલ આપે છે; જે દાહોડે તમે જોદાનો ફજલ સાચાથી શાંભલીએ ને ઝાલખીએ તે દાહાડથી તમારામાં પણ તે ફજલ આપે છે. ૭ જેવું હમારા વાહલા સાથી સેવક એપાકુસાથી પણ તમે શીખીએ, તે તમારે સાર ખરીસતનો વીરાવાસુ સેવક છે. ૮ ૩૬થી જે તમારો પીઆર તે તેણે હમને જણાવીએ. ૯ વાસેને હમે એ શાંભલીજી તે દાહોડેથી તમારે સાર દુઆ માગવી તથા એ અરજ કરવાને ચુકતા નથી કે તમે તમામ દાનાઈથી તથા રહાની સમજથી જોદાની મરજીની ઝાલખમાં પુરા થાએ; ૧૦ એવા કે તમે બધામાં રાજી કરવાથી જોદાવંદને લાએક ચાલો, ને હરેક નેક કામમાં ફજલ લાવતા રહે, તથા જોદાની પીછાનમાં વધો; ૧૧ ને તેની જ-

લાલી કુદરતથી બધી રીતે મજબુત થતા જાઓ, કે ખુશીથી હર રીતે તમે સખર તથા બરદાશત કરો. ૧૨ ને બાપ જેણે આપણને અજવાલામાંના પવી-તરોના વારસાના હીસાને સાફ લાગ્યેક કીધા છે તેના શુકર કરતા જાઓ. ૧૩ તેણે અંધકારના અંધતામાંથી આપણને છોડાવીઆ, ને પોતાના પીઆ-રા બેઠાની પાદશાહતમાં આપણને ખાર પાડીઆ. ૧૪ તેનામાં તેના લોહી પાડ-વાને આશરે આપણને છુટકો ઇઆને ગુનાહની માફી છે. ૧૫ તે આશુદીક આ-દાનું રૂપ છે, ને કુલે ખલકતનો પેહેલોટો છે. ૧૬ કેમકે તેનાથી બધો ચીજો જે આસમાન તથા જમીન પર છે, દેખાઈતી કે આણદેખાઈતી, તખ્તો કે હકુ-મતો, અંધતામાંથી કે મલેકગરી આ, તે પેદા થઈ છે; બધો ચીજો તેનાથી તથા તેને સાફ પેદા થઈ છે. ૧૭ ને તે સઘલાંથી અગાઉ છે, ને તેનાથી બધું ટકે છે. ૧૮ ને તે બદનનું ઇઆને મંડલીનું શીર છે, તે શરૂમાં ઇઆને મુઝેલાંઆમાંથી પેહેલોટો છે, કે બધો વાતોમાંનેના દરજ્જો પેહેલો થાઓ. ૧૯ કેમકે બાપની ખુશી અમ થઈ કે, સઘલી કમાલીઅત તેનામાં વસતી કરે. ૨૦ ને તેને આશરે ઇઆને તેના કરસપરના લોહીને આશરે સલાહ કરાવીને સઘલાં જે જમીન ઉપર છે કે આસમાન ઉપર છે, તે સઘલાંનો મેલાપ પોતાની સાથે તેને આશરે કરાવે. ૨૧ ને તમને પણ જેઓ આગલ બેગાના તથા ખુરાં કા-માને લીધે દુરામન હતા, તેણે પોતાના જીસમાની બદનનાં માતથી મેલાપ કરાવી આ છે; ૨૨ કે તે તમને પાક તથા બેઝેબ ને બેતકસીરદાર પોતાની આગલ હાજર કરે. ૨૩ જે તમે ઇમાનમાં મજબુત થતા તથા કાઓમ રે-હેતા જાઓ; ને જે ઇજીપ્ત તમે શાંભલી છે, ને જેની સુનાદી આસમાન તલેના હરેક પરાણીને થઈ છે, ને જેને લીધે હું પાઉલ સેવક ફરી આ છઈ, તેની ઉમેદથી ટલી ન જાઓ તો. ૨૪ હું મારાં દુઆ જે તમારે સાફ છે તેમાં ખુશ છઈ; ને ખરીસતનાં દુઆનું આછાપણું તેનાં બદન ઇઆને મંડલીને સાફ હું મારાં પો-તાનાં બદનથી ભરી આપું છઈ. ૨૫ જોદાની વાત ખુશી કરવાને જોદાનો કારમાર જે તમારે સાફ મને અપાઓ છે તે પરમાણે હું તેનો ઇઆને મંડ-લીનો સેવક છઈ. ૨૬ જે બેદ જમાનાઓ તથા પેહેડીઓથી ગુપત રખાઈ-આ હતા, પણ હવે તેના પવીતરોને જાહેર કીધો છે; ૨૭ જેઓને જોદાઓ અંધ જાહેર કરવાને આછીઈ કે ગેરકામીઓને લીધે તે બેદની જલાલનો ખબરો શું છે, તે આ છે કે ખરીસત તમારામાં જલાલની ઉમેદ છે. ૨૮ જેની ખબર આ-પીને હમે હરેક આદમીને તશીહત કરી આ છઈ, ને હર રાખસને ખુશી દાના-

હથી શીખવીએ છઠ્ઠી, કે હમે હરેક માણસને ખરીસત ઇસુમાં પુરો કરીને હાજર કરીએ. ૨૬ ને એ વાસતે તેની અસર જે જોઈથી મારામાં કામ કરેછે તે પરમાણે હું કરાટથી મેહેનત કરુંછું.

બાબ બીજો.

હું આહુછું કે તમે એ જાણે કે, તમારે સાહે તથા લાગ્યાદીક્રીમાંના-
ઓને સાહે, તથા જેટલાએ શરીરમાં મારું મોહો દીધું નથી તેઓને સાહે મને
કેટલી અંતાછે; ૨ કે તેઓનાં દીલને તસલી થાએ, ને તેઓ પોતામાં જા-
હોમતથી બંધાએલા રહે, કે તેઓ પુરી સમજના તમામ ખજાનાને પેહિયે,
ને જોદા ઇઆ બાપ તથા ખરીસતના ભેદને જાણે; ૩ જેનામાં દાનાઈ તથા
એલમનો બધો ખજાનો છુપો રહેલો છે. ૪ ને મોહોનાર વાતોથી જોઈ તમને
ન બુલવે વાસતે હું એ કરુંછું. ૫ કેમકે જો કે હું શરીરથી દુર છું, પણ
રહથી તમારી પાસે છું, ને તમારી શારીરીત તથા ખરીસત પરના તમારા ઇ-
માનની મજબુતી જોઈને ખુશ થાઈ છું. ૬ વાસતે જેમ તમે ખરીસત ઇસુ
જોદાવંદને કબુલ કીધો છે, તેમ તેનામાં આલો. ૭ તેનામાં જડ થાલો,
તથા બાલો, ને જેમ તમે તાલીમ પામીઆ તેમ ઇમાનમાં મજબુત રહો,
ને શુકરગુજરી સાથે તેમાં વધતા જાઓ. ૮ ખબરદાર એમ ન થાએ
કે જોઈ શીલસુરી ઇઆ ખેલુંદા ફરેયથી જે ખરીસત પરમાણે નહીં, પણ આદ-
મીઓના દસતુર તથા ફનીઆઈ એલમના તતવ પરમાણે છે, તેથી જોઈ
તમને લુટી લે. ૯ કેમકે શરીરરૂપે જોદાઈની આખી કમાલીઅત તેનામાં વસે
છે. ૧૦ ને તમે તેનામાં કામીલ થઈએ છો; તે સરવ સરદારી તથા મુખ-
તીઆરીનું શીર છે. ૧૧ ને જે સુંતત હાતે ફરેલી નથી, તે સુંતત તમે તેનામાં
પામીઆ છો; ઇઆને શરીરના પાપી અંગને ખરીસતની સુંતતને આશરે
ઉતારી નાંખવાથી; ૧૨ તેની સાથે તમે બાપતીસમમાં દયાઈઆ ને
સાથે ઉડાઈઆ, ઇઆને જોદાએ તેને મુએલાંઓમાંથી ઉઠાડીએ તેના
તે કામના અંતકાદથી. ૧૩ ને તમે પાપોથી, તથા પોતાનાં શરીરનાં અસુંતત-
પણાથી મુઆ હતા, તારે તેણે તમારાં સધલાં પાપ માફ કરીને તમને તેની
સાથે જીવતા કીધા છે. ૧૪ હુકમોના દસતપ્ત જે આપણે ઉલટા હતા તે
તેણે બુંસી નાંખીઆ, ને તેને વચમાંથી કાઢાડીને કરસ પર ખીલે જડીઆ. ૧૫ ને
સરદારો તથા એખતીઆરવાલાઓનો એખતીઆર છીનવી લીધો, ને તેઓની

જાહેર રસવાઈ કરીને તેઓ પર ક્રુતેહ પામીઓ. ૧૬ વાસતે ખાવા પીવા કે પરવ કે ચાંદરાત કે સગતના રોજ બાબત કોઈ તમારો ધનિસાફ ન કરે. ૧૭ એ આવનારી ખીનાઓનો છાંછો છે, પણ બદન ખરીસતનું છે. ૧૮ જે ખાલી નમણુતાઈ તથા શ્રેષ્ઠતાઓની પરસતીશમાં રાજી છે, ને પોતે દીઠાં નથી તેઓમાં પેસે છે, ને પોતાની જીસમાની અકલથી ધુલાય છે, ને શીરને પકડતો નથી, એવા કોઈ તમને ન ભુલવે. ૧૯ એથી આખું બદન સાંધા-ઓથી તથા જોડનારગોથી પાલણુ પામીને તથા પુરું જોડાએલું થઈને જો-દાના વધારીઓથી વધે છે. ૨૦ વાસતે જે તમે દુનીઆઈ તત્તવાને લીધે ખરીસતની સાથે મુઆછેઓ, તો તમે કેમ જેઓ દુનીઆમાં જીવેછે તેઓની મુઆફક દસતુરોને તાબે છેઓ. ૨૧ એ બધાં કામમાં લાવવાથી નારા થા-એ છે. ૨૨ તેઓને ન અડકો, ન ચાઓ, ન ચાંપો; તેઓ તો આદમીના હુ-કમ તથા તાલીમ પરમાણે છે. ૨૩ તેઓ ખાલી એઆદતમાં તથા નમણુ-તાઈમાં તથા બદનની ગફલતમાં દાનાઈનું ડોલ રાખે છે ખરા, પણ બદનને આ-સુદા કરવામાં કંઈ ગુણુકારી નથી.

બાબ તીજો.

વાસતે જે તમે ખરીસતની સાથે ઉઠીઆ છેઓ તો જે ચીજો ઉપ-રની છે, જાંહાં ખરીસત જોદાના જમણા હાત ઉપર બેઠો છે, તેઓની શોધ રાખો. ૨ ઉપરની ચીજો પર ચીત લગાવો, જમીન પરની ચીજો પર નહીં. ૩ કેમકે તમે મુઆ છેઓ, ને તમારી જીંદગી ખરીસતની સાથે જોદાની પાસે સંતોડેલી છે. ૪ આપણી જીંદગી જે ખરીસત છે તે જરે પરગટ થશે, તારે તમે પણ તેની સાથે જલાલમાં પરગટ થશો.

૫ એ વાસતે જમીન પરનાં તમારાં અંગો જેમકે હરામકારી, નાપાકી, રોહ-વત, ખુરી ઇછા, તથા લોભ જે જીતપરસતી છે, તેઓને તમે મારી નાંખો. ૬ એવાંઓને સગળ જોદાનો ગજબ નાફરમાનબરદાર ફરજંદો ઉપર આવે છે. ૭ ને આગલ જરે તમે તેઓની વચે રહેતા હતા તારે તમે પણ તેઓની રાહપર ચાલતા હતા. ૮ પણ હવે તમે ગુસો, કરોધ, કીનો, બદગોઈ, બદજીયાની, એ બધાંને દુર કરો. ૯ તમે એક ખીજ સાથે જીવું ન બોલો, કેમકે તમે જીવનાં માણસપણુને તેની કરણીઓ સુધાંપોતાપરથી કાઢાડી નાખીજો છે. ૧૦ ને જે નવું માણસપણું પોતાના પેદા કરનારના રૂપ પરમાણે સમજને સારૂ નવું કીધેલું

છે તે પેહેરેલા થઈઆ છેએ. ૧૧ તેમાં નથી હેલેનો કે નથી ધુલિદી, નથી સુંન-
તપણું કે અસુંનતપણું, નથી જંગલી કે સકુથી, નથી ગુલામ કે આગદ; પણ
ખરીસત સધલા સંબંધી સધલું છે. ૧૨ વાસને ખાદાના પસંદ કરેલા એએ
પતીતર તથા પીઆરા છે તેએની મુઆફક દરદમંદી તથા મેહેરઆની તથા ન-
મણુતાઈ તથા બલમનસાઈ તથા ખરદારાતનો લેખાસ પેહેરો. ૧૩ તમે એક
ખીજની ખરદારાત કરો, ને અગર કોઈને કોઈ સાથે કજીએ હોએ તેો માફ કરો,
હઆને જેમ ખરીસતે તમને માફ કીધા છે તેમ તમે પણ કરો. ૧૪ ને એ સ-
ધલાં ઉપરાંત પીઆર જે કમાલીઅતનું બંધન છે તે પેહેરો. ૧૫ અને ખો-
દાની મુલાહ જેને સાફ તમે એકતન થઈને તેડેલા છેએ, તે તમારાં દીલમાં
સાહેબી કરે, ને તમે શુકરગુજર થાએ. ૧૬ ને ખરીસતનો કલામ તમારામાં
બધી દાનાઈ સાથે બહુ રહે, ને તમે એક ખીજને કમાલ દાનાઈથી તાલીમ તથા
નશીહત કરો, અને જાજુર તથા ગીત તથા રહાની ગજો શુકરગુજરી સાથે
ખાદાવંદને લીધે દીલથી ગાએ. ૧૭ ને જે કંઈ તમે કરો, બોલવું કે કામ,
તે બધું ખાદાવંદ હસુનાં નામથી કરો; ને તેને આશરે ખાદા બાપના શુકર કરો.

૧૮ અએ વહુએ, જેમ ખાદાવંદમાં મુનાસીબ છે તેમ તમે પોતાના વેરાની
ફરમાનખરદારી કરો. ૧૯ અએ વેરો, તમે પોતાની વહુએ પર પીઆર
કરો, ને તેએની સાથે કડવાસ ન કરો. ૨૦ અએ છોકરાંએ, તમે તમારાં મા-
બાપની હરેક વાત માનો; કેમકે ખાદાવંદને એ બહુ પસંદ છે. ૨૧ અએ
બાપો, તમે પોતાનાં છોકરાંએને ન સીડવો, રખે તેએ બેદીલ થઈ જાએ. ૨૨
અએ આકરો, દુનીઆમાં જે તમારા રોડ છે તેએને બધી વાતમાં ફરમાન-
ખરદાર થાએ, પણ ખુરામંદીઆએની માફક ફકત દેખાડવાને નહીં, બલકે
સાફ દીલથી ખાદાને ખીહીનારાએની તરેહ. ૨૩ ને જે કંઈ તમે કરો તે બધું,
ખાદાવંદને સાફ, ને માણસને સાફ નહીં, એવું સમજીને, દીલાજનથી કરો.
કેમકે તમે જાણોએ કે ખાદાવંદથી વતનનું ફલ તમે પામશો; કારણકે ખાદા-
વંદ ખરીસતની આકરી તમે કરોએ. ૨૪ પણ જે ખુરે કરે છે, તે પોતાની
કીધેલી ખુરાઈનું ફલ પામશે; ને કોઈનો તરફદારી થતી નથી.

આખ એથો.

અએ રોહો, તમે પોતાના આકરોની સાથે અદલ ધનસાફથી ચાલો, અ
જાણીને કે તમારો પણ ખાવંદ આસમાન પર છે. ૨ દુઆ માગવામાં મરાયુલ

રહે, ને તેમાં શુક્રશુભરી સાથે હુશીઆર રહે. ૩ ને તેની સાથે હમારે સારૂ પણ દુઆ માગો કે જોદા હમારે વાસતે બોલવાનો દરવાજો ઉઘાડે, કે હું ખરી-સતના ભેદનું જેને લીધે હું કેદમાં છઠ્ઠી ખીઆન કરું, ૪ કે હું તેને જેવું મને લાજમ છે તેવો જાહેર કરું. ૫ તમે વખતને સફલ કરીને આહારના-ઓની સાથે દાનાઈથી ચાલો. ૬ તમારું બોલવું નીમકથી સવાદકીધેલું હમેરા ફલજથી થાઓ, કે તમારે હરેકને કેવો જવાબ આપવો ઈ તમે જાણો. ૭ તોખીકસ જે પીઆરો ભાઈ, ને દીઆનતદાર આદમ, ને જોદાવંદની ખીદમતમાં શરીક છે, તે મારો બધો અહવાલ તમને કેહેરો. ૮ તેને મેં ઈ સારૂ મોક-લીઓ કે તે તમારો હાલ જાણે, ને તમારાં દીલને દીલાસો આપે. ૯ ને તેની સાથે આનીસીમસને, જે દીઆનતદાર તથા પીઆરો ભાઈ છે, ને તમારામાં-નો છે, તેને મોકલીઓ છે; તેઓ તમને હીઆંની બધી ખબર આપશે. ૧૦ આરીસતારખસ જે મારી સાથે કેદી તે તમને સલામ કેહે છે; આરણુબાનો જાણેજ મારક પણ, (જેની બાબત તમે હુકમ પામીઓ છેઓ, તે જો ત-મારી પાસે આવે તો તેની ખાતર રાખજો;) ૧૧ ઇસુ જે હાઅસતસ કેહે-વાઓ છે તે પણ, ઈઓ સુંતલીઓમાંના છે. ઈકલા ઈઓ જોદાની પાદ-શાહતને વાસતે મારા સાથી સેવકો છે; ઈઓ મારો દીલાસો થઈઓ છે. ૧૨ તમારામાંનો ઈપાક્રાસ જે ખરીસતનો આદમ છે તે તમને સલામ કેહે છે; ને તે તમારે સારૂ દુઆ માગવામાં હમેરા ડોરોસ કરે છે કે તમે જોદાની મરજીની હરેક વાતમાં કામીલ ને પુરા થાઓ. ૧૩ કેમકે હું તેની બાબત શાહેદી આ-પુંછળી કે તેને તમારે સારૂ તથા લાઓદીકીનાઓને સારૂ તથા હેરાપલીસમાં-નાઓને સારૂ બહુ આસથા છે. ૧૪ વાહાલો તખીબ લુક તથા દેમાસ તમને સલામ કેહે છે. ૧૫ લાઓદીકીમાંના ભાઈઓ તથા નીમકસ તથા જે મંડલી તેનાં ઘરમાં છે તેઓને સલામ કહે. ૧૬ ને તમે ઈમ કરો કે આ પતર તમારામાં વંચાઈઓ પછી લાઓદીકીમાંની મંડલીમાં પણ વંચાઓ, ને લા-ઓદીકીનું પતર તમે પણ વાંચજો. ૧૭ ને તમે આરખીપસને કહો કે જોદાવંદથી તું જે ખીદમત પામીઓ છે તે પુરી કરવાને હુશીઆર રહે.

૧૮ હું પાઉલની આ મારા હાતથી સલામ. મારા બંધનો હઆદ કરો. તમ પર ફજલ થાઓ. આમીન.

થેસસાલોનીકીઓને પાઉલનું પેહેલું પત્ર.

આખ પેહેલો.

જોદા બાપ તથા જોદાવંદ ઇસુ ખ્રીસતમાં થેસસાલોનીકીઓની મંડળીને પાઉલ તથા સીલવાન તથા તીમોથી લખે છે. જોદા આપણા બાપથી તથા જોદાવંદ ઇસુ ખ્રીસતથી કુજલ તથા સલામતી તમને થાઓ.

૨ હમારી દુઆઓમાં તમને ઇઆદ કરીને હમેરા તમે સરવ બાબત જોદાના શુકર કરીઓ છઠ્ઠા. ૩ ને જોદા આપણા બાપની આગલ તમારા ઇમાનનું કામ તથા પીઆરની મેહેનત તથા આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખ્રીસત પરની ઉમેદની સમુદ્ધી હમેરા ઇઆદ કરીઓ છઠ્ઠા. ૪ અઓ ભાઈઓ, જોદાથી પીઆર પામેલાઓ, હમે જાણીઓ છઠ્ઠા કે જોદાઓ તમને પરાંદ કરીઆ છે; ૫ કેમકે હમારી ઇજીલ ફકત વાતથી નહીં, બલકે કુદરતથી, તથા પાકરહથી તથા પુરા ઐતકાદથી તમારી પાસે આવી છે; ને તમે જાણો-છેઓ કે હમે તમારે લીધે તમારામાં કેવા હતા. ૬ ને તમે મોહોટી મુસીબ-તમાં તથા પાકરહની ખુશી સાથે વાત માનીને હમારી તથા જોદાવંદની પાછલ આલનારા થઈઆ; ૭ ઐવા કે તમે મોહોટીનીના તથા આપ્પાઈઆના કુલે ઇમાનદારોને સાફ નમુના થઈઆ. ૮ કેમકે ફકત મોહોટીનીઆ તથા આપ્પાઈ-આમાં તમારાથી જોદાવંદની વાત નથી ફેલી; પણ હરેક જગેમાં તમારો ઐત-કાદ જે જોદાપર છે તે પરગટ થઈઓ, હીઆંતક કે હમારે કેહેવાની કંઈ અગત નથી. ૯ કારણ કે તમારામાં હમે કેમ દાખલ થઈઆ, ઐ હમે બાબતની ખબર, ને તમે જીવતા તથા ખરા જોદાની બંદગી કરવાને મુરતીઓથી જો-દાની તરફ શી રીતે ફરીઆ, ૧૦ ને તેના બેઠાને તેણે મુઝીલાંઓમાંથી ઉઠાડી-ઓ; ઇઆને ઇસુને, જે આવનાર ગજબથી આપણને ઊઠાવેછે, તેની આ-સમાનથી આવવાની રાહ જોવાને તમે શી રીતે ફરીઆ, ઐ બધું તેઓ વીગત-વાર કેહે છે.

આખ બીજો.

કેમકે, અઓ ભાઈઓ, તમે જાણોછેઓ કે તમારામાં હમારો પેસાવ બેફાળો નથી થઈઓ. ૨ પણ જેમ તમે જાણોછેઓ તેમ હમે પેહેલાં

શીલપીમાં બહુમુસીયત તથા રસવાઈ બિઠાવી, તોપણ આપણા ઓદાથી હીમત પા-
મીને ઓદાની ઇંજીલ પુરી ફોરોસથી તમારે દરમીઆન રાંબલાવી. ૩ કેમકે
હમારી તાલીમ કપટની, કે નાપાકીની, કે દગલબાજીની નહીં હતી; ૪ પણ
જેમ ઓદાએ ઇંજીલનો કારભાર ચલાવવાને હમને પસંદ કરીઆ, તેમ હમે
ઓલીએ છઠ્ઠાએ, આદમીને રાજી કરવાને નહીં, બલકે ઓદાને, જે હમારાં
દીલને પારખે છે. ૫ કેમકે હમે કદી ખુશામતની વાત બોલતા નહીં હતા,
એ તમે જાણોછેએ; કે નથી લાલચની પરવા રાખી, ઓદા શાહેદ છે; ૬
કે ન આદમીઓથી, કે ન તમારાથી, કે ન ખીજઓથી ઇજ્જત આહાતા હતા,
જો કે ખરીસતના રસુલો હોવાના સખબથી હમે તમારી ઉપર બોજ નાંખી શકતે.
૭ પણ હમે તમારે દરમીઆન એવા લીન રહીઆ કે જેમ ધાવમા પોતાનાં બ-
ચાંઓને પાલે છે; ૮ તેમ હમે તમને બહુ આહનાર છતાં કૂકત ઓદાની ઇં-
જીલ નહીં, પણ હમારા જીવ પણ તમને આપવાને રાજી હતા, કારણ કે તમે
હમને વાહાલા હતા. ૯ કેમકે અમે ભાઈઓ, હમારી મેહેનત તથા કશટ
તમે ઇઆદ રાખો છેએ, કે તમારામાંના કોઇપર બોજ ન રાખીએ વાસતે હમે
રાત દાહોડો કામ કરતાં ઓદાની ઇંજીલની મુનાદી તમને કીધી છે. ૧૦ તમે
શાહેદ છેએ, ને ઓદા પણ છે, કે તમ ઇમાન લાવનારાઓમાં હમે કેવી પાકી,
તથા રાસતી, તથા એએમીથી ચુજરાન કરતા હતા. ૧૧ જેવું તમે પોતે
જાણોછેએ કે જેમ આપ પોતાનાં છોકરાંને તેમ હમે તમારામાંના હરેકને તાલીમ
તથા દીલાસો આપતા હતા; ૧૨ ને ઓદા જેણે તમને પોતાની પાદશાહત
તથા જલાલમાં તેડીઆ છે, તેને લાએક તમે ચાલો એમ નશીહત કરતા હતા.
૧૩ ને એ વાસતે ઓદાની શુકર હમે હમેશા કરીએ છઠ્ઠાએ કે તમે જાે
હમથી ઓદાની વાત રાંમલીને કચ્છલ કીધી, તારે તેને આદમીની વાતના
જેવી નહીં, પણ જેમ તે ખરેખરી ઓદાની વાત છે, તેમ તમે તેને માની, ને
તમ ઇમાન લાવનારાઓમાં તે અસર કરેછે. ૧૪ કેમકે અમે ભાઈઓ,
ખરીસત ઇસુમાં ઓદાની જે મંડલીએ ઇહુદામાં છે તેઓની પાછલ તમે ચાલ-
નારા થઇઆ, કારણ કે જેમ ઇહુદીઓથી તેઓએ દુખ સહીઆં તેમ તમે પણ
પોતાના દેશના લોકોથી તેહેવાં દુખ સહીઆં છે. ૧૫ તેઓએ ઓદાવંદ ઇસુને
તથા પોતાના નબોઓને પણ મારો નાંખીઆ ને હમારી પણ સતાવણી કીધી;
તેઓ ઓદાને ખુશ નથી આવતા, ને કુલે લોકથી ઉલટા છે. ૧૬ ગેરકોમી-

ઝ્માનું તારણ થાઝ્મે ઝ્મેથી વાત તેઝ્માને ફેહેવાને તેઝ્મા હમને મને કરેછે, ઝ્મેથી તેઝ્મા પોતાનાં પાપ સદા પુરાં કરેછે, કેમકે તેઝ્માપર અતીઅંત ગળખ આવીઝ્મા છે. ૧૭ ને અઝ્મે ભાઈઝ્મા, હમે દીલથી નહીં, પણ જાહેરથી ધડીમર તમથી જીદા થઈઝ્મા છતાં બહુ ડોરોસ કીધી કે તમારાં મોહો જોઈઝ્મે. ૧૮ ઝ્મેવાસતે હમે ઈઝ્માને મેં પાઉલ ઝ્મેક બેવાર આહીજી કે તમારી પાસે આવું, પણ રોતાને હમને રોકીઝ્મા. ૧૯ કેમકે હમારી ઉમેદ, તથા ખુશી, તથા કુખરનું તાજ શું છે? શું તમેજ આપણા જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની આગલ તેના આવવાને વખત તે નહીં થરો? ૨૦ ઝ્મેકીનત તમે હમારી ખુજરગી તથા ખુશી છેઝ્મા.

બાબ તરીજો.

વાસતે જરે હમારેથી વધારે બરદાસત નહીં થઈ તારે આયેનસમાં ઝ્મે-કલા રેહેવાને હમે રાજી થઈઝ્મા. ૨ ને તીમોથી જે હમારો ભાઈ તથા જોદાનો સેવક, તથા ખરીસતની ઇજીલમાં મેહનત કરવાને હમારો સાથી છે, તેને મોક-લીઝ્મા કે તે તમને તમારા ઇમાનમાં મજબુત કરે, ને દીલાસો આપે; ૩ કે ડોહ આ મુસીબતોથી ન હલાવાઝ્મે, કેમકે તમે જાણો છેઝ્મા કે આપણે ઝ્મેને સારૂ રવાઈઝ્મા છઈઝ્મે. ૪ ને જરે હમે તમારી પાસે હતા તારે હમે તમને પેહેલાંથી કહીજી કે હમે મુસીબતમાં આવી પડશું; તેજ પરપાણે થઈજી, જેમ તમે જાણોછેઝ્મા. ૫ ઝ્મે વાસતે જરે મારાથી વધારે બરદાસત નહીં થઈ, તારે તમારો જોતકાદ જાણવાને મોકલીઝ્મા, રખેને કે જીલવનારઝ્મે તમને જીલવીઝ્મા હોઝ્મે, ને હમારી મેહનત બેકાઝ્મેદા ગઈ હોઝ્મે. ૬ પણ હવે તીમોથી તમારી તરફથી હમારી પાસે આવીઝ્મા, ને તમારા જોતકાદ તથા પીઆરની શારી ખખર હમને આવી, ને કહીજી કે જેમ હમે તમને તેમ તમે પણ હમને જોવાને ઘણી ઇછા રાખો છેઝ્મા, ને હમેશા હમારી ઈઝ્માદ કરો છેઝ્મા. ૭ ઝ્મે વાસતે અઝ્મે ભાઈઝ્મા, હમે પોતાની બધી મુસીબત તથા તંગીમાં તમારા ઇમાનના સખખ તમથી દીલાસો પામીઝ્મા. ૮ કેમકે અગર જોદાવંદમાં તમે કાઝ્મેમ રહો તો હમે જીવીઝ્મે છઈઝ્મે. ૯ કેમકે જે બધી ખુશીથી હમે તમથી હમારા જોદાની આગલ ખુશી કરીઝ્મે છઈઝ્મે, તેને સારૂ હમે તમારી બાબત જોદાના શુકર કેમ કરી રાખીઝ્મે? ૧૦ હમે રાત દાહોડા બહુ દુઝ્મા માગીઝ્મે છઈઝ્મે કે હમે તમારાં મોહો જોઈઝ્મે, ને તમારા ઇમાનનું જોદાપણું પુરું કરીઝ્મે. ૧૧ ને જોદા આપણો બાપ પોતે તથા આપણો જોદાવંદ ઈસુ ખરીસત તમારી તરફ આવવાને

હમરો રસતો કાહોડે. ૧૨ ને જેમ હમરો પીઆર તમ પર છે, તેમ ઓદાવંદથી તમરો પીઆર પણ ઝમ્ક બીજા પર તથા સરવ પર વધીને બહુ થાઝમે. ૧૩ ઝમે સાઈ કે તે તમરાં દીલોને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના પોતાના સરવ પવીતરો સુધાં આવવાને વખત ઓદા આપણા બાપની આગલ પાકીજગીમાં જેઝમેબ મજબુત કરે.

બાબ ચોથો.

તો ઝમ્મે ભાઈઝો, ઓદાવંદ ઇસુને લીધે હમે તમને અરજ તથા મીનંત કરીઝમે છઠઝમે, કે તમારે કહી રીતે ચાલીને ઓદાને ખુશ કરવો, ઝમે જેમ તમે હમારાથી શીખીઆ તેમ તમે કરો. ૨ કેમકે તમે જાણોછેઝમ્મા કે હમે તમને ઓદાવંદ ઇસુની તરફથી કેવા હુકમો આપીઆ છે. ૩ કેમકે ઓદાની મરજી ઝમે છે કે તમે પાક થાઝમે ; હરામકારીથી તમે દુર જાઝમે. ૪ તમારામાંનો હરેક પોતાનાં બદતને પાકીજગી તથા ઇજતથી રાખવાનું જાણે. ૫ ગેરકોમીઝમ્મા જેઝમ્મા ઓદાને જાણતા નથી તેઝમ્માની પેડે રોહેવતની મસતીમાં નહીં. ૬ કોઈવાતમાં કોઈ પોતાના ભાઈને છેતરે નહીં, કેમકે ઓદાવંદ ઝમેવા સરવનો બદલો લેનાર છે, જેમ હમે તમને અગાઉ કહીએ, ને શાહેદી આપી. ૭ કારણ કે ઓદાઝમે આપણને નાપાકીને સાઈ નહીં, પણ પાકીજગીને સાઈ બોલાવીઆ છે. ૮ વાસતે જે વખોડે છે તે આદમીને નહીં, પણ ઓદા જેણે પોતાનો પાક-રહ હમેને આપીઝમ્મા છે તેને પણ વખોડે છે.

૯ હવે ભાઈપણના પીઆર બાબત મારે તમને લખવાની કંઈ અગત નથી, કેમકે ઝમ્ક બીજા પર પીઆર કરવાને તમે ઓદાથી શીખેલા છેઝમ્મા. ૧૦ ને આખા માકેદોનીમાં જે સરવ ભાઈઝમ્મા છે તેઝમ્મા પર તમે તે કરોછેઝમ્મા; તોપણ ભાઈઝમ્મા, હમે તમારી ઝમ્મી અરજ કરીઝમે છઠઝમે કે તે તમે બહુ જીઆદા કરો. ૧૧ ને જેમ હમે તમને હુકમ આપીઝમ્મા તેમ તમે ગરીબાઈથી રહેવાને, તથા પોત પોતાનો કારોબાર કરવાને, તથા પોતાને હોતે કામ કરવાને શીખો; ૧૨ કે બાહારનાઝમ્માની આગલ તમે દરસતીથી ચાલો, ને તમને કોઈ ચીજની અગત ન રહે.

૧૩ પણ ઝમ્મે ભાઈઝમ્મા, જે ઊંઘી ગઈઆ છે તેઝમ્મા બાબત તમે અજાણીઆ રહેઝમે હું નથી ચાહાતો, કે જે બીજાઝમ્મા બીન ઉમેદ છે તેઝમ્માની પેડે તમે ગમ નહીં કરો. ૧૪ કેમકે જે આપણે માનીઝમે છઠઝમે કે ઇસુ મરી

ગઈઝ્મો, ને પાછો ઉઠીઝ્મો, તો તેમ ઈસુમાં થઈને જે ઊંધી ગઈઝ્મો છે તેઝ્મોને પણ ખોદા તેની સાથે લાવરો. ૧૫ કેમકે ખોદાવંદની વાતથી હમે તમને ઝ્મો કહીઝ્મે છઈઝ્મે કે ખોદાવંદના આવવા સુધી આપણે જે જીવતા રહીશું તે ઊંધે-લાઝ્મોની આગલ થનાર નથી. ૧૬ કેમકે ખોદાવંદ પોતે મોહોટ્ટી ધુમથી વડા શીરેરાતાના અવાજ સાથે ખોદાનું રણસીંગડું કુકતાં આસમાન પરથી ઉતરશે; ને ખરોસતમાં થઈને જે મુઝ્મા છે તેઝ્મો પેહેલાં ઉઠશે. ૧૭ પછી આપણુ જે જીવતા રહીઝ્મે છઈઝ્મે તે આપણે ઝ્મિકકા તેઝ્મોની સાથે વાદલાંઝ્મોમાં ખોદાવંદને મલવા સાફ ખંચાઈ જઈશું, ને ખોદાવંદની સાથે હમેરા રહીશું. ૧૮ વાસતે તમે ઝ્મે વાતોથી ઝ્મેક ખીજને દીલાસો આપો.

બાબ પાંચમો.

પાણુ અઝ્મે ભાઈઝ્મો, વખતો તથા મોસમો બાબત મારે લખવાની તમને અગત નથી. ૨ કેમકે તમે પોતે પુરં જાણો છેઝ્મો કે જેમ રોતે ચોર તેમ ખોદાવંદનો દાહોડો આવે છે. ૩ કેમકે જરે તેઝ્મો કેહેરો કે સુલાહ તથા સલામતી છે, તારે જેમ ગરબવંતી બધરીનું કશટ તેમ ઝ્મેકાઝ્મેક હલાકત તેઝ્મોપર આવરો, ને તેઝ્મો બચી રાકનાર નથી. ૪ પણ અઝ્મે ભાઈઝ્મો, તમે ઝ્મેવા અંધારામાં નથી કે તે દાહોડો ચોરની પેઠે તમ પર આવે. ૫ તમે સરજ આજવાલાનાં છોકરાં, ઈઝ્માને દાહોડાનાં છોકરાં છેઝ્મો, આપણે રાતના તથા અંધારાના નથી. ૬ વાસતે ખીજઝ્મોની મુઝ્માકક આપણે ઊંધવું નહીં, પણ ચોખી કરવી, ને હુશીઆર રેહેવું. ૭ કેમકે જે ઊંધે છે, તેઝ્મો રોતે ઊંધે છે, ને જે પીધેલ થાઝ્મે છે, તેઝ્મો રોતે પીધેલા થાઝ્મે છે. ૮ પણ આપણે દાહોડાના છઈઝ્મે, વાસતે હુશીઆર રહીઝ્મે, ઈમાન તથા પીઆરનું બખતર, તથા તારણની ઉમેદનો ટોપ પેહેરેલા થઈઝ્મે. ૯ કેમકે ખોદાઝ્મે આપણને ગજબ સાફ નહીં, પણ આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતથી તારણ પામવા સાફ ડરાવીઝ્મા છે. ૧૦ કારણ કે આપણે સાફ તે ઝ્મે વાસતે મુઝ્મા કે જે આપણે જાગતા રહીઝ્મે ઈઝ્મા ઊંધીઝ્મે તો આપણે તેની સાથે ઝ્મેકકા જીવીઝ્મે. ૧૧ ઝ્મે સાફ જેમ તમે કશે છેઝ્મો તેમ મોહોમાં દીલાસો આપો, ને ઝ્મેક ખીજને કાઝ્મેમ કરો.

૧૨ અને અઝ્મે ભાઈઝ્મો, હમે તમારી અરજ કરીઝ્મે છઈઝ્મે કે તમારામાં જે મહેનત કરે છે, ને ખોદાવંદને લીધે તમારા આગેવાન છે, ને તમને તાલીમ કરે છે, તેઝ્મોને તમે જાણો. ૧૩ ને તેઝ્મોનાં કામને સાફ તેઝ્મોને મોહોબતથી મા-

હોટી ધનિત આપો. ને તમે માહોમાં મુલાહ રાખો. ૧૪ ને અગ્નિ ભાઈઓ, હમે તમારી મીનંત કરીએ છઈએ કે અડીઅલોને તમે ચેતાવો, જઈ દીલવાલાઓને દીલાસો આપો, કમજોરીઓનો આધાર થાઓ, બધાઓની બરદાસત કરો. ૧૫ જુઓ કે કોઈ ભુંડાઈને બદલે ભુંડાઈ નહીં કરે; પણ હમેશા એક બીજા સાથે તથા સહુની સાથે શાંતી સહુકાઈ રાખો. ૧૬ હમેશા ખુશ રહો. ૧૭ હમેશા દુઆ માગો. ૧૮ હરેક વાતમાં શુકરચુબરી કરો, કેમકે ખરીસત ઇસુમાં તમ બાબત જોવાની એ મરજી છે. ૧૯ રહેને ન બુજવો. ૨૦ નબુઅતોનો ધીકાર ન કરો. ૨૧ સઘલાંને પારખો, જે શાંત છે તે પકડી રાખો. ૨૨ બદીના હરેક દેખાવથી દુર રહો. ૨૩ ને સલામતીનો જોવા તમને બીલકુલ પાક કરે; ને તમારું બધું, ઈશ્માને તમારો રહ, તથા જન, તથા બદન આપણા જોવાવંદ ઇસુ ખરીસતના આવવા સુધી એ એમ સલામત રહે. ૨૪ જોણે તમને બોલાવીઆ તે સાચો છે, તે તેમજ કરશે. ૨૫ ભાઈઓ, તમે હમારે સાથે દુઆ માગો. ૨૬ સઘલા ભાઈઓને પાક ચુંબનથી સલામ પોહોંચાડો. ૨૭ હું તમને જોવાવંદના સમ ધાલુંછઈ કે, સરવ પાક ભાઈઓની આગલ આ પત્ર વંચાએ. ૨૮ આપણા જોવાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ પર થાએ. આમીન.

થેસસાલોનીકીઓને પાઉલનું બીજું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

આપણા બાપ જોવા, તથા જોવાવંદ ઇસુ ખરીસતમાં થેસસાલોનીકીઓમાં જે મંડલી છે, તેને પાઉલ, તથા સોલવાન, તથા તીમોથી લખે છે. ૨ આપણા બાપ જોવાથી તથા જોવાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાઓ.

૩ ભાઈઓ લાજમ છે કે હમે તમારી બાબત હમેશા જોવાના શુકર કરીએ, જેમ મુતાસીબ છે, કેમકે તમારું ઈમાન બહુ જાણીયા થતું જાએ છે, ને તમે સરવમાંના હરેકનો પીઆર એક બીજા ઉપર ધણો થાએ છે. ૪ હીઆંતક કે હમે પોતે જોવાની મંડલીમાં તમારે લીધે ફખર કરીએ છઈએ જે બધાં દુખ તથા મુસીબતો જે તમે સહો છોએ તેથી તમારી સખર તથા ઈમાન

જાહેર થાય છે. ૫ ઓદાના સાચા ઈતસાફનો આ ચ્ચિક નમુનો છે, કે તમે ઓદાની પાદશાહતને લાચ્ચિક ગણાચ્ચો, જેને સાફ તમે દુષ્પ ઉઠાવો છેચ્ચો. ૬ કેમકે ઓદાની નજદીક ચ્ચે ઈતસાફ છે કે જે તમને સતાવે છે તેચ્ચોને દુષ્પ આપવાં, ને તમને, જેચ્ચો દુષ્પ પામો છેચ્ચો, ૭ હમારી સાથે ઓદાવંદ ઇસુ જરે આસમાન પરથી પોતાના જગરદસત શ્રીસતાચ્ચોની સાથે ભડકતી આગમાં જાહેર થશે તારે આરામ આપે. ૮ તારે ઓદાને જે જાણતા નથી, ને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતની ઇજ્જલને માનતા નથી, તેચ્ચોનો દંડ તે કરશે. ૯ તેચ્ચો ઓદાવંદની આગલથી, તથા તેની કુદરતની જલાલથી હમેશાની હલાકતની સજા પામશે. ૧૦ જરે તે પોતાના પત્નીતરોથી ખુજરગી પામવા સાફ (હમારી શાહેદી તો તમથી મનાઈ હતી) તથા જે ચ્ચેતકાદ કરે છે તે સરવથી આશચ્ચરીચ્ચવાન મનાવવા સાફ આવશે તે દાહોડે. ૧૧ વાસતે હમે હમેશા તમારે સાફ ચ્ચેવી દુઆ માગીચ્ચે છઈચ્ચે કે, આપણો ઓદા તમને આ તેડાં લાચ્ચિક ગણે, ને ભલાઈની સઘલી ઇછા તથા ઇમાનતાં કામ કુદરતથી પુરાં કરે. ૧૨ ચ્ચેવાં કે આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનું નામ તમથી ખુજરગ થાય્ચે, ને આપણા ઓદા તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના ફજલ પરમાણે તમે તેનાથી ખુજરગી પામો.

બાબ બીજો.

હવે ભાઈચ્ચો, આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આવવા, તથા તેની પાસે આપણા ચ્ચેકા થવા બાબત હમે તમને ચ્ચેવી ચ્ચરજ કરીચ્ચે છઈચ્ચે; ૨ કે ખરીસતનો દાહોડા આવીઆ સરખા તમે મનમાં ચ્ચેકાચ્ચેક ન ખુજો ને ધભરાચ્ચો ના, રહથી નહીં, ને વાતથી નહીં, ને હમથી લખેલાં સરખા પત્રથી પણ નહીં. ૩ કોઈ પરકારે પણ કોઈ તમને ન બુલાવે, કેમકે તે ફરી જયું ચ્ચગાઉ થઈઆ વગર [તે દાહોડા નહીં આવશે], ને તે ગુનાહનો રાખસ પોણેલાં જાહેર થશે, જે નાશનો દીકરો છે. ૪ જે ચ્ચેકાવે છે, ને સરવ જે ઓદા ઇઆ બંદગી લાચ્ચેક કેહેવાચ્ચે છે, તેને ઉલટો તે પોતાને જાચે કરે છે, ચ્ચેવા કે પોતે ઓદા છે, ચ્ચેમ પોતાને દેખડાવતાં ઓદાનાં મંદીરમાં ઓદા સરખા બેરો છે. ૫ તમને શું ઇઆદ નથી કે જરે હું તમારી પાસે હતો, તારે મેં તમને ચ્ચે વાતો કહી હતી? ૬ ને તે પોતાના વખતમાં જાહેર થાય્ચે, વાસતે તેને હવે શું ચ્ચેકાવે છે, ચ્ચે તમે જાણો છેચ્ચો. ૭ કેમકે બદકારીનો ભેદ ચ્ચસર કરતો જાય્ચે છે,

પણ જે હમણા અટકાવે છે તે વચમાંથી કહડાએ એટલું જરૂર છે. ૮ ને તે પછી તે બદકાર જાહેર થશે, તેને ઓદાવંદ પોતાના મોહોના સવારાથી હલાક કરશે, ને પોતાના આવવાનાં તેજથી તેનો નાશ કરશે. ૯ તેનું આવવું શેતા-નની પેરણા પરમાણે સધલાં સામરથ તથા ચમતકાર તથા ઓઠાં અચરત કામ સુધાં છે. ૧૦ ને જે નાશ પામે છે, તેઓમાં બધી ખુરાઈની કમાલ દગલ-બાજી સાથે છે; તેઓ તારણ પામે એ સાર તેઓએ સાચાઈ પર પીઆર રાખીઓ નહીં. ૧૧ ને એ વાસતે ઓદા તેઓપર એવી ડગાવવાની અસર મોકલશે કે, તેઓ જીકાઈ પર એતકાદ કરશે. ૧૨ એ શીતે કે જેઓએ સાચાઈપર એતકાદ કીધો નહીં પણ નાશસતીથી રાજી રહીઆ તેઓ બધાપર સજ આવે.

૧૩ પણ અએ ઓદાવંદથી પીઆર પામેલા ભાઈઓ, હમને લાજમ છે, તમે બાબત ઓદાના શુકર હમેરા કરીએ, કેમકે ઓદાએ તમને અવલથી પસંદ કીધા કે તમે રહ્યા પાકીજગી હાંસલ કરીને તથા સાચાઈપર એતકાદ કરીને તારણ પામે. ૧૪ એ કારણ સાર તેણે તમને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ-ખરીસતનો જલાલ પામવા સાર હમારી ઇંજીલથી તેડીઆ છે. ૧૫ વાસતે અએ ભાઈઓ, તમે મજબુત રહે, ને બોલવાથી, ઇઆ હમારાં પતરથી, જે વાતો તમે શીખીઆ તે જોરથી પકડી રાખો. ૧૬ હવે આપણો ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત પોતે તથા આપણો બાપ ઓદા જેણે આપણા પર પીઆર કીધો, ને હ-મેશાનો દીલાસો, તથા શારી ઉમેદ ફજલથી આપી, ૧૭ તે તમારાં દીલને દી-લાસો આપે, ને હરેક શારી વાતમાં તથા કામમાં તમને મજબુત કરે.

બાબ તીજો.

છેલું, અએ ભાઈઓ, હમારે સાર એવી દુઆ કરો, કે ઓદાવંદની વાત વેહેલી ફેલી જાએ, ને જેમ તમારામાં તેમ ખુજરગી પામે. ૨ ને એ કે અડી-અલ, તથા ખુરાં માણસોથી હમે છુટીએ, કેમકે બધાઓને ઇમાન નથી. ૩ પણ ઓદાવંદ વીરાવાસુ છે, તે તમને મજબુત કરશે, ને ખુરાઈથી બચાવશે. ૪ ને ઓદાવંદથી હમને તમારી બાબત એવું એકીન છે કે, હમે જે હુકમ તમને કરીએ છહએ તે તમે પાલો છેઓ ને પાલરો. ૫ ને ઓદાના પીઆરમાં તથા ખરીસતની રાહ જોવાની ધીરજમાં, ઓદાવંદ તમારાં દીલને મદદ કરે. ૬ હવે અએ ભાઈઓ, આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી હમે તમને હુ-

કમ આપીએ છઠ્ઠાએ કે હરેક ભાઈ જે અડીઅલપણથી ચાલે છે, ને જે તાલીમ હમારેથી તેણે લીધી, તે પરમાણે નથી ચાલતો, તેથી તમે દુર થાઓ. ૭ કેમકે તમારે હમારી પછવાડે શી રીતે ચાલવું પડે છે એ તમે પોતે જાણો છે એ, કારણ કે હમે તમારામાં અડીઅલપણથી ચાલીઆ નહીં હતા. ૮ ને હમે કોઈનું અંન મફત આપું નથી, પણ તમારામાંના કોઈ પર ભાર ન મુકીએ, વાસતે હમે મેહેનતથી તથા કરાઈથી રાત દાહડો કામ કીધું. ૯ એ વાસતે નહીં કે હમને એખતીઆર નહીં હતો, પણ તમે હમારી પાછલ ચાલનાર થાઓ, વાસતે તમારો નમુનો થવાને હમે એમ કીધું. ૧૦ વધી જરે હમે તમારી સાથે હતા તારે પણ હમે તમને એ હુકમ કીધો હતો કે, જો કોઈ કામ કરવા નથી ચાહતો, તો તે આએ પણ નહીં. ૧૧ કેમકે હમે શાંભલીએ છઠ્ઠાએ કે તમારામાં કેટલાએક અડીઅલપણથી ચાલે છે, કંઈ કામ કરતા નથી, પણ પરાઈ ચરઆ કરે છે. ૧૨ તો એવાએને હમે હુકમ કરીએ છઠ્ઠાએ, ને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી નશીહત કરીએ છઠ્ઠાએ કે, તેઓ એનથી કામ કરતાં પોતાનું અંન આએ. ૧૩ પણ ભાઈઓ, તમે રૂંડ કરતાં ન થાકો. ૧૪ ને જો કોઈ હમારા આ પતરમાંની વાત નહીં માને, તો તેને ધારી રાખો, ને તે શરમાએ વાસતે તેની સાથે મલતા ન જાઓ. ૧૫ તોપણ તેને દુશમનની પડે ન જાણો, પણ જેમ ભાઈને તેમ તેને નશીહત કરો. ૧૬ હવે સલામતીનો ઓદાવંદ પોતે હર તરેહથી તમને હમેરા સલામતી અખરો. ઓદાવંદ તમ સરવની સાથે રહે.

૧૭ હું પાઉલના હાતની સલામ, હરેક પતરમાં મારી એ નીશાની છે, એજ તરેહ હું લખુંછું. ૧૮ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સરવ પર થાઓ. આમીન.

તીમોથીને પાઉલનું પેહેલું પતર.

બાળ પેહેલો.

આપણા તારનાર ઓદાની તથા આપણી ઉમેદગાહ ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના હુકમ પરમાણે, ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઉલ હમાનમાંના પોતાના દીકરા તીમોથીને લખે છે; ૨ ફજલ, રહમ, તથા સલામતી આપણા બાપ ઓદાથી તથા આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તને થાઓ. ૩ માકેદોનીમાં

જતી વખતે મેં તને ઝેલતીમાસ કીધી કે તું ઝેફેસસમાં રહીને ખીબ-
 ઝોને ફેહે કે તેઓ ખીજી તાલીમ નહીં આપે ; ૪ ને કાહાંણીઓ
 તથા બેહુદ નસબનામાઓ જે ઝેલાહી તરખીઅત ધમાનથી છે તેનું નહીં,
 પણ તકરારનું આઝ્મિસ થાઝ્મિ છે, તેઓ પર ચીત ન રાખે, તેમ તું કર. ૫
 હુકમનો અંજામ માહોળત છે, જે પાકદીક્ષી, તથા નેકનીઅતી, તથા બેમકર
 ધમાનથી થાઝ્મિ છે; ૬ તેથી કેટલાઝ્મિક ચુકીને બેહુંદા બકવાસની તરફ ફરી
 ગઈઓ છે; ૭ ને તોરતના ઉસતાદ થવા ચાહે છે, પણ સમજતા નથી કે
 તેઓ શું ફેહે છે, ને કેધ વાતોની તકરાર કરે છે. ૮ પણ હમે જે બહોળીઝ્મિ
 છઈઝ્મિ કે શરીઅત શારી છે, અગર કોઈ તેને શરીઅતની તોર પર કામમાં લાવે
 તો. ૯ ને જે બાલુતાં કે શરીઅત રાસતને સાહ નહીં, પણ બેફેદ, તથા નાક-
 રમાન બરદારો, બેદીનો, તથા ગુનાહગારો, નાપાકો, તથા બદકારો, આપને મારી-
 નાંખનારાઓને, તથા માને મારીનાંખનારાઓને, તથા ખુન્નીઓને; ૧૦ જ-
 નાકારીઓને, પુરશ સંભોગીઓને, માણસોને ચારનારાઓને, જુદાઓને,
 તથા જુદા સમ ખાનારાઓને સાહ, ને જે શીવાઝ્મિ જે કંઈ સહી તાલીમને
 ઉલટું હોઝ્મિ તેને સાહ છે. ૧૧ મુઆરક ખોદાની જલાલી ઇંજીલ જે મને સોં-
 પેલી છે તે પરમાણે છે. ૧૨ ને આપણા ખોદાવંદ ખરીસત ઇસુ જેણે મને
 કુવતમંદ કીધો તેનો હું શુકરગુજર છઈં, કે તેણે મને અમાનતદાર ગણીને ખી-
 દમતમાં બોલાવી ઝ્મો. ૧૩ પેહેલાં હું કુફર બકનારો, તથા સતાવનારો, તથા દુખ-
 દેનારો હતો, લેકીન મારી ઉપર રહમ થઈઝ્મો, કેમકે જરે હું બેધમાન હતો
 તારે અણબાલપણાથી ઝ્મિમ કીધું. ૧૪ ને આપણા ખોદાવંદનો ફજલ, ધમાન
 તથા ખીઆર સુધાં, જે ઇસુ ખરીસતમાં છે, તે બહુ વધીઝ્મો. ૧૫ આ વાત
 બરેસા જોગ છે, ને પુરી માનવા લાઝ્મિક છે, કે ખરીસત ઇસુ ગુનાહગારોને
 તારવા સાહ દુનીઆમાં આવી ઝ્મો, ને તેઓમાં હું મુખી છઈં. ૧૬ લેકીન મારા
 ઉપર રહમ જે સાહ થઈઝ્મો કે ઇસુ ખરીસત પરથમ મારાપર પુરી સખર દે-
 ખાડે, કે જેઓ તેના ઉપર હમેશાંની જીંદગીને સાહ ધમાન લાવે તેઓનો હું
 નમુનો થાઈં. ૧૭ હવે જે હમેશાંનો પાદશાહ, ગેરફાતી, ગેબી, તથા ઝેફેલા
 દાતા ખોદા છે, તેને ઇજત તથા ખુજરગી હમેશાંની હમેશાં હોવો. આમીન.
 ૧૮ અઝ્મિ તીમોથી દીકરા, તારી બાબત જે તખ્તઅતો પેહેલાં થઈ તે મુઆફક
 હું તને આ હુકમ આપું છઈં કે, તું તે પરમાણે શારી લડાઈ લડે; ૧૯ ને ઇ-

માન તથા નેકનધર્મિય તરખે, જેને કેટલાં ઝમ્કે મુકી દહને ઈમાનનું વાહાણુ તોડીજ છે. ૨૦ તે ઝમ્કામાંના હુમેનીઅસ તથા આલેકસાંદર છે, તે ઝમ્કાને મેં ઝમ્કે સારૂ રોતાનને સોંપીઆ છે કે, તે ઝમ્કા કુકર બકવા ન શીખે.

ખાખ બીજો.

હુંવે સહુથી પેહેલાં હું ઝમ્કે ઝમ્કલેતેમાસ કરૂં છઠ્ઠી કે મુનાબતો, તથા ફ-આઝ્મો, તથા અરજીઝ્મો, તથા શુકરચુબરીઝ્મો બધા આદમીઝ્મો સારૂ કરવી; ૨ પાદશાહો તથા સરવ ઝમ્કપતીઆરવાલાઝ્મોને સારૂ, કે આપણે પુરી દીન-દારી તથા ઈમાનદારીથી ચેન તથા આરામમાં જીંદગી ચુબરી ઝમ્કે. ૩ કેમકે આપણા તારનાર ખોદાની નજરમાં ઝમ્કે ખુબ તથા લાઝમ્કે છે. ૪ તે માહે છે કે બધાં માણસ તારણ પામે, ને સાચાઈની ઝમ્કાલખમાં આવે. ૫ કેમકે ખોદા ઝમ્કે છે, ને ખોદા તથા આદમી ઝમ્કો વચે ઝમ્કે દરમીઆની છે, ઈઆને આદમી ખરીસત ઇસુ. ૬ તેણે સહુના છુટકા સારૂ પોતાનેજ આપીઝ્મો, કે કીક વખતે તેની ગહવાઈ અપાઝ્મો. ૭ તે સારૂ હું મુનાદી કરનારો તથા રસુલ ઇરાવાઈઝ્મો, (ખરીસતમાં હું સાચું કહું છઠ્ઠી, જીહું બોલતો નથી,) ગેરકોમીઝ્મોને ઈમાન તથા સાચાઈનો શીખવનારો થઈઝ્મો. ૮ વાસતે હું ચાહું છઠ્ઠી કે, હરેક ડેકાણે લોક યુસો તથા રાક રાખીઆ વીના પાક હાતો ઉઠાવીને દુઆ માગે. ૯ ને ઝમ્કે પણ કે ઝમારતો મુનાસીબ પોરાકથી લાજ તથા નેક અકલ સાથે પોતાને સંગારે; ચુંથેલા બાલ, કે મુંતા, કે મોતી, કે ઘણા કીમતી લેઆસથી નહીં. ૧૦ પણ જે ઝમારતો ખોદાપરસતીનો ઝમ્કરાર કરે છે તે ઝમ્કાને લાઝમ્કે છે તેમ નેક કામોથી. ૧૧ ઝમારતે છુપી રીતે પુરી ફરમાનગરદારી સાથે શીખવું. ૧૨ પણ ઝમારત શીખવે કે મરદપર હુકમ ચલાવે ઝમ્કેવી પરવાંગી હું આપતો નથી, પણ તે ખા-ખાશી સાથે રહે. ૧૩ કેમકે આદમ પેહેલો બનવાઈઝ્મો, પછી હવા. ૧૪ ને આદમે ફરેખ નહીં ખાધો, પણ ઝમારત ફરેખ ખાધને યુનાહમાં ફસી. ૧૫ પણ જે તે ઝમ્કો ઈમાન, તથા મોહોબત, તથા પાકીજગીમાં હુશીઆરીથી પાઝમ્કેદાર રહે, તો જાણવાના સખ્યથી બચશે.

ખાખ ત્રીજો.

ઝમ્કે ખરી વાત છે કે જે કો દોષ નેગાહબાનીનું કામ ચાહે છે તો તે શાહ કામ ચાહે છે. ૨ વાસતે નેગાહબાન બેઝમ્કે, ઝમ્કે ઝમારતનો ખાવંદ, હુશીઆર,

અક્લમંદ, મહલાજદાર, પહોણા રાખનાર, તથા તાલીમ આપવાને લાગ્યે
હોય. ૩ દારૂખોર નહીં, મારપીટ કરનાર નહીં, લજમણા નફાનો લોભીઆ નહીં,
પણુ સેહેનાર, તકશરી કે લાલચુ નહીં. ૪ પોતાનાં ઘરમાં ખુખીદાર બંદોબસત
રાખનાર, ને પુરી દરસતીથી પોતાનાં છોકરાંને હુકમમાં રાખનાર હોય. ૫
કેમકે જે કોઈ પોતાનાં ઘરનો બંદોબસત રાખી નથી શકતો, તો ખોદાની
મંડલીની ખબરદારી શી રીતે તે કરશે ? ૬ નવો શાગીરદ નહીં હોય, રખે તે
ગરર થઈને રોતાનના દંડમાં પડે. ૭ ને બાહારનાઓથી તે શારી ગહવાઈ
પામેલા હોય, કે શરમ તથા રોતાનના કાંદામાં તે ન પડે. ૮ ને એજ
તરેહ કારભારીઆ પણ મહલાજદાર હોય, જે વચનવાલા નહીં, ઘણા
શરાખી નહીં, લજમણા નફાના લોભીઆ નહીં. ૯ ઇમાનના ભેદને સાફ
દીલથી ઇઆદ રાખનાર હોય. ૧૦ ને એએને પણ પેહેલાં અજ-
માવા, ને તે બાદ અગર એએબ હરે તો કારભાર ચલાવે. ૧૧ એજ તરેહ
એએની ઝીરતો પણ મહલાજદાર હોય, ચાડીએણુ નહીં, હુશીઆર, ને
બધી વાતમાં દીઆનતદાર હોય. ૧૨ હરેક કારભારી એક ઝીરતનો આવંદ
હોય, તેએ પોતાનાં છોકરાં તથા ઘરનાં શારી રીતે ચલાવનારા હોય. ૧૩
કેમકે જેએએ શારી રીતે કારભાર કીધો તેએએ પોતાને સાફ શારી પદવી,
તથા ખરીસત ઇસુના ઇમાનમાં બહુ હીમત મેલવી છે. ૧૪ હું તારો પાસે
વેહેલો આવવાની ઉમેદ રાખીને તને આ વાતો લખુછી. ૧૫ અગર મને વાર
લાગે, તો એ વાતોથી તું જાણે કે ખોદાનું ઘર, જે જીવતા ખોદાનું મંદીર છે,
તથા રાસતીનો થાંભ ને સાચાઈનો ટેકો છે, તેમાં શી રીતે તારે ચાલવું. ૧૬ ને
ખીન તકશર દીનદારીનો ભેદ મોહોયો છે: ખોદા બદનમાં જાહેર થઈએ, રહ-
થી રાસત ફરીએ, શીરસતાએને નજર આવીએ, ગરકોમીએમાં તેની
મુનાદી થઈ, દુનીઆમાં તેના ઉપર ઇમાન લવાઈઈ, જલાલમાં ઉઠાવી
લવાઈએ.

આખ એથો.

૩૬ સાફ કેહેછે કે આખર જમાનામાં કેટલાએક ઇમાનથી ફરી જશે,
ને યુમરાહ કરનારા રહે તથા દેવાની તાલીમ ઉપર ધીઆન આપશે. ૨ જેએ
ઢાંગથી જીવું બોલશે, તેએનાં દીલ ડાહ્યામ દેનાર લોહોડાંથી સુન થઈ ગઈએ છે:
૩ તેએ લગન કરવાને મને કરશે, ને જે ખોરાક ઇમાન લાવનારાએને તથા

સાચાઈના જાણનારાઓને શુકરચુબરી સુધાં લેવાને યોદ્ધાઓ પેદા કરીએ તેથી દુર થવાને હુકમ કરશે. ૪ કેમકે યોદ્ધાની સરજવેલી હરેક ચીજ શારી છે, ને જો શુકરચુબરી સુધાં લે તો ઇંકાર લાગ્યેક નથી. ૫ કારણ કે યોદ્ધાની વાતથી તથા દુઆથી તે પાક કરાગ્યે છે. ૬ આ વાતો બાહ્યોને જાણવાથી તું ઇસુ ખરીસતનો શારો સેવક થશે, ને ઇમાનની વાતોથી, તથા જે શારી તાલીમમાં તું તરખીઅત પામીશો તેથી તું પકરશે. ૭ પણ એહુંદી તથા બુઢીઓની કાહાણીઓ તું તુછ કર, ને દીનદારી આપત તું ઢોરોસ કર. ૮ કેમકે જીસમાની ઢોરોસનો ક્ષમ્પેદો કમ છે, પણ દીનદારી બધી રીતે ક્ષમ્પેદે-મંદછે, તેને હમણાનો તથા થનાર જીંદગીનો વાગ્મિદો છે. ૯ એ વાત ખરી ને પુરી માનવા લાગ્યેક છે. ૧૦ કેમકે હમે મેહેનત કરીએ છઠ્ઠાએ, તથા ઇપકા ખાઈએ છઠ્ઠાએ, એજ સાફ કે જીવતો યોદ્ધા જે બધા અપદમીઓનો, ખાસ કરીને ઇમાનદારોનો, અચાવનાર છે તેનાઉપર હમે ભરોસો રાખીએ છે. ૧૧ એ વાતો ફરમાવ ને શીખવ. ૧૨ ઢોઘ પણ તારા જવાનપણાને લીધે તને ન વગોડે, પણ બોલચાલ, તથા મોહોઅત, તથા રૂઢ, તથા ઇમાન, તથા પાકીજગીથી ઇમાનદારોનો તું નમુનો થા. ૧૩ જાંહાં સુધી હું આપું તાંહાં સુધી તું પહોંતો, નશીહત કરતો, તથા તાલીમ આપતો રહે. ૧૪ જે અખરોસ તારામાં છે, જે તને નજીઅતની રહથી વડીલાના હાત મુકવાથી મલી, તે આપત તુ ગાશીલ ના રહે. ૧૫ આ વાતોપર ધીઆન રાખતો જ, એઓનોજ થઈ રહે, કે તારો ક્ષમ્પેદો બીજાઓને જાહેર થાગ્યે. ૧૬ પોતાની તથા તાલીમની અખરદારી રાખ, એઓમાં કાગ્મિસ રહે, કેમકે એ ફરવાથી તું પોતાને તથા પોતાના સાંબલનારાઓને પણ તારશે.

આખ પાંચમો.

તું ઢોઘ વડીલને ના ધમકાવ, પણ તેની એવી મીનંત કર જેવીકે આપનો કરે છે. ને જીવાનોની જેમ બાહ્યોની. ૨ ઘરડીઓની જેમ માર્ગોની, જીવાન ઓરોતોની જેમ એહેનોની, કમાલ પાકીજગીથી. ૩ વીધવાઓને ઇમાને જે અરેખરી વીધવાઓ તેઓને માન આપ. ૪ પણ જો ઢોઘ વીધવાને છોકરાં કે છોકરાંનાં છોકરાં હોએ, તો તે પેલેલાં પોતાનાં ઘરમાં દીનદારી જાહેર કરે, તથા પોતાના માઆપના હુકો અદા કરવાને શીખે, કેમકે એ સાફ ને યોદ્ધાની નજરમાં કચુલ થવા લાગ્યેક છે. ૫ હવે જે અરેખરી વીધ-

વા તથા એકાકી થઈ છે, તે જાદાનો ભરોસો રાખે છે, ને રાત દાહડિ મુતાબત તથા દુઆ માગવામાં રહે છે. ૬ પણ જે એસઆરામમાં રહે છે, તે જીવતીજ મુઠ છે. ૭ ને તું આ વાતો ફરમાવ કે તેઓ એએમ ફરે. ૮ પણ જે કોઈ પોતા- ને સાફ તથા ખાસ ફરીને પોતાનાં ધરનાંને સાફ અગાઉથી જોઈ મુકતો નથી, તો ઈમાનથી મુનકીર ને એઈમાનથી તે બદલત છે. ૯ સાહ વરસથી એાછી ઉમરની વીધવા ગણુનીમાં ન લેવાએ, જે એકજ મરદની એારત હતી તે. ૧૦ તે નેક કામથી વખણાએલી, ને તેણે છોકરાંએનો તરખીઅત કીધી હોએ, મુસાફરોને ઉતારો આપીએ હોએ, પવીતરોના પગ ઘાઈઆ હોએ, જેઓ દુખ- માં છે તેઓની મદદ કીધી હોએ, ને હરેક નેક કામની પાછલ લાગી હોએ તો. ૧૧ પણ જીવાન વીધવાએને કબુલ ન કર, કેમકે જરે તેઓ ખરીસ- તને ઉલટી મસત થશે, તારે લગન કરવા આહારો. ૧૨ તેઓને દંડ છે, કે- મકે તેઓએ અસલ ઈમાન છોડી દીધો. ૧૩ ને એ શીવાએ આલસુ થઈ- ને ઘેરે ઘેર ફરવાને શીએ છે, ને ફક્ત આલસુ નહીં, પણ જે અધઠતાં તે બો- લીને બડબડીએણુ તથા પરાઈ ચરચા કરનારી થાએ છે. ૧૪ વાસેતે હું આ- હું છર્જે કે જીવાન એારતો લગન કરે, છોકરાં જાણે, ધરચલાવે, ને દુરામનોને નીંદા કરવાનું કેઈ બાહાનું ન આપે. ૧૫ કેમકે હમણાજ કેટલીએક રોનાનના પાછલ ફરી ગઈ છે. ૧૬ જે કોઈ ઈમાનદાર મરદ કે એારતને વીધવાએ હોએ, તો તેઓ તેઓની મદદ કરે, ને મંડતી ઉપર ભાર નહીં મુકે, કે જેઓ ખરેખરી વીધવાએ છે તેઓની તે મદદ કરે.

૧૭ જે વડીલા શારી રીતે કારભાર ચલાવે છે તેઓ અમણી ઇજ્જત લાએક ગણાએ, ખાસ જેઓ કલામ તથા તાલીમ બાબત મહેનત કરે છે તેઓ. ૧૮ કેમકે કીતાબ છેલે છે કે, જે બલદ દાણા ખુદલે છે, તેનાં મોહો પર તું જાલી ન બાંધ; ને કામ કરનાર પોતાની મજૂરી લાએક છે. ૧૯ એ ઈઆ તણુ શા- હેદ લીધા વગર વડીલ પરની તોહિમત ન સાંભલ. ૨૦ ગુનાહગારોને મહુની આગલ તું ધમકાવ, કે બીજાએને પણ બીહીક લાગે. ૨૧ જાદાની તથા જો- દાવંદ ઇસુ ખરીસતની તથા પસંદ કરેલા શરિશતાએની સાહામાં હું તને હુકમ કરું છર્જે કે, તરફદારો ફરીઆ વીના ને આ વાતોને એક બીજાથી ચહડતી ઉતરતી સમજાઆ વીના એએને તું પાલ. ૨૨ એકાએક કોઈ પર તું હાત ન મુક, ને બીજાએના ગુનાહમાં શરીક ન થા, પોતાને પાક રાખ. ૨૩ ને હવે ફક્ત પાણી ના પી, પણ તારાં પેઠને સાફ તથા તારી અકસર કમજોરીને સાફ યોડે.

વધન કામમાં લાવ. ૨૪ ફેટલાએક આદમીના ગુનાહ જાહેર થઈને આગલથી દંડમાં જાએ છે, ને ફેટલાએકના પાછલ જાએ છે. ૨૫ તે પરમાણે ફેટલાએકનાં નેક કામ પણ જાહેર છે; ને જે બીજી રીતનાં છે, તેઓ છુપાં રહી નથી શકતાં.

આખ છઠો.

જેટલા આકર ગુંસરી તલે છે, તેટલા પોતાના રોકેને પુરાં માનને લાએક ગણે, કે ખોદાનાં નામની તથા તાક્ષીમની નીંદા ન થાએ. ૨ ને જેઓના રોક ઇમાનવાલા છે, એઓ ભાઈ છે વાસતે વખોડવા નહીં, બલકે તેઓની આકરી જીઆદા એ સાફ કરવી, કે તેઓ ઇમાનદાર, ને પીઆરા, ને નીઆમતમાં શરીક છે. એ વાતો તું શીખવ ને નરીહત કર. ૩ અગર કોઈ બીજી તાક્ષીમ કરેછે, ને આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની સહી વાતો, ને જે તાક્ષીમ દીનદારીને સુનાસીબ છે, તે કચ્છલ નથી કરતો, ૪ તો તે મગર છે, ને કંઈ જાણતો નથી, પણ તકરાર તથા લોગતી જીદ કરવાનો મરજ તેને છે, જેથી અદેખાઈ, કજીઆ, બદગોઈ તથા બદગુમાની થાએ છે. ૫ ને જે આદમીઓ દીલમાં બીગેડલા તે સાચાઈ વગરના થઈઆ, તેઓની આલથી ભુંડી તકરાર ઉડે છે; નેકો દીનદારી છે એમ તેઓ સમજે છે, એવાઓથી તું દુર થા. ૬ પણ દીનદારી સંતોરા સુધાં તો મોહોયે નેકો છે. ૭ કેમકે દુનીઆમાં આપણે કંઈ લાવીઆ નથી, ને જાહેર છે કે આપણથી કંઈ લઈ જવાવાનું નથી. ૮ વાસતે આપણને ખાવાનું તથા પેહેરવાનું છતાં તેથી આપણે સંતોશી રહેયું. ૯ વધી જે દોલતમંદ થવા આહે છે, તેઓ ઇમતેહાનમાં તથા ફાંદામાં તથા બહુ ઘેલાઈમાં તથા ખુરા હવસોમાં પડે છે, જેથી આદમીઓ હલાકી તથા જાહનમમાં ડુબે છે. ૧૦ કેમકે નાણાનો લોભ બધી ભુગાઈની જડ છે, તેના આજીવનમંદ થઈઆથી બાજે ઇમાનથી ભટકતા થઈઆ છે, ને પોતાને તરેહ તરેહના ગમોથી વીંધી નાંખીઆ છે. ૧૧ પણ, એઓ બંદેખોદા, એવાઓથી તું નાહાસ, ને રાસતી, દીનદારી, ઇમાન, મોહોબત, સખર, તથા સાલસાઈની પાછલ ચાલ. ૧૨ ઇમાનની શારી લગાઈ લડ, ને હમેરાંતો જીંદગી પકડ, જેને સાફ તું તેડાઈઓ, ને ઘણા શાહેદોની આગલ તેં શારે એકરાર કીધો. ૧૩ ખોદા જે બધાને જીવતા કરે છે, તેની આગલ તથા ખરીસત ઇસુ જેણે પંતીઅસ પીલતની આગલ શારે એકરાર કીધો, તેની સાહામા હું તને અગતે હુકમ આપું

છર્જી ; ૧૪ કે તું આ હુકમ બેડાગ, તથા હુકમ લાગ્યેક થઈગ્યા વીના આપણા
જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવા સુધી પાલ. ૧૫ જે મુખારક તથા ઝેકલો
કાદેર, જે પાદશાહોનો પાદશાહ તથા જોદાવંદોનો જોદાવંદ, જેને ઝેકલોનેજ
બેમરગી છે, તે પોતાના વખતમાં તેને જાહેર કરશે. ૧૬ જે અજવાલા પામે
જવાતું નથી, ને આદમીઓમાંથી કોઈએ જેને દીડું નથી, ને કોઈથી દેખાતું
નથી, તેમાં તે રહે છે, તેને ઈજત તથા હમેશાનું કુવત હોજો. આમીન.

૧૭ આ જાહાનના દોલતમંદોને તું હુકમ કર કે તેઓ મગર ન થાઓ, ને
બેખુનીઆદ દોલતપર નહીં, પણ જે જીવતો જોદા આપણને ભોગવવા સાર બધું
સારીપેઠે આપે છે, તેના પર ભરોસો રાખે. ૧૮ તેઓ નેકી કરે, બલાંકામોથી દો-
લતમંદ થાઓ, સખાવત કરવાને તથા વેહેંચી આપવાને તઈઆર રહે. ૧૯
આવતા વખતને સાર ઉમદા પાઈઆની પુંજી પોતાને સાર ઝીકડી કરે, કે તેઓ
હમેશાંની જીંદગી પામે.

૨૦ અઓતીમોથી, બેદીનીની બેહુંદીવાતોથી, તથા જોડી કેહેવાઓથી વીદી-
આની ઉલટાઈથી તું કર, ને તને જે સોંપેલું છે તે પાલ. ૨૧ કેટલાઓએ તે વી-
દીઆ કબુલ કરવાથી હમાનથી ફરી ગઈગ્યા. તારા ઉપર ફજલ થાઓ,
આમીન.

તીમોથીને પાઉલનું બીજું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

ખરીસત ઇસુમાં જીંદગીના વાગ્દેવા પરમાણે જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરી-
સતનો રસુલ પાઉલ બીઆરા દીકરા તીમોથીને લખે છે. ૨ જોદા બાપથી, તથા
આપણા જોદાવંદ ખરીસત ઇસુથી ફજલ, રહમ તથા સલામતી તને થાઓ.

૩ જે જોદાની હું મારા બાપદાદાઓ પરમાણે પાક દીલથી બંદગી કરું છર્જી,
તેના શુકર કરું છર્જી, કે રાત દાહોડો મારી દુઆઓમાં તને હું હમેશા હઆદ
રાખું છર્જી. ૪ ને હું તારાં આંસુઓ ઇઆદ કરીને તને મલવાને ઘણો આરજુમંદ
છર્જી, કે હું ખુશીથી ભરાઈ જઈશ. ૫ ને તારો ઢોંગ વગરનો એતકાદ જે પે-
હેલાં તારી વડીઆઈ જોઈસમાં હોતા, પછી તારી મા ઇઉનીકેમાં, ને મને ભરોસો
છે કે તારામાં પણ તે છે, તે હું ઇઆદ કરું છર્જી. ૬ વાસતે હું તને ઇઆદ કરા-

તું છજી કે, જોદાની જે બખ્શોસ તારાપર મારા હાત મુકવાથી આવી છે, તેને તું ફરી સલગાવ. ૭ કેમકે જોદાએ આપણને બીહીકનો રહ નહીં, પણ કુદરત તથા મોહોબત તથા હુશીઆરીનો આપીએ છે. ૮ વાસતે આપણા જોદાવંદની ગહવાહ, તથા હું તેના બંધીવાનને લીધે તું શરમીદો ના થતો, બલકે જોદાની કુદરતથી હંજીલનાં દુખમાં શરીક થા. ૯ તેણે આપણને તારીઆ, ને પાક તેડાંથી તેડીઆ છે, આપણા કામ પરમાણે નહીં, પણ પોતાના ઇશદ તથા ફજલ પરમાણે, કે જે ખરીસત ઇસુની મારફત દુનીઆની રાહઆત પેહેલાં આપણને આપેલા હતો. ૧૦ પણ હવે આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતના જોહોરથી જોહેર થઈએ છે, તેણે માતને નેસત કીધું છે, ને હંજીલથી જીંદગી તથા એમરગી રોસાત કીધી છે. ૧૧ હું તે બાબત સુનાદી કરનારો, તથા રસુલ તથા ગેરકોમીએને શીખવનાર મુકરર કરાઈએ છજી. ૧૨ ને એજ સાફ હું દુખો ભોગવું છજી, લેકીન શરમાતો નથી, કેમકે જેના પર મેં એતકાદ કીધો છે તેને હું જાણું છજી, ને મને એવા ભરોસો છે કે મેં તેને જે સોંપીએ છે તેને તે દાહાડા મુધી બચાવી રાખવાને તે કાદેર છે. ૧૩ જે સાબેત વાતો તેં મારાથી શાંબલી છે તે નમુના તરીકે ઇમાન તથા ખરીસત ઇસુના બીઆરથી તું પકડી રાખ. ૧૪ જે પાક રહ આપણામાં રહે છે તેના આશારાથી તું તે શારી અમાનત જે તને મળી છે તે સંભાલી રાખ.

૧૫ એ તું જાણે છે કે આશીઆમાંના સધલા મારાથી ફરી ગઈઆ છે, તેએમાં કુજેલસ તથા હરમોગેતસ છે. ૧૬ ઉનેસીફરસનાં ઘરપર જોદાવંદ રહમ કરે, કેમકે તેણે ઘણીવાર મને તાજો કીધો, ને મારી બેડીથી શરમીદો નહીં થઈએ. ૧૭ પણ તે રમમાં હતો તારે મહેનતથી તેણે મને રોધીએને મને મળીએ. ૧૮ જોદાવંદ તેને એવું બખ્શો કે તે દાહોડ જોદાવંદ પાસે તે રહમ પામે: ને એફેસસમાં તેણે મારી કેટલી ખીદમત કીધી, એ તું શારી-પો જાણે છે.

બાબ બીજો.

વાસતે, અમે મારા દીકરા, ખરીસત ઇસુમાં જે ફજલ છે તેથી તું મજબૂત થા. ૨ ને મારી જે વાતો તેં ઘણા રાહોદાની આગલ મારાથી શાંબલી, તે તું એવા અમાનતદાર આદમીએને સોંપ કે તેએ બીજાએને શીખવી શકે. ૩ વાસતે તું ઇસુ ખરીસતના શારા સીપાહના જેવું દુખ સેહે. ૪ જે લોકે છે તે

પોતાને દુનીઆના મામલાઓમાં યુત્તરો નથી, કે જેણે તેને પસંદ કરીને કોઈમાં ધાલીઓ તેને તે ખુશ કરે. ૫ ને જે કોઈ કુસતી પણ કરે છે, તો કાચ્છેદા પરમાણે કુસતી કીધા વગર તેને તાજ મલતું નથી. ૬ એકુત જે પેહેલાં મેહેનત કરે, તો ફલનો હીસો તે પામે. ૭ હું જે વાતો કહું છું તે પર તું બીચાર કર, ને જોદાવંદ તને સધલી વાતોની સમજ આપે. ૮ ઇઆદ રાખ કે ઇસુ ખરીસત જે દાઉદની નસલનો છે તે મારી ઇજલ પરમાણે મુઝેલાંઓમાંથી ઉઠાડાઓ છે. ૯ તેને સાફ હું બુંડું કરનારની પડે બંધનો સુધી દુખ સહું છું, પણ જોદાનો કલામ બંધ નથી થતો. ૧૦ જે સાફ પસંદ કરેલાઓને લીધે હું સધલું સહું છું, જે વાસતે કે ખરીસત ઇસુનું જે તારણ તે હમિરાની જલાલ સુધાં તેઓ પામે. ૧૧ જે વાત ભરોસાજોગ છે કે જે આપણે તેની સાથે મુઆ, તો તેની સાથે જીવતા પણ રહીશું. ૧૨ જે આપણે દુખ સહીએ છઈએ, તો તેની સાથે પાદશાહી પણ કરશું; જે આપણે તેનો ઇંકાર કરીએ, તો તે પણ આપણો ઇંકાર કરશે. ૧૩ જે આપણે ઇમાન લાવતા નથી, તો પણ તે અમાનતદાર રહે છે, તેનાથી પોતાનો ઇંકાર કરાતો નથી. ૧૪ જે વાતો તું ઇઆદ કરાવીને જોદાવંદની આગલ આ ગહવાઈ આપ કે બોલોની તકરાર જેથી કંઈ કાચ્છેદો થતો નથી, પણ ફક્ત શાંભલનારાઓને ફેરવી નાંખે છે, તે કોઈ ન કરે. ૧૫ તું લાજનાં કારણ વગર કામ કરનાર તથા સાચી વાત ખરાબર વેહેંચનાર જોદાની પાસે પોતાને પસંદ કરેલો થવાની મેહેનત કર. ૧૬ પણ ખુરી તથા બેહુંદી વાતો દુર કર, કેમકે તેઓ બેદીની ઘણી વધારશે. ૧૭ ને તેઓની વાત નાસુરની પંકી ખાતી જશે, તેઓમાં હુમેનીઅસ તથા ફીલિતસ છે. ૧૮ જેઓ સાચાઈથી ચુકી જઈને જેમ કહે છે કે કીઆમત થઈ ચુકી છે, ને કેટલાંએકનું ઇમાન ઉલટાવી નાંખે છે. ૧૯ તો પણ જોદાનો પાઠઓ મજબૂત રહેલો છે, તે પર જે મોહાર છે કે જે જોદાવંદના છે. તેઓને તે જાણે છે, ને જે હરેક ખરીસતનું નામ લે છે, તે બદીથી દુર થાએ. ૨૦ પણ મોહોટાં ઘરમાં ફક્ત સુંનાનાં ને રૂપાનાં વાસણ નથી, લાકડાનાં તથા માટીનાં પણ છે, ને કેટલાંએક માનને સાફ, ને કેટલાંએક અપમાનને સાફ છે, ૨૧ વાસતે જે કોઈ પોતાને જેઓથી પાક કરે છે, તો તે માનને સાફ પાક કરેલું તથા મલિકને બહુ કાચ્છેદેમંદ હરેક શારાં કામને સાફ તદખ્યાર કરેલું વાસણ થશે.

૨૨ જીવાનીના ખુરા હવસોથી નાહાસ, પણ જેઓ પાકદીલથી જોદાવંદનું

નામ લે છે તેઓની સાથે રાસતી, હમાન, મોહોત, તથા મુલાહની પાછલ ચાલ. ૨૩ એવકુદી તથા નાદનીના સવાલોને ટાલી નાંખ, એ જાણીને કે તેઓ જઘડા પેદા કરે છે. ૨૪ ને જોદાવંદનો અંદો જઘડા કરે એ મુનાસીબ નથી. પણ સહુની સાથે નરમાઈ કરનારો, તથા શીખવવામાં હુશીઆર, ને દુખ સેહેનાર તે હોએ. ૨૫ ને આડે આવનારોએ બલમનસાધથી સમજાવે, કે કદાચ સાચાઈ માનવા સાફ જોદા તેઓને તોળા બખરો. ૨૬ ને તેઓ જોએને રોતાને શીકાર કીધા છે, કે તેઓ તેની મરજી પરમાણે ચાલે, હુશીઆરીથી તેના ફાંદામાંથી છુટે.

આખ તીર્થો.

તું એ જાણ કે આખરી જમાનામાં બુરો વખત આવશે. ૨ આદમી ખુદ મોહોત, લાલચુ, વડાખોર, મગર, કુકર બકનારા, માળાપના નાકરમાનખરદાર, નાશુકર, નાપાક; ૩ એકદર, અંદોબસત તોડનારા, તોહોમતી, બેપહેરજગાર, બેરહમ, નેકોના દુરામન; ૪ દગાબાજ, સરકશ, કુલેલા, જોદાથી એશઆરમને જીઆદા ચાહનારા; ૫ દીનદારીનું ડોલ રાખનારા, પણ તેની કુદરતનો ઇંકાર કરનારા થશે; એવાઓથી તું દુર જ. ૬ કેમકે એઓમાંના એવા છે કે ઘરોમાં પેસેછે, ને ગુનાહોથી લાદેલી તરેહ તરેહના બુરા હવસોથી ફસી ગએલી એવકુદ આરોતોને ભમાવી નાંખે છે. ૭ તેઓ હમેશા શીખે છે, પણ સાચાઈની એલખમાં કદી પોહોતી રાકતી નથી. ૮ જે રીતે હઆતસ તથા હઆંબરસ મુસાને નડીઆ તે પરમાણે એઓ પણ સાચાઈને અટકાવે છે, એઓ અકલના બહુ ખીગોડા, ને હમાન બાબત નાકબુલ કીધેલા રાખસો છે. ૯ પણ એઓ બહુ આગલ ચાલનાર નથી, કેમકે જેમ તેઓની નાદની જાહેર થઈ તેમ સહુની આગલ એઓની પણ જાહેર થશે. ૧૦ પણ મારી તાલીમ, ચાલ, ડરાવ, હમાન, સખર, મોહોત તથા બરદાસત; ૧૧ ને અંતીઓખમાં, હદીનીમાં, તથા લુસતરામાં, જે સતાવણીઓ તથા દુઓ મેં સહીઆં, કેટલી સતાવણી મેં સહી, ને જોદાવંદે તે સરવથી શી રીતે મને છોડવીઓ એ બધાંથી તું પુરો વાંદે છે. ૧૨ ને જે સરવ ખરીસત હસુમાં દીનદારીથી હંદગી ગુજરવા ચાહે છે, તેઓ સતાવણી પામશે. ૧૩ પણ બુરા તથા ડગ આદમી ફરેખ આપીને તથા ફરેખ ખાઈને બદીમાં જીઆદા ને જીઆદા વધશે. ૧૪ પણ જેવાતો તું શી-

ખીચ્છા ને ચ્છમ્મીનન જાણી છે તેચ્છામાં કાચ્છમ રહે, ચ્છે જાણીને કે કોણથી તું ચ્છે શીખીચ્છા છે. ૧૫ ને ચ્છે પણ કે પાક કીતાખ તું અચગીથી જાણે છે, તે તને ખરીસત ઇસુ પરના ઇમાનથી તારણ ખાખત દાનાવ કરવાને શકતીવાન છે. ૧૬ કુલે કીતાખ ઇલિહામથી છે, ને તાલીમ, તથા નશીહત, તથા સુધારવાને તથા રાસતીમાં તરખીચ્છતને વાસતે કાચ્છેદેમંદ છે; ૧૭ કે ઓદાનો અંદો કામીલ તથા અધાં નેક કામને સાર તઈઆર થાચ્છે.

ખાખ ચોથો.

વાસતે ઓદાની આગલ તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત જે પોતાના જાહેર થવાના તથા પાદશાહીના વખતમાં જીવતાચ્છાનો તથા મુચ્છેલાચ્છાનો ઇનસાફ કરશે તેની આગલ તાકીદથી હું તને ચ્છે હુકમ આપું છઈ; ૨ કે તું કલામની મુનાદી કર, વખત તથા એવખત તેમાં મરાયુલ રહે, ઠપકો આપ, ધમકાવ, ને અધી અરદાસત તથા તાલીમથી સમજાવ. ૩ કેમકે ચ્છેવો વખત આવશે જેમાં તેચ્છા સહી તાલીમની અરદાસત નહીં કરશે, પણ અંજવા-લીઆ કાન રાખીને પોતાની ખુરી ખવાસો પરમાણે ઉસતાદ પર ઉસતાદ ચ્છેકહ કરશે. ૪ ને તેચ્છા સાચાઈથી કાન ફેરવીને કાહાણીચ્છા પર લગાડશે. ૫ પણ તું અધો વાતોથી હુશીઆર રહે, હુખ સેહે, ઇંજીલ સંખલાવનારાચ્છાનું કામ કર, પોતાની ખીદમતને પુરી પકી કર. ૬ કેમકે હવે હું અરપણુ કરાચ્છેલો થવા સાર તઈઆર છઈ, ને મારે કુચ કરી જવાનો વખત પાસે છે. ૭ હું શારી લડાઈ લડી મુકીચ્છા છઈ, મેં પોતાનું દોડું પુરું કીધું છે, મેં હમાન રાખીજી છે; ૮ આખરે મારે સાર રાસતીનું તાજ તઈઆર છે, ઓદાવંદ જે રાસત હાકમ છે તે તે દાહાડમાં મને આપશે; ને કૂકત મને નહીં, પણ જે સરવ તેના જાહેર થવા-ને ચાહે છે તેચ્છાને પણ.

૯ મારી પાસે વેહેલો આવવાના તું દોરોસ કર. ૧૦ કેમકે દીમાસે આ જાહાનને પસંદ કરીને મને મુકીને થેસસાલોનીકેમાં ગઈચ્છા છે; કરેસકસ ગા-લાતીમાં; તથા તીતસ દાલમાતીમાં ગઈચ્છા છે. ૧૧ ચ્છેકલો લુકા મારી સાથે છે, તું મારકને પોતાની સાથે લાવજે, કેમકે ખીદમતને સાર તે મને ખહુ કામનો છે. ૧૨ ને તુખીકસને મેં ચ્છેસસમાં ખાકલીચ્છા છે. ૧૩ જે ડગલો મેં તરોઆસમાં કારપસની પાસે મુકીચ્છા તે તથા કીતાખો, ખાસ કરીને ચાંમડાનાં પાના, આવતી વખતે સાથે લઈ આવજે. ૧૪ આલેકસાંદર

કસારાએ મારી સાથે બહુ બદી કીધી, જોદાવંદ તેનાં કામ પરમાણે તેને બદલો આપે. ૧૫ તેનાથી તું પણ બચરદાર રહે, કેમકે તેણે હમારી વાતો બહુ અટકાવી. ૧૬ મારા પેહેલા જવાબની વખતે કોઈ મારી સાથે નહીં હતો, બધાએ મને છોડી દીધો, તે તેઓના હિસાબે ન ગણાએ. ૧૭ પણ જોદાવંદ મારી સાથે હતો, ને તેણે મને તાકાત બખશી કે મારી મારફત પુરી મુનાદી થાએ, ને કુલે ગેરકોમી શાંભલે; ને હું સહીના મોહોથી છોડવાઈ-એ. ૧૮ ને જોદાવંદ મને હરેક ખુશાં કામથી છોડાવશે, ને પોતાની આસ-માની પાદશાહી સુધી બચાવશે; તેની બુજ્જી હમેશ થાએ. આમીન. ૧૯ પરીસકાને તથા અકુલાને તથા અનેસીફ્રસનાં ઘરનાંએને સલામ કહેજે. ૨૦ એરાસતસ ફરીયામાં રહીએ; ને ત્રોશીમસને મલિતસમાં મેં મોદો છોડી-એ. ૨૧ સીઆલા પેહેલાં આવવાની તું કોરોમ કર; ઈઉબુલસ તથા પુદેસ તથા લીનસ તથા કલાઉદીઆ તથા સધલા બાઈ તને સલામ કહે છે. ૨૨ જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત તારા રહની સાથે થાએ, ને તારા પર ફજલ થાએ. આમીન.

તીતસને પાઉલનું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

પાઉલ જે જોદાનો બંદો, ને ઇસુ ખરીસતનો રસુલ, જોદાના પસંદ કરેલાએનાં હમાન પરમાણે, તથા સાચાઈની એલબ જે દીનદારી બાબત છે; ૨ હમેરાંની છંદગીની ઉમેદથી કે જેનો વાએમો જોદા જેનાથી મુહું નથી જોલાવું તેણે દુનીઆની શરૂઆત આગલ આપીએ; ૩ પણ ઠીક વખતે પોતાના કલામની જે મુનાદી આપણા તારનાર જોદાના હુકમથી મને સોંપેલી છે તેથી જાહેર કીધો; ૪ સરખાં હમાનના પોતાના દીકરા તીતસને લખે છે; જોદા આપથી, તથા અપણા તારનાર જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ, રહમ, તથા સલામતી તને થાએ.

૫ એ કારણુ સાચું મેં તને કરેતેમાં મુકીએ, કે જે અખુરાંતે તું ઠીક કરે, ને જેમ મેં તને હુકમ આપીએ તેમ તું રોહરે રોહર વડીલાં ફરવે. ૬ જે કોઈ તોહોમત વગરનો છે, એકજ વહુનો વર, જેને હમાનદાર છોકરાંએ છે, ઉડાઉપણની તોહોમતવાલો કે અડીઅલ નથી તો તેને. ૭ કેમકે ને-

ગાહ્યાન જે ખાદ્યનો કારભારી છે તે તોહમત વગરનો હોય્મ, ખુદપસંદ ઇ-
આ ગુસાદાર, ઈઆ શરાબી, મારકુટીઓ, ઇઆ લજમણા નફાનો લોભી
નહીં. ૮ પણ પહેરોણા રાખનાર, નેકોને આહાનાર, હુશીઆર, રાસત, પાક,
તથા પહેરેજગાર જોઈય્મ. ૯ તાલીમ પરમાણે ઇમાનના કલામને મજબુ-
તીથી રાખનારો, કે સહી તાલીમથી નશીહત કરવાને તથા આડું બોલનારાઓ-
ની નીસાં કરવાને તે રાકતીવાન થાય્મ. ૧૦ કેમકે અડીઅલ તથા ખાલી
લવણો કરનારા તથા દગાબાજ ઘણા છે, ખાસકરી તેઓ સુનતીઓમાંના
છે. ૧૧ તેઓનાં મોહો બંધ કરવાં જોઈય્મ, કારણ કે લજમણા નફાને સાર
બેમુનાસીબ વાતો શીખવાને આપ્યા કુટુંબોને ઉલટાવી નાંખે છે. ૧૨ તે-
ઓમાંના એક તેઓના નખીઓ કહીં છે કે, કરેલી હમેશા જુદા, જુદાં જન-
વર, આલમુ પેટના છે. ૧૩ યે ગદવાઈ ખરી છે, વાસતે તું તેઓને સખત
રીતે યેવા ધમકાવ; ૧૪ કે તેઓ ઇહુદીઓની કાહાણીઓ પર તથા સા-
આઈથી ઉલટાવનારા આદમીના હુકમ પર ચીત ન રાખીને ઇમાનમાં મજબુત
થાય્મ. ૧૫ પાક લેકોને બધાં પાક છે, પણ નાપાકો તથા બેઈમાનોને કંઈ
પાક નથી; બલકે તેઓની અકલ તથા દીલ પણ નાપાક છે. ૧૬ ખાદ્યને
પીછાનવાનો એકગર તેઓ કરે છે, પણ કામોથી તેનો ઇંકાર કરે છે; તેઓ
ધીકાર લાગ્યેક તથા નાફરમાનબરદાર તથા દરેક નેક કામ બાબત નાકચુલ છે.

બાબ બીજો.

પણ સહી તાલીમને લાગ્યેક જે વાતો છે તે તું કેહે. ૨ યેવી
કે ઘરડાઓ હુશીઆર, શાનદાર, પહેરેજગાર થાય્મ; ને ઇમાન, તથા મોહોબ-
ત, તથા સખરમાં મજબુત થાય્મ. ૩ યેજ રીતે ઘરડીઓ પણ યેવી
ચાલ ચાલે કે જે પાકીજગીને લાગ્યેક છે; તોહોમત મુકનારી નહીં, બહુ વધ-
ન લેનારી નહીં, પણ શારી વાતો શીખવનારી થાય્મ. ૪ ને જીવાન ચ્યાર-
તોને હુશીઆર કરે, કે તેઓ પોતાના વરો તથા છોકરાંઓ પર પીઆર કરે; ૫
ને સમજદાર, પાકદામન, ઘરમાં રહેનારી, નેક, ને પોતાના વરોનાં કેહેવામાં
રહે, કે ખાદ્યના કલામની બદનામી નહીં થાય્મ. ૬ યેજ રીતે જીવાન મર-
દોને પણ નશીહત કર કે તેઓ હુશીઆર રહે. ૭ ને બધી વાતોમાં તું પોતાને
નેક કામોનો નમુનો કરી દેખડાવ; તારી તાલીમ ખલિસ, દરસત, તથા બેમ-
કર હોય્મ, તારી વાત યેવી સહી હોય્મ કે ઇપકા લાગ્યેક નહીં થાય્મ; ૮ કે જે

ઉલ્લેખ છે તે તારા ઉપર ઝેર લગાડવાનું કંઈ બાહ્યનું ન પામીને રાશ્ત્રમાં. ૯ આક્રોશને શીખવે છે પોતાના ધણીઓને તાપે થાય, તે સઘલી વાતોમાં તેઓને ખુશ કરે, ને પાછા જવાખ નહીં આપીઆ કરે. ૧૦ હાત નહીં મારે, પણ પુરી અમાનતદારી દેખાડે, કે તેઓ આપણા તારનાર ઓદાની તાલીમને બધી રીતે શોભાવાન કરે. ૧૧ કેમકે ઓદાનો તારણ લાવનાર કુજલ બધા લોકોને જાહેર થઈ જાય છે. ૧૨ તે આપણને ઝેર શીખવે છે કે બેદની, તથા દુનીઆની ખુરી ખાહેશોનો ઇંકાર કરીને આ જાહાનમાં હુરીઆરી, તથા રાસતી, તથા દીનદારીથી શુંદગી યુજરશી. ૧૩ ને મુજારક ઉમેદ પામવાની ઇચ્છાને ઝુજરગ ઓદા તથા આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતના જાહેર જલાલી જાહેર થવાની રાહ જોતા રહીએ. ૧૪ જોણે પોતાને આપણે બદલે આપીએ, કે તે આપણને બધી બદકારીથી છોડાવે, ને ઉમતને જે નેક કામોમાં સરગરમ રહે, તેને પોતાને સાર પાક કરે. ૧૫ એ વાતો કેહે, તથા નશીહત કર, ને પુરા ઝેરખતીઆરથી ધમકાવ; કોઈ તને તુછ ન કરે.

બાબ તીજો.

તેઓને

ઈઆદ કરાવે છે તેઓ સરદારો તથા ઝેરખતીઆરવાલાઓના ફરમાનખરદાર થાય, હાકમોને માનનારા થાય, ને હરેક નેક કામને સાર તક આર રહે. ૨ ને કોઈના હકમાં ખુદે બોલનારા નહીં, કે બકીઆરા નહીં, પણ નરમ, ને બધા આદમીઓ સાથે બધી રીતે બલમનસાઈ કરે. ૩ કેમકે આપણે પણ અગાઉ નાદાન, નાફરમાનખરદાર, ફેરખ ખાનારા, તરેહ તરેહની રોહવોતો તથા ઝેરોની યુલામીમાં હતા, ને બદખવાઈ, તથા અદેખાઈમાં વખત કાઢાડતા હતા, ને નફરતને લાગેલ તથા એક ખીજની નફરત કરનાર હતા. ૪ પણ જરે અપણા તારનાર ઓદાની મેહેરબાની તથા ખીઆર આદમી પર જાહેર થઈએ, ૫ તારે તેણે પોતાના રહમથી આપણને બચાવીઆ, રાસતીનાં કામો જે હમે કીધાં તેથી નહીં, પણ ખીજ જનમના નાહવાથી, તથા પાકરેહના નવા કરવાથી. ૬ તેણે તે આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતની મારફત આપણા પર બહુ રેડીએ છે. ૭ કે આપણે તેના કુજલથી રાસત કરીને તથા વારસ બનીને હમેશાંની શુંદગીના ઉમેદવાર થઈએ. ૮ એ વાત સાચી છે, ને હું ચાહુંછું કે તું એ વાતો તાકીદથી કહીઆ કરે, કે જેઓ ઓદાપર ઇમાન લાવીઆ છે, તેઓ અંદેશો રાખીને નેક કામોમાં મરાયુલ રહે, એવાં કામો

બધાં ને આદમીઓને સારૂ ક્ષમ્પેદેમંદ છે. ૯ પણ એવકુક તકરારો તથા નસ-
બનામાંઓ તથા ઠગાઓ તથા શરીરમત આખતના જઘડાઓથી દુર રહે, કેમકે
તેઓ બેકુક્ષમ્પેદા તથા બેહુદા છે. ૧૦ જે આદમી પાખંડી છે તેને ક્ષમ્પે-
વાર નરીહત કરીને કાહાડી મુક. ૧૧ ક્ષમ્પે જાણીને કે જે ક્ષમ્પે છે તે આડો
ગઢઓ છે, ને યુનાહ કરે છે, ને પોતે પોતાનો દંડ કરે છે. ૧૨ જરેહું આ-
રતીમાસને ઇઆ તુખીકસને તારી તરફ મોકલું, તારે મારી પાસે નીકાપોલીસમાં
આવવાની દોરોસ કરજે, કેમકે તાંહાં સીઆલો કાહાડવાને મેં ઠરાવીજી છે. ૧૩
જેનસ શાસતરીને તથા આપલોસને તું ક્ષમ્પેવી અખરદારીથી પોહોંઆડજે કે
તેઓને કંઈ સીજની મોહોતાજી નહીં રહે. ૧૪ ને આપણા લોક પણ જર-
રીમતને સારૂ નેક કામ આણુ રાખવાને શીખે, કે તેઓ બેકુક્ષમ્પેદા ન રહે. ૧૫
મારી સાથે જે સઘલા છે તેઓ તો સલામ કેહે છે; હમાનના સખબથી જેઓ
આપણા પર પીઆર કરે છે તેઓને તું સલામ કેહે. તમે સરવપર ફજલ
થાઓ. આમીન.

શ્રીલભોનને પાઉલનું પતર.

પીઆરા તથા હમારા સાથી કામ કરનાર શ્રીલભોનને તથા પીઆરી આ-
પશીઆને; ૨ તથા હમારા સાથી સીપાહ આરખીપસને, તથા તારાં ઘરમાંની
મંડલીને, ખરીસત હસુનો અંધીવાન પાઉલ, તથા તીમોથી ભાઈ લખે છે. ૩
જોદા આપણા આપથી, તથા જોદાવંદ હસુ ખરીસતથી ફજલ તથા સલામતી
તમને થાઓ.

૪ તારો પીઆર તથા હમાન જે જોદાવંદ હસુ પર, તથા સરવ પવીતરો પર છે,
તે આખત શાંભલીને; ૫ હું પોતાની દુઆઓમાં તારી હઆદ કરું છજી, ને
મારા જોદાના શુકર હમેરા કરું છજી; ૬ કે ખરીસત હસુની જે હરેક શારી
વાત તમારામાં છે તેની આલખ થવાથી તારા હમાનનું ભાગીઆપણું અસરદાર
થાઓ. ૭ કેમકે તારા પીઆરને લીધે હમને બહુ ખુશી તથા દીલાસો થાઓ
છે, કારણ કે ક્ષમ્પે ભાઈ, તારાથી પવીતરોના જીવને આરામ થાઓ છે.

૮ વાસતે જે વાજખી છે તે તને હુકમ તરીકે કેહેવાને મને ખરીસતથી બહુ
હીમત છે. ૯ પણ હું ઘરડો પાઉલ, તથા હમણા હસુ ખરીસતનો અંધીવાન

છતાં જુદી રીતે પીઆરથી તને ઝમેલતેમાસ કરુંછી. ૧૦ ઝનેસીમસ મારે દીકરો, જેને મેં મારાં અંધનમાં જનમાવીઓ, તેની બાબત હું તને ઝમેલતેમાસ કરુંછી. ૧૧ પેલેલાં તે તને ક્ષમ્મેદેમંદ નહીં હતો, પણ હવે તને તથા મને બહુ ક્ષમ્મેદો આપનાર થઈઓ છે. ૧૨ તેને મેં પાછો માકલીઓ છે, ઝમેસાર તું તેને ઇઆને મારા કલેજાંના તુકડાને કબ્જલ કર. ૧૩ તેને મેં પોતાની પાસે રાખવાનું આહીજી કે ઇંજીલ બાબતના અંધનોમાં તારી વતી તે મારી ખીદમત કરે. ૧૪ પણ તારી મરજી વીના મેં નહીં આહીજી કે કંઈ કરું, કે તારો ઝમેહસાન લાચારીથી નહીં, પણ ખુશીથી થાઓ. ૧૫ તે કદાચ તારાથી થોડી મુદત ઝમે સાર જુદો થઈઓ કે તું તેને હમેશાંને સાર પામે. ૧૬ હવેથી ગોલામના જેવો નહીં, બલકે ગોલામથી બેહેતર, ઇઆને બાઈના જેવો, તે મને ઝમેવો છે, ને જીસમની રાહ તથા ખોદાવંદના સખખ તને કેટલો જીઆદા. ૧૭ વાસતે જો તું મને શરીક ગણે છે, તો જોમ મને તેમ તેને કબ્જલ કર. ૧૮ ને જો તેણે કંઈ તારું જુકસાન કીધું, ઇઆ જોતે તારો કરજદાર છે, તો તે મારા હીસામે લખ. ૧૯ હું પાઉલ પોતાને હાતે આ લખુંછી, હું તે પાછું આપશ. પણ હું તને ઝમે કેહેતો નથી કે તું પોતેજ મારાં કરજમાં છે. ૨૦ ઝમે બાઈ, મને તારાથી ખોદાવંદમાં ખુશી થવા દે, ખોદાવંદમાં માં કલેજું ટાહાં કર. ૨૧ તારી ફરમાનખરદારીનો ભરોસો રાખીને મેં તને લખીજી છે, ને હું બાચુંછી કે હું જો કરુંછી તે કરતાં તું જીઆદા કરરો.

૨૨ ને મારે સાર પણ ઉતારો તહઆર કર, કેમકે મને ઝમે ભરોસો છે કે તમારી દુઆઓથી હું તમને અપાઈશ. ૨૩ ખરીસત ઇમ્સિને સાર મારો સાથી કેદી ઝમેપાફરસ; ૨૪ ને મારક, આરીસતારખસ, દેમાસ, તથા લુકા, મારા સાથી કામ કરતારા, તને સલામ કેહે છે. ૨૫ આપણા ખોદાવંદ ઇમ્સિ ખરીસતનો ફજલ તારા રહની સાથે થાઓ. આમીન.

હેબરીઓને પત્ર.

આમ પેહેલો.

ખોદાએ નખાઓનો હસકત પેહેલાં આપદાદાઓને વારેવાર તથા

બહુ રીતે કહીઆ બાદ; ૨ આ છેલા દાહાડાઓમાં બેઠાથી આપણને કહીજે છે, જેને કુલે ચીજોનો વારસ ઇસાવીઓ છે, ને જોનાથી તેણે દુનીઆ બનાવી છે. ૩ તે તેના જલાલનું તેજ, તથા અસથીતવાની પરતીમા છે, ને પોતાની કુદરતના કલામથી સઘલાં થાંભી રાખે છે; એ સાહે તે પોતે આપણા ગુનાહો સાફ કરીને બુલંદીમાં જનાબેઅલીની જમણી ગમ બેઠો છે. ૪ તે શ્રી-રાતાઓથી એ કદર બુજરગ ઇરીઓ કે જે કદર વતનમાં તેઓથી તે બેહેતર નામ પામીઓ.

૫ કેમકે તેણે શ્રીરાતાઓમાંના દોણને કદી એમ કહીજે કે, “તું મારો બેઠો છે, આજ મેં તને જનમાવીઓ છે?” ને વલી, “હું તેનો આપ થવરા, ને તે મારો બેઠો થશે?” ૬ ને વલી, તે જરે પેહેલોટાને દુનીઆમાં લાવીઓ, તારે કેહે છે કે, “જોદાના કુલે શ્રીરાતા તેનો સજ્દો કરે.” ૭ ને શ્રીરાતાઓ બાબત તે એમ કેહે છે કે, “તે પોતાના શ્રીરાતાઓને રહે, તથા પોતાના ખાદ્મોને આગના બડકાં કરે છે.” ૮ પણ બેઠા બાબત કેહે છે કે, “અએ જોદા, તાં તખ્ત હમેરાં છે, તારો ચાખ રાસતીનો ચાખ છે; ૯ તેં રાસતીનો પીઆર ને બદીનો કંટાણો કીધો, વાસતે જોદાએ ઇઆને તારા જોદાએ તારા સાથીઓ કરતાં તને ખુશીના તેલે અમીરોક કીધો છે.” ૧૦ વલી એ કે; “અએ જોદાવંદ, તેં રાહઆતમાં જમીનનો પાઘઓ નાંખીઓ, ને આસમાનો તારા હાતોનાં કામ છે; ૧૧ તેઓ નેસત થઈ જરો, પણ તું રેહે છે; ને તેઓ સઘલાં પોરાક સરખાં જુના થઈ જરો; ૧૨ ને આદરની પેઠે તું તેઓને લપેટરો, ને તેઓ બદલારો, પણ તું તેજાજ છે, ને તારાં વરરા કદી જતાં નહીં રહેરો.” ૧૩ ને તેણે શ્રીરાતાઓમાંના દોણને કદી એમ કહીજે કે, “જાંહાં સુધી તારા દુશમનોને હું તાં પાએઆસન કરું, તાંહાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેરા?” ૧૪ શું તેઓ બધા ખીદમત કરનાર રહે, તારણનું વતન પામનારાઓને લીધે ખીદમત કરવા સાહે મોકલાઓલા નથી?

બાબ બીજો.

વાસતે જે વાંતા આપણે સાંભળી છે, તેઓને આપણે કદી નહીં

જાઈએ, એ સાથે તેઓપર બહુજ ચીત રાખવું જોઈએ; ૨ કેમકે શ્રેષ્ઠતા-
ઓથી કહેલો કલામ જો કાએમ રહીઓ, ને હરેક તકસીર તથા નાફરમાન-
બરદારીની વાજબી સજ થઈ; ૩ તો આપણે આવાં મોહોશં તારણની ગફલતમાં
રહીએ તો શી રીતે બચીએ? એનું બીઆન જોદાવંદથી પેહેલું થઈ, ને
સાંભલનારાઓથી આપણને સાથેત થઈ. ૪ જોદા પોતે તેઓની સાથે નીશા-
નીઓ, તથા કરામતો, તથા તરેહ તરેહના મોજેજોઓ, તથા પોતાની મ-
રજી પરમાણે પાકરેહની બકરોસો વેહેંચવાથી ગહવાઈ આપેતા રહીઓ. ૫
કેમકે જે આવનાર દુનીઆ બાબત આપણે બોલીએ છઈએ તે તેણે
શ્રેષ્ઠતાઓના એખતીઆરમાં નથી મુકી. ૬ પણ જોઈ જોઈ એક જણે
એવી રાહેલી આપીને કહીજે કે, “આદમી શું છે કે તું તેની હઆદ
રાખે છે? હઆ આદમીનો બેટો શું કે તું તેને જુએજે? તે તેનો મરતબો
શ્રેષ્ઠતાઓથી કંઈ કમ કીધો. ૭ તે તેના પર જલાલ તથા હજતનું તાજ
મુકીજે છે, ને પોતાના હાતનાં કામ પર તેને ફરાવીઓ છે. ૮ તે તેના પગ
તલે સઘલાં મુકીઆં છે;” તો સઘલાં તેને તાએ કીધાથી તેને તાએ ન કીધેલું
કંઈ રહેવા દીધું નથી, તોપણ સઘલાં તેને તાએ થઈઆં, એમ આજ સુધી
આપણે જોતા નથી. ૯ પણ હમિ થોડી વાર સુધી શ્રેષ્ઠતાઓ કરતાં કંઈ
ઓછો કરાઈઆ પર માત સેહેવાનાં કારણથી જલાલ તથા હજતનું તાજ
તેના પર મુકાએજે આપણે જોઈએ છઈએ, તે એ સાથે ઓછો કરાઈઓ કે
જોદાના ફજલથી હરેક માણસને બદલે તે મરણ ભોગવે ૧૦ કેમકે જેને સાથે
સઘલાં છે, તથા જેનાથી સઘલાં છે, તેને એ લાએક હતું કે, ઘણા દીકરા-
ઓને જલાલમાં લાવનારને, હઆને તેઓના તારણના પેશવાને દુખને આ-
સરે કામીલ કરે. ૧૧ કેમકે જે પાક કરે છે, ને જે પાક કરાએ છે, તે સઘ-
લા એકથીજ છે, વાસતે તે તેઓને ભાઈ કેહેવાને નહીં શરમાતાં કેહે છે
કે, ૧૨ “હું તાઈં નામ મારા ભાઈઓને સંભલાવરા, મંડલીમાં હું તારી
સીતાએસ કરરા.” ૧૩ ને વલી, “હું તેના પર બરોસો રાખરા;” ને વલી,
“જુઓ, હું તથા જે છોકરાં જોદાએ મને આપીઆં છે તે.” ૧૪ તો છો-
કરાં ગોરા તથા લોહીમાં શરીક છે, વાસતે તેપણ તેમાં શરીક થઈઓ કે;

પોતે માતને આશરે માતનું જોર રાખનારને ઇઆને રોતાનને હલાક કરે; ૧૫ ને માતની ખીછીકથી જે પોતાની આખી ઉમર યુલામીમાં હતા તે સ્મિતે છોડ્યે. ૧૬ કેમકે તેણે શીરેશતા સ્મિતની જાત નથી પકડી, પણ ઇબરાહીમની નસલની પકડી છે. ૧૭ સ્મિતે સાફ તેને બધી રીતે પોતાના બાઈ સ્મિતાના જેવા થવું જોઈતું હતું, કે તે આદાની વાતોમાં લોહિના ગુનાહોની તોજસ કરવા સાફ સ્મિતે રહીમ તથા અમાનતદાર સરદાર કાહીન થાઈ. ૧૮ કેમકે તેની ઇમતેહાન થઈ આધી જે દુખ તેણે ભોગવી આં, તેથી તે જોઈ ઇમતેહાનમાં પડે છે તે સ્મિતની મદદ કરી શકે છે.

ખાખ તીજો.

વાસતે, અસ્મે પાક બાઈ સ્મિ, જે સ્મિ આસમાની તેડાંમાં શરીર

થઈ આ, જે રસુલ તથા સરદાર કાહીન ખરીસત ઇસુ જેનો આપણે સ્મિ કરાર કરી સ્મિ છઈ સ્મિ, તેને તાકીને જીવે. ૨ જેમ મુસા પોતાના આખાં ઘરમાં તેમ સ્મિ પણ પોતાના ઇરાવનારની આગલ અમાનતદાર હતો. ૩ કેમકે જે પરમાણે ઘર કરતાં ઘર બાંધનારને વધતું માન છે, તે પરમાણે મુસા કરતાં વધતાં માન લાઈ સ્મિ ગણાઈ છે. ૪ કારણ કે હરેક ઘરનો ડોહ બાંધનાર છે, પણ જેણે કુલે સ્મિતે બનાવી તે આદા છે. ૫ પણ મુસા પોતાનાં બધાં ઘરમાં આકરની પડે અમાનતદાર હતો, કે જે વાતો જાહેર થવાની હતી તે સ્મિ બાખત ગહવાઈ આપે. ૬ પણ ખરીસત તો બેટાની પડે પોતાનાં ઘર પર તેવો હતો. ને તેનું ઘર આપણે છઈ સ્મિ, સ્મિ શરતથી કે આપણે ભરોસો તથા ઉમેદથી થતી ખુશી આખર સુધી આપણે પકડી રાખી સ્મિ. ૭ સ્મિ વાસતે (જેમ પાકરહ કેહે છે તેમ, “અગર આજે તમે તેનો અવાજ શાંભલો; ૮ તો જેમ રાતમાં આજમા સ્મિરાને દાહોડે ગુસાને વખત થઈ તેમ તમે પોતાનાં દીલ સખત ના કરો. ૯ જાંહાં તમારા બાપદાદા સ્મિ મને આજમા વી સ્મિ, ને મારી પરખ લઈને ચાલીશ વરસા સુધી મારાં કામ જોઈ આં. ૧૦ વાસતે તે પેહેડીથી નારાજ થઈને મેં કહી જો કે, તે સ્મિનાં દીલ હમેરા ગુમરાહ થાઈ છે, ૧૧ ને તે સ્મિ મારા મારગ જાણી આ નથી, વાસતે મેં મારા ગુસાથી સમ બાંધા કે તે સ્મિ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો.) ૧૨ જીવે બાઈ સ્મિ, કે તમારામાં તો ડોહમાં બેઠાનીનું બુરં દીલ ન હોઈ કે જીવતા આદાથી તે કરી જાઈ. ૧૩ પણ દરેજા જાંહાં સુધી આજ કેહેવા સ્મિ તાંહાં સુધી સ્મિ

ખીજને નશીલ કરો કે તમારામાંથી કોઈ ગુનાહના ફરેબથી સખત નહીં થઈ જાય. ૧૪ કેમકે જો આપણે પોતાના ભરોસાની રાહચાત આપર સુધી કાઢીએ તો આપણે ખરીસતમાં શરીર છોડીએ. ૧૫ જ્યાં સુધી આજ કેહેવાય છે ત્યાં સુધી તમે તેનો અવાજ શાંભાલો, જેમ ગુસાને વખતે તેમ તમારાં દીલ સખત ન કરો. ૧૬ કેમકે કેટલાયે રાંભલીને ગુસો ચઢાવીએ, પણ સુસાની મારફત મીસરમાંથી નીકળીઆ તે સઘલાયે નહીં. ૧૭ નેતે આલીસ વરસ સુધી કોણથી નારાજ હતો? શું જોઈએ ગુનાહ કીધા, જોઈએનાં મુડાં રાનમાં પડીયાં. તેજી સાથે નહીં? ૧૮ ને જોઈએ હિમાન લાવીઆ નહીં તેજી વગર કોણ બાબત તેણે સમજાધા કે તેજી તેના આરામમાં નહીં પેસે? ૧૯ તો આપણે જોઈએ છોડીએ કે જોઈએનાં સખત તેજી દાખલ થઈ નહીં રાકીઆ.

આજ ચોથો.

વાસતે તેના આરામમાં દાખલ થવાનો વાગ્યેને બાકી રહીઆથી જરૂર છે કે આપણે ડરીએ કે રખેને આપણામાંનો કોઈ પાછલ રહી જાય. ૨ કેમકે જેમ તેજીને તેમ આપણને પણ ખુરાખખરી કેહેવાઈ છે, પણ રાંભલીવાતની સાથે રાંભલનારાઓને અંતકાદ ન થાવાનાં કારણથી તેજીને તે કાઢીએ નહીં થઈ. ૩ કારણ કે આપણે જો હિમાન લાવીએ છોડીએ તે આપણે તો આરામમાં પેસીએ છોડીએ, જેમ તેણે કહીજો કે, “મેં મારા ગુસાથી સમજાધા છે કે, તેજી મારા આરામમાં દાખલ નહીં થશે” તેમ; તોપણ કામી તો દુનીઆનો રાહી બનીઆ છે. ૪ કેમકે સાતમા દાહાડ બાબત કોઈકોણે તેણે અંત કહેલું છે કે, “સાતમે દાહાડે જોઈએ પોતાનાં સઘલાં કામથી આરામ લીધો.” ૫ પણ એ જગ્યામાં તે ફરી કેહે છે કે, “તેજી મારા આરામમાં દાખલ નહીં થશે.” ૬ તો જોઈએને પેહેલાં ખુરાખખરી કેહેવાઈ તેજી જોઈએનાં સખતથી દાખલ થઈઆ નહીં, તારે કેટલાયે કનું દાખલ થવું બાકી રહીજો છે. ૭ ફરી એકજ દાહાડે દારાનીને દાઉદથી તે કેહે છે કે, “આજ, કેટલીક સુદત બાદ, જેમ લખેલું છે, કે આજ તમે તેનો અવાજ શાંભાલો તો પોતાનાં દીલ સખત ન કરો.” ૮ કેમકે જો હોશિયારીએ તેજીને તે આરામમાં દાખલ કીધા હોતે, તો તેણે તે બાદ ખીજ દાહાડ બાબત કહીજો નહીં હોતે. ૯ વાસતે જોઈએનાં લોહિને સાચું આરામ બાકી રહીએ છે, ૧૦ કેમકે પોતાના આરામમાં જે

પેઠા છે, તેણે પણ પોતાનાં કામથી આરામ લીધો છે, જેમ જોદાએ પોતાનાંથી તેમ. ૧૧ વાસતે તે આરામમાં દાખલ થવાને આપણે ડોરોસ કરવી જોઈએ, નહીં તો રખે બેઠમીનીના સગવડથી તેઓની પેઠે દોઈ પેઠે. ૧૨ કેમકે જોદાનો કલામ જીવતો, તથા કુવતદાર, તથા બેધારી તલવાર કરતાં પણ તેજદાર છે, ને જન તથા રૂહ ને સાંધા તથા ગુદાના કકડા કરીને આરપાર પેસનાર છે; ને દીલના ખીઆલ તથા ધરિદા પીછાનનાર છે. ૧૩ ને જોદા મખલુક તેનાથી છુપો નથી, બલકે જેની સાથે આપણને કામ છે તેની નજરમાં સહુ કંઈ ઉઘાડું તથા ખોલું છે. ૧૪ તો આપણને એવો સરદાર કાઢીન છતાં કે જે આસમાનમાં ગઈએ છે, હમાને જોદાનો બેટો ઇસુ, આપણને આપણો એકરાર મજબુત પકડી રાખવો જોઈએ. ૧૫ કેમકે આપણે સરદાર કાઢીન એવો નથી કે આપણી નખલાઈએમાં આપણી સાથે હમદરદ નહીં થઈ શકે; પણ ગુનાહ શીવાએ બધી વાતોમાં આપણી પેઠે અજમાઈએ હોતો. ૧૬ વાસતે એવો, આપણે ફજલનાં તખત પાસે બેઠડક જઈએ કે આપણને રહમ મલે, તથા હાજતની વખતે મદદ કરવાને ફજલ હાંસલ કરીએ.

આખ પાંચમો.

કેમકે હરેક સરદાર કાઢીન જે આદમીઓમાંથી ચુની કહાય છે,

તે આદમીઓને વાસતે સુકરર થાય છે, તે કેમને સારૂ કે જે જોદા સાથે એલાઈ શકે છે, હમાને અરપણો તથા ગુનાહોની કુરખાનીએ અહડાવાને, ૨ કે એવકુકો તથા ગુમરાહો પર તે રહમ કરી શકે, કેમકે તે પોતે પણ કમજોરીમાં ગીરફતાર છે. ૩ ને એ સગવડથી જેમ લોકોને સારૂ તેમ પોતાને સારૂ પણ તેણે ગુનાહોની કુરખાની અહડાવી જોઈએ. ૪ ને જોદા આદમી એ ઇજત પોતાથી પામેતો નથી, મગર હાજતની મુઆફક જોદાથી જે તેડાઈએ છે તે પામે છે. ૫ એજ તરેહ ખરીસેતે પણ સરદાર કાઢીન થવાની ઇજત પોતાથી એખતીઆર નહીં કીધી; પણ જેણે તેને કહીજે કે “તું મારો બેટો છે, આજે મેં તને જનમાવીએ છે” તેણે તેને બખ્શી. ૬ જેમ ખીજે ડેકાણે તે કહેછે કે, “મલકીસેદકની તરેહ તું હમેશાંનો કાઢીન છે.” ૭ જે દાહાડાએ તે અદનમાં હોતો તેમાં તેણે રડી રડીને તથા આંસુઓ પાડીને માતથી જે તેને બચાવી શકનાર તેની પાસે દુઆઓ તથા અરજો કીધી, ને જોદાને લીધે તેનું શંખલાઈજી. ૮ અગરચે તે બેટો હોતો, તોપણ જે દુઆ

તેણે ઉઠાનીઆં તેથી તે ફરમાનપરદારી શીખીઓ. ૯ ને કામીલ થઈને પોતાના સઘલા માનનારાઓને સારૂ હમેશાંનાં તારણનું કારણ થઈઓ. ૧૦ ને ઝાદાની તરફથી મેલકીમેદકની તરેહ સરદાર કાઢીન દેહેવાઈઓ. તેની આખત હમારે બહુ લાત દેહેવાની છે, પણ તે તમાથી સમજવી કઠણ છે; કેમકે તમે શાંમલવાને સુસત થઈઓ છે. ૧૨ ને જ્યારે તમને ઉમતાદ થવું જોઈતું હતું, તેવારે ઝાદાના કલામની મુલ વાતો શી છે, એ દોષએ તમને ફરી શીખવવાની જરૂર છે; ને તમે એવા થઈઓ કે તમને દુધ જોઈએ, સખત ઝોરાક નહીં. ૧૩ કેમકે જે હરેક દુધ લે છે તે રાસતીના કલામ આખત અપરવીન છે, કારણ કે તે બાકક છે. ૧૪ પણ સખત ઝોરાક કામીઓને સારૂ છે, ઈઓને જેઓની ઇંદરીઓ વપરાઈઓથી તેજ થઈને બહુ તથા બુઝું પીછાને છે તેઓને વાસતે.

આખ છઠો.

એ વાસતે આપણે ખરીસતની તાલીમની મુલ વાતો છોડીને કામીલ થવાની તરફ જઈએ; ને મુડદાં કામોથી તોળા કરવાનો, તથા ઝાદા પર ઈમાન લાવવાનો, તથા આપતીસમાની તાલીમનો, ૨ તથા હાત મુકવાનો, તથા યુઓલાંઓના પાછા ઉઠવાનો, તથા હમેશાંના ઇનસાફનો પાઈઓ ફરી ન નાંખીએ. ૩ ને અગર ઝાદા યાહે તો આપણે એ કરશું. ૪ કેમકે જેઓ એક વાર શેરાન થઈઓ, ને આસમાની બખરોસ આપી, ને પાકરહમાં શરીક થઈઓ, ૫ ને ઝાદાના ઉમદા કલામની તથા આવનાર દુનીઆની કુદરતો આપી, ૬ ને પછી તેઓ જો પડે, તો તેઓને તોળા કરવા સારૂ ફરી નવા કરવા એ નામમકીન છે, કારણ કે તેઓ ઝાદાના બેથાને પોતાને સારૂ ફરી કરસે જડે છે, ને જાહેર રીતે તેની રસવાઈ કરે છે. ૭ કેમકે જે જમીન પોતા પર વારેવાર વરસેલા વરસાદને પીએ છે, ને ગોતાના ખેડનારાઓના ફાઓદાને સારૂ તરકારી ઉપજાવે છે, તે ઝાદાથી બરકત પામે છે. ૮ પણ જે કાંચ તથા લીંટકારી ઉપજાવે છે, તે નાકબુલ થાએ છે, ને લાનતી થવાને નજદીક છે; તેનો અંત બલવા સારૂ છે. ૯ લેકીન, અમે પીઆરાઓ, અગર હમે એમ બોલીએ છઈએ, તોપણ તમે આખત એ કરતાં બેહતર તથા તારણવાલી વાતોનો બરોસો રાખીએ છઈએ. ૧૦ કેમકે ઝાદા બેઇનસાફ નથી કે તે તમારાં કામને તથા મોહોબતની મેહેનત જે તમે તેનાં નામ પર પવીતરોની ખીદમત કરી-

ને દેખાડવા છે ગાંધીજી. તેને તે ભુલી જાય. ૧૧ ને હમે આહીએ છઠ્ઠાએ કે તમારામાંનો હરેક કામીલ ઉમેદને વાસતે આપર સુધી ગેવી ફોરોસ કરીઆ કરે; ૧૨ કે તમે સુસત નહીં થઈ જાયો, પણ ધર્માન તથા સગર રાખીઆથી જોગો વાગેદાગોના વારસ થઈઆ છે, તેગોની પેરવી કરનારા થાગો. ૧૩ કેમકે જોદાએ ધર્મરાહીમને વાગેદો આપીઆ પર પોતે જોના સમ આગે ગેવો કોઈ વધતો મોહોયો નહીં મલીઆથી તેણે પોતાના સમ આગે કહીઈ કે, ૧૪ “ગેદીનન હું તને અરકતો પર અરકત આપરા, ને તારી ગોલાદને બહુ વધારરા.” ૧૫ ને સગર રાખીઆ પર વાગેદાનું ફલ તે પામીગો. ૧૬ હકીકતમાં લોક મોહોયના સમ આગે છે, ને સાગેત કરવા સાથે તેગોમાં હરેક કજીઆની હદ સમ છે. ૧૭ વાસતે જોદાએ પોતાના કરાવનું મજબુત કાગેમખણું વાગેદાના વારસોને વચનનું વતન દેખાડવા આહીને સમથી સાગેત કીધું; ૧૮ કે જોમાં જોદાથી જીવું જોલાતું નથી ગેવી ન કરનારી બે બાબતથી આપણે જો આગલ મુકેલી ઉમેદ પકડવાને દોડીઆ છઠ્ઠાએ તે આપણને ઘણો દીલાસો થાગે. ૧૯ તે ઉમેદ આપણા જીવનનું સાગેત તથા કાગેમ લંગર છે, ને પડદામાં દાખલ થાગે છે. ૨૦ તાંહાં આગલ દોડનાર હસુ આપણે સાથે પોડો છે, ને મેલકી સેદકની તરેહ હમેરાંનો સરદાર કાહીન થઈગો છે.

બાબ સાતમો.

કેમકે ગે મેલકી સેદક સાલિમનો પાદશાહ જોદા ગેંતાલાનો કાહીન

હતો, જેણે ધર્મરાહીમ જોરે પાદશાહેને મારીને પાછો વલીગો તારે તેને મલીગો, ને અરકત આપી. ૨ જોને ધર્મરાહીમે સધલાંનો દસમો ભાગ આપીગો; પેહેલાં તે પોતાનાં નામ પરમાણે રાસતીનો પાદશાહ છે, ને પછી સાલિમનો પાદશાહ, ધર્માને સુલાહનો પાદશાહ છે. ૩ તે બાપ વગર, મા વગર, નસલ વગરનો છે, જોના દાહાડાની રાથ તથા જીંદગીની આપર નથી, પણ જોદાના બેટાના જોવા બનેલા છતાં હમેરા કાહીન રેહે છે. ૪ તો હવે વીચાર કરો કે તે કેવો જીવરગ હતો કે જોને અપણા પીતા ધર્મરાહીમ વડીકે લુટનો દસમો ભાગ આપીગો. ૫ ને લેવીની ગોલાદ જો કાહીનનો ગોહદો પામે છે તેગોને લોકોની પાસેથી, ધર્માને ધર્મરાહીમની કમરથી પેદા થગેલા પોતાના ભાગગોની પાસેથી, શરીરવત પરમાણે દસમો ભાગ લેવાનો હુકમ છે. ૬ પણ જોની નસલ તેગોથી નથી, તેણે ધર્મરાહીમની પાસેથી દસ-

મા ભાગ લીધો, ને જેને વાચ્છેદા મક્કીઆ હતા તેને અરકત આપી. ૭ ને અધી તકરાર વગર નાહનો માહોટાથી અરકત પામે છે. ૮ ને હીઆં મરનાર આદમી દસમા ભાગ લેછે; પણ તાંહાં જેની બાબત રાહેદી આપેલી છે કે, તે જીવતો છે, તે લેછે. ૯ ને હું જ્યેમ કહી શકું છું કે, જે લેવી દસમા ભાગ લેછે, તેણે પણ હબિરાહીમની મારફત દસમા ભાગ આપીઆ. ૧૦ કેમકે જરે મેલકીસેદક તેના બાપને મલીઆ તારે તે પોતાના બાપની કમરમાં હતો. ૧૧ વાસતે જે લેવીના કાહીનપણાથી કમાલીઆત થતી હતી (કારણકે તે વખતમાં લોકોને શરીઆત મલી હતી) તો શી જરૂર હતી કે ખીજો કાહીન મેલકીસેદકની રીત પરમાણે જાહેર થાએ, ને હાફનની રીત પરમાણે નહીં બોલવાએ? ૧૨ કારણ કે કાહીનપણું બદલાઈઆ છતાં શરીઆતનું પણ બદલાવું જરૂર થાએ છે. ૧૩ કેમકે જેની બાબત આ વાતો રહેવાએ છે, તે ખીજ શીરકાનો છે, જેહેમાંના કોઈએ કુરઆનગાહની ખીદમત કીધી નથી. ૧૪ કેમકે એ જાહેર છે કે હુદુદાથી આપણો જોદાવંદ નીકલીઆ, ને તે શીરકાના કાહીનપણા બાબત સુસાએ કંઈ કહીજી નથી. ૧૫ ને એ પણ સાફ જાહેર છે કે મેલકીસેદકની રીત પરમાણે એક ખીજો કાહીન જાહેર થાએ, ૧૬ જે જીસમાની શરીઆતના હુકમ પરમાણે નહીં, પણ હમેશાંની જીંદગીની કુદરત પરમાણે થઈઆ છે. ૧૭ કેમકે તે રાહેદી આપે છે કે, “તું મેલકીસેદકની રીત પરમાણે હમેશા કાહીન છે.” ૧૮ કેમકે આગલા હુકમની નબલાઈથી તથા અફલતાથી તે કાહીડી નંખાએ છે. ૧૯ કારણ કે શરીઆતે કંઈ કામીલ નથી કીધું, મગર એક બેહતર ઉમેદે દાખલ થઈને કીધું છે, જેથી આપણે જોદાની પાસે પોહોંચીએ છઈએ, ૨૦ ને વત્રી એમ નહીં કે તે સમ વીના કાહીન થઈઆ; (ને તેઓ સમ ખાધા વગર કાહીન થઈઆ છે ખરા; ૨૧ પણ આ તો સમ સુધાં, ને તેની જેણે એને કહીજી કે, “જોદાવંદે સમ ખાધા છે, ને તે ફરનાર નથી કે, તું મેલકીસેદકની રીત પરમાણે હમેશાં કાહીન છે;”) ૨૨ તેમ હસુ એક બેહતર બંદોબસતનો જામીન થઈઆ. ૨૩ ને જે કાહીન થઈઆ તેઓ ઘણા હતા, કેમકે જાતને સખબ તેઓથી જરૂર નહીં રહેવાઈ. ૨૪ પણ એ હમેશા રહેછે, વાસતે એને અબદલાઉ કાહીનપણું મલીજી છે. ૨૫ વાસતે જેઓ એની મારફતે જોદાની પાસે આવેછે, તેઓને આખર સુધી એ તારી શકે છે; કેમકે એ તેઓને સાફ મીનંત કરવાને હમેશા જીવતો રહેછે. ૨૬ ને એવો સરદાર

કાહીન આપણે લાગ્યે ક હોતો, કે જે પાક, બેતકસીર, ખલેસ, ગુનાહગારોથી દુર રહેલો, ને આસમાનોથી બ્રહ્મ છે. ૨૭ સરદાર કાહીનોની પોં તે જાહેતાજ નહીં કે પેહેલાં તે પોતાના ગુનાહોને સાફ, ને પછી લોહિતાને સાફ, દરોજ કુરબાની ચહાવે; કેમકે એણે એકજ વખત પોતાને અરપણ કીધાથી એમ કીધું. ૨૮ કેમકે શરીઅત કમજોર આદમીઓને સરદાર કાહીન ડરાવે છે; પણ શરીઅતબાદ સમગ્રી વાત જે થઈ તે બેઠાને જે હમીરાં તક કામીલ છે તેને ડરાવે છે.

બાબ આદમો.

હવે જે વાતો હમે કહી છે, તેનો સાર એ છે કે, આપણને એક એવા સરદાર કાહીન છે, કે જે આસમાનમાં જનાબેઅલીનાં તખ્તની જમણી ગમ બેઠો છે. ૨ પાક મકાનનો, તથા જે ખરો માંડવો ખાદાવંદે ઉભો કીધેલો, આદમીઓએ નહીં, તેનો કારભારી તે છે. ૩ કેમકે હરેક સરદાર કાહીન અરપણો તથા કુરબાનીઓ ચહાવાને ડરાવાયે છે; વાસતે તેને પણ કંઈ ચહાવાની જરૂર હતી. ૪ અગર તે જમીન પર હોતે, તો કાહીન નહીં થતે; કેમકે શરીઅત પરમાણે અરપણો ચહાવાને કાહીનો છે; ૫ જેઓ આસમાની ચીજોના નમુના તથા છાઈઓની ખીદમત કરે છે, જેમ મુસા જોરે માંડવો તહા-આર કરનાર હોતો તારે ખાદાથી હુકમ પામીઓ: તેણે કહીજીકે જો, જે નમુનો પાહાડ પર તને દેખાડવીઓ તે પરમાણે બધી ચીજો તું કરજે. ૬ પણ હવે જેમ તે બેહતર બંદોબસતનો દરમીઆની છે, જે બેહતર વાગ્યેદાઓથી કાએમ થઈઓ છે, તેમ તે હવે બેહતર કારભાર પામીઓ છે. ૭ કેમકે જો તે પેહેલાં બંદોબસત એએબ હોતે તો ખીજને સાફ જગીઆ નહીં શોધતે. ૮ પણ એએબ ખતાવીને તે તેઓને કેહે છે કે, “ જુઓ, ખાદાવંદ એમ કેહે છે કે, એવા દાહાડ આવે છે, કે જેમાં હું ઇસરાએલનાં ઘરની સાથે તથા ઇહુદાનાં ઘરની સાથે નવો બંદોબસત કરશ. ૯ તેઓના બાપદાદાઓને મીસરમાંથી બાહાર કાહાડ્યા સાફ જે દાહોડ મેં તેઓના હાત પકડીઆ તે વખતે તેઓની સાથે જે બંદોબસત મેં કીધો તે પરમાણે નહીં, કેમકે મારા તે બંદોસતમાં તેઓ કાએમ રહીઆ નહીં; ને ખાદાવંદ કેહે છે કે, મેં તેઓની ચંતા કીધી નહીં. ૧૦ કારણ કે ખાદાવંદ કેહે છે કે તે દાહાડઓ પછી ઇસરાએલનાં ઘરની સાથે જે બંદો-

બસત હું કરશ તે યેજ છે કે, હું મારા કાનુનો તેઓની અકલમાં મુકશ, ને તેઓનાં દીલ પર તે લખશ, ને હું તેઓનો આદા થવશ, ને તેઓ મારા લોક થશે. ૧૧ તારે હરેક પોતાના પંડાસીને તથા હરેક પોતાના ભાઈને શીખવીને યેમ નહીં કેહેશે, કે આદાવંદને પીછાન, કેમકે તેઓમાંના નાહનાથી મોહાટા સુધી સહુ મને યોલખશે. ૧૨ કેમકે તેઓની જુરાઈઓ પર હું રહમ કરશ, ને તેઓના ગુનાહ તથા તેઓની તકસીર હું ફરી ધમ્માદ નહીં કરશ.” ૧૩ નવો અંદાબસત કેહેવાથી તેણે પેહેલાને જીનો કીધો છે. ને જે જીનું તથા ઝરઝરીજ થઈ તે મટી જવાને તૃપ્ત્યાર છે.

આખ નવમો.

તો પેહેલામાં યેઆદતના કાનુનો તથા યેક દુનોઆઈ પાક જગે પણ હતી. ૨ કેમકે પેહેલા જે માંડવો બનેલો હતો, તેમાં સમેદાન તથા ટેમલ તથા નજરની રોટલી હતી, ને તેને પાક જગે કેહેછે. ૩ ને બીજા પડદાની અંદર જે માંડવો પાછોનો પાક કેહેવાયછે તે હતો. ૪ તેમાં સુંતાની ધુપદાની, તથા સુંને આસપાસ મહડેલી અંદાબસતની પેટી હતી, જેમાં માણા બરેસું સુંતાનું વાસણ તથા હાઈનની પોલા કુટેલી લાકડી, તથા અંદાબસતનો તખ્તી-ઓ હતી. ૫ ને તેના ઉપર જલાલી કૂર્બીમ હતા, તેઓની છાઈઓ રહમની ઝેક પર પડતી; હમણા યે બીનાઓનું તકસીલવાર બીઆન થતું નથી. ૬ જરે યે બધી ચીજો તૃપ્ત્યાર થઈ હતી, તારે કાહીનો પેહેલા માંડવામાં હર વખત જઈને ખીદમત બજવતા હતા. ૭ પણ બીજામાં ફક્ત સરદાર કાહી-ન વરશમાં યેક વખત જતો હતો; પણ લોહી વીના નહીં, જે તે પોતાની તથા લોકોની ખતાઓને સાફ ચહડાવતો હતો. ૮ યેથી પાકરહ યે જાહેર કરતો હતો કે જાંહાં સુધી પેહેલા માંડવો હતો તાંહાં સુધી પાછાનાં પાક મકાનની રાહ ઉઘાડતી નહીં. ૯ તે માંડવો તે વખતને સાફ મીસલ હતો, જેમાં અરપણા તથા કુરબાનીઓ ચહડાવતા, જે યેઆદત કરનારને ધમ્માને તેનાં દીલને નીસમત કામીલ કરી નહીં શકતી. ૧૦ તે ખાવા પીવા તથા અનેક નાહવા ઘેવા તથા જીસમાની રસમો સાથે સુધારાના વખત સુધી તેઓ પર મુકરર કીધાં હતાં. ૧૧ પણ જરે ખરીસત આવનારી નીઆમતોના સરદાર કાહી-ન થઈને આવીઓ, તારે જીઆદા જુજરગદાર તથા કામીલ માંડવાથી આવીઓ, જે હોતાથી બનેલો ધમ્માને આ બલકતનો નથી. ૧૨ બકરા કે વા-

છડાઓનાં લોહીથી નહીં, પણ પોતાનું જ લોહી લઈને પાક મકાનમાં એક વાર ગઈઓ, ને આપણે સારૂ હમેશાંનો છુટકો મેલવીઓ. ૧૩ કેમકે જો ગા-ધાઓનું તથા બકરાંનું લોહી, તથા વાછડીની રાખ નાપાકોને છાંટવાથી બદન-ની સફાઈની બાબત તેઓને પાક કરેછે; ૧૪ તો ખરીસત જેણે હમેશાંના રૂઢથી પોતાને બેચેન બાંધીને આગલ કુરબાની તરીકે ચઢાવીઓ તેનું લો-હી કેટલું જીઆદા તમારાં દીલો તથા અકલને મુડદાં કાઢીથી પાક કરશે ? ૧૫ ને એજ સમય તથા બંદોબસતનો દરમીઆની તે છે, કે પેહેલાં બંદોબસતના ગુના-હોના છુટકારા સારૂ તે માતપામે, કે જેઓ તેડાઓલા છે તેઓ હમેશાંના વત-નનો વાગ્દો પામે. ૧૬ કેમકે જાંહાં વસીઅતનામુ છે, તાંહાં વસીઅત કરનારનાં માતની પણ જરૂર પડેછે. ૧૭ કારણ કે વસીઅત આદમીઓનાં મરણ પછી અમલમાં આવેછે, વસીઅત કરનાર જીવેછે તાંહાં સુધી કદી તેનું જોર નથી. ૧૮ વાસતે પેહેલાં પણ લોહી વગર મુકરર નહીં થઈઓ. ૧૯ કેમકે મુસાએ શરીઅતના હરેક હુકમ સરવ લોકોને કહીઆ પર પાણી તથા કીરમજી રૂઆં તથા ધજોય મુધાં વાછડાનું તથા બકરાંનું લોહી લીધું, ને કીતાબ પર તથા સઘલા લોકોપર પણ છાંટીને કહીજે કે, ૨૦ “જે બંદોબસત બાદાએ તમારો સાચે ઈરા-વીઓ છે તેનું લોહી એ છે.” ૨૧ ને તેજ તરેહથી તેણે માંડેલા તથા ખીદમ-તનાં બધાં વાસણ પણ લોહીએ છાંટીઆં. ૨૨ ને શરીઅત પરમાણે આશરે બધી ચીજો લોહીથી પાક કરાએછે; ને લોહી વેહેવડવીઆ વગર માફી નથી થતી. ૨૩ તો આસમાની ચીજોના નમુનાઓ એમ પાક કરવા જોઈતા હતા, પણ ખુદ આસમાની ચીજો તે કરતાં એથી બેહતર કુરબાનીઓથી પાક થાએ. ૨૪ કેમકે ખરીસત હાતથી બનેલાં પાક મકાનો જે ખરાનાં નમુના છે, તેમાં ગઈઓ નથી, પણ આપણે સારૂ બાંધીને આગલ હાજર થવાને આસમાનમાં ગઈઓ છે. ૨૫ ને જેમ આગલ સરદાર કાહીન બીજનું લોહી લઈને પાકોનાં પાક મકાનમાં હરવરશ પેસે છે, તેમ એ વારેવાર પોતાને અરપણુ કરે એમ નહીં; ૨૬ કેમકે જો એમ હો, તો દુનીઆની રૂઢથી ઘણીવાર તેને સેહેવાની જરૂર પડતે; પણ હવે આખરી જમાનામાં એક વાર જાહેર થઈઓ કે પોતાની કુરબાની કરવાથી ગુનાહને ઠાલે. ૨૭ ને જેમ આદમીઓને એ-કવાર મરવું, ને તારપછી ઈતસાફ કરવા મુકરર થઈઓ; ૨૮ તેમ ખરીસતે ઘણાઓના ગુનાહ યાદી નાંખવા સારૂ એકવાર કુરબાની કીધી, ને જે તેની ગાહ જીએછે તેઓને તારવા સારૂ બીન ગુનાહ તે બીજી વાર જાહેર થશે.

આજ દશમો.

કેમકે શરીરમત આવનારી નીઆમતોનો છાહઆ છતાં, ને તેઆનો ખરો આકાર ન છતાં, જે કુરબાનીઆ તેઆ દર વરસા અહાવતા હતા તેથી જેઆ તાંહાં આવતા તેઆને કદી કામીલ નહીં કરી શકતી. ૨ જે આમ હોતે, તો તેઆ કુરબાની અહાવીઆથી શું પાછા ન રહેતે? કેમકે આમદત કરનારા આકવાર પાક થઈઆ છતાં ફરી ગુનાહનું દીલ તેઆને નહીં હોતે. ૩ પણ તે કુરબાનીઆ વરસોવરસા ગુનાહોની ઇઆદ કરાવેછે. ૪ કેમકે ગોધાઆનું તથા બકરાઆનું લોહી ગુનાહો મટાડે આમ બની શકતું નથી. ૫ વાસતે દુનીઆમાં આવતાંજ તે કહેછે, “તે કુરબાની તથા અરપણો નહીં આહીઆં, પણ મારે સાથે તે બદન તમઆર કીયું છે. ૬ બલીદાન તથા પાપને લીધેનાં અરપણમાં તારી કંઈ પરસંતા નહીં હતી; ૭ તારે મેં કહીજે કે, જો, હું આપુંછું, (મારો બાબત કીતાબના દફતરમાં લખેલું છે) કે, આમ આદા, તારી મરજી બજાવું.” ૮ ઉપર જરે તેણે કહીજે કે, કુરબાની તથા અરપણ તથા બલીદાન તથા ગુનાહને સાથે કુરબાની જે શરીરમત પરમાણે કરામ્મ છે તેઆ તે આહી નહીં, ને તું તેઆમાં રજી નહીં હોતો, ૯ તારે તેણે કહીજે કે, આમ આદા, જો તારી મરજી બજાવને હું આપુંછું, તો તે પેહેલાને મીઠાવે છે કે ખીજને સામેત કરે. ૧૦ તે મરજીથી ઇસુ ખરીસતનાં બદનની આકજ વાર કુરબાની કરવાને આશરે આપણે પાક થઈઆ છઈઆ. ૧૧ ને હરેક આદમ હમેરા ખીદમત કરતાં, તથા જે કુરબાનીઆ ગુનાહ કદી મીઠાવી શકે નહીં તે આકસર વખત અહાવતો ઉભો રહેછે. ૧૨ લકીન ગુનાહોને સાથે આકજ કુરબાની હમેરાને સાથે કરીને આદાની જમણી ગમ આ જમ બેઠો છે. ૧૩ ને તારથી ઇતેજર કરેછે કે તેના દુરામનો તેનું પાઆઆસન કરામ્મ. ૧૪ કેમકે તેણે આકજ કુરબાનીથી જેઆ પાક કરામ્મ છે તેઆને હમેરાને લીધે કામીલ કીધા છે. ૧૫ ને પાકરહે પણ જે અગાઉ કહીજે હતું તે પરથી આપણને તે ગહવાઈ આપેછે; ૧૬ કે આદાવંદ કહેછે કે, “તે દાહાડઆ પછી હું જે બંદોબરાત તેઆની સાથે કરરા, તે આમ છે કે, હું પોતાની શરીરમત તેઆનાં દીલમાં મુકરા, ને તેઆની આકલ પર લખરા. ૧૭ ને તેઆના ગુનાહ તથા તેઆની તકસીર હું કદી ઇઆદ નહીં કરરા”. ૧૮ હવે જાંહાં તેઆની માશી થઈ છે, તાંહાં ફરી ગુનાહને સાથે ખીજી કુરબાની જોઈતી નથી. ૧૯

વાસતે, અર્થે બાહ્યે, જરે આપણે દીલિરી હાંસલ કીધી, કે પાકામાંનાં પાક મકાનમાં ઇસુનાં લોહીથી દાખલ થઈ અર્થે ઇમાને એક નવી તથા જીવતી રાહથી, ૨૦ જે તેણે પોતાની જીસમના પડદાને ફાડીને આપણે સાફ તથા આર કીધી; ૨૧ જરે આપણને સરદાર કાહોન છે કે જે ઓદાનાં ધરનો મુખતીઆર છે, તારે આ-વા, ખરાં દીલ તથા કમાલ ઇમાન સાથે, ૨૨ ને દીલની ખુશાહ પર છંટકારો કરીને તથા આપણાં બદનને સાફ પાણીથી ધોઈને નજદીક જઈ અર્થે- ૨૩ આપણી ઉમેદના એકરારને મજબુત પકડી રાખીએ, (કેમકે જેણે વાચ્યે આપીએ છે તે સાચો છે.) ૨૪ ને આપણે એક બીજાને મોહોત તથા નેક કામમાં ઉત્કેરવાને ધીઆનમાં રાખીએ. ૨૫ આપણે એકઠા થવાનું કેટલાએકની રીત પરમાણે ન મુકીએ, બલકે એક બીજાને નરીહત કરીએ, ને તમે તે દાહોડો જેણે પાસે આવતો જીએએએ તેટલું એમ જ આદા કરો. ૨૬ કેમકે આપણે સાચાઈની એકાદ પામીએ બાદ જે જાણી જુજીને ગુનાહ કરીએ તો ગુનાહોને સાફ બીજી કુરઆની બાકી નથી, ૨૭ પણ ઇનસાફની બીહામણી રાહ જેવી તથા આતશી ગજબ, જે દુરામનોને બાહ નાંખે, તે બાકી રહેછે. ૨૮ જે દોષ અર્થે મુસાની શરીઆતને વખોડી તે રહમ પામી-આ વગર બે કે તણ શાહેદથી મરણ પામતો; ૨૯ તો જેણે ઓદાના બેઠાને પગતલે છુંદીએ, ને જે બંદોબસતના લોહીથી પોતે પાક થઈએ હોતો તેને નાપાક ગણીએ, ને ફજલના રહને ફગીએ, તે કેટલી જ આદા કઠણ સજા લા-એક થરો ? તેનો વીચાર કરો, કેમકે જેણે એમ કહીએ છે કે, ૩૦ “ ઓદાવંદ કેહેછે, કે બદલો લેવા એ માફ કામ છે, હું બદલો લેવરા; ” ને ફરી કે, “ ઓદા-વંદ પોતાના લોકોનો ઇનસાફ કરશે, ” તેને આપણે જાણીએ છઈએ. ૩૧ જીવતા ઓદાના હાતમાં પડ્યું એ બીહામણું છે. ૩૨ પણ આગલા દાહોડા તમે ઇઆદ કરો, જેમાં તમે રોરાન થઈને દુઆની મોહોટી લડાઈએની બરદાસત કીધી. ૩૩ એમાંનું થોડુંક તો એ વાસતે કે લાજ પામવા તથા મુસીબત ઉઠાવવાનો તમે નમુનો થઈએ; ને થોડું એ વાસતે કે જેઓની એ રીતે બદ સલુકી થતી હતી તેઓના શરીક તમે થાએ. ૩૪ કેમકે તમે મારા બંધનમાં હમદરદી થઈએ, ને પોતાના માલોની લુટ ખુશીથી કબુલ કીધી, એ જાણીને કે આપણે સાફ એક બેહતર મીલકત આસમાન પર છે, જે કાએમ રહેશે. ૩૫ વાસતે તમે પોતાના બરોસાને ના છોડો, કેમકે તેનું ફલ મોહોડું છે. ૩૬ કેમકે તમને સખરની જરૂર છે, કે તમે ઓદાની મરજી પર

અમલ કરીને વાચ્ચેદાનું ફલ પામો. ૩૭ કેમકે જે આવનાર છે, તે થોડી વાર પછી આવશે, ને વીલંબ નહીં લગાડશે. ૩૮ ને રાસત હમાનથી જીવશે; અગર કોઈ પાછો હટે, તો મોરો જીવ તેનાથી રાજી નહીં થશે. ૩૯ તોપણ આપણે તે ચ્ચેમાનાં નથી જેચ્ચે હલાકત સુધી પાછા હટે છે; પણ તે ચ્ચેમાનાં છઠ્ઠે જેચ્ચે જનતા તારણ સુધી હમાન રાજે છે.

આમ જાગીઆરમો.

ઈમાન ઉમેદની ચીજોનો આધાર, ને અનદી; ચીજોનો રાહેદ છે.

૨ કેમકે તેથી વડીલો રાહેદી પામેલા થઈયા. ૩ હમાનથી હમે જાણીચ્ચે છઠ્ઠે જે આદાના કલામથી આલમો બની છે, ચ્ચેવી કે જે ચીજો દેખાચ્ચે છે તે દેખાઈતી ચીજોથી નથી થઈ. ૪ હમાનથી હામેલે કાઠન કરતાં બેહતર દુરબાનો આદાને અહાલી, તેથી તે રાસત છે ચ્ચેમ તેની આગત ગહવાઈ અપાઈ; આદાચ્ચે તેનાં દાનો આગત રાહેદી આપી, ને તેથી તે સુચ્ચા પછી પણ બોલે છે. ૫ હમાનથી હજોખ ઉઠાવી લેવાઈચ્ચે કે તેને માત નહીં લાગે, ને તે જડીચ્ચે નહીં, કેમકે આદાચ્ચે તેને ઉઠાવી લીધો, કારણ કે તેના ઉડી જવાના પેહેલાં તેની આગત ચ્ચે ગહવાઈ અપાઈ હતી કે તેણે આદાને રાજી કીધો. ૬ પણ બીન હમાન તેને રાજી કરવો બનતું નથી; કેમકે આદાની પાસે જે જાચ્ચે છે, તેને ચ્ચે ચ્ચેકાન રાખ્યું જોઈચ્ચે કે તે છે, ને જે તેને દેરોસથી રોષે છે, તેને બદલો આપનાર તે છે. ૭ હમાનથી જુદે જે બીનાચ્ચે તે વખત નજર પડતી નહીં હતી તે આગત આદાથી આગાહી પામીને આકૃથી પોતાનાં કુટુંબને બચાવા સારૂ વાહાણ બનાવીશ; તેથી તેણે દુનીઆને ગુનાહગાર ઠરાવી, ને જે રાસતી હમાનથી મલે છે તેનો વારસ તે થઈચ્ચે. ૮ હમાનથી ઇબ્રાહીમ જે મકાન પોતે વતનને સારૂ પામનાર હતો, તેમાં જવાને તે તેડાઈચ્ચા પર ફરમાન-બરદાર થઈચ્ચે; ને પોતે કાંદાં જાચ્ચે છે ચ્ચે ન જાણતાં નીકળીચ્ચે. ૯ હમાનથી તેણે વાચ્ચેદાની જમીન પર ચ્ચેમ મકાન કીધો કે જોઈચ્ચે તે તેની નથી, ને ઇસહાક તથા ઇચ્ચાકુબ જેચ્ચે તેની સાથે વાચ્ચેદાના વારસ હતા તેચ્ચે બરો-બર તંજુ ચ્ચેમામાં રહીચ્ચે. ૧૦ કેમકે જે રોહિરને પાઈચ્ચે છે, જેનો બનાવનાર તથા વસાવનાર આદા છે, તેમાં જવાની તે રાહ જોતો હતો. ૧૧ હમાનથી સારા પણ ધરબ ધરવાને તાકાત પામી, ને જાણવાનો વખત વીતીચ્ચે બાદ જાણી; કેમકે જેણે વાચ્ચેદો આપી ચ્ચે તેને તેણે સાચો ગણીચ્ચે. ૧૨ વાસતે ચ્ચેકથી, ને તે પણ

મુઝેલાના સરખો, તેનાથી આસમાનના સીતારા તથા દરીઆ કીનારાની બેશુ-
માર રેતી જેવી ઝોલાદ પેદા થઈ. ૧૩ ઝે બધા હમાનમાં મરી ગઈઝા,
ને વાઝેદાઝોને નહીં પોહોંચીઝા, પણ તેઝોને દુરથી દીઠા, ને બરોસો કીધો,
ને કઝુલ કરી લીધા, ને ઝેકરાર કીધો કે પોતે જમીનપર પરદેશી તથા મુસાફર
છે. ૧૪ કેમકે જેઝો ઝેવી વાતો કહેછે, તેઝો સાફ દેખડાવે છે કે તેઝો કોઈ
વતન શોધે છે. ૧૫ ને જે મુલકથી તેઝો નીકલીઝા તેપર જો તેઝોઝે
ચીત રાખીજી હોતે, તો પાછા ફરવાની ફરમુદતેઝોને હતી. ૧૬ પણ તેઝો ઝેક
બેહતર મુલકની, જે આસમાની. તેની હંતેજરી રાખેછે; વાસતે બોદા તે-
ઝોનો બોદા કહેવાતાં શરમતો નથી, કેમકે તેણે તેઝોને સાર ઝેક શેહેર
તમઝાર કીધું છે. ૧૭ ઇગિરાહીમની અજમાઝેશ જરે થઈ તારે તેણે ઇ-
માનથી ઇસહાકને અરપણુ કીધો, ઇઝોને વાઝેદા જે પામીઝો તેણે પોતાનો
ઝેકલતો દીકરો અરપણુ કીધો. ૧૮ જેની બાબત ઝેમ કહેવાજી હતું કે, “ઇસ-
હાકથી તારી નસલ કહેવારો.” ૧૯ તે ઝેમ સમજતો હતો કે મુઝેલાંઝોને
ઉઠાડવાને બોદા કદિર છે, ને તેઝોમાંથી તમસીલની તોરે તે તેને પામીઝો.
૨૦ હમાનથી આવનારી ચીજો બાબત ઇસહાકે ઇઝાકુબને તથા ઇસાવને
દુઆ દીધી. ૨૧ હમાનથી ઇઝાકુબે મરતી વેલા ઇઉસફના બેહુ દીકરાઝોને
દુઆ દીધી, ને પોતાની લાકડીના માથા પર થોભીને સજ્દો કીધો. ૨૨ હ-
માનથી ઇઉસફે મરતી વખતે બની ઇસરાઝેલના નીકલવા બાબત કહીજી, ને
પોતાનાં હાડકાં બાબત હુકમ આપીઝો. ૨૩ હમાનથી મુસા જરે જનમીઝો
તારે તણ મહીના સુધી તેનાં મા બાપથી સંતડાઈઝો; કેમકે તેઝોઝે દીઠું કે
તે ખુબસુરત છોકરો છે, ને તેઝો પાદશાહના હુકમથી ખીધાં નહીં. ૨૪ હમા-
નથી મુસાઝે ઉમરે પોહોંચીઝા પર ફરોની દીકરીનો દીકરો કહેવાવાને ના
પાડીજી; ૨૫ ગુનાહનાં મુખ કે જે થોડી મુદતનાં છે તેઝો ભોગવવા કરતાં
બોદાના લોહો સાથે દુઆ ઉઘાવવાં તેણે પ્રસંદ કીધું. ૨૬ મીસરના ખજાના કરતાં
ખરીસત બાબતની નીંદા જીઆદા દોલત છે, ઝેમ તેણે ગણીજી; કેમકે તેની
નેગાહ બદલો પામવાપર હતી. ૨૭ હમાનથી પાદશાહના ગુસાને નહીં ખીજીને તેણે
મીસર છોડીજી; કેમકે જે અનદીઠ છે તેને ગોઠઝા બેઠને તેણે સહીજી. ૨૮
હમાનથી તેણે પાસખા જસન તથા લોહી છાંટવાનું પાલીજી, કે રખે જેણે પેહેલા-
ઝોને હલાક કીધા તે તેઝોને છેરે. ૨૯ હમાનથી તેઝો જેમ સુકી
જમીન પરથી તેમ લાલ દરીઆમાંથી પાર ગઈઝા; મીસરીઝો તેમ કરવા

ગઠઆથી ગુંગલાઈ મુઝ્યા. ૩૦ ઇમાનથી ઇરીઓનો દોઢ સાત દાહાડા મુઘી ઘેરી લીધા પર પડી ગઠઝ્યા. ૩૧ ઇમાનથી રાહાબ છીનાલ તે બસુસોને સલામત પોતાનાં ઘરમાં લીધાથી બેઘમાનોની સાથે હલાક નહીં થઈ.

૩૨ હવે હું વધારે શું કહું? કેમકે ગીદીઓને તથા બારાક તથા સામસન તથા ઇમ્મફતા તથા દાઉદ તથા સામુઓલ તથા નબીઓ બાબત બીઆન કરવાને મને વખત નથી. ૩૩ તેઓ ઇમાનથી પાદરાહતોપર ફોતેહ પામીઆ, રાસતીનાં કામ કીધાં, વાઓદા હાંસલ કીધા, સહીઓનાં મોહો બંધ કીધાં; ૩૪ આતરાની તેજી બુબલી, તલવારની ધારથી બચી ગઠઝ્યા, કમજોરીમાં જોરાવર થઈઆ, લડાઈમાં બાહાદુર બનીઆ, ૩૫ ને બેગાનાઓની ફોજોને નહસાડીઃ ઝમારતો પોતાના મુઝ્મિલાંઓને પાછાં ઉઠવાથી જીવતાં પામીઆં; ને કેટલાઓએ માત મુઘી જુડાઈ ગઠઝ્યા, ને છુટકારો કબુલ નહીં કીધો, કે બેહતર કીઆમત તક પોહોંચે. ૩૬ ને કેટલાઓએ મસખરીઓએ તથા કોરડાઓએ, ને બંધનોથી પણ, તથા કેદપણથી, પરખ પામીઆ. ૩૭ તેઓ પથરોથી મરાઈઆ, આરીઆથી ચીરાઈઆ, ઇમ્તેહાન પામીઆ, તલવારની ધારથી મારીઆ ગઠઝ્યા, ગેટાંનાં ચામડાં તથા બકરાંનાં ચામડાં પેહેરીને ફરતા રહીઆ; તંગીમાં, મુસીબતમાં, તથા દુખમાં પોડાતા હતા. ૩૮ (દુનીઆ તેઓને લાઓક નહીં હતી;) તેઓ રાનોમાં, તથા પાહાડોમાં, તથા પરચીની બોહો ને યુક્ષઓમાં રખડતા હતા. ૩૯ ને યે સરવ ઇમાનથી શારી ગઠવાઈ પામીઆ, પણ વાઓદા તક નહીં પોહોંચીઆ. ૪૦ યેઓ આપણા વોના કામીલ ન થાઓ વાસેને બોદાઓ આપણે સાઈ જીઆદા બેહતર ચીજ અગાઉથી તઈઆર કીધી હતી.

બાબ બારમો.

તો આપણી આસપાસ રાહેદી આપનારાઓની ઈશ્ટકી વાદલ-રૂપ બીડ છે, તારે આપણે હરેક બોજ તથા મેહેજથી ઘેરી લેનાર ગુનાહ નાંખી દઈઓ, ને આપણી આગલ મુકેલી દોડ પર સખર ખેંચીને દોડીઓ. ૨ આપણા ઇમાનનું મુલ તથા તેને કામીલ કરનાર ઇશુને જોતાં; કે જોણે પોતાની આગલ મુકેલી ખુશીને લીધે શરમંદગીને હીસાબમાં નહીં લાવીને કહસ સહીઆં, ને બોદાનાં તખતની જમણી ગમ બેઠો છે. ૩ જોણે પોતા પર ગુનાહ-ગારોની ઈશ્ટકી બધી ઉલટી તકરાર સહી તેનો વીચાર યે સાઈ કરો, કે તમે પોતાનાં દીલમાં થાકીઆથી કમજોર નહીં થાઓ.

૪ તમે યુનાહની ઉલટાઈમાં ટોરોસ કરીને હજી લોહી સુધી અટકાવીજ નથી. ૫ ને જે નરીહત ફરજંદોની તરેહ તમને કરાગ્યે છે તે તમે ખુલી ગઈઓ કે, “અગ્યે મારા દીકરા, ઓદાવંદની સજાને તું તુછે ના કર, ને તે જોરે તને ધમકાવે તારે શીકસતેદીલ થઈ ના જ. ૬ કેમકે ઓદાવંદ જેનાપર પીઆર કરે છે, તેની તે સજા કરે છે, ને જે હરેક દીકરાને તે કબુલ કરે છે, તેને મારે છે.” ૭ જો તમે સજા સહો છેઓ, તો જેમ દીકરાઓ સાથે તેમ તમારી સાથે ઓદા વેહેવાર પડે છે, કેમકે બાપ સજા કરતો નથી, ઓવા કહીઓ દીકરો છે? ૮ પણ સજા, જેના ભાગીઆ સરવ છે, તે વગર જો તમે છેઓ, તો તમે દીકરા નથી, પણ હરામકારીના છેઓ. ૯ વલી આપણા જીસમાની બાપોઅગ્યે આપણી સજા કીધી, ને આપણે તેઓની અદબ રાખી, તો શું આપણા રહેના બાપના હુકમમાં તેથી જીઆદા રહીને નહીં જીવીઓ? ૧૦ કેમકે તેઓઓ તો કેટલાઓક દાહાડા સુધી પોતાને જેમ રાઈ લાગીજો તેમ આપણી સજા કીધી, પણ ઓણે તો આપણા ફાગ્યેદાને સાઈ, કે આપણે તેની પાકીજગીમાં રારીક થઈઓ. ૧૧ કોઈબી સજા હમણા ખુશી કરનાર લાગતી નથી, પણ દલ-ગીર કરનાર છે; પણ આખરે જેઓ તેથી તરબીઅત પામે છે તેઓને રાસ-તીનાં ફલ એનથી બખરો છે. ૧૨ વાસતે ઠીલા હોતોને, તથા નબલાં ઘુંટ-ણોને તમે મજબુત કરો; ૧૩ ને પોતાના પગોને સાઈ સીધા રસતા કરો, કે જે લંગડા છે તે ભટકાઓ નહીં; પણ સમા કરાઓ.

૧૪ બધા લોકો સાથે સલાહ રાઓ, ને પાકીજગીની પેરવી કરો, જે વગર ઓદાવંદને કોઈ જોરો નહીં. ૧૫ તમે બહુ હુશીઆર રહો કે કોઈ ઓદાનો ફજલ પામવામાં પાછલ નહીં પડે, રાએ કોઈ કડવી જડ ઉગવાથી તમને તસદી દે, ને તેથી બહુ લોક નાપાક થઈ જાઓ; ૧૬ રાએ કોઈ ઇસાવની પડે જનાકાર ઇઆ બેદીન થાઓ, તેણે થોડા ખોરાકને સાઈ પેહેલો-ઠાનો પોતાનો હક વેચીઓ. ૧૭ કેમકે તમે જાણોછેઓ કે તારબાદ ખરક-તનો વારસ તે થવા આહોતો હોતો, પણ નાકબુલ કરાઈઓ, ને તોબા કરવાને તેણે આંસુઓથી બહુ રોધીજો, તોપણ તે જગીઆ નહીં પામીઓ. ૧૮ વલી તમે ઓવાંઓની પાસે આવીઆ નથી, ઇઆને અડકાનાર પાહાડની, તથા બલતી આગની, તથા અંધરાઓલા આસમાનની, તથા અંધકારની, તથા તોફાનની, ૧૯ તથા રણસીંઘડાના અવાજની, તથા વાતની ઓવી વાણીની

કે જેના સાંભલનારાઓએ અરજ કીધી કે તે બોલવું તેઓની સાથે ફરી ન થાએ. ૨૦ કેમકે જે ઠરાવી આપીજી હતું, તે તે લોકોથી સંહેવાજી નહીં, ને જો કોઈ જનવર પણ પાહાડને અડકે, તો તે પથરે મરાએ, ઇઆ બાલાથી વીંધાએ, ૨૧ ને જે દેખાઈજે તે એવું બીહામણું હતું કે મુસાએ કહીજે કે, “હું બહુ બીહુંછજી, ને ધુજુંછજી.” ૨૨ પણ તમે સીઓન પાહાડની પાસે આવીઆ છેઓ, ને જીવતા ખોદાના રોહરની પાસે, ઇઆને આસમાની હરશાલેમની પાસે, ને હજરો હજર શરેશતાઓની ગણતી પાસે, ૨૩ પેહોલાઓ જેઓનાં નામ આસમાનમાં લખેલાં છે તેઓની આખી મીજલસ ઇઆને મંડીની પાસે તથા સહુના ઇનસાફ કરનાર ખોદાની પાસે, તથા કમાલ થએલા રાસોના રહોની પાસે, ૨૪ તથા નવા બંદોબસતના દરમીઆની ઇસિની પાસે, ને જે છાંટવાનું લોહી હાખેલના લોહી કરતાં બેહતર બૈલે છે તેનો પાસે આવીઆ છેઓ. ૨૫ જે બોલે છે તેને તમે નાકબુલ ન કરો, વાસતે હુશીઆર રહે; કેમકે જેણે જમીન પર તાલીમ કીધી, તેને જેઓએ નાકબુલ કીધો, તેઓ જો બચીઆ નહીં, તો આસમાનપરથી તાલીમ આપનારથી જો આપણે મોહો ફેરવીજી તો કેમ બચશું? ૨૬ તેના અવાજે જમીનને તેવ-બતે હલાવી, પણ હવે તેણે વાએદો આપીને કહીજે છે કે, “ફરી એકવાર હું ફકત જમીનને નહીં, પણ આસમાનને પણ હલાવી નાંખશ.” ૨૭ ને “ફરી એકવાર” એ વાત એમ બતાવે છે કે જે ચીજો હલાવાએ છે, તેઓ બનાવકી ચીજોની પેઠે ટકી જાએ છે, એ વાસતે કે જે ચીજો ટલનાર નથી, તેઓ કાએમ રહે. ૨૮ વાસતે આપણે ન હલાવનાર પાદશાહત પામીને ફજલ પકડી રાખીએ, જેથી ખોદાની બંદગી પસંદ પડતી રીતે અદબ તથા ખોદાઈ ખોફની સાથે કરીએ. ૨૯ કેમકે આપણે ખોદા ભરામ કરનારી આગના જેવો છે.

બાબ તેરમો.

ખા. ઇઆપરની માંહાબત રહે. ૧ મુસાફરોને પહોરોણા રાખવાનું તમે ન બુલો, કેમકે તેથી કેટલાએક ન જાણતાં શરેશતાઓને પહોરોણા રાખીઆ છે. ૩ કેટલીઓને એમ ઇઆદ કરો કે ગોઆ તમે તેઓની સાથે કેદમાં રાશીક છેઓ; ને તેમજ જેઓ રંજમાં છે તેઓને, કે તમારાં પણ તેઓનાં સરખાં બદન છે. ૪ લગન કરવાં સહુમાં ભલાં છે, ને બીજાનું નાપાક નહીં;

પણ હરામકારીઆ તથા જનાકારીઆનો ધનસાફ્ર ખાદા કરશે. ૫ તમારી ચાલ લાલચ વીનાની થાઓ; પોતાની પાસે જે છે તેથી સંતોરા રાઓ; કેમકે તેણે કહ્યું છે કે, “હું તને હરગેજ નહીં મુકરા, ને હું તને નહીંજ છોડરા.” ૬ વાસતે આપણે ખાતરજમાથી કહી રાકીઓ કે ખાદાવંદ મારો મદદગાર છે, આદમી મને શું કરશે તે બાબત હું બીહીનાર નહીં. ૭ તમે તમારા પેરાવાઓને, જેઓએ તમને ખાદાની વાત કહી છે, તેઓને ઇઆદ કરો, ને તેઓની ચાલના અંતપર વીચાર રાખીને તેઓના ઇમાનની પાછલ ચાલો. ૮ ઇસુ ખરીસત ગઈ કાલે તથા આજે તથા હમેશા એકસાન છે. ૯ તમે રંગ રંગની બેગાની તાલીમથી હીઆં તાંહાં દોરતા ના ફોરો, કેમકે એ બેહતર છે કે દીલ ફજલથી મજબુત થાઓ; ખાવાનાંઓથી નહીં, જેથી તેઓની પછવાડે જનારાઓને કંઈ ફાઓદો થઈઓ નહીં. ૧૦ આપણને એવી કુરબાનગાહ છે કે તેપરનું ખાવાનો એખતીઆર માંડવામાં ખીદમત કરનારાઓને નથી. ૧૧ કેમકે ગુનાહને લીધે જે જનવરોનું લોહી સરદાર કાઢીનથી પાક જગેમાં લવાઓ છે, તેઓનાં રાશીર ઇવણી બાહાર બલાઓ છે. ૧૨ વાસતે ઇસુએ પણ પોતાનાં લોહીથી લોશને પાક કરવા સાફ મોરચા બાહાર સહીજ. ૧૩ એ સાફ આપણે તેનું અપમાન સેહેતાં તેની પાસે ઇવણી બાહાર જઈઓ. ૧૪ કેમકે હીઆં આપણને રેહેનાર રોહેર નથી, પણ એક આવનારને આપણે રોધીઓ છઈઓ. ૧૫ તો તેને આરે આપણે શુકરની કુરબાની ઇઆને તેનાં નામને કબુલ કરવાથી હોઠાનું ફલ હમેશા ચહડાવીઓ. ૧૬ ને બલાઈ તથા સખાવત કરવાનું તમે ના બુલો, કેમકે એવી કુરબાનીઓથી ખાદા ખુરા થાઓ છે. ૧૭ તમે પોતાના પેરાવાઓને માનીને તેઓને તાબે થાઓ, કેમકે હીસાબ આપનારાઓની પકી તેઓ તમારા પરાણોની ચોક્કા કરે છે, તમે એ સાફ તાબે થાઓ કે તેઓ ખુશીથી તે આપે, ને ગમથી નહીં; કેમકે તે તમારે સાફ નુકસાન છે. ૧૮ તમે હમારે સાફ દુઆ માગો, કેમકે હમે એકીન જાણીએ છઈએ કે હમે નેક નઈઅત છઈએ, બધી વાતોમાં સાચી દીઆનતથી રેહેવા ચાહીએ છઈએ. ૧૯ ને હું અરજ કરું છું કે તમે એ કરો; આસ કરીને એ કે તમારી પાસે માફ પાછું આવવું જલદી થાઓ.

૨૦ હવે સલાહનો ખાદા જે હમેશાંતા અંદોખસતનાં લોહીથી ગેરાંના મોહોરા રખેવાલ આપણા ખાદાવંદ ઇસુને મુઓલાંઓમાંથી પાછો લાવીઓ, ૨૧ તે તમને હરેક નેક કામને સાફ એવા કામીલ કરે કે તમે તેની મરજી પાલો, ને

તેની નજરમાં જે પસંદ આવેછે, તે તમારામાં ઇસુ ખરીસતને વસીલે કરે: તેની ખુશ્ગી હમેશાં હમેશા થાઓ. આમીન.

૨૨ અમે બાઈઓ, હું તમારી એકતેમાસ કહું છર્જ કે નશીહતની વાત માનો, કેમકે મેં મુખતેસરમાં આ પતર લખીર્જ છે. ૨૩ બાણો કે બાઈ તીન્નાથી છુટીઓ છે, જો તે વહેલો આવે, તો તેની સાથે હું તમને મલશ. ૨૪ તમે તમારા સઘલા આગેવાનોને તથા સઘલા પવીતરોને સલામ કોહો; હતાલોમાંના તમને સલામ કહેછે. ૨૫ તમ સઘલા સાથે ફજલ થાઓ. આમીન.

૬/આકુબનું પતર.

બાબ પેહેલો.

ખોદા તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો બંદો ૬/આકુબ વેરાઈગઓલા આર શીરકાને સલામ કહેછે.

૨ અમે મારા બાઈઓ, જરે તમે તરેહ તરેહની અજમાઓમાં પડો, તારે તે કમાલ ખુશી ગણો. ૩ અમે બાણીને કે તમારા ઇમાનની અજમાઓમાં સખર પેદા કરેછે. ૪ પણ સખરને કામ પુરું કરવા દેઓ, કે તમે કામીલ તથા પુરા થાઓ, ને કસામાં અધુરા નહીં. ૫ ને તમારામાંનો જો કોઈ દાનાઈમાં નાકેરા છે, તો ખોદા જે સરવને દાતારપણથી આપછે, ને ડપકે દેતો નથી, તેની પાસે તે માગે, ને તે તેને આપરો. ૬ પણ ઇમાનથી માગે, કંઈ શક ન રાખે, કેમકે જે શક રાખેછે, તે દરીઆના મોજાં જેવો છે જે પવનથી હડસેલાઓ તથા હલાવાઓ છે. ૭ તે રાખસ ઓમ ન સમજે કે ખોદાવંદથી તેને કંઈ મલશે. ૮ જે મનવાણું માણસ પોતાની સઘલી આલમાં ડગમગાઓ છે.

૯ ને જે બાઈ નીચ છે, તે પોતાની ખુલંદી પર ફખર કરે. ૧૦ ને જે દોલતમંદ છે, તે પોતાના નીચપણ બાબત; કેમકે ઘાસનાં ફુલની પેઠે તે જતો રહેશે. ૧૧ કેમકે સુરજ જાલથી ઉગીઓ કે ઘાસને ચીમલાવે છે, ને તેનાં ફુલ ખરી પડેછે, ને તેની ખુબસુરતી જતી રહેછે; તેમ દોલતમંદ પણ પોતાના મારગમાં ચીમલાઈ જશે. ૧૨ મુમારક છે તે રાખસ જે અજમાઓમાંની બરદાસત કરે છે, કેમકે જરે તેની અજમાઓમાં થઈ રહેશે તારે હંદગીનું તાજ જે બાબત ખોદાઓ તેતાપર પીઆર કરનારઓને વાઓદા આપીઓ તે તે પામશે. ૧૩ જે જ્ઞા-

ધ/મનેહાનમાં ફેસે તેણે એમ નહીં દેહેવું કે ખાદાથી ધમિતેહાનમાં હું ફેસી આ છર્જી, કેમકે ખાદા બદીથી અજમાઈ આ જતો નથી, ને કોઈને અજમાવતો પણ નથી. ૧૪ પણ હરેક રાખસ પોતાના હવસોથી ખેંચાએલો તથા લાલચુ થઈને બદીમાં ફેસે છે. ૧૫ પછી હવસ હામીલ થઈને ગુનાહને જણેછે, ને ગુનાહ તમામી તક પોહોંચીને જાતને જણેછે. ૧૬ મારા પીઆરા ભાઈ આ, તમે ફેરેખ ના આ આ. ૧૭ હરેક ઉમદી બખરોસ, તથા હરેક કામીલ નીઆમત ઉપરથી છે, ને રોશની આના આપની તરફથી ઉતરેછે, જેમાં બદલાવા તથા ફરી જવાનો છાઈ આ પણ નથી. ૧૮ તેણે પોતાની મરજીથી સાચાઈના કલામે આપણને એ સાફ જનમાવી આ કે આપણે તેના મખલુકોમાં પેહેલાં ફોલોના જેવા થઈએ. ૧૯ એ વાસતે, અમે મારા પીઆરા ભાઈ આ, હરેક માણસ શાંબલવાને ઉતાવળો, બોલવાને ધીમો, તથા ગુસામાં ધીરો થાએ. ૨૦ કેમકે આદમીનો ગુસો ખાદાની રાસતીનાં કામ નથી કરતો. ૨૧ વાસતે બધી ગંદગી તથા ફાલતુ બદીને ફેંકીને જે કલામ પેવંદ કીધેલો છે, ને જે તમારા જન તારી રાકેછે, તેને નમનતાઈથી કપ્તુલ કરો.

૨૨ પણ તમે વાત પાલનારા થાએ, પોતાને ભુલવતાં ફક્ત શાંબલનારા ન થાએ. ૨૩ કેમકે જે કોઈ વાતનો પાલનાર નથી, પણ ફક્ત શાંબલનાર છે, તો તે પોતાનું મોહો આરસીમાં જોનાર રાખસના જેવો છે. ૨૪ કેમકે તે પોતાને જુએછે, પછી તાંહાંથી જાએછે, ને પોતે દેહેવા હોતો, એ તુરત ભુલેછે. ૨૫ પણ આજદગીની કમાલ શરીઅતમાં ડોકીઆં કરીને જે જુએછે, ને તે પરમાણે ચાલે છે, તે શાંબલોને ભુલનાર નથી, પણ અમલ કરનાર થઈને પોતાના અમલમાં મુઆરક થશે. ૨૬ અગર તમારે દરમીઆન કોઈ પોતાને દીનદાર જાહેર કરેછે, ને પોતાની જીભને લગામ નથી આપતો, પણ પોતાનાં દીલને ફેરેખ આપેછે, તો તેની દીનદારી બાતલ છે. ૨૭ ખાદા ધઆને આપની આગલ જે દીનદારી પાક તથા બેએએ તે એ છે કે, ન્યાપાંને તથા વીધવાએને તેએનાં દુખની વેલા જોવા જવું, ને પોતાને દુનીઆથી બેઝાદ રાખવો.

બાબ બીજો.

મારા ભાઈ આ, આપણા જાહોજલાલી ખાદાવંદ હ/સુ ખરીસતનું ધમાન આદમીએની તરફદારી કરવા સાથે ના રાખો. ૨ કેમકે સુંનાની વીઠીવાલું

માણસ, જેના અંગ પર શારો પોશાક છે, તે જો તમારી મીજલસમાં આવે, ને કોઈ ગરીબ જેના અંગ પર મેઝાં લુગડાં છે તે પણ જો આવે, ને શારો પોશાક પહેરેલાને જોઈને તમે કહેછે એમ કે, ૩ તમે હીઆં શારો ડેકાણે બેસો; પણ ગરીબને કહેછે એમ કે તું તાંહાં ઉભો રહે, ઇઆ હીઆં મારાં પાઝ્મિઆસન પાસે બેસા. ૪ તો શું તમે પોતામાં તરફદારી નથી કરતા, ને બદ ખીઆલના શું હાકમ નથી થઈઆ ? ૫ મારા પીઆરા ભાઈઓ, તમે શાંભલો, આ દુનીઆના ગરીબો ઇમાનમાં દોલત મેંદ થાએ, ને ખોદાએ પોતા પર પીઆર કરનારાઓને પાદશાહત આપવાને જે વાએમેદો આપીઆ તેના વારસ થાએ, વાસતે શું તેણે તેઓને પસંદ નથી કીધા ? ૬ લેકીન તમે ગરીબોને ધીકારીઆ છે. દોલત મેંદ શું તમ પર જુલમ નથી કરતા, ને અદાલતોમાં તમને ધસડી નથી લઈજતા ? ૭ શું તેઓ જે જુલમગ નામ તમ પર મુકેલું છે તેની ઠાઠા નથી કરતા ? ૮ જો તમે પાદશાહી શરીઅતને કીતાબ મુજબ પુરી કરો, કે “તું પોતા સરખો પોતાના પેડાસી પર પીઆર કર,” તો ઘણું શાઈ કરેછે એમ, ૯ પણ જો તમે તરફદારી કરેછે એમ, તો ગુનાહ કરેછે એમ, ને તકસીર કરનારાઓના જેવા શરીઅતથી સાબેત થાએ છે એમ. ૧૦ કેમકે જે કોઈ કુલે શરીઅત પાલે છે, ને ફકત એક વાતમાં ચુકરો, તો તે બધીનો ગુનાહગાર થાએ છે. ૧૧ કેમકે જેણે કહીઈ કે તું જના ન કર, તેણે જ કહીઈ છે કે તું ખુન ન કર, વાસતે જો તું જના કરતો નથી. પણ ખુન કરેછે, તો તું શરીઅત તોડનાર થાએછે. ૧૨ જેઓનો ઇનસાફ આબદગીની શરીઅત પરમાણે થનાર છે તેઓની પેડે બેલો ને કરો. ૧૩ કેમકે જેણે રહમ નથી કીધો, તેનો ઇનસાફ રહમ વીના થરો. ને ઇનસાફ ઠરવા પર રહમ ખુશી પામેછે.

૧૪ મારા ભાઈઓ, જો કોઈ કહેછે કે, મને ઇમાન છે, પણ જો તેને અમલ નથી, તો શું ઇમાન તેને તારી રહેછે ? ૧૫ અગર કોઈ ભાઈ ઇઆ બેહેન ઉધાડાં હોએ, તથા રોજના અંન વગરનાં હોએ; ૧૬ ને તમરામાંનો કોઈ તેઓને કહે કે, સલામત જાએ, તાપો, ને તુરપત થાએ, તોપણ બદનને જે જરૂરનું છે તે જો તમે તેઓને નથી આપતા, તો શું કાએમેદ ? ૧૭ તેમજ ઇમાન પણ જો અમલ સાથે નથી, તો તે એકલો છતાં મુડડ છે. ૧૮ કદાચ કોઈ કહેરો કે તને ઇમાન છે, ને મને અમલ છે; તો તું તાઈ ઇમાન પોતાના અમલ વીના મને દેખાડ, ને હું મારું ઇમાન પોતાના અમલથી તને દેખાડરા. ૧૯ તું ઇમાન લાવેછે કે એક ખોદા છે, એ તું શાઈ કરેછે;

દેવો પણ એ માને છે ને કાપેછે. ૨૦ પણ એમો હલકા માણસ, તું કારે સ-
મજરો કે અમલ વીના હમાન મુકું છે? ૨૧ આપણા બાપ હબરાહીમે કુરબાન-
પર પોતાના દીકરા હસહાકને મહાવીએ તારે શું અમલથી તે રાસત નહીં
કરીએ? ૨૨ તેના હમાને તેના અમલ સાથે કરાવીજી, ને અમલથી હમા-
ન કામીલ થઇએ, એ તું જુએછે. ૨૩ ને તે લખાણુ પુરું થઇજી જે દેહેછે
કે, “હબરાહીમ ખોદાપર હમાન લાવીએ ને તે તેને સારૂ રાસતી ગણાઈ;” ને
તે ખલીલ અલલા દેહેવાઈએ. ૨૪ તો તમે જુએછેએ કે, એકલા
હમાનથી નહીં, પણ અમલથી આદમી રાસત ડરાવાએછે. ૨૫ ને તે પરમાણે
રાહાબ ધીનાલે પણ જસુસોને કબુલ કીધા, ને તેએને ખીજે રસતે બાહાર
મોકલીએ, તારે શું અમલથી તે રાસત નહીં ડરાવાઈ? ૨૬ કેમકે જેમ રૂહ વીના
બદન મુએલું છે, તેમ અમલ વીના હમાન પણ મુએલા છે.

બાબ તીજે.

મીરા બાઈએ, તમારામાં ઘણા ઉસતાદ ન થાએ, એ જાણીને કે
તેથી ઘણી સજ થાએછે. ૨ કેમકે આપણે બધા વારેવાર તકસીર કરીએ
છઈએ, જે કોઈ બોલવામાં તકસીર કરેતો નથી, તો તે કામીલ રાખસ છે,
ને તે પોતાનું આખું બદન તાબે કરી રાકે છે. ૩ જુએ, ઘોડાએનાં મો-
હોમાં આપણે લગામ આપીએ છઈએ કે તેએ આપણે તાબે રેહે, ને તેએનાં
આખાં બદન ફેરવીએછઈએ. ૪ જુએ, વાહાણો દેવાં મોહોટાં છે, ને સખત
પવનથી ઉડેછે, તોપણ જાંઠાં સુકાનીની મરજી હોએ તાંઠાં બહુ નાહાનાં સુકા-
નથી ફેરવાએછે. ૫ તેમ જીભ પણ નાહાનું અંગ છે, પણ મોહોટી કપ્પર
કરેછે; જુએ, થોડી આગ દેહેવા મોહોટા ઢગલાને સલગાવેછે. ૬ ને જીભ
એક આગ છે, ને બદીની એક આલમ છે, જીભ આપણાં અંગોમાં એવી
છે કે આખાં બદનને ડાગ લગાડે, ને પેદાએરાના ઘેરા સલગાવે, ને તે પોતે
જાહનમથી સલગાવાએછે. ૭ કેમકે હર કીસમના જાનવર, તથા ચત્રીઆં,
તથા પેટે ચાલનારાંએમાંની તથા દરીઆમાં રહેનારાંએમાંની હરેક જાત તાબે
કરાએછે, ને માણસથી તાબે કરાઈ છે. ૮ પણ જીભને કોઈ માણસ તાબે
કરી નથી રાકતું; એ તો એક બલા છે, જે ડરતી નથી, ને મોત લાવનાર જે-
રથી ભરેલી છે. ૯ આપણે તેથી ખોદા બાપને મુબારક કહીએછઈએ, ને
તેથી ખોદાની સુરત પરમાણે બનેલાં માણસોને બદદુઆ આપીએ છઈએ;

૧૦ તેજ મોહોથી મુબારકબાદી ને બદદુઆ નીકલે છે; મારા બાઈઓ, એમ થવું મુનાસીબ નથી. શું જરો એક નલમાંથી મીઠું તથા ખાંડ પાણી કાઢોછે? ૧૨ મારા બાઈઓ, અંજીરી શું જઘતુનનાં ફલ લાવી રાકેછે? ધર્મા દરાખનો વેલો અંજીરોને? એમ એકજ જરો ખાંડ તથા મીઠું પાણી કાઢાડી નથી રાકતો.

૧૩ તમારામાં અકલમંદ તથા દાનાવ ઢોણ છે? તે નેક ચાલથી દાનાઈની નરમાઈ સાથે પોતાનો અમલ દેખાડે. ૧૪ પણ જો તમે પોતાનાં દીલમાં કડી અદેખાઈ તથા જઘડા રાખો છેઓ, તો ફપર ના કરો, ને સાચાઈને ઉલટું જીવું ન ખોલો. ૧૫ એ દાનાઈ તે નથી જે ઉપરથી ઉતરે છે, પણ એ દુનીઆઈ, નફસાની તથા રોતાની છે. ૧૬ કેમકે જાંઠાં અદેખાઈ તથા જઘડા છે, તાંઠાં ટેયો તથા હરેક બુંડું કામ છે. ૧૭ પણ જે દાનાઈ ઉપરથી છે તે પેહલી પાક છે, પછી સલાહ કરનારી, હલીમ, નરમ, રહમથી તથા શારાં ફોથી ભરેલી છે, તરફદાર નથી, ને મકરખોર નથી. ૧૮ ને જે સુલાહ કરે છે તેઓ રાસતીનાં ફલ સુલાહે વાવે છે.

બાબ ચોથો.

તમારામાં લડાઈ તથા જઘડા કાંઠાંથી આવે છે? શું તમારાં અંગમાંના લડાઈ કરનાર હવસોથી નહીં? ૨ તમે ખાહેરા કરો છેઓ, પણ પામતા નથી; તમે મારી નાંખો છેઓ, ને મેલવવાને બહુ ચાહો છેઓ, પણ હાંસલ કરી રાકતા નથી; તમે લડાઈ કરો છેઓ, ને જઘડો કરો છેઓ, પણ તમને નથી, કેમકે તમે માગતા નથી. ૩ તમે માગો છેઓ, પણ પામતા નથી, કેમકે તમે પોતાના હવસોપર ખરચવાને ખુશી રીતે માગો છેઓ. ૪ અચ્ચે જનાકારીઓ તથા જના કરાવનારીઓ, શું તમે એ જાણતાં નથી કે, દુનીઆની દોસતી ખોદાની દુરામની છે, વાસતે જે ઢોઢ દુનીઆનો દોસત થવા ચાહે છે, તે ખોદાનો દુરામન છે. ૫ શું તમે એમ વીચારો છેઓ કે કીતાબ ખાલી કેહે છે કે, “જે રહ આપણામાં વસતી કરે છે તે અદેખાઈપર ઉભરાઈ છે.” ૬ પણ તે તો જુઆદા ફજલ બખ્શો છે, વાસતે તે કેહે છે કે, ખોદા મગરોને તુછ કરે છે, પણ નમણતાઈવાલાને તે ફજલ બખ્શો છે. ૭ વાસતે તમે ખોદાને તાબે થાઓ, રોતાનની સાંભે થાઓ, ને તે તમારાથી નાહાસરો. ૮ તમે ખોદાની પાસે જઓ, ને તે તમારી પાસે આવશે; અચ્ચે યુનાહગારો, તમે

પોતાના હાત ધુમ્મો, ને અમ્મે બે મનવાલામ્મો, તમે પોતાનાં દીલ પાક કરો. ૯ તમે અફરોસ તથા ગમ કરો, ને રેડો, તમારું હસતું રોક, તથા ખુશી ઉદાસ થઈ જાઓ. ૧૦ જોદાવંદની આગલ તમે નમણુતાઈ પકડો, ને તે તમને જીવ્યા કરશે. ૧૧ અમ્મે ભાઈઓ, તમે અમ્મે બીજાની બદગોઈ ના કરો, જે પોતાના ભાઈની બદગોઈ કરેછે, ને પોતાના ભાઈનો ઇનસાફ કરેછે, તે શરી-અતને ઉલટું બેલેછે, ને શરીઅત પર ઇનસાફ ડરાવેછે; ને જો તું શરીઅત પર ઇનસાફ ડરાવેછે, તો તું શરીઅત પાલનાર નથી, પણ ઇનસાફ કરનાર છે. ૧૨ શરીઅતનો આપનાર અમ્મે છે, તે તારવાને તથા હલાક કરવાને શક્તીવાન છે, તું કોણ છે કે બીજા પર ઇનસાફ ડરાવેછે?

૧૩ હવે ચાલો તમે જે કોહોછેઓ કે, આજ ઇઆ કાલે હમે ફલાણુ રોહે-રમાં જઈને તાંહાં અમ્મે વરસા ભર રહીશું, ને વેપાર કરીને નફો મેલવશું. ૧૪ પણ કાલે શું થશે અમ્મે તમે જાણુતા નથી, કેમકે તમારી જીંદગી શું છે? તે તો ધુમ્મર છે, જે થોડીવાર દેખાઓ છે, ને પછી ગેબ થઈ જાય છે. ૧૫ તે કરતાં તમારે અમ્મે કહેવું જોઈએ કે, જો જોદાવંદની મરજી હશે, ને હમે જીવતા રહીશું, તો અમ્મે ઇઆ તે કરશું. ૧૬ પણ હવે તમે પોતાના ગરવ કરવામાં ફખર કરો છોઓ, અમ્મી બધી ફખર ખુરી છે. ૧૭ વાસતે જે બહુ કરી જાય છે, પણ કરતો નથી, તેને ગુનાહ લાગે છે.

બાબ પાંચમો.

અમ્મે દોલત મંદો, તમારી પર આવનાર આફતોને લીધે તમે હામ્મે હામ્મે કરતા રેડો. ૨ તમારી મીલકત સરી ગઈ, ને તમારાં લુગડાં ઉધાઈથી ખાધેલાં થઈયાં. ૩ તમારું સુંતું તથા રૂપું કીચાઈ ગઈછે, ને તેનો કાટ તમ પર શાહેદ થશે, ને આતશની પેડે તમારાં અંગ ખાઈ જશે. ૪ તમે છેલા દાહાડાઓને સાફ દોલત સંઘરી છે. જુઓ, જે મજુરોએ તમારાં ખેતર કાપીયાં છે, તેઓની મજુરી તમે દગાથી પાછી રાખી, તે ખુમ પાડેછે, ને કાપનારાઓની ખુમ ફેળેના જોદાવંદના કાનોમાં પેઠી છે. ૫ તમે જ-મીન પર અમેશ આરામ કીધો, ને મોજુલા થઈયા છેઓ, મારીનાં ખવાના દા-હાડને સાફ તમે પોતાનાં દીલ સખત કીધાં છે. ૬ જે રાસત તેને તમે નારાસત ડરાવીઓ, ને મારીનાં ખીઓ, પણ તેણે તમને અટકાવીયા નહીં.

૭ અમ્મે ભાઈમ્મે, ખોદાવંદના આવવા સુધી તમે સખર પકડો; જુમ્મે, ખેડુક જમીનનાં કીમતી ફલની રાહ જુમ્મેછે, ને પેહેલા તથા છેલ્લા વરસાદ પામીઆ સુધી તે બાબત સખર રાખેછે. ૮ તમે પણ સખર રાખો, પોતાનાં દીલને કામ્મેમ કરો, કેમકે ખોદાવંદનું આવડું પાસે છે. ૯ અમ્મે ભાઈમ્મે. તમ પર તકસીર ન ઠરાવામ્મે વાસતે એક બીજા પર કચકચ ન કરો, જુમ્મે, ધનસાફ કરનાર બારણા આગલ ઉભો છે. ૧૦ અમ્મે મારા ભાઈમ્મે, જે નખીઆમ્મે ખોદાવંદનાં નામથી કહીજો છે તેમ્માને દુખ ઉઠાવવાનો તથા સખર પકડવાનો નમુનો તમે લેમ્મા. ૧૧ જુમ્મે, જે સેહેછે તેમ્માને નેકબખત આપણે ગણીએછામ્મે; તમે ઈમ્માબની સખર બાબત રાંભલીજો છે, ને ખોદાવંદની મતલબને જાણેછેમ્મા કે ખોદાવંદ ધણો રહીમ તથા મેહેરબાન છે.

૧૨ સહુથી પેહેલાં મારા ભાઈમ્મે, તમે સમ ન ખામ્મે, આસમાનના નહીં, ઈઆ જમીનના નહીં, ઈઆ બીજા કંઈ સમ ન ખામ્મે, પણ તમે દંડમાં ન પડો વાસતે તમારી હા તે હા, ને ના તે ના થામ્મે.

૧૩ તમારામાં શું કોઈ દુખી છે? તો તે દુઆ માગે; શું કોઈ ખુશાલ છે? તો તે ગામ્મેણુ ગામ્મે. ૧૪ તમારાં શું કોઈ ખીમાર છે? તો મંડલીના વડીલાને તે બોલાવે, ને તેમ્મા ખોદાવંદનાં નામથી તેને તેલ ચોલીને તેને સાર દુઆ માગે. ૧૫ ને ઇમાનની દુઆ ખીમારને બચાવશે, ને ખોદાવંદ તેને ઉઠાડશે; ને જે તેણે યુનાહ કીધા હશે તો તે તેને માફ કરાશે. ૧૬ તમે સમા કરામ્મે વાસતે પોતાના યુનાહ એક બીજાની પાસે કબુલ કરો, ને એક બીજાને સાર દુઆ માગો; રાસત રાખસનાં દીલના જોરથી કીધેલી દુઆ બહુ અસર કરેછે. ૧૭ એલીઆ આપણા સરખો ઇનસાન હતો, પણ તેણે દુઆમાં અરજ કીધી કે વરસાદ ન વરસે; ને સાહાડા તણુ વરરા સુધી જમીન પર વરસાદ વરસીમ્મા નહીં. ૧૮ પછી તેણે ફરી દુઆ માગી ને આસમાને વરસાદ આપીમ્મા, ને જમીને પોતાનું ફલ ઉપજવીજો.

૧૯ અમ્મે ભાઈમ્મે, જે તમારામાંનો કોઈ સાચાઈથી ભુલી જામ્મે, ને કોઈ તેને પાછો ફેરવે; ૨૦ તો તે એ જાણે કે યુનાહગારને તેની યુમરા-હીથી જે પાછો ફેરવે છે, તે એક જાનને માતથી બચાવશે, ને બહુ યુનાહોને ઢાંકશે.

પીતરનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

૫ તસ, ગલાતી, કાપાદોકીઆ, આસીઆ તથા બીથુનીઆમાંના વેરા-
એલા મુસાફરો; ૨ જે ઓદા બાપના અગાઉ જાણીઆ પરમાણે અગાઉથી
પસંદ કરેલા છે, એ સારૂ કે રહની પાક તાસીરથી ફરમાનબરદાર થાએ, ને ઇસુ
ખરીસતનાં લોહીથી છંદાએ, તેઓને ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પીતર લખેછે;
તમારાપર ફજલ તથા સલામતી હુઆદા થતી જાએ.

૩ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ઓદા તથા બાપ મુબારક હોજો, જેણે
આપણને પોતાની મોહોટી રહમતથી ઇસુ ખરીસતના પાછા ઉઠવાથી જીવતી ઉ-
મેદને સારૂ ફરી જનમાવીઆ છે; ૪ કે જે વતન અનબગડું, તથા ચોખું, તથા
અતીમલાનારૂ છે, ને જે આસમાનમાં રાખેલું છે, તે આપણે પામીએ. ૫ જે
તારણ આખર જમાનામાં જાહેર થવાને તઈઆર છે તે પામવાને આપણે ઓ-
દાની કુદરતે ઇમાનથી રખાએલા છઈએ. ૬ જેમાં તમે બહુ ખુશ છેઓ,
અગર હમણા થોડીવાર બહુ અજમાએશોને લીધે, જો જરૂર છે, તો તમે દુખી
છેઓ. ૭ તે એ સારૂ છે કે તમારા ઇમાનની અજમાએશ આતશથી પરખા-
એલાં ફાતી સુંનાં કરતાં બહુ મુલવાન છતાં ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવાને દાહોડે
તારીફ તથા ઇજત તથા જલાલને લાએક થાએ. ૮ તેને બીનદેએ તમે
પીઆર કરોછેઓ, ને જો કે તમે હમણા તેને જોતા નથી, તોપણ ઇમાન રા-
ખીને તમે તેનામાં એવી ખુશી ને ખુરમી કરો છેઓ કે તે બખીઆન તથા
જલાલથી ભરેલી છે. ૯ ને તમે પોતાના ઇમાનનું કુલ ઇમાને જાનોનું તારણ
પામે છેઓ. ૧૦ જે નખીએએ તમારી ઉપર જાહેર થનાર નીઆમત બાબત
પેશનગોઠ કીધી તેઓએ એ તારણ બાબત બહુ તજવીજ કીધી. ૧૧ તે-
ઓએ એ તલાશ કીધી કે ખરીસતનો રહ જે તેઓમાં હતો તેણે ખરીસતનાં
દુખો તથા તે બાદની જલાલ બાબત જે ગહવાઈ આગલથી પુરી તે કીઆ ને
કેવા જમાનાના બીઆતમાં હતી. ૧૨ તેઓને એ જાહેર કરાઈ હતું કે
તેઓ પોતાને સારૂ નહીં, પણ આપણે સારૂ તે વાતોથી ખીદમત કરતા હતા;
જેની ખબર તમને આસમાનથી મોકલેલા પાકરહની મદદથી જેઓએ ઇજલ
રાંભલાવી તેઓથી મલી; ને એ વાતોનો દરીઆફત કરવાને ફીરિશતાઓ
બહુ આહે છે.

૧૩ વાસતે તમે પોતાનાં મનની કમર બાંધો, હુશીઆર થાઓ, ને ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવાને વખત જે ફજલ તમારા પર થવાનો છે તેની પુરી ઉમેદ રાખો. ૧૪ તમે ફરમાનગરદાર ફરજદો થઈને પોતાની ખુરી ખાહેશો જેઓમાં તમે નાદાનીના વખતમાં ગીરફતાર હતા તેઓ પરમાણે ન ચાલો. ૧૫ પણ જેણે તમને તેડીઆ તે જેવો પાક છે, તેવા તમે પણ બધી ચાલમાં પાક થાઓ. ૧૬ કેમકે લખેલું છે કે, “હું પાક છઈ, વાસતે તમે પાક થાઓ.” ૧૭ ને જે બાપ હરેકનાં કામ પરમાણે બીન તરફદાર ઈનસાફ કરેછે, તેનું નામ જો તમે લેઓ છો, તો તમારી મુશાફરીનો વખત બીહીકથી કાહોડો. ૧૮ કેમકે તમે એ જાણાછો કે તમે પોતાના બાપદાદાઓથી આવેલા બેહુંદા દસતુરોથી જે ખલાસી પામીઆ છો તે કંઈ ફાની ચીજો ઈમાને સુંનાં કે રૂપાંથી નથી; ૧૯ પણ ખરીસતનાં બેક્રીમત લોહીથી, જે બેડાગ તથા બેમ્બળ હલવાનના જેવો છે. ૨૦ તે તો દુનીઆનાં મંડાણ પેહેલાં મુકરર થઈઓ હોતો ખરો, પણ તમારે સાફ આ આખરી જમાનામાં જાહેર થઈઓ. ૨૧ તેની મારફત તમે ઓદાપર ઇમાન લાવો છો; એણે તેને મુઝ્મિલાંઓમાંથી ઉઠાડીઓ, ને જલાલ આપી, કે તમારું ઇમાન તથા ઉમેદ ઓદાપર થાઓ. ૨૨ તમે જેમ પાકરહની મદદથી સાચાઈની તાબેદારી કરીને પોતાનાં દીલ બાઈઓ પર બીનદોગ પીઆર કરવા સુધી પાક કીધાં છે, તેમ પાક દીલથી એક બીજા પર બહુ પીઆર કરો. ૨૩ કેમકે તમે ફાની બીજથી નહીં, પણ ગેરફાનીથી ઈમાને ઓદાના જીવતા તથા હમેશા રેહનાર કલામથી ફરી જનમીઆ છો. ૨૪ કારણ કે સઘલા પરાણી ધાસ સરખા છે, ને આદમીની બધી ખુજરગી ધાસનાં ફુલ જેવી છે, ધાસ મુકાઈ જાયછે, ને તેનું ફલ ખરી પોડે છે; પણ ઓદાવંદનો કલામ હમેશા રેહેછે; ૨૫ ને જે કલામ ઇંજીલથી તમને જાહેર થઈઓ તે જ એ છે.

બાબ બીજો.

વાસતે બધી બદી, તથા બધો દગો, તથા દોગ, તથા અદેખાઈ, તથા બદગોઈઓ દુર કરીને; ૨ તવાં જનમેલાં બાલકની પોડે કલામનું ખાલેસ દુધ ચાહો, કે તમે તેથી લધો. ૩ ઓદાવંદ મેહેરબાન છે, એમ જો તમે ચાખીજી હો એ તો.

૪ જે જીવતો પથર છે માણુમથી નાપસંદ કરેલો ખરો, પણ ઓદાથી પસંદ

થગ્ગેલો, તથા કીમતી; ૫ તેની પાસે આવીને તમે પણ જીવતા પથરના જેવા બંધાઈ ગયા છે. ૬ ને રહાની ઘર તથા કાઠીનોની પાક જમાત બનતા જાય છે. ૭ ને રહાની કુરબાનીઓ જે ઇશુ ખરીસતને વસીલે આપેને પસંદ છે તે સહાયો. ૮ જે સાફ કીતાબમાં પણ જે લખેલું છે કે, “ જુઓ, સીઓ-નમાં હું એક પસંદ કરેલો તથા કીમતી ખુલાનો મુખી પથર મુકુંછજી, ને જે તેના પર ઇમાન લાવે છે તે શરમાશે નહીં.” ૯ તો તમ ઇમાન લાવનારાઓને તે કીમતી છે ખરો; પણ જે માનતા નથી, તેઓને સાફ જે પથર બાંધનારાઓએ નાપસંદ કીધો તેજ ખુલાનું મથાલું, ૮ ને જે સ ખવાડનાર પથર, તથા ડોકર ખવાડનાર ખડક થઈ ગયા છે, તેઓ નાફરમાનખરદાર છતાં કલામ બાબત ડોકર આપે છે, જે સાફ તેઓ ઠરી ગયા હતા. ૯ પણ તમે પસંદ કરેલી ઉમત, પાદશાહી કાઢીનપણું, પાક ડોમ, ને આસ લોક છે. ૧૦ ને જે તમને અંધારામાંથી પોતાની અજાણ્ય રોશનીમાં આલાવી ગયા તેની ખુબીઓ તમે કહી દેખાડો. ૧૦ તમે પેહેલાં ડોમ નહીં હતા, પણ હવે આદાની ડોમ છે. ૧૧ પેહેલાં તમારી ઉપર રહમત નહીં હતી, પણ હવે તમારી ઉપર રહમત છે.

૧૨ અમે પીઆરાઓ, હું તમારી મીનંત કરુંછજી કે તમે પરદેશીઓ તથા મુસાફરો છતાં જીસમાની આહેરો જેઓ જનના મુકાબલામાં લડાઈ કરે છે તેઓથી પહેરજ રહો: ૧૨ ને ગેરકોમીઓને દરમીઆન તમારી આલ નેક રાખો, કે તેઓ તમને બદકાર જાણીને તમારી બદગોષ કરે છે, તો તમારાં નેક કામપર નજર કરીને જે દાહડે તેઓપર નેગાહ થશે, તોરે આદાની જલાલ જાહેર કરે. ૧૩ માણસના હરેક ઇરાવેલાને આદાવંદને લીધે તમે તાબે થાઓ; પાદશાહને, જેવા કે સહુથી બુજ્જને; ઇગ્ના હાકમોને, ૧૪ જેવા કે બદકારોની સજ તથા નેકી કરનારાઓની તારીફ કરવાને તેના મોકલેલાઓને. ૧૫ કેમકે આદાની મરજી એ છે કે તમે નેક અમલ કરીને આહમકોની નાદાનીનાં મોઢો બંધ કરી નાઓ. ૧૬ તમે પોતાને આજદ જાણો, પણ પોતાની આજદગીને બદીનો પડદો ના કરો; પણ પોતાને આદાના બંદા સમજો. ૧૭ સહુની હુમત રાખો, ભાઈઓપર પીઆર રાખો, આદાની બીહીક ધરો, પાદશાહની ઇજત કરો.

૧૮ આકરો, કમાલ અદબથી પોતાના રોઢોને તાબે રહો, જે શાશ તથા નરમ છે. ફકત તેઓને નહીં, પણ કડાઓને પણ. ૧૯ કેમકે જે કોઈ આદાની તરફ દીલ રાખવાને લીધે દુખ ઉઠાવીને સખર કરે છે, તો તે વખાણુ લા-

એક છે. ૨૦ કેમકે જો તમે તકસીર કરીને તમાર્યા આધા, ને સખર કીધી, તો તેમાં શું ફપ્પર છે? પણ જો નેકી કીધાથી દુખ ઉઠાવો છેએ ને તેમાં સખર કરો છેએ, તો એ આદાની આગલ પસંદ છે. ૨૧ કેમકે તેનેજ સાર તમે તેડાઈએ છેએ, કારણ કે ખરીસેતે પણ આપણે સાર સહીજ છે, ને આપણને નમુનો આપીએ છે, કે તમે તેનાં પગલાંમાં ચાલો. ૨૨ તેણે કંઈ ગુનાહ કીધો નહીં હતો, ને તેનાં માહોમાં કપટ મલીજ નહીં હતું. ૨૩ તેણે નોંદા પામીને પાછી નોંદા ન કીધી; દુખ સેહેતાં ધમકાવીએ નહીં, પણ પોતાને વાજબી ધનસાફ કરનારને સોંપીએ. ૨૪ તેણે પોતે કહસપર પોતાનાં બદનમાં આપણા ગુનાહ લઈને ભાગવીએ, કે આપણે ગુનાહો બાબત મુએલા થઈને રાસતીમાં જીવીએ; તેની પરના મારથી તમે સમા થઈએ. ૨૫ કેમકે તમે બટકતાં ગેટાંના જેવા હતા, પણ હવે પોતાના જનોના રખે-વાલની તથા નેગાહબાનની તરફ પાછા આવીએ છેએ.

આખ તીએ.

એજ પરમાણે વહુએ, તમે પોત પોતાના વરોને તામે થાએ, કે જો કોઈ કલામ માનેતો નથી, તો તેએ વહુએની ચાલથી બીન કલામે માને. ૨ જરે તેએ તમારી પાક ચાલ જે આફ સાથે છે તે જીએ તારે. ૩ તમારો સણ-ગાર બાહારનો ઈઆને ગુંથેલા બાલોમાં તથા સુંતાના દાગીનામાં, તથા કપડાં પેહેરવામાં ન થવા દેએ. ૪ પણ દીલની પોશીદી ધનસાનીઅતમાં હોએ, જે ગેરફાની તેથી, ઈઆને હલીમ તથા ગરીબ મીજજ જે આદાની આગલ બે-કીમત છે. ૫ કેમકે આગલા જમાનામાં જે પાક એરોતોએ આદાપર બ-રોસો કીધો હતો, તેએએ પોતાના વરોને તામે થઈને એ પરમાણે પોતાને સણગારી હતી. ૬ જેમ સારા ઇબ્રાહીમની ફરમાનગરદારી કરતી, ને તેને આદાવંદ કેહેતી હતી, જો તમે નેકી કરો છેએ, ને કંઈ આફથી હેરાન થતી નથી, તો તમે તેની દીકરોએ છેએ. ૭ એ પરમાણે વરો, તમે તેએની સાથે દાનાઈથી રહો, ને વહુને નાજુક પેદાએશ સમજીને ઇજત આપો, ને બાણે કે જીંદગીનાં વતનની નીઆમતમાં તમે બેજી રીક છેએ, કે તમારી દુઆએ રોકાએ નહીં.

૮ છેલું, તમે સરવ એક દીલ ને હમદરદ થાએ, બાઈએપર માહેબત રાખો, રહમ દીલ તથા સહુકાઈ રાખનાર થાએ. ૯ જુંડાઈને બદલે જુંડાઈ,

ધર્મી નીંદાને બદલે નીંદા ન કરો; બલકે દુઝ્મા આપો; કેમકે તમે ઝમે જાણો-
છેઝ્મા કે તમે બરકતના વારસ થવાને બોલાઈઝ્મા છેઝ્મા. ૧૦ કેમકે જે
કોઈ જીંદગી આજે છે તથા શારા દાહાડા જોવાને ધજે છે, તે પોતાની જીભને
બંધીથી, ને પોતાના હોડાને દગાની વાત કેહેવાથી રોકે. ૧૧ તે બંધીથી દુર
જાઝ્મે, ને નેકી કરે, સુલાહને તે શોધે, ને તેની પાછલ રહે. ૧૨ કેમકે
ખોદાવંદની નેગાહ રાસતોપર, ને તેના કાન તેઝ્માની દુઝ્માઝ્મા ઉપર છે, પણ
ખોદાવંદનું મોહો બદકારોની બિલગ્રામમાં છે. ૧૩ ને જો તમે નેક અમલ
કરનાર થઈઝ્મા, તો તમારું જીવં કરનાર કોણ છે? ૧૪ વહી, અગર તમે રાસ-
તીને સાફ દુખ ઉઠાવો છેઝ્મા તો તમે નેકબખત છેઝ્મા, ને તેઝ્માના બીહીવ-
શવીઝ્માથી ન બોહો, ને ન ગભરાઝ્મા. ૧૫ પણ ખોદાવંદ ખોદાને પોતાનાં
દીલથી પાક જાણો; ને તમારામાં જે બિમદ છે તેનો સખબ જે કોઈ પુછે, તેને
નરમાઈ તથા અદબથી જવાબ આપવાને હમેશા તઈઆર રહો. ૧૬ ને દીલ
નેક રાખો, કે જેઝ્મા તમને બદકાર સમજીને જીવં કેહે છે, ને ખરીસતમાંની
તમારી નેક ચાલને લીધે તમારી ઉપર જીવં બોહતાન ઉઠાવે છે, તેઝ્મા રાસ-
માઝ્મે. ૧૭ કેમકે અગર ખોદાની મરજી ઝમેવી છે કે બલું કરવાથી તમે
દુખ પામો, તો જીવં કરીને દુખ પામવાથી ઝમે બેહતર છે. ૧૮ કેમકે ખરી-
સતે પણ ઝમેકવાર ગુનાહોને લીધે દુખ ઉઠાવીઝ્મા, ધઝ્માને જે રાસત હોતો તેણે
નારાસતોને સાફ, કે તે આપણને ખોદાની પાસે પોહાંચાડે; તે બદનમાં મરણ
પામીઝ્મા, પણ રૂહથી જીવંતો થઈઝ્મા. ૧૯ તેથી પણ તેણે જીવંને જે રૂહો
કેદમાં હતા તેઝ્માને મુનાદી કીધી; ૨૦ જેઝ્મા આગલ નાફરમાનબરદાર
હતા, જે વખત ખોદાની સમર જીવંતો દાહાડાઝ્મામાં વાહાણ તઈઆર થતું
હતું તારે ઇંતેજર કરવી હતી, તેમાં થોડા જન ધઝ્માને આઠ આદમી પાણીથી
બચી ગઈઝ્મા. ૨૧ તેની મીસાલ બાપતીસમ (ધઝ્માને જે બદનનો મેલ
કાહોડે છે તે નહીં, પણ નેક નઈઅર્તાથી ખોદાને જવાબ આપવો) તે ધસુ
ખરીસતને પાછા ઉઠવાને વસીલે આપણને પણ બચાવે છે. ૨૨ તે આસમાન-
માં જીવંને ખોદાની જમણી ગમ છે, ને શીરેશતાઝ્મા તથા ઝમેખતીઆરીઝ્મા
તથા કુદરતીઝ્મા તેને તાબે છે.

બાબ ચોથો.

વાસતે ખરીસતે આપણે સાફ બદનમાં દુખ ઉઠાવીઝ્મા છે, તારે તમે

પણુ ઝિજ ઇરાદાથી હથીઆરખંધ થાઓ; કેમકે જેણે બદનમાં દુખ ઉઠાવીઆં છે તે ગુનાહથી દુર થઈઓ છે; ૨ કે તે તારથી બદનમાંનો બાકી રહેલો વખત આદમીઓના ખુરા હવસો પરમાણે નહીં, પણુ ઓદાની મરજી પરમાણે કાહોડે. ૩ કેમકે ગેરકામીઓની મરજી પરમાણે કરવાને જેટલી ઉમર ગુજરી તેટલી આપણને બસ છે; તારે આપણે રોહવતમાં, હવસોમાં રાશયની મસતીમાં, ખાધેલ પીધેલપણામાં, તથા લાનલી ઝુતપરસતીમાં ચાલતા હતા. ૪ ને તેઓ તાજુબ થાઓ છે કે તમે તેવા શીસાદની મસતીમાં તેઓનો સાથે નથી દોડતા, ને તેને લીધે તમારી બદગોઈ કરે છે. ૫ જીવતાંઓ તથા મુઓલાંઓનો ધનસાફ કરવાને જે તકગાર છે, તેને તેઓ હીસાબ આપશે. ૬ કેમકે મુઓલાંઓને પણુ ઇજીલની મુનાદી ઝમે સાફ કાઢી હતી કે જીસમ બાબત તેઓ પર આદમીઓ પરમાણે ધનસાફ ઇરાવાઓ, પણુ રહ બાબત તેઓ ઓદાની આગલ જીવે.

૭ પણુ કુલે ચીજની આખર નજદીક છે; ઝમે વાસતે હુશીઆર થાઓ, ને દુઆ માગતાં બગતા રહો. ૮ ને સહુ કરતાં દીલસોજ મોહોબત ઝમિક ખીબત ઉપર તમે રાજો, કેમકે મોહોબત બહુ ગુનાહોને ઢાંકે છે. ૯ કમકમ કાંધા વગર ઝમિક ખીબતે પહેરાણા રાજો. ૧૦ તમારાંમાંના હરેકને જેમ નીઆમત મલી છે, તેમ ઓદાના તરેહ તરેહ ફજલના સારા કરબારીઓની પેડે તમે ઝમિક ખીબતની ખીદમતમાં તે વાપરો. ૧૧ જે કોઈ બેલે, તો ઓદાના કલામ પરમાણે તે બેલે; જે કોઈ ખીદમત કરે, તો જે કુવત ઓદા તેને આપે તે પરમાણે તે કરે; ઝમે સાફ કે હસુ ખરીસતને વસીલે બધી વાતમાં ઓદાનો ખુજરગી બહાર થાઓ ! તેને જલાલ તથા કુદરત હમેશાં થાઓ. આમીન.

૧૨ અઝમે ખીઆરાઓ, જે આતશી અજમાઓશ તમને આજમાવા સાફ તમારી ઉપર આવી તેથી તાજુબ ના થાઓ કે ગોઈઆ તમારી ઉપર ઝમિક અજબ બનાવ બનીઓ. ૧૩ પણુ તમે ખરીસતનાં દુઓમાં રારીક છેઓ વાસતે ખુરા થાઓ, કે તેની જલાલ બહાર થવાને વખત તમે બેનીહાઝમિત ખુશી કરો. ૧૪ અગર ખરીસતનાં નામને સાફ તમને ઇપકા મલે છે, તો તમે મુબારક છેઓ, કેમકે જલાલનો તથા ઓદાનો રહ તમ પર રહે છે; તેઓ તેની બદગોઈ કરે છે ખરા, પણુ તમારાથી તેની જલાલ બહાર થાઓ છે. ૧૫ પણુ તમારામાંનો કોઈ ખુની, ઇઆ ચોર, ઇઆ બદકાર, ઇઆ ખીબતોનાં કામમાં હાથ ધાલનારના જેવો થઈને દુખ ન

હિઠાવે. ૧૬ પણ અગર કોઈ ખરીસતીઆન થવાના સંખ્યાથી દુખ પામે, તે તે ન રાસમાર્ગે, બલકે અંતે લીધે ખોદાની જલાલ જાહેર કરે. ૧૭ કેમકે વખત આવીઆ છે કે ઇનસાફ ખોદાનાં ઘરથી રાફ થાએ, ને જોતે હમથી રાફ થાએ છે, તે જોઆ ખોદાની ઇંજીલને માનતા નથી તેઓનો અંબમ શું થશે? ૧૮ ને અગર રાસત મુરાદેલીથી બચી જાએ, તે બેદીનો તથા યુનાહગારોનું કો-કાણું કાંહાં થશે? ૧૯ વાસતે જોઆ ખોદાની મરજી પરમાણે દુખ પામે છે, તેઓ નેકી કરતાં પોતાના પરાણે ખોદા જે ખાલિકી આમીન છે તેને સોંપે,

બાબ પાંચમો.

જે વડીલા તમારામાં છે તેઓને હું પણ એક વડીલ, તથા ખરી-સતનાં દુખોનો સાહેદ તથા જાહેર થનાર જલાલનો શરીફ છતાં અંબતેમાસ કંઈક; ૨ કે ખોદાનું જે યોલું તમારામાં છે તેની પરવરશી કરો, નેગાહબાનીનું કામ લાચારીને લીધે નહીં, પણ ખુશીથી કરો; ના રવા નફાને સાફ નહીં, પણ દીલો-બનથી કરો. ૩ ને વતન પર સાહેબી કરવાની પેઠે નહીં, પણ યોલાના નમુના મીસાલે. ૪ ને સરદાર રખેવાલ જાહેર જાહેર થશે તારે તમે જલાલનું તાજ જે કરમાઈજતું નથી તે પામશો. ૫ એજ તરેહ, અએ જીવાનો, તમે પણ વડીલાને તાબે થાઓ; બલકે તમે બધા એક બીજને તાબે થાઓ, ને નમણુ-તાઈનો લેનાસ પેહોરો; કેમકે ખોદા મગરોને ધીકારે છે; ને નમણુતાઈવાલા-ઓને ફજલ બખશે છે. ૬ ખોદાના જોરાવર હાત તલે પોતાને નમણો, કે તે તમને ઠીક વખતે સરકરાજી બખશે. ૭ તમારી બધી અંતા તેના પર નાંખો. કેમકે તે તમ બાબત અંતા કરેછે. ૮ હુશીઆર તથા જાગતા થાઓ; કેમકે તમારો હુશમન રોતાન ગાજનાર સહીની પેઠે રોધતો કરેછે કે કોઈને ફારી આ-એ. ૯ તમે હમાનમાં મજબુત થઈને તેનો સાંભે થાઓ; ને જાણો કે એવાં દુખો તમારા બાઈઓ જોઆ દુનીઆમાં છે તેઓ પણ હિઠાવે છે. ૧૦ હવે ખોદા જે કામીલ ફજલ કરેછે, જેણે પોતાની હમેશાંની જલાલને સાફ ખરીસત હમથી આપણને બોલાવીઆ છે, તે પોતે તમને થાંડું દુખ સહીઆ પછી કામીલ કરે, કાએમ કરે, મજબુત કરે, ને પાએદાર કરે. ૧૧ જલાલ તથા કુદરત હમેશાં મુધી તેનીજ છે. આમીન.

૧૨ સીલવાન જે હું ઘાઈઉં કે તમારી તરફ અમાનતદાર બાઈ છે, તેની

હસતક હું તમને મુખતેસરમાં લખીને નશીહત કરુંછું, ને ગહવાઈ આપું છું કે, જે ફજલમાં તમે કામ્મેમ છેઓ તે ઓદનો સાથે ફજલ છે. ૧૩ બાબ-લોનમાંની મંડલી જે તમારી સાથે પસંદ કરાઈ તે તથા મારે દીકરો મારક તમને સલામ છેહેછે. ૧૪ તમે મોહોમાં મોહોતતની ચુંબનથી સલામ કરો; તમે બધા જેઓ ખરીસત ઇસુમાં છેઓ તેઓની સલામતી થાઓ. આમીન.

પીતરનું બીજું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

આપણા ઓદા તથા તારનાર ઇસુ ખરીસતની રાસતીથી હમાગ સરખું કીમતી ઇમાન જે પામીઆ છે તેઓને ઇસુ ખરીસતનો બંદો તથા રસુલ મી-માન પીતર લખેછે. ૨ ઓદા તથા આપણા ઓદાવંદ ઇસુની પીછાનથી ફજલ તથા સલામતી તમારા ઉપર શુઆદા થાઓ.

૩ જેણે આપણને જલાલ તથા નેકી પામવાને બોલાવીઆ, તેની પીછાનથી પોતાની ઓદાઈ કુદરત પરમાણે તેણે આપણને શુંદગી તથા દીનદારી સાથે તાલુકો રાખનારી કુલ ચીજો ઇનામ્મેત કીધી. ૪ ઈમેને સારૂ આપણને ધણા મોહોશ તથા કીમતી વામ્પેદા અપાઈઆ છે, કે તમે તેઓથી જે ગંદગી દુની-આમાં ખુરી ખવાઈરાને સમખ છે તેથી છુટીને તેઓને આસરે તખ્તેતે ઇલાહીમાં શરીફ થાઓ. ૫ ને ઈમે સારૂ તમે તેમાં કામીલ કોરોસ કરીને પોતાના ઇમાન સાથે હીમત, તથા હીમત સાથે પીછાન; ૬ તથા પીછાન સાથે પહરેજગારી, તથા પહરેજગારી સાથે સખર, તથા સખર સાથે દીનદારી; ૭ તથા દીનદારી સાથે ખીરાદરી મોહોતત, તથા ખીરાદરી મોહોતત સાથે પીઆરને જો-ડતા જાઓ. ૮ કેમકે ઈમે બધાં તમારામાં યઈઆથી તથા વધીઆથી, આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતની પીછાનમાં તમને ગાશીલ તથા બેફલ નહીં થવા દેરો. ૯ પણ જેને ઈમે ચીજો નથી તે આંધજો છે, આંજો વીચીછે, ને પોતા-ના આગલા ગુનાહોથી ઘોવાઈઓ તે વીસરી ગઈઓ છે. ૧૦ વાસતે અઈમે બાઈઓ, તમારું તેડાવવું તથા પસંદ આવવું સામેત કરવા સારૂ શુઆદા કોરોસ કરો; કેમકે અગર તમે ઈમેમ કરશો તો કદી નહીં પડશો. ૧૧ બલકે તમે આપણા ઓદાવંદ તથા તારનાર ઇસુ ખરીસતની હમેશાંની પાદશાહતમાં મોહોટી ઇજત સાથે દાખલ થશો.

૧૨ વાસતે જો કે તમે એ વાતો જાણોછેએ, ને હાલની સાચાઈમાં કા-
એમ છેએ, તોપણ એ વાતોની હંમેશા તમને ઈઆદ આપવાને હું ગાફીલ
નહીં થવરા. ૧૩ બલકે મને એ વાજબી લાગેછે કે જાંહાંસુધી હું આ તંબુમાં
છઈ, તાંહાંસુધી ઈઆદ આપી આપીને તમને હુશીઆર કરું. ૧૪ કેમકે હું જા-
ણુછઈ કે જેમ આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતે મને દેખડાવીઈ તેમ મારો તંબુ
જલદી પડવાનો છે. ૧૫ ને હું કેરોસ કરરા કે મારા જવા બાદ આ વાતો તમે
હંમેશા ઈઆદ રાખો. ૧૬ કેમકે હમે ચતુરાઈથી બનાવેલી કાહાણીઓની પા-
છલ ચાલીને તમને આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની કુદરત તથા આવવાની
ખબર જણાવી નથી, બલકે હમે તેની ખુજરગી હમારી આંખોથી જો-
ઈ. ૧૭ કેમકે જરે બહુ મોહોટી જલાલથી તેની બાબત એવો અવાજ આ-
વીએ કે, એ મારો પીઆરો ખેટો છે, એનાથી હું બહુ ખુશ છઈ, તારે ખોદા
બાપથી તે ઈજત તથા હુરમત પામીએ. ૧૮ ને હમે તેની સાથે પાક પાહાડ
પર હતા તારે એ અવાજ આસમાનથી આવતો શાંભલીએ. ૧૯ ને હ-
મારી પાસે એથી જુઆદ સામેત કલામ ઈઆને નખીએનો કલામ છે; જાંહાં
સુધી પોહો ફાટે, ને સવારનો સીતારો તમારાં દીલોમાં ઉગે, તાંહાં સુધી તેને
અંધારાં મકાનમાં રોશની આપનાર ચેરાગના જેવો સમજીને તેના પર ચીત લ-
ગાડવાથી તમે દરસત કરો છેએ. ૨૦ પેહેલું તમારે એ જાણવું કે કીતાબની
કોઈ નજુઅત પોતાથી ખુલનાર નથી. ૨૧ કેમકે નજુઅતની વાત આદમીની
ખાહિશથી કદી નથી થઈ, બલકે ખોદાના પાક આદમીએ પાકરહના બોલાવી-
આથી બોલીએ.

આબ બીએ.

પ્રથમ જેમ તે લેઢિમાં જુદા નખીએ હતા, તેમ તમારામાં પણ જુદા
ઉસતાદો થશે, એવા કે હલાક કરનારી યુમરાહ વાંતો છુપી રીતે માહે લાવશે, ને
જે ખોદાવંદ તેઓને વેચાતા લીધા તેનો ઇંકાર કરીને પોતાપર હલાકી જલદી
લાવશે. ૨ ને તેઓની યુમરાહીમાં ઘણાએ ચાલશે; ને તેઓને લીધે રાહે
રાસતની બદનામી થશે. ૩ ને લાભે દગાની વાતોથી તેઓ તમને વેચાઉં કરશે;
સજનો હુકમ જે કંઈક મુદતથી તેઓ ઉપર થઈએ તેને હવે વીલંબ નથી;
ને તેઓની હલાકત ઈંધતી નથી. ૪ કેમકે ખોદાએ ગુનાહગાર શ્રેશતા-
એને નહીં છોડીએ, બલકે જાહાનમમાં નાંખીને ઇનસાફના દાહાડાડા સુધી

અંધારાની સાંકળોમાં રાખીઆ; ૫ ને જુની દુનીઆને છોડી નહીં, પણ બેદીનોની આલમપર રેલ મોકલીને આઠમે રાખસ ગુહ જે રાસતીની મુનાદી કરનાર હતો તેને ગચાવી ગ્મો. ૬ ને સદોમ તથા ગમોરા શેહેરોને ભસમ કરી નાંખીઆં, ને તેગ્મોને નેસત નાખુદ કરીને તેગ્મોનો દંડ કીધો; તેગ્મોને આઈનદે બેદીનોને સાફ નમુના કરી રાખીઆ. ૭ ને રાસત લોત તે નાપાક લોટિની ખુરી આલધી દુખી થતો હતો તેને છોડાવી ગ્મો. ૮ (કેમકે તે રાસત તેગ્મોમાં રહીને તેગ્મોનાં બેકાગ્મિદા કામે જોઈઆ તથા શાંભલીઆથી પોતાનાં સાચાં દીલમાં દુખી થતો હતો). ૯ તો જોદાવંદ દીનદારોને ઈમિતેહાનમાંથી છોડાવાનું. તથા બેદીનોને ઈનસાફના દાહાડ મુધી સળને સાફ રાખવાનું જાણે છે. ૧૦ ખમુસન તેગ્મોને જેગ્મો શેહેવતોથી જીસમની તોર પર ચાલેછે; ને હકુમતનો ધીકાર કરે છે; તેગ્મો મગર તથા ખુદપસંદ છે, ને ઈજતવાલાગ્મોને બેધરક બદનામ કરેછે. ૧૧ તોપણ શ્રેશતાગ્મો જેગ્મો જોર તથા કુદરતમાં તેગ્મો કરતાં જીઆદ છે, તેગ્મો જોદાવંદની આગલ તેગ્મોની નાલેશ કરતા નથી. ૧૨ પણ તેગ્મો જે જનવરો જાતી બેચકલ છે, ને શીકાર તથા હલાક થવાને પેદા થઈઆં તેગ્મોની મુઆફક જે વાતો નથી સમજતા તેગ્મોની બદનામી કરેછે, ને પોતાની ખરાબીમાં હલાક થાગ્મિ છે. ૧૩ તેગ્મો પોતાની બદીનો બદલો ખામરો, દીવસને વખત ગ્મિશ કરવી તેગ્મો મુખ ગણે છે, તેગ્મો ડાગ તથા ગ્મિય છે, ને તમારી સાચે ખાઈને પોતાની દગાખાજીગ્મોથી ગ્મિશ ઇશરત કરે છે. ૧૪ તેગ્મોની આંખો જનાથી ભરેલી છે, ને ગુનાહ કરવાથી બંધ નથી પડતી, તેગ્મો બેકાગ્મિમ જાનોને ખુલાવે છે, તેગ્મોનાં દીલ લાલચોમાં કસાગ્મિલાં છે, તેગ્મો લાનતની ગ્મોલાદ છે. ૧૫ તેગ્મો સીધો રસતો છોડીને ભટકતા થઈઆ, ને ખમુરના દીકરા બલામ જેણે નારાસતીની મજૂરી આપી તેની રાહપર ચાલનારા થઈઆ છે. ૧૬ પણ તે પોતાની બદીને લીધે ઇપકો પામીગ્મો, મુગાં ગધેડાંગ્મિ આદમીના આવાજથી તે નખીની ઘેલાઈ રોકી. ૧૭ તેગ્મો પાણી વગરના કુઆ છે, તથા તુફાને દોડવેલાં વાદલાં છે, હમેશાનાં અંધકારની કાલક તેગ્મોને સાફ રાખેલી છે. ૧૮ કેમકે જેગ્મો બુલમાં ચાલે છે તેગ્મોમાંથી જે પુરા ખચી નીકલેલાગ્મોને તેગ્મો બેહુદી કુલેલી વાતો કહીને જીસમાની શેહેવતો તથા નાપાકીગ્મોમાં ખેંચે છે. ૧૯ તેગ્મો તેગ્મોને આબદગીનો વાગ્મિદો આપે છે, પણ પોતે બદીના ગોલામ છે, કેમકે જ્યાં જે જીહીંતાગ્મિ છે તેથી તે ગોલામીમાં ઘલાગ્મિ છે. ૨૦ કેમકે જે

આદાવંદ તથા તારનાર ઇસુ ખરી સતની બીજાંનથી તેઓ સંસારની ખુરાઈઓથી બચીઆબાદ તેઓમાં પાછા ફરીઆ, ને મગલુબ થઈઆ, તો તેઓનો પાછલો હાલ પેહેલાંથી બદલતર છે. ૨૧ કેમકે શસતીની શહ બીજાંનવા બાદ તેઓને જે પાક હુકમ અપાઈઓ તેથી ફરવા કરતાં જે બીજાંન ન થઈ હતો તો બેહતર થતો. ૨૨ પણ એક સાચી ક્રેહવત પરમાણે તેઓને થઈજે કે, કુતર પોતાની આંકની ગમ, ને ધુમ્મીલી બુંડેણ કાદવમાં લોટવાને ફરી છે.

બાબ તીજો.

પીઆરાઓ, આ બીજું પતર હવે હું તમને લખુંછું, એ અંનોથી તમારાં પાક દીલોને ચેતાવતાં એવાં ઉસકેરેં છું કે, ૨ પાક નળીઓથી જે વાતો અગાઉ કહેવાઈ હતી તેની તથા આદાવંદ તથા તારનારના હમ રસુલોના હુકમોની ઇઆદ રાખો. ૩ એ પેહેલું બાણી રાખો કે છેલા જમાનામાં મસખરી કરનારા આવરો, જેઓ પોતાના ખુરા હવસો પરમાણે ચાલરો; ૪ ને કેહેરો કે તેના આવવાનો વાએદો કાંહાં છે ? કેમકે આપદાદાઓ બીધી ગઈઓ છે. તાહારથી સધલાં જેવાં પેદાએશની શરમાં હતાં તેવાંજ હમણા પણ રહે છે. ૫ કેમકે તેઓ બાણી બુજીને એ વીસરે છે કે આદાના કલામથી આસમાનો પેહેલાંથી થઈઓ છે, ને જમીન પાણીની બાહાર તથા પાણીમાં રહેતી હતી. ૬ તેના સખમથી આગલી દુનીઆ પાણીમાં દુનીને હલાક થઈ. ૭ ને આસમાન તથા જમીન જે હમણા છે તે તેજ કલામથી આગને સાર ધનિસાફ તથા બેદીનોની હલાકત સુધી બલવાને રાખેલાં છે. ૮ પણ પીઆરાઓ, આ એક વાત બાબત તમે અજાણીઆ ના રહો કે આદાવંદની નજદીક એક દાહોડા હજર વરસના જેવો, ને હજર વરસ એક દાહાડના જેવાં છે. ૯ આદાવંદ પોતાના વાએદાઓ બાબત સુસતી નથી કરતો, જેમ બાજે લોક સુસતી સમજે છે, પણ આપણી તરફ તે સખર રાખે છે, એ સાર કે તે કોઈની હલાકત નથી ચાહતો, પણ ચાહે છે કે સહુ તોઆ કરે. ૧૦ આદાવંદનો દાહોડા જેમ રોતે ચોર આવે છે તેમ આવરો, ને તે વખતે આસમાનો મોટા આવાજ સાથે ચાલીઓ જરો, ને તતવો ઝાલથી બલાઈ જરો, ને જમીન તથા તેપરનાં કામો બાલી નંખારો. ૧૧ તો એ સરવ વીધરાઈ જનારાં વાસને ચાલથી તથા દીનદારીથી તમને કેવા થયું પડે છે. ૧૨ આદાના જે દાહાડમાં આસમાનો સલગાવેલાં થઈને વીધરાઈ જરો, તથા તતવો ઝાલથી ગલાઈ જરો, તેના

આવવાની રાહ જોતાં તમે ઉતાવળ પણ કરો. ૧૩ તોપણ આપણે તેના વા-
ચ્છેદ પરમાણે નવાં આસમાન તથા નવી જમીન જેમાં રાસતી વસે છે તેની
રાહ જોઈએ છઈએ. ૧૪ વાસતે, અમે પીઆરાએ, એ ચીજોની રાહ
જોતાં એથી કારોસ કરો કે તમે બેડાગ, બેએમ સલામતી સાથે તેની હજુ-
રમાં હાજર થાએ. ૧૫ ને આપણા ખોદાવંદની સગર તારણને સાર છે એમ
સમજો, જેમ આપણા પીઆરા બાઈ પાઉણે પણ તેને આપેલો દાનાઈ પર-
માણે તમને લખીજે છે. ૧૬ જેમ તેનાં બધાં પતરોમાં આ વાતો બાબત
કહીજે છે, તેઓમાં કંઈલીએક વાત સમજવી મુશ્કેલ છે, જેઓ જાહેલ
તથા બેકાએમ છે તેઓ તે વાતોને જેમ બીજી કીતાબોને પણ પોતાની હલા-
કતને સાર ફેરવી નાંખે છે. ૧૭ વાસતે, પીઆરાએ, અગાઉથી જાણીએ
છતાં તમે ખબરદાર થાએ કે ખુરાએની ખુલની તરફ એઆઈ જઈને પોતાની
ઉસતવારીથી ન પડો. ૧૮ પણ ફજલમાં તથા આપણા ખોદાવંદ ધઆને તાર-
નાર ઇસુ ખરીસતની પીછાનમાં તમે વધતા જાએ: તેની જલાલ હમણા
ને હમેશાંતક થાએ. આમીન.

ધર્મોહાનનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

જીંદગીના કલામ બાબત, જે રાઈથી હતો, જેને હમે રાંબલીએ,
જેને હમે હમારી આંખોએ દોષ, જેના પર હમે જોઈજે, ને જેને હમે હાતો-
થી અડકીએ. ૨ (કેમકે જીંદગી જાહેર થઈ, ને હમે તે દીઠી, ને શાહેદી
આપીએછઈએ, ને તે હમેશાંની જીંદગી જે બાપની પાસે હતી, ને હમારી
પર જાહેર થઈ તેની ખબર તમને આપીએછઈએ.) ૩ હમે જે દીકું છે,
ને રાંબલીજે છે, તેની ખબર તમને આપીએછઈએ કે, તમને પણ હમારી
સાથે સંગત થાએ, ને હમારી સંગત બાપની સાથે, તથા તેના બેડા ઇસુ
ખરીસતની સાથે છે. ૪ ને હમે તમને આ વાતો એ સાર લખીએ
છઈએ કે તમારી ખુશી ખુરી થાએ. ૫ ને જે ખબર હમે તેનાથી રાં-
બલી, ને તમને જાહેર કરીએછઈએ, તે એ છે કે ખોદા શેરાની છે, ને તેના-
માં કંઈ અંધારું નથી. ૬ જો આપણે કહીએછઈએ કે આપણી તેની
સાથે સંગત છે, ને અંધારામાં ચાલીલીએછઈએ, તો આપણે જીકું કહીએ-

છઠ્ઠી, ને સાચાઈ પાલતા નથી. ૭ પણ જેમ તે રોશનીમાં છે, તેમ જો આપણે રોશનીમાં ચાલીએ, તો આપણને એક બીજા સાથે સંગત છે, ને તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતનું લોહી આપણને કુલે ગુનાહથી પાક કરે છે. ૮ જો આપણે કહીએ કે આપણને ગુનાહ નથી, તો આપણે પોતાને બુલવીએ છીએ, ને આપણામાં સાચાઈ નથી. ૯ જો આપણે પોતાના ગુનાહ કબુલ કરીએ, તો આપણા ગુનાહ માફ કરવાને, તથા આપણને બધી નારાસ-તીથી પાક કરવાને તે અમાનતદાર તથા આદલ છે. ૧૦ જો આપણે કહીએ કે આપણે ગુનાહ કીધો નથી, તો આપણે તેને જીજ્ઞાસા પાડીએ છીએ ને તેની વાત આપણામાં નથી.

બાબ બીજો.

અમે મારાં છોકરાં, તમે ગુનાહ ન કરો વાસતે હું તમને એ વાતો લખું છું, પણ જો કોઈ ગુનાહ કરે, તો ઇસુ ખરીસત જે રાસત તે બાપનો પાસે આપણો વફાલ છે. ૨ ને તે આપણા ગુનાહની તોજરા છે, ને ફક્ત આપણા ગુનાહની નહીં, પણ તમામ દુનીઆના. ૩ જો આપણે તેના હુકમો પર અમલ કરીએ તો તેથી આપણે જાણીએ કે આપણે તેને જાણીએ છીએ. ૪ જે કહે છે કે હું તેને જાણું છું; ને તોપણ તેના હુકમ પર અમલ નથી કરતો, તે જીજ્ઞાસા છે, તેનામાં સાચાઈ નથી. ૫ પણ જે કોઈ તેનો હુકમ પાલે છે, તેનામાં ખોદાનો પીઆર કામીલ થઈએ છે; આપણે એથી જાણીએ કે આપણે તેનામાં છીએ. ૬ જે કહે છે કે હું તેનામાં રહું છું, તેને એમ કરવું પડે છે કે જેમ તે ચાલીએ હતા, તેમ તે પણ ચાલે. ૭ ભાઈએ, હું તમને કોઈ નવો હુકમ લખતો નથી, પણ જે જીજ્ઞાસા હુકમ તમને રાશી મલીએ તે, જે વાત તમે રાશી શાંખલી તેજ તે જીજ્ઞાસા હુકમ છે. ૮ વલી હું તમને એક નવો હુકમ લખું છું, જે તેનામાં તથા તમારામાં ખરો છે. કેમકે અંધાઈ ગુજરી ગઈ છે, ને ખરી રોશની હમણા અમકે છે. ૯ જે કહે છે કે હું રોશનીમાં છું; ને પોતાના ભાઈની દુરામની કરે છે, તે હજી સુધી અંધારામાં છે. ૧૦ જે પોતાના ભાઈ પર પીઆર કરે છે તે રોશનીમાં રહે છે, ને તેનામાં ડોકરનું કારણ નથી. ૧૧ પણ જે પોતાના ભાઈની દુરામની કરે છે, તે અંધકારમાં છે, ને અંધારામાં ચાલે છે, ને પોતે કાંદાં જાણે છે એ તેને માલુમ નથી, કેમકે અંધારાએ તેની આંખો આંધલી કીધી છે.

૧૨ છોકરાંઓ, તેનાં નામને લીધે તમારા ગુનાહ માફ થઈશ્યા, વાસતે હું તમને લખુંછી. ૧૩ આપો, જે રાશ્ત્રી છે તેને તમે જાણીશ્યા, વાસતે હું તમને લખુંછી. જીવાનો, તમે તે જીરને જીવીતીશ્યા છે, વાસતે હું તમને લખુંછી. છોકરાંઓ, તમે આપને જાણીશ્યા છે, વાસતે હું તમને લખુંછી. ૧૪ આપો, જે રાશ્ત્રી હતો તેને તમે જાણીશ્યા છે, વાસતે મેં તમને લખીશ્યા છે. જીવાનો, તમે મજાસુત છોશ્યા, ને જોદાનો કલામ તમારામાં રહેછે; ને તમે તે જીરને જીવીતીશ્યા છે, વાસતે મેં તમને લખીશ્યા. ૧૫ દુનીઆ તથા દુનીઆની ચીજોનો પીઆર તમે ન કરો, જે કોઈ દુનીઆનો પીઆર કરેછે, તો આપનો પીઆર તેનામાં નથી. ૧૬ કેમકે જે અધું દુનીઆમાં છે, હચ્છાને જીસમાની આહેરા, તથા આંખોની આહેસ, તથા જીંદગીની ગરરી, તે આપથી નથી, પણ દુનીઆથી છે. ૧૭ ને દુનીઆ તથા તેની આહેરા ચાલી જાય છે, લેકીન જોદાની મરજી પરમાણે જે ચલે છે તે હમીશ રહે છે.

૧૮ છોકરાંઓ, આ આખરી જમાનો છે, ને જેમ તમે શાંભલીશ્યા કે ખરીસતનો દુરામન આવે છે, તેમ હમણા ખરીસતનો દુરામનો બહુ થઈશ્યા છે, એથી આપણે જાણીશ્યા છઈશ્યા કે આ આખરી જમાનો છે. ૧૯ તેઓ આપણામાંની નીકલી ગઈશ્યા, પણ તેઓ આપણામાંના નહીં હતા, કેમકે જે તેઓ આપણામાંના હોતે, તો આપણી સાથે રહેતે, પણ તેઓ નીકલીશ્યા કે જાહેર થઈશ્યા કે તેઓ અધા આપણામાંના નહીં હતા. ૨૦ ને જે પાક તેથી તમને અમીરોક છે, ને તમે સરવ જાણોછેશ્યા. ૨૧ તમે માચાઈ જાણાતા નથી, એ સાચું નહીં, પણ તમે તે જાણોછેશ્યા, ને સાચાઈમાં કંઈ જીજાપણું નથી, વાસતે મેં તમને લખીશ્યા છે. ૨૨ જે ઇંકાર કરેછે કે, હમી તે ખરીસત નથી, તે વગર જીજા કોણ છે? આપનો તથા બેશનો જે ઇંકાર કરેછે, તે ખરીસતનો દુરામન છે. ૨૩ જે કોઈ બેશનો ઇંકાર કરેછે, તેને આપ નથી. ૨૪ એ વાસતે તમે જે રાશ્ત્રી શાંભલીશ્યા છે, તે તમમાં રહે: અગર જે તમે રાશ્ત્રી શાંભલીશ્યા તે જ તમારામાં રહે તો તમે બેશમાં તથા આપમાં રહેશો. ૨૫ ને જે વાઈમદો તેણે આપણને આપીશ્યા તે એ છે હચ્છાને હમીશાંની જીંદગીનો છે. ૨૬ જે તમને ફરેજ આપેછે તેઓ આખત મેં તમને એ વાતો લખી છે. ૨૭ ને જે અમીરોક તમે તેનાથી પામીશ્યાછેશ્યા, તે તમારામાં રહેછે, ને કોઈ

તમને શીખવે એની તમને જરૂર નથી, પણ જેમ તે અભીરોક તમને બધું શીખવે છે તેમ; ને તે ખરો છે, ખોટો નથી, ને જેવું તેણે તમને શીખવીજી, તેમજ તમે તેમાં રહો. ૨૮ ને હવે, છોકરાંએ, તમે તેનામાં રહો, કે જરૂર તે જાહેર થાએ, તારે આપણે બેબાકું હોઈએ, ને તેના આવવાને વખત તેની આગલ શરમાઈએ નહીં. ૨૯ તમે જો એ જાણો છે એ કે તે રાસત છે, તો તમે એપણ જાણો કે હરેક જે રાસતી કરેછે, તે તેનાથી જનમીએ છે.

બાબ તીજો.

જીએ, બાપે કેવા પીઆર આપણ ઉપર કીધા છે કે આપણે આદાનાં ફરજંદ કેહેવાઈએ, એ સાઈ દુનીઆ આપણને એલખતી નથી, કેમકે તેણે તેને એલખીએ નહીં. ૨ પીઆરાએ, હવે આપણે આદાનાં ફરજંદ છઈએ, પણ આપણે શું થઈશું એ હજીસુધી દેખાતું નથી, તોપણ આપણે જાણીએ-છઈએ કે જરૂર તે જાહેર થશે તારે તેના જેવા આપણે થઈશું, કેમકે તે જેવો છે તેવા આપણે તેને જોઈશું. ૩ ને જે હરેકને તે પરની એ ઉમેદ છે, તે પોતાને પાક કરે છે, જેમ તેપણ પાક છે. ૪ જે હરેક યુનાહ કરેછે, તે શરીઅત રદ કરે છે, કેમકે શરીઅત રદ કરવી એજ યુનાહ છે. ૫ ને તે આપણ યુનાહ ઉઠાવી લેવાને જાહેર થઈએ એ તમે જાણોછીએ; ને તેનામાં યુનાહ નથી. ૬ જે કોઈ તેનામાં રહે છે, તે યુનાહ કરતો નથી; જે કોઈ યુનાહ કરેછે, તેણે તેને દોડા નથી, ને તેને જાણીએ નથી. ૭ છોકરાંએ, કોઈ તમને ફરજ ન આપે; જેમ તે રાસત છે, તેમ જે રાસતી કરે છે તે પણ રાસત છે. ૮ જે યુનાહ કરે છે, તે રોતાનજો છે; કેમકે રોતાન રાઈથી યુનાહ કરે છે; આદાનો ખોટો એ સાઈ જાહેર થઈએ, કે રોતાનનાં કામને તે નેસત કરે. ૯ જે કોઈ આદાથી જનમીએ છે તે યુનાહ કરતો નથી; કેમકે તેનામાંતેનું બી રહેછે; ને તે યુનાહ કરી રાકતો નથી, કારણકે તે આદાથી જનમીએ છે. ૧૦ એથી આદાનાં ફરજંદ તથા રોતાનનાં ફરજંદ જાહેર થાએ છે, જે કોઈ રાસતી કરતો નથી, ને જે પોતાના બાઈપર પીઆર કરતો નથી, તે આદાનો નથી. ૧૧ કેમકે જે અગર તમે રાઈથી શાંભતી, તે એજ છે કે આપણે એંક બીજા પર પીઆર કરીએ. ૧૨ કાઈનની મુઆફક નહીં, જે તે ખુરાનો હતો, ને પોતાના બાઈને મારી નાંખીએ, શા વાસતે તેણે તેને મારી નાંખીએ? એ વાસતે કે તેનાં

કામ ખુરાં ને તેના બાધનાં રાસત હતાં. ૧૩ મારા બાધગ્ધો, અગર દુનીઆ તમારો ઉપર દુરામની કરે છે, તો તેથી તાજુબ ના થાગ્ધો. ૧૪ આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે માતથી નીકળીને જીંદગીમાં આવીઆ છઈએ, કેમકે આપણે બાધગ્ધો પર પીઆર કરીએ છઈએ; પોતાના બાધ પર જે પીઆર કરતો નથી, તે માતમાં રહે છે. ૧૫ જે કોઈ પોતાના બાધ પર દુરામની કરે છે તે ખુની છે, ને તમે જાણો છોએ કે કોઈ ખુનીમાં હંમેશાંનો જીંદગી રહેતી નથી. ૧૬ ખાદાનો પીઆર આપણે એથી જાણીએ, કે તેણે આપણે સાર પોતાનો જીવ આપીએ, ને લાજમ છે કે આપણે પણ બાધગ્ધોને સાર જીવ આપીએ. ૧૭ પણ જેની પાસે આ દુનીઆનો માલ છે, ને તે પોતાના બાધને માહતાજ જુએ છે, તોપણ તેના ઉપર રહમ નથી કરતો, તો ખાદાનો પીઆર તેનામાં શી રીતે રહે છે? ૧૮ મારાં છેકરાંએ, આપણે વાતથી કે જીભથી નહીં, પણ કામ તથા સાચાઈથી પીઆર કરીએ. ૧૯ ને તેથી આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે સાચાઈના છઈએ, ને તેની આગલ આપણા દીલની ખાતર જમા કરશું. ૨૦ કેમકે જો આપણા દીલ આપણને દેડે છે, તો આપણા દીલ કરતાં તો ખાદા માહોયો છે, ને તે બધું જાણે છે. ૨૧ પીઆરાએ, જો આપણા દીલ આપણને દેડતાં નથી, તો ખાદા આગલ આપણને ભરોસો છે. ૨૨ ને આપણે જે કંઈ માગીએ છઈએ, તે તેનાથી પામીએ છઈએ; કેમકે આપણે તેના હુકમ પાલીએ છઈએ, ને જે કંઈ તેની નજરમાં પસંદ છે તે કરીએ છઈએ. ૨૩ ને તેનો હુકમ એ છે કે આપણે તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતનાં નામ પર એતકાદ કરીએ, ને તેણે જેમ આપણને હુકમ આપીએ તેમ માણેમાં પીઆર કરીએ. ૨૪ ને તેના હુકમ જે પાલે છે, તે તેનામાં, ને તે પણ તેનામાં રહે છે; ને તેણે જે રહ આપણને આપીએ છે, તેથી આપણે જાણીએ છઈએ કે તે આપણમાં રહે છે.

જાબ ઓથો.

પીઆરાએ, હરેક રહેને ના માનો, પણ રહેને અજમાવો કે તેએ ખાદાની તરફથી છે કે નહીં; કેમકે ઘણા જુઠા પેગંબરો દુનીઆમાં આવીઆ છે. ૨ હરેક રહ જે કબુલ કરે છે કે ઇસુ ખરીસત જીસમમાં આવીએ છે, તે ખાદાનો છે, એથી તમે ખાદાનો રહ જાણો. ૩ ને હરેક રહ જે કબુલ કરતો નથી કે ઇસુ ખરીસત જીસમમાં આવીએ છે, તે ખાદાનો નથી;

ને ખરીસતને ઉલટો રૂઠ જે બાબત તમે શાંભલીજી છે કે તે આવે છે, તે એજ છે; ને હવે તે આવી ચુકીઆ છે. ૪ છોકરાંઆ, તમે જોદાનાં છેઆ, ને તમે તેઆને જીહીંતીઆ છે; કેમકે જે તમારાંમાં છે તે જે દુનીઆમાં છે તેના કરતાં મોહોટો છે. ૫ તેઆ દુનીઆના છે, વાસતે દુનીઆ બાબત બોલે છે, ને દુનીઆ તેઆનું શાંભલેછે. ૬ આપણે જોદાના છઠઆ; જે જોદાને જાણેછે તે આપણુ શાંભલેછે; જે જોદાનો નથી, તે આપણુ શાંભલતો નથી; એથી આપણે સાચાધનો રૂઠ તથા ગુમરાહીનો રૂઠ જાણીએ છઠઆ.

૭ પીઆરાઆ, આપણે એક બીજા ઉપર પીઆર કરેલા જોઈએ; કેમકે પીઆર જોદાથી છે; ને જે પીઆર કરેછે તે જોદાથી જનમીઆ છે, ને જોદાને જાણે છે. ૮ જે પીઆર કરતો નથી, તે જોદાને જાણતો નથી; કેમકે જોદા પીઆર છે. ૯ જોદા આપણા ઉપર જે પીઆર કરે છે તે એથી જાહેર થાએછે કે જોદાએ પોતાના એકનાએક બેટાને દુનીઆમાં મોકલીઆ કે આપણે તેનાથી જીતીએ. ૧૦ પીઆર એમાં છે; એમ નહીં કે આપણે જોદા પર પીઆર કીધો, બલકે તેણે આપણા પર પીઆર કીધો, ને આપણા ગુનાહની તોજસ કરાવા સાથે પોતાના બેટાને મોકલીઆ. ૧૧ પીઆરાઆ, જો જોદાએ આપણા પર એટલો પીઆર કીધો, તો આપણે પણ એક બીજા પર પીઆર કરેલા જોઈએ. ૧૨ કોઈએ કદી જોદાને દોડા નથી; જો આપણે મોહોમાં પીઆર કરીએ તો જોદા આપણામાં રહે છે. ને તેનો પીઆર આપણામાં કામીલ થઈઆ છે. ૧૩ આપણે તેનામાં રહીએ છઠઆ, ને તે આપણામાં, એ આપણે એથી જાણીએછઠઆ કે, તેણે પોતાના રૂઠનું કંઈ આપણને આપીજી છે. ૧૪ ને હમે દોડું છે, ને રાહેદી આપીએછઠઆ, કે બાપે પોતાના બેટાને દુનીઆનો તારનાર થવા સાથે મોકલીઆછે. ૧૫ જે કોઈ એકરાર કરે કે હમણે જોદાનો બેટો છે, તેનામાં જોદા ને તે જોદામાં રહે છે. ૧૬ ને આપણા પર જોદાનો જે પીઆર, તે આપણે જાણીઆ, ને તે પર એતકાદ કીધો. ૧૭ જોદા પીઆર છે; ને જે પીઆરમાં રહેછે, તે જોદામાં રહેછે, ને જોદા તેનામાં. એથી આપણામાં પીઆર કામીલ થઈઆ છે, કે ઇનસાફને દાહોડે આપણે હીમતમાં હોઈએ, કેમકે જેવા તે છે, તેવાજ આપણે આ દુનીઆમાં છઠઆ. ૧૮ પીઆરમાં બીહીક નથી, પણ કામીલ પીઆર બીહીકને બાહાર કાહોડેછે; કેમકે બીહીકમાં પીડા છે; ને જે બીહીકે તે પીઆરમાં

કામીલ નથી થઈ ગ્યો. ૧૯ આપણે તેના ઉપર પીઆર કરીએ છઈએ, કેમકે તેણે આપણા ઉપર પેહેલા પીઆર કીધો છે. ૨૦ જો કોઈ કહેછે કે, હું ખાદા પર પીઆર કરુંછું, તોપણ પોતાના ભાઈ પર દુરામની રાખેછે, તો તે જુઠો છે; કેમકે પોતાનો ભાઈ જેને તે જીએ છે તેના પર પીઆર જો તે કરતો નથી, તો આણદીક ખાદા પર શી તરેહ તે પીઆર કરે છે? ૨૧ ને એ હુકમ હમે તેનાથી પામીઆ છઈએ કે ખાદા પર જો પીઆર કરેછે, તે પોતાના ભાઈ પર પણ પીઆર કરે.

બાળ પાંચમો.

ઈસુ તે ખરીસત છે, એમ જ કોઈ માને છે, તે ખાદાથી જનમીએ છે; ને જો હરેક જનમાવનાર પર પીઆર કરેછે, તે તેનાથી જનમેલા પર પણ પીઆર કરેછે. ૨ જો આપણે ખાદા પર પીઆર કરીએ છઈએ, ને તેના હુકમ પાલીએ છઈએ, તો એથી આપણે જણીએ છઈએ કે આપણે ખાદાનાં ફરજંદો પર પણ પીઆર કરીએ છઈએ. ૩ કારણ કે ખાદા પરનો પીઆર એજ છે કે આપણે તેના હુકમો બજાવીએ, ને તેના હુકમો ભારી નથી. ૪ કેમકે જો કોઈ ખાદાથી જનમેલો છે, તે દુનીઆને જીતીતે છે; ને જો ફતેહ દુનીઆને જીતીતે છે તે આપણુ ઇમાન છે. ૫ જો ઇમાન લાવે છે કે ઇસુ ખાદાનો બેટો છે, તે શીવાએ દુનીઆને જીતીતે છે તે કોણ છે? ૬ પાણીથી તથા લોહીથી જો આવીએ તે એજ છે, ઇમાને ઇસુ ખરીસત; ફક્ત પાણીથી નહીં, પણ પાણી તથા લોહીથી; ને જો રાહેદી આપેછે, તે રહ છે; કેમકે રહ સાચો છે. ૭ કારણ કે આસમાનમાં રાહેદી આપનાર તણુ છે; ઇમાને બાપ, કલામ, તથા પાકરહ; ને એ તણો એક છે. ૮ ને જમીન પર રાહેદી આપનાર તણુ છે; રહ, તથા પાણી, તથા લોહી; ને એ તણો એકમાં મલે છે. ૯ જો આપણે આદમીની રાહેદી માનીએ છઈએ, તો ખાદાની રાહેદી જીઆદ મોહોટી છે, કેમકે જો રાહેદી ખાદાએ પોતાના બેટા બાબત આપી છે, તે એજ છે. ૧૦ જો કોઈ ખાદાના બેટા પર ઇમાન લાવેછે, તેને પોતાનામાં રાહેદી છે, જો કોઈ ખાદા પર ઇમાન નથી લાવતો, તે તેને જુઠો કરે છે. કેમકે ખાદાએ જો રાહેદી પોતાના બેટા બાબત આપી છે, તે પર એકીન ન લાવીએ. ૧૧ ને તે રાહેદી એ છે કે ખાદાએ આપણને હમેશાંની જીંદગી આપી છે, ને તે જીંદગી તેના બેટામાં છે. ૧૨ જો બેટો છે, તેને જીંદગી છે; જો ખાદાનો બેટો નથી તેને

હુંગી નથી. ૧૩ હમેશાંની હુંગી તમને છે એ તમે જાણો, ને જોદાના બેઠાનાં નામપર ઇમાન લાવો, એસાર જોદાના બેઠાનાં નામપર ઇમાન લાવનારા એમને એ વાતો મેં લખી છે; ૧૪ ને તેની તરફ આપણે ભરોસો એ છે કે, જો આપણે તેની મરજી પરમાણે કંઈ માગીએ તો તે આપણુ શાંભલે છે. ૧૫ ને જો આપણે માગીએ છઈએ, તે બાબત તે આપણુ શાંભલે છે, એ જો આપણે જાણીએ છઈએ, તો જો આપણે તેની પાસે માગીએ તે આપણને મલે છે, એ આપણે જાણીએ છઈએ. ૧૬ જો કોઈ પોતાના બાઈને યુનાહ કરતાં જીએ, કે જો માતતક નથી પોહોંચાડતો, તો તે માગે: ને માતતક પોહોંચાડે એવો યુનાહ જો નથી કરતા તે એમને સાર તેને હુંગી મલરો. ૧૭ માતતક પોહોંચાડે એવો યુનાહ છે, તે બાબત માગવું એમ હું કેહતો નથી. બધી નારાસતી યુનાહ છે; પણ એવો યુનાહ છે કે જો માતતક નથી પોહોંચાડતો. ૧૮ આપણે જાણીએ છઈએ કે જોદાથી જો જનમીએ છે તે યુનાહ કરતો નથી, પણ જોદાથી જો જનમીએ છે તે પોતાને સંભાલે છે; ને તે બુડોતેને અડકતો નથી. ૧૯ આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે જોદાના છઈએ, ને આખી દુનીઆ ખુરાઈમાં પડી રહે છે. ૨૦ ને આપણે એ જાણીએ છઈએ કે જોદાનો બેઠો આવીએ છે, ને જો ખરો તેને આપણે જાણીએ વાસતે આપણને સમજ આપી છે, ને જો ખરો તેનામાં આપણે છઈએ, ઇમાને તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતમાં એજ ખરો જોદા તથા હમેશાંની હુંગી છે. ૨૧ છોકરાંએ, તમે પોતાને મુરતીએથી બચાવી રાખો. આમીન.

ઈસ્માહાનનું બીજું પત્ર.

૫ સંદ કરેલી બાઈને તથા તેનાં છોકરાંએ વડીલ લખે છે; એ એમને હું સાચાઈથી પીઆર કુંછઈ, ને કુંકત હું નહીં, પણ જો સરવે સાચાઈને જાણી છે, તે એ પણ કરે છે; ૨ ને સાચાઈ આપણામાં રહે છે, ને આપણી સાથે હમેશાં રહેશે તેને લીધે. ૩ જોદા આપથી, તથા આપના બેઠા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી કુંજલ તથા રહમ તથા સુન્નાહ તમને સાચાઈ તથા પીઆરમાં યાએ.

૪ જેમ આપણે આપથી હુકમ પામીએ, તેમ તારાં છોકરાંએ માંનાં કેટલાં એકને સાચાઈથી ચાલતાં મેં દીઠાં, વાસતે મને બહુ ખુશી પેદા થઈ. ૫ ને હવે, બાઈ, હું તને નવો હુકમ લખુંછઈ એમ નહીં, પણ શરૂથી જ

આપણા ઉપર થઈએ તે પરમાણે હું તારી અરજ કરુંછું કે આપણે એક બીજાં ઉપર પીઆર કરીએ. ૬ ને પીઆર એજ છે, કે આપણે તેના હુકમો પરમાણે ચાલીએ: ને હુકમ એજ છે, કે જેમ તમે રાશી રાંભલીજ છે તેમ આપણે તે પરમાણે ચાલીએ. ૭ કેમકે ઘણા બુલવનારા દુનીઆમાં પેલા છે જેઓ એકરાર કરતા નથી કે હું અરીસત જી સમમાં આવીએ છું. બુલવનાર તથા અરીસતને ઉલટો તેજ છે. ૮ તમે પોતા બાબત અબરદાર રહે કે જે હમે કીધાં છે તે હમે ન ખાઈએ, પણ પુરો બદલો પામીએ. ૯ જે કોઈ તકસીર કરેછે, ને અરીસતની તાલીમમાં રહેતો નથી, એવા તેનો નથી; જે અરીસતની તાલીમમાં રહેછે, આપ તથા બેટો તેના છે. ૧૦ જે કોઈ તમારી પાસે આવે, ને એ તાલીમ લાવતો નથી, તો તમે તેને ઘરમાં ન લેએ, ને તેને સલામ ન કરો. ૧૧ કેમકે જે તેને સલામ કરે છે, તે તેના જુરાં કામમાં શરીક છે. ૧૨ તમને લખવાની મને બહુ વાતો છે, પણ કાગલથી તથા સાહીથી લખવાનું મેં ન ચાહું; લેકીન ઉમેદવાર છું કે તમારી પાસે આવું, ને રૂબરૂ હું, કે આપણી ખુશી પુરી થાએ. ૧૩ તારી પસંદ કરેલી બેહેતનાં છોકરાં તને સલામ કેહે છે. આમીન.

ઈશ્વરનાનું તીર્થ પત્ર.

જે તાપર હું સાચાઈથી પીઆર કરું છું તે પીઆરા ગાઈએસને લખું છું. ૨ પીઆરા, હું સહુથી જીઆદા એ વાહું છું કે જેમ તારો જીન એરીઅતમાં છે, તેમ તું બધી રીતે એરીઅતમાં રહે ને તંદુરસ્ત થાએ. ૩ કેમકે જેમ તું સાચાઈથી ચાલે છે તેમ બાઈએએ આવીને તારી સાચાઈની શાહેદી આપી, વાસતે મને બહુ ખુશી થઈ. ૪ મને ખાહેદી ખુશી એમાં છે કે હું રાંભલું કે મારાં છોકરાં સાચાઈમાં ચાલે છે. ૫ પીઆરા, બાઈએએ તથા પારકાએને સાહે તું જે કરે છે, તે ઇમાનદારીને લાએક છે. ૬ તેએએ મંડલીને આગલ તારા પીઆરની શાહેદી આપી છે, તેએને જે એવાને લાએક રસતાની મદદ કરશે તો તું સાહે કરશે. ૭ કેમકે તેએ તેનાં નામને સાહે નીકલીઆ, ને ગેરદોષીએ પાસેથી કંઈ ન લીધું. ૮ એ સાહે એવાએને કબુલ કરવા આપણને લાજમ છે, કે આપણે સાચાઈ બાબત સાથી કામ કરનાર થઈએ. ૯ મેં મંડલીને લખીજ છે, પણ દીઅતરીફ જે તેએમાં

માહોયે દરજ્જો આહે છે તે હમને કબુલ કરેતો નથી. ૧૦ વાસતે જો હું આપું, તો હું તેનાં કામ જે તે કરે છે તેની ઇઆદ કરશ, તે હમારી આખત ખુરી વાતો બકે છે; ને અમ્મી પણ ન ધરાધને તે પોતે ભાઈઅને કબુલ કરેતો નથી, ને જે આહે છે તેઅને રોકે છે, ને મંડલીમાંથી બાહાર કાઢે છે. ૧૧ પીઆરા, જે ખુદ તેની પાછલ નહીં, પણ જે નેક તેની પાછલ ચાલ. જે નેકી કરે છે તે ઓદાનો છે; પણ જે બદી કરે છે તેણે ઓદાને દીઠા નથી. ૧૨ દેમેતરીઅસના હકમાં સહુઅં, સાચાઈઅં પણ રાહેદી આપી છે. ને હમે પણ રાહેદી આપોઅં છઈઅં, ને તમે જાણો છિઅં કે હમારી રાહેદી ખરી છે. ૧૩ મારે લખવાનું તો ઘણું હતું, પણ મેં ન ચાહીજ કે સાહી ને કલમથી તારી ઉપર લખું. ૧૪ પણ ઉમેદવાર છઈ કે તને જલદી જોવરા, ને ચુક-તેગો કરશ. તારી સલામતી થાઅં. દોસેતો તને સલામ કેહે છે. દોસેતોને તુ નામથી સલામ કેહે.

ઇહુદાનું પતર.

ઓદા અપે પાક કીધેલાઅને, તથા ઇસુ ખરીસતે બચાવી રાખેલાઅને તથા તેડેલાઅને, ઇસુ ખરીસતનો બંદો ને ઇઆકુબનો ભાઈ ઇહુદા લખે છે. ૨ રહમ તથા સુલાહ તથા પીઆર તમારા પર વધેતો જાઅં.

૩ પીઆરાઅને, જરે સમાન તારણ બાખત હું લખવાને કોરોસ કરેતો હતો તારે મને જરૂર લાગી કે લખીને તમને નશીહત કહું કે પવીતરોને જે ઇમાન અંક વાર અપાઈજી હતું તે સાર તમે બહુ જતન કરો. ૪ કેમકે કેટલાઅંક રાખસ જે પેહેલાં અંજ દંડને સાર કરાવાઈઆ હતા, તેઅને ચુપત રીતે માહે પેઠા છે, તેઅને બેદીન છે, ને આપણા ઓદાના કજલને રોહેવતપણાથી બદલી નાંખે છે, ને ઓદા જે અંકલો માલિક છે તેનો તથા આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ઇંકાર કરે છે. ૫ તમે પેહેલાંથી અં જાણો છિઅં ખરા, પણ હું તમને ઇઆદ કરાવા ચાહુંછઈ કે ઓદાવંદે મીસરમાંથી લોકોનું તારણ કીધા પછે તેઅંમાંના બેઈમાનોને હલાક કીધા. ૬ ને જે શરિરાતાઅને પોતાના પેહેલા હાલમાં ન રહી-આ, પણ પોતાનું મકાન મુકી દીધું, તેઅને માહોયે દાહાડાના ઇનસાફ સાર તેણે હમેરાંની સાંકલોમાં અંધકાર તણે રાખીઆ છે. ૭ તેમજ સદોમ તથા ગ-મોરા, તથા તેઅંની આરો ગમના રોહેરો, જેઅંઅં તેઅંની પઠે જનાકારી

કીધી, ને પારકાના અંગની પાછલ લાગીઆ, તેઓ હમેશાંની આગમાં ગીર-
કૃતાર થઈને નમુના દાખલ બનીઆ છે. ૮ એજ રીતે આ ખુઆખીઆ પણ
જીસમને નાપાક કરે છે, હકુમતને તુછ ગણે છે, ને મરતાઆવાલાઓની બદગોષ્ઠ
કરે છે. ૯ પણ મીઆઓને જે સરદાર શીરેશોતો છે, તેણે જરે મુસાની લારા
બાબત રોતાન સાથે તકરાર કરીને હુજત કીધી, તારે તેણે નીંદાની તોહોમત તેના
પર લાવવાને હીમત ન પકડી, પણ કહીજે કે, ખોદાવંદ તને ધમકાવે. ૧૦ લોકોન
ઓઓ જે બાબત કુંઘ જાણતા નથી તેની બદગોષ્ઠ કરે છે, ને એમકલ જાનવ-
રોની પોંડે જે આજે તેઓ સવભાવથી જાણેછે તેથી પોતાને ખીગોડે છે. ૧૧
અફસોસ છે તેઓ પર ! કેમકે તેઓ કાઢવને મારગે ચાલીઆ છે, ને બલામ-
ની ગુમરાહીમાં નફાને સાઈ ગઈઆ છે, ને કોરાહની ઉલટાઈમાં હલાક થઈઆ
છે. ૧૨ ઓઓ તમારી મોહોબતની જીઆફતોમાં ડગો છે, ઓઓ તમારી
સાથે ખાતી વખત બેધરક પોતાનાં પેટ ભરી લે છે. ઓઓ પવનથી ઉડતાં
પાણી વગરનાં વાદલાં છે ; ઓઓ કમલાઓનાં ઝાડ છે, જેને ફૂલ નથી, એ
વાર મુઓનાં, ને જડથી ઉખડાઓનાં ; ૧૩ ઓઓ દરીઆના ઉછલતાં મોજાં,
પોતાની શરમનું ફીણ કાઢાડનારા, બટકનારા સીતારા, જેઓને સાઈ અંધકારની
કાલક હમેશાં રાખેલી છે. ૧૪ ને આદમથી સાતમે જે હેનોખ હતો તેણે
ઓઓ બાબત પેશીનગોષ્ઠ કીધી કે, જુઓ, ખોદાવંદ પોતાના દશ હજાર પવી-
તરો મુધાં આવે છે, ૧૫ એ સાઈ કે સહુનો ઇતસાફ કરાવે, ને તેઓમાં જે
સરવ બેદીન છે, તેઓની બેદીનીનાં બધાં કામે, જે તેઓએ બેદીનીથી કી-
ધાં, તથા જે બધી સખત વાતો બેદીન ગુનાહગારોએ તેને ઉલટી કહી, તે બા-
બત તેઓનો ઇતસાફ કરે. ૧૬ ઓઓ કચકચ કરનારા તથા ખોડ કાઢડનારા
છે, તથા પોતાના ખુરા ખવાસ પરમાણે ચાલનારા છે ; ઓઓનાં મોહો બહુક-
લેલી વાતો બોલે છે, ને ઓઓ નફાને સાઈ આદમીઓની ખુશામત કરે છે.

૧૭ પણ પીઆરઓ, જે વાતો આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના રમુલોએ
પેહેલાં કહી, તે તમે ઇઆદ રાખો ; તેઓએ તમને કહીજે કે, આખર જમાના-
માં મસખરી કરનારા આવશે, જેઓ પોતાની બેદીનીની ખુરી આહેરો પર-
માણે ચાલશે. ૧૮ એઓ તેઓ છે કે જે પોતાને અજગ કરે છે. ઓઓ
નફાની છે, પણ રૂઠ ઓઓમાં નથી.

૨૦ પણ પીઆરઓ, તમે પોતાના પાક ઇમાનમાં પોતાને બાંધતાં, તથા
પાક રૂઠથી દુઆ માગતાં, ખોદાના પીઆરમાં પોતાને રાખો, ૨૧ ને હમેશાંની

જંદગી સુધી આપણા ઝોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના રહમની રાહ જુઓ. ૨૨ ને ઇમતીઆજ કરીને બાજો પર રહમ કરો; ૨૩ ને ખીજાઓને આગ-માંથી ખેંચીને ખીજીકથી તારો, ને જે પોશાકને જીસમથી ડાગ લાગેલો છે તેની અદાવત કરો. ૨૪ હવે, જે તમને ઠોકર ખાવાથી બચાવી રાખવાને, તથા પોતાની જલાલની હજુરમાં કામીલ ખુશી સાથે તમને બેઝમિય મુકવાને શક્તીવાન છે, ૨૫ જે ઝમ્કેલો દાનાવ ઝોદા આપણો તારનાર છે, તેને જલાલ તથા ખુજરગી તથા કુદરત તથા ઝમ્ખતીઆર હમણાથી હમેશાંતક હોવો. આમીન.

પરગટપણું.

બાબ પેહેલો.

ઇસુ ખરીસતનું પરગટપણું કે જે ઝોદાઝમે ઝોને ઝમે સાર આપીજે કે જે વાતો જલદીથી બનનાર છે તે પોતાના બંદાને કહી દેખાડે; ને તેણે પોતાના શીરેશતાને મોકલીને તેની મારફત પોતાના બંદા ઇઝ્માહાનને જાહેર કીધું, ૨ જેણે ઝોદાના કલામ તથા ઇસુ ખરીસતની શાહેદી તથા જે કંઈ પોતે દીધું, તેઓ બાબત ગહવાઈ પુરી. ૩ જે વાંચે છે, ને જે આ નબુઅતની વાતો સાંભલે છે, ને ઝમમાં જે લખીઆં છે તે પાલે છે, તેઓ મુખારક છે; કેમકે વખત નજદીક છે.

૪ જે સાત મંડલી આસીઆમાં છે તેઓને ઇઝ્માહાન લખે છે. જે છે, ને હોતો, ને થરો, તેનાથી તથા તેનાં તખતની હજુર જે સાત રહ છે તેઓથી, ૫ ને ઇસુ ખરીસત જે અમાનતદાર શાહેદ, જે મુઝ્મિલાંઝમામાંથી પેહેલો જનમેલો, ને જમીનપરના પાદશાહેનો સુલતાન, તેનાથી પણ તમારાપર ફજલ તથા સુલાહ થાઓ. ૬ જેણે આપણા પર પીઆર કીધો, ને પોતાનાં લોહીથી આપણા ગુનાહ ધોઈઆ, ને ઝોદા ઇઆને પોતાના બાપને સાર આપણને પાદશાહે તથા કાહીનો બનાવીઆ, તેને જલાલ તથા ઝમ્ખતીઆર હમેશાંતક હોવો. આમીન.

૭ જુઓ, વાદલાં સુધાં તે આવે છે, ને હરેક આંખ તેને દેખરો, ને તેઓ પણ જેણે તેને વીંધીઆ, ને જમીનપરના કુલે લોક તેને સાર વીલાપ કરરો. હા, આમીન. ૮ ઝોદાવંદ ઝમ્મ ફરમવે છે કે, આલફ તથા ઝમા-મીગા, અવલ તથા આખર, જે છે, તથા હોતો, તથા આવનાર છે, તે પુરો કુદરતી હું છઉં.

૯ હું ઇચ્છાહાન જે તમારો ભાઈ, તથા ઇસુ ખરીસતનાં દુખ તથા પાદશા-
હત તથા સખરમાં તમારો રારીક છર્જો, ખોદાના કલામ તથા ઇસુ ખરીસતની
ગહવાઈને વાસતે પાતમસ કહેવાચ્છેલા બેટમાં હતો. ૧૦ ખોદાવંદના દાહા-
ડામાં હું રહે ભરેલો હતો, ને મેં પોતાની પાછલ રણુસીંગડાંના અવાજ સરખો
મોહોટો અવાજ ચ્છેમ કહેતાં રાંભલીચ્છો કહે હું આલકા તથા ચ્છોમીગા, અવલ
તથા આખર છર્જો; ૧૧ ને તું જે દેખેછે તે કીતાબમાં લખ્ય, ને આસી-
આમાંની સાત મંડલી ચ્છેસસમાં, તથા સમરણમાં, તથા પેરગામસમાં,
તથા થુઆતીરમાં; તથા સારદીસમાં, તથા શીલાદેલશીમાં, તથા લાચ્છોદીકીમાં
છે, તે ચ્છોની પાસે મોકલ.

૧૨ અને જે અવાજ મારી સાથે બોલીચ્છો તે જોવા સાઈ હું ફરીચ્છો, ને
ફરીઆ પર સુંનાની સાત સમેદાની મેં દીઠી. ૧૩ ને તે સાત સમેદાનીની
વચ્ચમાં આદમના બેટા સરખો મેં ચ્છેકને દીઠો, તે પગ સુધી જમો પેહેરેલો
તથા છાતીપર સુંનાનો પટથો બાંધેલો હતો. ૧૪ ને તેનું માથું તથા બાલ સુફેદ
ઉનના જેવા બરફ સરખા સુફેદ હતા, ને તેની આંખો આગના રોહિલા
પરમાણે; ૧૫ ને તેના પગ ભઠીમાં બલતાં સકાઈ પીતલના જેવા, ને તેનો
અવાજ ઘણા પાણીના અવાજ સરખો હતો; ૧૬ ને તે પોતાના જમણા
હાતમાં સાત સીતારા રાખતો હતો, ને તેનાં મોહોમાંથી તેજદાર બેધારી તલ-
વાર નીકલતી હતી, ને તેનો ચ્છેહેરો આકૃતાબ જરે મોહોટાં તેજથી ચ્ચમકે છે
તેના જેવા હતો. ૧૭ ને જરે મેં તેને દીઠો, તારે સુચ્છેલા સરખો હું તેના
પગ પાસે પડીચ્છો; પછી તેણે પોતાનો જમણો હાત મારા પર સુકીને મને
કહીર્જો કે, બીહી ના, હું અવલ તથા આખર છર્જો; ૧૮ ને જે જીવે છે તે હું છર્જો.
હું સુચ્છો પણ હતો, ને જીવે, હમેશાંસુધી જીવતો છર્જો. આમીન. ને હાદી-
સની તથા માતની કુંચીચ્છો મારી પાસે છે. ૧૯ તેં જે જે દીઠાં છે, ને જે જે
છે, ને ચ્છે પછી જે જે થશે, તે તે લખ્ય. ૨૦ મારા જમણા હાતમાં જે
સાત સીતારા તેં દીઠા તેનો, તથા સુંનાની પેલી સાત સમેદાનીનો ભેદ ચ્છે છે
કે, સાત સીતારા તે સાત મંડલીચ્છોના શરિશતા છે, ને જે સાત સમેદાની તેં
દીઠી તે સાત મંડલી છે.

બાબ બીજો.

ચ્છેસસની મંડલીના શરિશતાને તું લખ્ય કે, જે પોતાના જમણા હા-

તમાં સાત સીતારા રાખેછે, જે સુંતાની સાત સમેદાનીની વચ્ચમાં ચાલે છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૨ તારાં કામ તથા તારી મેહેનત, તથા તારી સખર હું જાણુંછું, ને એ પણુ કે તું ખુરાચ્છાની બરદાશત કરી શકતો નથી, ને જેઓ કેહે છે કે હમેરસુલ છઠ્ઠિ પણુ નથી, તેઓને તેં પરખી લીધા, ને તેઓ જુઠા, એમ તેં જાણીજી; ને તેં બરદાશત કીધી છે, ને તને સખર છે, ૩ ને મારાં નામને લીધે તેં મેહેનત કરી છે, ને થાકીઓ નથી. ૪ તોપણુ તારે ઉલટું મને કંઈ છે, કે તે પોતાનો પેહેલો બીઆર છોડીઓ છે. ૫ વાસતે તું કાંહાંથી પડીઓ તે ઇઆદ કર, ને તોળા કર, ને પેહેલાંનાં કામ કર; નહીં તો હું વેહેલા તારા પર આવરા, જે તું તોળા નથી કરતો તો તારી સમેદાની તેની જગેથી હું ખરોડીશ. ૬ પણુ તને એટલું છે કે નીકોલાઈઓનાં કામ જે પર હું પણુ આદાવત રાખુંછું તે પર તું આદાવત રાખે છે. ૭ ૩૬ મંડલીઓને શું કેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીતે છે તેને આદાની પારેદઈસ વચેના જીવનનાં જાહાડ-પરનું હું ખાવા દઈશ.

૮ અને સમુરણની મંડલીના શરિશતાને લખ કે, જે આવલ તથા આખર, જે મુઓ હતો પણુ જીવતો છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૯ હું તારાં કામ, તથા મુસીબત, તથા કંગાલપણું જાણુંછું; (તોપણુ તું દોલતમંદ છે) ને જે કેહે છે કે હમેરસુલ છઠ્ઠિ પણુ, ને નથી, પણુ રોતાનની જમાત છે, તેઓનું કુશરપણું હું જાણુંછું. ૧૦ જે જે તું સેહેનાર છે તેઓમાંના એકથી પણુ ન બીહી. જુઓ, તમે પરખાઓ વાસતે તમારામાંના કેટલાએકને રોતાન બંદીઓનામાં નાંખરો, ને તમને દશ દાહાડાનું સંકટ થરો; તું મરણુ સુધી હમાનદાર રહે, ને હું તને જીંદગીનું તાજ આપશ. ૧૧ ૩૬ મંડલીઓને શું કેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીતે છે તેને બીજાં માતનું દુખ નહીં લાગરો.

૧૨ અને પેરગામસની મંડલીના શરિશતાને લખ કે, જેને ધારવાલી બેધારી તલવાર છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૧૩ હું તારાં કામ જાણુંછું, ને એ પણુ કે તું કાંહાં વસતી કરે છે, હઆને જાંહાં રોતાનનું તખ્ત છે તાંહાં; ને તું માઈ નામ પકડી રાખે છે, ને જરે મારો હમાનદાર શાહેદ આંતીપાસ, જે તમારામાં જાંહાંરોતાન વસતી કરે છે તાંહાં મારી નંખાઈઓ, તે દાહાડાઓમાં તેં મારા પરના હમાનનો ઇંકાર નહીં કીધો. ૧૪ તોપણુ મને તારે ઉલટાં થોડાંએક છે, એવાં કે બલામની તાક્લીમ જેઓ પકડી રાખે છે, તેઓ તારે તાંહાં છે, તેણે બાલાકને શીખવું કે બની ઇસરાજીલ

આગલ ડોકર ખવડાવનાર પથર મુકે કે તેઓ મુરતીઓની કુરબાની ખાઓ, ને હરામકારી કરે. ૧૫ ને તારે તાંહાં ઓવા પણ છે કે જેઓ નીકોલા-ઠઓની તાલીમ પકડી રાખે છે, તેપર હું અદાવત રાખુંછું. ૧૬ તોઆ કર, નહીં તો હું તારા પર વેહેલો આવરા, ને મારાં મોહોમાંની તલવારથી તેઓની સાથે લડરા. ૧૭ રહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીંતે છે તેને હું યુપત મુકેલા માણામાંથી ખાવા દધરા, ને એક મુકેદ પથર પણ હું તેને આપરા, ને તે પથર પર એક નવું નામ લખીજી છે, કે જે તેને પામનાર વગર ખીજું કોઈ જાણતું નથી.

૧૮ અને યુઆતીરની મંડલીના શરિરાતાને લખ કે, આદાનો ખેટો, જેની આંખો આગના ભડકા જેવી તથા પગ સકાઈ પીતલના જેવા છે, તે એ વાતો કહે છે કે, ૧૯ તારાં કામ, તથા પીઆર, તથા ખીદમત, તથા ઈમાન, તથા સખર ને તારાં છેલાં કામ પેહેલાંનાં કરતાં જીઆદા છે, એ હું જાણુછું. ૨૦ તોપણ મને તારા પર થોડાંએક એવાં છે કે, જીજેલ જે પોતાને ભત્રીસા કહેનારી કહે છે, તે એમરતને મારા બંદાઓને શીખવવા તથા યુમરાહ કરવા દે છે, કે તેઓ હરામકારી કરે, ને મુરતીઓ પરની કુરબાનીઓ ખાઓ. ૨૧ ને તે પોતાની હરામકારીની તોઆ કરે વાસેતે મેં તેને ફરસુત આપી, પણ તેણે તોઆ નહીં કીધી. ૨૨ જીઓ, હું તેને ખાટલે નાંખીરા, ને તેની સાથે જે જના કરે છે, તેઓ જો પોતાનાં કામની તોઆ કરતા નથી, તો તેઓને મોહોટી મુસીબતમાં નાંખરા. ૨૩ ને તેનાં છોકરાંને હું માંતે મારી નાંખરા, ને સધલી મંડલી જાણુરો કે મનોને તથા દીલોને જે શોધે છે તે હું છું; ને તમ હરેકને પોતાનાં કામ પરમાણે હું આપરા. ૨૪ પણ તમે તથા યુઆતીરમાંના ખીજા જેટલા તે તાલીમને કબુલ રાખતા નથી, ને જેઓ એ રોતાનનાં ઊંડાપણા, જેમ તેઓ કહે છે તેમ, જાણીઆં નથી, તે તમને હું એ કહુંછું કે, હું તમારા પર ખીજો ભાર નહીં મુકરા. ૨૫ એકલું જે તમારી પાસે છે તે હું આલું તાંહાંસુધી મજબુત પકડી રાખો. ૨૬ ને જે જીહીંતે છે, ને આખર સુધી મારાં કામ પાલે છે, તેને કોમો પર હું એખતીઆર આપરા. ૨૭ ને લોહોડાંના દંડથી તે તેઓ પર સાહેબી કરશે; જેમ કુંભારનાં વાસણના તેમ તેઓના ચુરા કરશે, જેમ હું પણ મારા બાપથી પામીઓ તેમ. ૨૮ ને હું સહવારનો સીતારો તેને આપરા. ૨૯ રહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે.

બાબ તીજે.

અને સારદી સની મંડલીના શરિશતાને લખ્ય કે, જેને ઓધાના સાત રૂહ, તથા સાત સીતારા છે, તે એ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણ્યુંછું, કે નામથી તું જીવે છે, પણ તું મુશ્મિલો છે. ૨ તું જગજીત થા, ને બાકીનાં જે મરવાને તદ્દિઆર છે તેઓને મજબુત કર; કેમકે તારાં કામ ઓધાની આગલ પુરાં થએલાં મેં જોઈયાં નથી. ૩ વાસતે ઈઆદ કર કે તું શી તરેહ પામીઓ ને શાંભલીજી, ને મજબુત પકડી રાખ, ને તોખા કર, કારણ કે જો તું જગજીત નહીં થશે, તો હું ચોરની પેઠે તારા પર આવશ, ને કહી ધડી હું તારા પર આવશ, એ તું જાણુશે નહીં. ૪ તોપણ સારદી સમાં જેઓએ પોતાના લુગડાં ખીગાડીયાં નથી, એવાં કેટલાંક નામ તારી પાસે છે, ને તેઓ સુફેદ લુગડાં પહેરેલા મારી સાથે ચાલશે, કેમકે તેઓ લાચરુક છે. ૫ જે જીહીતે છે તેજ સુફેદ લુગડાં પહેરેલા થશે, ને જીંદગીની ક્રીતાબમાંથી તેનું નામ હું બુસરા નહીં, પણ મારા બાપની સાંહાંમાં તથા તેના શરિશતાઓની સાંહાંમાં તેનું નામ હું કમ્પળ કરશ. ૬ રૂહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે.

૭ અને શીલાદેલશીની મંડલીના શરિશતાને લખ્ય કે, જે પાક, જે ખરો, જેને દાઉદની કુચી છે, જે ઉઘાડે છે ને કોઈ અંધ કરતો નથી, ને અંધ કરે છે ને કોઈ ઉઘાડતો નથી, તે એ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણ્યુંછું; ૮ જો તારી આગલ મેં ઉઘાડું બારણુ રાખીજી છે, ને કોઈ તેને અંધ કરી રાકતો નથી; કેમકે તને થોડું જોર છે, ને તેં મારી વાત પાલી છે, ને મારાં નામનો ઇકાર કીધો નથી. ૯ જો, એમ જે કહે છે, કે હમે ઇહુદી છઠ્ઠાએ ને નથી, પણ જીહું બોલે છે, તેઓને હું રોતાનની જમાતના કરશ. જો, તેઓને હું એમ કરશ કે તેઓ આવશે, ને તારા પગ આગલ પગે લાગશે, ને તેઓ જાણુશે કે મેં તને બીઆર કીધો છે. ૧૦ તેં મારી સખરની વાત પાલી છે, વાસતે જમીન પરના રહેનારાઓની અજમાએશ કરવા સાથે અજમાએશનો જે વખત આખી દુનીઆ પર આવનાર છે તેથી પણ હું તને બચાવશ. ૧૧ જો, હું વહેલો આપુંછું, કોઈ તાઈ તાજ ન લે, વાસતે જે તાઈ છે તેને તું પકડી રાખ. ૧૨ જે જીહીતે છે તેને હું મારા ઓધાના મંદીરમાં થંભ કરશ, એવા કે તે ફરી બાહાર નીકળનારજ નથી, ને તે પર મારા ઓધાનું નામ, તથા મારા બા-

દાનું જે નવું ધરિશલિમ શહેર મારા ખાદ્યથી આસમાનથી ઉતરે છે તેનું નામ, તથા મારું નવું નામ લખરા. ૧૩ રૂઠ મંડલીઆને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે.

૧૪ આને લાઆદીકીમાંની મંડલીના શરિરાતાને લખ કે, જે આમીન, જે હમાનદાર તથા ખરો શાહેદ, જે ખાદ્યની પેદાશિરાનો મુખતીઆર છે, તે આ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું બાણુછઈ, ૧૫ કે તું યાહોડો નથી, ને ઉનહો પણ નથી, તું યાહોડો હઆ ઉનહો થાઆ આમ હું આંહુછઈ. ૧૬ પણ તું હું કાઆલો છે, હઆને યાહોડો નથી ને ઉનહો પણ નથી, વાસતે હું પોતાનાં મોહોમાંથી તને આકી કાહાડરા. ૧૭ કેમકે તું કહે છે કે, હું દોલતમંદ છઈ, ને મેં મીલકત મેલવી છે, ને કોઈ આજનો હું મોહોતાજ નથી; પણ બાણુતો નથી કે તું લાઆર, તથા બેહાલ, તથા દરીદરી, તથા આંધલો, તથા નાગો છે. ૧૮ હું તને આ સલાહ આપુંછઈ કે, તું દોલતમંદ થાઆ વાસતે આગથી પરખેલું સુંતુ મારી પાસેથી વેઆતું લે; ને તું પેહેરેલા થાઆ, ને તારાં નાગા-પણાથી લાજ પરગટ ન થાઆ, વાસતે સુફેદ લુગડાં લે; ને તું દેખતો થાઆ, વાસતે અંજન લઈને તારી આંખોને ચોપડ. ૧૯ હું જેટલાને પીઆર કહું-છઈ તેટલાને ઇપકો તથા સજ આપુંછઈ, વાસતે દીલગરમ થા, ને તોઆ કર. ૨૦ જો, હું બારણા આગલ ઉભો રહુંછઈ, ને ડાકુંછઈ, જો કોઈ મારો અવાજ શાંભલે, ને બારણું ઉઘાડે, તો તેની પાસે હું માહે આવરા, ને તેની સાથે જમ-શ, ને તે મારી સાથે જમરો. ૨૧ જે જીહીતે છે તેને મારાં તખત પર મારી પાસે બેસવા દહરા, જેમ હું પણ જીહીતીને મારા બાપની પાસે તેનાં તખત પર બેઠોછઈ. ૨૨ રૂઠ મંડલીઆને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે.

બાબ ચોથો.

આ પછી મેં જોઈઈ, ને જુઆ, આસમાનમાં આંક દરવાજો ઉઘડા-હઆ હતો, ને જે પેહેલા અવાજ મેં શાંભલીઆ તે રણુસીંગડાના જેવો હતો, ને તેણે મારી સાથે બોલતાં કહીઈ કે હીઆં ઉપર આવ, ને આ પછી જે જે થવાનાં છે તે હું તને દેઆડરા. ૨ ને તુરત હું રૂઠમાં હતો, ને જુઆ, આસ-માનમાં આંક તખત મુકાઈઈ ને તખતપર આંક બેઠો છે. ૩ ને જે બેઠો તે જોવામાં હઆરફ તથા અકીકના પારાણુ સરખો હતો, ને તખતની આસપાસ મેઘધનુશ જેહઆમાં પાના સરખું હતું. ૪ ને તખતની આસપાસ ચોવીસ

તખતો હતાં, ને તે તખતોપર ચોવીરા વડીલ બેઠેલા મેં દીઠા, જેઓએ સુફેદ
 લુગડાં પહેરેલાં હતાં, ને જેઓનાં માથાંએ પર સુંનાનાં તાજ હતાં. ૫ ને
 તખતમાંથી વીજલીએ, તથા ગરજનાએ તથા અવાજો નીકલતા હતા; ને
 તખતની આગલ આગના સાત દીવા બલતા હતા, જે ઓદાના સાત રહે છે.
 ૬ ને તખતની આગલ બીલોરો કાચના જેવા એક સાફ દરીએ હતો, ને
 તખતની મધે તથા તખતની ચારે ગમ ચાર પરાણી આગલ પાછલ આંખે
 ભરેલા હતા. ૭ ને પેહેલો પરાણી સહીના જેવો, ને બીજો પરાણી વાછરડાના
 જેવો, ને ત્રીજો પરાણીને માણસના સરખું મોહો હતું, ને ચોથો પરાણી ઉડતા
 ઉકાળના સરખો હતો. ૮ ને ચાર પરાણીમાંના એક એકને છ છ પાંખ હતી,
 ને આસપાસ તથા માંહેથી આંખે ભરેલા હતા, ને પાક, પાક, પાક, ઓદાવંદ
 ઓદા, પુરો કાદેર, જે હતો, ને છે, ને થરો, એમ ફેરેતાં તેઓ રાત દા-
 હોડા આરામ લેતા નથી. ૯ ને તખતપર જે બેસે છે, જે હમેશાંસુધી
 જીવે છે, તેને જરે તે પરાણીએ ખુજરગી, તથા ધજત, તથા શુકરગુજરી
 આપે છે, ૧૦ તારે તે ચોવીરા વડીલો તખતપર બેસનારની આગલ પડે છે,
 ને જે હમેશાંસુધી જીવે છે તેનો સજ્જો કરે છે, ને પોતાનાં તાજ તખત આગલ
 નાંખીને ફેરે છે, કે ૧૧ એએ ઓદાવંદ, ખુજરગી તથા ધજત તથા કુદરત
 પામવાને લાએક તું છે; કેમકે તે કુલે ચીજો પેદા કીધી, ને તેઓ તારી
 મરજીથી છે, ને પેદા થઈ હતી.

બાબ પાંચમો.

અને તખતપર બેસનારના જમણા હાતમાં એક કીતાબ મેં જોઈ,
 તે માંહે તથા બાહાર લખેલી, ને સાત મોહોરથી મોહોર કરેલી હતી. ૨ ને મેં
 એક જોરાવર શ્રીશતાને દીઠા, જેણે ખુલંદ અવાજે ખુમ પાડતાં કહીજી કે, એ
 કીતાબને ઉઘાડવાને ને તેની મોહોરો ઉખેડવાને દોણુ લાએક છે? ૩ ને આ-
 સમાનમાં, ઈઆ જમીનપર, ઈઆ જમીનની તલે, તે કીતાબ ઉઘાડવાને ઈઆ
 તેપર જોવાને ડોંધને મકદુર નહીં હતી. ૪ ને હું બહુ રડીએ, કે તે કીતાબ
 ઉઘાડવાને, તથા વાંચવાને, તથા તેપર જોવાને પણ દોધ લાએક મલીએ
 નહીં. ૫ તારે તે વડીલોમાંથી એકે મને કહીજી કે, તું રડ ના, જો, ઇહુદના
 શીરકાનો જે સહી છે, જે દઉદનું મુલ છે, તે આ કીતાબ ઉઘાડવાને ઈઆને
 એની સાત મોહોર ઉખેડવાને જીહીતીએ છે. ૬ ને મેં જોઈજી, જુએ,

તે તખ્તની તથા તે ચાર પરાણીની, તથા તે વડીલિની વચમાં એક હલવાન ઉભો રહીએ. તે મારીનાંબેલા જેવો હતો; તેને સાત સીંગડાં, તથા સાત આંખ હતી, એ [આંખો] આદાના સાત રહે છે, જે આખી જમીનપર ચોક-લેલા છે. ૭ તારે તેણે આવીને તખ્તપર બેસનારના જમણા હાતમાંથી તે ક્રીતાખ લીધી. ૮ ને જારે તેણે તે ક્રીતાખ લીધી, તારે તે ચારે પરાણી તથા તે ચોવીશ વડીલો તે હલવાનની આગલ પડીઆ, ને હરેકને વીણા તથા સુંનાનાં પેઆલાં હતાં, જેમાં ખુશખોધ ભરેલી હતી, એ પવીતરોની દુઆએ છે. ૯ ને તેએએ નવું ગીત ગાતાં કહીજે કે, તુંને એ ક્રીતાખ લેવા તથા તેની મોહોરો ઉઘાડવાને લાએક છે, કેમકે તું મારીનંખાએ, ને તે પોતાનાં લોહીએ હમને હરેક શરકા, તથા બોલી, તથા લોક, તથા કોમમાંથી આદાને સાર વેચાતા લીધા છે. ૧૦ ને હમારા આદાને સાર હમને પાદશાહો, તથા કાહીનો ક્રીધા છે, ને હમે જમીનપર પાદશાહી કરશું. ૧૧ ને મેં જોયજે, ને તખ્ત તથા પરાણીએ તથા વડીલિની આસપાસ મેં ઘણા શરિશતાએનો અવાજ શાંભલોએ, ને તેએની ગણતી દશ હજારની દશ હજાર તથા હજારોની હજાર હતી. ૧૨ તેએએ મોહોરે અવાજે કહીજે કે, જે હલવાન મારીનંખાએ હતો તે કુદરત, તથા દોલત, તથા દાનાઈ, તથા કુવત, તથા ઇજત તથા ખુજરગી, તથા અરકત પામવા લાએક છે. ૧૩ ને હરેક મખલુક જે આસમાનમાં, તથા જમીનપર તથા જમીનની તલે છે, ને દરીઆમાં જે છે, તથા કુલે ચીજો જે તેએમાં છે, તેએને એમ કહેતાં મેં સાંભલીજે કે, તખ્ત પરના બેસનારને તથા હલવાનને અરકત તથા ઇજત તથા ખુજરગી તથા કુવત હમેશાં થાએ. ૧૪ તારે તે ચારે પરાણીએ કહીજે, આમીન; ને તે ચોવીશ વડીલો પડીઆ, ને જે હમેશાંતક જીવે છે તેનો સન્દો ક્રીધો.

બાબ છઠો.

એને જારે હલવાને તે મોહોરોમાંની એકને ઊઘાડી, તારે મેં દીઠું, ને તે ચાર પરાણીમાંના એકનું મેં શાંભલીજે, જેણે ગરજનાના અવાજ જેવું કહીજે કે, આવ ને જો. ૨ ને મેં જોયજે, ને જુએ, એક સુદે ઘોડો હતો, ને તેપર જે બેઠો તેની કમાન હતી, ને તેને તાજ અપાયજે, ને તે જીહીંતનો તથા જીહીંતવા સાર નીકલીએ. ૩ ને જારે તેણે બીજો મોહોર ઉઘાડી, તારે મેં બીજા પરાણીને એ કહેતાં શાંભલીએ કે, આવ ને જો. ૪ તારે બીજો

ઘોડો રોતો નીકલીઆ, ને તેપર જે બેઠો તેને જમીનપરથી સુલાહ લઇ લેવાનું
 અપાઈ જી હવું, ને એમ કે લોકો એક બીજાને મારી નાંખે, ને તેને માહિતી
 તલવાર અપાઈ. ૫ ને જરે તેણે તીજી માહિર ઉઘાડી, તારે તીજી પરાણીને
 એ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, આવ ને જો. ને મેં જોઈ, ને જુઓ, કાલો
 ઘોડો, ને તે પર જે બેઠો તેના હાતમાં તરાજવાં હતાં. ૬ ને આર પરાણીઆની
 વચમાં એક અવાજ એમ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, પાવલાને સાડે રોરભર
 ધર્મ, ને તણુ રોરભર જવ એક પાવલાને સાડે; પણ તેલ તથા વધન તું ન
 બીગાડ. ૭ ને જરે તેણે ચોથી માહિર ઉઘાડી, તારે ચોથા પરાણીનો અવાજ
 એમ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, આવ ને જો. ૮ ને મેં જોઈ, ને જુઓ,
 શીકા રંગનો એક ઘોડો, ને તેપરના બેરાનારનું નામ માત, ને તેની સાથે પનાલ
 પાછલ ચાલતું, ને તલવારે, તથા દુકાલે, તથા મોતે, તથા જમીનના જનવ-
 રોએ દુનીઆમાંના ચોથા હીસા પર મારી નાંખવાનો એખતીઆર તેને અપા-
 ઇઆ. ૯ ને જરે તેણે પાચમી માહિર ઉઘાડી, તારે જોદાના કલામને લીધે,
 તથા પોતે જે શાહેદી આપી હતી તેને લીધે, મારી નાંખ્યાલાઆના રહ કુર-
 બાનગાહ તલે મેં દીઠા. ૧૦ ને તેઓએ જુલંદ અવાજે હાંક મારતાં કહીંજીકે,
 અએ જોદાવંદ, પાક તથા ખરહક, ધનસાફ ડરાવવાનું, તથા જમીન પરના રહે-
 નારોઆથી હમારાં લોહી પાડવાનો બદલો લેવાનું તું કાંહાંસુધી કરેતો નથી? ૧૧
 ને તેઓમાંના હરેકને સુકેદ લુગડાં અપાઈઆં, ને તેઓને એમ કેહેવાઈ કે,
 તમારા સાથી સેવકો તથા તમારા ભાઈઆ જોઆ તમારી પેઠે મારી નાંખાવા-
 ના છે, તેઓ પુરા થાએ, તાંહાંસુધી હજુ થોડીવાર સખર કરો. ૧૨ ને જરે
 તેણે છઠી માહિર ઉઘાડી, તારે મેં જોઈ, ને જુઓ. માહિયો ધરતીકંપોરો થ-
 ઇઆ, ને સુરજ બાલોના નમદા સરજો કાલો થઈઆ, ને ચંદર લોહી જેહેવા
 થઈઆ. ૧૩ ને જેમ માહિયો પવનથી હલાવેલી અંજીરીના કાચાં ફલ પેડે છે,
 તેમ આસમાનમાંના સીતારાઓ જમીનપર પડીઆ. ૧૪ ને આસમાન લપે-
 ટેલાં કાગલની પેઠે નીકલી ગઈ, ને હરેક પાહાડ, તથા બેટ પોત પોતાને ઠાં-
 મેથી ખસેડાઈઆં. ૧૫ ને દુનીઆના પાદશાહો, તથા અમીરો, તથા દોલત-
 મંદો, તથા સરદારો, તથા જોરાવરો, તથા હરેક બંધવો, તથા હરેક છુરેલો, એ-
 ઝાએ જોહોમાં તથા પાહોડોના પથરોમાં પોતાને સંતાડીઆ. ૧૬ ને એ-
 ઝાએ પાહોડોને તથા પથરોને કહીંજીકે. તમે હમારા પર પેડો, ને તખત પર

એસનારનાં મોહોથી તથા તે હલવાનના ગજબથી હમને સંતોડો. ૧૭ કેમકે તેના ગજબનો મોહોટો દાહોડો આવીએ છે, ને ડોણ ઉભો રહી શકે છે?

બાબ સાતમો.

અને એ પછી મેં ચાર શરિરાતાએ જમીનના ચાર ખુણા પર ઉભા રહેતાં દીઠા; ને તેએએ જમીનના ચાર પવનને એમ પકડી રાખીએ કે જમીનપર, તથા દરીએ પર, તથા ડોહ જાહોડ પર પવન ન વાએ. ૨ બીજા શરિરાતાને ઉગમણથી ચહડતાં મેં દીઠા, ને તેની પાસે જીવતાં જોદાની મોહોર હતી, ને જે ચાર શરિરાતાને જમીનને તથા દરીએને બીગોડવાનું અપાઈ હતું તેએને તેણે મોહોટો અવાજે કહીજે કે, ૩ જાંહાંસુધી હમે હમારા જોદાના સેવકોને તેએના કપાલ પર મોહોર કરીએ, તાંહાંસુધી તમે જમીન-ને તથા દરીએને, તથા જાહોડોને બીગોડો ના. ૪ ને જેએ પર મોહોર થઈ તેએની ગણતી મેં સાંભલી કે, ઇસરાએલના શીરકાએમાંના બધા શીરકામાં એક લાખ ચુમાલીશહજર પર મોહોર થઈ. ૫ ઇહુદાના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, રૂએના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, ગાદના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ; ૬ આરોરના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, નફતાલીના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, મનાસેના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ; ૭ સીમીનના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, લેવીના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, ઇસાકારના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ; ૮ જેયુલોનના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, ઇલિસકના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, બનીઆમીનના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ.

૯ એ પછી મેં જોઈજોઈ, ને જુએ બધી ડોમ, તથા શીરકા, તથા લોક, તથા બેલીનામાંથી મોહોટી સભા, જે ડોહથી ગણાઈ નહીં, તેએ તખતની આગલ, તથા હલવાનની આગલ, ઉભા રહીએ; તેએ સુદ્દ લુગડાં પેહેરેલા હતા, ને તેએના હાતમાં ખજુરીની ડાલીએ હતી, ૧૦ ને તેએએ બુલંદ અવાજે બુમ પાડીને કહીજે કે, હમારો જોદા તખતપર જે બેસે છે તેને તથા હલવાનને તારણની તારીફ હોજો. ૧૧ તારે કુલે શરિરાતાએ તખતની તથા વડીલોની તથા ચારે પરાણીએની આસપાસ ઉભા રહીએ, ને પોતાનાં મોહો પર તખત આગલ પડીને જોદાનો સજ્દો કરીને કહીજે કે, ૧૨ આમીન,

બરકત, તથા બુજરગી, તથા દાનાઈ, તથા શુકરચુબરી, તથા ઈજત, તથા કુવત, તથા કુદરત, હમેશાં સુધી હમારા જોદાને થાએ. આમીન. ૧૩ ને તે વડીલામાંથી એક જવાબ દેતાં મને કહીજે કે, જે સુફેદ લુગડાં પહેરેલા તેઓ દોણ છે ? ને કાંદાંથી આવીઆ છે ? તારે મેં તેને કહીજે, સાહેબ તું જાણે છે. ૧૪ ને તેણે મને કહીજે, જેઓ માહોટી મુસીબતમાંથી આવીઆ, તેઓ એ છે; ને તેઓએ પોતાનાં લુગડાં ઘોઘઆં ને હલવાનનાં લોહીથી સુફેદ કરીધાં. ૧૫ વાસતે તેઓ જોદાનાં તખત આગલ છે, ને તેનાં મંદીરમાં રાત દાહોડો તેની બંદગી કરે છે, ને તખત પર જે બેસે છે તે તેઓમાં રહેશે. ૧૬ તેઓને ફરી ભુખ નહીં લાગશે, ને ફરી તરસ પાણુ નહીં લાગશે, ને સુરજના કીરણ ઇઆ કંઈ ગરમી તેઓ પર નહીં પડશે. ૧૭ કેમકે જે હલવાન તખતની મધ પર છે તે તેઓને ચરાવશે, ને જીવતાં પાણીના જરાઓ પાસે તેઓને લઈ જશે, ને જોદા તેઓની આંખો પરથી હરેક આંસુ પુછી નાંખશે.

બાબ આઠમો.

અને જરે તેણે સાતમી માહોર ઉઘાડી, તારે આરારે એક ઘડી સુધી આસમાનમાં ખામોશી થઈ. ૨ પછી જોદાની આગલ જે સાત શીરતા ઉભા રહીઆ તેઓને મેં દીઠા, ને તેઓને સાત રણસીંગડાં અપાઈઆં.

૩ અને બીજો શીરતા આવીને કુરબાનગાહ પાસે ઉભો રહીઓ, ને તેની પાસે સુનાની ધુપદાની હતી, ને તેને બહુ ખુશબોઈ અપાઈ કે સરવ પવીતરોની દુઆઓ સાથે તખતની સાંમે સુનાની જે કુરબાનગાહ તેપર અરપણુ કરે. ૪ ને તે શીરતાના હાતથી ધુપનો ધુંઆડો પવીતરોની દુઆઓ સાથે જોદાની આગલ ચહડીઓ. ૫ તે શીરતાએ ધુપદાની લઈને તથા તેમાં કુરબાનગાહની આગ ભરીને જમીન પર તે નાંખી; તારે અવાજો તથા ગરજનાઓ, તથા વીજલીઓ, તથા ધરતીકંપારો થઈઓ.

૬ અને જે સાત શીરતાની પાસે સાત રણસીંગડાં હતાં, તેઓએ વજન-ડા સાથે પોતાને તઈઆર કરીધા. ૭ પહેલા શીરતાએ વજનડીજે, તારે લોહી ભેલેલાં કરાંની વરસડી તથા આગ થઈ, ને જમીન પર ફેંકાઈઆં, ને જાહોડોનો તીજો ભાગ બધી ગઈઓ ને હરેક લીલા રોપ પણુ બધી ગઈઓ.

૮ અને બીજા શીરતાએ વજનડીજે, તારે આગથી બલતા માહોટા પાહા-ડના જેવું કંઈ દરીઆમાં ફેંકાઈજે, ને દરીઆનો તીજો ભાગ લોહી થઈઓ.

૯ ને દરીઆમાંના ઊતપન થયેલા પરાણીઓનો તીજો ભાગ મરી ગઈઓ, ને વાહાણોનો તીજો ભાગ નારા પામીઓ.

૧૦ અને તીજ શરિશતાએ વળડીઈ, તારે દીવાના જેવા બલતો એક મોહોટો સીતારો આસમાનમાંથી પડીઓ, ને નદીઓના તીજ ભાગ પર તથા પાણીના જરાઓ પર પડીઓ. ૧૧ ને તે તારાનું નામ કડવાદેના કહેવાઈ; ને પાણીનો તીજો ભાગ કડવાદેનારૂપ થઈઓ, ને પાણી કડવું થઈઓને લીધે માણસોમાંના ઘણા મરી ગઈઓ.

૧૨ અને એથા શરિશતાએ વળડીઈ, તારે સુરજનો તીજો ભાગ, તથા ચંદ્રનો તીજો ભાગ, તથા સીતારાઓનો તીજો ભાગ મરાઈઓ, એવા કે તેઓનો તીજો ભાગ અંધકાર થઈઓ, ને દાહાડના તીજ ભાગે પરકારા કીધો નહીં, ને રાતે પણ એજ તરેહ થઈઈ. ૧૩ ને મેં જોઈઈ, ને અંતરીખરામાં ઉડતા એક શરિશતાને મોહોટે અવાજે એમ કહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, જે બીજ તણ શરિશતા વળડતાર છે, તેઓનાં રણસીંગડાંના આક્રી અવાજને લીધે જમીન પરના રેહેનારાઓને અકસોસ, અકસોસ, અકસોસ.

બાબ નવમો.

અને પાંચમા શરિશતાએ વળડીઈ, તારે આસમાનથી જમીન પર પડેલા એક સીતારાને મેં દીડા, ને તેને જડાણના આડાની કુંચી અપાઈ. ૨ ને તેણે જડાણના આડાને ઉઘાડીઓ ને મોહોટી ભડીના જેવા ધુંઆડો જડાણમાંથી નીકળીઓ, ને જડાણના ધુંઆડાથી સુરજ તથા અંતરીખરા અંધકારે ભરાઈ ગઈઓ. ૩ ને તે ધુંઆડામાંથી ટીડો જમીનપર નીકળીઓ, ને જેમ જમીન પરના વીછુઓને અધીકાર છે તેમ તેઓને અધીકાર અપાઈઓ. ૪ તારે તેઓને એવા હુકમ અપાઈઓ કે જમીનનાં ધારાને તથા ડોઈ લીલી ચીજને તથા ડોછ જહાડને ન બીગાડે, પણ જે માણસોને ખાદાની મોહાર પોતાનાં કપાલ પર નથી એઓને માતર. ૫ ને એમ તેઓને અપાઈઈ કે તેઓ એઓને મારીનાંપે નહીં, પણ પાંચ મહીનાં સુધી એઓ પીડા પામે, ને વીછુ જરે માણસને ડંખ મારે છે તેવારની પીડા પરમાણે એઓની પીડા હતી. ૬ ને તે દાહાડઓમાં લોક માત શોધરો, પણ તેને પામરો નહીં; ને તેઓ મરવા આહારો, પણ માત તેઓથી નાહાસરો. ૭ ને તે ટીડાનાં ડોલ લડાઈને સારૂ તઈઆર કીધેલા ઘોડાઓના જેવાં હતાં, ને તેઓનાં માથાંઓ

પર સુંતાના જેવાં તાજે હતાં, તે ઝમ્મીનાં મોહિડાં માણસોના મોહિડાં જેવાં હતાં. ૮ ને તે ઝમ્મીના બાલ બઠરાંના બાલ જેવા, ને તે ઝમ્મીના દાંત સહીં ઝમ્મીના દાંતના જેવા હતા. ૯ ને તે ઝમ્મીને લોહિડાંનાં બપ્પતર સરખાં બપ્પતર હતાં, ને તે ઝમ્મીની પાંખોનો અવાજ લડાઈને સાર દોડતા ઘણુ ઘોડાના રથોના અવાજના સરખો હતો. ૧૦ ને વીછુ ઝમ્મીના સરખાં તે ઝમ્મીને પુંછડાં હતાં, ને તે ઝમ્મીના પુંછડાંમાં ડંખ હતા, ને પાંચ મહીના સુધી માણસોને દુખ દેવાનો તે ઝમ્મીને અધીકાર હતો. ૧૧ ને જીડાણુના ખાડાનો જે શ્રીરોતો તે તે ઝમ્મી પર પાદશાહ હતો, તેનું નામ હેખરી બોલીમાં આપાદેદાન, પણ હેલલાસી બોલીમાં તેનું નામ આપલોન છે. ૧૨ ઝમ્મિક અફસોસ થઈ ગઈ ઝમ્મી છે; ને જુઝમ્મો, ઝમે પછી બીજા બે અફસોસ આવે છે.

૧૩ અને છઠ્ઠા શ્રીરોતો ઝમે વળડીજી, તારે ખોદાની સામાની સુંતાની કુરખા-નગાહના ચાર સીંગડાંમાંથી મેં ઝમ્મિક અવાજ શાંભલી ઝમ્મી. ૧૪ તેણે જે છઠ્ઠા શ્રીરોતોને રણસીંગડું હતું તેને કહીજી કે, ફરાત મોહિટી નદી પર જે ચાર શ્રીરોતો બાંધેલા છે તે ઝમ્મીને છોડ. ૧૫ ને તે ચાર શ્રીરોતો છોડાઈ ઝમ્મી, ને તે ઝમ્મી ઝમે સાર તઈ આર થઈ જાય હતા, કે ઝમે ધડી, તથા દાહાડો, તથા મહીનો, તથા વરરા સુધી માણસોના ત્રીજા ભાગને મારી નાંખે. ૧૬ ને ફોજના સવારોની ગણતરી વીરા કરોડ હતી, ને તે ઝમ્મીની ગણતરી મેં શાંભલી. ૧૭ તે ઝમ્મી રીતે દરશણમાં ઘોડા ઝમ્મીને તથા તે ઝમ્મી પરના બેશનારા ઝમ્મીને મેં દીક્ષા; તે ઝમ્મીનાં બપ્પતર આગરંગી, તથા જાંબુરંગી, તથા ગંધકરંગી હતાં, ને ઘોડા ઝમ્મીનાં માથાં, તથા સહીં ઝમ્મીનાં માથાં જેવાં હતાં, ને તે ઝમ્મીનાં મોહિડાંમાંથી આગ, તથા ધુંઆડો, તથા ગંધક નીકળી ઝમ્મી. ૧૮ ઝમે તણુથી, ઇઆને આગ, તથા ધુંઆડો, તથા ગંધક, જે તે ઝમ્મીનાં મોહિડાંમાંથી નીકળી ઝમ્મી, તેથી માણસોનો ત્રીજો ભાગ મારી નાંખાઈ ઝમ્મી. ૧૯ કેમકે તે ઝમ્મીનાં મોહિડાંમાં, તથા તે ઝમ્મીના પુંછડાંમાં, તે ઝમ્મીનું સામરથ છે, કારણ કે તે ઝમ્મીનાં પુંછડાં સાપના જેવાં, ને તે ઝમ્મીને માથાં હતાં, જેથી તે ઝમ્મી દુખ દે છે. ૨૦ ને બાકીનાં જે માણસો તે આફ્રોથી મારી નહીં નાંખાઈ ઝમ્મી, તે ઝમ્મી પોતાના હાતનાં કામે બાબત તો આ કીધી નહીં; ઝમે રીત કે તે ઝમ્મી ભુતોને, તથા સુંતાની, તથા રૂપાંની, તથા પીતલની, તથા પથરની, તથા લાકડાની મુરતી ઝમ્મી, જે ઝમ્મીને જોવાની, તથા શાંભલવાની, તથા ચાલવાની પણ શક્તી નથી તે ઝમ્મીને પુજે નહીં. ૨૧ ને તે ઝમ્મી પોતાનાં ખુનો બાબત તથા પોતાની જાદુગરી ઝમે બાબત,

તથા પોતાની જનાકારી ખાખત, તથા પોતાની ચોરીઓ ખાખત તોખા કીધી નહીં.

ખાખ દશમો.

અને આસમાનથી ઉતરતાં એક બીજા જોરાવર ફરિશતાને મેં દોડા, તેણે વાદલ પેહેરેલું હતું, ને તેનાં માથા પર મેઘધનુશ હતું, ને સુરજના જ્યું તેજું મોહો તથા અગનીના થંભો જેવા તેના પગ હતા. ૨ ને તેના હાતમાં એક નાંહાની ઉઘાડી કીતાખ હતી. ને તેણે પોતાનો જમણો પગ દરીઆ પર તથા ડાબો જમીન પર મુકીઓ. ૩ ને જેમ સહીં ગરજે છે, તેમ તેણે મોહોટે અવાજે હાંક મારી; ને જરે તેણે હાંક મારી, તારે સાત ગરજનાઓ પોતાના અવાજ કાહાડીઓ. ૪ ને જરે તે સાત ગરજનાઓ પોતાના અવાજ કાહાડીઓ, તારે હું લખવા માંડોતો હતો, પણ મને એ કેહેતાં આસમાનથી એક અવાજ મેં શાંભલીઓ કે, સાત ગરજનાઓ જે વાતો કહી, તેને તું મોહોરથી બંધ કર, ને તે લખ ના. ૫ ને મેં જે શરિશતાને દરીઆપર, તથા જમીનપર ઉભો રહેતાં દોડા, તેણે પોતાનો હાથ આસમાનની ગમ ઊઠાવીઓ. ૬ ને જે હમેશાં મુધી જીવે છે, જેણે આસમાન તથા તેમાંનાં, ને જમીન તથા તેપરનાં, ને દરીઓ તથા તેમાંના પેદા કીધાં, તેના સમ આઘને તેણે કહીજીકે, હવે પછી વખત થરો નહીં. ૭ પણ સાતમા શરિશતાના અવાજના દાહાડઓમાં, હઆને જરે તે વળડવા લાગરો, તારે જેમ આદાઓ પોતાના સેવક નબીઓને ખબર આપી છે, તેમ તેનો ભેદ પુરો થરો. ૮ ને આસમાનમાંથી અવાજ જે મેં શાંભલીઓ, તેણે ફરી મારી સાથે બોલતાં કહીજી કે, તું જા, ને જે શરિશતો દરીઆ પર, તથા જમીન પર ઉભો રહે છે, તેના હાતમાં જે નાંહાની ઉઘાડી કીતાખ છે તે લે. ૯ તારે મેં શરિશતા પાસે જાઘને તેને કહીજી કે, તે નાંહાની કીતાખ મને આપ. ને તેણે મને કહીજી કે, તે લે, ને તેને આઘનાંખ, ને તે તારા પેટને કડવું કરરો, પણ તારાં મોહોમાં મધના જેવી મીઠી લાગરો. ૧૦ તારે મેં શરિશતાના હાતમાંથી તે નાંહાની કીતાખ લીધી, ને તેને આઘનાંખી, ને મારાં મોહોમાં મધના શરખી તે મીઠી હતી, પણ તેને આઘા પર માંહે પેટ કડવું થઈજી. ૧૧ ને તેણે મને કહીજીકે, તને ફરી ઘણા લોકો, તથા દેવો, તથા બોલીઓ, તથા પાદશાહો ખાખત નખ્ખ-અત કેહેવી પડે છે.

બાબ અગીઆરમો.

અને લાકડીના જેવું એક બંદ મને આપાઈ, ને શરિરાતાએ ઉભા રહીને કહીજે કે, તું ઉઠ, ને ખાદાનાં મંદીર તથા કુરબાનગાહ, તથા તેમાં જેઓએ આપાદત કરે છે તેઓનું માપ લે. ૨ પણ મંદીર બાહાર જે આંગણુ છે, તેને બાહાર રાખ, ને તેનું માપ ન લે; કેમકે ગેરકોમીઓને તે આપેલું છે; ને તેઓ બેઠેતાલીશ મહીના સુધી પાક રોહિરને ખુંદી નાંખશે. ૩ ને મારા બે સાહેબને હું એવું આપરા કે તેઓ તાઠ પેહેરેલા થઈને એક હજાર બરોં ને સાઠ દાહાડા સુધી નખત કરશે. ૪ જઈતુનનાં જે બે જહાડ તથા જે બે સમેદાની જમીનના ખાદાની આગલ ઉભાં રહે છે તેઓ એજ છે. ૫ ને જો કોઈ તેઓને દુખ દેવા આહારો, તો તેઓનાં માહોમાંથી આગ નીકલેછે, ને તેઓના દુશમનોને આઈ નાંખેછે; ને જો કોઈ તેઓને દુખ દેવા આહારો, તો તેમજ તેને મારીઆ જવું પડેછે. ૬ તેઓને એપતીઆર છે કે આસમાનને બંધ કરે, કે તેઓની નખતના દાહાડાઓમાં વરસાદ ન વરશે; ને પાણીઓ પર તેઓને એપતીઆર છે કે તેને લોહીમાં બદલીનાંખે ને તેઓ જીંદગીવાર આહે તેટલીવાર જમીનને હરેક આકૃતથી મારે. ૭ ને જો તેઓ પોતાની સાહેબી આપી રહેશે, તારે જે જનવર જાંણમાંથી નીકલેછે, તે તેઓની સાથે લડશે, ને તેઓને જીહીંતરો તથા તેઓને મારી નાંખશે. ૮ ને જે માહોડું રોહિર રહાની તોરે સદામ તથા મીસર કેહેવાએ છે, જાંહાં આપણે ખાદાવંદ કરેસે જહાડઓ તે રોહિરના રશતામાં તેઓનાં મુડાં (પડીઆં રહેશે). ૯ ને લોકોના તથા શીરકાઓના તથા બોલીઓના તથા કોમોના સાહાડાતણુ દાહાડા સુધી કેટલાએક તેઓનાં મુડાં દેખશે, ને તેઓનાં મુડાંને સમશાનમાં રાખવા નહીં દેશે. ૧૦ ને જમીનપર રહેનારા એઓ પર ખુશી ખુરમી કરશે, ને માહોમા બેઠ માકલશે; કેમકે તે બે નખીઓએ જમીન પરના રહેનારાઓને પીડા દીધી હતી. ૧૧ ને સાહાડા તણુ દાહાડા પછી જીંદગીનો રહ ખાદાની તરફથી તેઓમાં પેઠા, ને તેઓ પોતાને પગે ઉભા રહીઆ, પછી તેઓના દેખનારાઓ પર માહોટી ખીણક પડી. ૧૨ ને તેઓએ આસમાનથી માહોટો અવાજ પોતાને કેહેતાં શાંભલીઓ કે, તમે હીઆં ચહડી આવો. ને તેઓ વાદલાએ આસમાનમાં ચહડી ગઈઆ, ને તેઓના દુશમનોએ તેઓને દીઠા. ૧૩ ને તે વખતે

મોહોટા ધરતીકંપારો થઈગ્યા, ને તે રોહિરનો દશમા ભાગ પડી ગઈગ્યા, ને તે ધરતીકંપારાથી માણસોમાંના સાત હજાર મારી નાંખાઈગ્યા, ને જે બાકી રહીયા તેગ્યા ગભરાઈલાં થઈગ્યાં. ને આસમાનના આદાનો તેગ્યાં તારીક કીધી. ૧૪ બીજો અફસોસ થઈ ગઈગ્યા છે; જીગ્યા, તીજો અફસોસ વહેલો આવે છે.

૧૫ અને સાતમા શીરેતાગ્યા વળડીગિં; તારે આસમાનમાં એમ ફેલેતા મોહોટા અવાજો થઈગ્યા કે, આ દુનીઆની પાદશાહતો આપણા આદાવંદની તથા તેના ખરીસતની થઈ છે, ને તે હમેશાં સુધી પાદશાહી કરશે. ૧૬ ને જે ચોવીરા વડીલા આદાની આગલ પોતાનાં તખ્ત પર બેઠા હતા, તેગ્યા ઊંધા પડીયા, ને આદાનો સજ્દો કરતાં કહીંગિં કે, અગ્યા આદાવંદ આદા, પુરા કાદેર, જે છે, ને હતો, ને થરો, ૧૭ હમે તારા સુકર કરીગ્યા છઈગ્યા; કેમકે તે પોતાની મોહોટી કુદરત કીધી ને પાદશાહી કીધી છે. ૧૮ ને જોમા ગુરો ભરાઈ, પણ તારો ગજબ આવીગ્યા છે, ને મુઝેલાંગ્યાનો ધનસાફ ઠરાવાનો વખત, ને તારા સેવક ઇઆને નખીગ્યા, તથા પચીતરો, તથા જે નાહાંના મોહોટા તારાં નામથી બીહે છે, તેગ્યાને ફલ અપાગ્યા તથા જેગ્યા પરથવીનો નારા કરે છે તેગ્યાનો નારા થાગ્યા. ૧૯ ને આસમાનમાં આદાનું મંદીર ઉઘડાઈગિં, ને તેનાં મંદીરમાં તેના બંદોબસતની પેટી દેખાઈ, ને વીજ-લીગ્યા તથા અવાજો તથા ગરજનાગ્યા તથા ધરતીકંપારો તથા કરાંની મોહોટી વરસાટી થઈ.

બાબ બારમો.

અને આસમાનમાં એક મોહોટી નીશાન દેખાઈ ઇઆને એક અંતરત સુરજ ઝોડેલી, ને તેના પગ તલે ચંદર, ને તેનાં માથા પર બાર સીતારાનું તાજ હતું. ૨ ને તેણે ગરબવંતી છતાં, જાણવા સાફ કરાટ બોગવતાં, તથા પીડા પામતાં ખુશ પાડી. ૩ ને આસમાનમાં બીજી નીશાની પણ દેખાઈ; જીગ્યા, અગનીરંગી મોહોટો અજગર, જેને સાત માથાં, ને દશ સીંગડાં, ને તેનાં માથાંગ્યા પર સાત તાજ હતાં. ૪ ને તેના પુંછડાગ્યા આસમાનના સી-તારાગ્યાનો તીજો ભાગ ખેંચીગ્યા, ને તેગ્યાને પરથવી પર નાંખીયા, ને જે અંતરત જાણવાની હતી, તેની આગલ તે અજગર ઉભો રહીગ્યા, એસાફ કે જરે તે જાણે તારેજ તેના બાલકને પાછા નાંખે. ૫ ને તેણે બાલક નર

જાણીએ જે બધી કોમો પર લોહોડાના દંડથી સાહેળી કરનાર છે, ને તેનો તે આલક ખોદા પાસે તથા તેનાં તખ્ત પાસે લઈ જવાઈએ. ૬ ને તે એમરત જંગલમાં નાહાઈ, તાંહાં ખોદાથી તેને સાફ તઈઆર કીધેલું એક ડેકાણું છે, જાંહાં તેએ તેને ખારશોં ને સાફ દાહાડા સુધી પાલે.

૭ અને આસમાનમાં લડાઈ થઈ, મીખાએલ તથા તેના શ્રેશતા અજગરની સાથે લડીઆ, ને અજગરે તથા તેના શ્રેશતાએએ લડાઈ કીધી. ૮ તોપણ તેએ જીવીંતીઆ નહીં, ને તેએની જગે ફરી આસમાનમાં મલી નહીં. ૯ પણ તે મોહોટો અજગર બાહાર નંખાઈએ, ઇઆને તે ઘરડો સાપ, જે બટો મુકનાર તથા રોતાન કેહેવાએ છે, જે આખી દુનીઆને ફરેબ આપે છે, તે જમીન પર નંખાઈએ, ને તે સુધાં તેના શ્રેશતાએ પણ નંખાઈઆ. ૧૦ તારે આસમાનમાં મોહોટો અવાજ એમ કેહેતાં મેં શાંભલીએ કે, હમણા તારણ તથા કુદરત, તથા હમારા ખોદાની પાદશાહત તથા તેના ખરીસતની હકુમત થઈ છે, કેમકે હમારા ભાઈએ પર તોહોમત મુકનાર, જેણે હમારા ખોદા આગલ રાત દાહોડો તેએ પર તોહોમત મુકી, તે નીચે ફેંકાઈએ છે. ૧૧ ને તેએએ હલવાનના લોહીથી તથા પોતાની સાહેલીની વાતથી એને જીવીંતીએ છે, ને માત સુધી તેએએ પોતાના જીવ પર પીઆર કીધો નહીં. ૧૨ એ વાસતે, એએ આસમાનો, તથા તેએમાં રહેનારાએ, તમે ખુશી કરો. એએ જમીનપર તથા દરીઆમાં રહેનારાએ, તમને અફસોસ છે; કેમકે રોતાન તમારી પાસે ઉતરીએ છે, ને તેને બહુ કરોધ છે, કાંજે તે જાણે છે કે મારો વખત થોડો છે. ૧૩ ને પોતે જમીન પર ફેંકાઈએ, એમ અજગરે જો-ઈને જે એમરત નરને જાણી હતી, તેને તેણે સતાવી. ૧૪ તે એમરતને મોહોટા ઉકાયની બે પાંખ અપાઈ, એ સાફ કે સાપનાં મોહોથી તે રાનમાં પોતાને ડેકાણે ઉડી જાએ. જાંહાં એક વખત તથા વખતો તથા અડધો વખત તે પલાએ છે. ૧૫ તે સાપે પોતાનાં મોહામાંથી નદીના જેવું એમરત પછવાડે પાણી નાંખીજી, એ સાફ કે તે તેથી તણાઈ જાએ. ને જમીને તે એમરતની મદદ કીધી, ઇઆને જમીન પોતાનું મોહો ઉઘાડીને જે નદી અજગરે પોતાનાં મોહામાંથી નાંખી તેને પીગઈ. ૧૬ ને અજગર તે એમરત પર યુસે થઈએ, ને તેની બાકી એલાદ, ઇઆને જેએ ખોદાના હુકમ પાલે છે, ને જેએની પાસે ઇસુ ખરીસતની શાહેલી પણ છે, તેએની સાથે લડવાને તે નીકલીએ.

આખ તેરમો.

અને હું દરીઆની રેતી પર ઉભો રહીશ્ચો, ને એક જનવરને દરી-આમાંથી નીકલતાં મેં દીધું, જેને સાત માથાં તથા દશ સીંગડાં, તથા તેનાં સીંગડાશ્ચો પર દશ તાજ, તથા તેનાં માથાંશ્ચો પર કુકરનાં નામ હતાં. ૨ ને જે જનવરને મેં દીધું, તે ચીતાના જેવું, ને તેના પગ રીંછના પગ જેવા, ને તેનું મોઢો સહોનાં મોહોના જેવું હતું, ને તે અજગરે પોતાની કુદરત તથા પોતાનું તખ્ત તથા મોહોટો એપ્પતીઆર તેને આપીશ્ચો. ૩ ને તેનાં માથાંશ્ચોમાંનાં એકને મરવા સરખું ધાગ્મલ મેં દીધું, ને તેનાં મરણનો ધા રૂઝાઈશ્ચો, ને આખી દુનીઆશ્ચે તે જનવરની પછવોડે અચરત કીધું. ૪ ને જે અજગરે તે જનવરને એપ્પતીઆર આપીશ્ચો, તેનો સજ્જો તેશ્ચોએ કીધો, ને તેશ્ચોએ તે જનવરનો પણ સજ્જો કીધો, ને કહીજિંદે, આ જનવરના સરખું કોણુ છે ? એની સાથે કોણુ લડી શકે છે ? ૫ ને મોહોટી વાતો તથા કુકર બકનાર મોહો તેને અપાઈજિં, ને ખેંટા-લીરા મહીના સુધી રહેવાનો એપ્પતીઆર તેને અપાઈશ્ચો. ૬ ને તેણે ખોદાની બાબત કુકર બકવાને પોતાનું મોહો ઉઘાડીજિંદે તેનાં નામની તથા તેના માંડવાની તથા આસમાનમાં રહેનારાશ્ચોની બાબત તે કુકર બકે. ૭ ને તેને અપાઈજિંદે પવીતરોની સાથે તે લડે, ને તેશ્ચોને જીતીતે, ને કુલે શીરકાશ્ચો પર તથા બોલીશ્ચો પર તથા કોમો પર તેને એપ્પતીઆર અપાઈશ્ચો. ૮ ને જમીન પર સરવ રહેનારાશ્ચો જેશ્ચોનાં નામ દુનીઆનો પાઈશ્ચો માંડવાથી મારી નાંખેલા હલવાનની જીંદગીની કીતાબમાં લખેલાં નથી, તેશ્ચો તેને પુજશે. ૯ જે કોઈને કાન છે, તો તે શાંભલે. ૧૦ જે કોઈ કેદ કરવાને કોઈને લઈ જાશે, તો તે કેદમાં જશે; જે કોઈ તલવારથી મારી નાંખે, તો તેને તલવારે મરીઆ જવું પડે. હીઆં પવીતરોની સખર તથા હમાન છે.

૧૧ અને મેં જમીનમાંથી એક ખીજાં જનવરને નીકલતાં દીધું, ને હલવાનનાં જેવાં તેને બે સીંગડાં હતાં, પણ અજગરની પડી તે બોલીજિં. ૧૨ ને પેહેલાં જનવરનો સરવ એપ્પતીઆર રાખીને તેની આગલ તે અમલ કરે, ને પેહેલા જનવરનાં મરણનો ધા રૂઝાઈશ્ચો હતો તેની પુજા જમીનથી ધગ્મિાને તે પરના રહેનારાશ્ચોથી કરાવે. ૧૩ ને તે મોહોટો ચમતકાર કરે, એવા કે માણસના દેખતાં આસમા-

નથી જમીન પર આગ પણ વરસાવે છે. ૧૪ ને જે ચમતકારો તે જનવરના દેખતાં કરવાનું તેને અપાઈ જીં હતું, તેઓને આશરે જમીન પર રહેનારાઓને તે બુલાવે છે, ને જે જનવર તલવારનો ધા પામી જીં પણ જીવી જીં તેની મુરતી કરવા સાર જમીન પર રહેનારાઓને તે કહે છે. ૧૫ ને તે જનવરની મુરતીમાં જીવ ધાલવાનું ઈમેને અપાઈ જીં હતું, ઈમેનું કે તે જનવરની મુરતી બેલ ને જોડા તે જનવરની મુરતીને નહીં પુજે તેટલા મારીનંખાઓ ઈમેનું પણ તે કરે. ૧૬ ને નાહાંના મોહોઠા, દોલતમંદ તથા દરીદરી, આગદ તથા ગોલામ, સરવને તે ઈમે કરાવે છે કે, તેઓ પોતાના જમણા હાત પર ઈઆ પોતાનાં કપાલ પર નીશાની લે. ૧૭ વધી જેને તે નીશાની ઈઆ તે જનવરનું નામ ઈઆ તેનાં નામની ગણતી છે, તે વગર કોઈ બીજાથી વેચાઓ લેવાઓ નહીં, ઈમે પણ કરાવે છે. ૧૮ હીઆં દાનાઈ છે, જેને સમજ છે તે ઈમે જનવરની ગણતી ગણે, કેમકે તે માણસની ગણતી છે, ને તેની ગણતી છરોં છરોટ છે.

ખાખ ચઉદમો.

અને મેં જોઈ જીં, ને જુઓ કે સીઓન પાહાડ પર હલવાન ઉમો રહીઓ, ને તેની સાથે ઈમેક લાખ ચુમાલીસ હજાર હતા, જેઓનાં કપાલ પર તેના ખાપનું નામ લખી જીં હતું. ૨ ને બહુ પાણીના અવાજના જેવો તથા મોહોટી ગરજનાના અવાજના જેવો આસમાનમાંથી અવાજ મેં શાંભલીઓ, ને વીણા વગડનારાઓનો અવાજ પોતાની વીણા પર વગડતાં મેં શાંભલીઓ. ૩ તારે તખતની તથા તે ચાર પરાણીઓની તથા વડીલોની આગલ નવાં ગીત જેવું તેઓ ગીત ગાતા હતા, ને જમીનથી જે ઈમેક લાખ ચુમાલીસ હજાર ઉધાર પામેલા વગર કોઈ તે ગીત શીખી ન શકી જીં. ૪ બધીઓની સાથે જેઓ નાપાક નથી થઈ આ તેઓ ઈમે છે; કેમકે તેઓ કુંઆરા છે, ને હલવાન જાંહાં જાંમે છે તાંહાં તેની પાછલ જે ચાલે છે તેઓ ઈમે છે; ઈમેઓ ખોદાને તથા હલવાનને સાર પેહેલું ફલ થવાને માણસમાંથી ઉધાર પામેલા છે. ૫ ને ઈમેઓનાં મોહોમાં કપટ મલી જીં નથી; કેમકે ખોદાનાં તખત આગલ તેઓ બેઠે છે.

૬ અને આસમાનમાં ઉડતા બીજા શરિશતાને મેં દોઢો, ને જમીન પરના રહેનારાઓને, ઈઆને દરેક કોમ તથા શીરકા તથા ખોલીવાલાઓ તથા લોકને, હુમેશાંની ખુશખબર જાહેર કરવાની તેની પાસે હતી. ૭ ને તેણે મોહોટો અવાજ

કહીજી કે, ઓદાથી ખીહો, ને તેને જુજગરી આપો; કેમકે ઇનસાફ ફાવવાનો તેનો વખત આવીઆ છે, ને જેણે આસમાન તથા જમીન તથા દરીઆ તથા પાણીના ઝરાઆને પેદા કરીધા છે, તેને પુજો. ૮ ને તેની પાછલ ઝમક ખીજો શરિશતો આવતાં ઝમક બોલીઆ કે, આખલાન પડીજી છે, તે માહો-
 ડું રોહર પડીજી છે, કેમકે તેણે પોતાની જનાકારીના ગજબનો વઘન બધી દો-
 માને પાઈઆ છે. ૯ ને તીજ શરિશતાઝમ પણુ તેનો પાછલ આલતાં માહોટે
 અવાજે કહીજી કે, જો દોહ તે જનવરને તથા તેની સુરતીને પુજેછે, ને તે નીરાની
 પોતાના કપાલપર ઈઆ પોતાના હાત પર લેછે; ૧૦ તો ઓદાના ગજબનો
 વઘન ઈઆને જે તેના ગજબના પીઆલામાં નરો રેહ્યા છે તેમાંથી તે પીરો,
 ને પાક શરિશતાઝમીની આગલ તથા હલવાનની આગલ આગમાં તથા ગંધ-
 કમાં તે પીછેલા થરો. ૧૧ ને તેઝમીની પીડાનો ધુંઆડો હમેશાંસુધી ચહડે છે,
 ને જેઆ તે જનવરને તથા તેની સુરતીને પુજે છે, તેઝમીને તથા જે દોહ
 તેનાં નામની નીરાની લેછે તેને, રાત દાહોડો વીસામો નથી. ૧૨ હીઆં પવી-
 તરોની સખર છે, ઈઆને ઓદાના હુકમ તથા ઈસુ ખરીસતનું ઈમાન જે પાલેછે
 તેઝમી હીઆં છે. ૧૩ ને મને ઝમ દેહેતાં આસમાનથી ઝમક અવાજ
 મેં શાંમલીઆ કે, તું ઝમ લખ, કે હમણાથી જેઆ મરણુ પામે ઈઆને
 ઓદાવંદમાં જેઆ મરેછે, તેઆ મુખારક છે; રહ દેહેછે હા, ઝમ સાફ કે તેઆ
 પોતાની મહેનતથી વીસામો પામે, ને તેઝમીનાં કામ તેઝમીની પાછલ આ-
 વરો. ૧૪ અને મેં જોઈજી, ને જુઝમી થોણું વાદલ ને વાદલ પર આદમીના
 બેઠા જેવો ઝમક બેઠેલા, જેનાં માથાં પર સુંતાનું તાજ હતું, ને જેના હાતમાં
 ધારવાણું દાતરડું હતું. ૧૫ અને મંદીરમાંથી ખીજ શરિશતાઝમ નીકળીને વાદ-
 લપર બેશનારને માહોટે અવાજે હાંક મારીઆ, કે તું પોતાનું દાતરડું લગા-
 વીને કાપ, કેમકે કાપવાનો વખત આવીઆ છે, કારણ કે જમીનની બેતી
 પાકી છે. ૧૬ ને વાદલ પરના બેશનારે જમીન પર પોતાનું દાતરડું લ-
 ગાવીજી, ને જમીનની બેતી કપાઈ. ૧૭ પછી આસમાનમાંનાં મંદીરમાંથી
 ખીજે શરિશતો નીકળીઆ, તેને પણુ ધારવાણું દાતરડું હતું. ૧૮ ને ખીજે
 શરિશતો પણુ કુરઆનગાહથી નીકળીઆ, તેને આગ પર ઝમખતીઆર હેતો,
 ને જેને ધારવાણું દાતરડું હતું તેણે તેને માહોટે અવાજે હાંક મારતાં કહીજી કે,
 તું પોતાનું ધારવાણું દાતરડું લગાવીને જમીનના દરાખ વેલાની લુઆને લણી
 લ, કેમકે તેની દરાખ પાકી ચુકી છે. ૧૯ તારે તે શરિશતાઝમ પોતાનું દા-

તરફ જમીન પર લગાવીજી, ને જમીનના દરાખ વેલાનું લણી લીધું, ને જો-
દાના ગજળના દરાખના મોહોટા કુંડમાં નાંખીજી. ૨૦ ને દરાખનો કુંડ રોહર
બાહાર ખુંદાઈગ્યા; પછી દરાખના કુંડમાંથી લોહી ઘોડગ્યાની લગામે
સુધી આશરે બેસો ગાઉ લગી વહી નીકલીજી.

બાબ પંદરમો.

અને બીજી મોહોટી તથા અજગ્ય નીશાની આસમાનમાં મેં દીઠી,
૪ અંચાને સાત શ્રેશતાને તેઓની પાસે છેલ્લી સાત આકૃત હતી, કેમકે તે-
ઓમાં જોદાનો ગજળ ભરપુર કીધેલા છે. ૨ ને અગની બેલેલા કાચના
દરીઆ જોધું મેં દીધું, ને જોગ્યા તે જનવર પર, તથા તેની મુરતી પર, તથા
તેની નીશાની પર, તથા તેનાં નામની ગણતી પર ફોતેહ પામીઆ હતા, તેઓ
તે કાચના દરીઆ પર ઉભા રહેતા હતા, ને તેઓને જોદાની વીણુઓ હતી.
૩ ને તેઓએ જોદાના અંદા મુસાનું ગીત તથા હલવાનનું ગીત ગાતાં કહીજી
કે, અમે જોદાવંદ જોદા, પુરા કાદેર, તારાં કામ મોહોટાં તથા આશચ-
રીઅવાન છે; અમે પવીતરોના પાદશાહ, તારા મારગ રાસત તથા ખરા છે.
૪ અમે જોદાવંદ, તારાથી નહીં બીહીરો, ને તારાં નામની બુજરગી નહીં
કરશે, એવા કૃણુ છે? કેમકે એકલો તું પાક છે, વાસતે બધી કોમો
આવશે, ને તારો સજ્જો કરશે, કારણ કે તારો ધનસાફ તેં જાહેર કીધો
છે. ૫ અને મેં જોઈજી, ને જોગ્યા, આસમાનમાં શાહેદીના માંડવાનું
મંદીર ઉઘડાઈજી. ૬ ને જે સાત શ્રેશતાની પાસે સાત આકૃત હતી,
તેઓ સાફ તથા ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલા, તથા છાતીએ સુંનાના પટકા
બાંધેલા મંદીરમાંથી નીકલીઆ. ૭ ને તે આર પરાણીઓમાંના એકે તે
સાત શ્રેશતાને સુંતાનાં સાત પીઆલાં આપીઆં, જે જોદા હમેશાં સુધી
જીવેકે તેના ગજળથી તે ભરેલાં હતાં. ૮ ને જોદાની જલાલથી તથા તેની
કુદરતથી મંદીર ધુંઆડે ભરાઈ ગઈજી, ને તે સાત શ્રેશતાની તે સાત આકૃત
પુરી થઈ તાંહાંસુધી કાઢથી મંદીરમાં પેસાઈજી નહીં.

બાબ સોલમો.

અને એક મોહોટો અવાજ મંદીરમાંથી મેં શાંભલીઓ, તેણે સાત
શ્રેશતાને એમ કહીજી કે. તમે જાઓ, ને જોદાના ગજળનાં પીઆલાં જ-
મીન પર રેડો. ૨ તારે પેહેલા શ્રેશતા ગઈઓ, ને તેણે પોતાનું પીઆલું જ-

મીન પર રેડીજ; ને જે માણસો તે જનવરની નીશાની રાખતાં હતાં, ને તેની સુરતીને પુજતાં હતાં, તેઓ પર ભંડું તથા કઠણ ધારૂં થઈ. ૩ ને બીજા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું દરીઆ પર રેડીજ, ને મુડાનાં લોહી સરખા તે થઈઓ, ને દરીઆમાંનો હરેક જીવતો પરાણી મરીગઈઓ. ૪ ને ત્રીજા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું નદીઓ પર, તથા પાણીઓના જરાઓ પર રેડીજ; ને તે લોહી થઈઓ. ૫ ને પાણીના શ્રીશતાને ઓમ બોલતાં મેં શાંભલીઓ કે, અઓ બોદાવંદ, જે છે. ને હતો, ને થશે, તે ઓમજ ધનસાક ડરાવીઓ વાસતે તું રાસત છે. ૬ કેમકે તેઓઓ તારા પતીતરેનું, તથા નખીઓનું લોહી વહેવડાવીજ, ને તે તેઓને લોહી પીવાને આપીજ છે, કારણ કે તેઓ લાઓક છે. ૭ ને કુરબાનગાહમાંથી બીજાને ઓમ કેહેતાં મેં શાંભલીજ કે, હા, અઓ બોદાવંદ બોદા, પુરા કાદેર, તારા ધનસાકનાં કામ ખરાં તથા વાજળી છે. ૮ ને ચોથા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું સુરજ પર રેડીજ; ને આગથી માણસોને જલાવી નાખવાનું સામરથ તેને આપાઈ. ૯ ને માણસો મોહોટી આંચથી જલાઈ ગઈઓ, ને બોદાનો જેને આ આકૃત પર ઓપતીઓ છે, તેનાં નામ પર તેઓ કુફર બકીઓ, ને તેઓઓ તેને જુવરગી આપવાને તોઆ કીધી નહીં. ૧૦ ને પાંચમા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું તે જનવરનાં તખત પર રેડીજ, ને તેનું તખત અંધાઈ થઈગઈ, ને તેઓઓ દુખને લીધે પોતાની જીભો કડી. ૧૧ ને પોતાનાં દુખને લીધે, તથા પોતાના ધારાને લીધે, આસમાનના બોદાપર કુફર બકીઓ, ને તેઓઓ પોતાનાં કામો બાબત તોઆ કીધી નહીં. ૧૨ ને છઠ્ઠા શ્રીશતાઓ પોતાનું પીઆલું મોહોટી નદી કુરાત પર રેડીજ; ને તેનું પાણી સુકાઈ ગઈ, ઓ સાઈ કે ઉગમણના પાદશાહોનો રસતો તઈઓ થાઓ. ૧૩ ને તે અજગરનાં મોહોમાંથી, તથા તે જનવરનાં મોહોમાંથી, તથા તે જીંઘા નખીનાં મોહોમાંથી તન નાપાક રહેને દેડકા જેવા નીકલતાં મેં દીઠા. ૧૪ કેમકે તેઓ અમતકાર કરનાર દેવાના રહે છે, જેઓ પુરા કાદેર બોદાના મોહોટા દાહાડાની લડાઈને સાઈ જમીનના ધઓને આપી દુનીઓના પાદશાહોને ઓકડા કરવાને તેઓના પર બાહાર જાઓ છે. ૧૫ જીઓ, ચોરની પોંડે હું આવુંછજી, જે બકી કરે છે, ને પોતાનાં લુગડાં ઓવાં રાખે છે કે પોતે નાગો ન ચાલે, ને પોતાની લાજ તેઓ ન દેખે, તે મુબારક છે. ૧૬ તારે હેબરી બોલીમાં આરમાગેદાન કેહેવાઓલે ડેકાણે તેણે તેઓને ઓકડા

ક્રીધા. ૧૭ ને સાતમા ફરિશતાએ પોતાનું પીઆણું હવામાં રેડીજી, ને આસમાનનાં મંદીરનાં તખ્તમાંથી મોહોયે અવાજ નીકલીએ, જોણે કહીજી કે, થઈજી. ૧૮ ને અવાજો, તથા ગરજનાએ, તથા વીજલીએ થઈ, ને મોહોયે ધરતી-કંપારો, એવા મોહોયે કે માણસ જમીનપર થઈમાં તારથી એવા મોહોયે ધરતી-કંપારો નથી થઈએ. ૧૯ ને મોહોટાં રોહરના તણ ભાગ થઈએ, ને કોમોનાં રોહર પડીએ, ને મોહોટા આબલોનની ઇઆદ ખોદાની આગલ થઈ, એસાર કે તે પોતાના ગજબની ગરમીના રસનું પીઆણું તેને આપે. ૨૦ ને હરેક બેટ નાહાહા, ને પાહોડો પણ દેખાઈએ નહીં હતા. ૨૧ ને મોહોટાં કરાંની વરસાટી થઈ, આરોએ એક એક માણનાં કરાં આસમાનથી માણસો પર પડીએ, ને કરાંની આકૃતને લીધે માણસો ખોદાપર કુફર બકીએ, કેમકે તેની આકૃત મોહોટી હતી.

આખ સતરમો.

અને જે સાત ફરિશતાની પાસે તે સાત પીઆણાં હતાં, તેએમાંનો એક આવીએ, ને મારી સાથે બોલતાં મને કહીજી કે, હીએ આવ, ને જે મોહોટી કરાએણુ ઘણા પાણીએ પર બેઠેલી છે તેનો ધનસાફ કરવો હું તને દેખાડીશ. ૨ તેની સાથે જમીનના પાદરાહોએ જના ક્રીધી છે, ને તેની જનાના વઈનથી જમીનના રહેનારા પીધેલા થઈએ. ૩ ને રહમાંતે મને રાનમાં લઈ ગઈએ, ને નીંદાનાં નામથી ભરેલાં સાત માથાંનાં, તથા દશ સીંગડાનાં ક્રીરમીજી રંગનાં જાનવર પર બેઠેલી એક બધરીને મેં દીડી. ૪ ને તે બધરીએ જાંબુએ તથા ક્રીરમીજી રંગનાં લુગડાં પહેરેલાં હતાં, ને સુંને, તથા જવાહેરે, તથા મોતીએ શોભાવાન હતી, ને તેના હાતમાં સુંનાનું પીઆણું, તેના વખોડવાપણથી તથા જનાની નાપાકીથી ભરેલું હતું. ૫ ને તેના કપાલ પર એવું નામ લખેલું હતું કે ભેદ, મોહોટું આબલોન, છીનાલોની તથા જમીનની નફરતોની મા. ૬ ને મેં દીડું કે તે બધરી પચીતરોનાં લોહીથી તથા ઇસુના શાહેદાનાં લોહીથી પીધેલી હતી; ને હું તેને જોઈને મોહોટા આરાચરીએ તથા આરાચરીએવાન થઈએ; ૭ તારે તે ફરિશતાએ મને કહીજી, કે તું કેમ આરાચરીએવાન થઈએ છે? તે બધરીનો તથા તેને જીવ્યકી લઈ જનાર જાનવર જેને સાત માથાં તથા દશ સીંગડાં છે તેના ભેદ હું તને કેહવશ. ૮ જે જાનવર તેં દીડું, તે હતું, ને નથી, પણ અથાક જીંડાણમાંથી નીકલનાર તથા નારામાં જનાર છે, ને જમીન પર રહેનારાએ જેએનાં નામ દુનીઆનો પાઠ-

આ નાંખવાથી જીંદગીની કીતાબમાં લખીઆં નહીં હતાં તેઆ તે જનવર હતું, ને નથી, તોપણ છે, એ જોધને તાજુબ થશે. ૯ હીઆં સમજ રાખનાર મન છે; તે સાત માયાં સાત પાહાડ છે, તેઆ પર તે બધરી બેઠી છે. ૧૦ ને સાત પાદશાહ છે, પાંચ પડીઆ છે, ને એક છે, ને બીજો હજી-સુધી આવીઆ નથી, ને જરે તે આવશે તારે યોડા દાહાડા તેને રેહેવું પડે છે. ૧૧ ને જે જનવર હતું, ને નથી, તેજ આઠમા છે, ને તે સાતમાંનો છે, ને નારામાં જન્મ્યો છે. ૧૨ ને જે દશ સીંગડાં તેં દીઠાં છે તેઆ દશ પાદશાહ છે, એઆ હજીસુધી પાદશાહી પામીઆ નથી, પણ તે જનવરની સાથે એક ધડીબર પાદશાહીનો જેવો એખતીઆર પામે છે. ૧૩ એઆનું એક મત છે, ને એઆ પોતાનું સામરથ તથા અધીકાર તે જનવરને સોંપી આપશે. ૧૪ એઆ હલવાનની સાથે લડશે, પણ હલવાન એઆને જીહી-તરો; કેમકે તે ખાદાવંદોનો ખાદાવંદ તથા પાદશાહીનો પાદશાહ છે, ને જે તેની સાથે છે, તેઆ તેડેલા તથા પસંદ કીધેલા તથા ઇમાનદાર છે. ૧૫ ને તેણે મને કહીજીકે જે પાણી તેં દીઠાં છે, જંદાં તે કશાણે બેઠી છે, તેઆ લોઢા, તથા મેલા, તથા ઢોમો, તથા બોલીઆ છે. ૧૬ ને તે જનવરનાં જે દશ સીંગડાં તેં દીઠાં, તેઆ તે કશાણે પર દુરામની કરશે, ને તેને ઉજડ તથા નાગી કરશે, ને તેનું ગીરા ખારો, ને આગથી તેને બાકી નાંખશે. ૧૭ કેમકે ખાદાએ તેઆનાં મનમાં એમ મુકીજી છે કે તેઆ તેની ઇજા પુરી કરે, ને એક મત રાખે, ખાદાની વાતો પુરી કરશે તાંહાંસુધી પોતાનું રાજ તે જનવરને સોંપે. ૧૮ ને જે બધરીને તેં દીઠી છે, તે તે માહોટું રોહર, જે જમીનના પાદશાહો પર હકુમત કરે છે.

આખ દરગઢો.

અને એ પછી એક બીજા શરિરાતાને આસમાનથી ઉતરતાં મેં દીઠા, તેને માહિયો એખતીઆર હતો, ને તેની જલાલથી જમીન રોશાન થઈ. ૨ ને તેણે જરેથી માહોટા અવાજે કહીજી કે, માહોટું બાબલોન પડીજી છે, પડીજી છે, ને દેવોની વસતી, તથા હરેક નાપાક રહનો વાસો, ને હરેક અરાબ તથા દેવશાહ પકડીનું પીઠ્ઠું થઈજી છે, ૩ કેમકે બધી ઢોમોએ તેની જનાકારીના ગજબનો વંધન પીધો છે, ને જમીનપરના પાદશાહોએ તેની સાથે જના કીધી છે, ને જમીન પરના વેપારી તેના મુખબોગની અધીકતાથી દોલતમંદ થઈઆ છે. ૪ ને આસમાનમાંથી એક બીજો અવાજ એમ

કેહેતો મેં સાંભળીએ, કે એએ મારા લોક, તેમાંથી નીકળો, એસાં કે તમે તેના યુનાહના શરીક ન થાએ, ને એસાં કે તમે તેની આકૃત-માંનું કંઈ ન પામો. ૫ કેમકે તેના યુનાહ આસમાન સુધી પોહાંચીઆ છે, ને આદાએ તેની બદકારીએ ઇઆદ કીધી છે. ૬ જેમ તેણે તમને ભરી આપીજ તેમ તમે તેને ભરીઆપો, ને તેની કુરબીએ પરમાણે તેને બમણુજ આપો; જે પીઆણું તેણે મેલવીને ભરીજ છે, તેમાં તેને સાંજ બમણુ મેલવીને ભરો. ૭ તેણે પોતાને જેટલી મહીમાવાન કીધી ને સુખભોગ કીધો, તેટલી પીડા તથા દુખ તેને આપો, કેમકે તે પોતાનાં મનમાં કેહે છે કે, હું રાણી બેઠી છઠી, હું વીધવા નહીંજ, ને દુખ પામનાર નહીંજ. ૮ એસાં એક દાહાડામાં તેની આકૃતો ઇઆને મોત તથા દુખ તથા દકાલ આવરો, ને તે અગનીથી પુરં બહારો, કેમકે આદાવંદ આદા, જે તેનો ઇનસાફ કરે છે, તે કા-દેર છે. ૯ ને જમીનના જે પાદશાહોએ તેનો સાથે જના કીધી છે, તથા સુખ-ભોગ કીધો છે, તેએ જરે તેના બલવાનો ધુઆડો જોરો, તારે તે બાબત રડશે, ને તેને લીધે વીલાપ કરશે. ૧૦ ને તેની પીડાની બીલીકને લીધે આદા ઉભા રહીને કેહેશે કે, હાએ હાએ, હાએ હાએ, તે મોહોડું રોહર બાબલાન, તે જોરાવર રોહર, કેમકે એક ઘડીમાં તારે દંડ આવીએ છે. ૧૧ ને જમીન પરના વેપારી પણ તે બાબત રડશે, ને વીલાપ કરશે, કેમકે હવેથી કોઈ તે-એનો માલ વેચાતો લેતો નથી; ૧૨ ઇઆને સુંનું તથા રૂપું તથા જવાહેર તથા મોતી તથા કુમાશી લુગડાં તથા જાંબુઆં લુગડાં તથા રેશમ તથા કીરમજી લુ-ગડાં તથા સરવ સુગંધી લાકડાં તથા હાથીદાંતનાં હરેક વાસણુ તથા હરેક મુ-લવાન લાકડાનાં વારાણુ તથા પીતલ તથા લોહોડું તથા મરમરના પથર; ૧૩ તથા તજ ને ધુપ વસતુએ તથા અતરો તથા લોખાન તથા વધન તથા તેલ તથા જી-હીણો મેદા તથા ઘઉં તથા ઢોરો તથા ગેટાં તથા ઘોડા તથા રથો તથા શરશિ તથા આદમીએના રહ. ૧૪ ને તારા જીવની ઇછાનાં ફલ તારાથી ગઈઆં છે, ને સરવ શોભાવાન તથા તેજસવી વસતુ તારાથી ગઈ છે, ને હવેથી તે તને નહીંજ મલશે. ૧૫ એ વસતુએના વેપારી, જે તેથી દોલતમંદ થઈઆ, તેએ તેની પીડાની બીલીકને લીધે રડતા તથા શોક કરતા આદા ઉભા રહેશે. ૧૬ ને કેહેશે કે, હાએ હાએ, હાએ હાએ, તે મોહોડું રોહર, ઇઆને કુમાશી તથા જાંબુઆં તથા કીરમજી લુગડાં પહેરેલું, ને સુંને તથા જવાહેર તથા મોતીએ શોભાવાન.

૧૭ કેમકે એક ઘડીમાં એટલી મોહોટી સંપત નારા થઈ છે. ને હરેક નાખોદા, તથા વાહાણના સરવ ધણીએ તથા ખલાસીએ, ને જેટલા લોક સમુદ્ર પર કામ ચલાવે છે તેએ આઘા ઉભા રહીઆ. ૧૮ ને તેએએ તેના બલવાનો ધુંઆડો દેખીને ખુબ પાડતાં કહીજે કે, આ મોહોટાં રોહરે સરખું કીજે? ૧૯ ને તેએએ પોતાનાં માથાં પર ધુલ નાંખીને રડતાં તથા શોક કરતાં મોહોટે અવાજે કહીજે કે, હાએહાએ, હાએહાએ, તે મોહોટું રોહરે, જેની સંપત્તીથી જે સરવને દરીઆપર વાહાણ હતાં તેએ દોલતમંદ થઈઆ, પણ તે એક ઘડીમાં ઉઝડ થઈજે. ૨૦ એએ આસમાન, તથા પાક રસુતો, તથા નખીએ, તેપર તમે ખુશી કરો; કેમકે આદાએ તેની પાસેથી તમારો બદલો લીધો. ૨૧ તારે એક જોરાવર ફીરેશતાએ મોહોટી ઘંટીના પડના જેવા એક પથર ઊંચકી લીધો, ને દરીઆમાં નાંખીને કહીજે કે, એમ બાબલોન, તે મોહોટું રોહરે, જોરથી ફેંકારો, ને કદી ફરી દેખારો નહીં. ૨૨ ને વીણા વજડનારાએનો તથા ગવઈઆએનો તથા વાંસકી વજડનારાએનો તથા રણસીંગડું વજડનારાએનો અવાજ ફરી તારામાં રાંબલારો નહીં; ને હર કંઈ કારીગરીનો કોઈ કારીગર હવેથી તારામાં દેખારો નહીં; ને હવેથી ઘંટીનો સાદ તારામાં રાંબલારો નહીં. ૨૩ ને દીવાનું અજવાલું હવેથી તારામાં પરકારા કરરો નહીં; ને વર કેનાનો અવાજ હવેથી તારામાં રાંબલારો નહીં; કેમકે તારા વેપારી દુનીઆનાં મોહોટાં માણસ હતાં, કાંજે તારી જાદુગરીથી બધી કોમો ખુલાવાઈ. ૨૪ ને નખીએનું તથા પવીતરેનું તથા જમીન પર જેટલા લોક મારી નંખાઈઆ તે સરવનું લોહી પણ તેમાં જડીજે હતું.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને તે પછી આસમાનમાં બહુ લોકોનો મોહોટો અવાજ એમ કહેતાં મેં રાંબલીએ કે, હલિલુહઆ, આદાવંદ આપણા આદાને તારણ તથા જલાલ તથા ઇજત તથા કુદરત. ૨ કેમકે તેનો ઇનસાફ ખરો તથા વાજબી છે; કેમકે જે મોહોટી કરાએણે પોતાની જનાથી જમીનને ખીગાડી, તે પર તેણે ઇનસાફ કીધો છે, ને પોતાના સેવકોના લોહીનો બદલો તેના હાતથી લીધો છે. ૩ ને તેએએ ફરી કહીજે કે, હલિલુહઆ, ને તેનો ધુંઆડો હમેશાં સુધી ચહડીએ. ૪ ને ચોવીરા વડીલો તથા ચાર પરાણી પડીઆ, ને તખ્ત પર ખેરાનાર આદાનો સજ્દા કરતાં કહીજે, આમીન, હલિલુહઆ. ૫ ને તખ્ત-

માંથી એમ કહેતો અવાજ નીકળીઓ કે, આપણા ઓદાના સરવ સેવકો, તથા તેથી ખીણીનારા નાહાંના તથા મોહોટા તમે તેની તારીફ કરો. ૬ ને ઘણા લોકોના અવાજ જોવો તથા ઘણા પાણીના અવાજ જોવો તથા ભારે ગરજના-ઓના જોવો અવાજ એમ કહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, હલિલુધા, કેમકે ઓદાવંદ જે ઓદા, જે બધી કુદરત રાખનાર, તે પાદશાહી કરે છે. ૭ આપણે હરખ ને ખુશી કરીએ, ને તેને જલાલ આપીએ, કેમકે હલવાનનાં લગન આવીએ છે, ને તેની કંનાએ પોતાને તથા આર કીધી છે. ૮ ને તે કંના શારાં તથા તેજસવી કુમાશી લુગડાં પહેરે, એમ તેને અપાઈ, કાંજે તે કુમાશી લુગડાં પવીતરોની રાસતી છે. ૯ ને તેણે મને કહીજે કે, તું એમ લખ કે, તે હલવાનના લગનના જમણને સાફ જે તેડાઈએ છે, તેઓ મુખારક છે. ને તેણે મને કહીજે કે ઓદાની ખરી વાતો એ છે. ૧૦ ને હું તેનો સજ્જો કરવાને તેના પગ આગલ પડીએ, પણ તેણે મને કહીજે કે, ખખરદાર, એમ ન કર, હું તારો સાથી સેવક, ને તારા બાઈ જેઓ ઇસુની શાહેદી આપે છે તેઓમાંનો છજે, તું ઓદાનો સજ્જો કર; કેમકે ઇસુની શાહેદી તો નખુઅતનો રહ છે.

૧૧ એને આસમાન ઉઘડેલું મેં દોઢું, ને જુઓ, સુફેદ ઘોડા, ને તેપરનો ખેરાનાર અમાનતદાર તથા ખરો કહેવાએલો છે, ને તે રાસતી ધનસાફ કરે છે, ને લેડે છે. ૧૨ ને તેની આંખો આગના ભડકા જેવી, ને તેનાં માથા પર ઘણા તાજ ને તેનું એવું નામ લખેલું કે જે તે વગર ખીજા કોઈએ જાણી-જાં નહીં. ૧૩ ને તે લોહીમાં બેલેલું લુંગડું પહેરેલો, ને તેનું નામ ઓદાનો કલામ કહેવાએ છે. ૧૪ ને આસમાની ફેળો સુફેદ ઘોડા પર સુફેદ તથા સાફ કુમાશી લુગડાં પહેરેલી છતાં તેની પાછલ ગઈ. ૧૫ ને તેનાં મોહોમાંથી ધારવાલી એક તલવાર નીકળે છે, એ સાફ કે તેથી ગેરકેમીઓને તે મારે, ને લોહોડાંના દંડથી તેઓપર તે સાહેબી કરશે, ને કાદેર ઓદાના શુસાનો તથા ગજબના વધનિનો કુંડ તે છુંદે છે. ૧૬ ને તેનાં લુગડાંપર તથા તેની જાંઘ પર એ નામ લખીજે છે કે, પાદશાહેનો પાદશાહ તથા ઓદાવંદનો ઓદાવંદ.

૧૭ એને સુરજમાં ઉભો રહેતાં એક શીરશતાને મેં દોઢો, ને તેણે આસમાનમાં ઉડનારાં સઘળાં પક્ષીઓને મોહોટે અવાજે હાંક મારતાં કહીજે કે, તમે આવો, ને મોહોટા ઓદાના જમણને સાફ એકઠા થાઓ. ૧૮ એ સાફ કે તમે પાદશાહેનું ગોરા તથા સરદારોનું ગોરા તથા કુદરતીઓનું ગોરા તથા ઘોડા-

ઝીનું તથા તેઝીના સવારોનું ગોરા તથા નાહાંના મોહોટા સઘલા છુટેલા તથા ચાકરોનું ગોરા ખાઝી. ૧૯ ને તે જનવરને, તથા જમીનના પાદશાહેને, તથા તેઝીનાં લશકરને, તે ઘોડા પર બેસનારની તથા તેની ફોજની સાથે લડવા સાઝ ઝમકદાં થઝેલાં મેં દીઠાં. ૨૦ ને તે જનવર પકડાઈ, ને તેની સાથે ખોટો નથી, જેણે તેની આગલ ઝમવા ચમતકાર કીધા કે તેથી તેણે તે જનવરની નીશાની લેનારાઝીને તથા તેની મુરતી પુજનારાઝીને બુલાવીઆ, તેપણ [પકડાઈઝી], ને ઝમ બંને જીવતાંજ ગંધકથી બલનારી આગની ખાહીમાં ફેંકાઈઆ. ૨૧ ને જે બાકી તેઝી ઘોડા પર બેસનારના મોહોમાંથી જે તલવાર નીકડી તેથી મારીનંખાઈઆ, ને તેઝીના ગોરાથી સઘલાં પકડી તુરપત થઈઆં.

બાબ વીશમો.

અને આસમાનથી ઉતરતાં ઝમક શરિશતાને મેં દીઠા, કે જેની પાસે અથાક જંગલની કુંચી હતી, ને જેના હાતમાં મોહોટી સાંકલ હતી. ૨ ને તેણે અજગર, જે ધરડે સાપ, જે દેવ તથા રોતાન છે, તેને પકડીઝી, ને ઝમક હજાર વરસા લગી તેને બાંધીઝી. ૩ ને તેણે તેને અથાક જંગલમાં ફેંકીઝી, ને તેને બંધ કીધો, ને તે પર મોહોર કીધી, ઝમ સાઝ કે હજાર વરસા પુરાં થાઝી તાંહાં મુધી ગેરકોમીઝીને ફરી તે ન બુલાવે, ને તારપછી ચોડી વાર મુધી તેને છોડાઈ જવું પડેછે.

૪ અને મેં તખ્તો દીઠાં, ને તેઝી પર લોક બેઠેલા, ને તેઝીને હનસાક દરાવાનું અપાઈ, ને જેઝીનાં માથાં હમુની શાહેદીને લીધે, તથા ખાદાની વાતને લીધે કાપીનંખાઈઆં હતાં, તથા જેઝીઝમ તે જનવરની કે તેની મુરતીની પુજ નથી કીધી, ને પોતાનાં કપાલ કે પોતાના હાત પર તેની નીશાની લીધી નથી, તેઝીના રહેને [મેં દીઠા], ને તેઝી જીવતા થઈઆ, ને ખરીસતની સાથે હજાર વરસા પાદશાહી કીધી. ૫ પણ મુઝમેલાઝીમાંના જે બાકી તેઝી તે હજાર વરસા પુરાં થઈઆં મુધી ફરી જીવતા ન થઈઆ, ઝમજ પેહેલું પાછું-ઉઠ્યું છે. ૬ પેહેલા પાછા-ઉઠવામાં જેને ભાગ છે, તે મુખારક તથા પાક છે, ઝમવાઝી પર ખીજાં માતની સવા નથી, પણ તેઝી ખાદાના, તથા ખરીસતના કાહીન થશે, ને તેની સાથે ઝમક હજાર વરસા પાદશાહી કરશે.

૭ અને જરે તે હજાર વરસા થઈ ચુકશે, તારે રોતાન તેનાં બંધનથી છોડાશે. ૮ ને જમીનના ચાર ખુણામાંના લોક ગોગ તથા માગોગને બુલાવાને તથા લડાઈને સાઝ તેઝીને ઝમકદા કરવાને તે નીકલશે; તેઝીની ગણતી દરી-

આની રેતી સરખી છે. ૯ ને તેઓ જમીનની સપાટીપર ગઈઆ, ને પત્રીત-
રોની ધાવણીને, તથા વાહાલાં રોહરને ઘેરીજી, ને આસમાનમાંથી આદાની પા-
સેથી આગ ઉતરી, ને તેઓને આઠ નાંખીઆ. ૧૦ ને રોતાન, જેણે તેઓને
બુલાવીઆ, તે આગની તથા ગંધકની આહીમાં, જાંહાં તે જનવર તથા તે
જુડો નખી છે, તાંહાં ફેંકાઈઆ, ને રાત દાહડો હમેશાં સુધી તેઓ પીડા પામરો.
૧૧ ને મેં મોહોટાં સુફેદ તખતને, તથા તેપર જે બેઠો હતો તેને દીડા, જેની
નજર આગલથી જમીન તથા આસમાન નાહાં, ને તેઓને ઠેકાણુ મલીજી
નહીં. ૧૨ પછી મેં એમ દીડું કે જે મરી ગઈઆ હતાં, તેઓ નાહાંનાં
મોહોટાં આદાની આગલ ઉભાં રહીઆં, ને ક્રીતાઓ ઉઘડાઈ, ને બીજી ક્રી-
તાય જે જીંદગીની છે, તે પણ ઉઘડાઈ, ને તે ક્રીતાઓમાં જે જે લખીઆં હતાં
તે પરથી મુએલાંઓની કરણીઓ પરમાણે તેઓનો ધનસાફ ઠરાવાઈઆ. ૧૩
ને દરીઆઓ પોતાની મહિનાં મરી ગએલાંઓને પાછાં આપીઆં તેમ માત-
માંનાં તથા નરકમાંનાં મરી ગએલાંઓને તેઓએ પાછાં સોંપીઆં, ને તેઓનાં
કામ પરમાણે તેઓમાંના હરેકનો ધનસાફ ઠરાવાઈઆ. ૧૪ ને માત તથા
નરક આગની આહીમાં ફેંકાઈઆં; એજ બીજું માત છે. ૧૫ને જે કોઈ
જીંદગીની ક્રીતાયમાં લખેલો ન મરીઓ, તે આગની આહીમાં ફેંકાઈઆ.

બાબ એકવીશમો.

અને નવું આસમાન તથા નવી જમીન મેં દીહાં, કેમકે પેહેલું આસ-
માન તથા પેહેલી જમીન ચાલી ગઈઆં હતાં, ને દરીઓ ફરી નોહતો. ૨
તારે મેં ઈઓહાને એમ દીડું કે તે પત્રીતર રોહર નવું ઇશ્રાલિમ આદાની પા-
સેથી આસમાનથી ઉતરવું હતું, ને જેમ કંના પોતાના વરને સાફ સણગારેલી
તેમ તે તઇઆર ક્રીયેલું હતું. ૩ પછી આસમાનથી મોહોટો અવાજ
એમ કહેતાં મેં શાંભાલીઓ કે, જુઓ, આદાનો માંડવો માણસોની પાસે છે,
ને તે તેઓની સાથે વસતી કરરો, ને તેઓ તેના લોક થરો, ને આદા પોતે
તેઓની સાથે છતાં તેઓનો આદા થરો. ૪ ને આદા તેઓની આંખો-
પરનું હરેક આંસુ પુછી નાંખરો, ને માત ફરી થનાર નથી, ને શોક કે રડવું
કે કરાટ ફરી થનાર નથી, કેમકે પેહેલી વાતો થઈ ગઈ છે. ૫ ને તખત
પર જે બેઠો હતો તેણે મને કહીજી કે, જુઓ, હું બધી ચીજો નવી કરું
છજી; ફરી તેણે મને કહીજી કે તું લખ, કેમકે આ વાતો ખરી તથા ભરોસા
જોગ છે. ૬ ને તેણે મને કહીજી કે, થઈજી છે, હું આલફા તથા ઓમેગા,

અવલ તથા આપર છર્જી, તરરાને હું જીવનના જરાનાં પાણીમાંથી મક્ત આપરા. ૭ જે જીહીતેછે તે સઘલી યીજો વતનમાં પામરો, ને હું તેનો ખોદા થવરા, ને તે મારો દીકરો થરો. ૮ પણ ખીહીકણાંઓનો, તથા બેઠ- માનોનો, તથા વખોડાઓનો, તથા ખુન્નીઓનો, તથા જનાકારીઓનો, તથા જાદુગરોનો, તથા મુરતીના ભગતોનો, તથા સઘલા જુઠાઓનો ભાગ અગતી તથા ગંધકથી બલનારી ખાહીમાં થરો, ય્મજ ખીજું મોત છે.

૯ અને જે સાત શ્રીરાતાની પાસે સાત છેલી આફતોથી ભરેલાં સાત પી- આલાં હતાં, તેઓમાંનો એક મારી પાસે આવીઓ, ને મારી સાથે બોલતાં કહીજી કે, તું હીઆં આવ, ને જે કંતા તે હલવાનની વડું છે, તે હું તને દેખા- ડીરા. ૧૦ ને એક મોહોટા તથા જિયા પાહાડ પર તે મને રહેને આશરે આધો લઈગઈઓ, ને તે મોહોટું રોહિર ઇઆને પવીતર ઇશાલેમ ખોદાની પાસેથી આસમાનથી ઉતરતું મને દેખાડીજી. ૧૧ તેને ખોદાની જલાલ હતી, ને તેનું તેજ અતી મુલવાન જવાહર સરખું છે, ઇઆને ઇમ્મસકે પારાણુ જે ખીલા- રી પરમાણે નીરમલ છેઓ, તેના જેવી. ૧૨ ને તેને મોહોટો તથા જિયા ઢોટ હતો, ને આર દરવાજા હતા, ને દરવાજા પાસે આર શ્રીરાતા ને તે ઉપર નામો લખેલાં, તે નામો બની ઇસરાઓનાં આર શ્રીરાતાનાં છે. ૧૩ ઉગમણુ ગમ તણુ દરવાજા, ઉતર ગમ તણુ દરવાજા, દખરાણુ ગમ તણુ દરવાજા, તથા પરાચમ ગમ તણુ દરવાજા હતા. ૧૪ ને તે રોહિરના ઢોટને આર પાઈઆ હતા, ને તેમાં હલવાનના આર રસુબોનાં નામ હતાં. ૧૫ ને મારી સાથે જે વાત કરતો હતો તેની પાસે સુંતાની લાકડી હતી, એ સાફ કે તે રોહિરનું, તથા તેના દરવાજાઓનું, તથા તેના ઢોટનું માપું તે લ. ૧૬ ને તે રોહિર આપુંડું વસેલું છે, એવું કે તેની જેઠલી લંબાઈતેઠલી ઓડાઈ છે, ને તેણે તે રોહિરનું માપું લાકડીએ દોડોડ હજાર ગાઉલીધું, ને તેની લંબાઈ, તથા ઓડાઈ, તથા જિયાઈ બરાબર છે. ૧૭ પછી તેણે તેના ઢોટનું માપું લીધું તે એકરો ચુંભાલીરા હાત, માણસના ઇઆને તે શ્રીરાતાના માપા પરમાણે. ૧૮ ને તે રોહિરના ઢોટની બાંધણી ઇઆરફેની હતી, ને તે રોહિર નરા સુંતાનું નીરમલ કાચના જેવું હતું. ૧૯ ને તે રોહિરના ઢોટના પાઈઆ હરેક રીતના મુલવાન પારાણુથી સણુગારેલા હતા; પેહેલા પાઈઆ ઇઆસકે, બીજો લીલમ, ત્રીજો ગઉદંતા, ચોથો પાનું; ૨૦ પાંચમો લાલડી ઇસમ, છઠ્ઠો લાલડી, સાતમો રોનપારાણુ અઠમો શ્રીરાજા, નવમો માણેક, દસમો રોનલરાણી, અગી-

આરમો લરાણીઆ, આરમો ઇઆકટ. ૨૧ ને તેના આર દરવાજા આર માતી હતાં, હરેક દરવાજા એક એક માતીનો, ને તે રોહિરનો રસતો પરકાશી કાચના જેવો, નરાં સુંનાનો હતો. ૨૨ ને મેં તેમાં મંદીર દીઠું નહીં, કેમકે આદાવંદ જે આદા, જે કાદેર તે તથા હલવાન તેમાંનું મંદીર છે. ૨૩ ને તે રોહિરમાં સુરજ અથવા ચંદર પરકારા કરે, એવી જરૂર નથી; કેમકે આદાની જલાલે તેને પરકારા કીધો, ને હલવાન તેની રોશની છે. ૨૪ ને તરાએલાઆના કુલો તેની રોશનીમાં ચાલશે, ને જમીનના પાદશાહે પોતાની ખુજરગી તથા ઇજત તેમાં લાવે છે. ૨૫ ને દીવસને વખત તેના દરવાજા કદી બંધ નહીં થશે, ને તાંહાં રાત પડશે નહીં. ૨૬ ને તેઆ કોમોની ખુજરગી તથા ઇજત તેમાં લાવશે. ૨૭ ને કુંઘ નાપાકી કરનાર, કે વખોડાઉ, કે જીકું બોલનાર, તેમાં પેસનારજ નથી; જેઆનાં નામ હલવાનની જીંદગીની કીતાબમાં લખેલાં છે, એકલા તેઆ પેસશે.

આખ 'આવીશમો.

અને આદાના તથા હલવાનના તખ્તમાંથી નીકલતાં જીવનનાં પાણીની બીલોરી કાચના સરખી નીરમલ પવીતર નદી તેણે મને દેખાડી. ૨ તેના રસતામાં તથા નદીને આ પાર ને પેલેપાર જીવનનું જહાડ હતું, જે આર જાતના ફૂલ આપતું, ને તે પોતાનાં ફૂલ હરેક મહીનામાં આપતું હતું, ને તે જહાડનાં પાતરાં લોકોને નીરગી કરવા સાફ હતાં. ૩ ને હવેથી કોઈ શરાપ તાંહાં થનાર નથી, પણ તેમાં આદાનું તથા હલવાનનું તખ્ત થશે, ને તેના સેવક તેની સેવા કરશે. ૪ ને તેઆ તેનું માહો જોશે, ને તેઆનાં કપાલ પર તેનું નામ થશે. ૫ ને તાંહાં રાત પડશે નહીં, ને તેઆને દીવાની તથા સુરજની રોશનીની જરૂર નથી, કેમકે આદાવંદ આદા તેઆ પર પરકારા કરેછે, ને તેઆ હમેશાં સુધી પાદશાહી કરશે.

૬ અને તેણે મને કહીજી કે, એ વાતો ભરોસા જોગ તથા ખરી છે, ને આદાવંદ જે પાક નખીએના આદા તેણે, જે જે વહેલાં થવાનાં છે તે પોતાના સેવકોને દેખાડવા સાફ, પોતાના ફીરિશતાને માફલીઆ છે. ૭ જુઆ, હું વહેલો આવુંછજી, આ કીતાબમાંની નખુઆતો જે પાલે છે તેને મુઆરક છે. ૮ ને જેણે એ દીઠાં ને શાંભલીઆં તે હું ઇઆહાન છજી; ને જરે મેં શાંભલીઆં ને દીઠાં, તારે જે ફીરિશતાએ મને એ વાતો દેખાડી તેના પગપર સજદો કરતો

હું પડીગ્યાં. ૯ પણ તેણે મને કહીજી કે, ખપરદાર, ઝમેમ ન કર, કેમકે હું તારો સાથી સેવક, તથા નબીગ્યા તારા બાઈ/અંધામાંનો, તથા જે આ ક્રીતાખ-માંની વાતો પાલેછે તેગ્યામાંનો છર્જી; તું જોદાનો સજ્જો કર. ૧૦ ને તેણે મને કહીજી કે, આ ક્રીતાખનો નજુઅતોને જોહોરથી અંધ ન કર, કેમકે વખત પાસે છે. ૧૧ જે નારાસત છે, તે હવથી નારાસત રહે; ને જે નાપાક છે, તે હવથી નાપાક રહે; ને જે રાસત છે, તે હવથી રાસત રહે, ને જે પાક છે, તે હવથી પાક રહે. ૧૨ ને જુગ્યા, હું વેહેલો આવુંછર્જી, ને જેવું હરેકનું કામ હશે તેવું તેને ભરી આપવાને મારો બદલો મારી સાથે છે. ૧૩ હું આલફા તથા ગ્યેમિગા, અવલ તથા આખર, પેહેલો તથા છેલો છર્જી. ૧૪ જે તેના હુકમ માને છે, તેગ્યા મુગારક છે; ગ્યેસાર કે જુંદગીનાં જલહાડ પર તેગ્યાને ગ્યેખતીઆર થાગ્યે, ને તેગ્યા દરજાજગ્યામાંથી રોહરમાં પેરો. ૧૫ કેમકે કુતરાં તથા જલુગરો, તથા જનાકારીગ્યા, તથા ખુનીગ્યા, તથા મુર-તીના બકત, તથા હરેક જે જુઠા પર પીઆર કરે છે, ને તે કરે છે, તેગ્યા બાહાર છે. ૧૬ મંડકીમાંના તમને ગ્યે વાતોની સાખીતી આપવાને મેં ઇસુગ્યે પોતાનો ફીરિશતો મોકલીગ્યા છે; હું દાઉદનું મુલ તથા નસલ, ને સહવારનો અમકતો સીતારો છર્જી. ૧૭ ને રહ તથા કંના કેહે છે કે, તું આવ, ને જે શાં-બલે છે તે ગ્યેમ કેહે કે, તું આવ, ને જેને તરશ લાગે છે તે આવે, ને જે આહે તે જુંદગીનું પાણી મફત લે.

૧૮ તો આ ક્રીતાખની નજુઅતો જે શાંબલે છે તે હરેકને હું પરમાણુ આ-પુંછર્જી કે, જે કોઈ તેગ્યાને વધારશે, તો તેનાપર જોદા આ ક્રીતાખમાં લ-ખેલી આફતો વધારશે. ૧૯ ને જે કોઈ આ ક્રીતાખની નજુઅતોમાંથી કાહા-ડશે, તો જોદા તેનો ભાગ જુંદગીની ક્રીતાખમાંથી તથા પવીતર રોહરમાંથી તથા આ ક્રીતાખમાં જે લખેલાં છે તેમાંથી કાહાડી નાંખશે. ૨૦ જે આ વાતોની સાહેદી આપે છે, તે કેહે છે કે, નીશચે હું વેહેલો આવુંછર્જી. આમીન. ૨૧ અગ્યે જોદાવંદ ઇસુ, તેમજ તું આવ. આપણા જોદાવંદ ઇસુ, ખરીસતનો ફજલ તમ સંધલાની સાથે થાગ્યે. આમીન.

(તમામ.)

